

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

ره‌ی کتیی ده‌ز گای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م

سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی و گرفته‌کانی زمانی کوردیی

لیکۆلینه‌وه و په‌خنه

حوسین محمەد عەزیز

له كوردیی حەز نەكا كوردی مەلێن بۆچی وه یا چۆنه
له دایکی پرسیارێ كەن كه ئەو بیچوهی له كوێ هیتنا

« حاجی قادری كوێی »

پێشكەشینی :

به گیانی پاکی ئەو كورده مەردهی، بۆ یهكەم جار له میژوودا، بیرى
لهوه كردهوه، به زمانى شیرینی كوردیی بنووسی.

بهو كورده بلیمهته ئازایهی، یهكەم خستی زێرینی، بناغهی زمانى
نووسینی كوردیی دانا.

به ههموو ئەوانهی، ملوانكهی مرواریی ئەلفوبیتی كوردییان هۆنییهوه.

به ههموو ئەوانهی، یهكەم بنچینهی رێزمانی كوردییان دارشت.

به ههموو ئەوانهی، ووشه‌ی خاوتنی كورییان بۆ كوكردینهوه و
فه‌ره‌نگی كوردییان بۆ داناین.

به ههموو ئەو شۆڤه‌سوارانهی، باسكى مەردایه‌تیان لێ هه‌لكردوه و
راژه‌ی زمانى پاراوی كوردیی ده‌كەن.

ناوه پۆک

- پیشه کی
 1. هیندی زانیاری گشتیی 14
 2. زمانی کوردیی و دیالیکته کانی 23
 3. زمانی کوردیی و دابه شیوونی دیالیکته کان 42
 1/3 له بهر رۆشنایی جیاوازییه کانی نیتوانیاندا 46
 2/3 به پیتی فاکتهری جوگرافیای کوردستان 51
 4. بایه خی زمان له ژانی نه ته وه کاندا 64
 5. زمانی نایین و زمانی نه ته وهیی 74
 6. زمانی ده ولهت و زمانی نه ته وهیی 119
 7. زمانی نه ته وهیی و فاکته ره کانی گۆران 141
 8. کورد و زمانی نه ته وهیی 155
 9. زمانی کوردیی و فارسییی 168
 10. زمانی ناخافتن و نووسین 226
 11. زمانی نووسین و خوتندنه وه لای کورد 244
 12. زمانی کوردیی و هۆنراوه 281
 13. زمانی کوردیی و گیتژاوی زمانه وانایی 296
 14. گرفته سه ره کیه کانی زمانی کوردیی 317
 1/14 دیالیکت و خوار دیالیکت 317
 2/14 ریزمان 331
 3/14 نه لفویتی کوردیی 338
 4/14 زمانی ستاندارد 368
 5/14 ده ستوری نووسین 384

	ریتنوس	399	6/14
433	ووشه‌ی بیانیی		7/14
	ئیدیۆم	449	8/14
	فهره‌نگ	467	9/14
	پاناو	477	10/14
481	نامرازه‌کانی زمانی کوردیی		11/14
	وه‌رگێران	494	12/14
	په‌خنه‌سازیی	496	13/14
	سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانییی	501	14/14
524	ده‌زگه‌ی که‌لتوریی و نه‌کادییی		15/14
	فاکتهری سایکۆلۆژیی	525	16/14
525	پۆلی ریتکخراوه کوردستانیییه‌کان		17/14
	باکووری کوردستان	526	18/14
529	ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان		19/14
	باری په‌ناپه‌ران	530	20/14
	15. چی بکه‌ین باشه؟	531	
	16. پاشکۆ	546	
	17. سه‌رچاوه‌کان	552	

پیشہ کی

ہم سو ئو شاہزا و کادیرہ ئے کادیسیانہی، لہ بوارى زانستی زماندا کارده کهن، به سہر دوو دہستہ دا دابہ شدہ کترین :

یہ کم - زمانناس : ہم سو ئو کہ سانہ دہ گرتتہ وہ، بہ ہہ لو تہ قہ لایہ کی بیوجان، شہ و نخو نییہ کی زور، خومان دوو کردن و خوتندنہ وہ یہ کی بہر دہ وام، خویان فیری سہر تا و بابہ تہ کانی زمانہ وانسی دہ کهن. لہ زمانہ نہ تہ وہ یہ کی یہ کم خویاندا قولدہ بنہ وہ و شاہزاییہ کی زور پیدادہ کهن. بہ لام مہرج نییہ، لہ زمانہ کانی دیکہ دا، شاہزاییان ہہ بی، یا زانستی زمانہ وانسیان خوتندی.

دوہم - زمانزان : ہم سو ئو کادیرہ ئے کادیسیانہ دہ گرتتہ وہ، یہ کئی لہ خوتندنگہ بہر زہ کانی زمانہ وانسیان تہ واو کرد بی. ماوہی چہن سالی، بابہ تہ کانی زانستی زمانیان خوتندی، چہن لی کولینہ وہ و باستیکی گرنگیان، لہ سہر کیشہ کانی زمان نووسی بی، شاہزاییہ کی تہ واویان، لہ و ہارہ دا ہہ بی. جگہ لہ زمانی دایک، لہ و زمانانہی خوتندوویانہ، شاہزاییہ کی باشیان پیداکرد بی، زانیاریہ کی گشتیشیان، لہ سہر ئہ لفویتی زمانہ زیندو و گرنگہ کانی گہ لانی جیاوازی جیہان ہہ بی. بویہ دہ توانین، ئو جوڑہ کادیرانہ، لہ بوارى زمانہ وانیدا، بہ پسپور و شاہزای تہ واو ناوہرین.

بہ لام ہیندی جار، چہند کادیری، لہ بوارى زانستی زماندا، خوتندنی بالاش تہ واودہ کهن، کہ چی نہک ہہر بہرہ میان نییہ، نہک ہہر ہیچیان بی نییہ، بہ لکوو بہ قہ دہر زمانناسیکی خوماناسی لی نازانن و شاہزاییان لہ زمانہ نہ تہ وہ یہ کی خوشیاندا نییہ. بہ لای منہ وہ، ئو جوڑہ کادیرہ ئے کادیسیانہ، وہک درہ ختیکى زر وان، جگہ لہ کولکہ پسپور یا کویرہ ئے کادیسی، ہیچی دیکہ نین. بویہ، بہ بوجونیتی راستی دہ زانم، گہر لیرہ دا بلتیم: چ بؤ زمانناس و چ بؤ زمانزان، لہ پیش ہم سو شتیکدا بہرہ، پاشان خومان دوو کردن و سہلیقہی ورد، لہ بوارى زمانہ وانیدا، رولتیکى گہ لئی مہزن دہ گترین.

له راستیدا، من زمانه وان نیم، بهلام سویتندان له سهرم نیسه، گهر بلتیم: هیشتا لایتکی تازه پینگه یشتوو بووم، ناره زووی زمانه وانایی، له که لله دی دابووم. ههر شتیکم به زمانی عهره بیی ده خوینده وه، خیرا له دلی خوئدا، واتاکه یم به کوردیی لیکده دایه وه، له تهنیشت ووشه قورسه کانه وه، سپیتی لیتواری په رتووکه کانم، به ووشه ی کوردیی په تیی ره شده کرده وه. له کاتی ناخافتنیشدا، ووشه عهره بییه کانم بۆ خه لک راسده کرده وه. له بهرئه وه، هیندی جار، دلی دوستان و براده رانم لئ دیتشا، بهلام، هینده ی به تنگ زمانه که وه بووم، هینده به تنگ دلی نه وانوه نه بووم!

ههر چه نده نه و کاتانه، بپیر و هوشی منالیم، توانای نه وه ی نه بوو، وه لامی هیندی پرسیاری قورسی زمانه وانایی بداته وه. بهلام رۆزگار هات و رۆی، نه و گروگاله مندالانه یه ی، سه لیکه ی زمانه واناییم گه شه یکرد، تا وای لیسات، هینده ی له باردایی، بهر بهر، نه و ره چه سه خته ی سهر پتگیه ی زمانه واناییم بۆ بشکیتنی. کاتی هوشیشم فراوانبوو، خوئم له دهشتیکی کاکیبه کاکیدا بینیه وه، بۆم روونبووه، تازه له سهره تادام و وا خهریکم، کیسه ل ناسا په لده کوتم. له و زه ریا بیتسنور و بیتنه ی زماندا مه لده که م، که ههر کوردی وه ک بیتچووهره ی، ههر له منالییه وه مه له وانایی نه زاننی، په لیش بکوئی، که لکی نیسه و ههر زوو ده خنکی. ئیدی له و رۆزه وه، ههر چی پرۆزه یه کم هه بوو، وازم لئ هینا، چونکه، ئم بابه ته هه موو بپیر و هیوای پیتشووی، له میتشکمدارامالی، که شتی که لکه له ی زمانه واناییم، له به نده ری سه لیکه ی ورددا له نگه ریگرت. به تاییه تیی، ماوه ی ئم ده ساله ی له شاری ستۆکه هۆلم نیشته جیبووم، هه لیکه ی باشم بۆ ره خسا. ئیدی به ته واری، سهرقالی نه و به زمه بووم، زۆریه ی زۆری نه و ژیانم، به خویندنه وه و نووسینه وه به سهربرد، تا ده روازه گه وره خرداخواه که ی قه لای زمانه وانایی بۆ کردمه وه. له بهرئه وه، زۆر له کوئنه وه، خوئم به بابه تی زمانه وانایی و زمانی کوردییه وه خهریکر دووه. هه میشه هه ولمداو، زمانه که م له ووشه ی بیانیی خاوتنکه مه وه، له کاتی ناخافتنیشدا، ووشه ی کوردیی په تیی و ره سه ن به کاریتیم، به چاوی ره خنه وه، له هه موو جوهره نووسین و دارشتنیکه ی، هه موو نووسه رانی کورد پروانم.

هر چنده، گۆره پانی خهبات گهلی فراوانه، بهلام، همهمیشه لهو
 باوه ره دابوم، گهر هر کوردی بیهوی، رازهی نه ته وه که ی خوی بکا، له
 پیش هممو شتیکدا دهی، ملی رتگهی زانست بگری. زانستیش، له
 زمانی نه ته وه بی یه وه ده سپیده کا و به میژوودا تیپه رده بی. کورده
 ناسیونالیسته کان، هر چیه کیان پی بگری، ده بی وهک پاسه وانیکی نازا
 و وریا، قه لای سهختی زمانه نه ته وه بی یه که یان، له داته پین و روخان
 بیارتین. همهمیشه هه ولدن، دینگه کانی پته و که ن، زه و بیه به یاره کانی
 بکیتلن و ببورتننه وه، به گولی رهنگا وره نگی جوان و بوخنخوش
 بیرازتننه وه. (پتویسته چه کی زانین و هونه ر به رامبه ر دوژمنانی زانیاری و
 پیتشکه وتن راست کاته وه مه شخه لی خوینده واری به زمانی کوردی به رز
 بکاته وه، تا تیشکه به تینه که ی کوترای یه کجاری به چاوی پروپوشاوی
 شه مشه مه کوتره و کونده به بووی شوومی تاریکی و « نه زانین » دا
 بهیتنی. (N، ج) چونکه هر نه ته وه یه، زمان و ویژه ی خوی پاراست،
 گومانی تیدا نییه، به نه ته وه یه کی زیندوو داده نری، نه ته وه ی زیندووش،
 هر ده ی، سه رده که وی و پیتشده که وی. گرنگیش نییه، گهر ژیرده سیشین،
 چونکه پاراستنی زمان، رازه کردنی زمانی نه ته وه بی، کۆرکده وه ی ووشه،
 نووسینه وه یان و رتکوپیتک کردنیان، له پاراستنی گیان گرنگتره، چونکه
 گهر هه زاران که س گیانیان له ده سدن، نه ته وه که نامری، بهلام گهر هر
 نه ته وه یه زمانه نه ته وه بی یه که ی خوی وونکرد، نه و پتوه ندی کۆمه لایه تی
 کزولا و زده بی.

ده رباره ی رازه کردنی زمان، مامۆستا « مه سعود محهمه د » ده لی: (ئه م
 باوه ره ده مهاوتته سه ر ریبازی خوش نامه دی کردن له هممو چالاکیکی
 زمانزانی کورد به ره و دۆزینه وه ی ده ستوره ورد و درشته کانی زمانی
 کوردی، فه توا بو خوشم ده دا که وا له گوتره ی ده سه لاتی خۆم، به ته نیایی
 یا خود له گه ل خه لقی تر، له و ته رزه چالاکیه دا ده ستیکم ه بی. نه زانراوی
 و شاراوه بی ده ستوره کانی کوردی به به ریه وه هیه خه لقیکی زۆر بو
 ماوه بیکی درژ له گه لی خه ریک بن و لیتی نه بنه وه.
 رهنکه بگوتری کردنه وه ی ده رگه ی زمان له رووی هممو که سیک

قهله بالغییکی بئی تام به دەوری زمانه وه کۆده کاته وه، به لّام وا بزّانم ئەم تیبینییه هەر له سەر کاغەز بایه خداره، له واقیعدا جیتی مه ترسی لیکردن نییه. «مه سهوود، ز»

هه لبه ته، ئەوهی پتر هانیدام، ئەم لیکۆلینه وه به له سەر زمانی کوردیی بنووسم، سێ خالی سه ره کیی بوو :

1/ له میژبوو، ههستم به پاشا گهردانیی، گه ره لاوژی و گیتراوی زمانه وانایی ده کرد، به لّام هەر چهنده بیرم لێ ده کرده وه، چاره سه ره تیکم بۆ نه ده دۆزرایه وه. یا راستروایه، بلتیم: نه مده و تیرا، خۆم له قه ره ی باستیکی وا گرنگ بدم، توخنی ئەو زه ریا بێینه کهوم، له بهر خۆمه وه ده مگوت: نه با نقومیم و سه ری تیدا ده رنه کهم! به لّام، پاشان بیرم گۆری، وه ک کورد ده لتی، منیش گوتم: کرده ی په شیمان له نه کرده ی په شیمان باشتره! به لکوو، دارێ سەر به ردی هاوم و که لکتیکی هه بێ، که لیتنی لهو که لاوه گه وره به پرکاته وه.

2/ ئەوهی پتریش هانیدام، ئەم کاره له ئەستۆی خۆم بگرم، ئەوه بوو، کاتی خۆی له سوله یمانی، له ئیواره ی (1996/5/26) دا، له بهرنامه یه کی راسته وخۆی تیلتیژیژۆنی «گه لی کوردستان»، کۆپتکی که لتوو ریم پیتشکه شکرد. یه کت لهو هاوشاریانه ی به تیلتیفۆن پرسیا ری لێ کردم، گوتی: ئیوه ی کوردی هه نده ران، له هیچتان کهم نییه، بۆچی هه ول نادهن، رینووس و زمانتیکی یه کگرتوو مان بۆ دانین، تا زمانه که مان له م پاشا گهردانییه رزگار کهن؟ منیش له وه لامدا گوتم: ئەو کاره ی ئیوه بی ری لێ ده که نه وه، هه روا ئاسان نییه. ئەوه کاری ده زگه یه کی ئەکا دییای تاییه تی کوردییه، که زۆریه ی پسپۆر و شاره زایانی زمانی کوردیی، له چوارچێوه ی سنووری خۆدا کۆکاته وه.

هەر چهنده، جارتیکی دیکه ش دووباره ی ده که مه وه، ئەز زمانه وان نیم، ئەو کاره ش، ته نیا له توانای ده زگه یه کی ئەکا دییای کوردیی دا یه، به لّام پرسیا ری ئەو برا کورده، لهو رۆژه وه تا ئەو رۆش، هەر له می شکمدا ده خولیته وه. هیوادارم توانیستم، له م په رتو که دا، هیندی له گرفته کانی زمانی کوردیم، بۆ رۆله کانی نه ته وه که م روونکردبیته وه، به لانی که می شه وه، وه لامی پرسیا ری ئەو برا یه م دا بیته وه.

3/ جگه له وهی کاتخ، « ئینستیتوتی کوردیی له ستۆکھۆلم »، رووی ده میان لی نام و داویان لی کردم، گوتاری له سەر « گرفته کانی زمانی کوردیی » ناماده کم، تا له کۆنفرانسهی « یه کیتی نووسه رانی کوردستان » و « ئینستیتوتی کوردیی له بەرلین »، له شاری ستۆکھۆلم ده یگرن، به شداریم، به سنگیکی فراوانه وه، داواکارییه که یانم په سه ندکرد. ئیدی له و کاته وه، تا رۆژی کۆنفرانسه که، به ته وایی خۆم بۆ نه و باسه ته رخا نکرد، گه لێ سه رچا وهی به نرخم کۆکرده وه و خۆتنده وه. له گه ل هه مرو نه و باری سه رنجانه ی، ده رباره ی زمانی کوردیی و گرفته کانی، چه ندین سا ل بوو، له بیڕ و هۆشمددا که له که بوو بوون، تیهه لکیتی نه و زانیارییه گزنگانه م کرد و گوتاریکی نو لاپه ره ییم ناماده کرد.

پاشان کورته یه کی گوتاره کم، له رۆژی « 1997/5/10 » دا، له به رده م کۆمه لێ خه لکی روونا کبیر، شاره زای زمان و وێژه ی کوردییدا خۆتنده وه. دواییش، له لایه ن به شدارانی کۆنفرانسه که وه، ده مه ته قیی تیرو ته سه لی له سه ر کرا.

له کۆنفرانسه که دا، هیندی له روونا کبیرانی کورد، له هه ر چوار پارچه که ی کوردستانه وه، به شدارییان کرد بوو. نو گوتار له سه ر با به تی جیا جیای زمانه وانیی، نووسین به کوردیی، ئه لفویتی عه ره بیی و لاتین، وه رگێران، خه سه له ته کانی نووسه ر و با به ته کانی ئینسکلۆپیدیای کوردیی، به هه ر دوو به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو و ژووروو، له لایه ن چه ند نووسه رێکه وه پێشکه شکرا.

دوای نه وه ی گوتاره کان ته و او بوون، پێش نیازیکم، پێشکه ش به ده سه ی به رتیه به ری کۆنفرانسه که کرد. نه ویش نه وه بوو، وه ک هه نگاوی یه کم و کاریکی هاو به شی نووسه ران، هه موو گوتاره کان کۆکرتنه وه، به هه ر دوو به شه دیالیکته سه ره کیی و به هه ر دوو تیپی عه ره بیی و لاتین بنووسرتنه وه. پاشان، له سه ر نه رکی ئینستیتوتی کوردیی له ستۆکھۆلم، له شیوه ی په رتوو کی کدا چاپ و بلاو بکرتنه وه. به لێنیشمددا، نه رکی نووسینه وه ی، نه و گوتارانه ی به به شه دیالیکتی کرمانجیی نیه ورا ست نووسرا بوون، له نه ستۆی خۆمی گرم. نه وه بوو، به شدارانی کۆنفرانس، به تیکرای ده نگ، نه و

پیشنیا زه‌یان په سه‌ند کرد. ده‌سته‌ی به‌رتوه‌به‌ری کۆره‌که‌ش په‌یمانیدا، له ماوه‌یه‌کی که‌مدا، نه‌و کاره به نه‌نجامیگه‌یه‌نتی.

ئیدی دوا‌ی نه‌وه، زیاتر خۆم بۆ نه‌و کاره تهر‌خان‌کرد، هیتندی سه‌رچاوه‌ی دیکه‌شم خوتینه‌وه، باسه‌که‌م به‌گه‌لێ زانیاری تییۆری دیکه، ده‌وله‌مه‌ندتر کرد. پرس و راشم، به‌هیتندی که‌سی شاره‌زای زمانی کوردی کرد. پاشان، هه‌مووی هه‌فته‌یه‌کی پتی نه‌چوو، گوتاریکی ده‌لاپه‌ره‌ییم ئاماده‌کرد، به‌چاپ‌کراوی پتیشکه‌ش به‌ئینستیتوتی کوردی - ستۆکهۆلم کرد، تا له‌سه‌ر به‌لینه‌که‌ی خۆیان، هه‌موو گوتاره‌کان کۆکه‌نه‌وه، له‌په‌رتوو‌کستیدا چاپ‌یکه‌ن و بلاویکه‌نه‌وه. به‌لام، له‌مانگی پینجی «1997» هوه، تا نووسینی ئه‌م پتیشه‌کییه، به‌هیچ شتیوه‌یه، ده‌نگ و ره‌نگیان نه‌بوو، هیچ که‌سێ له‌و نووسه‌رانه‌ش، گوتاره‌کانی خۆیان ئاماده‌نه‌کرد و پتیشکه‌شی ئینستیتوتیان نه‌کرد! بۆیه به‌ته‌واوی نا‌ئومیدبووم، ده‌سم له‌به‌لینه‌که‌ی ئینستیتوت شت. ئیدی به‌یارمدا، درێژه به‌لیکۆلینه‌وه‌که‌م بده‌م، هیتندی فراوان‌تری که‌م و له‌م په‌رتوو‌که‌ خنجیلا نه‌یه‌دا، پتیشکه‌ش به‌ئوینداریانی زمانی شیرینی کوردی بکه‌م.

ماوه‌ته‌وه سه‌ر نه‌وه‌ی بلتیم: بۆ نووسینی ئه‌م په‌رتوو‌که، سه‌دو‌بیست‌وپینج سه‌رچاوه‌ی جیا‌وازم به‌کاره‌یناوه. بۆ نه‌وه‌ی، سه‌راپای نووسینه‌که، به‌یه‌ک رینووسی یه‌ک‌گرتوو بنووسمه‌وه، ته‌نیا نه‌و رینووسه‌یه‌ک‌گرتوو به‌کاره‌یناوه، که‌خۆم با‌وه‌رم پتی هه‌یه، تا سه‌ر له‌خوتنه‌ران نه‌شیتوی و هه‌ر ده‌مه رینووسیکی جیا‌وازی پتیش چا‌وکه‌وتی، بپتی نه‌وه‌ی ده‌سکاری شتیوه‌ی دارشته‌کانیان بکه‌م، یا وشه‌عه‌ره‌بیه‌کان بۆ سه‌ر زمانی کوردی وه‌رگێرم. له‌به‌رته‌وه، دا‌وا‌ی لیبووردن له‌نووسه‌ره‌کانیان ده‌که‌م.

هه‌روه‌ها نه‌و نووسه‌رانه‌ی له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا ناویان هاتوو، وه‌نه‌بپتی شتیکی تایبه‌تیم له‌گه‌لیاندا هه‌بپتی، به‌لکو به‌پتچه‌وانه‌وه رتزم بۆیان هه‌یه. به‌لام، ئه‌م ره‌خانه‌ی لیره‌دا، ئاراسته‌ی نووسه‌رانی کوردی ده‌که‌م، له‌وه‌وه هاتوو، جه‌رگم بۆ باری زمان و وێژه‌ی گه‌له‌که‌مان ژانده‌کا، گرنگیش نییه، گه‌ر له‌سه‌ر راستیی، دلێ چهند که‌سیتکم لێ بره‌نجتی، چونکه‌ زمانه‌ شیرینه‌که‌م، نه‌ته‌وه چه‌وساوه‌که‌م، نیشتمانه‌ نازیزه‌که‌م، له‌هه‌موو که‌سیتیکی دیکه‌خۆشتر ده‌وتی!

ئەز بە راشکاوایی دەلتیم، هیتدەئە لە توانامدا بوو، ئەو زانیارییانەئە دەربارەئە زمانی کوردیی زانیوومن، چەن سالە کۆمکردونەتەو، پاشان، گیتژمداون، بیتژاوومن، ریتکمکردوون و تۆمارمکردوون. وەک زمانناسی، ئەوئە لە دەسەم هاتبیت، کردوومە و پیتشکەش بە خوتنەری کوردەم کردووە. گەر رۆلەکانی نەتەوئەکم، لیتکۆلتینەوئەکم پەسەندکەن، ئەم چەپکە نالەکۆکە رەنگینە پرجنەم لیت وەرگرن، خۆم زۆر بە بەختەووەر دەزانم. بە مەرچیت، بە ئارەزووی دللی خۆیان، شەنوکەویکەن، هەلەو پەلەئە لیت بژارکەن، هەلەکانم بۆ بگیترنەو، گەللی شاددەبم و بە داوهریی ئیتوئە هیتژا و خاوەن ویتژدان قایلدەبم، چونکە، وەک دەلتین: (ماللی قەلب سەرگوتلاکی خاوەنەکەئە دەگرتتەو).

دەبا شارەزا و زمانەوانەکانی کورد، بە باری سەرنجی ورد، سەلیقەئە کوردانە و دلئسۆزانەئە خۆیان، ئاوریتکی پەر لە بەزەئە، لەم لیتکۆلتینەوئەئە بدەنەو، کەموکوپیتەکانم بۆ دەسنیشانکەن و باسەکەش دەولەمەترکەن، تا نەوئەکانی دوارۆژمان، بە هەلە زانیارییەکان وەرنگرن. لە ئیتوئە دەسپیتشکەری و لە منیش چاوەروانیت. گەر ئیتوئە خەمخۆزانلی زمانی بیتکەسی کوردیی، بە تیشکی چرای گەشی رەخنەئە دروسکەر، شەوئەنگی بەریتیم رووناکەنەو، منیش هەتا ماوم، لە چاکەتان دەر ناچم.

هیتوادارم، وەک چۆن خۆم، رەخنە لە شیتوازی نووسین، ریتنوس و هەلەئە نووسەرانی کورد دەگرم، خوتنەر و شارەزایانی زمانی کوردیتیش، تۆلەئە خۆیانم لیت بکەنەو، نەئەلن، هەرئا بە خۆزایی، لە دەس چاوی تیتژی مەلی رەخنەئە، دلئسۆزانەیان قووتاریم. بەلام، بە مەرچیت لەم بەرەمەو، لە سەر ریتنوسی کوردیی، ئاوریتکی پەر لە بەزەئەئە لیت بدەنەو، نەک لە بەرەمە کۆنەکاغەو، نووکی پیتنوسەکەئەئە لیت بۆ تیتژکەنەو، چونکە، لەو کاتەو، دەسەم بەم باسە کردووە، باوەریم بەرانبەر ریتنوسی کۆنی کوردیی، بە تەواویتی گۆراو.

دوکتۆر حوسین محەمەد عەزیز

ستۆکھۆلم

1999/05/05

1. هیندی زانیاری گشتی :

نهوړو، زانست به نه‌دازه به پيشكه وتوه، گه‌لې كوسې له رتي كومه‌لگه‌ي مرودا ته‌ختردووه، گرتكوتړه‌ي زور نه‌يني بو كردو ته‌وه، چه‌ندين مه‌تله‌ي قورسي بو هه‌ليناوه. به‌لام، هيشتا به ته‌واوي، هيندي شتي بو ساغ نه‌كردو وينه‌ته‌وه. بو نمونه: ته‌مه‌ني نم گه‌ردوونه چه‌نده؟ كه‌ي دروسبووه؟ كه‌ي كومه‌لگه‌ي مرؤ په‌يدا بووه؟ په‌كه‌م جار له ميژودا، مرؤف به چ زماني قسه‌ي كړدووه؟ چونكه، نه‌وه‌ي هه‌يه، ته‌نيا له هيندي ليكولينه‌وه‌ي، چه‌ن هه‌زار ساله‌ي، هه‌لوته‌قه‌لاي به‌ري ره‌نج و نارقه‌ي ناوچه‌واني، چه‌ندين زانا و پسپوري جوگرافيا، نه‌ركيولوزيا، ميژوو و زمانزانه‌كان تپه‌ر ناكا. نه‌وانيش، هه‌مويان له خانه‌ي قه‌بلاندندا جتگه‌يان ده‌بيته‌وه.

چيرؤكه‌ ناينيه‌كان ده‌گپړنه‌وه، له سه‌رده‌مي په‌يامبه‌ر «نوح» دا، بارانتيكي زور باريوه، «توفان» تيكي گه‌وره دروسبووه، هه‌موو بستتيكي نم سه‌ر زه‌وييه‌ي داپوشيوه. ته‌نيا «نوح» و سه‌رنشيني كه‌شتيه‌كه‌ي نه‌بي، ئيدي هه‌موو گيانله‌به‌ران «مرؤف، رووه‌ك، ناژهل، په‌له‌وهر و جانه‌وهر» مردوون. جيهان به ته‌واوي چولبووه. پاشان، باران خوشيكردو ته‌وه. ناوي سه‌ر زه‌وي نيشتو ته‌وه. كه‌شتيه‌كه‌ي «نوح» يش، وه‌ك قورئان ده‌فه‌رموي: (واستوي علي جودي). واته. له سه‌ر چي‌اي جوودي له‌نگه‌ري گرتوه، كه ئيستش، شوتنه‌واره‌كه‌ي هه‌ر ماوه. هه‌روه‌ها، له‌و باره‌يه‌وه «نه‌وليا چه‌له‌بي» يش ده‌لې: (كه‌شتيه‌كه‌ي نوح، له پاش گه‌رانتيك به سه‌ر ناودا، دوو قوناغ له لاي باكوري «شه‌نگار» له نيوان قه‌لاي «موسل و نه‌سبين» دا، له سه‌ر كيتوي جوودي گيرساوه‌ته‌وه.) «76،8»

ئيدي، كاتي هه‌موو شت ته‌واوبووه، كه‌شتيان جته‌يشتووه، سه‌رله‌نوئ نم زه‌وييه‌يان ناوه‌دانكردو ته‌وه، ژيانتيكي نوئ ده‌سيپتيكردو ته‌وه، مرؤ زاوژتيكردووه، رووه‌ك و گيانله‌به‌ره‌كاني ديكه‌ش، ورده‌ورده، بوژاونه‌ته‌وه و زياديانكردووه. گه‌ر باوه‌ر به‌م چيرؤكه‌ بكه‌ين، نه‌وا ده‌بي، بلتين: كوردستان به لانكه‌ي دووه‌مي مرؤ داده‌نري. كومه‌لگه‌ي دووه‌مي مرؤ، هه‌ر له كوردستاني نه‌و سه‌رده‌مه‌وه ژباوه‌ته‌وه.

لهو بارهه وهه شهوه، « نهوليا چه لههه » دهلن: (له دواى توفانى « نوح »، يه كهه شوين شارى جوودىي ناوه دانكراوه تهوه. دواى نهو قه لاي شهنگار و ستيهه مياقارقين. بهلام، خاوهنى شارى جوودىي، كه « كوردم » شايه و ئومه تى نوح بووه، شه سهه سال ژياوه و به نيو هه موو كوردستاندا گه راوه. كه گه يشتوته مياقارقين، ناو و ههواكهى زور چوته دلييهوه و تيدا نيشته جيبوه، كور و كورپهزا و نهوهى زور بوون. ئهه خه لكه له خويانهوه، زمانتيكان داھيتا، كه نه عه ره بيبى و نه فارسىي و نه عيبىي و نه دهره بىي يه. نهو روش، بهو زمانه دهلن: كوردىي و له كوردستاندا به كار ديتري.)

«90،8»

هه له به ته، نهو كات و سه رده مه، « تيره، هوز، گه ل و نه ته وه » نه بووه. به لكوو، كومه لكهى مرؤ، له كومه له خه لكتي پي كه اتوه، هه ر كومه لهى له ناو چه به كى ديارى كراودا ژياون، به ناوى په يام به ر يا ئايينه كه يانه وه ناسراون، وهك ميلله تى « نوح، برايم، موسا، عيسا ... تاد ». وهك ده گير نه وه: « نوح » چن منالتيكى هه بووه. له ناو نه واندها، دوو كوربان ناويان « سام و حام » بووه. له « سام » دوو ده ستهى ليكه و توتوهه. هيندى دهلن: ناويان « سامىي و يافتىي » و هيندى تيكي ديكه ش دهلن: « سامىي و ئارىي » بووه.

هه ر چونبىي، له « سامىي » هكان، چن گه ليكي وهك « عه ره ب، جوو، ئاشوورى، كلدانيى، دانيشتوانى بابل، خه لكى شام، ئارامىي، فينيقيى و ... تاد » په يدا بوون. له « ئارىي » هكانيش، سى ده ستهى گه وه سهريان له هيلكه جوقاوه. نه وانيش، « هيندىي، ئيرانىي و نه وروپايى » بوون. له « ئيران » بيه كان، چن كومه ليكي ئيستىي وهك « پارس، كورد، ماد و تيره و هوزه كانى ئارات » چاويان به ژيان هه لتيئاوه. له « نه وروپايى » يه كانيش، چن كومه ليكي ديكهى، وهك « لاتينه كان، نه لمان، ئوسلاوىي و سه لته كان » له داى كبوون.

ئيدى بهم شيوه به، له هه ر بنه ماله و به ره بابى، كومه ل و ده سته به كى نوئ په يدا بووه، تا به ته واوى، سه ر رووى ئه م زه ويه يان ناوه دانكردۆ ته وه. هه موو نهو گه ل و نه ته وانى نه وروۆ ده يان بىنين، دروسبوون. به لام، جكه

لهوهی، ئەم دید و بۆچوونه، هیچ جوژه زانیارییهکی ئەکادیمییمان ناداتی، له هه مان کاتیشدا نازانین، ئەم شتانه، کهی پووایانداه؟ تهمه نی زهوی، له دواي «تۆفان» هوه چهنده؟ ئەو خه لکهی رزگاریانبسووه، به چ زماني په یقیون؟

له باسه زانستییهکانیشدا، دید و بۆچوونی جوژه جوژه هیه. هیندی له زاناکانی ئارکیۆلۆژیا لهو باوه رهدان، ئەم گهردوونه زۆر کۆنه، زهوی له میژه دروسبووه. مرۆفیش له سه ر زهوی نزیکه ی دووسه دههزار سالت له مه و بهر په یدا بووه. هیندیکی دیکه ش ده لاین: نزیکه ی نیومیلیۆن سال ده بی، سه ر پووی ئەم زهوییه، له لایه ن مرۆفیه وه ئاوه دانگراوه ته وه. ماوه ی شه ش ههزار سالتیکش ده بی، خوتندن و نووسین له نیتو کۆمه لگه ی مرۆدا په یدا بووه.

تا دوینتی بوو، زاناکانی ئارکیۆلۆژیا، تهمه نی مرۆفیان، له وولاتیکی وه ک «میسر»، بۆ سه دههزار سال له مه و بهر ده گتیا یه وه. ئەو سه رده مه شیان، به سه رده مه ی «به ردینی نوێ» داده نا. به لام، ئەورۆ ویزگه ی رادیۆ و تیلیفیزیۆنه کانی جیهان، ده نگویاسیتیکی نوێیان رایه نگه یاند، وا خه ریکه هه مو شته کان، به جارێ ده گوتی. که نالی تیلیفیزیۆنی «ئه لجه زه ره»، کارتیری «14.30» رۆژی «1999/04/23» بلاویکرده وه، کۆمه لتی زانی ئارکیۆلۆژیا، له سیازده ده ولته ی جیهانه وه کۆبوونه ته وه و پتیکه وه کارده که ن. له یه کتی له بیابانه کانی «ئه سیویا»، په یکه ری ژنتیکیان دۆزیوه ته وه، ناوی «لوسی» یه.

زاناکان، به هۆی «کاربۆنی 14» هوه، تهمه نی ئەو په یکه ره یان دیاریکردوه، به دوومیلیۆن و نیو سال قه بلاندووویانه. زۆره ی زاناکانی جیهان، ئەو دۆزینه وه نوێیه، زۆر به باشی هه لده سه نگیتن. له بواری زانست، میژووی کۆمه لگه ی مرۆ و تهمه نی مرۆف له سه ر زهوی، به ده سه که وتیکی گه وره و شوپشیتیکی نوێی داده نین. چونکه، لهو باوه رهدان، لهو سه رده مه مانده مرۆف توانیوتی، له بواری ژياندا، شوپشیتیکی ته کتۆلۆژیا به ریاکا. مرۆف لهو قۆناغه ی تیبیدا ژیاوه، گژوگیای رنیوه ته وه، به ربووومی دره ختی کۆکردۆته وه و خواردوو به تی. دواي ئەوه، قۆناغیتیکی نوێی ده سیپتکردوه، به ره و قۆناغی راوکردن و گۆشتخواردن هه نگاویناوه.

زاناگان دهبی، سهرله نوئی، چاوئی به تیؤزییه کهی زانای به ناوبانگ، «چارلس داروین» دا بگیترنه وه، بو نه وهی به ته اوئی دیاریکه ن، مرؤفی سهره تایبی، له سهرده مه کؤنه کانی ژیاندا چؤن بووه، تا بهم شتیه وهی نه ورؤی گه یشتوه؟ له وانیه، نم رووداوه زانستییه گرنکه، جارتکی دیکه، چیرؤکی ره چه له کی مرؤف و مه میرون زیندووکاته وه، سهرله نوئی، ناکؤکییه کی قول، له نیوان ده زگه نایینی و نه کادییه کانی جیهاندا بته قیتیته وه!

ههروه ها، گهر زاناگان، نه نجامتکی زانستانه یان دهسکه وی، به کؤلینه وه و توژیینه وه بیسه ملین، نرخی نه و دؤزینه وه نوتیه هه لسه نگیتن و له نه نجامه کهی دلنیا بن، نه و ده توان، بؤمان بسه ملین، کیشوه ری نه فریکا، یه که م مه لیه ندی ژیانی کؤمه لگه ی مرؤ و لانکه ی شارستانی بووه. هه ره له ویشه وه، ژیان دروسبوه، خه لکی به هه مو بستیکی نم سهر زه وییه دا بلا بوونه ته وه.

به لام، لیره دا پرسیارئ خؤی قوتده کاته وه، نه ویش نه وه یه، نایا «تؤفان» ه که ی په یامبهر «نوح»، هیچ پتیه ندیه کی به له نیتوچوونی نه و کؤمه لگه کؤنه ی مرؤوه هه یه، که نه ورؤ زاناگان پاشماوه کانی ده دؤزنه وه؟ نایا، پیش نه وه ی، کیشوه ری نه فریکا بدؤزرتیه وه، ژیانی تیدابووه؟ نه وانیه له وی ژیاون، کتی بوون؟ چؤن بوون؟ چؤن ژیاون؟ پاشان، چیاان به سهره اتوه؟ بو له نیتوچوون و ونبوون؟ که ی سهرله نوئی، ژیانی تیدا په یدا بوته وه؟ که ی ناوچه که ناوه دانبوته وه؟ نایا، «تؤفان» نه ویشی گرتوته وه، یانا؟ گهر نه ویشی گرتوته وه، نه و له رووی نایینه وه، رووداوه که دیاره. گهر نه یگرتوته وه، نه و ناکؤکییه ک، له به سهره اته که ی «نوح» دا دروسده بی.

چونکه، به پیتی قورئان، هه مو کونوقورئیتکی نم سهر زه وییه ی گرتوته وه. هه ره چؤنیتبی، دانیشستووانی نم توپی زه وییه ی، نه ورؤ، ئیمه ی له سهر ده ژین، نریکه ی پینجونبو بو شه ش میلیار کس ده بی. نم شه ش میلیار مرؤفه، به سهر پینچ کیشوه ری گه وه ی پانویه ریندا دابه شبوون. به شتیه وه کی سروشتی، له چهن تیره و هؤز، که مه نه ته وه بی، گهل و نه ته وه یه کی جیاواز پتکه اتوون. هه ره یه کتی له و گروه ئیتنیانه ش، له

چارچیتوهی ناوچه یه کی جوگرافیای دیاریکراوی سنور بۆکتشراودا ده ژین و به زمانیکتی نه ته وهی جیاواز له یه کدی ده دوتین. ههر چهنده، له سه ره تادا هیندی لهو گروهی ئیستییانه، زمانی تاییه تیی خویان نه بووه، به لام، نه ورۆ هیچ کۆمه لیکتی ئیستیی له جیهاندا نییه، زمانی تاییه تیی خۆی نه بێ.

به پیتی نهو زانیارییه نهی له بهر ده سدان، هیندی شارهزا ده لێن: نزیکه ی پینج ههزار زمانی نه ته وهی و دیالیکتی جوړاوجوړ له جیهاندا ههیه. هیندیکی دیکه ش ده لێن: (ژماره ی زمانه کانی جیهان به نزیکه ی سه ههزار دانراون) «53, 103» به لام مه رج نییه، هه موو زمانه کان، زمانی ناخافتن و نووسین بن، به لکوو، هه یانه زمانی نووسینان نییه، ته نیا زمانی ناخافتنیان ههیه. ژماره ی زمانه کان، به گویره ی گرنگی، به کاره یان و ژماره ی نهو که سانه ی له جیهاندا ناخافتنیان پت ده کهن، به پیتی سه ره ژمیری سالی «1991»، هه ره گرنگه کانیان نه مانه ی لای خواره ون :

چینی -	845 000 000
ئینگلیزی -	485 000 000
هیندی -	338 000 000
ئیسپانی -	331 000 000
رووسی -	291 000 000
عه ره بی -	192 000 000
بهنگالی -	181 000 000
پورتوگالی -	171 000 000
مالاییدۆنیسی -	138 000 000
ژاپۆنی -	124 000 000
ئلمانی -	118 000 000
فره نسی -	117 000 000
نۆردۆ -	900 000

«5, 127».

به لام، زمانه کانی « ئینگلیزی، ئیسپانی، فره نسی و رووسی » پتر له زمانه کانی دیکه، له کاروباری دیپلۆماسی و نیتوده وله تیدا به کاردینرتین. شتیکی ناشکرایه. وه ک چۆن هه موو شتی له م که ردوونه دا، به سه ره چهن

بهش و دهسته یه کدا دابه شده کردی، به هه مان شتوهش، زمانه جیاوازه کانی
 گه لانی جیهان، به سهر چهن خیتزانه زمانیکی جیاوازا دابه شده کرتین.
 بهلام، چهن خه سله تیکی هاویه شی وهک: «ره گه ز و بنچینه، ریتزمان،
 ریتزای پیتشکه وتن»، پتکیانه وه ده به سستی. (زانستی زمانه وانیی، هه موو
 نهو زمانانه ی که نیمرو نه ته وه کانی دنیا قسه ی پی ده کهن، به پیتی
 خزمایه تییان و نزیکییان له یه کتر - له باری ریتزمان و فونیتیک و
 داتاشینی ووشه کانیانه وه - به شبه شکر دوه و ههر به شه ی ده باته وه سهر
 بنه مایه ک.) «11.69» به شتوه به کی گشتیی ده توانین، زمانه کان له
 چوارچتیه ی نه م گروپانه ی خواره وه دا پۆلینکه یین :

یه که م : خیتزانی هیندۆ - نه وروپایی :

نهو گه لانه ی به م زمانه ده دوتین، ههر له ناوه پراستی ئاسیا وه، تا نهو په ری
 که ناره کانی رۆژاوی نه وروپایان داگیر کردوه. نه م خیتزانهش له چهن
 کۆمه لتی پتکه اتون :

1/ کۆمه لتی رۆژه لاتیی : به هیندۆئاری ناسراوه و زمانی « میتانی،
 سانسکریتی، ماد و نه خمینی » ده گرتته وه.

2/ کۆمه لتی رۆژاوی : زمانه کانی دیکه ی نه ته وه کانی ئاسیا ده گرتته وه،
 که له چهن زمانیکی جیاواز پتکه اتوه، وهک :

1. زمانه جه رمانییه کان « نه له مانیی، ئینگلیزی، دانیمارکی،
 فیلمه ندیی - به لچیکا، هۆله ندیی، زمانه نه سکه ندناقییه کان » .
 2. زمانه سلاقییه کان « پرووسی، پۆله ندیی، چیکیی، سلوفاکیی،
 یوگوسلاقیی و ... تاد » .

3. زمانه لاتینییه کان یا رۆمانییه کان « ئیتالیی، فرهنسیی، ئیسپانیی،
 پورتوگالیی ... تاد » .

4. زمانی یونانیی : « نه میش وهک زمانی نه رهنیی و نه لبانیی،
 شتوه به کی سهر به خۆبه له زمانه هیندۆ - نه وروپاییه کان » .

5. زمانی که لتی : گرنگترینیان زمانی ئیرله ندییه .
 دووه م : خیتزانی سامیی :

نه م خیتزانه زمانه، زمانی هه موو نهو نه ته وانه ده گرتته وه، که له وولاته کانی

میسۆتۆتامیا، دوررگەي عەرەبىيى و ژوروروى ئەفرىكا دا نىشتە جىببون. ئەم خىزانەش لە چەند كۆمەلە پىتكەتووه :

1/ كۆمەلە باشورىيەكان (عەرەبىيى كۆنى خواروو و شىوہ لە نىتوچووہ كانى وەك « سەبە، و قەتبانىيى و سەمودىيى » عەرەبىيى نۆيى باكور و زمانى حەبەشىيى).

2/ كۆمەلە باكورىيەكان « ئارامىيى كۆن، سريانىيى و زمانى سائبە »

3/ كۆمەلە رۆژاوايى - كەنعانىيى « فىنىقىيى و عىبرىيى ».

4/ كۆمەلە رۆژھەلاتىيى « ئەكەدىيى، بابلىيى و ئاشورىيى ».

سىيەم : خىزانى نۆزالى :

1/ نۆزالىيى « فىلەندىيى، ئەستۆنىيى و مەجەرىيى ».

2/ ئەلتىكىيى « توركىيى، مەگۆلىيى، تەنوگوسىيى و مەنانشۆ ».

چوارەم : خىزانى چىنىيى تىبىتىيى :

« چىنىيى، تايەلەندىيى، بورمايى و تىبىتىيى ».

زۆر پىتدەچى، ئەم دابەشكردنە، پتر بەگوتىرەي شوئى ژيان و نىشتەمانى

تايەتتىيى نەتەوہەكان كرابى. بۆ نمونە: گەر تەنیا گروپى يەكەم « خىزانى

هيندۆ - ئەوروپايى » وەرگىرن، دەبينىن: نەتەوہەكانى هيندۆ - ئەوروپايى،

زۆرىەيان لە كىشورەي ئەوروپا و هيندوتىكىشىان لە كىشورەي ئاسيا دەژىن.

ئەوانەي لە ئەوروپا دەژىن: (پروس، پۆلەندە، بولگارىيا، چىك، سلوفاك،

يۆگوسلافييا، سوید، نەروىچ، دانىمارك، ئەلمانىيا، ئىنگلتەرە، ئىترەندە،

پورتگال، ئىسپانىيا، ئىتالىيا، فەرەنسا و رۆمانىيا). ئەوانەي لە ئاسيا

«ئىشتوون، پىيان دەگوترتى: « ئىرانىيى - هيندىيى ». وەك (سانسكرىت،

بەنگال، بلوژ، سەيلان، هيند، پاكستان، ئەفغان، فارس و

كورد). «139.63» ھەر چەندە، هيندىيى لەو باوہرەدان، گەلانى هيندۆ -

ئەوروپايى، گەلنى لەوہ زياترن، وەك (يابانىيى، يۆنانىيى. سەكتىيى

«برىتۆنىيى، ئىترەندىيى، وىلزيى ». سلافيى « يۆگوسلافيى، سلافيى،

سلوفاكيى، چىكىيى، بولگارىيى، رووسىيى، پۆلەندىيى ». ئىرانىيى هيندىيى

«كوردىيى، فارسىيى، ئەفغانىيى، پاكستانىيى، هيندىيى، سەيلانىيى، بلوژىيى،

بەنگالىيى، سانسكرىتىيى ». تىتۆنىيى « ئىنگلىزىيى، ئىترەندىيى، ئەلمانىيى،

دانیمارکیی، نوروئیجیی، سویڈیی « . ژۆمانیی « ژۆمانیی، فرهنسیی،
ئیتالیی، ئیسپانیی، پورتوگالیی « . بالتیکیی « لیتیی، لیتوانیی « .
نورمه نیی. » (140,63)

نوهی لیره دا، ئیمه پتر مه به ستمانه لئی بدوین، کۆمه له خیزانی هیندۆ -
نوروپایی یه . چونکه، به پیتی لیکۆلینه وهی زانسته کانی زمانه وانیی،
زمانه که مان سه ره بهم خیزانه گه وره یه یه . که واتا پتوسته، بزاین، هیندۆ -
نوروپایی چیه ؟ ئه م ناوه له کۆتوه هاتوه ؟ پتیش هه موو شتی ده بی، ئه و
راستییه دووپا که یه نه وه، نه ک هه ر ته نیا گروه زمانی هیندۆ - نوروپایی،
به لکوو هه موو زمانه کانی دیکه ی نه ته وه کانی جیهانیش، چه ند خالتیکی
هاوبه شی وه ک « ریزمان، فۆنیتیک و ره گی ووشه له یه کچوه کان » ،
کۆیانده کاته وه و به پیتی ئه و نیزیکیه یان له یه کدییه وه دابه شکارون .

هه لبه ته، زمانی « هیندو - نوروپایی » ، به گه وره ترین و پانویه رینترین،
گروه زمانی جیهان ده ژمیرری . بنه مای هه ره گه وره ی، زمانه کانی
جیهانیش پتیکدینتی . هه روه ها، به دایکتیکی ره سه نی زۆره ی زۆری، زمانه
زیندوه کانی جیهان و گه لتی زمانی دیکه ی مردووش داده نری . زه ریا به که بۆ
خۆی و له بن نایه ، (چونکه ، هه موو دانیشتوانی نوروپا ، نه میتریکا ،
ئوسترالیا و خوارووی ئه فریکا قسه ی پتی ده که ن - کۆمه لتیکی که می له
نوروپا لیده رچتی ، به زمانی باسکیی یا فینلله ندیی یا مه جه ریی یا
تورکیی ئه و جوۆره زمانانه قسه ده که ن و دانیشتوانی ره سه نی هه ر دوو
ئه میتریکا ، ئوسترالیا و خوارووی ئه فریکا نه بی، زۆره یان له ناوچوون ،
بیجگه له ژماره یه کی که م که سیان نه ماوه و ئه وانیش به ره و فه وتان ده چن -
هه روه ها ، به شتیکی گه وره ی خه لکی ئاسیا پتی ده وین « هیند ، فارس ،
ئه فغانستان ، کوردستان ، قه فقازی ناوه راست ... تاد » (182,64 - 183)
هه روه ها ، (ئه و زانایانه ی که ناوی هیندوئوروپایی یان داهیتاوه ، ئه و زمانه
نه زانراوه یان کردۆته چه ن لکتیک که هه ر لکه ی زمانی چه ن نه ته وه ی
ئیسرۆی لتی که وتۆته وه . یه کتی له م لکانه یان ناواناوه خیزانه زمانی
« ئاریایی » یا « هیندۆئیرانی » و ئه ویشیان کردۆته دوو ده سه تی گه وره :

1 . ده سه تی زمانه کانی هیندی .

2. دهستی زمانه‌کافی ئیرانیی. «12,70»

ئیمه، لیره‌شدا بایه‌خ به دهستی دووه‌میان ده‌دهین، چونکه، بۆ باسه‌که‌مان بایه‌خیتیکی تایبه‌تییه هه‌یه. زانایان، بۆ دهستی زمانه ئیرانییه‌کان، سنی قۆناغی میژوووبیان دیاری‌یکردوه :

1. دهوری کۆن، زمانی : « مادیی، ئاویتسائی، پارسیی کۆن » .
2. دهوری ناوه‌راست، زمانی : « پارتیی - فرثیی، په‌هله‌ویی » .
3. دهوری تازه، زمانی : « فارسیی، کوردیی » . «12,70»

دیسانه‌وه لیره‌دا ده‌کری، بزانی، ناوی زمانه ئیرانییه‌کان له چیه‌وه هاتوه؟ « دیاکۆنۆف » ده‌لێ: « زمانه‌کافی ئیرانیی » ناوتیکه بۆ ده‌سته‌یه‌ک له زمانانی هیندوئوروپایی - که زمانانی: ئوسیتی، ئه‌فغانیی، فارسیی، تاجیکیی، کوردیی، تاتی، تالیشیی و... تاد و له زمانانی کۆن ئاویتسائی، سوغدی، خواره‌زمیی، ئیسکیتی و گه‌لیکی تر ده‌گرته‌وه - بره‌وی په‌یدا‌کردوه، ئه‌م زاراوه‌یه وێرای ئه‌وه‌ش که زۆر له گوبین نییه، ئیسته ناتوانین، ووشه‌یه‌کی تری له جێ دانین. به‌کاره‌یتانی سفته‌تی ئیرانیی له‌وانه‌یه وایه‌که‌رته‌وه که مه‌به‌س زمانی وولات و ده‌وله‌تی ئیران یه‌عنی « فارسیی » یه، که‌چی وه‌کوو بۆ هه‌موو که‌س ئاشکرایه... زاراوه‌ی « ئیران » به‌ شیه‌وی کۆنی یه‌عنی « ئاریانا » له سه‌ره‌تاوه « فارس » ی نه‌گرتۆته‌وه. «12,70»

2. زمانی کوردیی و دیالیکته کانی :

هەر له کۆنهوه تا ئهروێژ، گهلی له پسهپۆر و پۆههلاتناسه بیانییهکان، له وولاته جیاجیاکانی جیهانهوه، بۆ مه بهسی تاییه تیی خۆیان، سهردانی کوردستانیان کردووه، ماوهیه ژیانان تیدا به سهردووه. له ماوانه دا، ده باره ی « مێژوو، په چه له کی کورد، پێزمان، فه رهنگ، دیالیکته کانی زمانی کوردیی، باسی مۆرفۆلۆژیی، فۆنۆلۆژیی و سینتاکس »، لیکۆلینه وه ی زانستانه یان کردووه. هەر چه نده، هیندی له و دید و بۆچوون، باوه ر و لیکۆلینه وانه، که موکوپیه کی زۆریان تیدا به دیده کړی و له هه له به دوور نین. ئه و که موکوپیه انه ش، زیاتر بۆ ئه وه ده گه پتته وه، له لایه که وه، ئه و پسهپۆره بیانیانه، شاره زاییه کی ته واریان، له زمان و دیالیکته کانی زمانی کوردیدا نه بووه، یا هیندی چاوساگیان له نیو کوردا، له گه ل بووه، له زمانی کوردیدا زۆر شاره زانه بوون. به لام، هەر چۆنیتیی، ئه وان په سیاری خۆیان له کردوون و کاره کانی خۆیانان پاره راندووه. جگه له وه ی، هه موو ئه و لیکۆلینه وانه، له سه رده مه جیاجیاکانی مێژوودا کراون، پۆزبه رۆژ، زمانی کوردیی پتیشکه وتوووه و گۆراوه، ئه وان له و پتیشکه وتن و گۆرانکاریانه وه دووربوون، له نزیکه وه چاودتیریان نه کردووه و تا راده یه کی زۆریش، ناگادار نه بوون. له لایه کی دیکه شه وه، هیندی له و کادیره بیانیانه، به تاییه تیی بۆ لیکۆلینه وه له زمانی کوردیی نه هاتوون، به لکوو بۆ مه به سیکی رامیاری، ئایینی یا سیخوپی، سه ریان له کوردستان داوه، ماوه یه کی دیاریکراو، له نیو کۆمه لگه ی کورده واری و له ناوچه یه کی دیاریکراوی کوردستاندا ژیاون. له به رنه وه، له پال کاره کانی خۆیاندا، وه ک هژییه ک، هیندی کاری مێژوویی و زمانه وانیشیان به نه جمگه یانندووه. بۆیه، له بواری زمانه وانیدا، پسهپۆرتکی ته وانه بوون، تا راده یه که موکوپیی به کاره کانیانه وه دیاره. هیندیکی دیکه یان، په لوپایه یه کی بلندی ئه کادیمییان هه بووه و تا ئه و پۆش، ئه و نرخه یان له دهس نه داوه. هەر چۆنیتیی، هه موو ئه و مرۆژه لیها توهانه، شایانی ئه و، پێژ له خۆیان و کاره کانیان بگیری، چونکه، رازه یه کی گه وهره ی زمانی

کوردییان کردوو، گهلی باسی گرنگیان، دهریارهی میژووی کورد و زمانه‌کی پیشکه شکر دووه، به شیوهیه ده‌توانم، بلتیم: گهر ئه‌وان نه‌بوونایه، ئه‌ورۆ زۆر شتمان بۆ روون نه‌ده‌بووه و گهلی شتیشمان ده‌فه‌وتا. به تایبه‌تی، سامانی فۆلکلۆری نه‌ته‌وه‌یی کوردیان، گهلی په‌رشویلابووه، ئه‌وان ده‌سیکی بالایان، له‌ کوکردنه‌وه و پاراستنیدا هه‌بووه. لیره‌دا، به‌ پتیوستی نازانم، باسی چۆنتی کاری هه‌ر یه‌کتی له‌و گه‌رۆک، پسپۆر و رۆژه‌لاتناسه‌ بیانیانه‌ بکه‌م. چونکه، هیندی نووسه‌ر و لیکۆله‌ری کورد، له‌ به‌ره‌مه‌کانی خۆیاندا باسیانکردوون. به‌لکوو، به‌پتی توانا هه‌ولده‌ده‌ین، ته‌نیا ناوی هیندیکیان، به‌گۆتره‌ی میژووی کارکردنیان، له‌ بواری زمانی کوردیدا تۆمارکه‌ین و به‌ خۆینه‌ری کوردیان بناسین. وه‌ک ئه‌مه‌کداریه‌ک، هه‌م یادیانکه‌ینه‌وه و هه‌م به‌ بیری خۆینه‌ریان بێنینه‌وه. بۆ نمونه‌: (ماوریزۆ گارزۆنی - 1787، گ. گیورنالی 1836 - 1837، خۆدسکۆی - 1857، د. ئه‌رنیست مه‌کاربۆس - 1958، پیتته‌ر لیخ 1857 - 1858، فردریک میوله‌ر - 1855، 1864، سامۆل ره‌یا - 1872، فلاددیمیر فیۆدۆرۆڤیچ مینۆرسکی - 1877، ئه‌لیکسانده‌ر ژابا - 1879، فه‌رنیناند یوسیت - 1880، ئه‌لبیرت سۆسین - 1889، دی مۆرگان - 1904، ئۆسکارمان 1901-1907، پرۆفیسۆر ماکسیمیلیان بیتته‌ر - 1913، میجهر سۆن 1913، 1919، فۆسیۆم - 1919، ماکاس هۆگۆ - 1926، فازه‌ر باول بێدار - 1926، جاردين - 1929، نا. خاچاتۆریان - 1932، خاچاتۆریان و حاجی جوندی - 1935، کارل هادانک - 1938، د. مه‌که‌نزی 1961، 1966، تسوکه‌رمان - 1962، ئه‌ولیا چه‌له‌بی ... تا).

له‌ ناو کوردیشدا، گه‌لی نووسه‌ر، شاه‌زا و پسپۆر، له‌ بواری زمانی کوردییدا کاریانکردوو. زمانناس و زمانزانه‌کانی کوردیش، هه‌ر یه‌که‌ له‌ جیتی خۆبه‌وه، هه‌ر یه‌که‌ له‌ شوێنتیک و له‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراوی کوردستان، ده‌سه‌رنگینی خۆیان نواندوو، نووکی پینووسه‌که‌یان تێکردۆته‌وه، هینده‌ی پتییان کراوه، هینده‌ی له‌ توانایانا بووه، درتغییان نه‌کردوو، چاکی چالاکییان لێ هه‌لکردوو و دهریاره‌ی « میژوو و زمانی کوردی »، گه‌لی گه‌وه‌ری ووشه‌ی بریسکه‌داریان کوکردۆته‌وه، رسته‌ی

مرواری به نرخ و جوانیان لټ هټیوه ته وه، سه ره تاي بناغه يه کيان بو زماني
 کورديي دارشتووه، به چه پکه گولي بو نخوشي رهنگا ورهنگ، نهو باخه
 جوانه ي ويژه و زماني کوردييان پازاندو ته وه. لهو بو ارانه دا نابي، ناوي
 چندين دهسويه نجه ي زترين و پټنوس ي، پر به پرشتي رهنگيني ماموستا و
 زاناياني کوردي وهک « شه ره فخاني به دليسي، مه لا مه حموردي
 بايه زيدي، حوسټن حوزني موکرياني، مه لا ره شيد به گي بابان، سه عيد
 سدقي بابان، مه لاي گه وره، توفيق وهه بي، محمه د نه مين زه کي، ره فيق
 حيلمي، هه ر پټنج به درخانيه کان « مقداد، مه دحت، جه لادته، ره وشه ن
 و کامه ران »، پرؤفيسور کورديويف، نايه توللا مه ردؤخي کوردستاني،
 جه مال جه لال، نووري عه لي نه مين، برايم نه حمه د، د. جه مال نه به ز،
 باکاييف، مه کسيمو خامو، ا. ب. هه وري، تايه ر سادق، جگه رخوټن،
 شيخ محمه دي خال، عه لادين سوجادي، مه لا عه بدولکه ري موده پسي و
 وه چه کاني، گيوي موکرياني، پرؤفيسور عيسمه ت شه ريف، د. که مال
 فوواد، د. که مال مه زه هر، د. عيززه دين مسته فا ره سوول، د. مارف
 خه زنه دار، د. نه سرين فه خري، محمه د نه مين هه وراماني، د. مارفي حاجي
 نه وره حمان، د. کاميل به سير، د. پاکيزه ره فيق حيلمي، عه ميد نه حمه د
 حه سه ن، د. عه بدوللا نه قشبه ندي، که مال جه لال غه رب، ره ووف نالاني
 و مه سه وود محمه د ... تاد) مان له بيرچټ. نه م که له نو سه رانه، ده رياره ي
 زماني کورديي، بيروپاي جياوازي تايه تبي خوټيان ده رپروه. هه ر
 يه که شيان، به گوټره ي تواناي خوټيان، رازه ي زماني کوردييان کردووه.
 هه روه ها، به پټي زانياري و بوچووني تايه تبي خوټيان، گه لي شتي
 گرنغيان، سه باره ت به ميټرووي لټل و ته مومراوي زماني کورديي،
 ديالټيکته کاني، رټزمان، فه رهنگ، پټي عه ره بي و لاتين، رټنوس ي
 کورديي روونکردو ته وه. هه ر چه نده هټندټ جياوازي، له ميانه ي
 بيروپاکاندا ده بينري، به لام، نهو جياوازيانه، بايي هټنده نين،
 ناکو کيبه کي گه وره له ديد و بوچوونه کانياندا دروسکا.

هه روه ها، هټندټ ده زگه ي کورديي وهک (کوټي زانياري کورد و يه کيتي
 نو سه راني کورد)، چه ن ده زگه يه کي رووناکبيري و پشه يي ديکه ش، لهو

بواره‌دا هه‌نگاوی باشیان ناوه. جگه له‌وهی، گه‌لێ له نووسه‌رانی کورد، به گوتارنووسین له رۆژنامه و گۆفاره‌کانی ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی وولاتدا، ئه‌سی خۆبان له‌و بواره‌دا تاوداوه. له‌به‌رئه‌وه ناتوانین، ب‌ستین: زمانه‌که‌مان رازه نه‌کراوه و گه‌لێ دواکه‌تووه، به‌لام، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، ئه‌وی راستیی، هیشتا هه‌ر له سه‌ره‌تادابین و زۆرمان ماوه. بۆیه پیتوسته، خۆمان له‌گه‌ل زمانه‌که‌ماندا، پتر ماندووکه‌ین، تا هه‌موو کون و که‌له‌به‌ره‌کانی، به‌ته‌واویی پرکه‌ینه‌وه.

گه‌ر ته‌ماشایه‌کی دره‌ختی خیزانی، زمانه جیاوازه‌کانی گه‌لانی جیهان که‌ین و بمانه‌وئ، جیگه‌ی زمانی کوردیی، له‌ نه‌خشه‌ی زمانه‌کاندا دیاریکه‌ین، به‌روونی بۆمان ده‌رده‌که‌وئ: زمانی کوردیی، یه‌کێ له‌ زمانه ئیرانییه‌کانی سه‌ر به‌کۆمه‌لی رۆژه‌لاتیی پیکدینئ، له‌ ژیرخانه‌ی خیزانی هیندۆ - ئه‌وروپایی یا ئاریدا پۆلینده‌کری. ئه‌م کۆمه‌له‌ رۆژه‌لاتییه‌ش له‌ دوو کۆمه‌لی دیکه پیکهاتوه :

1. کۆمه‌لی هیندی « بنجایی، کۆجراتیی، به‌هاری، به‌نگالی، هیندی رۆژاویی و رۆژه‌لاتیی، باراکراتیی و راجاسانیی ».
2. کۆمه‌لی ئیرانیی « فارسیی کۆن و نوئ، کوردیی، ئه‌فغانیی، * بلووجیی، شتیه‌کانی ناوچه‌ی پامیر، ئه‌سیتیی له‌ ناوچه‌ی قوقازی رۆژاوا » « 16-12,58 »

به‌گوتیه‌ی ئه‌و زمانانه‌ی دانیشتوانی بانه ئیرانییه‌کان پیتی داون، دیاکۆنۆف زمانه ئیرانییه‌کان به‌ سه‌ر سه‌ کۆمه‌لدا دابه‌شده‌کا :

1. کۆمه‌له‌ی لقی « ئه‌سکیتیی - ئاسیای ناوه‌راست »، یا « کۆمه‌له‌ی ئیرانی رۆژه‌لات ».
2. کۆمه‌له‌ی لقی « ماده‌کان - پارتیی » یا « ژوورووی رۆژاوا ».
3. کۆمه‌له‌ی لقی « خوارووی رۆژاوا » که‌ ته‌نیا نوته‌ری کۆنی ئاشکرا و دۆزراوه‌ی هه‌مان پارسیی کۆنه.

* له‌ راستیدا، ئه‌فغانیی زمان نییه، به‌ لکوو، ناوی وولات و ده‌وله‌ته‌که‌یانه. که‌لی ئه‌فغانستان، به‌ چه‌ن زمانیکی هه‌ک: « پشتۆ، ئۆردۆ، تازیکیی و ... » ده‌یه‌یفن.

به‌لام، دوو به‌شه باسکراوه‌که‌ی دواپی کراون به‌یه‌ک، به‌ناوی «کۆمه‌له‌ی
ئیرانی رۆژاوا» (وه‌ناو ئه‌برێن.) «107،42» بۆیه‌ مامۆستا «زویتر بیلال»
به‌سه‌ر دوو ده‌سته‌دا دا‌به‌شیا‌نده‌کا:

1. کۆمه‌له‌ی ژوورووی رۆژاوا: کۆنترنیان «ماد یا زمانی کتیبی پیرۆزی
زه‌رده‌شتی ئاقیستا‌یه» زمانی کوردیش به‌زیندووترین و‌ینه‌ی ده‌ژمێرێ.
2. کۆمه‌له‌ی خوارووی رۆژاوا: ئه‌و نووسینه‌ بزماریانه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ
سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشییه‌کان له‌ هه‌رتیمی فارس. «17،58»

پیش ئه‌وه‌ی، له‌ ژماره‌ و‌ جۆری دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی بدوین، به‌
پتویستی ده‌زانم، هیندێ زانیاری و‌ کورته‌یه‌کی میژوویی، ده‌رباره‌ی
دیالیکت و‌ په‌یدا‌بوونی دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی باسکه‌ین. وه‌نه‌بێ،
هه‌ر له‌ زمانی کوردیدا، دیالیکتی جۆراوجۆر هه‌بێ، به‌لکوو، له‌ زۆری
زۆری زمانه‌کانی گه‌لانی جیهاندا، دیالیکتی جۆریه‌جۆر هه‌یه‌. هه‌ر چه‌نده‌،
ئهم ده‌رکه‌وته‌یه‌، گه‌رفتیکی نه‌ته‌وه‌یی، بۆ هیندێ زمان دروسکردووه‌، به‌
تایبه‌تیی، بۆ ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی هیشتا‌خواه‌نی ده‌وله‌تی ناسیۆنالی تایبه‌تیی
خۆیان نین. به‌لام، له‌ هه‌مان کاتدا، زۆری دیالیکت له‌ زمانیکتی
دیاریکراودا، هه‌رگیز به‌ که‌موکۆری و‌ خه‌وش دانانرێ. گوتمان: له‌ هه‌موو
زمانیکدا، دیالیکتی جیا‌جیا هه‌یه‌. ئه‌و بوونه‌ش، به‌ دیارده‌یه‌کی ناسایی
دا‌ده‌نرێ. که‌واته‌، گه‌ر له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی جیهاندا، به‌و شتیه‌یه‌
دیالیکت هه‌بێ، هه‌لبه‌ته‌، له‌ زمانی کوردیدا بوونی ئه‌و دیالیکتانه‌، هه‌ر
زۆر به‌ شتیکی ناسایی ده‌ژمێرێ. چونکه‌، گه‌لێ له‌و زمانانه‌، چ له‌ لایه‌ن
شاره‌زا و‌ پسپۆزه‌ بیانییه‌کان، چ له‌ لایه‌ن زمانزان و‌ زمانناسه‌
خۆمالییه‌کانه‌وه‌، پرا‌وه‌یه‌کی ته‌واوکراون، به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌امیش
پرا‌وه‌دکه‌رتین. که‌چی، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیشتا، هه‌ر له‌ ده‌س گه‌رفتی دیالیکت
پزگاریان نه‌بووه‌. هیشتا، هه‌ر جیا‌وازی له‌ نێوان دیالیکته‌کاندا، به‌
شتیه‌یه‌کی ئاشکرا ده‌بینرێ. بۆ نمونه‌: عه‌ره‌به‌کان، هه‌ر چه‌نده‌، خواه‌نی
تایین و‌ په‌رتووکتیکی پیرۆزی ناسمانیی وه‌ک قورئانن، به‌لام، هیشتا له‌
چه‌ن دیالیکتیکی گه‌وره‌ و‌ پچسوک پیکهاتووه‌. به‌و پتیه‌ی زمانی
فارسیی، له‌ زمانی کوردییه‌وه‌ زۆر نزیکه‌، گه‌ر سه‌رنجی لێ بده‌ین،

دیسانہ وہ دہبیین: له چەندین دیالیکت و بەشە دیالیکت دروسبوو. « د. معین » لەو پیتشەکییە ی بۆ فەرھەنگی « بورھانی قانێع » ی نووسبوو، (پتر له پەنجای دیالیکتی بژاردوو). « 41-37، 114 » هەر وەها، گەر باسی زمانە ئەرۆپایی یەکانیش بکەین، ئەوا دیسانە وە لە دیالیکتی جۆراوجۆر بیتەش نین. ئەو زمانە ی گەلی « سوید » لە ناوچە جیاوازه کانی باکوور، باشوور و ناوەرستی وولاتە کەدا پیتی دەدوین، لە پرووی دیالیکت و فۆنیتیکە وە، هیندی جیاوازییان هەیه. ئەو ئینگلیزییە لە ناوچە کانی « بریتانیا » ی وەک: « لەندن، وێلز و سکۆتلاند » قسە ی پتی دەکەن، جیاوازییە کی زۆریان هەیه. هەر وەها، زمانە کانی « ئەلمانی، پرووسی، فرەنسی، ئیتالی و ... » دیالیکتی جیاوازیان هەیه. کەواتە، سەرەرای ئەو هەموو پشگۆختن و دواکەوتووی یە نەتەوێ کورد، ئیدی دەبێ، لەوە زیاتر چاوەروانی چی دیکە لە زمانی کوردی بکەین!!!

لیتەرەدا، پرسیارێ خۆی دەسەپیتی، ئەویش ئەوێ، ئایا، دیالیکتە کانی زمانی کوردی چۆن پەیدا بوون؟ بۆ ئەوێ بە شتێوەکی ریکۆپیک، بە پیتی زنجیرە ی گۆرانکاریەکان و لە قۆناغە جیاوازه کانی مێژوودا باسیانکەین، پەنا بۆ بەر ئەم پروونکردنە وەیه ی خوارووە دەبەین.

گەلی لە شارەزا، رۆژھەلاتناس، زمانەوانە کانی کورد و بیانی، بە شتێوە ی جیا جیا و جۆراوجۆر، باسی دیالیکتە کانی زمانی کوردییان کردوو. هیندیکیان لە هۆی پەیدا بوونی ئەو دیالیکت و خوار دیالیکتەکانە کۆلیونەتەو. هیندیکی دیکەشیان، خۆیان بە پۆلینکردنی دیالیکتەکانە وە خەریک کردوو.

هەر چەندە، دیالیکت و بەشە کانی، لە ئەنجامی چەن هۆبەکی دیاریکاراوا پەیدا بوون. هیندی لەو هۆبانە، بە هۆی دەسلاتی دەولەت و ویستی نەتەوێ کەو لە ناو دەچن. بەلام، هیندیکی دیکەشیان، هەر وا بە ئاسانی ناسپێنەو، بە لکوو، تا ماوێەکی درێژی مێژوویی، هەر دەمیتن. بە شتێوەکی گشتی دەتوانین، ئەو هۆبانە لە چەند خالیکدا چرکەینەو :

1. فاکتەری جوگرافیا.
2. داگیرکردن و دابەشکردنی خاکی کوردستان.

3. نه‌بوونی ده‌وله‌تییکی یه‌ک‌گرتووی ناسیونالی کوردیی.

4. باری دواکه‌وتووی کۆمه‌لایه‌تیی، فەر‌هه‌نگیی و ئابووری.

به‌لام، به‌بروای من، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و باری سه‌رنجانه‌شدا، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واویی، له‌په‌یدا‌بوون و سه‌ره‌له‌دانی دی‌الیکته‌کانی زمانی کوردیی بگه‌ین، ده‌بی، سه‌ره‌تا ئاو‌رێ له‌میژوو بده‌ینه‌وه، سه‌رێ به‌کۆشی رووداوه‌کانی ناوچه‌که‌دا بکه‌ین.

گومانی تێدا نییه، تا ئه‌و کاته‌ی، ماده‌کان ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا ده‌شکا، ئیمپراتۆریای ماد، وه‌ک زه‌به‌لا‌حیتی خاوه‌ن ده‌سه‌لات، که‌وشه‌نی سنووری خۆی له‌خاکی ئیترانی ئه‌ورۆ تێپه‌راندبوو. یه‌ک زمانی یه‌ک‌گرتووی، به‌سه‌ر هه‌موو ناوچه‌کانی، ژێر ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆریا‌که‌دا سه‌پاندبوو، زمانه‌که‌ش زمانی ئایین و ده‌وله‌ت بوو. له‌به‌رئه‌وه، ئه‌و گه‌لانه‌ی به‌زمانی‌کی دیکه‌ ده‌په‌یخین و له‌بنده‌سی ماده‌کاندا بوون، زمانه‌کانی خۆیان، ته‌نیا بۆ ئاخافتن به‌کار‌دیتنا.

دوای ئه‌وه‌ی، ئیمپراتۆریای ماد روخا، کۆرشی گه‌وره‌ی پارسیی، ئیمپراتۆریای هه‌خامه‌نشیی دامه‌زراند. ئیدی له‌و رۆژه‌وه، باریکی دیکه‌ی نوێ، له‌ناوچه‌که‌دا دروسبوو. پێوه‌ندییه‌کانی نێوخۆی ماد، به‌ته‌واویی گۆرا، پێوه‌ندییه‌کانیان له‌گه‌ل دراوسێکانیاندا، شێوه‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌رگرت، یه‌کیتی نێوان خێله‌کانی ماد شه‌قوشلۆقبوو. ئه‌و گۆرانکارییه‌، کاریکی یه‌کجار گه‌وره‌ی، له‌زمانی ده‌وله‌ت و گه‌لانی دیکه‌ی ناوچه‌که‌ کرد.

دیاره، هه‌خامه‌نشیه‌کان دوای ئه‌وه‌ی، ده‌سه‌لاتیان وه‌رگرت، زۆریه‌ی زۆری دوژمن و نه‌یاره‌کانی خۆیان، پاکتاو‌کردوو. ئه‌وانه‌ی له‌و ریشه‌کۆژییه‌دا تێدا‌چوون، کۆتاییان پێهاتوو و هه‌موو شتیکیان له‌کیسه‌چوو. ئه‌وانه‌ی رزگاریشیان‌بووه، هیندیکیان سه‌ری خۆیان کز‌کردوو و ماونه‌ته‌وه، له‌ژێر سایه‌ی ده‌سه‌لاتی هه‌خامه‌نشیه‌کاندا، سه‌ره‌گوریستیکیان گرتوو و به‌هه‌ر ده‌رده‌سه‌رییه‌ بی، بۆ خۆیان ژیاون. به‌لام، هیندیکی دیکه‌یان، ئه‌و بارودۆخه‌ نۆتیه‌یان پێ هه‌رس نه‌کراوه، له‌به‌رئه‌وه‌ی، ده‌سه‌لاتیشیان نه‌بووه، ملی رێگه‌ی هه‌لاتن و کۆچ‌کردن‌یان وه‌به‌رگرتوو. ئیدی له‌و رۆژه‌وه، ئه‌و

به کیتییهئی له نیوان تیره و هۆزه کانی ماددا به نهجامگه به ندرابوو، له بهریهک ههلهه شاتهوه و تیکچوو.

نابیی، نهوه شمان له بیرجیی، له سه ره تادا، هه خامه نشییه کان نه یان توائیوه، دهس به سه ره هموو ناوچه کانی ئیمپراتوریای ماددا بگرن. به لکوو، دوای نهوهی ماده کان، ناوهندی دهسه لاتیان له دهسه دا، تا ماوهی 100-150 سالتیکیش، له هیندی ناوچهی وولاتی مادستاندا، چهن میرنشین و دهسه لاتیکیی ناوچهیی ماد ههر مابوو. نه مه نهوه دهگه یه نی، دانیشستوانی نهو ناوچانه، به زمانی ماده کان دوابن و پارتیزگاریی زمانه که ی خویان کردیی. چونکه، چون ههر له سه ره تاوه، زمانی ماده کان، پتر له ناوهندی دهسه لاتیی ئیمپراتوریا که دا، وهک زمانیکی ره سمیی جیتی خۆی کردۆته وه و به تهوایی خۆی سه پاندوو، به هه مان شتهوش، زمانی هه خامه نشییه کان، له سه ره تادا ههر وابوو. به لام، تا له مه له بندی دهسه لات دوور که تبهیته وه، نهو زمانه، تینوتای له سه ره گه لانی دیکه و دانیشستوانی ناوچه کانی، ژیر دهسه لاتیی ماده کان یا هه خامه نشییه کان که متریبووه. چونکه، هه موو نهو گه لانه، نیمچه نازادییه کیان هه بووه و به زمانی نه ته وهیی خویان ناخافتیان کردوو.

جگه له وهی، فاکته ری جوگرافیا، رۆلتیکی مه زنی وازی کردوو. سنووری دهسه لاتیی ئیمپراتوریا که، گه لی فراوانبووه. نهو زمانه نه یان توائیوه، له هه موو کون و قوربنتیکی وولاتی ماددا، وهک یهک، جینگه ی خۆی بکاته وه. بۆیه، تا له مه له بندی دهسه لات دوور که وتایه ته وه، به پیتی دووری ناوچه کان، زمانه که ورده ورده، لاوازه بوو. به پیچه وانه شه وه، به رانبهر به وه، زمانی نه ته وهیی گه لانی نهو ناوچه دوورانه، به هیتز ترده بوون. لیسه دا ده توانین، نمونه یهکی زیندوو، له سه ره رۆزگاری نهو رۆمان بیتینه وه. کارتیکردنی زمانی «عه ره بیی، تورکییی یا فارسیی» له زمانی کوردیی، له هه موو ناوچه کانی کوردستانی مه زندا، وهک یهک نین. دیاره، نهو ناوچانه ی له عیراقی عه ره بیی، مه له بندی دهسه لاتیی تورک و فارسه گانه وه نزیکترن، له چاو نهو ناوچانه ی، لهو جینگایانه وه دوورن، ههر سنی زمانی «عه ره بیی، تورکییی و فارسیی»، کارتیکیی یه کجار گه وره تریان، له زمانی کوردیی

کردووه. گهلئی ووشه‌ی ئەو سێ زمانه، تیکه‌لاوی زمانی کوردی، دانیشتووانی ئەو ناوچه کوردییانه بوون. به پێچه‌وانه‌شوه، تا له مه‌له‌ندی ده‌سه‌لاتی، هەر سێ ده‌وله‌ته‌که دوورکه‌وینه‌وه، تا به‌ره‌و قولایی خاکی کوردستان ب‌ه‌وێن و به‌ره‌و چیاگان هه‌لکشیتین، زمانیتکی پوخت و پاراوی کوردیمان گوتی لێ ده‌بی.

هه‌روه‌ها ده‌توانین، له‌ نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی زیندوودا بلتیتین: ئەو زمانه کوردیه‌ی ئه‌ورو، خه‌لکی گونده‌کانی کوردستان پیتی ده‌دوین، گهلئی له‌و زمانه کوردیه‌ خاوتنتره، که دانیشتووانی شار و شارۆچکه‌کانی کوردستان قسه‌ی پێ ده‌که‌ن. چونکه، ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وه‌ بالاده‌سه‌کانی « فارس، عه‌ره‌ب و تورک »، رۆلتی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان، له‌و جیتگیانه‌دا جیاوازیان هه‌یه، له‌ ناوچه‌کانی دووه‌مدا، پتر خۆیان سه‌پاندووه. وه‌ک زمانی ده‌وله‌ت، له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژبانی رۆژانه‌ی « پامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، فهره‌نگی و ئابوری » دا رهنگیانداوه‌ته‌وه.

ئهم دوو فاکته‌ره، فاکته‌ری روخاندنی ماد و جوگرافیا، کارتکی گه‌وره‌ی له‌ په‌یدا‌بوونی دیالیکته‌کانی زمانی کوردی کردووه. دیاره، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماده‌کان په‌رشو‌یلا‌بوونه‌ته‌وه، هه‌ر تیره و هۆزێ، روه‌ی له‌ جیتکه‌یه‌کی دیایکراو کردووه، تا ژبانتکی ئاسایی بۆ خۆیان دا‌بینکه‌ن. وولاتی ماده‌کانیش، به‌و گه‌وره‌یی و پانوپۆریه‌، به‌و هه‌موو به‌ره‌سته‌ جوگرافیایی، لیکدا‌بران، ریزه‌ چیا‌ی سه‌خت، دارستانی چروپ، سامانی ئاوی چه‌م و رووباره‌کانیه‌وه، کارتکی وای کردووه، زۆریه‌ی زۆری ئەو تیره و هۆزانه‌ی، به‌ ته‌واوی له‌ یه‌کدی دوورخستۆته‌وه و به‌ گران ده‌نگیان به‌ یه‌کدی گه‌یشتووه. له‌ به‌رئه‌وه، هه‌ر تیره و هۆزێ، له‌ ناوچه‌که‌ی خۆیدا، به‌و زمانه‌ قسه‌ی‌کردووه، که له‌ گه‌ل پتووستیه‌کانی ژبان و گۆزێنکاریه‌کانی باری سه‌ختی « کۆمه‌لایه‌تی، ئابوری و که‌لتووری » نوتی، ناوچه‌ی ژبانی نوتیاندا گونجاوه، تا به‌ره‌به‌ره، شتیه‌ زمانیتکی تایبه‌تی په‌یدا‌بووه، که‌م تا زۆر، جیاوازیه‌ له‌ نیتوان ئەو شتیه‌ زمانه و زمانه‌ ره‌سه‌نه‌ کۆنه‌که‌ی پتیشو‌ی‌اندا دروسبووه. جا ئیدی، هه‌ر شتیه‌ زمانێ، به‌ پیتی دوور و نزیکیی ناوچه‌که، له‌ هه‌خامه‌نشیه‌کان و گه‌لانی دیکه‌ی ده‌رووبه‌ریان، گۆزانیان به‌

سهردا هاتوه و پيشكهوتوون، تا چهن دياتيكتيكي جياجايان لي كهوتوتهوه. دهبيج، نهوشمان له ياد نهچن، لهوسهردهمانهدا، پتوهندي كومهلايهتبي، له نيتوان خهلكدا زور لاوازيووه. سهرهراي نهوهي، باري ريگاوبانهكان، زور سهرهتابي بوون، هوكاني هاتوچوش وهك نئسته نهبوون، هاتوچو له نيتوانياندا، زور كهه و دياريكراوبوه. ساردوسپي و سهختي باري توپوگرافياي كوردستانيش، واي لي كردوون، كه متر هاتوچوبهكن. له بهر نهوه، هيندي خيل، هه به تهواوي له يه كدي داپراون.

جا گهر، مادهكان به باپيره گهره كوردي نهوړو دانين، زماني كورديش، بو سهر زماني مادهكان بگيرينهوه، نهوا دهبيج، فاكتهري داگير كردن و زماني نهتهوهي خاوهن دهسهلاتيش، له بهر چا و گرين. ناشكرايه، تا نه و كاتهي مادهكان، خويان خاوهني دهسهلات بوون، زماني دهولت، زماني مادي بووه. هيچ جوړه گرفتتيكي چهوسانهوهي نهتهوهي يان نهبووه، زمانهكه يان لي قهدهغه نهكراوه، يا زمانتيكي ديكهي بياني، داشه هارهي خوي به سهر داشي زمانهكه ياندا سوار نهكردوه. واته: زماني دهولتتيكي داگير كهه يا زماني نهتهوهيهكي بالادس نهبووه، تا كار له زماني مادهكان بكا، هه ره شهي تواندهوهي لي بكا. بهلام، كاتي دهسهلاتي مادهكان له نيتوچوو، دهسهلاتي هه خامه نشييهكان دامهزرا، هه موو شتي گوراوه. تيره و هوزتيكي ديكهي ماد، دهستيانه به سهر دهسهلاتدا گرتوه، لهو رتيه شهوه زمانهكهي خويان به سهر زماني نهو دهستهيهي ماددا سهپاندوهه. ئيدي به ره بهره، نهو زمانه نوتيه، جيتي به زماني مادهكان تنگ كردوه، زماني هه خامه نشييهكان، وهك زماني دهولت، خوي به سهر زماني، دانيشتواني هه موو ناوچهكاني ئيمپراتورياكه دا سهپاندوهه.

هه مووشمان دهزانين، زماني دهولتتي داگير كهه و زماني نهتهوهي بالادس، چون كار له زماني نهتهوهي كهلاني بندهس دهكا. لهو بارهيهوه، ميتروو چه ندين نمونه و بهلگهي له چاچه قيسومان پيش چاو دهخا. عه ره بهكان، له ژير په ردهي تايني ئيسلامدا، زمانهكهي خويان، به سهر هه موو كهلاني بندهسياندا سهپاند. زماني عه ره بهيي، شوته واري زماني نهتهوهي قيسيتهكاني له ميسر به تهواوي كوتر كردوهه. كولونياليزمي فراهه نسا، به

زۆر زمانی فرەنسیی، بە سەر گهلانی « جهزایر، مه‌غریب و تونس » دا سه‌پاند. گهر تا ئه‌ورۆ، به پشتیووانی گهلانی دیکه‌ی عه‌ره‌ب پزگاریان نه‌بوویه، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یان نه‌بوژایه‌ته‌وه، له‌و باوه‌ره‌دام، گهلانی ئه‌و سی وولاته، به زمانی فرەنسیی قسه‌یاندەکرد، با ههر خۆشیان به عه‌ره‌ب بزانیایه! هه‌مووشمان ده‌زانین، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و سی گه‌له به سه‌ره‌خۆیی گه‌یشتن، ده‌وله‌تی ناسیۆنالی خۆیان دامه‌زراند، ده‌وله‌ته عه‌ره‌بییه‌کان، چ پۆلیکی گرنگیان، له بوژاندنه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بیی و فیت‌کردنی پۆله‌کانیاندا بینیه. ته‌نانه‌ت تا ئه‌ورۆش، کارتیکردنی زمانی فرەنسیی، به ناشکرا پتیانه‌وه دیا‌ره و ئیسته‌ش زۆریه‌ی زۆریان، له نیو خۆشیاندا، ههر به فرەنسیی قسه‌ده‌که‌ن.

ئه‌ز له‌و باوه‌ره‌دام، چۆن له‌ نیوان « تاکه‌تاکه‌ی خه‌لک، تیره و هۆز، گه‌ل و نه‌ته‌وه و ده‌وله‌ته‌کانی جیهان » دا، « چه‌له‌مه، مملاتی، ناخۆشیی و جه‌نگ » رووده‌دا، به هه‌مان شتیه‌ش، له نیوان زمانه‌ جه‌زیه‌جه‌زیه‌کانی گهلانی جیهاندا، ئه‌و گه‌رفتانه‌ رووده‌ده‌ن. هه‌موو ئه‌و گه‌رفت، ته‌نگ‌پتیه‌لچین، به‌ره‌ره‌کانیی، مملاتی، ناخۆشیی و جه‌نگه، ههر له سه‌ره‌تاوه، له لایه‌ن زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌سه‌وه ده‌سپێده‌کا، رۆژه‌پۆژیشت تا دێ، له گه‌ل فراوانبوونی ده‌سه‌لاتی رامیاریی و داگیرکردنی وولاته‌که‌دا، به‌رفراوانتر ده‌بێ. زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، به هه‌موو شتیه‌یه هه‌ولده‌دا، شوێن به زمانی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌س له‌قکا، به ههر جه‌زیه‌یی، به سه‌ریدا سه‌رکه‌وی و له‌ناویبه‌ری. له هه‌مان کاتیشدا، زمانی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌سیش، دژیده‌وه‌ستی، به‌رانبه‌ر ئه‌و داگیرکردن و مملاتییه‌ کۆل نادا، سه‌ردانا نه‌وتنی، له پتیانوی مانه‌وه و ژیاندا، داکوکیی له خۆی ده‌کا، تا له ده‌س زۆرداری نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س و توانده‌وه‌ی زمانه‌که‌ی، له بۆته‌ی زمانی نه‌ته‌وه‌ی داگیرکه‌ردا، خۆی قووتارده‌کا.

هه‌له‌به‌ته، ئه‌و ناکوکیی و مملاتییه‌ی نیوان ههر دوو زمانه‌که‌ش، به کاریکی خۆپسکیی داده‌نری، له نیوان زۆریه‌ی زمانه‌کانی، نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س و بنده‌سی جیهاندا روویانداوه. به شتیه‌یه‌کی گشتیی، هه‌موو ناکوکیی و مملاتییه‌ی نیوان زمانه‌کان، ههر له سه‌ره‌تای داگیرکردن و

له دهسدانی دهولته تی نه تهوهیی نه تهوه کانهوه، ورده ورده ده رده کهوئی. گهر، ته ماشایه کی باری زمانی کوردیی کهین، زۆر به ناشکرا، ئهو داگیرکردنه ی پتوه دیاره. سه ره تاکه شی بۆ سه رده می پوخاندنی ئیمپراتوریای ماد ده گهر پتوهوه. لهو رۆژه شهوه تا نه ورۆ، به چهن دین قوئاغی جیاوازا دتیه رپوهوه. ههروه ها، له سه رده مه جیا جیاکانی دهسه لاتی ئیمپراتوریایکانی « هه خامه نشیی، نه شکانیی و ساسانیی »، له گه ل چهن دین زمانی ئیترانی کۆنی وه ک « پارسیی کۆن، په هله ویی و پارسیی »، ههروه ها، زمانی گه لاتی نوئی ناوچه که دا، ده سه ویه خه بو ته وه. گهر زمانی مادیی، کاری له زمانی کوردیی و فارسیی نه ورۆ کسردبێ، ئهوا ئهو کارتیکردنه، له سه رده میکی دیار یکرادا وه ک یه ک واپوون. پاشان، کارتیکردنه که پتیه پتیی دهسه لاتی رامیاری گۆراوه و ناوه ژوو بو ته وه. دیاره، له سه رده می هه خامه نشییه کاندا، زمانی فارسیی کۆن پتر بره و بپوهوه، گه لتی که لکی له زمانی ماده کان و هه رگرتوه و کارتیکیی زۆریشی تیکردوهوه.

به لام، زمانی کوردیی ورده ورده، ئهو که لکه ی له ده سه داوه. چونکه، دهسه لاتی رامیاری له کیسه چوهوه. له بری کارتیکردنی زمانی ماده کان، زمانی فارسیی، کاری له زمانی کوردیی کردوهوه. ئهو کارتیکردنه ش، له هه موو ناوچه کانی کوردستاندا، وه ک یه ک نه بووه. به لکوه، وه ک له سه ره تادا گوتمان: به پتیی دوور و نزیکیی ناوچه کان، له مه لبه ندی ده سه لات و هیلتی تیکه لاپوونی هه ر دوو نه ته وه ی داگیرکه ر و داگیرکراوه گۆراوه. بۆ نمونه: گهر کارتیکردنی زمانی پارسیی کۆن، له زمانی ماده کان، له هه موو ناوچه کانی رۆژه لات و رۆژه لاتی خوارووی وولاتی ماددا، له گه ل ناوچه کانی رۆژاوا، باکوور و خوارووی رۆژاوا دا به راورد کهین، ئهوا به ناشکرا، ئهو جیاوازییه ده بینین. له هه موو ناوچه کانی یه که مدا، کارتیکردنه که به شتیه یه کی یه که جار گه وره و کاریگه رپوهوه. ئهو کارتیکردنه به شتیه یه بووه، هیتز و توانای له زمانی مادیی برپوه. ورده ورده، شوینه واری لهو ناوچه نه دا نه ماوه و زمانی فارسیی جیه گی گرتۆته وه. که چی له ناوچه کانی دووه مدا ده بینین، ئهو کارتیکردنه زۆر لاوازه بووه، زمانی مادیی شتیه بوژانه وه یه کی به خۆیه وه دیوه، له دهس ئهو توانه وه، شیوانن و

کارتیکردنه رزگار بیووه. ئیدی بهو شتیوه، له گه‌ل تیتپه‌ریوونی رۆزگاردا، هه‌ر داگیرکه‌ری هاتووه، کوردستانی داگیرکردووه، زمانه‌که‌ی به‌گوێره‌ی خۆی، کاری له‌ زمانی کوردیی کردووه. ئەم کارتیکردنه‌ش، له‌ رۆژی پوخاندنی ماده‌وه‌ ده‌سپێده‌کا، هه‌روا ده‌روا و به‌رده‌وامده‌بێ، تا دوا قوناغی ده‌سه‌لاتی فارسه‌کان، له‌ سه‌رده‌می ئیمپراتۆریای ساسانیدا ده‌پیتچریتته‌وه، سه‌رده‌میکی نوێی له‌ کوردستان، ئێران و هه‌موو ناوچه‌که‌شدا په‌یدا ده‌بێ، ئەویش سه‌رده‌می دامه‌زراندنی ئیمپراتۆریای ئیسلامیییه، که‌ زمانی عه‌ره‌بیی، زمانی ره‌سمیی ئایین و ئیمپراتۆریا که‌ بووه.

له‌ هه‌موو ئەو قوناغانه‌ی، کوردستانی پێدا تیتپه‌ریوه و داگیرکراوه، هه‌ر زمانیکی نه‌ته‌وه‌ی داگیرکه‌ر، به‌ شتیوه‌یه‌ له‌ شتیوه‌کان، کاری له‌ زمانی کوردیی کردووه. به‌لام، کاتی عه‌ره‌به‌کان هاتن و ناوچه‌که‌یان داگیرکرد، ئەو کارتیکردنه‌ گۆرا. هه‌ر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، له‌ ژێر کارتیکردنی زمانی عه‌ره‌بیدا، خۆیان بینییه‌وه. زمانی کوردیی، وه‌ک لقن له‌ لقه‌کانی زمانه‌ ئێرانییه‌کان، تا پاده‌یه‌کی زۆر، له‌ ده‌س زمانی فارسیی رزگار بیوو. کورد، له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌ جیاوازه‌کانی میژوودا، هه‌ولتی خۆ رزگارکردن و سه‌ره‌خۆیی داوه. زمانه‌که‌ی خۆی له‌ کارتیکردنی زمانی نه‌ته‌وه‌ داگیرکه‌ره‌کان پاراستووه. له‌ به‌ر نه‌وه، چه‌ندین راپه‌رین و شۆرش خوتناوی به‌ریا کردووه. هه‌ر چه‌نده‌ هه‌موو ئەو راپه‌رین و شۆرشانه‌ی، له‌ میژووی کورددا روویانداوه، له‌ گۆمی خوتین و فرمیتسکدا نقومکراون. به‌لام، هه‌میشه‌ کورد توانیویه‌تی، زمانه‌که‌ی خۆی له‌ توانده‌وه‌ بپارتی.

دیاره، هه‌موو ئەو په‌لاماردان و هێرشانه‌ی، «مه‌غۆل، ته‌ته‌ر، رۆم و یۆنانیییه‌کان»، بۆ سه‌ر ناوچه‌که‌ کردوویانه و داگیریان کردووه، هه‌موو ئەو چه‌نگه‌ خوتناویانه‌ی، له‌ سه‌رده‌مه‌ جیا جیاکانی میژوودا، له‌ نیوان ده‌سه‌لاتداری فارس و تورکه‌ عوسمانیییه‌کاندا، له‌ سه‌ر خاکی کوردستان روویانداوه، پاشان، ئەو ناوچه‌یه‌یان بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ داگیرکردووه، کاریکی زۆری له‌ زمانی کوردیی و دیالیکته‌کانی کردووه. به‌ تایبه‌تی، له‌ کاتییدا، یۆنانیییه‌کان به‌ سه‌ر کردایه‌تی «ئه‌سه‌که‌نده‌ری مه‌که‌دۆنی»، په‌لاماری ئیمپراتۆریای هه‌خامه‌نشییان دا و داگیریانکرد، گه‌لێ شت له‌

ناوچه که دا گۆزا. له لایه که وه، زمانی پارسیی کۆن تووشی گرفتییکی
 تایه تیی بوو، زمانی دهسه لاتی بۆ ماوهی پتر له سه دوه نجا سال له دهسه دا.
 له لایه کی دیکه وه، یۆنانییه کان زمانی پارسییان قه دهسه کرد، زمانه که ی
 خۆیان به سهر دانیشتووانی ناوچه که دا سه پاند، زۆریه ی زۆری
 نووسراوه کانیشیان سوتاند و له نیتو برد. به لام، تا راده به ک، زمانی هیندی له
 ناوچه کانی ماد بوژایه وه. چونکه، پتوه ندیی نیتوان ماده کان و یۆنانییه کان
 خراب نه بوو، وهک نه وه دهوله ته ی له سهر ده می « نه ترۆپات » ی ماددا
 دامه زرا. (دهوری دهسه لاتی نه سه که ندهر و جه نه راله کانی له سهر خاکی
 ئیمپراتۆری هه خامه نشیی و کوردستانیش ناتوانی، له باری زمانیشه وه
 کاریگر نه بووین، شارستانییتی یۆنانییه له ئیرانی نه وه زمانه دا، به زۆری
 کاری له سهر ژبانی چینی نه رسته کرات و دهسه لاتداران کردووه و ته نانه ت
 پاشایانی نه شکانیی که جیگه ی دهسه لاتی یۆنانییان گرتوه، تا
 ماوه به کیش له ژبانی خۆیان و ده رباردا لاسایی نه وانیان ده کرده وه و پاشان
 سه ره نوئی گه رانه وه سهر دابوده ستووری ئاریایی. به لام، ژبانی چینه کانی
 خواره وهی کۆمه ل، له لایه ن شارستانییتی یۆنانییه وه، کاریکی نه وتۆی تی
 نه کراوه و له سهر رچه ی باوو یا پیران لای نه داوه و ههر نه شیانتوانیوه
 لابده ن، چونکه که ره سه و مایه ی نه م لادانه یان نه بووه، جا کاریکی زمانی
 یۆنانییه کردووه له سهر پتوستییه کانی ژبانی نه رسته کراتی بووه، نه ک
 هی خه لکی ره شوووت، که نه ویش به بادانه وه ی پاشایانی نه شکانیی و
 گه رانه وه یان بۆ سهر رتوشۆنی با پیران، زۆریه ی له بیر چۆته وه. «51،70»

کاتی ئایینی ئیسلام، له ناوچه که دا به ته واری بلا و بووه، کاریکی یه کجار
 گه وهری له زمانی گهلانی ناوچه که کرد، چونکه:

یه که م: زمانی گهلانی ناوچه که، خۆیان له بهر مه ترسیی هه ره شه لیتکردنی
 قوتدان و تواندنه وه، له بۆته ی زمانی ئایینی نوئی و زمانی نه ته وه ی
 داگیرکهری عه ره دا بینه یه وه.

دووه م: زمانی کوردیی، وهک زمانی سهر به خۆ، له دهس کار تیکردنی
 زمانه کانی دیکه ی ئیرانی قوتار بوو. به رتگه ی گۆرانکارییه تایه تیه کانی
 خۆیدا تیه ر بوو. هه موو دیالیکته کانی، له ناوچه جیا جیا کانی کوردستاندا

گه شه یکرد. چونکه، هه موو زمانه کانی گهلانی ناوچه که، له یه کدییه وه نزیک بوون و کاریان له یه کدی ده کرد. به لام، دواى ئەو لیکداپرانه، هه زمانه ی به جیا ریگه ی گوزان، گه شه سەندن و پیشکه وتتی خۆی وه بهرگرت. سیتیهم: هه موو ئەو گهلانه، له زمانه ی تایینی نوئی تی نه ده گه یشتن، ناچار بوون، خۆیان فیری ئەو زمانه نوئییه کهن، تا هه موو پارانه وه، نوژی و خواپه رستییه کیان، به زمانه ی عه ره بیی بی. له بهرئه وه ی خه لکی کوردستانیش، دواکه وتوو و نه خوینده وار بوون، زۆر به درهنگ فیری ئەو زمانه ده بوون. به تایبه تیی، زمانه ی عه ره بیی له (فۆنیتیک، گرامەر، ئەلفووی، ریتووس و شتیه ی نووسین) دا، له گه ل زمانه ی کوردیدا، گه لێ جیا واز بوو. بۆیه، سه ره تا که مه کیتی کهم نه بی، که به په نجیه دهس ده ژمیرران، که سی دیکه فیری زمانه ی تایینی نوئی و نه ته وه ی داگیرکه ره نه بووه. ته نانه ت گه ره فیری ئەو زمانه ش نه بوونایه، ئەو ده قانه ی بۆ خواپه رستییه پتووستبوونایه، بی ئەوه ی لیتی تی بگه ن، له بهر یانده کرد و وهک تووتی دووباره یانده کرده وه. وهک چۆن ئیسته، مناله موسولمانه په نابهره کان، وانه ی تایین ده خوین، هیندی ئایه تی قورئان له بهرده کهن، به لام لییان تی ناگه ن!

ئەم بارودۆخه نوئییه ش، هه لیکه ی باشی بۆ زمانه ی کوردیه ی ره خساند، تا به پوختیه ی و پاراوه یی بئینیتته وه. چونکه، هینده ی زمانه ی فارسیه ی، کاری له زمانه ی کوردیه ی ده کرد، هینده زمانه ی عه ره بیی کاری تی نه ده کرد. بۆیه ده توانین، بلتین: ئەم ده رکه ته یه ش زۆر تر له وه مه لبه ندانه دا ده بینران، که له هه ره دوو مه لبه ندی ده سه لاتیه فارس و عه ره به کانه وه دور بوون. یا، به لانی که مه وه، بهم شتیه بووه: تا کورد له فارسه کان دور که وتبیتته وه، زمانه که شی له کارتیکردنی زمانه ی فارسیه ی به دور بووه، وهک زمانه یکی خاوتین و سه ره خۆ حسیه ی بۆ کراوه، له خه سه له ته کانی زمانه ی فارسیه ی، خۆی جیا کردۆته وه و پاراسته وه. جا لیکه جیا بوونه وه، گوزان و گه شه کردنه که ی زمانه ی کوردیه ی و دیالیکته کانیشی، وهک که من له مه و بهر گوتمان: به پیتی ناوچه جیا جیا کانی کوردستان بووه. له م قۆناغه نوئییه شدا، مه لبه ندی دیالیکته ی ناوه ند، (زینویه تی زیاتریه وه و زۆر تر ئاماده یی

هه‌بووه بۆ گه‌شه‌کردن، هه‌ر بۆیه‌ش مه‌لبه‌نده‌که پانویه‌رینتیریوه و خودی له‌هه‌جە‌ی ناوه‌ندیش ته‌شه‌نه‌یکردوه و له سنووری جارانی تێسه‌ریوه. (51.70) که‌چی، له هه‌مان کاتدا ده‌بینین، دیالیکته‌کانی دیکه‌ی زمانی کوردیی، وه‌ک هه‌ر دوو دیالیکتی باکوور و باشوور، به‌به‌راوردکردن له‌گه‌ڵ دیالیکتی ناوچه‌کانی ناوه‌ندا، گه‌شه‌یان نه‌کردوه و له‌و ئاسته‌ پێویسته‌دا نه‌بون.

به‌ کورتیی و کوردیی ده‌توانین، بلیتین: له‌م قۆناغه‌ تازه‌دا، دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی سه‌ریانده‌ره‌یتناوه و گه‌شه‌یانکردوه. چونکه‌ زمانی ده‌سه‌لاتی رامیاری و زمانی نایین، بۆ ماوه‌ی پتر له‌ سێ سه‌ده، هه‌ر زمانی عه‌ره‌بیی بووه. ئهم زمانه‌ش له‌ بنه‌رتدا، له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه، له‌گه‌ڵ زمانی کوردیی جیاوازیوه. واته: زمانی عه‌ره‌بیی، له‌ لایه‌که‌وه‌ زمانی ساسانییه‌کانی له‌نتوێرد. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، زمانی کوردیی بوژانده‌وه. دیاره، مه‌ترسیی زمانی فارسیی، بۆ سه‌ر زمانی کوردیی، هه‌موو کاتێ له‌ زمانی عه‌ره‌بیی زیاتریوه. چونکه، هه‌ر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، زۆر له‌ یه‌کدییه‌وه نزیکبون و ئیسته‌ش هه‌ر نزیکن. کتێ ده‌لتی، به‌پیتی ئه‌و نزیکیی و خزمایه‌تییه‌ی، له‌ نیتوان هه‌ر دوو زمانی فارسیی و کوردیی‌دا هه‌بووه و هه‌یه، گه‌ر زمانی عه‌ره‌بیی لێ گه‌رایه، ورده‌ورده، زمانی کوردیی و زمانی فارسیی یه‌کیان نه‌ده‌گرت و له‌ یه‌کدی‌دا نه‌ده‌توانه‌وه؟! به‌لام زمانی عه‌ره‌بیی، هه‌رگیز ناتوانی، ئه‌و کاره‌ نیتگیتیشه، له‌ سه‌ر زمانی کوردیی دانێ. چونکه، دوو زمانی جیاوازن، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، خۆتنده‌وار و شارنشینیه‌کانی نه‌بێ، هه‌رگیز نه‌ فیری ئه‌و عه‌ره‌بییه‌ ده‌بن، تا مه‌ترسی بۆ سه‌ر زمانه‌که‌یان هه‌بێ، نه‌ هینده‌ش پێویسته‌یان به‌و زمانه‌ هه‌یه، مه‌گه‌ر هه‌ر هینده‌ پێویسته‌یان پتی بێ، به‌شی ئه‌وه‌ بکا، ئه‌رک و فه‌رمانه‌کانی، نایینی ئیسلامی بێ جێبه‌جێکه‌ن. له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌توانین، بلیتین: زمانی عه‌ره‌بیی، زمانی کوردیی له‌ ده‌س تواندنه‌وه‌ له‌ بۆته‌ی زمانی فارسی‌دا رزگارکرد. چونکه، له‌ قۆناغی سه‌ره‌تای بلابوونه‌وه‌ی ئیسلامدا، نایینی ئیسلام و زمانی عه‌ره‌بیی، تا چه‌ن پێویسته‌یانبوو، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ره‌تا به‌ زمانی عه‌ره‌بیی، «شایه‌تمان، هیندی سوره‌تی کورت، وێرد و ووشه‌ سه‌ره‌کییه

نابین «بیه‌کافی وهک: «سه‌لاموعه‌له‌یکم، نه‌سته‌غفیروللا، سوبحانه‌للا، نه‌لحه‌مدوللا، لا‌ئیلا‌ه‌ئیله‌للا، نه‌للا‌ه‌نه‌کبه‌ر، ماشه‌للا، لا‌حه‌وله‌ و لا‌قه‌وته‌ ئیلا‌ بیلا، کول‌نه‌فس‌ زائقه‌ت‌ نه‌لمه‌وت‌ و ...» به‌ ته‌واوی‌ بچه‌سپیتن، هر‌هیتنه‌ کاریان‌ له‌ زمانی‌ کوردیی‌ کردوه‌. پاشان، ورده‌ورده‌ توانیویانه، له‌و‌ پتیوه‌ه‌ زمانه‌ک‌ه‌ش‌ بلا‌وکه‌نه‌وه‌.

بیتگومان، دوا‌ی‌ نه‌وه‌ی‌ هر‌ دوو‌ ئیمپراتوری‌ای‌ عوسمانیی‌ و سه‌فه‌ویی‌ دامه‌زرا، له‌ سه‌ر‌ ده‌سه‌لات‌ له‌ ناوچه‌که‌ و له‌ به‌ر‌ نه‌و‌ ناکوکییه‌ ناینزاییه‌ی‌ له‌ نیوانیاندا‌ هه‌بوو، هه‌میشه‌، له‌ ناکوکیی، مملاتی‌ و جه‌نگیتی‌ به‌رده‌ومدا‌بوون. زۆریه‌ی‌ زۆری، ناگری‌ دۆزه‌خی‌ نه‌و‌ جه‌نگانه‌ش، هر‌ له‌ سه‌ر‌ خاکی‌ کوردستان‌ هه‌لگیرساوه‌، دوا‌ییش‌ به‌ ته‌واوی، گر‌ه‌که‌یان‌ خوشکردوه‌. هر‌ کاتی، ده‌سه‌لاتی‌ لایه‌کیشیان‌ به‌ سه‌ر‌ لایه‌نه‌که‌ی‌ دیکه‌ و کوردستاندا‌ زالبوویت، نه‌وا‌ زمانی‌ نه‌و‌ لایه‌نه‌یان، به‌ سه‌ر‌ پۆله‌کافی‌ کورددا‌ سه‌پیتندراوه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، کاتی‌ جه‌نگی‌ چالدیران، له‌ «1514» دا‌ پرویدا، به‌ یارمه‌تی‌ تیره‌ و هۆزه‌کافی‌ سونی‌ کورد، عوسمانییه‌کان‌ به‌ سه‌ر‌ سه‌فه‌ویی‌ه‌ شیعه‌کاندا‌ سه‌رکه‌وتن. پاشان، به‌پتی‌ په‌یمانامه‌ی‌ «زه‌هاو»، کوردستانیان‌ له‌ نیوان‌ خویاندا‌ دابه‌شکرد‌ و په‌نگی‌ سنووری‌ نیوانیان‌ ریترا، ئیدی‌ له‌و‌ پۆزه‌وه‌، کوردستان‌ به‌ سه‌ر‌ هر‌ دوو‌ ئیمپراتوریاکه‌دا‌ دابه‌شکراوه‌. به‌پتی‌ نه‌و‌ دابه‌شکردن‌ و لیکدابه‌رانه‌ی‌ خاکی‌ کوردستانیش، نه‌ته‌وه‌ی‌ کورد‌ له‌ یه‌کدی‌ دابه‌چراوه‌، به‌شیتی‌ له‌ ژیر‌ ده‌سه‌لاتی‌ فارسه‌کاندا‌ ماوه‌ته‌وه‌، به‌شه‌که‌ی‌ دیکه‌شیان، له‌ لایه‌ن‌ تورکه‌کانه‌وه‌ داگیرکراوون. له‌ به‌ر‌ پۆشایی‌ نه‌م‌ راستییانه‌شدا، باریکی‌ نوتی‌ نه‌ته‌وه‌یی‌ و پامیاری‌ له‌ کوردستاندا‌ دروسبووه‌. نه‌و‌ باره‌ نوتیه‌ش، هیتنه‌ی‌ دیکه‌، جیا‌وازی‌ نیوان‌ دیالیکته‌کافی، زمانی‌ کوردیی‌ قولکردۆته‌وه‌، له‌ یه‌کدی‌ دوورخستونه‌ته‌وه‌ و لیکدابه‌ریوون. نه‌وا‌ نه‌ورۆ، ماوه‌ی‌ چوار‌ سه‌ده‌ی‌ ته‌واوه‌، زمانی‌ کوردیی‌ به‌ هه‌موو‌ دیالیکته‌ جه‌زیه‌جه‌زه‌کانییه‌وه‌، وه‌ک‌ جه‌زه‌تی‌ «سمایل»، له‌ ژیر‌ زه‌بری‌ چه‌قۆی‌ زمانه‌کافی‌ تورکی‌ و فارسییدا‌ ده‌نالتیتن. به‌لام، تا‌ ئیسته‌ به‌ هر‌ شتیه‌یه‌ بوویت، خۆی‌ له‌ به‌ر‌ زه‌بری‌ کارتیکردنی‌ زمان‌ و فره‌ه‌نگی، نه‌ته‌وه‌ بالاده‌سه‌کافی‌ «فارس، عه‌ره‌ب‌ و تورک» دا‌ راگرتوه‌، نه‌ز‌ له‌و‌

باوهره شدام، تا تاكه كوردی له كوردستان و جیهاندا مابن، زمانی كورد هیش هه ده میتنی، پۆژیه پۆژیش، پیتشه كهوی و گه شه ده كا. ئیدی بهو شتیه به، دیالیتك و خوار دیالیتكته كانی زمانی كوردی دروسبوون و دامه زران. هه موو ئه و فاكته رانه ی باسمان كردن، زه مینه یه كی له باریان بۆ لیتكدا پچران، دووركه وتنه وه و گه شه سه ندنی دیالیتكته كانی زمانی كوردی خوشكرد، تا ئه م هه مگوو دیالیتك و خوار دیالیتكته یان لئ كه وتۆته وه، ئه م زمانه كوردییه ی ئه و پۆمان، به پاكی و په وانیه ی، له دهس گورگی چا و چنۆكی داگیر كه ران قوتار بووه و بۆمان ماوه ته وه. وهك ده لئین: پۆله كانی نه ته وه ی كورد، له ژیر گوشاری دوژمنان و داگیر كه راندا، زووزوو باوهر و ئایینی خۆیان گۆریوه و باياندا وه ته وه. به لام، هه رگیز وازیان له زمانه كه ی خۆیان نه هیناوه!

به لام، له گه ل ئه وه شدا، به هۆی ئه و گۆرانكار یانه ی، دوا ی جهنگی یه كه می جیهان، به سه ر ناوچه كه دا هات، بارودۆخی نه ته وه ی كوردیش، له هه موو پارچه كانی كوردستان، تا راده یه كی زۆر گۆپانی به خۆیه وه بینیه. به تایبه تیه ی، له پۆژه لات و باشووری كوردستان، دوا ی جهنگی دووه می جیهان، ده رفه تی بۆ كورد دروسبوو، تا كه میت به خۆیدا بیته وه، ئاوړی له زمانه كه ی بداته وه. گه ر، به رواردی له نیتوان ئه م سه د ساله ی دوا ییدا بكه ین، ده بینین: زمانی كوردی ناخافتن به گشتیه ی و نووسین به تایبه تیه ی، پۆژیه پۆژ، به ره و پیتشه وه چوه، ئه و جیا وازیه زۆره ی له كۆندا، له نیتوان دیالیتكته كانی زمانی كوردی شدا ده بینرا، ئه و پۆ به شتیه به كی له به رچا و كه مپۆته وه. چونكه، تا دی، پۆله كانی نه ته وه ی كورد، هه ستی نه ته وه یی و هوشیاری رامیاریان په ره ده ستینی، تیکه لا بوون له نیتوان پۆله كانی گه لدا، ئه یه ك پارچه دا یا له هه موو پارچه كانی كوردستاندا پتر ده بی. هۆكانی هاتوچۆ ئاسانتر بووه، گه لئ پتگه وبانی هاتوچۆ، له هه موو به شه كانی كوردستان دروسكراون. هۆكانی راگه یانندن وهك: « پۆژنامه، گۆقار، رادیۆ و تیلیفیز یۆن»، كاریكی زۆر گه وریان، له نزیک كردنه وه ی شتیه كانی زمانی كوردی كردوه، به تایبه تیه ی، له و پۆژه وه، تیلیفیز یۆنی مه د MED TV»، له «1995/5/15» دا، له ده ره وه ی وولات دامه زرا، ئیدی

لهو کاتوه، کاری هزاران دهزگهی وهک: «خوتندنکه، ریکخرای ویزهیی، هونهری، پیشهیی، نهکادییی و رامیاری» دهکرد. له بوارهکانی «زمانفیربون، گهسههندنی زمان، کهمکردنهوهی جیباوایی نیتوان دیالیکته کوردییهکان» دا، رۆلئیکی گهلی مهزنی دهیی. گهر بمایه، کارهکانی به شیوهیهکی ریکوییک بهرتوهببرایه، کادیری شارهزا و پسپۆر، له بواری زمانهوانیدا کاری تیدا بکردایه، لهو باوه ره دام، نهو نه رکه نهتهوهیی یهیی، به زیادهوه جیبه جیده کرد. چونکه، نهو تیلئیفیزۆنه، له بواری بوژاندنهوهی زمانی کوردیی و لیکدی نزیکردنهوهی دیالیکتهکانییهوه، به «رئیسانس» یکی کوردیی، کوتایی سهدهی بیستم و سههتای سهدهی بیستویهک داده نرا.

له کوتایی سالی «1998» یشهوه، تیلئیفیزۆنئیکی دیکهی سههانسهریی ناسمانیی «KTV» دامهزراوه، گهر بهرنامهکانی له راژه کردنی زمان و پاشه رۆژی نهتهوهی کورددا بی، نهوا دهتوانی، ههسوو بوژایی یهکان پرکاتوه، له ماوهیهکی کهمدا، زمانی کوردیی، له دهس گهلی گرفتی جوژه جوژ پرگارکا.

3. زمانی کوردیی و دابه شبوونی دیالیکته کانی :

دوای نهوهی، کورته یه کی میژوو بیمان، ده رباره ی پهیدا بوونی دیالیکته کان پیتشکه شکرد، نیسته، کاتی نهوه هاتوه، که می له سهر جوژی نهو دیالیکتانه بدوین، به پیتی توانا، په نجه بۆ جیاوازیه کیانیان راکیتشین.

له بواری دیالیکته کانی زمانی کوردیدا، گه لئ له زانا، رۆژهه لاتناس، زماناس، زمانزانه کانی کورد و بیانیی کاربان کردوه، بیروپای جیاوازیان ده رپروه. بۆیه، نهو بابه ته زۆر باسکراوه، پتویست بهوه ناکا، به درژییی لئیان بدوین. به لکوو، به کورتیی باسیان ده کهین. دیاره، ههر نووسهر و شاره زایه کی زمانیش، بیروباوه ری جیاوازی تاییه تیی خۆی هه بووه، به شتویه کی جیاواز، لهم باسه دواوه. نهو دید و بۆچوونانه ی نهوانیش، له باوه ری شاره زا و پسپۆره کورده کاندا، به روونی په نگیداوه تهوه.

ئه ز پیموایه، شاره زا و پسپۆره بیانییه کان، کارتیکی زۆریان کردوه، به لام، وهک پیتشتر گومان: مه رج نییه، هه موو کاره کانیان راستبووین، هه موویان نیشانی راستییان پتکایی. له به ره نهوه ی، له لایه که وه نهو کۆمه له زانایانه، زۆریه یان خه لکی بیانیی بوون. سه ره رای نهوه ی زۆریش کۆشان، به لام، به گیانی زمانه که، ئاههنگی راستیی و وشه کان، گوتنیان به شتویه کی دروست، زۆر ناشنا نه بوون و به چاکیی سهریان لئ دهر نه کردوه. ههروه ها، گهر له دیالیکتیکی دیاریکراویشیان کۆلیبیته وه، له وانیه، ته نیا لایه نیکی تاییه تییان گرتبی و لیتی وردبوونه وه، لایه نه کانی تریان به لاره ناوه. له لایه کی دیکه شه وه، نهو کادیره بیانییانه، له چاو کادیره کورده کانی خۆماندا، زۆر شاره زا نه بوون. جگه له وه ی، نهو رۆ دهر که وتوه، هیتندی هه له ی زانستانه، له دید و بۆچوونه کانیاندا هه بووه. دیاره، لهو سه رده مانه دا، به کارتیکی راست دانراون. چونکه، هیتندی لهو بیروپایانه زۆر کۆتن، به شتویه بوون، ته نیا بۆ نهو سه رده مانه نوێسوون. نهو رۆ بیروباوه ری نوێتر هه یه. جا ههر بۆیه، زۆر جار کاره کانیان ناته واو بووه، هیتندی جار پتیان له مرۆف گۆریوه، گه لئ جاریش مرۆفیان تووشی سه ربه شه کردوه. بۆیه لهم لیکۆلینه وه یه دا، زۆر گرنگیی به بیروپای نهو

پسپۆره بیانییانه نادهین، به ریزتیکی بی ئەندازه و به سوپاستیکی گەرمهوه، تەنیا ناویان دێنن و پەنجە بۆ هەلەکانی هیندیکیان راده کێشین. بەلکوو، ئەوهی لێره دا، پتر خۆی لە ناو بازنەهی لیکۆلێنەوه که ماندا دەبینیتەوه و زۆر بایەخی پێ دەدهین، بیروباوەری شارەزا، زمانزان و پسپۆره کانی کورد خۆیه تی.

لەگەڵ ئەوهشدا، وهک « د. محەمهەد موکریی » دەلتی: (نکولی له وه ناکری، رهوشتی لیکۆلێنەوه و شتیوهی کاری ئەوان، رهوشتیکی پهسند و بهرزبووه، گەر خەلکی زمانه که، رهوشتی ئەوانیان رهچاو کردایه، ئەو ئەنجامهی وهرده گیرا، ههزاران جار زۆر تر دهبوو.) «58، 114» ئەو رۆژهه لاتناسانه، به شتیوهیهکی گشتیی، کاریان له سەر ههموو دیالیکتهکانی زمانی کوردیی کردووه، گەلتی رووی تاریکیان بۆ رووناکردووینه تەوه، زۆر زانیاری به کهلکییان بۆ تۆمارکردووین. بەلام، لەگەڵ ئەوهشدا، به پیتوانهی ئەم سەردهمه، هەر هەلەیان ههبووه! ههروا بۆ نمونە: « ئەولیا چەله بی » دەلتی: (زمانی کوردیی به سەر پازده دیالیکتدا دابهشده کری و ئەمانه ن: « زازا، لۆلۆ، عونیککی، مهحمودی، شیروانی، جزیرهیی، پسانی، سنجاری، حەریری، ئەرهه لانی، سۆزانی، خالیدی، چهکوانی، عمادی، رۆژکی.) «318، 97» دیاره، « چەله بی » له گهشته کهیدا، له هەر ناوچهیه لای دای، له هەر گوندی، پاروویه نانی خواردی، گوتی له جۆره دهنگ و ناوژیکی جیاوازی کوردیی بووی، ئەو به دیالیکتیکی سەربه خۆی داناوه، بێ ئەوهی، ههچ جۆره بنچینهیهکی زانستانه رهچاوکا. له وهش دهچن، پتر به پیتی ناوچه جیاوازه کانی کوردستان دابهشیکردی، بۆیه وا، ناوی گوند و شارۆچکه نانی کوردستانی ئەو سەردهمهی ریزکردووه!

ههروهها، « مینۆرسکی » له بارهی دیالیکتهکانی زمانی کوردیی هه دهلتی: (زمانی کوردیی بهشکراوه به شتیوه زمانی زۆره وه وهکوو:

1. شتیوه زمانی خواروو: له « کرماشان و سه نه ندج ... هتد » پیکهاتوه.
2. شتیوه زمانی رۆژهه لات: زمانی « سلیمانی و سابلاغ ».
3. شتیوه زمانی رۆژاویی: ئەمه یان تا رادهیهک له ههموو سهرانسەری کوردستاندا بلا بوته وه.

کوردە رژه‌ه‌لاتییەکان و رژاواویەکانیش، بە زمانەکیان ئەلتین: «کورمانجیی». لە سەر ئەو هەشە، کە مایە تیە کانی تر بە شتیو زمانی رژه‌ه‌لاتیی ئەدوین. بەلام، لە رووی قسە پیتکردن و فۆنیتیکەوه، پاکیان پاراستوو. وە لە نیشانەکانی جیاوازی شتیو زمانی رژاواوی و رژه‌ه‌لاتیدا، ناو‌ه‌لناوی تاکی قسە کەرە وە کوو «من ئەزانم» لە شتیو زمانی رژه‌ه‌لاتیدا ئەبیتە «ئەزانم»، لە شتیو زمانی رژه‌ه‌لاتیدا ئەم دوو ووشە یە هەر دووکیان ئاشکران، تەنانەت لە یە کچوونی شیانیاندا لە گەل سلاقیاندا، کە ئەمانە هەموویان لە یە ک رەگەزن. (85-84, 112)

«میتنۆرسکی» لە سالی «1915» دا، یە کتی لەو زانا رژه‌ه‌لاتناسە ئە کادییە بە ناوبانگانی رووس بوو، باسی «جوگرافیا، میترو، رەگەز، چینه جیاوازیەکانی کۆمەل، کە سیتی کورد، زمان، وێژە، نایین، خوڕە ووشت، ژن و پیتوێندی کوردیی بە گەلانی دیکەوه» کردوو. وە ک زانیەکی لیتاتوو، سەرەتای لیتکۆلینەوه یەکی ئە کادییی، بۆ ئەو باسانە داناوه. بەلام، لە گەل هەموو ئەمانە شدا، هیتندی لە بیروپراکانی، ئەورۆ بە هەلە دادەنرین. جگە لەوێ دابەشکردنە کە ی بۆ زمانی کوردیی، ئەورۆ بە راست دانانری. چونکە، دیالیکتەکانی زمان، لە سەر بنچینە ی ناوچە ی جوگرافیا دابەش ناکرین، بە لکوو، لە بەر روئشایی جیاوازی نیتوان دیالیکتەکان، لە رووی «فۆنیتیک، گرامەر و ووشە لە یە ک نە چووێکان» وە دیاری دە کترین.

د. «مارف خەزەندەر»، لە روونکردنەوه یە کدا دەلتی: (بەشکردنی شتیو زمانەکانی کوردیی، لە سەر بناغە ی جوگرافی شتیکی بروپیتکراو نییە. چونکە، بەو مەسەلە یە لای نە کردۆتەوه بە لای سروشتی شتیو زمانەکان و پە یوێندیان بە یە کترییەوه. بیتگومان. باری جوگرافی کار ئە کاتە سەر شتیو زمان، بەلام، جیای ناکاتەوه. (85, 112)

هەر وەها، «ئەلیکساندەر ژابا» ش، باسی دیالیکتەکانی زمانی کوردیی کردوو. بەلام، بە پیتی خیتلە کوردییەکان و جیگە ی دانیشتیان پۆلینیکردوو. ئەمەش، لە زۆر رووی زمانەوانییەوه، بە هەلە دادەنری. هەر وە ک پروفیسۆر «خەزەندەر» دەلتی: (ئەو هشی پە یوێندی بە ژاباوه هەبیت، ئەو لە سەر بناغە ی هۆز و ئەو ناوچانە ی تیا دانەنیشن جیا ی کردوونە تەوه،

تەنانت ئەو ناوچە جوگرافىيەكان و شارەكانى بەستوو بە ھۆزانەوہ كە تيا دانەنیشن، ئەمەش شتیکە دوورە لە راستییەوہ. «85.112»

ھەر چەندە، « مینۆپرسکی » ڕاژە یەکی گەورەى، پیتشكەش بە نەتەوہى كورد کردووہ، لە كۆمەلگەى كوردەواریدا، زۆر ناوبانگی دەركردووہ. بەلام، لە راستیدا، لیتكۆلینەوہ كەى لە سەر كورد، تەنیا وەك سەرەتایەك بە كەلكدئ، ئەگینا بە پیتوانەى ئەورۆ، زۆر ساكارانە نووسراوہ و گەلتى ھەلەى تیدایە. جگە لەوہى، لە ھیتندئ بواردا، وەك زمان و ئایینی كورد، زۆر لە باسەكانى خۆیدا قوول نەبۆتەوہ. لەوہ دەچئ، ئەو ماوہیەى لە كوردستاندا ژیاپئ، باپى ھیتندە نەبووبئ، بە تەواوی شارەزای ھەموو كونوقۆزبەنەكانى، ژيانى كۆمەلگەى كوردەوارى بووبئ. لەگەل ئەوہشدا، ئەو لیتكۆلینەوہیە بۆ ئەو سەرەدەمە، بە كاریكى گەلتى گرنگ دادەنرئ. ھەر چەندە، پیتش ئەو سەرەدەمە و ھەر لەو سەرەدەمانەشدا، ھیتندئ لیتكۆلینەوہى دیکە كراوہ، لە چا و لیتكۆلینەوہ كەى « مینۆپرسکی » دا، گەلتى دەولەمەندتر و بەپیتزتر بووہ. ھەروەھا، لە زۆریەى شوتینی ئەو بەرھەمەیدا، نووسینەكانى زیاتر لە بیرەوہرى دەچئ، وەك لەوہى لیتكۆلینەوہیەكى ئەكادیمیى بئ!

بە لای منەوہ، پسپۆر و زانا كوردەكانى خۆمان، گەلتى لەو ڕۆژھەلاتناس و گەرۆكە بیانییانە، شارەزاتریبون، ھەر بۆ نمونە: زانایەكى وەك « توفیق وەھبى »، لەگەل ئەو ڕۆژھەلاتناسانەدا چۆن بەراوردەكەرى؟! بۆیە، منیش لەگەل د. « مارف خەزەدار » دا دەلیم :

(كوردەكان خۆیان لیتكۆلینەوہى زۆریان كردووہ و خستەى تايبەتییان پتیکخستووہ بۆ جیاكردنەوہى شتێوہ زمانەكانى كوردیى و ئەو ناوچانەى تیا بلابوونەتەوہ. خاوەنى شەرەفنامە لە رووى شتێوہ زمانەكانەوہ، زمانى گەلى كوردیى كردووہ بە چوار شتێوہ زمانى گەورەوہ كە ئەمانەن: كرمانجى، لۆرى، گۆرانى، زازا. ھەروەھا، زانای كورد توفیق وەھبى، ئەم خستەبەى فراوانكردووہ، ھەر شتێوہ زمانىك لەوہ شتێوہ زمانانەى بەشكردووہ، بۆ شتێوہ زمانى پچووكتەر و ئەو ناوچانەشى دیاریكردووہ كە قسەى پت ئەكەن. بۆ نمونە شتێوہ زمانى كرمانجى ژوووروى كردووہ بە دوو بەشەوہ، سەررو و خواروو، وە ھەر بۆ نمونەش ئەلتین شتێوہ زمانى كرمانجى خواروو لای

توفیق وهی، له ناوچانه دا بلاووتوه، « ههولیر، سلیمانیی، مه‌باد، سنه »، له کاتیکدا نه‌بینن، مینۆرسکی شیوه زمانی سلیمانیی و سابلاغیی کردوه به رۆژه‌لاتیی و شیوه زمانی سنهی خستۆته خواروو، له راستیشدا خۆی له شیوه زمانه‌کانی سلیمانیی و سابلاغه - به‌لام ژابا شیوه زمانی هۆزه‌کانی بلتاس و زهرزی نه‌خاته ناو شیوه‌کانی سلیمانیی و سابلاغهوه « موکریی » له کاتیکدا نهم دوو شیوه زمانه له شیوه زمانی کرمانجیی ژوورون، « 85، 112، 86 »

وا بزانه، نهم مشتته چکۆله‌یهی، له سهر دید و بوچوونه‌کانی « مینۆرسکیی و ژابا » هینامانهوه، نمونه‌ی خه‌وارتکی دید و بوچوونه هه‌له‌کانیان بی، گهر له‌گه‌ل دید و بوچوونی زانا کورده‌کانی خۆماندا، به‌راوردیانکه‌ین!

نیمه لیره‌دا، هه‌ولده‌دین، به‌پیتی باری سه‌رنجی زانا و شاره‌زاکانی زمانی کوردیی، دوو شیوه دابه‌شکردنی جیاواز بو دیالیکته‌کانی پیتش چاوخه‌ین.

1. دابه‌شکردنی دیالیکته‌کان، له به‌ر رۆشنایی جیاوازییه‌کانی نیروانندا: ناشکرایه، زمانی کوردیی، وه‌ک هه‌موو زمانتکی دیکه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی نهم جیهانه، له چه‌ند دیالیکتیککی جوړبه‌جوړ پیکهاتوه. هه‌ر چه‌نده، هیتندئ نووسه‌ر و لیکۆله‌ر، به‌ پیتنج دیالیکتی جیاوازی داده‌نن، به‌لام، له راستیدا، زۆریه‌ی شاره‌زایان له سهر نه‌وه ریککه‌وتوون، زمانی کوردیی، له چوار دیالیکتی سه‌ره‌کیی پیکهاتوه.

نه‌وه‌ی تا نیتسه پیمانگه‌یشتوه، نه‌وه‌مان بو ده‌سه‌لمینتی: یه‌که‌م که‌سه‌ی له ناو کورده‌دا، زمانی کوردیی به‌ سهر دیالیکته‌کانیدا دابه‌شکردبئ، میر «شهره‌فخانی به‌دلیسی» بووه. شهره‌فخان چوارسه‌ده له‌مه‌به‌ر، له شاکاره به‌ نرخه‌که‌یدا «شهره‌فنامه»، زمانی کوردیی به‌ سهر چوار دیالیکتی وه‌ک (کرمانج، لور، که‌له‌ور و گۆزاند) دابه‌شکردوه «29، 62»، نهم دابه‌شکردنه‌ی «شهره‌فخان»، وه‌ک بنچینه و سه‌ره‌تایه‌کی گرنج و ابوه، له دواییدا، زۆریه‌ی شاره‌زایانی زمانی کوردیی، که‌له‌کیان لی وه‌رگرتوه. «توفیق وه‌هی»، زمانی کوردیی به‌ سهر چه‌ند دیالیکت و خواردیالیکتیکدا دابه‌شده‌ک. به‌ پروای «وه‌هی»، زمانی کوردیی له‌م دیالیکته سه‌ره‌کیانه‌ی خواره‌وه پیکهاتوه:

1. کرمانجی :

A - کرمانجی ژووروو : لهم لقانه پیکهاتووه « بادینایی، بۆتانیی، ناشتیانیی، ههکاری و بایهزیدی ».

B - کرمانجی خواروو: لقهکانیشی ئەمانەن « موکری، مهابادی، سۆرانیی، ههولتیری، سولهیمانیی، سولهیمانیی و کهرکوک، سنهیی و نەردەلانیی ».

2. لورپی : « بهختیاری، لهک، فهیلی، کهلهوور و مامهسنهیی ».

3. گۆزان : « باجهلانیی، کاکهیی، زهنگنهیی، ههورامانیی ».

4. زازایی. « 115، 58-116 »

ههلبهته، ئەم دابهشکردنه، تا ئەندازهیهکی زۆر، بۆ ئەو سهردهمه زۆر راستبووه. بهلام، وا بزانی، ئەو پۆ هیندی لهو لقه دیالیکتانه، به تهواویی له یهکدی نزیکبونهتهوه. لهبەرئهوه، ژمارهکانیان که مدهبنهوه. بۆ نمونه: له بهشه دیالیکتی کرمانجی خواروودا، ههردوو لقه دیالیکتی « موکری و مهابادی » یا لقه دیالیکتهکانی « سولهیمانیی، سولهیمانیی و کهرکوک » و « سنهیی و نەردەلانیی »، جیاوازییهکی ئەوتویان له نێواندا نهماوه.

« محهمهد ئەمین زهکی » دهلی: (شاراوهش نییه، دیالیکته کوردیهکان چهند بهشیکن: لهوانه بهشی هههه گهورهیان له دیالیکتی کرمانجی پیکهاتووه. به پیتی باوهری پهرتووی « شهرفنامه »، گهلی کورد به سهه چوار بهشدا دابهشدهکری: کرمانج، لور، کهلهوور و گۆزان.) « 316، 97 » ماموستا « خال »، زمانی کوردی به سهه چوار دیالیکتدا دابهشدهکا:

1. زازا.

2. کرمانجی دهسته چهپ « شمالیی » که « بۆتانیی » و « بادینانیی » و « ههکاری » و « بایزیدی » و « شهمدینانیی » به.

3. کرمانجی دهسته راست که « سۆرانیی » و « بابانیی » و « موکریانیی » و « نەردەلانیی » و « کهلهووری » و « گۆزانی » به.

4. لورپی که « بهختیاری » و « لهکیی » و « فهیلی » به. « 26، 102 »

بهلام، ئەم دابهشکردنه، زۆر راست نییه. چونکه، جگه لهوهی، « سۆرانیی و بابانیی »، کاتی خۆی، ناوی دوو میهرنشینی گهوهی کوردی بوون،

یه که میان: له ناوچهی سوله یمانیی و دووه میشیان: له ناوچهی ره واندوز بوون، ئیسته لقه دیالیکتی سوله یمانی جییگرتونه تهوه، هر دوو کیشیان، نزیکه ی هر یه ک شتن. « که له سوپی » له ژیر دیالیکتی لووریدا پۆلینده کړی و به شتی له کرمانجیی دهسه راست پیک ناهیتی. ههروه ها، دیالیکتی « گۆرانیی » دیالیکتیکی سه ره خۆبه و به شتی له دیالیکتی کرمانجیی دهسه راست پیک ناهیتی.

د. « عیززه دین مسته فا ره سول »، ده لتی: زمانی کوردیی (چار دیالیکتی گه وه ی هه یه و نه و دیالیکتانه ش چهند لقیکی لی ئه بیته وه. « 11,69 » ههروه ها، د. « جه مال نه به ز » یش، زمانی کوردیی به سه ره دوو شیوه ی بنچینه یی (کرمانجیی ژوو رو و کرمانجیی نیوه راست) و دوو شیوه ی لاتهنیشتدا (کرمانجیی ژوو رو و کۆمه له شیوه ی گۆرانیی - زازایی) دابه شکردوه، هر یه کتی له دیالیکتانه ش، به سه ره چهن زاراهه یه کی تایبه تیدا دابه شده کاته وه. « 22,23 » به لام، له سالی « 1957 » دا و له په رتووکی « خۆتنده واری به زمانی کوردی »، ده باری شیوه کانی زمانی کوردیی ده لتی: (له کوردیدا چوار شیوه ی بنچینه یی هه یه: گۆرانیی و کرمانجیی و لوورپی و زازایی، کرمانجییش دوو چه شنه: کرمانجیی باکوور و کرمانجیی خواروو، ئه م شیوانه ش جیا وازیان له گه ل په کتر به جۆرتیکه هه ندی جار دوو کورد ژۆر به زه حمه ت له یه ک نه گهن. « 5,26 » ههروه ها، له سالی « 1976 » دا، وانا دوا ی نۆزده سال، بیرورای خۆی ده گۆرۆی و زمانی کوردیی، به سه ره دوو شیوه ی بنچینه یی و دوو شیوه ی لاتهنیشتدا دابه شده کا. هر چه نده، پاشتر ده لتی: (مه به ستیشم له م دابه شکردنه به م جۆره، که مکردنه وه ی نرخ و بایه خی ئه و شیوانه نییه که به لاتهنیشتیان داده نیتیم. به لکوو مه به ستم له شیوه بنچینه یی یه کان ئه و شیوانه یه که ئه مپۆ بوونه ته زمانی نه ده بی و شیوه لاتهنیشته کانیش ئه وانن که ده میتیکه ئه و دوره نابین. « 21,23 » به لام، له هه مان کاتدا، ئه م دابه شکردنه له گه ل ئه و دابه شکردنه ی پتشیوودا، جیا وازییه کی گه وه ی هه یه. چونکه، له یه که مدا، چوار دیالیکت به دیده که یین، کرمانجیی باکوور و خوارووی هر به یه ک دیالیکت داناوه و هر به شتیکیشیان وه ک لقه دیالیکتی ده رده که وی.

که چی، له دووه میاندا، هر دوو به شه کرمانجییه که ی، به دوو دیالیکتی جیاواز داناوه و به کرمانجیی ژوورو و کرمانجیی نیتوه پر است ناویردوو. ههروه ها، له دابه شکردنی یه که مدا، دیالیکتی لووری به کارهیتناوه، که چی، له دابه شکردنی دووه مدا، به دیالیکتی کرمانجیی ژتروو ناوی بردوو و به سهر چهن لقه دیالیکتیکی دیکه دا دابه شیکردوونه ته وه، که له دابه شکردنی یه که مدا، په نجه ی بۆ دابه شکردنی خوار دیالیکته کان نه بردوو. پاشان، له دابه شکردنی یه که مدا، هر دوو دیالیکتی گۆرانی و زازایی لیکه ی جیاگردوونه ته وه و به دوو دیالیکتی سهره خۆی داناوان. که چی، له دابه شکردنی دووه مدا، له ژتیر کۆمه له شتوه ی « گۆرانی - زازایی » دا پۆلینیکردوو. دیاره، له دابه شکردنی یه که مدا، که لکی له دابه شکردنه که ی شاد په وان « توفیق وه هیبی » وه رگرتوه، به لام، پاشان باوه ری خۆی گۆریوه و دابه شکردنی دووه می به لاهه په سه ندر بووه.

د. « که مال فواد »، له گوتاریکدا ده رباره ی دیالیکت و زمانی نووسین، دیالیکته کانی زمانی کوردیی، به سهر چوار جوردا دابه شکردوو:

1. کرمانجیی سه روو 2. کرمانجیی خواروو 3. کوردیی باشووری 4. گۆرانی و زازا. «24،89» لیره دا ده بینین، هر دوو دیالیکتی « گۆران و زازا » ی، به یهک دیالیکت داناوه. ههروه ها، دیالیکتی گۆرانی، به سهر چهند لقه دیالیکتیکی وهک (هه ورامیی، که نۆله یی باجه لانیی، که هواره یی) دا دابه شکردوو. «26،89»

هه لبه ته، هر دوو دیالیکتی « گۆران و زازا »، هر چهنده، له رووی جوگرافیاوه له یه کدییه وه دوورین، به لام، له رووی سه ره تاکانی زمانه وانیبیه وه، له یه کدییه وه نزیکن. بۆیه، هیتندی شاره از و پسپۆر، نهو دوو دیالیکته به یهک دیالیکت داده نیتن. هر وهک « زوییحی » یش ده لتی: (له مه لبه ندی له هجه ی باکووری و ناوه ندی زمانی کوردیدا، دوو دوورگه ی زمانی همن، که سه ره پای دووری له یه کتر، پیاو به هاسانیی ده توانی بلتی، له نه سلا یه کن، نه ویش « زازایی » یه له باکوور و « گۆرانیی » یه له « ناوه ندییدا »، نه مه ی ناخریان، زیاتر به « هه ورامیی » ناوی ده رکردوو، چونکه، گه وره ترین ناوچه یه کی تیییدا ره واجی هه یه

«هه‌ورامان» ه، بئجگه له‌وه‌ی له «پێژاو» و «که‌نه‌وله» و له‌ ناو عه‌شیره‌تی «باجه‌لان» و «زه‌نگنه» و «شه‌به‌ک» یش قسه‌ی پێ ده‌کری، زازاییش له «پلوو»، «کۆر» و «چه‌به‌خچوور» له‌ بره‌ودایه. من له‌ سه‌ر ئەم دوو بن له‌هجه‌یه، تا راده‌یه‌ک گه‌یشتوو مه‌ته‌ هه‌ندێ نه‌نجام و گومانم له‌وه‌دا نییه، که «کوردی» ن، به‌لام، چونکه‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌م به‌ لای خۆشمه‌وه‌ هه‌شتا کالۆکچه، وازم له‌وه‌ هه‌تا که‌ له‌م سه‌ره‌تایه‌دا بلاویکه‌مه‌وه‌ و هه‌لیده‌گرم بۆ مه‌یدانیکی تر. (55,70)

مامۆستا «مه‌ردۆخ»، زمانی کوردیی به‌ سه‌ر چوار دیالیکتی سه‌ره‌که‌یدا دابه‌شده‌کا و ده‌لتی: (زمانی کوردیی نه‌مڕۆ له‌ چوار شتیه‌ زمان پێکدێ «کرمانج، گۆزان، لۆر، که‌له‌وێ» و هه‌ر یه‌کێ له‌ مانه‌ بوون به‌ چهن به‌شێکی تروه‌ که‌ شتیه‌یان له‌ یه‌ک جیاوازه.) (84,106)

«فواد حه‌مه‌ خورشید»، هه‌ورامانی به‌ یه‌کێ له‌ لقه‌دیالیکتی گۆزان داناوه‌ و ده‌لتی: «زاری گۆزان ده‌کری به‌ چوار به‌شه‌وه، گۆزانی نه‌سلی، هه‌ورامانی، باجه‌للانی، زازایی» (...). (634-612,75)

«تایه‌ر سادق»، دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی، به‌ سێ دیالیکت داده‌نتی، {1. زازا. 2. لۆری (به‌ختیاری، له‌کیی، فه‌یلیی، پۆژبه‌یانیی). 3. کرمانجیی «کرمانجیی سه‌روو» (بۆتانیی، بادینانیی، هه‌کاریی، بایه‌زیدی، شه‌مدینانیی) و «کرمانجیی خوارو» (سۆزانیی، موکریانیی، نه‌رده‌لانیی، که‌له‌وێری، گۆزانیی). (92,63) هه‌ر چه‌نده، ئەم نووسه‌ره‌ لێره‌دا، له‌ سه‌ر پێوشوتنی دابه‌شکردنه‌که‌ی مامۆستا «خال» پۆشستوه. به‌لام، له‌ راستیدا ئەم دابه‌شکردنه‌ راست نییه، چونکه، له‌ دیالیکتی لۆریدا، په‌نجه‌ی بۆ «که‌له‌وێر و مامه‌سه‌نیی» را نه‌کیتشاوه. له‌ کرمانجیی سه‌روودا، باسی «ناشتیانیی» نه‌کردوه، به‌لکو، «شه‌مدینانیی» زیادکردوه. «که‌له‌وێری» سه‌ر به‌ کرمانجیی خوارو نییه، به‌لکو، سه‌ر به‌ دیالیکتی «لۆری» ه. هه‌روه‌ها، «گۆزانیی» ش دیالیکتیکی سه‌ربه‌خۆیه و له‌ ژێر به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروودا پۆلێن نا‌کری. جگه‌ له‌وه‌ی، باسی هه‌تدێ لقه‌دیالیکتی وه‌ک «مه‌هابادیی، هه‌ولێری و سه‌له‌یانیی» نه‌کردوه.

2. دابهشکردنی دیالیکتهکان به پیتی فاکتهری جوگرافیای کوردستان :

هر وهک چۆن، هیندی شارهزا و زمانزان، زمانی کوردیی، به پیتی دهستورهکانی زمان دابهشدهکهن، هر وهها، هیندیکی دیکه له شارهزایان، به پیتی سنووری ناوچهی جوگرافیا و ژبانی کورد، زمانی کوردیی دابهشدهکهن. دهتوانین، لیره دا چند نمونهک بپینهوه:

« محهمه د نه مین زهکی »، دیالیکتهکان به پیتی ناوچه و مهلبهندهکانی کوردستان، به سهر دوو دهسته دا دابهشدهکا:

(کرمانجیی رۆژهلاتیی، نه م کۆمه له له وولاتی « موکریان » و له نیو خیتلهکانی حهوزی دیجله بلاویوتهوه. واته، نه و ناوچهیهی له نیوان زتی خواری و رووباری نهدهم و دامینهکانی رووباری سیروان هه لکه وتوه. نه م کۆمه له، دیالیکتیکی روون و پاراوه، له ووشه و پاره کردندا زۆر دهوله مهنده.

کرمانجیی رۆژاواپی، نه م کۆمه له بنهچهی زمانی کرمانجیییه، له گه ل هیندی گۆرانکاری ناوچهیی به سهر داهاتوه. کوردهکانی « دیاربهکر، ماردین، بۆتان، بادینان، ههکاری، ورمی، نه رزپۆم، مهربان، ناوچه کوردیییهکانی نه نادۆل و هه ریمی خۆراسان ». جگه له « کرمانجیی باشووری رۆژاوا - وهک: دیالیکتهکانی کوردهکانی یه ریقان، بارۆکلی له چیاکانی نارارات، کوردهکانی وولاتی نه رزپۆم و بایهزید، ناوچهی ورمی، ههکاری و شه مدینان، ناوچهی بادینان و بۆتان، ناوچهی تورعابدین، ماردین و دیاربهکر و ناوچهی باکووری سووریا » به م دیالیکته ده په یفن. (318,97) پروفیسۆر « قهناتی کوردۆ »، به شتیوهیهکی هه ره مه کیی، ناوچهکانی کوردستانی مه زن، به سهر دیالیکتهکاندا دابهشدهکا و ده لتی: (کوردهکانی تورکیا له ده قه ری دیاربهکر، ماردین، ههکاری، به دلیس، موش، وان، نه رزه رۆم، دوگو، بایهزید، نه رنجان و خه ریوت، کوردهکانی ئیران له ده قه ری خۆراسان و ده قه ری رۆژاواپی گۆلی ورمی، کوردهکانی عیراق له ده قه ری موسل، ناگری، زاخۆ، نامیدی، دهوک و چیا ی شه نگار به کرمانجیی ناخافتندهکهن. هر وهها، کوردهکانی یه کیتی سو فیه تیش، هر به کرمانجیی قسه دهکهن. به لام، کوردی ده رسیم به زازیی ده په یفن و زاراوهی

کرمانجیش باش ده‌زنان. به‌لام، کورده‌کانی ئیتران له ده‌قهری مه‌باد، سه‌قز، بۆکان، بانه، سنه، کورده‌کانی عیراق له ره‌واندز، هه‌ولیر، سوله‌یمانی، که‌رکوک و نه‌و ناوانه به‌ زاراوه‌ی سۆرانیی ده‌ناختن...» (36-35، 81) «
به‌پیتی سنووری جوگرافیا و رامیاری، « زوبیر بیلال ئیسماعیل » نه‌و کۆمه‌له‌ دیالیکته، به‌ سه‌ر دوو ده‌سته‌دا دابه‌شده‌کا :

1. کۆمه‌لی ژوو‌روو « کرمانجیی » : کورده‌کانی تورکیا، جگه‌ له‌ کورده‌کانی ده‌رسیم، که‌ به‌ زازایی ده‌دوین، پارتیزگای دهۆک، ناوچه‌ کوردییه‌کانی موسل و به‌شی له‌ ئیتران و کوردی سووریا پیتی ده‌دوین.
2. کۆمه‌لی خواروو - ژیروو « سۆرانیی » : کورده‌کانی خوارووی رۆژه‌لاتی کوردستان، هه‌ولیر، سوله‌یمانی، که‌رکوک، کوردستانی ئیتران پیتی ده‌دوین. «117-116، 58»

« هه‌ورامانی » ، دیالیکته‌کان، به‌ سه‌ر سی ده‌سته‌دا دابه‌شده‌کا :

1. شیوه‌ی کرمانجیی ژوو‌روو یا سه‌روو، که‌ ئیستا حالی حازر و به‌ شیوه‌ی هه‌له - هه‌له‌یه‌کی باو - نیوی بادینانی وه‌رگرتوه.
2. شیوه‌ی کرمانجیی نیوه‌راست، که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌له‌ زاراوه‌ی «سۆرانی» وه‌رگرتوه.
3. شیوه‌ی کرمانجیی خواروو، یاخود به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌له‌ « گۆران » ی پیتی ده‌لین.

ناوچه‌کانی: دیاریه‌کر و به‌دلیس و ماردین و بۆتان و حه‌کاری و ناکه‌ره و شیخان و پارتیزگای دهۆک سه‌ریاکی به‌ زمانی کوردیی بادینانیی گفتوگۆده‌که‌ن. ناوچه‌کانی موکریان و سۆران و پارتیزگای سلیمانیی و که‌رکوک به‌ زمانی کوردیی « سۆرانیی » گفتوگۆده‌که‌ن. ناوچه‌ی هه‌له‌بجه و هه‌ورامانی عیراق و هه‌ورامانی ئیتران و له‌ نیوان کرماشان و سنه و پینجوبین به‌ره‌و خواروو» کوردستانی خواروو «به‌ زمانی کوردیی «گۆران» گفتوگۆده‌که‌ن.

دیاره‌ هه‌ر یه‌کتی له‌و شیوانه، وه‌چه‌دیالیکتی که‌ی لی ده‌بیته‌وه، به‌ نیسبه‌ت زاری « گسۆران » وه‌ ده‌توانین، بیسه‌کین به‌ چه‌ند وه‌چه‌زارتیکی که‌سه‌وه: هه‌ورامانیی، لوری، باجه‌لانیی، زازایی.

زاری ههورامانی، خه لکی ناوچه کانی ههورامان که کهوتوته سهرووی ناوی سیروانهوه، لای رۆژاواي: هیتلی نیوان هه له بجه پیتنجوبنهوه، لای رۆژه لاتي: « سنه و کرماشان » وه گفستوگۆي پیت ده کهن. زاری لوی پی ناوچهی لورستانی گهوره و پچووکی گرتوتهوه، واته: ریتگی خانه قین کرماشان کهوتوته لای سهروویهوه و خوارووه کهشی به دریتایی خاکی کوردستان دریتوتهوه. زاری « زازا » کهتوته ناوچهی ده رسیم، که کهوتوته نیوان دوو لقه پروویاری مرادسوو و فوراتسوو تاوه کوو جیتگی به یه کهگه یشتنیان له خوارووی شاخی « شیرداخ » وه.

زاری باجه لانیی، زهنگنه و شه بهک ده گرتتهوه، له لای رۆژه لاتي موسسه وه له شاره کانی بازوایهوه دریتوبه وه و پرژوبلاو بوونه وه به ره و خواروو ژوورووی ناوچهی همدانیه، تا ده گاته ناوچهی تاله بان و زهنگنه به ره و قۆره توو و هۆرین و شیتخان. « 68، 100 - 69 » به باوه پری من، ئه م دابه شکردهی « ههورامانی » راست نییه. چونکه، له لایه کهوه دیالیتکه کانی به سی دیالیتکه داناوه، له کاتیتکه زۆریه ی زۆری شاره زایانی زمانی کوردیی، له سه ره ئه وه ریتکه کهوتون، زمانی کوردیی له چوار دیالیتکه پیتکهاتوه. له لایه کی دیکه شه وه، ریزکردنی دیالیتکه و به شه دیالیتکه کان، له جیتگی خۆیدا نییه، سه ره له خۆنهر ده شیتوتنی. چونکه، هه موو جۆره کانی له ژیر ناوی کرمانجیدا نووسیوه. ههروه ها، کرمانجیی نیه راست و خوارووی به دوو دیالیتکی جیاواز داناوه، که له راستیدا، هه ر دووکیان هه ر یه ک واتایان هه یه، دوو ناوی جیاوازن و بۆ یه ک مه به ست به کار دیتین. لیره دا ده مه وی، شتی پروونکه مه وه، ئه ویش ئه وه یه، بۆ سنووری جوگرافیای دیالیتکه کان، هه ر نووسه ری به ئاره زووی خۆی، زاراوه یه کی دیاریکراو به کار دیتنی. زۆریه ی کورده کانی رۆژه لات، له فارسه کانه وه فیربوون، زاراوه ی « شمال » ی عه ره بیی به کار دیتن. به لام، له زمانی کوردیدا، « ژوورو، سه روو و باکوور » هه ر یه ک واتایان هه یه. ههروه ها، « نیه وه راست، ناوه راست، ناوه ندیی، نیه ونندی »، هه ر یه ک شته و « وسط » ی عه ره بیی ده گرتته وه. « ژیروو، خواروو و باشوور » یش به واتای « جنوب » دی.

باوهر ناکم، دیالیتکتی گۆران به کرمانجیی خواروو دابنری. به لکوو، خۆی بو خۆی به دیالیتکتیکی سه‌ریه‌خۆ ده‌ژمیرری و کرمانجیی خواروو یا نیوه‌راست شتیکی دیکه‌یه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، دیالیتکتی گۆرانی به‌ سه‌ر چه‌ن به‌ شه‌ دیالیتکتیکدا دابه‌شکردوه، له‌ راستیدا، ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. چونکه، « لورپی و زازا » ی به‌ شه‌ دیالیتکتی گۆران داناوه، له‌ کاتیکدا، هه‌ر دووکیان به‌ دوو دیالیتکتی سه‌ریه‌خۆ داده‌نرتن، هه‌روه‌ها، به‌ هه‌یج شتیه‌یه، باسی هه‌ر دوو به‌ شه‌ دیالیتکتی « کاکه‌یی و زه‌نگه‌نه‌یی » نه‌کردوه. جگه‌ له‌ وه‌ی، گه‌ر به‌ گه‌ریه‌ی دابه‌شکردنی فاکته‌ری جوگرافیا، سه‌رنجی له‌ بو‌چونه‌کانی بده‌ین، ئه‌وا ده‌بینن: لورپی، زازایی و هه‌ورامانی، هه‌ر یه‌که‌یان له‌ ناوچه‌یه‌کی دوور له‌ یه‌کدییه‌وه هه‌لکه‌وتوون، وه‌ک خۆی له‌ باسه‌که‌یدا، ئاماژه‌ی بو‌کردوون. هه‌روه‌ها، ده‌لی:

(زاری باجه‌لان، زه‌نگنه و شه‌به‌ک ده‌گرته‌وه) «69، 100» ئه‌وه له‌ کاتیکدا، « باجه‌لانی و زه‌نگنه »، هه‌ر دووکیان به‌ دوو به‌ شه‌ دیالیتکتی گۆران ده‌ژمیررتن، نه‌ک زه‌نگنه به‌ یه‌کی له‌ خوار به‌ شه‌ دیالیتکتی باجه‌لانی دابنری. هه‌روه‌ها، « شه‌به‌ک » یش زۆر له‌ هه‌ورامیه‌وه نزیکه و ده‌توانن، به‌ به‌ شه‌ دیالیتکتیکی گۆرانی دابنرتن.

لیته‌دا، زۆر جیتی خۆیه‌تی، گه‌ر به‌ پیتی ئه‌و ناوچانه‌ی کوردی تیدا ده‌ژی، نه‌خشی دیالیتکتیکان دیاریکه‌ین. هه‌لبه‌ته، ئه‌و کوردانه‌ی به‌ به‌ شه‌ دیالیتکتی هه‌ورامیی ده‌په‌یئن، له‌ چاو ئه‌و کوردانه‌ی به‌ به‌ شه‌ دیالیتکتیکانی وه‌ک « باجه‌لانی، کاکه‌یی و زه‌نگه‌یی » ده‌دوین، گه‌لی زۆرتن. هه‌ر بو‌یه، ئه‌م دیالیتکتی هه‌ندێ جار به‌ دیالیتکتی هه‌ورامیی ناوی رو‌یشتووه. هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه، خه‌لکیکی زۆر، به‌لام، په‌رشویلاو له‌ ناوچه‌یه‌کی گه‌وره و پانویه‌ریندا قسه‌ی پتی ده‌که‌ن. چونکه، فاکته‌ری جوگرافیا و تو‌یوگرافیا‌ی زه‌وی ناوچه‌که، کاریکی وای کردوه، تا به‌و شتیه‌یه له‌ یه‌کدی دابنرتن. به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی، ناوچه‌کانی هه‌ورامانی « له‌هۆن، دزلی، ته‌خت، جوانرۆ، که‌ندۆله و ... »، به‌ ناوچه‌یه‌کی زۆر سه‌خت و شاخاویی داده‌نرتن. لووتکه‌ی چیاکان گه‌لی تیژ و به‌رزن، ده‌لیتی شه‌ر له‌ گه‌ل ئاسماندا ده‌که‌ن. ریگه‌کان پیتچاوپیتچ و به‌ تاشه‌به‌ردی گه‌وره

دهوره دراون، ژماره يه کي زور نه شکه وتي لتيه، چندين جوړ گيانله بهر و درنده ي کيوي لي دوشي، به ده يان چيمي گه وره و گچکه، دولتي قوول و مهندي پر له چالوچولي تيديه، به دارستاني چر و داري به ردار رازاوه ته وه. به کورتيي، بوکي « هورامان » هينده جوانه، هر ده لتي يه زداني گه وره، به هه شته که ي خوي، لهو بستوکي کوردستاندا دروسکردوه، ناوچه که هينده سخت و چروپره، کم که س ده تواني، به ناساني شاره زايبي.

مه گهر هر بليمه تيکي وهک « گوران » توانيبيتي، به کاميرا ي چاوي تيږي، وينه يه کي فوتوگرافي « هورامان » ي بو گرتيبن، کاتي ده لتي :
کوژمه له شاختيک سخت و گهر دنکه ش،
ناسماني شيني گرتوته باوه ش،

سهر پوشي لووتکه ي به فري زور سپي،
به دارستان رهش ناو دولتي کپي ...
جوگه ي ناوه کان تيايا قه تيس ماو :
هر نروژن ناکه ن پيچي شاخ ته واو.

هاوارو هازه ي که فچه ريني چه م
بو ته نيابي شو لايه لايه ي خم!
توله رتي باريک، تونو تونو پشکن
رپيوار نه خاته نه نديشه ي بي بن ...
ناو رتيگا ته قته ق، لاري به ردي زل
که هيشتا گهر دوون پتي نه داوه تل!
گا سهره وژووره، گا سهره وخواه

تالي و شيريني دنيا ي رپيواره! ... « 127، 46-128 »

له بهر نه وه، له لايه که وه دانيشتوواني نه و ناوچانه، دوور له يه کديه وه ده ژين و به و ناوچانه دا بلا و بوونه ته وه. له لايه کي ديکه شه وه، نه م به شه ديالتيکته ي هر له کوژنه وه تا نوروژ، به باشترين شتوه پاراستووه و به خاوتيي
ماوه ته وه. بويه، هونه رتيکي وهک « قانع » گوتويه تي:
کتبيي زده شت، که ناو تيستايه

وهك باقى كتيب خهلاتى خوايه
 به زمان هورامى هاته سهر به شهر
 يانى هاى زهردهشت بووى به پيغه مبر
 تا دورهى خوى بوو، وهك باقى دينان
 بهلام نهسخ بوو، نهویش به قورئان
 « ماریفت » و « پیر » وهى شالیاره
 كه به « پیرشالیار » له گشت دیاره
 شاخى هورامان هرچهنده ره نجه رۆم
 زۆر چاك بزانه كه مه منونى تۆم
 چونكه پاراستت تۆ نهو زمانه
 تیکه لت نه کرد، له گهل بیگانه
 نه رۆم، نه عجه م، نه توركى تاتار
 نه رووس، نه ژاپۆن، نه دهس ئیستیعمار
 نه هاتنه ناووت، سهر به خۆ ژیاى
 بۆ لاهه کانت، تۆ پشت و پهناى
 ئیسته نازانم، بۆجى بى رهنگى؟

دووری له گیانت، بۆجى دلتهنگى؟ « 402,77 »

له بهر نهوه، گهر نه خسهى كۆنى ناوجه كانى هورامان، به پیتی نهو ناوانهى،
 هر یهكی لهو ناوچانه ههیا نسووه، ده سنیشانكهین، ده بینین، بهم جوژهى
 خوارهوه دابهشكراوه :

1. هورامانى عیراق : كه به شیکه له هورامانى لهۆن و ئه م دبیانه
 ده گرتته وه. بیاره، ته ویته، به لئه خى خواروو، به لئه خى سه روو، سه سه كان،
 پالانیا، هاوار، تاویزه، ده ره قه یسه ر، خه ریاى، هانه نهوتى، نارنج له،
 گولپ، ده رگاشیخان، سه رگه ت، هانه ودنى، ده ره و مه ری، نه حماوا، زه لم،
 گه چینه، باخه كۆن، خارگیلان، بنجه و دره ی.

2. هورامانى لهۆنى ئیران: نه وسوود، هانه گه رمه له، كه عینه بیدرواز،
 ته شار، شه ره كان، وه زلیه، نۆدشه، نه رووی، ده ره وه هه جیجیا، هه جیج،
 نه سه پریز، داریان، ورا، كه مه ده ره، ده ریه ر، هیره ی، به له بزانه، سه شه،

گراثه، خانه‌گا، پاوه، نوریوا، دووریسان، دهره‌به‌یان، بندهره، نۆسه.
3. ههورامانی دزلی: دزلی، دهره‌وکتی، باراماوا، قه‌لاگا، قه‌لاجی،
ده‌مه‌یه‌وه، زه‌لکه، دهره‌ناجی.

4. ههورامان و ته‌ختی ههورامان: « شار »، پرووه‌هری، که‌مالا، وه‌سییا،
بلبهر، سه‌روپیری « پیرشالیار »، سلینه، کراویه‌دۆله، که‌لجی، نوتین،
ناوه.

5. ههورامانی ره‌زاو: ره‌زاو، که‌راوا، سه‌ولاوا، دووپرووه، ژیوار، پرووار،
ده‌ل، ده‌له‌مه‌رز، کورده‌کا، سه‌رومال، گالیوا، سووره‌تفی، ده‌گاگا، مازبین،
بۆزیدهر، به‌رقوورو، ویزه‌نان، چه‌شمیدهر، نه‌سه‌نار، نارنان، پایگه‌لان،
نگل، میانه، تفلیه، نه‌حه‌مدناوا، مه‌حموودناوا، نازاوا، تخان، هه‌نجمه،
هه‌زارخانی، گلپه، بیده‌ره، سوورکه‌ول، نزلژان، بیتسران، نه‌وتیه‌نک،
پالنگان، که‌نوله « وا له میانه‌ی کرماشان و سه‌ه - ریگه‌ی هه‌مه‌دان - له
لای « سونگور » وه. نزیکه‌ی سه‌د کم، له ریگه‌ی تاقه‌وسانه‌وه دووره.)
« 70 - 69, 100 »

« زوبیتی »، به‌پیتی مه‌لبه‌ندی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وایی، زمانی کوردیی

له پرووی شیوه‌ی قسه‌کردنه‌وه، به سه‌ر سی ناوچه‌ی جیاوازدا دابه‌شده‌کا:

1. له که‌ناری رۆژاوا‌ی گۆلی ورمیتر، ده‌ق له‌و شوینه‌را که ناوچه‌ی « دزه‌ی
دۆلی » و « سندووس » لیک جیا‌ده‌بنه‌وه، به خه‌یال خه‌تیک ده‌س
پیده‌که‌ین و به پشت « شنۆ » یه‌یدا تیده‌په‌رتنن و ده‌یه‌تینه‌ باکووری
« ره‌واندز » ی و هه‌روا به‌ره‌و رۆژاوا تا ده‌گاته « ئاکری » و « ده‌وک » و
« زاخۆ » و « شه‌نگار » و به‌نیوان « قامیشلیی » و « حه‌سه‌که » دا
ده‌ریازی ده‌که‌ین بۆ جنوبی « ده‌ریاسییه »، « راس‌العین » و ده‌یگه‌یه‌نینه
« عفرین » و « چیا‌ی کورمانجا ».

2. هه‌روه‌ها، به خه‌یال خه‌تیک له مه‌لبه‌ندی رۆژاوا‌ی « هه‌مه‌دان » وه
هه‌لده‌گرین و به باکووری مه‌لبه‌ندی « کرماشان » دا ده‌ریازی ده‌که‌ین تا
ده‌گاته رووباری « دجله ». ئەم دوو خه‌ته خه‌یالییه هه‌موو ئەو مه‌لبه‌نده‌ی
به زمانی کوردیی قسه‌ی تیدا ده‌کری، ده‌کاته سی به‌ش، که له هه‌ر
به‌شه‌یاندا له‌هجه‌یه‌کی سه‌ره‌کیی زمانی کوردیی زاله :

1/ لهجهی باکووری - دهکه ویتته باکووری خه تی یه کم، نهو بن لههجانهی تیتدا به دیده کری: هرکیی، شکاکیی، جهلالیی « بایه زیدیی »، هه کاریی، بۆتییی، جزیریی، عفرینی، دومبلی، بادینی ...

2/ لهجهی ناوهندیی - دهکه ویتته جنوبی خه تی یه کم و باکووری خه تی دووهم و به غهله تیککی مه شهوور پیتی ده لیتن لههجهی سۆزانیی، که نه وهی راست بی « سۆزانیی » بن لههجه به کی لههجهی ناوهندییه. له م مه لبه نده دا نهو بن لههجانه هن: موکریانیی، سۆزانیی، سوله یمانیی، شوانیی، جافیی، سنهی، گه رووسی، ...

3/ لههجهی جنوبیی - له جنوبی خه تی دووهم لههجهی جنوبیی زمانی کوردیی زاله، که نه م بن لههجانهی تیتدا به دیده کری: کرماشانیی، که لووری، کولیایی، پیره وهندیی، له کیی، لوپیی، ... «42-41,70» نه م دابه شکردهی « زوییحی »، له گه ل دابه شکرده کی « هه ورامانیی » دا، هیتدی جیاوازیان هیه. « لههجهی جنوب » یی، واتا دیالیکتی کرمانجیی خواروو، نهو نمونانهی بۆ بندیا لیکت هیناوتتیه وه، وه ک « کرماشانیی، که لووری، کولیایی، پیره وهندیی، له کیی و لوپیی ... » هه سوویان یه ک دیالیکتی سه ره خو پیکدین و به دیالیکتی « لوپیی » ناوده برتن. به لام، نهوانی دیکه به خوار دیالیکت ده ژمیررتن. به لام، « زوییحی » ده باره ی دیالیکتی « زازایی »، به شه دیالیکتی « شه به کیی و هه ورامانیی » هیچی باس نه کردوه، که که منی پتیشتر لیتی دواین.

جگه له وهی، له باره ی دیالیکتی « لوپیی » یه وه ده لتی: « لوپیی » ده که ویتته به شی هه ره خواروو مه لبه ندی زمانی کوردیی، ده باره ی نه م بن لههجهیه، هر که سه ی هاتوه قسه یه کی کردوه. شه ره فخاننی بتلیسی له « شه ره فنامه » دا به یه کتیک له چوار لههجهی گه وره ی زمانی کوردیی داده نی، هیتدیک زانا و رۆژه لاتناسی فه ره نگیی و ئیرانیی به لههجه به کی زمانی فارسییان داوه ته قه له م. «42-41,70»

دیاره، فارسه کان نه ک هر دیالیکتی لوپیی به فارسیی ده زانن، به لکوو، ته نانه ت زمانی کوردیش، به هه سوو دیالیکته کانیه وه، به یه کتی له دیالیکته کانی زمانی فارسیی داده نین. بۆیه، یه کتیک وه ک د. « معین »

دهلتی: (لورپی له لورستان، نهویش گهلتی بندبالیکت دهگرتتهوه، له گهلتی «بهختیاری» دا خزمایه تیی ههیه.) «39، 114» ههروهها، دهلتی: (کۆمهلتی «نیوه زمان» ههن، پیتیان دهلتین: دیالیکتی ئیرانیی، زۆریه دیالیکتی ئیرانییهکان تا ئیستا، له قهلهمهوهی خویندا ماون و قسهیان پین دهکرتی، هۆی مانهوهی ئهم دیالیکتانه نهوهیه، نهوانه پیتیان دهوین، زۆریان به دله، له گهلتی خهلتکی شارهکان و خویندهوارهکانی فارسیشدا، له تیکهلاوبونهوه دوورن، ههستان و دانیشتیان نییه.) «37، 114».

له بهر رۆشنایی بۆچونهکانی ناغای «معین» دا، «زویحی» دهلتی: (کهوابوو لورپی و بهختیاری پیکهوه خزمن و نیوه زمانی ئیرانین و خهلتکیس قسهیان پین دهکهن، چونکه فارسیی نازانن، ئهمه پیمان دهلتی: که ئهم نیوه زمانانه فارسیی نین، جا که «بهختیاری» فارسیی نهبتی و خزمی «لورپی» ش بیتی - به شایه دیی زانیهکی به ناوبانگی (فارس) - «لورپی» ش خۆی کورد بیتی، هیچ رتیگهیهک نامینیتتهوه که به شیوهیهکی دوور له زانست یا بۆمه بهستی که هیچ پتوهندیی به سهه زانستهوه نییه، زمانی «بهختیاری» له کوردیی دابچرن.) «44، 70»

له راستیدا، له بهر ئهو نزیکیی و لیکچونهی، له هیندی بواردا له نیتوان دیالیکتی لورپی و زمانی فارسیدا ههیه، زۆریه گهه رۆک و رۆژههلاتناسهکانی بیانییش، لورهکان خوین به بهشتی یا به خهلتیکی گهوهی فارس و دیالیکتی کهشیان به بهشتی له زمانی فارسیی داناوه. بهلام، ئهو رۆژههلاتناسه بیانیانه وهنهبتی، ئهم بۆچونهیان له بهر رۆشنایی توئینهوهیهکی زمانهوانیدا کردبیتی، بهلکوو، زیاتر هۆکهی نهوهیه، به تهواویی له زمانه که نهگهیشتون، کاتی گوتشیان له خهلتکی ناوچهکانی ههر دوو لاشیان بووه، له بهر ئهو نزیکییی له فونیتیکی نیتوان لورپی و فارسیدا ههیه، وایان زانیوه، ههر یهک زمانه، یا به هۆی دیالیکتتهوه، کهمی له یهکدییهوه دوورن.

بۆیه، ئهز دهلتیم: ئهو شارهزا بیانیانه، به تهواویی، له ههر دووکیان قوول نهبوونهتهوه، لیکۆلینهوهی وردیان له سهه نهکردوون و ههر دووکیان بهراورد نهکردوون. ئهگینا، له راستیدا دوو زمانی جیاوازن.

دەربارەى زمانى كوردىي و دىيالىكتى لورپى، پتوهندىي ئەو دىيالىكتە بە زمانى فارسىيەو، مامۆستا « مەردۆخى » دەلتى: (لەهجەى لورپى نرىكتىن لەهجەى كوردىيە لە زمانى پەهلەوويەو لە پاش ئەويش لەهجەى كەلهورپى ئەمجا « گۆزان، هەورامىي، گىلىي، كرمانجىي » دى. لەبەرئەو، گۆزان و كرمانج نرىك و دراوسىي كلدان و ئاشورىي بوون، زمانەكەيان زۆر لە يەكەو نرىكن. زۆرىي ووشەيان لە يەك ئەچى، هەندى لە مېژوونووسەكان، رايان وايە، كە زمانى كوردىي لەهجەيەكە لە زمانى فارسىي.) «86، 106»

لورەكان، لە چوار بەش پىكهاتون: « لورپ پچووك - فەيلىي، ماماسانىي، كوەگلۆي و بەختىارىي يا لورپ كەورە. » ئەو ي رۆژى لە رۆژان، كوردىكى فەيلى دىيى، دەزانى، بە ج زمانى قسەدەكا. لەبەرئەو پتويست ناك، لەوە زياتر لە سەر ئەم بەشەيان برۆين. « ئەمىن زەكى » دەلتى: (جياوازيي نىوان دىيالىكتى كرمانجىي رۆژەلات و دىيالىكتى لورپ فەيلىي، لە جياوازيي نىوان هەر دوو دىيالىكتى رۆژەلاتىي و رۆژاوايى كەورەتر نىيە.) «325، 97» بەلام، سى بەشەكەى دىكەى، كەلتى ووشەى فارسىي تىكەلابوو. ئەويش لەبەرئەو، هەر لە كۆنەو تا ئەورۆ، مەلبەندى ژيانى ئەو سى بەشە لورە، لە ناوچەكانى نەتەو ي فارسەو نرىكبسوو. ئەگىنا بە هىچ جۆرى، گومان لە كوردىي ئەوانىش ناكرى.

ئەو تىروانىنى نەتەو ي بالادەسى فارس بوو. دەيانەو، بە هەموو شتو، بە كورد و زمانەكەى قوتدەن! بەلام، با بزەنن، كوردىكى وەك «كەمال فواد» دەربارەى ئەو دىيالىكتە دەلتى چى؟ (لە رووى رىزمانەو، «لورپى» بە زمانىكى « نىرانىي باشورىي - رۆژاوايى » دانەنرى، بەلام فارسىي نىيە، بەلكو زمانىكى سەرەخۆيە، بەشى يەكەمىيان «بەختىارىي» وەكوو لە رووى زمانەو « كوردىي » نىيە، خۆشيان لە رووى نەتەو يى يەو بە كورد نازەن، بەلام دووەمىيان، بە تايبەتىي لە عىراق، لە بەر كەلىك هۆى مېژوويى و سىياسىي و ئابورىي لە رووى نەتەو يى يەو لە كورد جيا ناكرىنەو، هەتا لە رووى زمانەو لە ئەجمامى تىكەلابوونەو زۆريان لە «كوردىي رۆژەلاتى» وەرگرتو. «22، 88»

له سەر بۆچوونه‌کانی د. « کهمال »، هەر هینده ده‌لیم: گەر چوارسه‌د ساڵ له‌مه‌وه‌یەر، « شه‌ره‌فخان » لوره‌کانی به‌ کورد دانابن، خوشیان هەر به‌ کورد بزائن، ئیدی د. « کهمال » بۆ ده‌بن، به‌ کوردیان دانه‌نتی؟ « لورپی » نه‌ زمانه‌ و نه‌ سه‌ره‌خۆشه‌. به‌ لک‌وو، به‌ یه‌کتی له‌ چوار دیالیکته‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی زمانی کوردیی داده‌نری. چونکه‌، له‌ هه‌موو پرووه‌که‌وه‌، له‌ زمانی کوردیی‌ه‌وه‌ نزیکه‌، وه‌ک له‌وه‌ی سه‌ره‌خۆبێ. پاشان، گەر لورپی، به‌ سەر دوو به‌شدا دابه‌شکری، چۆن به‌ش‌تیکیان « به‌ختیاریه‌کان » کورد نین و به‌شه‌که‌ی دیکه‌یان « که‌ دوکتۆر باسی نا‌کا، ناوی چیه‌یه‌ » کورد ده‌بن؟ ئایا، شتی وا ده‌بن، به‌شتی له‌ کۆمه‌لتی کورد بن و به‌شه‌که‌ی دیکه‌یان کورد نه‌بن، به‌ مەرجه‌ی هەر هه‌مان خه‌سه‌له‌تیا‌ن هه‌بێ؟! دیاره‌، نه‌وه‌ش پتوه‌ندی به‌وه‌وه‌ هه‌یه‌، نه‌و به‌شه‌یا‌ن هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یا‌ن لا‌وازه‌ و له‌ کورد دا‌هراون، نه‌گینا هەر کوردن. ئیترانییه‌کان، به‌ فارسییا‌ن داده‌نن، به‌لام، گەر سه‌ره‌ستی هه‌بێ، پ‌روا نا‌که‌م، که‌سیا‌ن لاری له‌ کوردیتی خۆی هه‌بێ.

هه‌لبه‌ته‌، دوکتۆر له‌ لایه‌که‌وه‌، له‌ سەر با‌وه‌ری می‌تروونوسه‌ کۆنه‌کانی سو‌قیه‌ته‌ به‌ پتوه‌ده‌روا، بۆیه‌، به‌شتی له‌ لوره‌کان به‌ کورد نازانن. چونکه‌، نه‌وان نه‌ک هەر به‌ش‌تیکیان، به‌ لک‌وو، هه‌موو لوره‌کان به‌ کورد دانانن و به‌ خزمی کوردیان داده‌نن.

له‌و باره‌یه‌وه‌ د. « ره‌شاد میران »، له‌ په‌راویزی به‌ره‌مه‌که‌ی زانا‌ی سو‌قیه‌تی، « فیله‌چیتسکی - نه‌زادی کورد » دا ده‌لتی: (زانستی می‌ترو و ئیتنوگرافیا‌ی سو‌قیه‌تی، لور و به‌ختیاریه‌کان به‌ دوو میله‌له‌تی جیا‌واز داده‌نتی، نه‌ک به‌ کورد). « 106,76 » له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، دوور نییه‌، دوکتۆر له‌ هه‌نده‌ران تووشی کوردیکی نا‌وچه‌ی لورستان بو‌وبێ، نه‌و هه‌سته‌ی هه‌بو‌وبێ! ئیدی، ئەم قسه‌یه‌ی به‌ سەر هه‌موو کورده‌کانی، نا‌وچه‌ی لورستاندا چه‌سپانبێ. نه‌دی، نه‌ورۆ به‌ چاوی خۆمان نابینن و به‌ گوتی خۆمان نابیستین، له‌ تیلتی‌فیزیۆنی « مه‌د » دا چهن کوردی نا‌وچه‌ی لورستان، به‌ره‌مه‌کانیا‌ن به‌ زمانی کوردیی پتسکه‌شه‌که‌ن، شانازی به‌ کوردیتی خۆیا‌نه‌وه‌ ده‌که‌ن؟ ته‌نا‌هت، په‌چه‌له‌کی کوردیش، هەر بۆ سەر لوره‌کان ده‌گتپه‌وه‌!

له « نینسکلتۆپیدای تورک » دا نووسراوه: (هیندی له زانایانی زمان پیمان وایه، « لورپی » له گه « بهختیاری » ده کړی، به دیالیکتی له دیالیکته کانی کوردی دانرین، زور نزیکیشیان له کومه له ی کوردی باکووریسه وه هه یه. « 113.73 » ههروه ها، « زوبیحی » بروای به وه هه یه، لیکۆلینه وه به کی نه کادیمیانه، له سهر کیتشه ی لوره کان بکړی، به مهر جی، هه ست و سوژی نه ته وه یی پشگو یخری، به لای کوردا لانه در ی و به لای فارسه کانیشدا دا نه شکینری. بویه، ده لئ: (نهم مه سه له یه پتویستی به لیکۆلینه وه به کی مهیدانی هه یه و تا نه و کاته به لای منه وه « لورپی » هه ر له کوردی نیزیکتره تا فارسی، پتویسته، نه وه ش بلیم: که مه به سستی من لیره دا نه و به شه ی « لورپی » نییه که « لوری پچوک » قسه ی پت ده کهن و به له هجه ی « فهیلی » مه شهوره، چونکه نه مه یان جیتی نه وه ی تیدا نابیتته وه که سی و دووی لئ بکړی، به ناشکرا به بهرچاوی خۆمانه وه « فهیلی » به کوردی قسه ده کهن و خۆشیان به کورد ده زانن، به لکوو له وه ش زیاتر هه ر خۆیان به کورد ده زانن و هه موو کوردی تر یا به « جاف » یا به « لهک » داده نین. « 43.70 » فه یلیش دیالیکت نییه، به لکوو به به شه دیالیکتیکی لورپی ده ژمیرری.

له کوتای نیهم باسه دا ده لیم: نه ز به راستی نازانم، زمانی کوردی، به پیتی ناوچه ی جوگرافیا دابه شکر ی. به لکوو ده توانین، بلا و بوونه وه ی دیالیکته کان له ناوچه جوگرافیاکاندا دیار بکه ین. به و پتیه، دوور نییه، دیالیکتی یا چهن به شه دیالیکتی، له چهن ناوچه به کی جیساواز و دوور له یه کدییه وه بلا و بونه وه. نه و دیالیکتانه ی شاره زایانی زمانی کوردی، به پیتی ناوچه کان دابه شیان کردوه، له هیندی شو تندا جوړه تیکه لاوی و هه له یهک، له نیوان دیالیکت و خوار دیالیکته کاندا هه یه، به لام، لیره دا به پتویستمان نه زانی، پتر له سهر نه و باسه برۆین.

له راستیدا، نه ووشه ی « ماچۆ » ی هه ورامیی، له ووشه ی « یه ژم » ی لوره کان ده کا، نه ووشه ی « ده لیم » ی کرمانجیی خوارو له « گوم » ی کرمانجیی ژوو روو ده چی، به لکوو، هیچیان له هیچیان ناچن. هه ر بویه، نه و چوار دیالیکته سه ره کییه مان، له زمانی کوردیدا هه یه. له بهر نه وه، به

باوه‌پری من، ئەو دابەشکردنەى زانای کورد « توفیق وەهەبى »، دەوروبەرى پێش حەفتا ساڵ لە مەو بەر کردووبەتى، تا ئەو پۆرۆ نرخ و بايەخى تايبەتیی و زانستانەى خۆى لە دەس نەداوە، لە هەمووشیان رێکۆپیتکت زمانى کوردیی پۆلێنکردووە. لە گەڵ ئەو هەشدا دەبێ، ئەو سەرنجەنەى لە کاتى خۆیدا دەرمانبەرى، رەچارکرتین. جگە لەو هەى پێموایە، بۆ ئەو هەى لەم هەموو دابەشکردن و گەرەلاوژتیه رزگارمانبێ، پێویستە، دەزگە یەکی ئەکادیمی وەک « کۆری زانیاری کوردستان »، بە یارمەتیی شارەزا و پەسپۆرەکانى کورد دا بە زۆرى، بربار لە سەر ژمارە، جۆرى دیالیتکت و بەشەکانى بدەن.

4. بایه‌خی زمان له ژیانی نه‌ته‌وه‌کاندا :

پیتاسه و بایه‌خی زمان، پیتسه‌پیتی بۆچوونه نایدۆلۆژی و فەلسەفییەکان دەگۆرێ. بەپیتی نایدۆلۆژی و فەلسەفەى ناسیۆنالیزم، زمان بە یه‌کتێ، له‌ مه‌رجه هه‌ره سه‌ره‌کییه‌کانی دروسبوونی نه‌ته‌وه و به‌ ژێرخانی کۆمه‌لگه‌ داده‌نرێ. گومانی تیدا نییه، هه‌یچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌م جیهانه‌دا، هه‌رگیز بێ زمان نه‌بووه و نییه و نابێ. جا، هه‌ر له‌ تیره و هۆزه دواکه‌وتوو ه‌درنده و کتوبه‌له‌کانی، نیشه‌جیتی نیو دارستانه‌کانی نه‌فریکا و خه‌لکی دوورگه‌کانی ئۆقیانوسه‌وه‌ بیه‌گره، تا به‌ پێشکه‌وتووترین کۆمه‌لی ئیستی ئه‌م جیهانه‌ ده‌گا. زمان و نه‌ته‌وه، ته‌واوکه‌ری یه‌کدین، وه‌ک ماسی و ئاو وان، هه‌یچ کامیکیان بێ ئه‌وی دیکه‌یان ناژین. زمانی نه‌ته‌وه‌یی، گیانیکی گه‌ش و ژیانیکی پر به‌ جۆشوخۆش، به‌ به‌ر هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا ده‌کا. دلی زیندووی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، زیاتر به‌ هۆی زمانه‌که‌یه‌وه‌ لێده‌دا، گیانی نه‌ته‌وه‌که‌ش، هه‌ر خۆی له‌ چوارچێوه‌ی « به‌سه‌رهات، سه‌رگوزشته، چیرۆک، هۆنراوه و میژوو » دا ده‌بینێ، که‌ به‌ زمانی باپیران را‌هه‌ده‌که‌رێ و ده‌رده‌به‌رێ.

هه‌ر چه‌نده، هه‌تدێ له‌ رووداوه‌کانی ژبانی کۆمه‌لگه‌ی کورد سه‌لماندووه‌تی، ته‌نیا زمان، به‌ یه‌که‌م مه‌رجی نه‌ته‌وه و کوردبوون دانانرێ، به‌لکه‌و، هه‌ستی هاوبه‌شی نه‌ته‌وه‌یی و خۆبه‌کوردزانین، به‌ پله‌ی یه‌که‌م دێ. چونکه، هه‌زاران کوردی وه‌ک د. « فوواد » له‌ باکووری کوردستان، گیانی خۆیان به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد و خاکی پێرۆزی کوردستان به‌خشی، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، زمانی زگماکیی خۆیان نه‌ده‌زانی! به‌ پێچه‌وانه‌شوه، به‌ هه‌زاران کورد هه‌ن، کوردیه‌کی باش ده‌زانن، به‌لام، چه‌کیان بۆ دوژمنی داگیرکه‌ر هه‌لگرتوو، دژی هاوزمان و نیشه‌مانه‌که‌ی خۆیان ده‌جه‌نگن!

به‌پیتی باوه‌ری مارکسیزم، زمانی نه‌ته‌وه‌یی ئه‌و گرنگی و پۆله‌ی نییه، به‌لکه‌و، فاکته‌ری ئابووری جێگه‌ی ده‌گرێته‌وه. چونکه، مارکسییه‌کان له‌ روانگه‌ی پێه‌وه‌ندییه‌کی مه‌تیرالیی رووته‌وه، له‌ هه‌موو شت و پێه‌وه‌ندییه‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌لگه‌ی مرۆف ده‌روانن. فاکته‌ری ئابووری، به‌ خالی سه‌ره‌کیی دروسبوونی نه‌ته‌وه و ژێرخانی کۆمه‌لگه‌ی مرۆ داده‌نێن.

هروه‌ها، به پیتی باوه‌ری نایینی ئیسلامیش، زمان له ژبانی نه‌ته‌وه‌کانی سهر‌رووی زه‌ویدا، رۆلتیکی گه‌وره و گران نابینتی. چونکه، نه‌وه‌ی لای نه‌وان گرنگبیتی، تنیا نه‌وه‌یه، مرۆف ده‌بیتی، باوه‌ر به‌ خوی تاکوته‌نیا بیتتی، تنیا کیشه‌ی یه‌کیتی باوه‌ر، هه‌موو شته‌کان چاره‌سهر‌ده‌کا. له‌به‌ر نه‌وه، چۆن مارکسییه‌کان له‌ روانگه‌یه‌کی نه‌ته‌گه‌لیستی « ئینتیرناسیۆنال » مه‌تیربالییه‌وه‌ بیرده‌که‌نه‌وه، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش، ئیسلامه‌کان هه‌موو باوه‌ر و دیده‌کانیان، له‌ سهر‌چاوه‌ی نه‌ته‌گه‌لیستی گیانییه‌وه‌ هه‌لده‌هیتجن. واته‌: لای هه‌ر دوو بیروباوه‌ره‌که، زمان رۆلتیکی نه‌وتۆ نابینتی. چونکه، نه‌وان به‌ یه‌ک چاو، له‌ هه‌موو گه‌لانی جیهان ده‌روانن، باری سه‌رنج و تیروانینه‌کانیان، له‌ سهر‌ناستیکی فراوان و ئینتیرناسیۆنال دارێژراوه، به‌ پێچه‌وانه‌ی باوه‌ری نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، که‌ له‌ هه‌موو شتیکدا، له‌ به‌شه‌وه‌ بۆ گشت هه‌نگاوه‌ده‌نتی، له‌ پچووکه‌وه‌ بۆ گه‌وره‌ ده‌سپێده‌کا.

نهم باری سه‌رنجه‌ی مارکسییه‌کان و ئیسلامیه‌کان، کاریکی وای له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی کردوه، له‌ سنووری هه‌ر ده‌وله‌تیکدا، چهن که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ بژین، ده‌بیتی و پتوبسته، هه‌موو رۆله‌کانی نه‌و گروه ئیتیبانه، زمانی ده‌سته‌ی فه‌رمانروا و ده‌سه‌لاتدارانی نه‌و ده‌وله‌تانه‌ بزانن، ناخافتنی پت بکه‌ن، پیتی بخوێتن و بنوسن. واته‌: نه‌و زمانه، به‌ زمانتیکی سه‌ره‌کیی داده‌نێن، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوێشان، به‌ زمانتیکی پله‌ دوو و لاوه‌کیی دی. ته‌نانه‌ت، نایین کاریکی وای له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی کردوه، هیتندی جار و له‌ هیتندی ده‌وله‌تدا، زمانی نایین شانبه‌شانی زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌روا. بۆ نمونه‌: گه‌ر له‌ وولاتیکی دیاریکراودا، ده‌وله‌تیکی نایینی دامه‌زرێ، با زمانه‌که‌شیان زمانی عه‌ره‌ببیتی نه‌بیت، نه‌وان گه‌لتی ریز له‌و زمانه‌ ده‌گرن، به‌ زمانتیکی سه‌ره‌کیی داده‌نێن، له‌ خوێندنه‌که‌کاندا، به‌ زۆره‌ملیبی به‌ خوێندکاره‌کانی ده‌خوێتن، وه‌ک له‌ دوا‌ی شوێشی گه‌لانی ئێران، رتبه‌ره‌کانی نایزای شیعه، زمانی عه‌ره‌بیبیان به‌ زمانتیکی په‌سمیی ناساند. چونکه، زمانی قورئانه، نه‌وانیش قورئان، به‌ تنیا سهر‌چاوه‌ی هه‌موو باوه‌ره‌کانی خوێان و نایدۆلۆژیای رێکخراو، ده‌وله‌ت و کۆمه‌لگه‌ داده‌نێن.

هر چنده نم بۆچونهی ئیسلام و کۆمۆنیستیهکان، هر تهنیا له نیو
 دیرای دیری پهرتووکهکاندا جیگه یانده بیسته وه، به لام، به کردوهه وانیهه.
 به لکوو، شتیکی دیکه ده لێن و به جوریکی دیکه رهفتارده کهن. بۆ نمونه:
 په یامبهری ئیسلام فرموویه تی: (عه ره بم له بهر سێ شت خو شده وی: نه ز
 عه ره بم، قورنان عه ره بییه و زمانی خه لکی به هه شتیش عه ره بییه.) هر
 چنده وهک باوه، له سه رده می په یامبهردا، گرفتیی نه ته وه یی نه بووه، گهر
 هه شبوو بی، هه لبه ته به م شیه وه یی نه ورۆ نه بووه. بۆیه، قورنایی پیرۆز و
 په یامبهر، باسی زمان و کیشه یی نه ته وه یی یان نه کردوهه. به لام، گهر له و
 سه رده م و له و باره دا، په یامبهر نه وه یی گوتیی و نه وه فرمایشتی نه و بی،
 نه وا دیاره، زۆر شانازی به عه ره بیته یی خۆی و زمانی عه ره بییه وه کردوه،
 که نه ورۆ هه موو نه ته وه یی یه کی دلسۆز بۆ نیشتمان که یی خۆی، هر به و
 شیه یی شانازی به خاک و زمانه که یه وه دهکا!

بایه خی زمان، پتر له ژبانی رۆژانه دا ده رده که وی. چونکه (زمان هۆیه که له و
 هۆیانه یی ناده میزاد به کۆمه له وه ده به سستی) «8,69» هه موو مرۆفیی، تهنیا به
 هۆی زمانه نه ته وه یی یه که یه وه، تیکه لاوی له گه ل نه ندامانی کۆمه لگه که یدا
 په یدا ده کا و له یه کدی ده گهن. هر به هۆی نه و زمانه یی پیتشی ده دوئی، به
 نه ندامتیکی نه و نه ته وه یه داده نری. هه روه ها، به هۆی نه و زمانه بیانیه یی
 ده شیانزانی، له خه لکی وولاتانی دیکه یی جیهان تیده کا و گفتوگۆیان له گه ل
 ده کا. تهنانه ت، زمان له ژبانی گه لاند، هینه گرنگیی په یدا کردوه،
 چه ندین ده وله تی جیا جیای کیشه وه ره کانی جیهان، له سنووری خۆیدا
 کۆده کاته وه، بۆ نه وه یی له بواره کانی «که لتور، زمان، نابووری و رامیاری
 و دیپلۆماسیی» دا پیکه وه هاوکارییکهن، دا کۆکیی له یه کدی بکه ن، وهک
 کۆمه له یی ئینگلیز زمانه کان «نه نگلۆسه کسون» و کۆمه له یی فره نسیز زمانه کان
 «فرانکفون». هر دوو به شه که یی زمانی نه ته وه یی «ناخافت و نووسین»،
 یارمه تیه کی زۆری گۆران و گه شه سه ندنی ژبانی کۆمه لایه تیه یی نه ته وه کان
 ده دهن. گهر به هۆی زمانه وه نه بوایه، جیا وازییه کی نه وتۆ له نیوان هۆشی
 مرۆف و هه موو نازه له کانی دیکه دا نه ده بوو. بۆیه، زمان وهک وهر گتیری
 هۆش و ده روون وایه، بیر و بۆچونه کانی مرۆف وهرده گتیری.

شتیکی ناشکرایه، هموو نه ته وه یه ک له م جیهانه دا، به پله ی یه کم، ته نیا به هوی زمانه که یه وه دهناسری. گهر هر نه ته وه یه، زمانی نه ته وه یی نه بوو، نهوا ناو و بوونیشی نابتی. هر وهک « هرزاری موکریانی » یش ده لتی: (له رۆژیش ناشکراتره، که قه باله ی بوون و مانی هموو گه لان، له م سهر زه مینه زمانه. نه گهر زمان له ناودرا، بوون و مانیش له ناوده چتی.) «3,49».

پاشان ده لتی: (پیناس زمانه، فهرهنگه، میژووی که وناپا و تازه یه، وێژه و شیعر و نه ده بیاته، به هموو لک و پۆیییه وه.) «3,49» له باستیکی دیکه شدا، پتی له سهر گرنگی و بایه خی زمانی نه ته وه یی داده گرتی و ده لتی: (زۆر له رۆژ ناشکراتره، پیناسی گه لان له جیهان، دروشمی نه ته وایه تی، نامیانی ره گه زایه تی زمانه و به س.) «19,120»

هروه ها، ده رباره ی گرنگی زمان، مامۆستا « خال » ده فهرموئ: (هر گه لیک زمان و فهرهنگی نه بی، له گه ل گه لانا ناژمیترری و نانسری، به لکوو، نه کرتی به به رده باز و پیشتیل له ژیر پیتی نه و گه لانه ی که بو کۆتستانی ژیان نه چن، تا له و کیتلگه یه دا پانویلیش نه کرتته وه، وه له گه ل خا کا یه کسان نه کرتین. به لام، که زمان و فهرهنگی بوو، با دیلیش بی هر گه له، وه به گه ل نه ناسری، وه رۆژی نه بن، که له گه ل گه لانی خواپیداوا رووه و کۆتستانی ژیان به روا و سهر که وئ، وه له پیشکه و تن و به رزیبونه وه دابتی، تا نه گاته لوتکه ی ههره به رزی ژیان، وه به سهر چله پۆیه ی کامه رانییه وه، وه ک بلبلی هه زار داستان به خوتنی و به چریکتینی. که و ابوو، ناگاداری کردنی زمان به نووسینی فهرهنگ و کۆکردنه وه ی ووته، له ناگاداری کردنی گیان پتووستره بو مانه وه ی گه لان، چونکتی به نه مانی هه زاران گیان گه ل نامری، به لام به نه مانی زمان ریشته ی کۆمه لایه تی نه پچرتی وه شیرازه ی گه ل تیکنه چتی، تا هموو په ره وازه نه بن و له یه ک نه برتن وه زۆردار قوتیانته دهن و له ناویانته به ن.

گهر به چاوکی ووردبوونه وه، ته ماشای سهرگوروشته و میژووی گه لانی رابووردوو بکه ین، تیشه گه ین که له مه پیش، زۆر گه لی گه وره بوون، که له خوتنده واری و تیکه یشتن و پیکه یشتن و تیکۆشین و پیشکه و تن، پایه یه کی به رز و جیکه یه کی بلندیان بووه، وه له سهر رووپه ره ی میژوو زۆر

نیشانه‌ی مهردانه و پیاوانه‌یان به‌جیه‌تشتووه، به‌لام چونکه، وه‌یشومه‌ی
رۆژگار، وه‌گه‌ردشی چه‌رخ‌ی که‌چه‌فتار، زمانه‌که‌ی له‌ناوبردوون، خو‌شیان
له‌ناوچوون، سا‌مه‌گه‌ر له‌کون و قوژنی می‌ژوودا ناویکیان مایته‌وه.

که‌وابوو، مانه‌وه‌ی زمان مایه‌ی مانه‌وه‌ی گه‌له، هه‌ر گه‌لیک تا هه‌ر چه‌نده
دووچار‌ی خه‌م و ته‌م و خه‌فه‌ت و ده‌ردیسه‌ری بی، وه‌تالیی و سو‌تری
رۆژگار به‌چیژی، وه‌ته‌نگانه و چه‌له‌مه‌که‌له‌مه‌ی بکا، ئه‌و گه‌له‌هه‌ر ئه‌ژی و
ئه‌مین، تا وه‌ک ناگاداری زمانه‌که‌یان بکه‌ن، وه‌نه‌یه‌لن له‌ناوچی.

که‌واته، زمان بو‌ناگاداری گه‌لان، له‌هه‌موو قه‌لایه‌کی ئاسنین و قولله‌یه‌کی
سه‌ختی به‌هیزی مسین باشتر و چاک‌تره، چونکه‌قه‌لا ئه‌گیری و قولله
ئه‌روخینری، به‌لام زمان هیچی لی‌ناکری. (8.102 - 9)

یه‌کتی له‌خاله‌گرنکه‌تایبه‌تایبه‌کانی هه‌ر زمانتی ئه‌وه‌یه، به‌هۆی «ویژه،
فه‌ره‌نگ و زمانی نه‌ته‌وه‌یی» یه‌وه‌ده‌توانری، ره‌گورپشه و ره‌چه‌له‌کی
هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک، له‌ناوچه‌یه‌کی دیاریکرای می‌ژوویدا
ده‌سنیشانکری، ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه، بو‌سه‌ر بنه‌ره‌تی ره‌سه‌نی خو‌یان
بگه‌یترینه‌وه و نه‌ژادیان روونکریته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی، زمانی کۆنی گه‌لانی ئه‌و
ناوچانه‌دیاریکری، به‌بالای زمانی ئیستای ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌بگیری،
پاشان له‌ریگه‌ی «فونیتییک، ریزمان و ووشه‌له‌یه‌که‌چوه‌کان» وه‌ه، هه‌ر
دووکیان له‌گه‌ل یه‌ک‌دییدا به‌راوردکری، خاله‌هاوبه‌ش و لی‌که‌چوه‌کانیان
دیاریکری و بنه‌چه‌کانیان روونکریته‌وه.

هه‌لبه‌ته، هه‌موو ده‌زگه‌ئه‌کادییه‌که‌وردیه‌کان، گه‌ر بیانه‌وی، له‌بنه‌چه و
بناوانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خو‌یان بکو‌لنه‌وه، له‌زمانه‌که‌ی خو‌یان شاره‌زاین،
پتویسته، ریزیازی زانستانه‌بگرن و دوو خالی گرنگ ئه‌نجامده‌ن :

یه‌که‌م - له‌می‌ژووی دروسبوون و په‌یدا‌بوونی کورد له‌ناوچه‌که‌دا بکو‌لنه‌وه.
دووم - له‌می‌ژووی دروسبوون و په‌یدا‌بوونی، زمانی کوردیی و قو‌ناغه
جیاوازه‌کانی پیشکه‌وتنی زمانه‌که‌بدوین. بو‌ئه‌مه‌ش ده‌بی، په‌نا بو‌به‌ر
فۆنکلتور و ویژه‌به‌رن. بو‌نمونه: گه‌ر ئیسمه‌توانیسمان، به‌ته‌واوی
روونیکه‌ینه‌وه، کاتی خو‌ی ماده‌کان به‌چ زمانی په‌ی‌قیون، له‌گه‌ل زمانی
کوردیی ئه‌ورۆدا به‌راوردیانکه‌ین، گه‌ر به‌لگه‌ی ته‌واومان به‌ده‌سه‌وه‌بوو، ئه‌و

زمانه‌ی ئه‌ورۆ، ئیمه‌ی کورد قسه‌ی پێ ده‌که‌ین، سه‌رچاوه‌که‌ی له‌و زمانه‌وه
 جوگه‌ی هه‌لبه‌ستوه، که ماده‌کان کاتی خۆی قسه‌یان پێ کردوه، ئه‌وا
 ده‌توانین، به‌ ئاشکرا بلتین: ماده‌کان به‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی کورده‌کانی ئه‌ورۆ
 داده‌نرتن. واته: به‌ هۆی زمانه‌وه‌ توانیمان، ره‌چه‌له‌کی کورد دیاریکه‌ین.
 شتی هه‌یه، با لیره‌دا باسیکه‌ین. زۆر جیتی داخه، گه‌لی جار، گویم له‌ سرته
 و بۆله‌ی، هیندی له‌ کورده‌ کۆسمۆپۆلتیه‌کان بووه، گوته‌ویانه: زمان زۆر
 گرنگ نییه، به‌ ههر زمانێ بدوین، بۆ ئیمه‌ هیچ جیاوازییه‌کی نییه،
 گرنگ نه‌وه‌یه، له‌ یه‌کدی بگه‌ین. به‌لام، ئه‌و جوژه‌ که‌سانه، جگه‌ له‌وه‌ی
 خۆیان ده‌خه‌له‌تین، ئه‌وه‌شیان له‌ یادکردوه، هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به
 زمانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ناسرێ. بۆیه، به‌ مرۆڤتیکی کورد ده‌لێن کورد، چونکه، له
 دایک و باوکیتکی کورد له‌دایکبووه و به‌ زمانی کوردیی ده‌یه‌یشتی.

له‌ رووی باری سه‌رنجی بیری نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، مرۆڤتیکی کورد له‌ یه‌کیتکی
 دیکه‌ی « فارس، تورک، عه‌ره‌ب، رووس، ئینگلیز .. تاد »، له‌ پێش
 هه‌موو شتیکدا، به‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی جیاوه‌کرتیه‌وه، پاشان،
 خه‌سه‌له‌ته‌کانی دیکه‌ی نه‌ته‌وه‌ دین. ته‌نانه‌ت، له‌ رووی ئایینیشه‌وه،
 کوردیتکی موسولمان له‌ « عه‌ره‌ب، تورکی یا فارس » یتکی موسولمان،
 ته‌نیا به‌ زمانه‌که‌ی جیاوه‌کرتیه‌وه، بۆیه‌ پێیان ده‌لێن: گه‌لانی ئیسلام، که
 به‌ هه‌موویان نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پێکدێن.*

هه‌روه‌ها، « جوتیار، کرتیکار، ده‌ره‌به‌گ، بۆرژوا و سه‌رمایه‌دار »ه‌کانی هه‌ر
 نه‌ته‌وه‌یه‌ک، یه‌ک زمانی هاوبه‌شیان هه‌یه، (زمان به‌ یه‌کت له‌ مه‌رحه‌ هه‌ره
 گرنگه‌کانی بوونی نه‌ته‌وه‌ داده‌نرێ، زمانی هه‌موو چینه‌کانی گه‌له، زمانی
 هاوبه‌شی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌یه‌ به‌ هه‌موو چین و توژه‌کانییه‌وه. هه‌رگیز زمانی
 کوردیی چینی کرتیکاران، زمانی کوردیی چینی بۆرژوا، زمانی کوردیی
 چینی جووتیاران یا زمانی کوردیی چینی ده‌ره‌به‌گ نه‌وتراوه و
 نه‌بیسراوه. (89-88,33)

* لیره‌دا، نه‌ته‌وه، به‌پیتی دید و بۆچوونی ئیسلام به‌کارهاتوه، نه‌ک وه‌ک
 زاراوه‌یه‌کی ئینتینی و پامیاری به‌کاره‌ینرابێ.

جا، گهر نهو همموو خهباته‌ی ده‌کری، نهو همموو قوربانیه‌ی ده‌دری، یه‌کئی له‌ئامانجه‌کانی، پاراستنی زمانی نه‌ته‌وه‌یی نه‌بو‌وايه، هه‌لبه‌ته، نهو گه‌لانه‌ی رزگاربان‌بووه، نهو همموو خوینه‌یان له‌پیناوی رزگارکردنی خاکه‌که‌یاندا نه‌ده‌رشت، دوا‌ی رزگار‌بوونیشیان، هیچ جوړه بایه‌خیتکیان، به‌زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌یان نه‌ده‌دا! به‌پیتچه‌وانه‌وه، هیچ یه‌کئی له‌و مهر‌جان‌ه‌ی دروسبوونی نه‌ته‌وه، له‌یه‌کدی جیا ناکرتنه‌وه، هیچ یه‌کیتکیان خه‌سله‌تیتکی نایینی یا چینایه‌تییان نییه. به‌لکوو، ته‌نیا خو‌یان له‌ژیر ناوی خه‌سله‌ته نه‌ته‌وه‌یی یه‌کاندا ده‌بیننه‌وه. واته: (مهر‌جه‌کانی بوونی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، له‌نیوان همموو چین و ده‌سته و تو‌ژاله‌کو‌مه‌لایه‌تیه‌یه‌کاندا، خالی نیوکو‌یی و هاوبه‌ش پیتکدیتن، هه‌رگیزاوه‌رگیز، که‌رتکه‌رت و به‌شبه‌ش ناکرتن. گه‌ر له‌توپه‌ت و جیا‌کرانه‌وه، نه‌وا ناسنامه و که‌سیتی نه‌و نه‌ته‌وه‌یه تیتکده‌چن و ده‌بیته دوو گه‌لی جیا‌واز، وه‌ک گه‌لی نازهری و تورکی یه‌که له‌یه‌ک گروه زمانن «تور‌کرمانه‌کان» رۆمانی و مه‌لدایی، له‌گروه زمانی رۆمانین، پرووسی و ئوکرایی، له‌لقه‌ زمانی سلا‌ئین، کورد و فارس، کورد و هیند «ناری». نه‌و نه‌ته‌وانه له‌یه‌کدی‌ه‌وه نزیکن، له‌رووی زمانه‌وه خزمن و له‌لقه‌ زمانیتکیشن، به‌لام، هه‌ر به‌دوو نه‌ته‌وه‌ی جیا ناوده‌برتن. جا، گه‌ر نه‌و نزیکی و خزما‌یه‌تیه‌یه له‌نیوانیاندا نه‌بو‌وايه و له‌گروه زمانی نه‌بو‌نایه، وه‌ک «رووس و ئینگلیز، نه‌لمان و فره‌نسی، کورد و عه‌ره‌ب، کورد و تورک»، نه‌وا به‌هیچ شتیه‌یه، له‌باری سه‌رنجی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه پتکه‌وه نه‌ده‌نووسان و نانوستین، به‌لکوو، پتوه‌ندی‌ه‌کی دیکه هه‌یه، دو‌ستایه‌تی، هاوکاری و براه‌تیی نیوانیان ساز و کوک و ته‌یارده‌کا، نه‌ویش پتوه‌ندی‌یه مرۆفایه‌تیه‌یه. «90,33»

به‌باوه‌ری من، نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی پار‌تیزگاری زمان و فره‌ه‌نگی نه‌ته‌وه‌یی خو‌ی نه‌کا، به‌شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، هه‌ول بو‌پت‌ش‌خ‌س‌ت‌ن و گه‌شه‌سه‌ندنی نه‌دا، چ زمانه‌که و چ نه‌ته‌وه‌که، ورده‌ورده، به‌ره‌و لا‌وا‌ز‌بوون و پوکاندنه‌وه د‌پ‌ر‌ن، تووشی گه‌لتی چه‌له‌مه‌ی نه‌ته‌وه‌یی ده‌بن. به‌پیتچه‌وانه‌شه‌وه، هه‌ر وه‌ک نووسه‌رتکی عه‌ره‌ب ده‌لتی: نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی پار‌تیزگاری زمانی نه‌ته‌وه‌یی خو‌ی بکا، وه‌ک گیراوی وایه، کلیلی ده‌رگه‌ی گرتووخانه‌که‌ی له‌

گیرفانی خویدا بیتی، هەر کاتی ویستی، دەرگهی گرتووخانه کهی بکاتهوه، دهیکاتهوه و خوئی قوتاردهکا. نهتهوهی بیتی فرههنگ و زمانیش، وهک بهندی وایه، کلیلی دەرگهی بهندیخانه کهی، له گیرفانی دوژمنه کهدا بیتی، دۆش داده مینتی و ناچارده بیتی، به که ساسیی له بهرده می دوژمنه کهدا دهسه نه ژنۆ دانیشتی، تا ورده ورده، دهتوتتهوه و نامینتی. له بهرتهوه، هیچ نهتهوه یهک به هیچ شتیهوه، له نیوناچی و قهواره ی رامیاری خوئی لهدهس نادا، ته نیا له و کاتاندا نه بیتی، زمانه کهی خوئی له بیرده چیتتهوه و به زمانی داگیرکهرانی نیشتمان کهی دهوئی. چونکه، زمانی داگیرکهران، به هۆی دهزگه کانی دهسه لاتی دهولت و خوتندن له خوتندنکه جیاوازه کاندان، زۆر به ختیرایی بلاوده بیتتهوه، بهر بهر، ته شه نه دهکا و کار له زمانه نهتهوه یی یهکه دهکا. بۆیه، (زۆر له گهلانی سه ریه خوئی سه رزه مینتی، که ژتیرکه وتوون و زمانی داگیرکهر فیتربوون و زوانی نهتهوه یی خویان لهده سداوه، له ناو گهلی داگیرکهردا - که زوانی خوئی به زۆر به سه ردا سه پاندوون - تهاونه تهوه و ههستی نهتهوه یی خویان تهواو له بیربردۆتهوه. پیتشی ناوئی، دانه دانه بهلگه و نمونه نیشاندهم، هەر کهس تاریخان وهخوتینی، له ههزار جتی تووشی نمونه ی زۆر زهق دئی. هەر له دهووبه ری خۆمان وا ده بینین:

فینیقی سووریا و لوینان، قیبتی میسر، رهش و برشه کانی سودان و زۆر رهشی تری نهفریکا، گهلی بهر بهر له جهزایر و مهراکیش، ئیتیرانییه کانی مه داین، جگه له ههزاران ههزار هۆز و تیره و ماله کوردی په رزوبلاو، که زوانیان بوته عاره بی و زوانی خویان لهده سداوه و نهوه هیچ که بوونه عه رهب، دهکرتی بیتین له عاره بیش عاره بترن. «19، 120»

ههروهها، لهم بواره دا، گهلی نمونه ی دیکه مان ههیه، بهلام ئیمه لیره دا، ته نیا دوو نمونه یان لی گولبژتیر ده کهین. دوا ی نهوه ی عه ره به موسولمانه کان، ئیسپانیان داگیرکرد، ماوه یهکی به کجار زۆر، له ژتیر ده سیاندابوو. «نهنده لوس»، پتر له جهوت سه ده به پارچه یه له نیشتمانی عه ره ب ده ژمیترا، خه لکه کهشی به زمانی عه ره بیی ده په یقین. بهلام، ماوه ی چوار سه ده پتر ده بیتی، له نیشتمانی عه ره ب دا په چراوه. له بهرتهوه، خه سلته ته عه ره بییه کهی خوئی لهده سداوه، زمانه عه ره بییه کهشیان له نیوچوووه و ئیسته

به کارناهیترئ. که چی، به پیچه وانه وه ده بینین: ده وله تیکی وه ک «مه غریب»، تا سه دهی جه و ته م و هه شته می زاین، و ولات تیکی عه ره بیی نه بو، به لام، له دوا ی نه و میژوه و تا نه ورژش، به پارچه یه له نیشتمانی عه ره ب داده نرئ. له به رنه وه ی دانیشستوانی مه غریب، زمانه که یان له لایه ن عه ره به کانه وه عه ره بیترا، له هه مان کاتیشدا، به زنجیره یه ک « رووداوی میژووی، گۆرانکاری کۆمه لایه تیی، که شه سه ندنی نابوری « دورودریژ و ئالۆژدا تیه ره بوون، تا ئه م گه ل و ده وله ته ی نه ورژیان له که وتۆته وه!

هه ره ها ده توانین، تازه ترین نمونه له سه ر باری زمانی نه ته وه یی، دانیشستوانی دورگه ی « هۆنگکۆنگ » بینینه وه. گه لی « هۆنگکۆنگ » به شی له نه ته وه ی چین پیکدیتن. تا سالی «1841» له ژیر ده سه لات ی چیندا بوون. به لام، له و میژوه به دوا وه، بریتانیای گه وره داگیریکرد. تا به پتی ریککه و تننامه یه کی تایه تیی، له «1997/07/01» دا، وازی له هینا و دورگه که بو نیو باوه شی دایکی نیشتمان گه رایه وه، و اتا ماوه ی «156» سالی ره به ق، کۆلونیایه کی بریتانیا بو. له و ماوه درێزه دا، بریتانیا زمانی ئینگلیزی، به سه ر خه لکی « هۆنگکۆنگ » دا سه پاندبوو. ته نانه ت، له خوتندنه کانه دا، به زمانی ئینگلیزی ده یانخویند و زمانی ده وله تیش بو. له و شه ش میلیونه ی دانیشستوانی « هۆنگکۆنگ »، تا ئیستا مروقتی به دی ناکرئ، زمانی کۆلونیالیزمی بریتانیا، زۆر به چاکیی نه زانئ. به لام، زۆریه ی خه لک، به تایه تیی نه وه ی نوئ، به ده گمه ن زمانی نه ته وه یی خو بان ده زانن. چونکه، له و ماوه یه دا به ته واوی زمانی چینی پشگویتخرا بو، له هه موو بواره کانی ژاندا، ته نیا زمانی ئینگلیزی به کاردیترا. جا گه ر به هاتایه، نه و داگیرکردنه ی بریتانیا تا سه ر به رده و امبووا یه، له و باوه رده ام، مه گه ر تا کوته رای خه لک، نه گینا به ده گمه ن نه یئ، له پاشه رۆژدا که س زمانی نه ته وه یی خۆی له بیر نه ده ما. دورگه که ش به خاک، گه ل و زمانه که یه وه، به ته واوی له نیشتمان، نه ته وه و زمانی چینی داده بران. دور نییه، وه ک « نه نده لوسیان » له به سه ره هاتایه!

بو یه، هه ر نه ته وه یه ک، زمان و وێژه ی خۆی بپاریژئ، گومان ی تیدا نییه، به نه ته وه یه کی زیندو داده نرئ. نه ته وه ی زیندووش، با ئازادیش نه یئ، با له

ژیر ده‌سی داگیرکهری بیانی‌شدا بنالتینی، نهو نه‌ته‌وه‌یه ههر ده‌ژی،
سه‌رده‌که‌وی و پیشده‌که‌وی. له‌به‌ر نه‌وه پاراستنی زمان، راژه‌کردنی زمانی
نه‌ته‌وه‌یی، کو‌کردنه‌وه‌ی ووشه، نووسینه‌وه‌یان و ریکوپیتک‌کردنیان، له
پاراستنی ژیان و گیانی مرۆڤ گهلنج گرن‌گتره. چونکه، گهر هه‌زاران که‌س
ژیان و گیانیان له‌ده‌سدا، نه‌ته‌وه‌که نامری، به‌لام، گهر ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک،
زمانه نه‌ته‌وه‌یی به‌که‌ی خۆی له‌بیرکرد و نه‌ما، نه‌وا ورده‌ورده، پیتوه‌ندی
کو‌مه‌لایه‌تیی، نیتوان رۆله‌کانی نهو نه‌ته‌وه‌یه، کزولا وازده‌بیت، له
کو‌تاییشدا، ناوی له‌نیتوانا وندا نامیتنی!

5. زمانی نایین و زمانی نه‌ته‌وه‌یی :

هر له کۆنه‌وه تا ئه‌ورۆ، به شتیه‌یه‌کی روون و ئاشکرا، زمانی نایین و زمانی نه‌ته‌وه‌یی، کارتیکی زۆریان، له یه‌کدی کردووه. هه‌روه‌ها، کاریان له پیتشکه‌وتن یا له دواکه‌وتنی نه‌ته‌وه‌کانیش کردووه. ئه‌و کارتیکردنه، یا به شتیه‌یه‌کی باشبووه، هه‌ر دوو زمانه‌که شانه‌شانی یه‌کدی، گه‌شه‌یانکردووه و پیتشکه‌وتوون، یا به شتیه‌یه‌کی خراببووه، یه‌کتیکیان زیانی به‌وی دیکه‌یان گه‌یاندووه، ڕێگه‌ی گه‌شه‌سەندنی لێ گرتووه، دواخستووه و په‌کیخستووه. هه‌ر دوو زمانه‌که‌ش، پیتوه‌ندییه‌کی یه‌کجار زۆریان، به‌ نازادیی، سه‌ربه‌خۆیی و دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی ناسیۆناله‌وه هه‌بووه.

پیش ئه‌وه‌ی، نایینه‌ ناسمانیه‌کان بلاوینه‌وه، پیش ئه‌وه‌ی، په‌رتوکه‌ پیرۆزه نایینییه‌کان، به‌ یه‌کتی له زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مانه بنووسرتنه‌وه، زمانی نایین، کارتیکی زۆری له زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کان نه‌کردووه و مه‌ترسییه‌کی ئه‌وتۆی بۆیان نه‌بووه. چونکه، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، نه‌ته‌وه‌ جیاوازه‌کانی سه‌ر رووی ئه‌م زه‌وییه، هه‌ر یه‌که‌یان نایینیکی تایبه‌تیان بۆ خۆیان هه‌لبژاردووه، جا باوه‌ریان به‌ هه‌ر جوژه‌ شتی بووی، هه‌ر جوژه‌ بیتیکیان داتاشیی و په‌رستی، ته‌نیا به‌و زمانانه‌ ناویان لێ ناون و لێیان پاراونه‌ته‌وه، که خۆیان قسه‌یان پێ کردووه. له‌به‌رئه‌وه، زمانی نه‌ته‌وه‌یی و زمانی نایینیان، هه‌ر یه‌ک زمان بووه، زمانه‌ نایینییه‌که‌یان، هیچ جوژه‌ مه‌ترسییه‌کی، بۆ سه‌ر زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانیان دروس نه‌کردووه. بۆیه‌ ده‌توانین، بلتین :

«هه‌موو نایینه‌کانی چه‌رخ‌ی بته‌په‌رستی، تیکرا به‌ کرداری نه‌ته‌وه‌یی ده‌ژمێرتین. چونکه، هه‌موو جوژه‌ تکا و نزا و په‌رستنیکی ئه‌و بتانه، هه‌ر که‌سه‌ به‌ زمانی وولات و نه‌ته‌وه‌ی خۆی کردوویه‌تی. مانای وایه، له‌ ڕێی پاراستنی زمانه‌که‌یه‌وه، نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشی پاراستووه. که‌ وولاتیکی بێگانه‌شی داگیرکردی، چوه‌ نایینه‌که‌ی خۆی به‌ زمانه‌که‌ی خۆی، به‌ سه‌ر وولاتی داگیرکردا سه‌پاندووه و به‌وه‌ سنووری بلاوونه‌وه‌ی زمانه‌که‌ی فراوانتر کردووه.» (1,82)

به لام، نم بارودوخه، تا سهر بهردهوام نه بووه، به لکوو، کاتی نایینه ناسمانییه کان داهاتوون، زمانی نایین کارتیکي زوری، له زمانه نه تهوهیی یه کان کردووه. نئویش، به هوی نهوهوه، کاتی نه تهوهی خاوهن نایین، چهن وولاتیکیان داگیرکردووه، نایینه کهی خویشان به زور، به سهر دانیشتوانی نه وولاتانه دا سه پاندووه. هه همیشه هه ولیانداهه، له پتی زمانی نایینه وه، زمانه نه تهوهیی یه کهی خویان، به سهر نه تهوه داگیرکراوانه دا بسه پیتن. گهر نه شیانتوانیبی، زمانه نه تهوهیی یه کانیان، به تهواوی له نیویهرن، نهوا به هه موو توانایه کیانه وه هه ولیانداهه، زمانه نه تهوهیی یه کانی نه تهوه بنده سه کان، سوو کوچروککهن، به زمانیکی خراب و دواکه و تووی بناسیتن، لهو پتیه شهوه زمانه نه تهوهیی یه که، به تهواوی کزولاوازکهن و له په لوپوخهن.

هیتندی له نه تهوه کان، زمانی نایینی و زمانی نه تهوهیی یان، ههر یه که زمان بووه. نم نه تهوانه، تووشی گرفتیکي نهوتوی نه تهوهیی و زمان نه بوون. به پتچه وانه وه، زمانه نایینییه که، پژهی زمانه نه تهوهیی یه کهی کردووه. وهک عه ره به کان، ههر دوو زمانه که یان یه کبوهه. نایینی نیسلام، پژه یه کی زور گه وهی زمانی عه ره بیی کردووه، له له نیوچوون و لاوازی پاراستوو به تی، په ره پیتداوه، به تهواوی به هه موو جیهانی عه ره ب و وولاتانی موسولماندا بلاویکردوتهوه.

هیتندی نه تهوهی دیکه ش، ههر دوو زمانه که یان جیاوازی بووه، زمانی نه تهوهیی یان هه بووه، به لام زمانی نایینیان له نه تهوه یه کی دیکه وه وهرگرتووه. زمانی نم نه تهوه یه، خوی له بهردهم مه ترسیی زمانه نایینییه که دا بینیه تهوه. زمانه نایینییه که، هه همیشه هه لیداهه، جی به زمانه نه تهوهیی یه که له قکا، به سه ریدا زالبی و له نیویه ری. له بهر نه وه، نم نه تهوانه به ره ورروی چه له مه یه کی زمانه وانیی گه وه بوونه تهوه. بویه هه ولیانداهه، خویان له کارتیکردنی زمانه نایینییه که بیارتزن، وهک کارتیکردنی زمانی عه ره بیی، له زمانه کانی «تورکیی، فارسیی، کوردیی ... تاد». به لام، به شتیه به له شتیه کان، زمانه نایینییه که، ههر کاری خوی، له زمانه نه تهوهیی یه کان کردووه، لاواز و بیتیزی کردوون، گه لی له

ووشه و زاراهه‌کانی زمانه نایینییه‌که‌ی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، تیکه‌لاوی زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی نه‌ته‌وه بندسه‌کان بوون. گهر زمانی نایین، له‌گه‌ل زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌دا، خزمایه‌تییان نه‌بیج و له یه‌کدییسه‌وه دوورین، نه‌وا جگه له‌وه‌ی، به دوو زمانی جی‌اواز ده‌ژمیررتین، له هه‌مان کاتیشدا، هیندی پیت و ووشه‌ی نوئی، به سهر زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌دا ده‌سه‌پیتنی، هیندی جاریش ده‌نگه‌کانیش ده‌گورئی. زمانی کوردییی دوای نی‌سلام، نه‌و زمانه‌ی پیش نی‌سلام نه‌بوو، به‌لکوو، زمانی عه‌ره‌بیی کاری خوئی تیکردبوو. بو‌نمونه: پسته‌کانی «ث، ص، ض، ذ، ط، ظ»، تیکه‌ل به زوربه‌ی زمانی گه‌لانی نی‌سلامی ناعه‌ره‌ب بوون. گهر پسته‌کانیش، وه‌ک خو‌یان چون هه‌ن، به‌کار نه‌هینرتین، نه‌وا کارتیکی یه‌که‌جار زوری، له فونیتییکی زمانه‌کان کردوه. (زمانی دینی تازه «ده‌نگ» ی‌وای تیدابوو که له زمانه‌کانی «نی‌رانی» دا به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت، گومانی تیدا نیسه، کورد یا فارسیکی سه‌ره‌تای نی‌سلامه‌تییی تا ماوه‌یه‌کی زور نه‌یتوانیوه، نه‌و ده‌نگانه وه‌کوو عه‌ره‌بیتک ته‌له‌فوزکا، فارسه‌کان و گه‌لن نه‌ته‌وه‌ی موسولمانی نیسته‌ش، نه‌و ده‌نگانه‌یان وه‌کوو خوئی بو‌ناگوتئی.) (36-35,70)

ناشکرایه، له نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی حه‌وته‌می زاییندا، نایینی نی‌سلام له ناوچه‌که‌دا بلاو‌بووه، له‌شکری نی‌سلام توانی، له ماوه‌ی چهن سالتیکی که‌مدا، نی‌مپ‌راتوریای «ساسانی» له بنویت‌خه‌وه هه‌له‌ته‌کیتنی. بلاو‌بوونه‌وه‌ی نایینی نی‌سلام له ناوچه‌که‌دا، له ههر روویه‌که‌وه بیگ‌رین، گۆرانیکی قولتی له ژبانی گیانیی و مه‌تیریالی، دانیشتووانی ناوچه‌که‌دا دروس‌کردوه. جگه له‌وه‌ی، ده‌سه‌لاتی رامیاریی پیشووی گۆری، له رووی نایین و زمانیشه‌وه، دیسانه‌وه گۆرانکارییه‌کی گه‌وره‌ی له‌گه‌ل خویدا هیتاوه. «قورئان» وه‌ک په‌رتوو‌کیتی پیروزی نایینی نوئی، جیتگی به «ناقیستا» وه‌ک په‌رتوو‌کی نایینی زه‌رده‌شتییی له‌قکرد. هه‌روه‌ها، زمانی عه‌ره‌بیی، وه‌ک زمانی نایین و نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، خوئی به سهر زمانی دانیشتووانی ناوچه‌که‌دا سه‌پاند. له‌به‌رته‌وه، گهر دانیشتووانی ناوچه‌که‌، به خیرایی و به ناسانیی، فیتری زمانه‌که نه‌بوون، نه‌وا ناچاربوون، له نایینه‌که‌دا نه‌و شتانه‌ فترین، که ده‌بووایه، هه‌موو موسولمانن فتری بوونایه

و بیانزانیایه. (دیینی ئیسلام نهرکی وای تیتدا بوو که دهبووایه خهلک وهکوو پتووستیکی دیینی جتبه جتیان بکهن و له دیینه کهی پتیشوویاندا نه بوو، بویه ده بوو، ناوی نهم نهرکه دیینیانیه له زمانی دیینی تازه وهریگرن، هدر وهک وهریانگرتووه.) «35-70»

دیاره، هدر له کۆنه وه، وهک یاسایه کی سروشتیی، ههستیکی خۆماتکردوو، له ناخی هه موو تاکه کانی کۆمه لگه دا هه بووه. نهو ههستهش پتر هانیداوه، پارتیزگاری خۆی بکا، له دهس کاره سات و رووداوه سروشتیه کان، خۆی بیارتیز، دژی ناژه له کتویی و دوژمنه کانی داکۆکی له خۆی بکا، نهمهش هه مووی له پیناوی نه وه دا بووه، تا بهرگه ی گرفته کانی ژبان بگری، بهر بهر هه کانی هه موو جوژه مه ترسییه ک بکا، پتر بژی و بمیتیه ته وه. (نهم خۆپاگرتن و هه ولی مانه وه یه، وهک هدر له میتزه وه، له تاکه تاکه ی خه لکیدا بووه، دیاره له نیتو هۆز و گهل و نه ته وه جوژ جوژه کانیشدا هدر بووه. هدر یه کتی له وانه به گه لتی هۆ و رهنگی جیاواز و له گه لتی کالا و بهرگی جیاوازدا، نهم نار هزووی مانه وه یه ی ده رپروه و وسته و یه تی، خۆی له توانه وه و له ناوچوون بیارتیز. به لای ئیمه وه، «مه به ستیان له هه لگرانی بیری کاریک بووه - نووسهر.» قایمترین و باشتترین کالا، بو پاراستی زۆریه ی نه ته وه کان، له ده و رانی کۆندا، نهو بیروباوه رانه بوون، که له شتیه ی نایین و نایینزای هه مه چه شنه دا خۆیان ده ر خسته وه.

له گه ل نه وه شدا وه نه بی، بلتین: هه موو نه ته وه یه ک توانییتتی، هدر به ته نیا بو خۆی بژی و دووره په رتیز له وانی تر به ستی. چونکه گه لتی جار، هدر به هۆی نهم نایین و نایینزایانه وه، چه ن نه ته وه یه ک له ژیر نالای تاکه رژیمیکدا کۆبوونه ته وه و پتکه وه ژیاون. به لام نهم نایین و نایینزایانه ش، له کانگای چ نه ته وه یه کیانه وه هه لقولا بی، به زۆری نه وه یان توانیوتتی، دهس به سه ر نه وانی تر دا بکیشتی و بیسانخاته چوارچیتیه ی نه ته وه یی خۆیه وه. له بهر نه وه، نه وانی ش که و تونه ته بهر بهر هه کانیه وه له گه لتی و له نه نجامدا، یان سهر که و تون و سهر به خۆ بوون، یان به جاری ژیر که و تون و بهر هه توانه وه چوون. چاکترین وینه ش بو نهمه، نایینی دیانه «مه سیحی»

یه‌کانه. چونکه نه‌وه‌بوو، کتیبی نایینی دیانتیتی، نه‌ته‌وه‌کانی نه‌ورویای له ژیر سایه‌ی خۆیدا کۆکردبووه‌وه، له هه‌مان کاتدا ده‌یویست، زمانی لاتینی به‌ سهر زۆربه‌ی‌اندا بسه‌پیتتی. « هه‌رچه‌نده‌ زمانی لاتینی له‌وه‌پیتش له‌ ناو هه‌ندیکیاندا بلا‌وبوو‌بووه‌وه » هه‌روه‌ها ده‌توانین، یه‌که‌م جیابوونه‌وه‌ی که‌نیسه‌ی « نۆرتۆدۆکس » به‌ کرده‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی بژمێترین. چونکه‌ پاش جیابوونه‌وه‌ی هات، یه‌که‌سه‌ر زمانی یۆنانی کرد به‌ زمانی ره‌سمیی خۆی و به‌م جۆره‌ به‌شیتکی زۆری نه‌ورویای رۆژه‌ه‌لات، له‌ چنگ زمانی لاتینی رزگاریبوو. ته‌نانه‌ت جیابوونه‌وه‌ی که‌نیسه‌ی « بولگاریی » ش له‌ که‌نیسه‌ی « نۆرتۆدۆکس » له‌م دواییه‌دا، دیسانه‌وه‌ و به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه‌ بۆ نه‌و قسه‌یه‌. جگه‌ له‌وه‌ش، نه‌و نه‌ته‌وانه‌ی زمانیان لاتینی نه‌بوو، له‌ رۆژاوی نه‌ورویادا وه‌ک گه‌لانی جه‌رمانی و نه‌نگلۆساکسونی توانیان، به‌ هۆی وه‌رگرتنی ناینزاکانی پرۆتییستانته‌وه‌، زمانی خۆیان بپاریزن. که‌ نه‌م کاره‌ش له‌ خۆیدا کرده‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی یه‌. » (1.82)

له‌ کۆندا، هیتدی نه‌ته‌وه‌ی وه‌ک « هه‌نگاری، بولگاری، رۆمانیی و ... » له‌ سه‌رده‌میتکی میژوویی دیاریکراودا، ده‌وله‌تی ناسیۆنالی خۆیان لێ داگیرکراوه‌. به‌لام، دوا‌ی ماوه‌یه‌، بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی له‌و وولاتانه‌دا، له‌ سه‌ر بنچینه‌ی یه‌کتیبی زمان، گه‌شه‌سه‌ندن و په‌ره‌پیتدانی فه‌ره‌ه‌نگی نه‌ته‌وه‌یی ده‌سیپیتکردوه‌ و رزگاریانبوه‌. گه‌لێ جار، زمانی نایینی هاوبه‌شی، نیوان دوو نه‌ته‌وه‌ی داگیرکه‌ر و داگیرکراو، رۆلتیکی سه‌ره‌کیی، له‌ چه‌وساندنه‌وه‌ و دیلکردنی گه‌لتیکی دیاریکراودا وازیکردوه‌. وه‌ک زمانی هاوبه‌شی نایینی، نیوان نه‌ته‌وه‌کانی « کورد و عه‌ره‌ب، کورد و تورک، کورد و فارس، تورک و عه‌ره‌ب ... هتد ». جا گه‌ر کارتیکردنی نایین نه‌بوویه‌، نایا چی وای له‌ دانیشتوانی خوارووی « فیلیپین » ده‌کرد، فیری زمانی عه‌ره‌بیی بن، خۆیان له‌ برا فیلیپینییه‌کانی دیکه‌یان جیاکه‌نه‌وه‌، داوای جیابوونه‌وه‌ و دامه‌زراندنی ده‌وله‌تتیی ئیسلامیی بکه‌ن، له‌ ماوه‌ی نه‌و سی سالی خه‌باته‌یاندا، خوتنیتکی زۆر برێژن، به‌ مه‌رجێ ژماره‌یان زۆر که‌مه‌ و له‌ « 5 - 10 % » ی، هه‌موو دانیشتوان پیکدیتن، زمانه‌که‌شیان هه‌ر هه‌مان زمانی نه‌ته‌وه‌یی بێ، که‌ گه‌لی فیلیپین پیتی ده‌دوتن!!

هیندی له گهلانی جیهان، به هۆی نایین و نایینزای جیاوازهوه، زمانی نه تهوهیی خۆیان پاراستووه و دهولهتی ناسیۆنالی خۆیان دامهزراندووه. واته: پیتش نهوهی، دهولهتی خۆیان هه بوو، زمانی نایینی یه کگرتوی خۆیان هه بووه. وهک جووهکان، له هه موو کونوقۆز بنیتکی جیهانهوه، به هۆی « تهورات » هوه، له دهوری نایینه که ی خۆیان کۆبوونهوه، له ناوچهی رۆژهلاتی ناوهراستدا، دهولهتی ئیسراییلیان دامهزراند و زمانیتکی یه کگرتوی هاویهشیان، بۆ خۆیان زیندووکردهوه.

پیتش نهوهی نایینی ئیسلام ده رکهوئ، هه موو نهو نایین و ئیمپراتۆریانهی هه بوون، له سه ر بنچینهی جیاوازی چینایهتی دامهزرابوون. بۆ نمونه: (هه ر دوو کۆمه لای ساسانی و بیزهنتیی، له سه ر بنچینهی چینایهتی دامهزرابوون. چینهکانی سه ره وه حوکمی وولاتیان نه کرد و سه ر کردایهتی له شکر و له شکر کیشیهکان، چینهکانی خواره وهش کار و پیشه و هندی جار سه ر یازی شه رکه ریوون. ئیسلام وه کوو دینیتکی تازه که هات، سنووری چینهکانی له ناو نه م کۆمه لانه دا تیکدا و بانگی دوو جوژه یه کسانیی به گوتی مرۆفایه تیدا دا: یه کسانیی له نیوان عه ره ب و هه موو نه ته وه کانی تر دا و یه کسانیی هه مووان له ناو کۆمه لای ئیسلامدا. ته نیا شت که نه بوو، به هۆی جیاوازی له نیوان نه ته وه یه ک و نه ته وه یه ک و مرۆفیتیک و مرۆفیتیکدا خوا په رستی « ته قوا » بوو.) «225، 116» دیاره، نه مه له سه ره تا دا و ابووه، به لام، دوا یی وردورده، زۆریه ی شته کان گۆراون.

وهک هیندی له سه ر چاوه کان با سیده کهن، له سه ر ده می په یام به ری ئیسلامدا، جیاوازییه کی نه وتۆ له میانه ی گهلانی ئیسلامدا نه بووه، تا ههستی یی بکری. به لام، دوا ی نه وه ی په یام به ر مردووه، ئیدی به ره به ره، بارودۆخه که گۆراوه. (له دوا ی کۆچی پیغه مبه ریش، هه تا نزیکه ی چل ساتیک کهس گوتی نه ده دا به نه ژاد، به خوتین، به نه جیمی و نانه جیمی. هه ر له خواترسان مه رج بوو بۆ گه ره یی و قه در و حورمه ت. به لام به هه زار داخه وه هه ر له و ساوه حوکم که وته ده ست به ره ی نه مه و ییه کان و پادشایه تی به که له پور له ناو ئیسلامدا دامه زررا. براهه تی گهلانی ئیسلام توایه وه و به ناخی هه ردا رۆییه خوار. کار بوو به زۆردار و بی زۆر. هه ر کهس، هه ر

تیره، هر بهره‌ی ده‌سه‌لاتی و ده‌سکه‌وت خوی و خزم و هاونمزادی بلندکرد
 و ده‌کوو نازهل له هاودینه نامۆبه‌کانی ده‌روانی. خلیفه‌کانی ئه‌مه‌وی نه‌گه‌ر
 تهرمیکیان بدیبا، ده‌یانپرسی: کتیبه؟ نه‌گه‌ر ده‌یانگوت قوره‌یشه. هاواریان
 ده‌کرد خزمه‌رۆ. نه‌گه‌ر بیان گوتایه‌ عه‌ره‌به، ده‌یانگوت له‌ هۆز که‌می کرد.
 بیانگوتایه‌ عه‌ره‌ب نییه‌ و موسولمانه، ده‌یانگوت ها، مالی‌ خویبه‌ ده‌یدا و
 ده‌شیستینتته‌وه. (8،49)

به‌لتی‌ نایینی‌ پی‌رۆزی‌ ئیسلام، له‌ سه‌ره‌تادا‌ شو‌پشتیکی‌ کۆمه‌لایه‌تی‌ گه‌وره‌ی
 قوولتی، له‌ نی‌تو‌ کۆمه‌لانی‌ خه‌لکدا‌ به‌ریاکرد. باوه‌ری‌ به‌ هیج‌ جو‌زه
 جیا‌وازییه‌ک، له‌ نی‌توان‌ گه‌لانی‌ ئیسلامدا‌ نه‌بوو. جگه‌ له‌ خواناسین‌ و
 خواپه‌رستی، هیج‌ جیا‌وازییه‌ک‌ له‌ نی‌توان‌ موسولماناندا‌ نه‌بوو. به‌لام، نه‌م
 باوه‌ر و بۆ‌جووانه، هه‌میشه‌ به‌پیتی‌ به‌رژه‌وه‌ندی، ده‌سته‌ی‌ به‌‌پتوه‌به‌رانی
 نایینه‌که‌ گۆ‌راوه. بۆ‌نمونه: له‌ سه‌رده‌می‌ ئه‌مه‌وییه‌کاندا، بۆ‌یه‌که‌م‌ جار،
 یه‌که‌م‌ هه‌نگاوی‌ ئه‌و‌ پاشگه‌زبونه‌وه‌یه‌ ده‌رکه‌وت. چونکه، ئه‌مه‌وییه‌کان‌ له
 بری‌ ئه‌وه‌ی‌ موسولمانیکی‌ راسته‌قینه‌ بن، نه‌ته‌وه‌ په‌رستیکی‌ راسته‌قینه
 بوون. دوا‌ی‌ ئه‌وه‌ی‌ هه‌ر‌ چی‌ ناکۆکی‌ و دو‌وبه‌ره‌کی‌ نی‌توان‌ خۆیان‌ هه‌بوو،
 چاره‌سه‌ریان‌کرد، هه‌موو‌ دو‌ژمنه‌کانیان‌ پاکتا‌و‌کرد، نی‌دی‌ هه‌ولتی‌ داگیرکردنی
 وولاتانی‌ دیکه‌یان‌ داوه. دیاره، ئه‌و‌ داگیرکردن‌ و فراوان‌کردنه‌ی‌ سنووری
 ده‌سه‌لاتی‌ ئیپراتۆریاکه‌یان، پتیوستی‌ به‌ سوپایه‌کی‌ گه‌وره‌ی‌ پر‌ چه‌ک،
 ده‌زگه‌ی‌ به‌‌پتوه‌بردن‌ و جه‌نگی، خه‌رجیکی‌ یه‌که‌جار‌ زۆر‌ هه‌بووه. بۆ‌یه،
 (یه‌کتی‌ له‌ سه‌ره‌تا‌ گرنه‌گه‌کانی‌ ئیسلام: « یه‌کسانی‌ موسولمانی‌ عه‌ره‌ب و
 موسولمانی‌ ناعه‌ره‌ب » یان‌ هه‌له‌وشانده‌وه. به‌و‌ گه‌لانه‌یان‌ ئه‌وت « موالی »
 که‌ موسولمان‌ بوون، به‌لام‌ عه‌ره‌ب‌ نه‌بوون. وه‌ک‌ جاران‌ موسولمانی‌ عه‌ره‌ب
 له‌ باج‌ به‌‌خشرابوون، به‌لام‌ باج‌ خرایه‌ سه‌ر « موالی » یش، وه‌کوو « جزیه »
 له‌ سه‌ر « ئه‌هلی‌ زعمه » بوو. (225، 116) نی‌دی‌ به‌و‌ شتی‌وه‌یه،
 هه‌موو‌ (کاروباری‌ ده‌ولت‌ و ده‌سه‌لاتداری، له‌ ده‌س‌ عه‌ره‌بدا‌ کۆ‌کرا‌بووه‌وه.
 له‌ ناو‌ عه‌ره‌بیشدا « قوره‌یش » له‌ پیتش‌ بوون. سه‌رده‌می‌ « به‌نی‌ ئومه‌ییه »
 و سه‌رده‌می‌ « به‌نی‌ عه‌بباس » (226، 116) هه‌روه‌ها، (ئه‌مه‌وییه‌کان
 گیانی‌ خۆبه‌زلزانیان‌ له‌ ناو‌ عه‌ره‌بدا‌ بلا‌و‌کرده‌وه. به‌ چاوی‌ سووک‌ سه‌یری

گهلانی ناعره بیان نه کرد، موسولمان بوونایه یا ناموسولمان. «226.116» «عهره بون»، له ناو عهره بیاشدا «قورهش بون» پلهی مروقی بهرزه کرده و نیمتیازی سیاسی و کومه لایه تیی و دارایی یی نه به خشی. «226.116» هر بویه، (ئیله موسولمانه کانی ناعره بون خویاراستن، خویان خستوته پهنای یه کئی له قه بیله ناوداره کانی عهره بون بهرامبر پیشکه شکردنی هندی خزمهت. زور کس و زور تیره له سهرانسهری وولاتانی نیسلامیدا، بونوهی که لک له نیمتیازه کانی عهره بون وهرگرن، ره چه له کی خویان بردوته وه سهر یه کئی له نه وه کانی عهلی، یان یه کئی له خلیفه کان، یا سه حابه کانی پیغه مبهه. «226.116» تنانته، نایین کارتکی وای، له خه لکی ناعره بون کردبوو، سهرده منی وای لیها تبوو، خه لکی نه یانوتراوه، شانازی به نه ته وه و زمانه که ی خویانه وه بکن، بویه یه کیتی وه (شیخ محمدهدی زاهید، که نازناوی تاجنه لعارینی هه بووه و باپیری نهو شیخ حیسامه دین چه له بیه بووه، که مهولانا جه لاله دین له مهسنه وی پییه لده لئی، له هوزی گوانی کورد و له سهره تای چه رخی شه شه میندا ژباوه. فرمویه تی: «شو کورد بووم و ههر کردیه رورژ بووم به عهره بون» «9.49» هروه ها، عهره به کان به هوی «قورنان» وه توانییان، هه موو تیره و هوزه کانی عهره بون، له نیوه دوورگی عهره بون کۆکه نه وه و پتکیان خهن. پاشان، له ژیر چارشتوی نالای نایینی نیسلامدا، دهوله تیکی نه ته وه یی - نیسلامی دامه زرتین، به ره به ره سنووری دهوله ته که یان، له سهر حسیتی گهلانی ناوچه که فراوانکن و لایه کی نه م سهر زه وییه داگیرکن. به تاییه تیی، له سهرده منی ناو زراوی خلیفه کانی ههر دوو دهوله تی نه مه ویی «661-750» ز و عه بیاسیدا «750-1258» ز، نهو دهسه لاته عهره بییه زور فراوانبوو، گه لئی وولاتی دیکه ی گهلانی ناعره بیان داگیرکرد و له لووتکه یان تییه راند. «عهلی عه بدولر هزاق»، یه کئی له زانا به ناوبانگه کانی «نه زهر» بوو. ماوه یه کی زوریش، شالیاری کاروباری نایینی «میسر» بوو. له سالی «1925» دا، پهرتووی «نه لئیسلام و نسل نه لحوکم» ی به ناوبانگی

بلاوکردهوه. ئهو زانايم، زۆر به راشکاووبی و به شیتویهکی جهسورانه، لهو باسانه دواوه و باوهپری خۆی دهپرپوه. لیرهدا، به پیتوستی دهزانم، دوو کۆپلهی بیروراکانی مامۆستا «عهلی»، بۆ نیتو باسهکه مان راگوتزم. دهرباری دهسهلات له ئیسلامدا، دهلتی: (خهلافهت له ئیسلامدا، تهنیا له سهه بناغه ی زهبروزهنگ و هیتیکی تۆقینهه دامهزرا بوو. ئهو هیتزه، زۆری به کات، هیتیکی مهتیریالیی چهکدار بوو. هیچ شتی پله و پایهی خهلیفه ی بهرز نهدهکردهوه و چواردهوره که ی نهده پاراست، یم، شمشیر، سوپای چهکدار، توندوتیژی و سهه کوتهکردن نهبتی).

پاشان، دهلتی: (ئهو دهوله ته ی له سهه ده می ئیسلامدا دروسبوو ... دهوله تیکی عه ره بیی بوو، له سهه بناغه ی بانگه هیتشتی نایینی دامهزرا بوو. دروشمی ئهو دهوله ته، پاراستنی ئهو بانگه هیتشتنه و مانه وه ی بوو. بهلتی، له راستیدا کاریکی زۆری کرده سهه کاروباری ئهو بانگه هیتشتنه. نکولی له رۆلی کاریگه رتی ئیسلام له گۆران و پیتشکه وتنیدا ناگری. بهلام، له گه ل ئه وه شدا، له وه به دهه نه بوو، که دهوله تیکی عه ره بیی بتی، پشگیری دهسه لاتی عه ره بیی ده کرد، ره و اجی به بهرزه وه ندییه کانی عه ره ب ده دا و له هه موو وولاتانی سهه زه ویدا، دهسه لاتی بۆ پهیدا کردبوون) «198,59»

دیاره، لهو کات و ساته میترووی یانه ی، نایینی ئیسلام به چه شنی بارانی بههار، خیر و خۆشیی به سهه نه ته وه ی عه ره بیدا ده باران، به هۆی کرده وه ی خرابی بهرپه وه بهرانی نایینه که وه، مالتیرانییه کی زۆر، چه وساندنه وه و ژێرده ستیی نه ته وه یشی، وهک قه فی نه ستووری کۆت و زنجیر، له مل و گهردنی گه لانی بنده ستیانه وه ده ئالاندا!

سهه ره ترین به لکه ی گرنگی، مه زنی، به رزی و پیروزی زمانی نه ته وه یی، له شتوازی نایینه جیا جیاکاندا ده رده که ویت. چونکه، په زدانی مه زن، هه موو جو ره نایینه کانی ناسمانیی، به یهک زمانی به کگرتوو، بۆ په یامبه رانی خۆی نه نارده وه. به لکوو، هه ر نایینه ی، به گه تره ی زمانی ئهو په یامبه ره نارده وه، که له نیتو ئه وگه له دا هه لکه وتوه. دیاره، ئهو په یامبه ره، له نیتو گه لیتیکی دیار بکراودا، چاوی به ژبان هه لیتناوه. ئهو گه له ش، زمانیکی تاییه تیی

هه‌بووه. ههر به هۆی ئه‌و زمانه نه‌ته‌وه‌یی یشه‌وه، له گه‌له‌کانی ده‌وره‌یه‌ری خۆی و له‌یه‌کدی جیا‌کرا‌وه‌ته‌وه. بۆ‌ئهم‌ونه: لێ‌ره‌دا باسی ههر دوو ئایینی پێ‌رۆزی «زه‌رده‌شتیی» و «ئیس‌لام» ده‌که‌ین. «زه‌رده‌شت» ی په‌یام‌به‌ر، له‌خاکی کۆنی ئێ‌رانی نه‌و‌رۆ‌دا له‌دایک‌بووه. له‌نی‌وه‌گه‌لانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئێ‌ران‌دا گه‌وره‌بووه و ژیا‌وه. ههر به‌و زمانه‌ش قسه‌یه‌که‌ردوه، که‌یه‌کتی له‌و گه‌لانه، پتی دو‌وارن. بۆ‌یه، «زه‌رده‌شت» ئامۆ‌ژگاری، سه‌رو‌وه ئایینی و ده‌قه‌پێ‌رۆ‌زه‌کانی «ئاقی‌ستا» ی، ههر به‌و زمانه نه‌ته‌وه‌یی یشه‌وه‌ی په‌سه‌نه‌ی خۆی نو‌وس‌ی‌وه‌ته‌وه، که‌نه‌و‌رۆ‌ شاره‌زایانی زمان و رۆ‌ژه‌ه‌لات‌ناسه‌کانی جیهان، به‌زمانی «ئاقی‌ستا» ی نا‌وده‌به‌ن. که‌واته: بۆ‌یه، هه‌موو ئه‌و ئایین و ئایین‌زایانه‌ی، له‌کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریدا سه‌ریان‌هه‌ل‌دا‌وه، په‌یام‌به‌ر و رێ‌به‌ره‌کانیان کورد بوون، ههر هه‌مووشیان به‌زمانی کوردیی نو‌وس‌راون، تا کورد لێ‌یان تێ‌بگا، پتو‌ستی‌ان به‌وه‌رگێ‌تر و وه‌رگێ‌تران نه‌بی، له‌کۆ‌تای‌ش‌دا، با‌وه‌ر به‌و په‌یام‌به‌ر و رێ‌به‌رانه‌ بیتن.

هه‌روه‌ها، په‌یام‌به‌ری ئیس‌لامیش «مه‌مه‌د»، له‌نی‌وه‌دو‌وره‌گی عه‌ره‌ب‌دا و له‌(12/ره‌بی‌ع له‌وه‌ل/570) ز له‌دایک‌بووه. له‌نی‌وه‌تیره‌ی «قوره‌یش» دا، گا‌گۆ‌ل‌کتی و دا‌ره‌دا‌ره‌یه‌که‌ردوه، پاشان، سه‌رپیتی خۆی که‌وته‌وه. ههر له‌مندالیشه‌وه، زمانی به‌ووشه‌ی عه‌ره‌بیی نه‌و سه‌رده‌مه‌ پ‌ژا‌وه و فێ‌ری گرو‌گه‌لبو‌وه، پاش‌ترش، به‌عه‌ره‌بیی په‌یقی‌وه و گه‌ف‌تو‌گۆ‌ی له‌گه‌ل هه‌و‌زمانه‌کانیدا که‌ردوه. کاتیکیش، ملی رێ‌گه‌ی نه‌شکه‌وتی «حه‌را» ی گه‌رتوه، ههر به‌عه‌ره‌بیی، بیری له‌کاروباری ئه‌م گه‌ردوونه‌ که‌ردۆ‌ته‌وه. یه‌که‌م جاریش، که‌ «جو‌ری‌ل» ی فری‌شته‌ خۆی پێ‌شان‌دا و قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا کرد، ههر به‌زمانی عه‌ره‌بیی فه‌رمو‌ی: (اقرء باسم ربک الذی خلق، خلق الانسان من علق) که‌واته: جاری با لێ‌ره‌دا، باسی هۆ‌کانی دیکه‌ نه‌که‌ین، ههر هێ‌نده‌ بلتین: بۆ‌یه، قورئان به‌عه‌ره‌بیی هاته‌ خواره‌وه، چونکه‌، په‌یام‌به‌ره‌که‌ عه‌ره‌ب بوو، له‌نی‌وه‌عه‌ره‌ب‌دا ده‌ژیا، سه‌ره‌تا مه‌به‌سته‌که‌ش ههر گه‌لی عه‌ره‌ب بوو، پاشان هه‌موو کۆمه‌لگه‌ی مرۆ‌ی گه‌رتوه. واته: له‌به‌شه‌وه بۆ‌گه‌شت ده‌سه‌پێ‌ت‌کرد. گه‌ر وا نه‌بو‌وايه، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بو‌وايه، ئاقی‌ستا به‌عه‌ره‌بیی و قورئان به‌کوردیی، یا به‌ههر زمانیکه‌ی دیکه‌ به‌هاتنايه‌ته

خواره‌وه، پاشانیش، هەر بهو زمانانه بنووسرانایه ته‌وه. بهلام، یه‌زدانی گه‌وره خۆی ده‌زانی، چی ده‌کا و هه‌موو کاره‌کانی به‌رتوجییه، نه‌ک به‌گۆترة و ریتکه‌وتبی!

بۆیه، نه‌ز پیموایه، زمانی نه‌ته‌وه‌یی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، دیارییه‌کی گه‌وره و پیروزه، یه‌زدان به‌و کۆمه‌له‌ مرۆفه‌ دیاریکراوه‌ی به‌خشیوه. ده‌بی، ریتی لێ بگیری، راژه‌کری، پیشخیری، له‌کزی، لاوازی، په‌رپوتیی و فه‌وتان پیاریزری. گه‌وره‌ترین گوناح، مه‌زنترین تاوان و گومراییش نه‌وه‌یه، ده‌سه‌لاتداریکی زۆردار، ده‌سته و تاقمیتی ملهور، کاربه‌ده‌ستانی ده‌زگه‌یه‌کی ده‌وله‌تییکی دیاریکراوی شوئیتی و ره‌گه‌زه‌یه‌رست، خاکی وولاتی داگیرکه‌ن، گه‌له‌که‌ی بچه‌وسیننه‌وه، زمانه‌که‌یان لێ قه‌ده‌غه‌که‌ن، به‌هه‌موو شیوه‌یه هه‌ولده‌ن، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌یان، له‌بۆته‌ی زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیاندا بتوتیننه‌وه. ئه‌م کرده‌وه چه‌په‌لانه‌ش، به‌هه‌موو شیوه‌یه، به‌دژایه‌تیکردنی نه‌ته‌وه‌کان داده‌نری و به‌لادان له‌فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگار ده‌ژمیردی. چونکه، خوا له‌قورئانی پیروزدا ده‌فه‌رموی:

(انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عند الله اتقاکم) واته: ئیوه‌مان به‌شیوه‌ی گه‌ل و هۆز له‌نیر و می‌دروسکرد، بۆ ئه‌وه‌ی یه‌کدی بناسن. هه‌ره‌ به‌ریتزه‌که‌تان لای خوا نه‌وانه‌تان، که‌ته‌قوای زیاتر ده‌که‌ن. ئه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا، نیشانه‌یه‌کی باشه و ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، جگه‌له‌وه‌ی ئه‌و چوار ده‌وله‌ته‌خاکی کوردستانیان داگیرکردوه، به‌خراپترین شیوه، نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌چه‌وسیننه‌وه، له‌رووی ئایینیسه‌وه، تاوان و گوناحیکی گه‌وره‌ده‌که‌ن. چونکه، ئه‌وان بی‌هۆ، ماف له‌کورد زه‌وتده‌که‌ن، کورد قه‌ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وی، ناوی له‌کوله‌که‌ی ته‌ریشدا نه‌هیتلن، هه‌ر که‌ستیکیش بی‌هۆ یه‌کتی بکوژی، جگه‌له‌وه‌ی ده‌س له‌کاری یه‌زدان وه‌رده‌دا و دژایه‌تیده‌کا، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه، هه‌موو خه‌لکی ئه‌م سه‌ر زه‌وییه بکوژی، هه‌ر وه‌ک په‌روه‌ردگاریش له‌قورئاندا ده‌فه‌رموی:

(من قتل الناس بغیر حق کائما قتل الناس جمیعا) «ص» .

سه‌یر نه‌وه‌یه، قورئانی پیروز، دان به‌وه‌دا ده‌نی، زمانه‌کان جییاوازن، هه‌ر گه‌لێ زمانی تاییه‌تیی خۆی هه‌یه، وه‌ک خوای مه‌زن له‌سوره‌تی «ئه‌لرۆم»

دا ده فەرموئ: (و من آياته خلق السماوات و الارض و اختلاف السننكم و الوانكم ان فى ذلك لايات للعالمين) هەر چه نده، له لایه كه وه « عەرهب، تورك و فارس » هكان، خۆیان به موسولمان داده نین، شانازییه كى زۆر به ئیسلامه وه ده كهن، كه چى دان به زمانى كوردی و زمانه كانی دیکه كى كه لانی بنده سیاندا نانین، نكولى له بوونیان ده كهن، له گه له ئه وه شدا، بانگاشه ئایینی ئیسلام ده كهن، به ناوی ئیسلامه وه، كورد به گاور* و تیکدهر داده نین. له لایه كى دیکه شه وه، هیندی له و كوردانه ی هۆش و گۆشى نه ته وه یی یان نییه، ههستی كوردایه تییان لاوازه، به ناوی ئایینه وه دزایه تی زمانى كوردییان كردو وه. هه میشه، به زمانى عەرهبیه وه خۆیان خه ریک كردو وه. له بهر نه وه ده بینین، له هه موو سه رده مه تیکدا، هیندی كورد هه بوون، ههستی نه ته وه یی یان لاوازه وه، پتزی خۆیان و زمانه كه یان نه گرتو وه. بۆیه، گه ر نو سه ری با به تیکى به كوردیه كى په تى و په سه ن نو سیبى، یا ده قى كى قورنانى پیرۆزى وه رگیترا بى، یا گه ر هۆنه ری هۆنرا وه یه كى به كوردی گوتبى، ئه وا زۆر به توندى هیرشیان بۆ بردو وه، په لاماریاندا وه، به پیاو خراب و گومرا ناویان بردو وه.

هه لبه ته، له هه موو سه رده مه تیکشدا، چه ن كه سانى هه بوون، ههستی نه ته وه یی یان به هیتز تر بو وه، زمانه كه ی خۆیان خۆ شو بو ستو وه. لیته دا بۆ نمونه ده لیتین: مه لایه كى وه ك « ئیبنو ئاده م »، له سالى (1205 ك - 1790 ز) دا، په خه ی له و كه سه انه گرتو وه، كه كه مو كور ییان له زمانى كوردی دۆز بو ته وه، یا لایان شه رم و پتییان نه نگیبو وه، به كوردی بنو سن. بۆیه، به په ندی كى كوردی پلاری تیگر تون و گوتو وه تی: (وه ك هیلكه له تو یلكى خۆیان ده رچوون) « 107، 1 - ب »

برا عه ره به « زۆرا » موسولمانه كاغان، ته نانه ت، وه رگیترا نى قورنانى پیرۆز

* ووشه ی گاورم، بۆ مه به ستى « كافر ی عه ره بى به كار هیتنا وه. ئه م ووشه یه، به هه له له برى « مه سیحى » عه ره بى به كار هاتو وه. به لام، راست نییه. چونكه، له كوردیدا « فه له یا دیان »، به رانه بر « مه سیحى » به كار دى.

و فرمایسته‌کانی په‌یام‌به‌ریشیان، به‌کار‌تکی‌ناره‌وا‌زانپوه. به‌لام، نه‌و
 عه‌ره‌به‌موسولمانانه، بیریان‌له‌وه‌نه‌کردۆته‌وه، له‌کوردستان‌تکی
 دو‌اکه‌وتو‌دا، ده‌سی‌خوتندن‌و‌خوتنده‌واری‌نه‌گه‌یشتیتتی، له‌خوتندن‌و
 خوتنده‌واری‌سه‌وه‌دو‌ورپو‌ویی، کوردتکی‌چیایی‌و‌گون‌دن‌شین، له‌شاره‌وه
 دو‌ورپو‌ویی، گه‌ر‌زمانی‌عه‌ره‌بیبی‌نه‌زانیبی، به‌هیچ‌شیتوه‌یه‌لیتی‌تی
 نه‌گه‌یشتی، چۆن‌ده‌توانی، له‌فرمایسته‌کانی‌یه‌زدان‌و‌گوته‌کانی‌په‌یام‌به‌ر
 بگا؟! وه‌ک «هه‌ژار» ده‌لتی: (ته‌نانه‌ت‌زمانه‌که‌شمان‌له‌لای‌نه‌وان‌بو‌ته
 مایه‌ی‌گوناه‌باریی. کورد‌هه‌رگیز‌له‌هیچ‌کاتیک‌دا، له‌ژیر‌حوکمی‌نه‌و
 موسولمانه‌جوانانه! نه‌یوتراوه، ته‌فسیری‌قورعانی‌خوداش‌به‌زمانی
 کوردیی‌بنووسی.) «10،49»

له‌پاستیدا، نه‌مه‌له‌وه‌ده‌چی، وه‌ک‌نه‌وه‌ی‌یه‌زدان‌عه‌ره‌ب‌بی‌و‌ته‌نیا
 زمانی‌عه‌ره‌بیبی‌بزانی. بو‌یه، به‌و‌شیتوه‌یه‌ره‌فتاریان‌له‌گه‌ل‌کورد‌و‌گه‌لانی
 دیکه‌دا‌کردوه! نه‌دی‌نالتین: هه‌موو‌نه‌و‌گه‌لانه‌و‌زمانه‌کانیان، هه‌ر‌خوا
 دروسیکردوون؟! ئیدی، گه‌ر‌وا‌یه، بو‌ده‌بی، پسقی‌خودا‌ره‌تکه‌نه‌وه؟!
 زمانی‌گه‌لانی‌دیکه‌قه‌ده‌غه‌که‌ن‌و‌بتوتینه‌وه؟! له‌بری‌زمانه‌نه‌ته‌وه‌یی
 یه‌کان، زمانی‌عه‌ره‌بیبی‌له‌جی‌پرویتن؟! نایا، نه‌وه‌گوناح‌نیسه، برای
 هاوتایی‌عه‌ره‌ب، به‌ران‌به‌ر‌برا‌کورد‌ه‌کانی‌خۆیان‌دیکه‌ن؟! نازانم، بو‌چی
 له‌و‌سه‌رده‌مانه‌دا، شیتختی، مه‌لایه، زانایه‌کی‌کورد‌لییان‌راست‌نه‌بو‌ته‌وه،
 په‌لاماری‌نه‌داون‌و‌پیتی‌نه‌گوتوون: برایی‌نه! ئیمه‌ی‌کوردیش، گه‌لیتکی
 موسولمانین، هه‌ر‌نه‌و‌خودا‌تا‌کو‌ته‌نیا‌یه‌دروسیکردوون، که‌ئیتوه‌شی
 دروسکردووه‌و‌به‌و‌شیتوه‌یه‌ده‌سه‌لاتی‌پتی‌به‌خشیسوون. بو‌یه‌و‌شیتوه‌یه
 پتکه‌مان‌لی‌ده‌گرن‌و‌زمانه‌که‌مان‌لی‌قه‌ده‌غه‌که‌ن؟ گه‌ر‌خوا‌له‌زمانی‌ئیتوه
 تیبگا، نه‌وا‌له‌هه‌موو‌زمانه‌کانی‌دیکه‌ش‌تیده‌گا. ئیدی، بو‌پۆله‌کانی
 کورد، به‌زمانی‌کوردیی‌قورئان‌نه‌خوتین‌و‌گوته‌کانی‌په‌یام‌به‌ر‌باس‌نه‌که‌ن؟
 بو‌به‌زمانی‌خۆمان، له‌په‌روه‌ردگار‌نه‌پارتینه‌وه‌و‌پازونیا‌زه‌کانی‌خۆمانی‌لا
 نه‌درکیتین؟ هه‌ر‌نه‌و‌بیسروبا‌وه‌ره‌چه‌وتانه‌بووه، هه‌ر‌هیندی‌له‌مه‌لا
 نه‌شاره‌زا‌کانی‌کورد‌بوون، نه‌و‌کارانه‌یان‌کردووه، به‌هیچ‌شیتوه‌یه، به
 میتشکیاندا‌نه‌چووه، گه‌ر‌قورئان‌به‌عه‌ره‌بیبی‌بی، بو‌چی‌ده‌بی، قه‌ده‌غه‌کرتی،

جیاوازه‌کان، له ناوچه‌ی خۆره‌لاتی ناوه‌نددا ده‌ژین، به‌پیتی ئەو نزیکیی و دروستییه‌تییه‌ی له‌ نێوانیاندا هه‌بووه، زمانه‌کانیان کاریان له‌ یه‌کدی کردووه. به‌لام، ئەم تیکه‌لاویی و کارتیکردنه، به‌گوتره‌ی هێندێ فاکته‌ری وه‌ک « درووسبوونی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان، ره‌چه‌له‌کی زمانه‌کان، ده‌سه‌لات، دووری و نزیکیان له‌ یه‌کدی » یه‌وه‌ گۆراوه و ده‌گۆژی.

دیاره، نزیکترین دوو زمان له‌ نێوجه‌که‌دا، زمانی کوردیی و فارسیی بووه. له‌ کۆندا، زمانی کوردیی پتر تیکه‌لاویی، له‌ گه‌ل زمانی فارسیدا هه‌بووه. له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی، له‌ لایه‌که‌وه‌ هه‌ر دوو نه‌ته‌وه‌ی کورد و فارس، پیکه‌وه و به‌ نۆزه، هه‌ر جاره‌ لایه‌کیان، چه‌ندین جار، له‌ ژێر سیبهری ئالای یه‌ک ده‌وله‌تدا ژیاون. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ کۆندا، کورد و فارس، هه‌م یه‌ک نایینی هاوبه‌ش کۆیکردوونه‌ته‌وه. هه‌م نزیکیه‌کی زۆر، له‌ نێوان هه‌ر دوو زمانه‌که‌یاندا هه‌بووه و هه‌یه.

به‌لام، کاتی عه‌ره‌به‌کان، له‌ ژێر ناوی ئیسلامدا، ناوچه‌که‌یان داگیرکرد، نایینی ئیسلامیان به‌ دیاری بو‌گه‌لانی نێوجه‌که‌ هیتا، له‌و سه‌رده‌مه‌وه، زمانی عه‌ره‌بیی کارتیکی زۆری، له‌ هه‌ر دوو زمانی فارسیی و کوردیی کردووه. ئیدی له‌و کاته‌وه، جو‌ره‌ تیکه‌لاوییه‌ک، له‌ نێوان هه‌ر دوو زمانی کوردیی و عه‌ره‌بییدا دروسبووه. واته‌: دووه‌م تیکه‌لاویی زمانه‌کان له‌ ناوچه‌که‌دا، له‌ لایه‌که‌وه‌ تیکه‌لاویی زمانی عه‌ره‌بیی و فارسیی، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ تیکه‌لاویی عه‌ره‌بیی و کوردیی بووه. هه‌ر چه‌نده‌، جو‌ری تیکه‌لاوییه‌که‌ جیاوازیبووه.

دوای ئەوه‌ی، تورکه‌ مه‌غۆلییه‌کانیش، له‌ ناوه‌راستی ئاسیاوه‌ هاتوون و له‌ ناوچه‌که‌دا جیگیربون، قس‌ناشی سیتییه‌می تیکه‌لاویبوونی زمانه‌کان ده‌سیپتیکردووه. ئیدی، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ شیوه‌یه‌ له‌ شیوه‌کان، کارتیکی نه‌رتتی یا نه‌رتتیان له‌ یه‌کدی کردووه. به‌لام، هه‌یج زمانی له‌و چوار زمانه‌، په‌قه‌ده‌ر زمانی عه‌ره‌بیی، کاری له‌ هه‌ر سێ زمانه‌که‌ی دیکه‌ نه‌کردووه، به‌ تایبه‌تی و به‌ پله‌ی یه‌که‌م، کارتیکی یه‌کجار زۆری، له‌ زمانی فارسیی، به‌ پله‌ی دووه‌م، له‌ زمانی تورکیی کردووه. پاشان، به‌ پله‌ی سیتییه‌میش، کاری له‌ زمانی کوردیی کردووه. که‌واته، نه‌ک هه‌ر کورد و زمانی کوردیی، له‌

لایمن نه ته وهی عه ره ب و زمانی عه ره بییه وه کارتی تیکراوه، به لکوه، هم موو، نه و نه ته وان هی نیسلام بوون، به پیتی دوور و نزیکییان له عه ره به کانه وه، نایینی نیسلام و زمانی عه ره بیی، کارتیکی زور گه وهی تیکردوون. ته نانه ت، کارتی کردنه که به شتیه یه ک بووه، هیندی له روله کانی نه و گه لانه، به ته واوی، خو بان بۆ رازه کردنی نایین و زمانی عه ره بیی ته رخانه کردوه.

نیسته، کاتی نه وه هاتوه، لیره دا، که می له پیته ندیی نیوان زمانی عه ره بیی « واتا زمانی نایینی نیسلام » و کوردیی بدوین. له لایه که وه، باستیکی ورد، له سه ر کارتی کردنی زمانی عه ره بیی له زمانی کوردیی بکه یین. له لایه کی دیکه شه وه، رۆلی کارتی کردنی خودی نایینه که، له هه ست و هۆشی، نووسه ر و زاناکانی کورد پیشانده یین.

کاتی، عه ره به نیسلامه کان کوردستانیان داگیر کردوه، ئیدی، هم موو نه و نووسین و شتانه ی، به زمانی کوردیی هه بووه، ورده ورده پیچراونه ته وه. زمانی نایینی نوئی، له په رستن و پارانه وه، له خو تندن و نووسیندا، جیی زمانه نه ته وهی یه که ی گرتۆته وه. تا وای لیته اتوووه، به ته واوی له کاری خستوه. زمانی کوردیی، ته نیا وه ک زمانی ناخافتن ماوه ته وه. ته نانه ت، خو تنده واره کانی کورد، له نیوان خو شیاندا، نامه یان هه ر به زمانی عه ره بیی بۆ یه کدی نووسیوه. دیاره نایینی نوئی، نایینیکی ده وله مه ند و پر چه ک بووه، تا نه ندازه یه کی زور، داد په روه ریه کی تیدابووه، هه ژار و ده وله مه ندی، وه ک یه ک له ناستی په روه رد گاردا راگرتوه. بۆیه، نایینه کۆنه کانی کورد، له به رده م نایینی نویدا، خو بان زور بۆ نه گیراوه. نایینه کۆنه کانی کورد و زمانه نه ته وهی یه که ی، شان به شانی یه کدی و پتیکه وه، له به رده م نایینی نیسلام و زمانی عه ره بییدا، پاشه کشه یان کردوه. هه لبه ته، بیرو باوه ری نایینی نوئی، کارتیکی وای له هه ست و هۆشی، رۆله کانی کورد کردوه، هم موو شتیکی کۆنی خو بان، که پیته ندیی به نایین و زمانه که ی خو بانته وه هه بووه، به شتیکی خراب و سه رده می گومرایی و گاورییان داناوه. بۆیه، زۆریه ی زۆری کورده موسولمانه کان، به ته واوی له هه ستی نه ته وهی کوردیی شۆراونه ته وه. نایینی نوئی، به شتیه یه هۆش و باوه ری

تاساندهوون، به هیچ جوړی بایه‌خیان، به زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوځیان نه‌داوه، پشتیان له‌ثایین و زمانه‌که‌ی خوځیان کردووه، به هم‌سو جوړی کوښاون، راژه‌ی زمانی‌ ثایینی نوئ و نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌س بکه‌ن. جا‌گه‌ر لیره‌دا، سه‌رنج‌یک‌ی ورد له‌ثا‌رش‌یفی په‌رتو‌وک‌خانه‌ی ئی‌سلام بده‌ین، ده‌بینین، شانیه‌شانی نووسه‌ر و زانایانی‌گه‌لانی‌دیکه‌ی جیهانی‌ئیس‌لام، نووسه‌ر و زانایانی‌کور‌دیش، له‌بواری‌نووسین به‌زمانی‌عه‌ره‌بیبی، به‌شی‌شیریان به‌رده‌که‌وئ.

ئو مه‌لا و زانا‌ثایینی‌یه‌ کور‌دانه، به‌ش‌یوه‌یه به‌ده‌وری‌زمانی‌عه‌ره‌بیبی و ثایینی‌ئیس‌لام‌دا‌ها‌توون، مه‌گه‌ر هه‌ر عه‌ره‌به‌کان‌خوځیان‌توانی‌بیتیان، به‌و ش‌یوه‌یه‌بایه‌خ به‌زمان، که‌لتووری‌عه‌ره‌ب و ئی‌سلام بده‌ن. جگه‌له‌وه‌ی، ئو کارانه‌بان، به‌نه‌رک‌یک‌ی‌پیر‌وزی‌سه‌رشانی‌خوځیان‌زانیه‌و، زوره‌ی‌زوریشیان، با‌سی‌کور‌دیت‌ی‌خوځیان‌نه‌کردووه، به‌لکو‌و، له‌پ‌تی‌خو‌ادا‌پ‌راژه‌ی‌ئو زمانه‌یان‌کردووه و پشتیشیان له‌زمانه‌نه‌ته‌وه‌یی‌یه‌که‌ی‌خوځیان‌کردووه. بویه، زانایه‌کی‌به‌ناویانگی‌ئیس‌لامی‌وه‌ک، ئی‌مام «‌مه‌مه‌دی‌غه‌زالی‌» گوتو‌وبه‌تی:

(دینی‌ئیس‌لام، له‌سه‌ر‌س‌ت‌ون‌و‌ت‌ستا‌وه. ئه‌گه‌ر‌خو‌دا‌ئو‌س‌ت‌ ک‌وله‌که‌ی‌نه‌دا‌با، له‌وا‌نه‌بو‌وت‌یک‌به‌پ‌ی‌خ. ئه‌م‌س‌ت‌دیر‌گه‌ئ‌ه‌ست‌ورا‌نه‌ش، «‌دینه‌وه‌ری‌» و «‌ثا‌م‌ت‌دی‌» و «‌شا‌ره‌زو‌وری‌» بو‌ون.) «‌5،49‌» ئو‌س‌ت‌زانا‌موسول‌مانه، که‌ک‌وله‌که‌ی‌هه‌ره‌گه‌وره‌ی‌ئیس‌لام‌بو‌ون، به‌گه‌وا‌هی‌عه‌ره‌به‌کان‌خوځیان، زمان و ثایینه‌که‌یان‌بو‌را‌گرت‌بو‌ون، هه‌ر‌س‌ت‌یک‌یان‌کو‌رد‌بو‌ون! له‌و‌ر‌وزه‌و‌ه‌ثایینی‌ئیس‌لام، له‌کو‌رد‌ستا‌ندا‌بلا‌وب‌وته‌وه، له‌هه‌ر‌سه‌رده‌م و له‌هه‌ر‌نا‌و‌چه‌یه‌ک‌دا، ک‌وم‌ه‌لت‌ن‌نووسه‌ر و زانای‌کو‌رد، وه‌ک‌ک‌وله‌که‌یه‌کی‌گه‌وره و پ‌ته‌و، شانیان‌وه‌به‌ر‌ئو‌کاره‌دا‌وه و راژه‌یه‌کی‌زور‌یان، پ‌ت‌ش‌که‌ش‌به‌زمان و که‌لتووری‌عه‌ره‌ب‌کردووه. ئو‌نووسه‌را‌نه‌ش‌ه‌ین‌ده‌زور‌ن، له‌ژمار‌دن‌نایه‌ن. وه‌ک‌مام «‌هه‌ژار‌» ده‌لت‌ن: (گه‌ر‌به‌دو‌ور‌ود‌رت‌ژی، نا‌وی‌هه‌م‌سو‌ئو‌کو‌ردانه‌ی‌که‌له‌پ‌تی‌زان‌ست و هون‌ه‌ر‌له‌د‌رت‌ژی‌ایی‌هه‌زار و نه‌وه‌نده‌س‌ال‌دا‌له‌رای‌ئیس‌لام‌دا‌کوښاون و ناویان‌ت‌یدا‌ده‌ر‌کردووه، بیره‌خه‌مه‌وه، وش‌تر‌له‌بنیا‌نر‌که‌ی‌دی.) «‌6،49‌»

بۆ نمونە: لە بواری مێژوو و فەرھەنگدا، چەندین کوردی وەک: (سەرھەوردی خاوەنی عەوارف ئەلمعارف، ئیبن ئەسیر خاوەنی تەئریخ ئەلکامل، دینەوهری خاوەنی ئەخبار ئەلتول، شارەزوری نووسەری نزهت ئەلنەرواح، ئیبنی خەلکان دانەری وەفیات ئەلئەعیان و ئەخیرا مەحموود عەقاد مێژوونووسی بە ناوبانگ، ئیسماعیل پاشای بابان نووسەری زەیل کەشف ئەلزنون، حاجی خەلیفە شیخ مەحمەد، عەبدە فەقێ و زانای بە ناوبانگ و قورئانخوتن شیخ مەحمەد عەبدولباسیت عەبدولسەمەد، ھەموویان کورد بوون) «8،66» رازەوی زمان و کەلتوری عەرەبییان کردووە. با ئێمە لێرەدا، تەنیا باسی کورد بکەین.

«عەلادین سوجادی» دەلتی: (کە ئایینی پیرۆزی ئیسلام ھات، کورد تا دووسەد سالتی پاش دامەزراندنەکی، ھەموو بە دلێکی فراوان و بە ھەموو ئارەزوویەکییەو، باوھشی کرد بەو ئالایەدا، بە دل و بە گیان خۆی لە ژێر سێبەری ئالاگەدا ھەسانەو. لەو رۆژەو چ بە شیر، چ بە قەلەم خزمەتی ئەم دینە ئەکا تا ئەم رۆژە ئێمە تێداین. لە ھیچ سەردەمیتکدا و لە ھیچ رۆژتیکدا بە جۆرتیکی تێکرای لەو دوو پتگایەدا درتغیی نەکردووە و ناشیکا. بەلام، لە دواي سەردەمی عەبباسیی، بەرەبەرەکانیی ھوکووماتی ئێرانیی و ھوکووماتی عوسمانیی، کوردی لەو ناوھدا کرد بە ئاردی دێرکان و کردی بە ھەلما تپتیکان ئەدان! ئەمە لە لایەکەو، لە لایەکی تریشەو، پابەندبوونیان بە ئایینی ئیسلامەو و خزمەتکردنیان بە علووم و زانیاری ئیسلامیی و زمانی عەرەبییەو، ماوەی ئەوێ ئەوێ نەدان، کە بە زمانەکی خۆیان شتیک بنووسن و شتیک بەیتنەو. لەگەڵ ئەوێ ئایینی پیرۆزی ئیسلام وەنەبێ، ئەم جۆرە شتانەبێ. بەلکوو، گەورەترین بەلگە بۆ بەرزێ ئەم ئایینە و بۆ ھاندانی ئەم ئایینە بۆ خۆتندەواری و بۆ زانین، یەکەم ئایەتی «قورئان» کە ئەفرموی: «اقرا باسم ربک الذی خلق، خلق الانسان من علق، اقرا و ربک الاکرم، الذی علم بالقلم، علم الانسان ما لم یعلم». پاشان، دەلتی: (ھیچ ئایینیک لە عاڵەما نەبوو - ئاسمانیی بووبی، یا غەیری ئاسمانیی - بەم جۆرە ھانەھانە خۆتندن و خۆتندەواری پدا) «147-146،68»

دیاره، هموو ئهو دید و بوچوونانهی ماموستا راسته. بهلام، ئهو نایه تهی بو باسی خویندهواری هیناوتسییهوه، مه بهس ئهوه بووه، به زمانی عه ره بیی بخوینتی، نهک هه ر گه له ی به زمانی نه ته وه یی خوئی بخوینتی. چونکه: یه که م - په یامبه ره که عه ره ب بووه. دووم - نایه ته که به زمانی عه ره بیی هاتوو. سییم - زمانی عه ره بیی، به زمانی ره سمیی نایینی ئیسلام داده نری. ئه وه جگه له وه ی، هه ر چه نده، هه رچی به زمانی نه ته وه یی بخوینتی، به شتیکی باش داده نری. چونکه، زیاتر یارمه تیی بوژاندنه وه و پیتشخستی زمانه که ده دا. بهلام، گه ر کورد هه ر به زمانی خوئی، « جوگرافیا، میژوو، هونه ر، ویتزه » ی نه ته وه سه رده سه کانی چوار ده وله ته که بخوینتی، له جوگرافیای نیشتمان که ی خوئی شاره زا نه بی، میژووی نه ته وه که ی خوئی نه زانی، سه ر له هونه ر و ویتزه ی کوردی ده ر نه کا، جگه له وه ی، پارێزگاریی زمانه نه ته وه یی یه که ی خوئی ده کا، چ که لکتیکی دیکه ی ده بی؟! هه ر چه نده، کورد هه ر له کۆنه وه، خوینده وار بووه، خویندن و نووسین له کوردستاندا هه بووه، له گه ل نه وه شدا، به زمانی زکماکیی خوئی نه یخویندوو. شتیکیش به زمانی دایک نه بی، هه ر چه نده، هیندی ناگاداریی و زانیاریی ده به خشت، سوودی گه وره گه وره ده گه یه نتی، بهلام، له رووی که له پووړ و ره سه نیی زمانه که وه، دووری و نامۆبیه ک په ی داده کا.

له بهر نه وه ی، نه ته وه ی کورد، به دریتزایی میژوو، خاوه نی ده وله تیکی یه که گرتووی سه ره خۆ نه بووه، هه میسه نیشتمان که ی داگیرکراوه، له ژیر باری چه وساندنه وه دا نالاندوویه تی، زمان و نایینه که ی لی قه ده غه کراوه، بۆیه، به شتیه یه کی به رده وام، رۆله کانی ئه م نه ته وه هه ژاره چه وساره یه، تووشی گرفتتیکی گه وره ی ده روونی بوون، هه میسه هه ستیان به که موکوپیی کردوو. له رووی سایکۆلۆژیی یه وه، نه ته وه یه کی نه خۆش و لاوازه. له بهر نه وه، هه ر له کۆنه وه تا ئه وپۆر، نووسه ر و شاره زاگانان، کونوکه له به ری میژووی گه لان، به دوای « نووسه ر، هۆنه ر، زانا و پیاوه ناو داره کانی جیهان » دا ویتن و ده گه رتن. بۆ ئه وه ی، ئه و که موکوپیه سایکۆلۆژیی و نه ته وه یی یه پرکه نه وه، تا، له ئاستی نه ته وه ده سه لاتداره کانی دیکه ی ناوچه که دا، خۆیان به که م نه زانن، هه ولده دن، هه ر

چۆنئىبى، بىنچەيان بۆ سەر يەكتى لە بنەمالەى تىسرە و ھۆزە كوردىيە ناودارەكان بگىرپنەوہ. وەك ئەوہى، بەو كارەيان نەتەوہى كورد، لە دەس چەوسانەوہ و كوردستان لە داگىركردن رزگار كەن! گەلى جار بەر گوتم كەوتووہ، خەلكى ساويلكە گوتويانە: « سەلاخەدىنى ئەيوپىي، ئىدىرسى بەدلىسى، دىنەوہرىي، ئامىدىي، شارەزورىي، ئىبنوخەلەكان، ئەبولقىدا، ئىبنو حاجىب، ئىبنو سەلاح، ھەر سى ئىبنو ئەسىرەكان ... تاد » كورد بوون و شانازىيان پتوہ كردوون. راستە، ئەو پىاوہ ناودارانە، ھەموويان بە رەچەلەك كورد بوون، چونكە، لە داىك و باوكىتكى كورد لەدايكبوون، يا بە لانى كەمەوہ، يەكتى لەو دووانەيان كورد بوون. بەلام، خۆ كوردبوون، ھەر بە رەچەلەك نىيە، بەلكوو، بە « ھەست، باوہر، دلئسۆزى و كار كردن » دەبىت. بۆيە، كەم جار گوتم لى بووہ، يەكتى بپرسى و بلتى: ئاخۆ ئەو پىاوہ ناودار، كەلە زانا و ھۆنەرە بلىمەتانەى كوردبوون، كە ئەورۆ بە شانازىيەوہ ناويان دەبن، چىيان بۆ نەتەوہكەى خۆيان كردووہ؟ تا چەن زمانەكەى خۆيان لە تواندەنەوہ پاراستووہ؟ تا چەن رازەى زمانەكەى خۆيان كردووہ و رازاندوويانەتەوہ؟ بە چ زمانى نووسىويانە؟ رازەى كام نەتەوہ و كەلتورىيان كردووہ؟ بۆچى، زمانەكەى خۆيان پشگوتخسووہ؟ گەلى كەسىش ھەن، تا ئىستە، زۆر بە گەرمىي، داكوكيان لى دەكەن، بە كەلە پىاوى كوردىيان دادەنن، شانازىيان پتوہ دەكەن!!! ئەوہ لە كاتىكدا، گەلانى دىكەى موسولمان، گەلى زانا و شارەزاي باشيان تىدا ھەلكەوتووہ، بەلام، ھەرگىز پشتيان لە زمان و نەتەوہكەى خۆيان نەكردووہ، وەك كورد، بەردىيان لە كانى وولاتى خۆيان نەھاويشتووہ و بە پاچەكۆلەى دەسى خۆيان، مالى خۆيان وىران نەكردووہ. ئەدى، بۆ رۆژى لە رۆژان، ئەوانە نەيانپىسى، ئەو كوردنەژادانە، بۆ لايەكيان بە لاي زمان و مێژووى نەتەوہكەى خۆياندا نەكردۆتەوہ؟ ئايا، ھەموويان وەك « محەمەد عەلى عەونى، عەبباس محەممود عەقاد و محەممود تەيموور ... تاد »، ھەر لە مندالىيەوہ لە مىسر گەورە بوون و رىتكەى گەرانەوہيان بۆ باكورى كوردستان لى گىرابوو؟ يا، ھەر خۆيان ھەستى نەتەوہى يان كزولواز بووہ، تا سەر موخ و ئىسكيان بىتگانە پەرسىبوون، گەلى ساويلكە و

ساکاربون، به هه موو په میان و قسه یه کی داگیر کړه که هه لڅه له تاون، له که لاوه ویرانه که ی خوځاندا، خوځان به میوان زانیوه و بیتگانه ی داگیر کړه ریشیان، به خاوه ن مال داناوه!!

بویه، زور به راشکاو ی ده لیم: نه وړو، من چیم داوه، لهو « بلیمهت، زانا و نووسه رانه » ی، پوژئی له پوژان، ناوړتیکیان له نیشتمان ه داگیر و دابهش و کاولکراوه که ی خوځان نه داوه ته وه، زمانه که ی خوځان نه پاراستووه، به دهوریدا نه هاتوون و گه شیان پې نه کړدوه، یهک پیتیان به زمانی شیرینی کوردی نه نووسیوه، هه میسه، له ژیر په رده ی تاپیندا، پلژه ی زمانه کانی دیکه ی گه لانی دهوردراوسییان کړدوه؟ که واته، بوجی ده یان کوردی به ناویانگی وهک: « سه لاهه دینی نه یویی»، زانای گه وره « ئیدرسی به دلرسیی»، با کوردیش بووین، له پرووی نه ته وه یی یه وه، به قوریانی بزما ری نالی سمی نه سپه که ی، چن سه رکرده یه کی وهک « میر به درخان، شیخ عربیتدوللای نه هری، شیخ سه عیدی پیران، سه یید په زای دهرسیمیی ... تاد » نه کم، که ژیان و گیانی خوځان، له پیتناوی کورد و کوردستاندا به ختکړدوه. بوجی، سه دانی وهک: « ئین خه له کان » ی میژوونووس، به توژی ژیر که وشه کانی، چن میژوونووستیکی پیتولی وهک: « شه ره فغانی به دلرسیی، مه لا مه محمودی بایه زیدی و نه مین زه کی به گ « بگورمه وه، که به ردی بناغه ی، میژوویه کی نه ته وه یی یان بو ئیمه داناوه؟ بوجی، هزارانی وهک: « ئینو حاجیب، ئینوسه لاه، ئینونه سیر و نه بو فیدا » و هه موو ئین و نه بوه کانی دیکه ش، بالایان به که دهر بالای شیخ، مه لا و زانایه کی کورد په روه ر به رترتی، که منالانی کوردیان، له ژووری تاریکونووتهک، له بهر قوتیله و شهوقی چرا، فیری زمانی زکماکی خوځان کړدوه؟ بوجی، سه ر و کوته لی یه ک میلیونی وهک: « نه حمه د شهوقی، جه میل سدقی زه اوی، مه عرف ره سافی و بلند حه یه دری ... تاد»، به قوریانی گه ردی سه رمه زاره که ی، « مه لای جزیری، نه حمه دی خانیی، نالیی و حاجی قادری کوی « نه کم، که له و سه رده مانه دا، له ناخی دهورونیتکی بیتگه رده وه، هاواریان لی هه ستاوه، « رتینسانس » یکی کوردییان راگه یاندوه، به دم و به دهس، ووشه ی پیروژی کوردییان گرد کړدو ته وه، وهک دانه ی مرواری،

گهردانهی زتیرینی هۆنراوهی جوان و سهنگینیان لێ هۆنیه تهوه، وهک یادگارێ، بۆ ئیمه و نهوهکانی داهاتووی کوردیان به جیهتیشتهوه؟ دیاره، ههموو نهو کوردنهمزادانه، له کوردستان له دایکبوون و هیچیشیان بۆ کورد نهکردوه، راژهی زمان و میژووی نه تهوهکهی خۆیانیان نهکردوه، ههلبهته، نهو گهلانهش نهو پۆرۆ، ناههقیان نییه، به عهدهبیان دانین و شانازیان پتوه کهن! ئیدی بۆ دهبی، منی کوردی ژێردهسهی چهوساوه، خۆم به خاوهنیان بزنام و شانازیان پتوه کهم؟!

گهر، نهو ناودارانهی باسمانکردن، راژهیهکی تهواویی نه تهوهی عهدهبیان نهکردایه، ههلبهته نهو پۆرۆ، ناویان له لاپهههکانی میژوودا، به شانازییهوه تۆمار نهدهکردن، به سههرهاتی ژبان و بهرهمهکانیان، له خوتندنهکاندا نهدهخوتند، به ناوی نهوانهوه، شهقام و گوڤهپانهکانیان ناو نهدهنا، چه ندین پهیکهریان بۆ دا نهدهتاشین و له ناوهراستی شارهکاندا دایان نهدهچهقان.

جا ههر کوردی، باوهری ههرچی دهبی، با بی، گهر تیکهه راستیی، ئهم دید و بۆچوونهی بۆ قووت نهچێ، ئهم لیکدانهوهیهی بۆ ههرس نهکری، با تا دهتوانی، وهک « یاسر عهدهفات » به جووهکان دهلتی: له ناوی زهراي مهگ بهخواتهوه. چونکه، له میژوه نهو گهلانه، وهک پۆلهیهکی به نهمهکی خۆیان، تهماشای نهو کوردنهمزادانهیان کردوه! نهو پۆش، بهو پههری بهراوه، شانازییان پتوه دهکهن و خۆیانیان پتوه بادهدهن. دیاره، ههر نهوانیش پاسدهکهن، چونکه، نهو کهلهپیاوانه، به سهدان و بگره به ههزاران، بهرهمه « هونهری، وتژهیی، زمانهوانیی، میژوویی، جوگرافیایی، ئایینی، پزیشکی و نهکادیمی » یان بۆ نووسیون، پهرتووکهخانه دهوله مهندهکانیان، هیندهی دیکه بۆ قهبه کردوون و پازاندوونه تهوه. بۆیه، پهکیکی وهک د. « تهها حوسیتن »، نووسهر و زانای نابینای میسر، له یادی بیرهوهری « نهبو عهلی سینا » دا، له گوتاریکدا دهلتی: (نهبو عهلی سینا به عهدهبیی نووسیوه تیبی و ئیمه به عهدهبی دهزانین. جا با ئیترانییهکان ههر هاوارکهن و بلتین له خۆمانه). (6,49) « تهنانته، نهو پۆش عهدهبهکان نایشارنهوه، کاتی باسی بزوتنهوهی « نهوهی رابههر » دهکهن، ناوی چوار هۆنهری بلیمهت و به توانای وهک: (بهدر شاکیر سهیباب،

عه بدولوه هاب به یاتی، نازک ئەلمه لاییکه و بلند حهیده ری دین. («62,29» که هه موومان ده زانین، « حهیده ری » کورد، چهن رۆشنبیر و هۆنهرتکی گه وهی عه ره ب بو!

هه لبه ته، گهر یه کیتکی وهک « حاجی قادر » ی نهر و نیشتمانپه ره ره، به ته و او بی له که لله ی نه دابی، کاسه که ی پر نه بوویتی و لیتی نه رژیابی، په لاماری « شیخ، مه لا، زانا، نووسهر و هۆنهرانی کوردیی » نه ده دا و نه یده فهرموو :

وهک مریشکیتک که به ختی نه یهیتنی بیتو جوچکه ی مرگی هه لیبیتی
ههر بگاته که ناری جوگه له یهک نایه ته شوینی، بری، جوچه له یهک
نهم له وشکانی نهو له ناو ئاوه تی دهگا درانی یح ماوه
«37,45»

« حاجی » به سه دو په نجا وه هشت دیر، هۆنراوه ی « شه هسواری به لاغه تی کوردان » مان، بۆ ده رازنیتته وه. ناوی زۆریه ی زۆری هۆنهره کانی پیتش خۆی و سه رده می خۆی ده هیتنی، زۆر به چاکه باسیانده کا، روو له « مه له که قۆی، حیماری و کیسه شکهل » ده کا و ده لتی: ههر چه نده ناوه کانتان، زۆر ناله بار و ناخۆشن، به لام، چونکه به کوردیی نووسیوتانه، هۆنراوه کانتان جوانن، سه د « ئیبنو یه مین » به قوربانتان ده که م :

شیعریان جوانه بهس نییه کوردن

گهر چی بهد ناون و گه لتی ووردن

به فیدایان ده که م سه د ئیبنو نه مین

چونکه ده ره سه تی غیره تی کوردین «220,45»

ههروه ها، ده لیتی « جگه خۆین » ی هۆنهری نیشتمانپه ره ره ی گه وه ری کوردیش، له خۆراوای کوردستانه وه، گوتی له هۆنراوه کانی « حاجی » بووه. بۆیه، هاواری لتی هه ستاوه. له ئاستی نه وانهی، پشتیان له زمان و نه ته وه که ی خۆیان کردووه، رازه ی زمانی بیانیان کردووه، ئاوپرکیان له زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان نه داوه ته وه، خۆی بۆ نه گیراوه. کاتی، وه لامی « ئه سیری » هۆنهری کوردپه ره ره ی داوه ته وه، گۆری سه د میژرونوسی وهک « ئیبنو ئه سیر » ی، به قوربانی « ئه سیری » کردووه، چونکه، به کوردیی

نووسیویتتی و پاره‌ی زمانی کوردیی کردوو. له‌به‌رنه‌وه، گوتوو به‌تی :
 نه‌ی برا شه‌بازی نه‌وجی من و هم‌ عیرفانی تو
 سه‌د وه‌کی ئینولنه‌سیری گۆری بوو قورانی تو
 پاشان ده‌لتی :

سه‌د سه‌لاحه‌ددین و بی، سه‌د وه‌ک نه‌یی موسلیم هه‌بی

فائیده‌ی هیچ بۆ مه‌ ناده‌ن، سه‌ته‌تی شاهانی تو «146,53»

گه‌لانی نه‌ورویا، گه‌ر زوو فریای خۆبان نه‌که‌وته‌نایه، پیاوه‌ دل‌سۆز و
 شاه‌زاکانیان، « ئینجیل » یان له‌ لاتینییه‌وه، بۆ سه‌ر زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی
 یه‌کانی خۆبان وه‌رنه‌گه‌تراه، دوورنه‌بوو، هه‌یده‌هه‌یدی، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی
 یه‌کانی خۆبان، به‌ره‌و له‌نیوچووون و توانده‌وه‌ برۆشته‌یه. بۆیه، کاتی
 ئیمپراتۆریای رۆما دووله‌تبوو، له‌ سه‌ر بنچینه‌ی هه‌ر دوو ئایینزای
 «نارسۆدۆکس و کاسۆلیک»، دوو ئیمپراتۆریای جیاوازی رۆژه‌لاتیی و
 رۆژاوا‌یی دامه‌زرا. له‌ هه‌مان کاتدا، دوو زمانی ئایینی جیاوازش
 په‌یدا‌بوو، زمانی یه‌که‌م - «یونانی» و دووه‌میشیان - «لاتین» بوو.

به‌ داخه‌وه، له‌ کۆندا رۆژه‌ خۆتنده‌وار و پرووناکبیره‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌
 لایه‌که‌وه، هه‌ستیان به‌ مه‌ترسیی کارتیکردنی زمانی ئاین، له‌ زمانی
 نه‌ته‌وه‌یی نه‌کردوو. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، سه‌رنجیکی قوولیان، له‌
 پێوه‌ندیی نیوان زمانی ئاین و زمانی داگیرکه‌ر نه‌داوه. له‌ به‌ر رۆشنایی
 کارتیکردنیان له‌ زمانی کوردیی، له‌و پێوه‌ندییانه‌ وردنه‌بوونه‌ته‌وه، هه‌موو
 لایه‌نه‌کانیان هه‌ل نه‌سه‌نگاندوو، تا بزانی، پێوه‌ندییه‌کانیان چۆنه‌؟ تا چهن
 زیان به‌ زمانی کوردیی ده‌گه‌یه‌نن، وه‌ک گیاکه‌له، له‌ سه‌ر په‌گی زمانه‌که‌مان
 شینده‌بن و خۆتی ده‌مژن؟! به‌ شێوه‌یه‌ هه‌سته‌ ئایینییه‌که، به‌ سه‌ر هه‌سته
 نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌یاندا زالبوو، ده‌ماری هه‌ست و هۆشی نه‌ته‌وه‌یی کوردی
 سه‌رکردوو. بۆیه، له‌م بواره‌دا، بیریان له‌ هیچ نه‌کردۆته‌وه، وه‌ک گه‌لانی
 نه‌ورویا، چۆن ئینجیلیان بۆ سه‌ر زمانه‌کانی خۆبان وه‌رگه‌تراه، قورنانیان بۆ
 سه‌ر زمانی کوردیی وه‌رنه‌گه‌تراه و که‌مه‌ترخه‌میان تیدا‌کردوو. ته‌نانه‌ت،
 وه‌رگه‌ترانی قورنانشیان، به‌ گونا‌هه‌تیکی گه‌وره‌ داناوه! گه‌ر چی، زمانی
 هه‌موو ئایینه‌ کۆنه‌کانی کورد، وه‌ک «عه‌له‌وی، یه‌زدیی و کاکه‌یی ...»

کوردیی بوون و په‌رتووکه پیرۆزه‌کانیش هه‌ر به کوردیی نووسراون. به‌لام، جگه له‌وهی، وه‌ک « ئینجیل و قورئان »، دوو ئیمپراتۆریای گه‌وره‌یان له پشته‌وه نه‌بووه، له‌به‌رئوه کارتیکی ئه‌وتۆیان، له زمانه نه‌ته‌وه‌یی به‌که نه‌کردوو و به شیشه‌یه‌کی به‌رفراوان بلاو نه‌بوونه‌ته‌وه، به‌لکوو، هه‌ر له ناوچه‌یه‌کی به‌رته‌سک و له نیتو کۆمه‌لتیکی دیاریکراودا به‌کاره‌یتراون، تا ئیسته‌ش له دووتویی ئه‌و په‌رتووکانه‌دا ماونه‌ته‌وه. چونکه، هیز و ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تیکی کوردییان له پشته‌وه نه‌بووه، تا گه‌ش‌ه‌یان پتی بدا، وه‌ک زمانیکی یه‌کگرتوو، له هه‌موو کوردستاندا بیانچه‌سه‌پیتنی. هه‌روه‌ها، کوردیش له میژووی خۆیدا، نه‌ته‌وه‌یه‌کی داگیرکه‌ر نه‌بووه، تا په‌لاماری خاکی وولاتانی دیکه‌ بدا، وولاته‌که‌یان لێ زه‌وتکا، له رتی زمانه نایینییه‌که‌یه‌وه، زمانه نه‌ته‌وه‌یی به‌که‌ی خۆشیان به‌ سه‌ردا سه‌پیتنی. جگه له‌وهی، کاتی عه‌ره‌به ئیسلامه‌کان، له ده‌وریه‌ری « 640 ز. » دا، کوردستانیان داگیرکرد، ئیدی، له‌و رۆژه‌وه و ده‌وره‌دا، زمانی عه‌ره‌یی که‌ زمانی ئیسلام و نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب بوو، ته‌نگی به‌ زمانی دانیشتووانی کوردستان هه‌له‌چنیوه، له هه‌موو بواره‌کانی ژبانی « نایینی، کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری » دا بلاو بوته‌وه، زمانی قورئان به‌ ته‌واوی په‌کی زمانه نایینییه‌کانی کوردی خستوه و کزولا و ازیکردوه. له باشتین دۆخیشیدا، وه‌ک چه‌ن په‌رتووکیکی ئاسایی، زه‌ک یادگاریکی میژوویان لیته‌اتوه و بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌جیماون.

جگه له‌وه، هه‌موومان ده‌زانین، (کورد یه‌کتیکه له‌و میله‌تانه‌ی زۆر له زوه‌وه موسولمان بووه و له پیتاوی ئیسلامدا شه‌ری زۆری کردوو و زانای گه‌وره‌ی له بواری نووسینی: فیه‌ه، ته‌فسیر، که‌لام، زمان ... تیدا هه‌له‌که‌وتوو و که‌م دێ هه‌یه، مزگه‌وتی تیدا نه‌بی، که‌چی مه‌لاکانی کورد به‌ زمانی کوردیی، جگه له چه‌ن « عه‌قیده‌نامه » یه‌کی کورت و چه‌ن « مه‌لودنامه » یه‌کی، شه‌رتنه‌واری ئه‌وتۆیان به‌جێ نه‌هیشتوو. ته‌فسیری قورئان و لیکدانه‌وه‌ی حه‌دیه‌سه‌کانی پیغه‌مه‌ر و دانانی کتیب له سه‌ر فیه‌هی ئیسلام، به‌ کوردیی نه‌نووسراوه، ته‌نانه‌ت دوعایه‌کیان به‌ کوردیی نه‌هۆنیوه‌ته‌وه، له کاتیکدا له ئیسلامدا شتیک نییه، رتیکه‌ی له‌مه‌ گرتبی. « 276. 117 ».

دیاره دواتر، هیندی له پرووناکبیران، نووسهران و زانایانی ئایینی کورد، ههستیان بهو که موکوری و مهترسییه گورهیه کردوه، پهیان بهو راستیه بردوه. بۆیه، چهن مامۆستا و زانایهکی کوردپهروهی ئایین، له خۆیان بووردون، نه رکیتی گوره و گرانی ئایینی و نه تهوهیی یان کیشاوه، قورنانیان لیکداوه تهوه، تا پۆلهکانی نه تهوهی کوردیش، وهک پۆلهی گهلانی دیکه ی ئیسلام، لیتی تیبگهن و کهلکی لی وهرگرن. لهو پتیه شهوه، پارهیهکی زۆری زمانه کهی خۆیان کردوه. ههر چهنده، تا ئیسته، لهو بواره دا سنی کاری گورهی، وهک لیکدانهوهکانی «جهلیزاده، نامی و خال» مان ههیه، بهلا، نهوه له چاو پهرتووکخانه ئایینییهکانی نه تهوهکانی دیکه دا، ههر زۆر که مه!

مامۆستا «شیخ محهمدی خال»، یه کهم زانایهکی کوردی ئیسلام بووه، ههستی بهم که لینه گورهیه کردوه، چهن لیکدانهوه و شیکردنهوهیهکی هیندی له نایه تهکانی قورنانی پیروزی، بۆ سه زمانی کوردیی وهرگیتراوه. بهلام، داخه کهم، سه ره پای نهوهی، ههر مه لا کورده هاو زمانهکانی خۆی، په ریه رکانیان کردوه و دژی پاره ستاون، به تنیا بالیش ههر هیندهی پت کراوه. ههروه ها، هۆنه ر و زمانزانیکی گورهی وهک: «ههزاری» یش، یه کتی لهو کورده به هۆش و گۆشانه بووه، ههنگاوی گورهی لهم بواره دا ناوه. زۆر به باشیی، لهو پتیه ندییه توندوتۆلهی، نیتوان زمان و ئایین که یشتوه، ههر زوو ههستی به گرنگیی و پۆلی پتی نه ندازهی زمان، له ژبانی نه تهوهی کوردا کردوه. بۆیه، «ههزار» زۆر جه سورانه، باسکی کوردانه و مهردانهی لی هه لمالیوه، سه ره له بهری قورنانی پیروزی وهرگیتراوه و به زمانی کوردیی دایرشتوتهوه. بهلام، نهو هه ولوته قه لایه ی مام «ههزار» داویه تی، جگه له وهی، له چاو داگیرکردنی کوردستان و بلا بوونه وهی ئایینی ئیسلام، له نیتو پۆلهکانی نه تهوهی کوردا، زۆر دوا کهوت و دره نگبوو، گهر له کهل وهرگیترانی ئینجیلیشدا بهراوردیکهین، چ له رووی سهردهم، چ له رووی هیز و دهسهلاتی نهو گهلانه، چ له رووی شتیاوی کارتیکردن و تاووتینهوه، جیاوازییهکی زۆریان له نیتواندا ههیه. واتا دهتوانین، بلتین: کورد خاوهنی دهوله تیکی نه تهوهیی نییه، تا قورنان به

و تورکیا، خوئی به یه کئی لهو ناینزا و پتیازانه دا هه لواسی. نهو
 خو هه لواسینه، به شیویه بوو، به قازانجی یه کئی لهو دهوله ته داگیرکه رانه
 ته وا بوو. نهوه، له بری نهوهی، وهک فارسه کان یا تورکه کان، پتیازتیکی
 سه ربه خو هه لبرتری، لهو پتییه شهوه، خوئی بیارتیزی و ببورتیتته وه، که چی،
 هیچی نه کرد، به لکوو، وهک مهر، دوا ی شوانه فارس و تورکه کان کهوت!
 تهنانهت، یه کیتی وهک « مینۆسکی » دهلتی: (به شی زۆری کورده کان له
 پرووی بیروبا وه پری ناینییه وه موسولمانی سوونین، نه م مه سه له یه ش له
 پرووی به رانه بوونه وهی فارس و تورکه کانه وه له کوردستاندا به چاکه ی
 تورکه کان ته وا بوو.) «107.112» چونکه، کورد و تورک له سه ر ناینزای
 سوونی بوون، هه ر چه نده، کورد سوونی شافیعی و تورک سوونی
 حه نه فییه، به لام، نه م دوو لقه ی سه ر به ناینزای سوونه، پتگی نه وهی له
 تورکه کان نه گرت، به ناره زووی دلی خو یان، کورده شافیعییه کان، بو
 به ره وه ندی خویان دژی نیران هه لسورتین. هه ر وهک چون، ناینزای
 شیعه، وهک به ربه ستی له نیوان فارسه شیعه کان و کورده سوینییه کاندای،
 پۆلتیکی گه وهی وازی کرد، ناکۆکییه کی گه وهی له نیوانیاندای دروس کرد،
 به شیویه تورکه کان، که لکیان لهو ناکۆکییه ناینزاییه ی، نیوان هه ر
 دوولایان بییی، به لای خو یاندا رایانکیشان، دژی نیرانییه کان هانیاندان و
 به گزیاندا کردن. له جهنگه کانی نیوانیاندای، کورده کان پشگیریی تورکه
 سوینییه کانیان کرد و دژی فارسه شیعه کان جهنگان.

بو نه وهی لیره دا، پۆلتی ناین و زمان باشتر پوونکه ینه وه، په نا بو به ر چه ن
 گوته و نمونه یهک ده به یین. « جه لادهت به درخان » له سالی «1932» دا
 فه رموویه تی: (نه ته وهی ژیره دهس بوونی خوئی به دوو شت، به دوو چهک
 ده پارتیزی: ناین و زمان. گه ر ناینی هه ر دوو نه ته وهی سه ردهس و بندهس
 یه کبی، نه وا زمان تا که چهک ده بی) «45.14».

له سه ر کاریگه ریتی ناین و زمان ده توانین، نمونه یهک بیتینه وه. نهو
 کوردانه ی هه ر له کۆنه وه، له ژیره دهسه لاتی پووسیای تساریدا بوون، له
 کوردستانی بندهسی پووسیا، له ناوچه کانی قه فقا ز ده ژیان، هه ر چه نده، له
 زۆر پروه وه، باریان له باری برا کورده کانی، پارچه کانی دیکه ی کوردستان

باشتر نه بوو. له گه له نه وه شدا، تا چاوی نازهرییه شوځتینیسه کانیان لیتوه
 دووریوو، سهریان سووکبوو. گرفتی نه ته وه بی یان که مېوو. به لام، کاتی له
 سالی «1911» دا، «پارتی دیموکراسی موسولمان - موساوات» له
 نازربایجان دامه زرا، باوه ریان بهرانبه ر کورد زور خراپوو. به تایبه تیی،
 کاتی سالی «1918-1920»، دهسه لاتی خویان له نازربایجان دامه زران،
 ئیدی، به ته وایی دژی دهسه لاتی نویی سوځیه ت و کورد راوهستان. چونکه
 پارتیکی په گه زه رست و دواکه وتوو بوو، یارمه تییان له ئیران، تورکیا و
 ئینگلیزه ورده گرت. له سه رده می دهسه لاتیاندا، پیتش نه وه ی دهسه لاتی
 سوځیه ت دامه زری، زور دژی کورد بوون. ته نانه ت، وایان له هیندی کورد
 کرد، له تاوانا رووه و توکیا و ئیران هلتین. هیندیکی دیکه ش له تاوانا،
 وازیان له کوردیتی خویان هینا. له و باره یه وه نو سه رتکی سوځیتی
 «پوکشپان» ده لئ: (پاوودونانی کورد و گالته پیکردن به زمان و داب و
 نه ریتیان په ره یسه ند، کورد بوونه گالته جار و مایه ی نوکته له سه ردانان له
 لایه ن موساواتییه کانه وه، که توانییان جاروبار به شتیکی کم له خه لکی
 هره دواکه وتوو، پاکیشنه نه و گیتراوه وه، هر نه و دوروبه ره دانیشتونانی
 ژماره یه ک گوندی کورد سویندیان خوارد، دهس له زمانی کوردیی هه لگرن،
 نه و زمانه ی بیوه مایه ی توانج و ته شهری پیکه نیناوی وه «که ره وه ره» .
 نیمه، بو خومان تووشی چه ن حاله تیکی هاتین، که دیان چون کورد هه بوون،
 سویندیان خواردبوو، واز له زمانی زگماکی خویان بیتن، وه ک دانیشتونانی
 گوندی که مالیی ناوچه ی لاجین.) «14،93»

هه ره ها، یه کتی له نو سه ره کانیان، زور بیتشه رمانه دهینوسی: (زمانی
 تورکی تا دی، زیاتر سه رکه وتن و ده سه دینتی، له ریگه ی ته نگه له چینییه وه
 په گه لئ زمانی په ککه وته ی نه وتو که روژیان به سه رچوه، وه ک زمانی تات
 و تالش و له زگین و کوردیی هی تر.) «15،93»

پاشتریش، له سه رده می دهسه لاتی سوځیتدا، کورد له ناوچه کانی قه ققاز و
 ناوه راستی ناسیا بلاوو بوونه وه و ده ژیان. له هه ر ناوچه یه ک و له هه ر
 کوماری، به جوړیکی جیاواز په فتاریان له گه لدا ده کرا. له کوماری
 نازربایجان، له بهر نه وه ی نازهرییه کان و کورده کان، هه ر دووکیان موسولمان

بوون، زمانی نایینیان هاوبه شبوو، نازهریبه شوئیتینییه کان به ناوی
 نایینه وه، به هموو شیوهیه ده بانچه وساندنه وه، دانیان به بوونی
 نه ته وایه تیپاندا نه ده نا، نه یانده هیتشت، به زمانی کوردیی قسه بکه ن،
 خوئندن و نووسینیان، به زمانی زکماکیی خوئان لی قه ده غه کردبوون،
 بهرنامه یان له رادیو و تیلیفیزیزوندانه بوو، رۆژنامه و گوئاریان، به زمانی
 کوردیی دهر نه ده کرد، به هموو شیوهیه دژایه تیپان ده کردن و له زۆر جیگه
 کاربان پتی نه ده دان، به هر شه و به زۆر، ناو و فه میلیاکانیان پتی
 ده گوئین، سهرانی پارتی گوئونیستی سوئیتیش، له ناستی نه و تاوان و
 کاره نامرۆفانه یه ی تورکه نازهریبه کاندا، چاویان نوقاندبوو، ورته یان له
 خوئان بریپسووا بۆیه، له ماوه یه کی که مدا، زۆریه ی زۆری کورده کان
 کوئلیاندا، ناو و فه میلیاکانی خوئان گوئری و به نازهر ناو نووسکران.
 نه وانه ی بهو کاره نامرۆفانه یه ی نازهریبه کانیش رازی نه بوون، له ناچاریدا
 باریانکرد و به کوئماره کانی دیکه ی یه کیتی سوئیتیدا پهرشوبلاوبوونه وه.

به لام، نه و کوردانه ی، له کوئماره کانی دیکه ی وه ک: « نهرمه نستان و
 گورجستان » ده ژبان، له بهر نه وه ی، گهلانی « نهرمه نیی و گورجیی »
 موسولمان نه بوون، زمانی نایینی و نه ته وه یی یان یه ک نه بوو،
 کورده کانیش، زۆریه ی زۆریان « یه زدی » بوون، تووشی نه و گرفته
 نه ته وه یی یانه نه بوون، له چاو کورده کانی نازربایجاندا، زۆر به نازادی و
 به خته وه ری ده ژبان، له رادیو و تیلیفیزیزونه کاندا، خاوه نی بهرنامه ی
 تایبه تی خوئان و رۆژنامه ی کوردیی بوون. تا ئیسته ش، چهن دین
 لیکوئلینه وه ی قوول و وردی زانستانه یان، له سهر « میژروی کورد، زمان،
 هونه ر، ویژه و باری کوئمه لایه تی کوئمه لگه ی کورده واری » به
 نه نجامگه یان دووه. وه ک د. « که مال مه زهر » یش ده لی :

(ههستی نه ته وه یی له ناو به شی زۆری کوردی نازربایجانی شوروه ویدا
 نه گه یشتبووه ناستی نه و ههسته له ناو کوردی نهرمه نستاندا. هاوانایینی له
 سهر رۆخی جیهانی عیسایی ده وری خۆی له مه دا دیبوو.) « 15،93 » واته :
 زمانی نه ته وه ی بالاده س، به هۆی زمانی نایینی هاوبه شه وه، کاری خۆی له
 زمانه نه ته وه یی و خه سلته ته کانی دیکه ی کورد کردبوو، به شیوه یه کی زۆر

خراب، له ژبانی نهو کوردانه دا په نگیدابووه، که تا نهو پرورش شوینه واره که ی هر دياره!

به کورتیه که ی، زمانی نایین و نایینزاکان، له ژبانی گه لان و نه ته وه کانی سهر رووی نه م زه و بیه دا، هه میسه، وه ک چه کیتی دوو دم و ابووه. هیندی جار، به هوی نایین یا نایینزایه کی دیار بکراوه وه، زمانی نهو گه له یا نهو نه ته وه یه، یه کیگرتوه و پیشکه وتوه، (مارتین لووتر «1483 - 1546» ی نه لمانیس که داهینه ری نایینزای پروتستانت و پیشه وای بزوتنه وه ی چاکردنی نایینی دیانیتی « واته کاتولیکی » یه، پاش نه وه ی نینجیلی له لاتینییه وه وه رگتپایه سهر شتوه ی نه لمانی ساکسی، که تا نهو حله تنیا له دیوه خانی نه میره کانی ساکسدا به کار دینرا، توانی سهرنجی خه لکیتی زور بو نهو نینجیله راکتشی و ههر بهو هویه وه شتوه ی ساکسی بو به زمانی نه ده بیی هه موو نه وانه ی نه مرو به نه لمانی ده وون، ههر له نه لمانی خویه وه بگره، تا ده گاته سویرا و نه مسا و گشت لایه کی دی.) «8،23»

به پیچه وانه شه وه، له میثرووی هیندی گه ل و نه ته وه ی دیکه دا، نایین یا نایینزا، رولتیکی گه لتی گه وری، له دووله تکردنی زمانی نه ته وه بی، نهو گه ل و نه ته وانه دا وازیگردوه. بو نمونه: (سریانه کان هه تا سه ده ی پینجی زایین، زمانیتی نه ده بیی یه کگرتویان هه بوو. نا له م سه ده یه دا، ناژاوه که وته کتیه ی دیانه کانی روزه لاتوه و به وه خه لکه که بوون به دوو به شه وه و ههر له وه شه وه نایینزای یاقوویی و نایینزای نه ستوری پیدابوون. نه مجا ورده ورده، ههر لایه شتوه ی تایه تیی خوی پاراست و پتی نووسی و رقوکینه و دوو به ره کیش ده ورتیکی ناگرخوشکه رانه ی نوان بو دوورخسته وه ی ههر دوو شتوه که له یه کتر، به جوری سریانه کان نیسته دوو شتوه ی نه ده بیان هه یه. نارایی یه کونه کانیش « واتا هیندی نیرانییه کونه کان » له سه ره تاوه به یه ک زمان ده وان و یه ک نایینیشیان هه بوو. به لام، پاش نه وه ی نه وانه ی هیندستان نایینی خویان جیا کرده وه و له ده ورو به ری « 3000 پ.ز. » دا کتیی پیروزی « قیدا » یان به شتوه ی سانسکریت بو نوو سرایه وه، نه مجا که دوا ی نه وانیس نارایی یه کانی نیران، نایینی زه رده شتیان په سه ندکرد و کتیه که یان به زمانی « ناقیستا »

بلاوکردهوه، ئەو دەمه زمانی ئاریایی بەرەبەرە بوو بە دوو زمان : هیندی و ئێرانی، که هەر یەکەشیان لەسەرخۆبوو بە چەند زمانیکی سەرەخۆ. «9.23» بەلام، لەبەر گەلتی هۆ، (ئایین لە نێو کورددا هیچ جوړه دەورێکی بنچینهیی نەگێراوه بۆ دروستکردنی زمانی ئەدەبیی). «11.23»
 گرتە سەرەکییەکی کورد لەو دەیە، کورد بە یەکێ لە گەلانی ئیسلام دادەنرێ. تەنیا ئەرکی ئیسلامیتی لە سەر شانە، بێ ئەوەی وەک گەلەکانی دیکە ئیسلام، هیچ جوړه مافیتی هەبێ. لە هەمان کاتیشدا، گەلانی بالادەسی هەر چوار دەولەتە داگیرکەرەکی کوردستانیش، بە ئایین هەر ئیسلامن. ئەو چوار دەولەتە وای لیتکەدەدەنەوه، هەموو سەرکەوتن و پێشکەوتنیکی کورد، لە هەر یواریکدا بێ، زیان بە قەوارە دەولەتەکانیان و ئاسایشی نەتەوهیی یان دەگەیهنێ. لەبەرئەوه، هەر چواریان بە ئاسایی، هەمیشە، دژی کورد یەکدەگرەوه، بێ ئەوەی گوێ بە کێشە « وێژدان، ئایینی هاوبەش، باوەری مرۆڤایەتی » و هیچ جوړه شتیکی دیکە بدن.

گەر بهاتایە، کورد لەگەڵ دەولەتیکی دیکە ناموسولماندا، دەسەویخە بچەنگایە، لەوانەیە، ئەو دەولەتە ئەو کاتە، نۆزەیهکیان لێوه بهاتایە! بەلام، چونکە بە هەموو شتوویەکی و لە ژێر هەر ناویکدا بێ، هەر لە کورد دەدەن، گەر کوردیش بتوتتەوه، هیچ دەولەتیکی موسولمان لەم گەردووندا، ورتە لێوه نایە! لەبەرئەوه، لە یەک کاتدا، کوردستان وەک کۆلتۆنیایەکی ئەو چوار دەولەتە و ئایینی ئیسلام وایە. چونکە، بێدەنگبوونی جیهانی ئیسلام، لەو هەموو تاوانانەی لە کوردستاندا دەکرتن، خۆی لە خۆیدا، ئەو راستییەمان بۆ دەسەلمیتن، که هەر دوو ئایدۆلۆژیای هەر چوار دەولەتەکی و ئیسلام، لە ناوهرۆک و شتوودا یەکدەگرەوه. لەبەرئەوه، داگیرکەران لە ژێر رەشمالی ئایینی ئیسلامدا، کورد تاکبەدەکن، ئیسلامەکانی جیهانیش، بەو قەلاچۆکردنە قایلن، بۆیە، بێدەنگن. وەک ئەوەی، لە بەختی کورددا، هەموو شتەکان ناوهرۆبووبنەوه، وەک ئەوەی، سەرانی چوار دەولەتەکی، خەلکی « فەلەستین، خوارووی فیلیپین، بۆسنە و هەرسک، چیچین و کۆسۆڤۆ » ی ئیسلام بن، کوردیش

دهسته‌ی فرمانروایانی، نه‌و ده‌وله‌ته خوئنه‌ژانه‌ی « نیسرائیل، فیلیپین، یوگوسلاویا و روسیا » بی!

له هه‌موو شتی سه‌یرتر نه‌وه‌یه، هه‌موو جیهانی نیسلام، جگه له چهن ده‌وله‌تیکی دیکتاتوری وه‌ک: « عیراق، لیبیا و ئیران » نه‌بی، که نه‌وانیش گرفتی تایبه‌تی خویان، له‌گه‌ل « نه‌میریکا و بریتانیا » دا هه‌یه، زۆر به توندیی پشگیری نه‌لبانه موسولمانه‌کانی « کۆسۆڤۆ » ده‌که‌ن، وه‌ک جوچکه‌قاز ده‌قیپتین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی، سره فاشییه‌کان به‌رنامه‌ی ده‌رکردن و ژینۆسایدیان، له‌گه‌ل‌دا به‌کاردیتن و ده‌ریه‌ده‌ریانده‌که‌ن. که‌چی، له سالی « 1991 » دا، دوو میلیۆن کورد له باشووری کوردستان لیتی قه‌وما، کۆره‌وه مه‌زنه‌که‌یان نه‌نجامدا، یه‌ک پتک‌خراو و یه‌ک ده‌وله‌تی نیسلامیی، قیره‌یان لیتوه نه‌هات!

بۆیه، زانایه‌کی نایینی گه‌وره‌ی وه‌ک: د. « شیخ یوسف قه‌رزایی »، زۆر به پاشکایی، له به‌رنامه‌ی « نه‌لشه‌ریعه و نه‌لحه‌یات » دا، داکۆکی له موسولمانه نه‌لبانه‌کانی « کۆسۆڤۆ » ده‌کرد. له کاتیکدا، له‌گه‌ل به‌رنامه‌ی به‌ره‌ی « ناتۆ » دا بوو، له هه‌مان کاتیشدا، دژی « نه‌میریکا و بریتانیا » راده‌وه‌ستا و پشگیری عیراقی ده‌کرد! ده‌یگوت: گه‌ر له هه‌ر جیگه‌یه‌کی نه‌م جیهانه، که‌لیکی موسولمان لیتی قه‌وما، موسولمانه‌کانی دیکه‌ی بریایان نه‌توانن، یارمه‌تییانبدن، هه‌ر لایه‌نیکی دیکه یارمه‌تییانبدن، له سه‌ریانه‌لده‌نی، نه‌وا کاریکی باشه و ده‌بی، پشگیری لیتی بکری. لیتدانی ناتۆ له یوگوسلاویا، دوو جار بۆ نیسلام باشه. جارێکیان داکۆکی له‌گه‌لی موسولمانی « کۆسۆڤۆ » ده‌که‌ن. جارێکی دیکه‌شیان، هه‌ر دوو لایان وۆژمنی نایینی نیسلامن و له نیتو خویاندا، سه‌ر و گوتلاکی یه‌کدی ده‌شکینن! که‌چی، کاتی بینه‌ری، به تیلیفۆن ده‌ریاره‌ی بیست میلیۆن کورد له باکووری کوردستان لیتی پرس، نایا، نه‌وانه موسولمان نین، وا ده‌وله‌ته نیسلامییه‌کان له سه‌ریان هه‌ل ناده‌نت؟ نه‌ک هه‌ر به‌چاک و به‌خراب وه‌لامی نه‌دایه‌وه، به‌لکوو، یه‌کسه‌ر بابه‌ته‌که‌ی گۆری!

هه‌له‌ته، نه‌ک هه‌ر داگیرکه‌رانی کوردستان، به‌لکوو ده‌وله‌ته‌کانی جیهانیش ده‌زانن، کورد چهن نه‌ته‌وه‌ی کی خواجه‌رست و موسولمانه، چۆن هه‌موو

شتیکی به نرخ، له پیناوی ئیسلامدا به خشیوه، بویه پرۆفیسۆرکی
 ئەمیریکی وهک «Frey»، له سالی «1962» دا، لیکۆلینه وهیه کی
 ده‌بارهی باری تورکیا کردووه، له باسی چاره‌سه‌رکردنی کیتشه‌ی کورددا،
 نامۆزگاریی تورکه‌کان ده‌کا، پیتش‌نیازیان بۆ ده‌کا و ده‌لتی: (باشترین رێگه‌ بۆ
 چاره‌سه‌رکردنی کیتشه‌ کۆمه‌لاه‌یه‌ تیبه‌کان، به‌ تایبه‌تی گرفتیی کورد، به‌ هۆی
 دامه‌زاندنی پار‌تیکه‌وه‌ ده‌بت، بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌کانی له‌ سه‌ر بنچینه‌ی ئایین
 دامه‌زری و پشگیریکی). (168، 10) هه‌لبه‌ته‌، ئەم دید و بۆچوونه‌، تا
 ئەندازه‌یه‌کی زۆر راسته‌، چونکه‌، گه‌لی کورد له‌ باکووری کوردستان، له
 گه‌لی تورک موسولمانتر و خواپه‌رستره‌. بویه، بنکه‌ی جه‌ماوه‌ریی پار‌تی
 «په‌قاه» ی کۆن و «فه‌زیله» ی نوێی ئیسلامیی، له‌ کوردستاندا گه‌لتی
 فراوان و بلاوه‌، له‌ نیۆ جوتیار و هه‌زاره‌کاندا ده‌سه‌لاتیکی زۆریان هه‌یه‌.
 لیسه‌دا هه‌ولده‌ده‌ین، چه‌ن نمونه‌یه‌ک، له‌ سه‌ر پتوه‌ندیی تورک و کورد
 بیتیینه‌وه‌. هه‌ر چه‌نده‌، کورد له‌ هه‌موو پارچه‌کانی نیشتمانه
 داگیرکراوه‌که‌یدا، خراب ژباوه‌ و خراپیش ده‌ژی، به‌ شتیه‌یه‌کی در‌ندانه
 ده‌چه‌وستینرتیه‌وه‌. به‌لام، چه‌وساندنه‌وه‌ تا چه‌وساندنه‌وه‌ جیاوازی هه‌یه‌.
 بویه، به‌ باوه‌ری زۆریی کورد، تورکیا، له‌ چاو ده‌وله‌ته‌کانی دیکه‌ی
 «ئێران، عێراق و سووریا» دا، له‌ لووتکه‌ی چه‌وساندنه‌وه‌یان تیبه‌راندووه‌.
 ده‌توانین، به‌ راشکاویی ب‌ل‌تین: کورد له‌و س‌ی ده‌وله‌ته‌ی پیتشتر ناومان‌بردن،
 له‌ چاو کورده‌کانی باکووری کوردستاندا پاشا بوون! هه‌ر چه‌نده‌، له‌و
 رۆژه‌وه‌، «مسته‌فا که‌مال» کۆماری تورکیای نوێی دامه‌زاندووه‌،
 کاربه‌ده‌سانی ده‌وله‌تی تورک خۆیان، هه‌رگیز باوه‌ریان به‌ ئایینی ئیسلام
 نه‌بووه‌ و نییه‌. چونکه‌، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌، «ئه‌تاتورک»، هه‌موو بنچینه
 سه‌ره‌کییه‌کانی ئایینی ئیسلامی، له‌ تورکیادا گۆزیی، (قورئانی پیرۆزی
 ناونا په‌رتوکه‌ ره‌شه‌که‌). (16، 56) پاشان، (بانگی کرد به‌ تورکیی،
 قورئانی گۆزییه‌ سه‌ر زمانی تورکیی، رۆژی یه‌کشه‌مه‌ی له‌ بری هه‌ینی کرد
 به‌ پشروی هه‌فتانه‌، له‌ چکی ژنانی قه‌ده‌غه‌کرد، شالیارگه‌ی ئه‌وقاف و
 هه‌موو خۆت‌دنگه‌ ئایینییه‌کانی داخست، ته‌نانه‌ت، رۆژمیری رۆژه‌لاتی و
 ئیسلامیشی به‌ نه‌ورویی گۆزیی). (303، 110).

نهورۆش، باشتترین بەلگەى بۆچونەکانمان ئەوێه، لە لایەكەوه، سەرانی دەولەتى تورک، بە پلهى يەكەم وابەستەى ئەمىرىكا و بە پلهى دووه‌ميش بەرهى رۆژاوان. لە لایەكى دیکەشەوه، لەگەڵ دەولەتتىكى وهك ئیسرايلدا، رىتكەوتننامەى ستراتیژى دەبەسن، وهك دۆستىكى ستراتیژى لە ناوچەكەدا، لە يەكدى دەروانن. گەر تورکيا، دەولەتتىكى ئىسلامى بووايه، باوه‌رى بە يەكىتى گەلانى ئىسلام هەبووايه، دەبووايه، هەمووى بە پىچەوانەوه بووايه. واتە: لەگەڵ دەولەتە ئىسلامىيەکاندا، يەكىتىيەکیان دامەزراندایه، دژى ئەمىرىكا، بەرهى رۆژاواى فەله و ئیسرايلى جوو رابوستانایه. كەچى، سەرەراى هەموو ئەوانەش، كاتى دەیانەوى، گەلى كورد لە باكوری كوردستان بێدەنگكەن و لە بۆتەى نەتەوهى توركدا بىتوتننەوه، دژى كورد و شۆرشەكانى، چەكى ناين بەكاردين.

لە هەموو سەرانسەرى، مېژووى ئەو دەولەتە داگیركەرانهى كوردستاندا، پىاوە ناينىيەكانى كورد، هەر لە كۆنەوه خۆيان لە دوو دەستەى جىاوازدا بىنىوه :

1. ئەوانەى، لە حوجرەى « مەلا، تەكىيەى مزگەوت و خانەقاكان » دا پىگەيشتون. ئەمانە، هەر لای مەلا كوردهكان، بە زمانى كوردى خوتندووينا، واتاى قورئان و گوتهكانى پەيامبەريان، بە كوردى بۆ لىكدراوئەتەوه. لە پال وانە ناينىيەكانيشدا، هيندى باسى « مېژوو، وێژە و زمانى كوردى » شیان خوتندوو. زۆرەى كاتيش، لە ميرىيەوه مووچەيان بۆ نەبراوئەتەوه، بەلكوو، خەلكى رەشپووتى گوند و ناو شارەكان ژياندووينا.

2. ئەوانەى، لە خوتندنگە ناينىيە دەولەتییەكان دەردەرچوون. ئەمانەش، هەر وهك دەستەى يەكەم موسولمان بوون، بەلام، لىرەدا جىاوازیيەكەى نىوانیان ئەوێه، ئەمان بە زمانى كوردى نەيانخوتندوو، بەلكوو، بە زمانى نەتەوهى بالادەس و دەولەت خوتندووينا. لە لایەن دەولەتەوه مووچەيان بۆ براوئەتەوه. كاتى دەرشچوون، لە يەكى لە مزگەوتەكاندا دامەزراون، دەولەت، مووچەى مانگانەى داوئەتتى. بە هىچ شىئەيه، بە لای باسەكانى « مېژوو، وێژە و زمانى كوردى » دا نەدەچوون. بەلكوو، لە

رتگه‌ی مامۆستاکانیانوهه، له کاسه‌ی ناییندا، نایدۆلۆژیای دهوله‌تیان ده‌رخوارددراوه. بۆیه، کاتێ ده‌رچوون، هه‌ر ناوی مافی کورد و سه‌ره‌خۆیی کوردستانیان، گوێ لێ بووایه، وه‌ک فیشه‌که‌شیتته به‌حه‌وادا ده‌چوون و ده‌ته‌قینه‌وه. کاربه‌ده‌سانی ده‌وله‌ت، زمانی ده‌وله‌ت و زمانی نایینیان، وه‌ک یه‌ک دژی زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی کورد به‌کاره‌یتناوه. هه‌یوایه‌کی زۆریشیان به‌و جۆره‌ مه‌لایانه‌ هه‌بووه، تا مه‌به‌س و نامانجه‌ گلاوه‌کانیان بۆ به‌دییتن.

بۆ نمونه: مه‌لا تو‌رکه‌ شو‌فتینییه‌کان، که‌ له‌ ژێر په‌رده‌ی نایینی ئیسلامدا خۆیان چه‌شاردراوه، به‌ خۆتندکاره‌ نایینییه‌کان ده‌لێن: (گرنگ نه‌وه‌یه، مرۆف موسولمان و مرۆپه‌روه‌ر و برابێ. به‌لام پیتشخستنی ناسنامه‌ی نیشتمانی، له‌گه‌ڵ ئیسلامدا ناگونجی.) «85, 10» هه‌روه‌ها، کاربه‌ده‌سانی تو‌رک، هه‌تدێ له‌ مه‌لا و شێخه‌ کورده‌کانیان کړیوه، وه‌ک نو‌که‌ر و چلکاوخۆزێکی ده‌زگه‌ی سیخو‌ری «میت» ی تو‌رک، دژی کوردپه‌روه‌ران هه‌لیانده‌سو‌رتن. وه‌ک: «شێخ سه‌یدا» ناوی، له‌ ناوچه‌ی «جزیره» ده‌ژیا، پیتوه‌ندییه‌کی توندیی به‌ «میت» ی تو‌رکییه‌وه‌ هه‌بوو. ئه‌م شێخه‌ نیشتمانه‌فرۆشه، هه‌میشه، نامۆزگاری لاونی کوردی ده‌کرد، دژی بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کورد راوه‌ستن. ته‌نانه‌ت، کاتێ له‌ باشووری کوردستان، رۆله‌کانی گه‌ل تووشی کاره‌ساته‌ گه‌وره‌که‌ی کیمیا‌باران و نه‌فاله‌کان بوون، ئه‌م شێخه‌ خۆفرۆشه، به‌ هه‌موو توانایه‌وه‌ هه‌ولیده‌دا، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی لاونی ناوچه‌کانی «هه‌کاری، سیرت، ماردین و وان» به‌تاسینی، دژی ده‌وله‌تی داگیرکه‌ری عێراق، نا‌ه‌زایی و تو‌ه‌به‌رونیان دامرکینیتته‌وه. چونکه، ئه‌و راپه‌ڕین و تو‌ه‌به‌رونه، له‌ قازانجی تو‌رکه‌کاندا نه‌بوو. بۆیه، پیتی ده‌گوتن: (گرنگ نه‌وه‌یه، مرۆف موسولمان بێ، به‌ شیتوه‌یه‌کی ب‌رایانه‌ هه‌لسوکه‌وتکا. به‌لام، سو‌ربوون له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی سه‌ر به‌ کۆمه‌لتیکی ئیستی بێ، نه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئیسلامدا ناکۆکه، خواش له‌و که‌سانه‌ خۆش نابێ، که‌ له‌ سه‌ر نه‌و باوه‌ره‌ سو‌رن. له‌ گوته‌کانی په‌یامبه‌ر محمه‌د نه‌وه‌یه، رتگه‌ نه‌ده‌ی، نه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ له‌ ناوماندا بژین، ئیتمه‌ش هه‌موو نه‌وه‌ی په‌یامبه‌رن.) «143, 10»

نهم قسمه پروبوچانهی شیخ، نهوه مان بۆ پروونده که نهوه، وهک نهوهی تنیا کورد، خۆی به رۆلهی نهتهوهیهکی دیاریکراو بزانی، « فارس، عه ره ب و تورک »، هه موو وازیان له نهتهوهکانی خۆیان هیناین، تنیا بلتین: نهمه ئیسلامین و له نهوهی په یامبه رین! له کاتیکدا، باوه ر ناکه م، هه یج نهتهوهیهک هه بێ، وهک تورک خۆی به نهتهوهیی بزانی، تورکیای نیشتمانی خۆیان هینه خۆشبووی، فایرۆسی بییری شوئینیزم و نایدۆلۆژیای فاشیزم، له نیتو رۆلهکانی تورکدا بلاوکاتهوه! به لام، گهر کوردی، خۆی به کورد بزانی، داکوکیی له زمان، هاو نیشتمان و خاکی وولاته که ی خۆی بکا، نهوا، نهو کاره ی پتی رهوا نابین، به ناپاک تاوانباریده که ن، دهلتین: له ناین لایداوه. وهک « بێشکچی » ش دهلتی: (شیخ دهیهوی، کۆمه له که ی دهو روپشتی تیگه یه نتی، خوا و په یامبه ر دژی کیشه ی کوردن، کارتیکی زۆر خراپه، گهر مرۆف داکوکیی له کیشه ی کورد بکا و داوای مافهکانی نهتهوهیی و دیمۆکراسیی بۆ کورد بکا.) «143، 10»

نهم درۆوده له سانهی « شیخ، مه لا تورک و چلکاوخۆزه کورده کان »، به ناوی خوا و په یامبه ره وه هه لیده به سن، ههر هه مان درۆوده له سه ی کاربه دهسانی میتی تورکه، ههر هه مان قه وانه سوواوه که ی، هه موو داگیرکه رانی کوردستان لیده ده نه وه. چونکه، رتیگه یه کی ئاسان و کارتیکی هه رزانه! چونکه، ناین کار له هه ست و هۆش ده کا، مرۆ ده تاسیتنی، به تایبه تی، له رتی مه لا و شیخه کورده کانه وه، هه موو مه به سه کانی داگیرکه ران، پتر ده پتیکی!

نهم دهسته یه، له لایه ن دهوله ته وه، پشگیریان لێ ده کردی، پاره و دیارییان ده درتتی، به پێچه وانه ی نهو مه لا و شیخانه ی، هاوکاری له گه له دهوله تی داگیرکه ر ناکه ن، له سه ر نان و خوانی ره شوووتی موسو لمانان ده ژین، کاربه دهسانی دهوله تیش، به هه موو شیوه یه دژایه تییان ده که ن. مه لا و شیخه به کرتیگه راره کان وه نه بێ، تنیا له کاتی هه لپێژاردن بۆ په رله مان و ده زگه کانی دهوله تدا، هه له که سه مایان پتی که وی، به لکوو، ههر کاتی و له ههر کوئی، تورک پتیوستی پتی بوو، پاره ی رشت، نهوا نهوان، له سه ر ژیان و گیانی، رۆله نیشتمانپه ره وه ره کانی کورد، ده سی یارمه تی بۆ تورکه

داگیر که ره‌کان در ژده‌کهن، پشت له گه‌له‌که‌ی خویان ده‌کهن، ناپاکیه‌کی چه‌په‌ل، له نایینی ئیسلام و گه‌لی کوردیش ده‌کهن. ته‌نانه‌ت، ده‌لین: (با‌یه‌خدان به کیتسه‌ی کورد، واتا با‌وه‌پنه‌بوون به خوا، کۆمۆنیزم و ناپاکیی گه‌وره ده‌گه‌یه‌نتی.) «169, 10»

هه‌لبه‌ته، ئه‌مانه هه‌چی له قسه‌ی مه‌لایه‌کی خوا‌په‌رست و شیتختیکی دیندار نا‌چی. به‌لکوو، به‌ج شیتوه‌یه، کاربه‌ده‌سانی میتی تورک، بۆیان ده‌هۆننه‌وه، ئه‌وانیش هه‌ر به‌و شیتوه‌یه، میتشکی خه‌لکی پی‌په‌ده‌کهن! ته‌نانه‌ت، به‌کرتیگه‌راوتیکی میتی تورکمانی وه‌ک «ئۆرخان محهمد»، زۆر بیتسه‌رمانه له سه‌ر تیتلیتقیزیۆنی «ئه‌لجه‌زیره» به‌رانبه‌ر «عادیل یه‌زیدی» نوینه‌ری «P.K.K.» دیگوت: «P.K.K.» ریتکه‌راوتیکی کۆمۆنیستییه، واته: گا‌ورن، ده‌بی، لیتیان بدری! دیاره، ئه‌و نووسه‌ره خۆفروشه، کیتسه‌ی چه‌وساندنه‌وه‌ی بیست میلیۆن کورد، ته‌نیا به‌ بوون و نه‌بوونی «P.K.K.» وه‌ گرتی‌ده‌دا. نایین، وه‌ک چه‌کیتکی کوشنده به‌کار دینی، تا هه‌ستی گه‌لانی موسولمان به‌ گشتیی و گه‌لی تورک به‌ تایبه‌تی، بو‌روژتینی و دژی «P.K.K.» هاناندا.

لیته‌دا، بۆمان ده‌رده‌که‌وی، تورکه‌کان ژاری ئایدۆلۆژیای فاشییه کوردکۆژییه‌کی خویان، به‌ ووشه‌ی شیرینی نایین ده‌پیتچنه‌وه و پیتشکه‌ش به‌ کۆمه‌لانی خه‌لکی ده‌کهن. واته: تورکه‌کان، هیتنه با‌وه‌ریان به‌ نایینی ئیسلام هه‌یه، که قازانج به‌ خویان و زیان به‌ کورد بگه‌یه‌نتی! ئه‌گینا، گه‌ر وا نه‌بی، بۆچی، ژبانیان به‌ زانایه‌کی نایینی نیشتمانپه‌روه‌ری وه‌ک «شیخ سه‌عیدی نه‌وره‌سی 1873 - 1960» تالده‌کرد؟ هیتز و توانایان لی ده‌بری؟ به‌ هه‌موو شیتوه‌یه دژایه‌تییانده‌کرد؟ چه‌ندین جار سزایانده‌دا و له قوژینی گرتووخانه سامناکه‌کانیان تووندیانده‌کرد؟ له دواییشدا، کاتن زانیان، هه‌ج جوژه شتی نییه، کار له با‌وه‌ری شیتخی نه‌مر بکا، تا ده‌س له «هه‌ق، خوا‌په‌رستی، نایینی ئیسلام، داکۆکیی له هه‌ژار و چه‌وساوه‌کانی کورد، له مافه نه‌ته‌وه‌یی یه‌ ره‌واکانی نه‌ته‌وه‌ی کورد» هه‌لگرتی. له‌به‌رئه‌وه، وازیان لی نه‌هیتنا، تا به‌و داخه‌وه، سه‌ری نایه‌وه و مرد. دواتریش، چۆن له ژباندا لیتی ده‌ترسان، دوای مردنه‌کشی، هه‌ر به‌و

جیهاندا به گشتیی و له ناوچهی رۆژههلاتی ناوهنددا به تاییهتیی هه‌بوون،
 نایین رۆلتیکی سه‌ره‌کیی تییاندا دیوه. وه‌ک دینه‌مۆیه‌کی مه‌زن، کاری له
 بزووتنه‌وه‌که کردوه، رۆله‌کانی گه‌لی پتر دژی داگیرکه‌ره‌که تیزکردوه و بۆ
 خه‌باتکردن هانیداون. بۆ نمونه: بزووتنه‌وه‌ی «مه‌هدی» له سوډان له
 کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌دا، دژی ئیمپریالیزمی بریتانیا بوو. جوولانه‌وه
 شۆرشگێرییه نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانییه‌که‌ی «عومه‌ری موختار» له لیبیا،
 دژی ئیتالییه‌کان وه‌ستا. شۆرش «شیخ عه‌بدولقادر» له جه‌زایر دژی
 فرهنسییه‌کان به‌ریابوو. جه‌نگه‌ خوتناوییه‌کانی گه‌لی «بۆسنه‌وه‌هرسک»،
 دژی «سرب» ه‌کان روویاندا. گیانفیدایی و قوربانییه‌ زۆره‌کانی، گه‌لی
 «چیچین»، دژی «رووس» ه‌کان، داستانیکی قاره‌مانانه‌یان تۆمارکرد.
 راه‌پێنی نه‌لبانه موسولمانه‌کانی «کۆسۆڤۆ»، دژی «سرب» ه‌کان
 ده‌نگی دایه‌وه.

ئه‌مانه، هه‌موویان چه‌ن نمونه‌یه‌کی زیندوون، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و نایینی
 پیکه‌وه تیکه‌لاوبوون، گه‌ر به‌ رووکه‌شی لیبیان بدوین، زۆر به‌ سه‌ختی
 مرۆڤ ده‌توانی، نه‌و دوو هه‌سته له‌ یه‌کدی جیاکاته‌وه. گه‌ر چی له
 روواله‌تدا، نه‌و بزووتنه‌وه نه‌ته‌وه‌یی یه‌ شۆرشگێرانه، له‌ قالسبی
 بزووتنه‌وه‌یه‌کی نایینی رووتدا خۆیان ده‌نوین، به‌لام، له‌ راستیدا، به‌ چه‌ن
 بزووتنه‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی داده‌نرتن. نایین، ته‌نیا رووی ده‌ره‌وه‌ی نه‌و
 بزووتنه‌وانه پیکدینتی. وه‌ک «بیشکچی» ش ده‌لتی: (هه‌موو بزووتنه‌وه
 رزگاریخوارییه نیشتمانییه‌کان له جیهاندا، له‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراودا، له
 سه‌ر نایدۆلۆژیای نایین به‌رتوه‌ده‌چوون. زه‌قترین نمونه‌ش له‌ سه‌ر نه‌وه،
 جوولانه‌وه‌که‌ی مسته‌فا که‌مال دژی یۆنانییه‌کان و نه‌رمه‌ن له‌ نه‌نادۆل بوو.)
 «179، 10»

ئێسه‌دا ده‌توانین، نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی سه‌یرتر بپیننه‌وه: له‌ سه‌له‌کانی
 «1985-1987» دا، له‌ بری نه‌وه‌ی مه‌لا و شیخه‌ تورک و کورده‌کان
 به‌کاریین، پیاوه‌کانی «میت، پۆلیس و جه‌ندرمه‌کانی تورک»، راسته‌وخۆ
 خۆیان نه‌و کارانه‌یان جێبه‌جێده‌کرد. هه‌روه‌ها، به‌ هۆی فرۆکه‌کانیانه‌وه، به
 سه‌ر ناوچه‌کانی باکووری کوردستاندا، بلاو‌کراوه‌یه‌کی زۆریان، دژی شۆرشه

پیرۆزه‌که‌ی « P.K.K. » بلاوده‌کرده‌وه. له رۆژنامه و گۆناره‌کانیشدا، به شتیوه‌یه‌کی بهره‌وام ده‌یاننوسی: گویا « ده‌وله‌تی تورکیای عیلمانیی داوای غه‌زا ده‌کا ». ئه‌ویش، به هۆی (بلاو‌کراوه‌کانیانه‌وه، که هه‌مووی به نایه‌تی قورئان و گوته‌کانی په‌یام‌بهر رازابونه‌وه، داوای له دانیش‌ستووانی رۆژه‌لات ده‌کرد، مل بۆ فه‌رمانه‌کانی خوا و په‌یام‌بهر که‌چکه‌ن، له پیتاوی خوادا غه‌زا دژی بهره‌ی گاوران بکه‌ن. » (342،9)

داگیرکه‌ران، هه‌میشه هه‌ولیانداوه و هه‌ولیشده‌ده‌ن، دوو فاکته‌ری گرنه‌گ تیکه‌لاوکه‌ن، تا به ته‌واوی، سه‌ر له کورد بشیتۆین. ئه‌ویش: فاکته‌ری نایین و میتۆوی هاوبه‌شه. بۆ ئه‌وه‌ی، کورد بتاسیتن، رۆله‌کانی کورد بیه‌ر له نازادیی و سه‌ربه‌خۆیی نه‌که‌نه‌وه، هه‌میشه گوتوویانه: ئیمه هه‌موو موسولمانین و یه‌ک نایینی هاوبه‌ش کۆمانده‌کاته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له یه‌ک گه‌ل و نه‌ته‌وه پیکه‌هاتوین، میتۆویه‌کی هاوبه‌شمان هه‌یه، نزیکه‌ی چواره‌ه‌از سه‌له کورد و فارس، وه‌ک برا له خاکی ئه‌و‌پۆی ئیراندا پیکه‌وه‌ده‌ژین. زمان و میتۆویه‌کی هاوبه‌شمان هه‌یه. هه‌زاروچواره‌سه‌ده‌ سه‌له، کورد و عه‌ره‌ب دژی داگیرکه‌ران و گاوران خه‌باته‌که‌ن. ده‌وره‌یه‌ری حه‌وتسه‌ده‌ سه‌لیشه کورد و تورک، له ژێر ئالای ئیپمپراتۆریای عوسمانیی و نایینی ئیسلامدا پیکه‌وه‌ده‌ژین.

دیاره‌ ئه‌م باوه‌ر و بۆجورانه، جگه له تاساندن و گیتژکردنی کورد، هه‌یچی دیکه‌ی تیدا نییه. گه‌ر هیندی راستیش له‌م بۆجورانه‌دا هه‌بێت، ته‌نیا ئه‌وه‌یه، کورد زبانی لی ده‌کا و داگیرکه‌رانیش قازانجی لی ده‌بینن. چونکه، ئه‌و ده‌وله‌تانه ده‌یانه‌وی، له لایه‌که‌وه، به ناوی « نایین، زمان و میتۆوی هاوبه‌ش » هه‌، تا کورد ماوه، به ژێرده‌سیی و دیلی بری، بیه‌ر له سه‌ربه‌خۆیی نه‌کاته‌وه. کوردستان داگیرکه‌ن، هه‌رگیز رزگاری نه‌بێت، بۆ ئه‌وه‌ی، له سه‌ر چه‌وساندنه‌وه و تواندنه‌وه‌ی کورد بهره‌وامین، به‌شه کوردستانه‌که‌ی خۆیان له‌کیس نه‌چێت. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌بێت، ئه‌وه باش بزاین، چ له کۆن و چ له‌م رۆژه‌دا، نایین هه‌رگیز، به یه‌کتی له مه‌رجه‌کانی هه‌یج گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک دانه‌زروه و دانشانری. چونکه، گه‌ر (تورک و عه‌ره‌ب و فارس و ئه‌فغان و میلله‌تانی تر، زۆر له میژه، نایینی ئیسلامیان وه‌رگرتوه، به‌لام، به هه‌یج

چەشنی ناتوانی، بونری، بەمانە یەك نەهەون. سەر بە پێسی - پێسەر -
 تەماشای كورد بكری، كە لە چ نەتەوێهەكە، ئەوسا بە ئاسانی دەتوانی،
 كورد بكری بە عەرەب، بە تورك، بە ئەفغان ... هتد) «57،78» جا، گەر
 درووسبوونی نەتەوێكان، لە سەر بنچینەى ئایین داپۆزێرایە، ئەوا دەبووایە،
 نەك هەر « كورد و فارس، كورد و عەرەب، كورد و تورك، كورد و
 ئەفغانی» بەلكوو، « كورد و پێستەرەشە موسولمانەكانی ئەفریقا،
 موسولمانەكانی خوارووی فیلیپین، چین، بۆسنە، چیچین، كۆسۆڤە و ... »
 بە هەموویان یەك نەتەوێیان پێكێتێنا. یا نەتەوێكانی « روس، ئینگلیز،
 فرەنسی، ئەلمانی، ئیتالی، ئیسپانی و .. تاد»، بە یەك نەتەوێ
 دابنرانیە. چونكە، هەموویان باوهریان بە یەك ئایین هەیه، یەك باوهری
 هاوێش كۆیانەكاتەو و پێهوی فرمایشتەكانی پەيامبەر « مەسیح» یش
 دەكەن!

بۆیه، زۆر پێوستە، كورده موسولمانەكان بە گشتی، زانا ئایینیەكانی
 كورد بە تاییهتی، هەرگیز، بە پرویاگەندەى داگیركەران هەل نەخەلەتین.
 بەلكوو دەبێ، بە چاو و میتشكێكى كراووه، لە كێشه و باسەكان پروان و
 وردبەووه. ئایین و كاری رامیاری تێكەل نەكەن. نیشتمانەكەى خۆیان
 خۆشبوو. چونكە، پەيامبەرى ئیسلام، خۆشەویستی نیشتمان، بە یەكێ
 لە مەرجەكانی باوهری ئایینی داناوه و فرموویەتی:

(خۆشەویستی نیشتمان لە باوهرهوهیه.) كەسێ رێگەى خواپەرستیی
 راستەقینە بگرێ، وا بزەنم، لە پیش هەموو شتێكدا دەبێ، نیشتمانەكەى
 خۆى پپارتێزێ و رازەهێكا. باوهریش ناكەم، كەس رێگەى خواپەرستیی لە
 كەس گرتبێ. كورد دەتوانێ، لە یەك كاتدا، موسولمانێكى راستەقینە و
 كوردێكى نیشتمانپەرورەش بێ. چونكە، هێچیان رێگە لە هێچیان
 ناگرن. پێوستە، كورد پارتی ئیسلامیی تاییهتی خۆى هەبێ، چونكە،
 رەوشی نەتەوێى كورد، لە رەوشی نەتەوێى، هەموو گەلانی ئیسلام
 خراپترە. بۆیه، رەوشی نەتەوێى و رامیاری كورد، لە رەوشی نەتەوێى و
 رامیاری، هەموو گەلانی ئیسلام جیادەكرتەووه. لەبەرئەوه، هەر لە
 زووهوه، پێشنیازمكردووه، (رێكخراوێكى ئیسلامیی كوردستانی، بۆ

هموو ئهو كه سانه‌ی پتیاڻ واڤه، له رڼكې بیروباوهرې ئایینه‌وه، راژه‌ی نه‌ته‌وه و نیشتمان‌ه‌که‌یان ده‌کهن. به مهرجن، وا‌به‌سته‌ی هیچ ده‌زگه‌به‌کې نیتوده‌ولته‌تی نه‌بێ و پتیه‌ندی به هیچ ده‌وله‌تیکی داگیرکهری کوردستانه‌وه نه‌بێ. «50,32».

پارته ئیسلامیه کوردستانیه‌کان ده‌بێ، هه‌ول له‌گه‌ل « رڼک‌خراو، پارت، گه‌لانی جیاوازی ئیسلام و ده‌وله‌ته ئیسلامیه‌کان » بده‌ن، باری سه‌رنجیان، به‌ران‌به‌ر کیشه‌ی کورد بگۆرن. کیشه‌ی کوردیان بو‌روونکه‌نه‌وه، تا له‌ رۆژانی ته‌نگانه‌دا، له‌ جه‌نگی قه‌لاچۆکردنی کوردا، به‌ هانا‌مانه‌وه بێن، له‌ سه‌رمان هه‌لده‌نی، یارمه‌تیمان‌بده‌ن و پشگیریمان‌بکهن، وه‌ک چۆن یارمه‌تی گه‌لانی دیکه‌ی موسولمان ده‌ده‌ن! نه‌ک هه‌ر ته‌نیا، بی‌ر له‌وه بکه‌نه‌وه، چۆن له‌ کوردستان ره‌گ داده‌کوتن، ده‌سه‌لات وه‌رده‌گرن، بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی ئایینی ئیسلام، به‌ زۆر به‌ سه‌ر خه‌لکیدا ده‌سه‌پیتن. به‌لکو، وه‌ک چۆن نه‌رکه ئیسلامیه‌کانیان، له‌ نه‌ستوی خویان گرتوه، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش ده‌بێ، هه‌ست به‌ نه‌رکه نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانه‌ی سه‌ر شانیان بکهن. له‌به‌رئه‌وه‌ی، داکوکیکردن له‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی چه‌وساوه‌ی بێ پشتویه‌نای موسولمان، هه‌م به‌ نه‌رکه‌تیکی نه‌ته‌وه‌یی، هه‌م به‌ نه‌رکه‌تیکی ئایینی ده‌ژمیرێ.

« مارکس » ئایینی به‌ تلیاکی گه‌لان داناوه. به‌لام، من ده‌لیم: مارکس غه‌دریکی یه‌کجار گه‌وره‌ی له‌ ئایین کردوه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، ستایشیکی زۆری، باوه‌ره‌که‌ی خۆی کردوه. چونکه، له‌ راستیدا، هه‌ر بیروباوهری، چ زه‌مینیی و چ ناسامانیی، به‌ شتیه‌یه‌کی « رڼک‌پتیک، ره‌وا، دادپه‌روه‌رانه، هیتمانه، ناشتیخوازانه، ژیرانه و گونجاو » به‌کار نه‌هینرێ، په‌رگیری و توندوتیژی له‌گه‌لدا بێ، به‌رژه‌وه‌ندی گشتی رۆله‌کانی نه‌ته‌وه و سه‌روه‌ری نیشتمان‌ه‌که‌ ره‌چاو نه‌کا، لای من، هه‌موو ئهو باوه‌ر و ئایدۆلۆژیانه، له‌ تلیاکی گه‌لان گه‌لێ خرابترن! کومه‌لگه‌یه‌ک، به‌ هۆی « پشتیوی، نا‌ئارامیی، ناکوکی، دووبه‌ره‌کی، مملاتی ئایدۆلۆژی و جه‌نگی نیتوخۆ » وه، وزه له‌ دانیشتوانی بی‌رێ، خیر و خوشیی له‌ ژبان نه‌بین، ترسوله‌رز له‌ ده‌رونی جه‌ماوه‌ردا بچینرێ، ئیدی که‌ی ئه‌وه ژیا‌نه؟

نایدۆلۆژیایه ک « نان، ئاسایش، نازادیی و دیمۆکراسیی »، بۆ کۆمه لانی
خه لکی ره شوپووت دابین نه کا، ئیدی که ی نه وه نایدۆلۆژیایه؟! چ جوړه
نایدۆلۆژیایه که؟! چ که لکتیکی بۆ گه ل و نیشتمان ده بی؟

گه ر چی ئایین، له سه رده مه یتکی میژوویی دیاریکراودا، پۆلتیکی گه لتی
گه وره ی، له ژبانی گه لانی جیاوازدا بیینیوه، له هه موو پرویه که وه،
کۆمه لگه ی مرۆی بوژاندۆته وه. له دهس « کۆله یی، نازاردان، کوشتنوپرین،
گومرایی، نه زانین، چه وساندنه وه » و گه لتی شتی دیکه ی خراب
پزگار کردوه. به لام، هه ر دهسته ی به پتوبه رانی هه مان ئایین، له
سه رده مه یتکی میژوویی دیکه دا، به هه زاران « هه له، تاوان و ناپاکیان » به
ناوی ئایینه وه، دژی کۆمه لانی خه لک نه نجامداوه.

کتی ده توانی، کرده وه نامرۆژانه کانی پاپا و پیاوه ئایینییه کانی که نیسه، له
چه رخه کانی ناوه راستدا له یادکا؟! دادگه ی پشکنین، سوتاندن و
ملپه راندن، له نه وروپادا، پۆژتیکی ره شی وایان داهیتناوو، کارتیکی وا
خراپیان، له باری ژبانی خه لک کردبوو، خه لکی مه رگیان به ناوات
ده خواستا!

جه نگه خویناوییه کانی، سه رده می هه ر « چوار خوله فای راشدین، نه مه ویی
و عه له ویی، نه مه ویی و عه بیاسیی، عه بیاسیی و پاشماوه ی عه له وییه کان،
تورکه عوسمانیییه کان »، به چه ن رووداوتیکی گرنگ ده ژمیررتین، له سه ر
ده سه لات و پاوه نخوازیی روویانداوه. هه ووه ها، تورکه عوسمانیییه کان، له
کوشتار و ژینۆسایدی « نه رمن » دا، ئایینیان وه ک چه کتی به کارهیتناوه.
نه و رووداوه گرنگه میژوویی یانه، هه رگیز له یاد ناچن. عه ره به بی
ویژدانه کان، سکی هه زاران مرۆقیان، به نووکی پم و شمشیته تیژه کانیان
هه لده دری. نه وروۆش ده بیینین، رتیکه خراوه ئیسه لامیییه په رگیره کان، « له
نه فگانستان، پاکستان، هیندستان، ئیتران، میسر، سوۆدان، لوینان،
فه له ستین و ... تادا، چ پۆلتیکی خراب وازیده کهن، چییان به سه ر
کۆمه لانی خه لک هیتناوه.

هه ووه ها، کۆمۆنیسته کان له هه موو سه رده مه کانی ده سه لاتیاندا، چۆن نه و
وولاتانه یان، وه ک گرتووخانه یه کی گه وره لتی کردبوو. هیتز و توانای

بیرکردنه‌وه و داهیتانیان، له بهر خه‌لکی بریپوو. می‌شکیان گوشیبوون. له سهرده‌سی ههر دوو پیتشه‌وای کۆمۆنیستی وه‌ک: « لینین و ترۆتسکی » دا، تیرۆری سوور له رووسیای تساریدا دامه‌زرا. دیکتاتور و خوتن‌تیزکی وه‌ک: « ستالین »، به ناوی نایدۆلۆژی‌اوه، چ جوړه دۆزه‌خیکى بۆ نه‌یار و گهلانى بنده‌سى رووس داخستبوو؟ چه‌ندین میلیۆن مرۆقى بیتاوانى، گولله‌باران کرد. سهرکرده کۆمۆنیسته‌کانى وولاتانى « رۆمانیا، هه‌نگاریا، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاکیا، ئەلمانیا رۆژه‌ه‌لات، کۆریای باشوور، چینی گه‌لیی، کوبا، فیتنام، خومیره سووره‌کانى که‌مبۆدیا ... تاد » به چ شتیه‌یه، نه‌و وولاتانه‌یان کاولکرد، گه‌له‌کانیان به هه‌موو شتیه‌یه چه‌وسانه‌وه، هه‌ژاریان کردن، له « پیتشکه‌وتن، شارستانیتى، ژبارى، مافه‌کانى مرۆف، سهره‌تاکانى دیمۆکراسیى، ژبانیتى پر له ئاسووده و به‌خته‌وه‌رى » بیتسه‌شیانکردن. بۆیه، تا نه‌ورۆش، به ده‌س هاوارى دواکه‌وتن، بیتکاریى و هه‌ژارییه‌وه دهنالیتنا!

ناسیۆنالیسته‌کانى « ئەلمانیا، ئیتالیا، ئیسپانیا، عیراق، سووریا، تورکیا، کوردستان و... تاد »، چه‌ن نمونه‌یه‌کى له‌به‌رچاوى دید و بۆچوونى، نایدۆلۆژی‌ای بیرى نه‌ته‌وه‌یى توندره‌و و په‌رگير پيشانده‌ده‌ن.

6. زمانی دهولت و زمانی نهتهوهیی :

لهم جیهانه‌دا، هیچ دهولته‌تی نییه، له رووی نهتهوهیی یهوه، له سه‌داسه‌د هۆمۆجین و خاوتنبیی. واته: له یهک گهل یا نهتهوهی دیاریکراو پیکهاتیبی. به‌لکوه، هه‌موو دهولته‌ته‌کان، له چه‌ن گروپیکیی « ئیستیی پچووک، که‌مه‌نه‌تهوهیی، گهل و نهتهوه «ی جیاواز دروسبوون. دیاره، هه‌ر یه‌کتی له‌و دهولته‌تانه‌ش، چه‌ندین زمانی نهتهوهیی و دیالیکتی جیا‌وا‌زیان تیدا‌یه. له هه‌ر دهولته‌تیکیشدا، یه‌کتی له نهتهوه‌کان، ژماره‌ی دانیش‌تووانی، له‌وانی دیکه زیاتره و به نهتهوه‌ی بالاد‌ه‌س ده‌ناسری. ئه‌و نهتهوه‌ی بالاد‌ه‌سه، ده‌س به سه‌ر ده‌زگه‌کانی دهولته‌تدا ده‌گری و فه‌رمانه‌ه‌وایی کۆمه‌لگه‌که ده‌کا. به‌و پیتیه، زمانی نهتهوه‌ی بالاد‌ه‌س، به زمانی یه‌که‌م داد‌ه‌نری و زمانه‌کانی دیکه‌ش، به پله دوو و سێ دین.

گه‌ر سیستیمی فه‌رمانه‌ه‌وایی، له دهولته‌تیکیی دیاریکراودا دیمۆکراسیی بوو، یه‌کسانی له نیوان گهلانی دهولته‌ته‌که‌دا هه‌بوو، چاره‌سه‌ری کیشه‌ی نهتهوه‌یی، له سه‌ر بنچینه‌کانی مافی چاره‌نووسی گهلان کرابوو، ئه‌وا له‌و باره‌دا، گه‌له‌کانی دیکه‌ش، مافی نه‌وه‌یان ده‌بی، زمانه‌کانی خۆیان به‌کارینن، وه‌ک له دهولته‌تی فیدرالیی سوئیسرای دیمۆکراسیی له ئه‌وروپا پیتیه‌ده‌کری، زمانه‌کانی « ئه‌لمانیی، ئیتالیی و فره‌نسیی »، به سێ زمانی سه‌ره‌کیی دهولته‌ت ده‌ژمیرین.

به‌لام، گه‌ر سیستیمی دهولته‌ت، دیکتاتۆری و شوڤینیی بوو، ئه‌وا له‌و دهولته‌ته‌دا، ته‌نیا زمانی نهتهوه‌ی بالاد‌ه‌س، به زمانی یه‌که‌م داد‌ه‌نری. زمانی گه‌له‌کانی دیکه، هیچ جوژه‌ حسیبیتیکیان بۆ ناکری و زۆر جار‌ش قه‌ده‌غه‌ده‌کرین. بۆ نمونه: تورکیا، وه‌ک دهولته‌تیکیی فره‌نه‌تهوه و نیشتمان، له چه‌ن « که‌مینه‌یه‌کی نهتهوه‌یی، گهل و نهتهوه « پیکهاتووه. گرفته‌کانی تورک له‌گه‌ل(کورد، ئه‌رمه‌ن، ناسووری، سریانیی، لاز، چه‌رکه‌س و عه‌ره‌ب) «14,38» به گه‌وره‌ترین کیشه‌ی نهتهوه‌یی و مرۆیی سه‌رده‌م داد‌ه‌نری. چونکه، هه‌ر یه‌کتی له‌و گروپه ئیستییانه، زمانی نهتهوه‌یی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، به‌لام، تورکه شوڤینیه‌کان، ته‌نیا زمانی تورکیی،

به زمانی ده‌ولت ده‌ناسن، زمانه‌کانی دیکه به‌پیتی یاسای تورکی، دانیان پیتدا نانری. هه‌روه‌ها، ده‌ولته‌تیکی فره‌نه‌ته‌وه و نیشتمانی وه‌ک نیران، له چند که‌مه‌ینه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی و گه‌لی وه‌ک (فارس، کورد، بلوژ، تازیک، نه‌فگان، نازهر، تورکمان، عه‌ره‌ب) «14,38» پتکه‌هاتوه، ته‌نیا زمانی فارسی، به زمانی ده‌ولت داده‌نری، زمانه‌کانی دیکه، وه‌ک زمانی ناخافتنی ناوچه‌یی ده‌ناسرتن.

به‌پیتی نه‌و زانیاریانه‌ی له به‌ر ده‌سدان، نه‌ورۆ له جیهاندا، (سه‌دونه‌وه‌دودوو ده‌ولته‌تی گه‌وره و گچکه، زه‌ریایی و کیشوه‌ری، ناسیونال و تیریتوریال هه‌یه.) «20,37» نه‌م ده‌ولته‌تانه، له رووی پتکه‌هاته‌ی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، به‌ سهر چهن جوژتیکدا دابه‌شده‌کرتن :

1. ده‌ولته‌تی ناسیونال « ده‌ولته‌تی نه‌ته‌وه‌یی » : نه‌و ده‌ولته‌تانه‌ن، که له یه‌ک گه‌ل یا یه‌ک نه‌ته‌وه‌ی دیاریکراو پتکه‌هاتوون. یه‌ک زمانی نه‌ته‌وه‌یی یان هه‌یه. گرفتنی نیتوخوویی نه‌ته‌وه‌یی یان نیسه. نه‌م جوژه‌ش له جیهانی نه‌ورۆماندا، زۆر که‌مه.

2. ده‌ولته‌تی تیریتوریال « ده‌ولته‌تی فره‌ نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمان » : هه‌موو نه‌و ده‌ولته‌تانه ده‌گرتته‌وه، که له چهن‌دین گروپی نیتینی گه‌وره و گچکه، که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی جیاواز پتکه‌هاتوون. له‌به‌ر نه‌وه، هه‌ر به‌ ناوه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وی، چهن‌دین زمانی جیاوازی نه‌ته‌وه‌یی، له سنووری خویدا کو‌ده‌کاته‌وه. نه‌م جوژه‌ ده‌ولته‌تانه، هه‌رگیز بێ گرفت و کیشهی نه‌ته‌وه‌یی نه‌بوون و نابن. له رووی ژماره‌وه، زۆرتین ژماره‌ی ده‌ولته‌ته‌کانی جیهان پتکه‌دیتین.

3. جوژه‌ ده‌ولته‌تیکی تاییه‌تی دیکه هه‌یه، به‌ هو‌ی هیندی فاکته‌ری ناینیه‌وه دامه‌زاون، وه‌ک: هه‌ر دوو ده‌ولته‌تی نیسرائیل و فاتیکان هه‌موومان ده‌زانین، ده‌ولته‌تی نیسرائیل سالی «1948»، له سهر بنچینه‌ی ناینی جوو دامه‌زرا. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، جووه‌کان بێ ده‌ولت بوون، به‌ هه‌موو جیهاندا بلاو‌بوو‌بوونه‌وه، سوکایه‌تییان بێ ده‌کرا، قه‌لاچۆده‌کران، به‌پیتی په‌یمانی « بلفۆز » به‌یاردرا، ده‌ولته‌تیکیان بو‌ دامه‌زرتین، تا له په‌رشویلاوی و چه‌وساندنه‌وه قووتاریانکه‌ن. ئیدی نه‌وه بوو، له هه‌موو ده‌ولته‌ته‌کانی

جیهاڻهوه، وردهورده، جووهکان بهروهو خاکی فلهستین جمان. واته: نهو
 جوانه، تنیا نایینی هاوبهش نهبی، هیچ شتیکی دیکه کوی نهدهکردنهوه.
 زمانیکی تایهتیی نهتهوهیی یان نهبوو. بهلکوو، زمانی نایینیان ههبوو،
 نهویش مردبوو. نهگینا، له راستیدا، هر کومهله جووهی، له وولاتیکی
 جیاواز دهژیان، به زمانی نهو وولاتانه دهپهیقین. تا له دوااییدا، به هوی
 پهرتوکه پیروزهکهیانهوه «تهورات»، زمانی «عیبری کون» یان
 زیندووکردهوه، گهلیکی تایهتییان، به ناوی گهلی نیسرایلهوه پیکهتینا و
 دهولتهی نیسرایلیشیان دامهزراند.

4. هیندیکی دیکهیان، له ریگهی دوزینهوهی جوگرافیاوه دامهزراون. له
 کوندا، گهروکتیکی جوگرافیا، ناوچهیهکی نوتی دوزیوهتهوه، ناویکی
 دیاریکروی لی ناوه. پاشان، وردهورده، ناوهدانکراوتهوه، دانیشستووانی
 نهو وولاته، دهولتهیکی تایهتییان تیدا دامهزراندوهوه. بو نمونه: زوری
 زوری دهولتهکانی «نمیریکا و ئوسترالیا»، بهو شتیهیه دامهزراون.
 نیمه، لیرهدههولدهدهین، نمونهیهک له سهر دهولته تازه دروسبووهکانی
 جیهان بیتینهوه، بایهخیکی تایهتیش، به «ولاته یهکگرتوهکانی
 نهمیریکا» دهدهین.

(دوای نهوهی، گهشتگهری به ناویانگی ئیتالیی «کریستوفر
 کولومبس»، له «13/سیبتیمبهری/1492» زاییدا، کیشوهری
 نهمیریکای دوزیهوه، نیدی، وردهورده، خهک له ههموو وولاتهکانی
 جیهاڻهوه، روویان تیکرد و به تهواوی ناوهدانیانکردهوه.) «25,36» پیش
 نهوهی «کولومبس»، نهو کاره گرنگه به نهجامگهیهنتی، نهمیریکا
 خاکیکی چولوهرل نهبووه، بهلکوو، چهندين گهلی پچووکی وهک «مایا و
 نهنکا» ی لی ژیاوه. بهلام، کاتی (داگیرکهره نیسپانیی، پورتوگالیی و
 نهورویاییهکانی دیکه، له ریگهی زهریاوه، نهمیریکایان داگیرکرد، به هوی
 چهکه ناگردارهکانیانهوه توانیان،، کهلتور و شارسانیتی گهلانی مایا و
 نهنکای هیندییه نهمیریکاییهکان له نیتوبهرن، تیکیانشکاندن و
 قریانتیخستن) «42, 10». نهوانهی رزگارشیان بوو، بهر لیشاوی
 کوشتنوپرین نهکهوتن، زور کهمبون، زوریهیان له ناوچه شاخویی و ناو

دارستانه چروپره‌کاندا خوځان شارد هوه. دواى نهو داگيرکردنه، پټگه له بهردهم، گهلانې هه رسن کيشوره گه‌وره‌کې جيهان « ناسيا، نه‌فريکا و نه‌روپا » دا ته‌ختبوو، کوچوپوه به‌رهو نه‌ميتريکا ده‌سپټکن، تا له کوټاييدا، به ته‌واړي ناوه‌دانبووه. دواى نه‌وهى، کوټه‌لټ پټکدادان و جهنگى نيخوځو پرويدا، نيدى به ته‌واړي، بارى « رامياړي، سه‌ريازي، نابوړي، بازرگانى و که‌لتوړي » هيوړيووه و جيتگيريوو، (پاشان له «15/يونى/1787ز» دا، يه‌کم کوټگره‌ى ده‌ستوړي فيدرالى له «فلاديلفيا» گيرا. لهو کوټگره‌يه‌دا برياړياندا، ده‌وله‌تټکى يه‌کگرتوى فيدرالى دامه‌زرتين.) «25،36» نيدى، لهو روژه‌وه، نهو کوټماره ديموکراسييه فيدرالييه، له نه‌ميتريکا دامه‌زراوه، گرفتى نه‌ته‌وه‌ي به شتويه‌کى ديموکراسيى چاره‌سه‌رکراوه.

به‌لټى، روژه‌پوژ، سه‌پوټى کوچوپوه به‌رهو نه‌ميتريکا زياتديکردووه. روژه‌کانى چندين گه‌لى جياواز، له هه‌موو جيهانه‌وه، کوچيان کردووه و له‌وى نيشته‌جيتبوون. هه‌ر گه‌لټکيش، زمانټکى جياوازي نه‌ته‌وه‌يى تايبه‌تټي خوى هه‌بووه. بوټه، تا نه‌ووړوش هه‌ر پاراستويانه. ته‌نانه‌ت، بوونى نهو هه‌موو گه‌ل و زمانه جياوازانه، گه‌لټ له شاره‌زا و پسپوړانى زمانى هاندا، بوټه‌وى توټرينه‌وه‌ى تايبه‌تټي و نه‌کادييانه، له سه‌ر بابه‌ته جياوازه‌کانى نه‌نتر روټوټوټي و لينگويستىک بکه‌ن. (چونکه، زوره‌ى نهو زمانانه، ناخټوهرى زور که‌ميان هه‌بوو و خټرا به‌رهو له‌نيوچوون و نه‌مان ده‌چوون. نټستاش، زياتر له دووسه‌د زمانى خوټالى له نه‌ميتريکا‌دا هه‌يه، که هټندټ له‌وان، زياتر له چمن ناخټوهرټکيان نييه و بېرېر له ماوه‌ى ژيانى وه‌چټکى دیکه‌دا له‌نټوده‌چن) «81،103» که‌واته، نه‌ميتريکا هه‌ر له بنه‌رته‌دا، به وولاتى کوټجه‌رانى جيهان ده‌ژمټردري، بارودخټکى تايبه‌تټي هه‌يه، (ده‌وله‌ته نه‌ميتريکاييه‌کان، له بارودخټکى جوگرافيايى، ميټروپي و کوټه‌لايه‌تټي تايبه‌تټي و به ده‌گمهنى وادا دروسبوون ... زوره‌ى زورى دانىشتووانى له کوټجه‌ران پټکه‌اتوون. له وولاته جياوازه‌کانى جيهانه‌وه چوونه‌ته نه‌وى و له‌گه‌ل خوځاندا، زمان، دابونه‌ريت و خه‌سله‌ته نه‌ته‌وه‌يى يه‌کانى خوځان گواستوتوه. له‌به‌رته‌وه، وولاته‌کانى نه‌ميتريکا، وه‌ک

جیهانهوه، وردهورده، جووهکان بهروه خاکی فهلهستین جمان. واته: نهو جووانه، تنیا نایینی هاوبهش نهبی، هیج شتیکی دیکه کۆی نهدهکردنهوه. زمانیکی تایهتیی نهتهوهیی یان نهبوو. بهلکوو، زمانی نایینیان ههبوو، نهویش مردبوو. نهگینا، له راستیدا، هر کۆمهله جووهی، له وولاتیکی جیاواز دهژبان، به زمانی نهو وولاتانه دهپهیقین. تا له دواییدا، به هۆی پهرتووکه پیروژهکه یانهوه « تهورات »، زمانی « عیبری کۆن » یان زیندووکردهوه، گهلیکی تایهتییان، به ناوی گهلی ئیسرایلهوه پتکهیتنا و دهولهتی ئیسرایلیشیان دامهزراند.

4. هیندیکی دیکه یان، له ریگهی دۆزینهوهی جوگرافیاوه دامهزران. له کۆندا، گه رۆکتیکی جوگرافیا، ناوچهیهکی نوئی دۆزیهوتهوه، ناویکی دیاریکراوی لی ناوه. پاشان، وردهورده، ناوه دانکراوتهوه، دانیشتیوانی نهو وولاته، دهولهتیکی تایهتییان تیدا دامهزراندوه. بو نمونه: زۆریه ی زۆری دهولهتهکانی « نهمیتریکا و ئوستریا »، بهو شتیهیه دامهزران. ئیمه، لیره دا ههولدههین، نمونهیهک له سهه دهولهته تازه دروسبووهکانی جیهان بئینهوه، بایه ختیکی تایهتیش، به « وولاته یه کگرتوههکانی نهمیتریکا » دههین.

(دوای نهوهی، گه شتگه ری به ناویانگی ئیتالیی « کریستوفر کۆلۆمبس »، له « 13/سیبتیمبهری/1492 » زایندا، کیشوهری نهمیتریکای دۆزییهوه، ئیدی، وردهورده، خه لک له هه موو وولاتهکانی جیهانهوه، روویان تیکرد و به تهواویی ناوه دانیانکردهوه.) « 25,36 » پتیش نهوهی « کۆلۆمبس »، نهو کاره گرنگه به نهجامگه یهنتی، نهمیتریکا خاکیکی چۆلهوژ نهبووه، بهلکوو، چه ندین گه لی پچووکی وهک « مایا و نهنکا » ی لی ژیاوه. بهلام، کاتی (داگیرکه ره ئیسپانیی، پورتوگالیی و نهورویاییهکانی دیکه، له ریگهی زهریاوه، نهمیتریکایان داگیرکرد، به هۆی چهکه ناگردارهکانیانهوه توانیان، که لتوور و شارسانیتی گهلانی مایا و نهنکای هیندییه نهمیتریکاییهکان له نیوهرن، تیکیانشکاندن و قریانتیخستن) « 42,10 ». نهوانه ی رزگارشیان بوو، بهر لیشاوی کوشتنوپرین نهکهوتن، زۆر که مبوون، زۆریه یان له ناوچه شاخاویی و ناو

دارستانه چوپره کاندا خویان شارد هوه. دواى ئەو داگیرکردنه، ریتگه له بەردەم، گەلانی هەر سێ کیشوهره گهوره کهى جیهان « ناسیا، ئەفریقا و ئەوروپا » دا تەختبوو، کۆچوهره به رهو ئەمێریکا دەسپێکن، تا له کۆتاییدا، به تهواوی ئاوه دانبۆوه. دواى ئەوهی، کۆمهلتی پیتکدادان و جهنگی نیتووخۆ پرویدا، ئیدی به تهواوی، باری « رامیاری، سه‌ریازی، ئابوری، بازرگانیی و کهلتووری » هیتوهره و جیتیگه‌ریو، (پاشان له « 15/ یونی/ 1787ز » دا، یه‌که‌م کۆنگره‌ی ده‌ستووری فیدرالی له « فلادیلفیا » گیرا. لهو کۆنگره‌یه‌دا به‌ریاریاندا، ده‌وله‌تییکی یه‌که‌گرتوی فیدرالی دامه‌زرتین.) « 25،36 » ئیدی، لهو رۆژه‌وه، ئەو کۆماره دیمۆکراسییه فیدرالییه، له ئەمێریکا دامه‌زراوه، گرفتیی نه‌ته‌وه‌یی به شتیه‌که‌ی دیمۆکراسییه چاره‌سه‌رکراوه.

به‌لتی، رۆژه‌ره‌رۆژ، سه‌پۆلی کۆچوهره به رهو ئەمێریکا زیادیکردوه. رۆله‌کانی چه‌ندین گه‌لی جیاوازی، له هه‌موو جیهانه‌وه، کۆچیان کردوه و له‌وی نیشته‌جیبوون. هەر گه‌لیکیش، زمانیکی جیاوازی نه‌ته‌وه‌یی تایبه‌تیی خۆی هه‌بووه. بۆیه، تا ئەو‌پۆش هەر پاراستویانه. ته‌نانه‌ت، بوونی ئەو هه‌موو گه‌ل و زمانه جیاوازان، گه‌لی له شاره‌زا و پسپۆرانی زمانی هاندا، بۆ ئەوه‌ی توێژینه‌وه‌ی تایبه‌تیی و ئەکا‌دییمیانه، له سه‌ر بابه‌ته جیاوازه‌کانی ئەنتروپۆلۆژی و لینگویستیکی بکهن. (چونکه، زۆریه‌ی ئەو زمانانه، ناخیه‌ری زۆر که‌میان هه‌بوو و خه‌را به‌ره‌و له‌نیتوچوون و نه‌مان ده‌چوون. ئیستاش، زیاتر له دووسه‌د زمانی خۆمالی له ئەمێریکا‌دا هه‌یه، که هیندی له‌وان، زیاتر له چه‌ن ناخیه‌ریکیان نییه و به‌رپه‌ر له ماوه‌ی ژبانی وه‌چیتکی دیکه‌دا له‌نیتوده‌چن) « 81، 103 » که‌واته، ئەمێریکا هەر له‌بنه‌رده‌تا، به‌ وولاتی کۆچبه‌رانی جیهان ده‌ژمێردی، بارودۆختیکی تایبه‌تیی هه‌یه، (ده‌وله‌ته ئەمێریکاییه‌کان، له بارودۆختیکی جوگرافیایی، مێژوویی و کۆمه‌لایه‌تیی تایبه‌تیی و به‌ ده‌گمهنی وادا دروسبوون ... زۆریه‌ی زۆری دانیشتوانی له کۆچبه‌ران پیکهاتوون. له وولاته جیاوازه‌کانی جیهانه‌وه چوونه‌ته ئەوی و له‌گه‌ل خۆیاندا، زمان، دابونه‌ریت و خه‌سله‌ته نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی خویان گواستۆته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، وولاته‌کانی ئەمێریکا، وه‌ک

بۆتەيەكى لیتھاتوو، گەلە جیاوازهكان به پێژه و چۆنیتی جیاواز، تیکه‌لاو
 و ناوتتەى یەكدی بوون و تیاونه‌تەوه. «66،59» ئەو وولات و گەلانی، به
 چەندین قۆناغی مێژوویدا تێپەریبون، چەندین گۆرانکاری گرنگی
 «کۆمەلایەتی، ئابووری، فەرهنگی، سۆسیۆلۆژی، مەرایی،
 نەتەوهیی، پامیاری و مەتیرالیی» ، له ناخی ئەو گەلە کۆچکردووانەدا
 روویانداوه، تا گەلی ئەمیتیریکای ئەورۆی لێ پەیدا بووه. لەبەر ئەوه
 ناتوانین، بلتین: ئەمیتیریکا دەوله‌تیکى ناسیۆنال یا تیریتۆریال پێکدێت.
 چونکه، له زۆر پرووه، گەلی ئەمیتیریکا گەلیکی ھۆمۆجین نییه. بەلکۆ،
 به شتیه‌یه‌کی تاییه‌تی و دەگمەن، به وولاتی کۆچبەرانى جیھان دادەنری.
 سەرەرای ئەو ھەموو زمانانەى ھەشن، (له ئەنجامی پێکەوه ژبانی ھاوبەشی
 پتر له دووسەدە، پێداویستییەکانی ژبان و ئەو سیستیمە دیمۆکراسییەى
 ھەر له کۆنەوه، له ئەمیتیریکا پێرەوکراوه، ھەر له سەرەتای پۆژەکانی
 داگیرکردنی ئەمیتیریکا له لایەن بریتانیای گەرەوه، زمانی ئینگلیزی وەك
 زمانی دەوله‌ت و زمانی ھاوبەش، به سەر ئەو گەلە کۆچکردووانەدا خۆی
 سەپاندووه. «28،40» ئەورۆ گەلی ئەمیتیریکا، ھەموویان به ئینگلیزی
 دەدوین، بەلام، تا ئێستە، زۆری زۆری ئەو گەلانی لەوی دەژین، زمانی
 نەتەوهیی خۆیان پاراستووه، له ناو خۆیاندا و له ناخافتندا بەکاریدێتین.

ئەم بارە تاییه‌تییه‌ى ئەمیتیریکا، وەك نمونەیه‌ك دەتوانین، باسیكەین، چۆن
 دەوله‌تیکى ھاوبەش، له سەر بناغەى «ئارەزووی گشتیی، مافی
 چارەنووس و سیستیمی دیمۆکراسیی» دامەزراوە، دەتوانی، زمانیتکی
 ھاوبەش، وەك زمانی ناخافتن و نووسین، به ھۆی دەسەلاتی دەوله‌تی
 ناوەندییه‌وه، به سەر ھەموو ئەو گەلە جیاوازانەدا بسەپیتنی، بێ ئەوه‌ی
 كەس سرتە و بۆلەى لێوه‌ بێ!

جا، با ئێستە، كەمى باسی ھەر دوو جوۆری دەوله‌تی ناسیۆنال و
 تیریتۆریال، پێوەندییان به زمانی نەتەوهیی و زمانی دەوله‌تەوه بكەین، تا
 بزانی، له دیوہ‌خانێ پر له ئاژاوه‌ی ئەو دەوله‌تاندا، چ باسە !!؟
 بێگومان، ھیچ گەل و نەتەوه‌یه‌ك، له دەوله‌تی ناسیۆنالدا، گرتی زمانی
 نییه. چونکه، دەوله‌تی نەتەوه‌یی، توانا و دەسەلاتی ئابووری، ھەمیشە

کارتیکى يه كجار مه زيان، له « بوژانده وه، گوران، پتسكه وتن، يه كگرتنى
 شتوه كانى زمانىكى ديارىكراوى نه ته وه يى » كرده وه و به شتوه يه كى
 به رده وه اميش، كاريتيده كهن. به پتجه وانده شه وه، نه وه ته وانده ژيترده سن،
 خاوه نى ده وله تى نه ته وه يى خوځان نين، نازادى و سهر به خوځى يان لى
 زه و تكاروه، رتگه يان نه دراوه، به زمانى نه ته وه يى خوځان بدوتن، له بواره
 جيا جيا كانى ژيانى « هونه رى، وژده يى، كومه لايه تيبى و راميارى » دا،
 زمانه كه ي خوځان به كاريتن، رۆژبه رۆژ تا هاتوه، به ره و لاوازون
 رويشتون. له بواره دا ده توانين، چن نمونه يه ك بيتينه وه. هيتندى نه ته وه
 هه بوون، به هوى ده سه لاتى راميارى و هتيزى سهر كوتكهرى سهر بازي
 ده وله ته وه، زمانى نه ته وه يى خوځان پتسختوه و گه شه يان پت كرده وه. له
 نه نجما ميشدا، بناغه ي زمانىكى يه كگرتوى هاويه شى خويندنه وه و
 نووسينيان دارشتوه، به سهر دانىشتوانى ناوچه جيا جيا كانى
 وولاته كه ياندا سهر پاندوه. وهك توركه مه غوليه كان، كه هه مووى نزيكه ي
 چه و تسه د سال ده بچ، له ناوه راستى ناسياوه هاتون و له توركيى نه ورچوا
 نيشته جيتبون. پاشان، نيمپراتورى عوسمانيان دامه زانند. نيدى،
 به ره به ره، « توانا، هتيز، ده سه لاتى راميايى و سهر بازيان »، له سنورى
 جوگرافياى نيوده وله تيبى توركيى نه ورچو تپه راندوه، ده سيان به سهر،
 زۆريه ي زۆرى وولاته كانى ناوچه ي خوره لاتى ناوه ند، هيتندى له
 وولاته كانى رۆژاوا و رۆژه لاتى نه ورچوا گرتوه، تا ماوه يه كى زۆريش،
 زمانه كه ي خوځانيان، به سهر نه و گه لانه دا سهر پاندوه.

جگه له وهى، هيتندى نه ته وه ي ديكه ش، به هوى « زه بروه نك، ده سه لاتى
 راميارى و سهر بازي ده وله ت » وه، زمانه كه ي خوځان، به سهر « گروپ،
 كه مينه نه ته وه يى، گهل و نه ته وه » كانى بنده سياندا سهر پاندوه. بو ماوه يه كى
 رتيزى ميژوويش، نه و گه لانه هه ره به و زمانه په يقيون، خوتندوويانه و
 نووسيويانه. وهك: رووسه كان له سهر ده مى، يه كيتى سوقيتى پتسشودا،
 پتيره ويانده كرد. هه روه ها، « يوگوسلافيا، چيكوسلواكيا، توركيا، ئيران،
 عتراق، سروريا » و هه موو نه و ده وله ته فره نه ته وه و نيشتمانانه ي، هه ره له
 كونه وه تا نه ورچو، به و شتوه يه دامه زرتراون.

گەر لێره دا، باسی زمانی کوردیی و زمانی دهوله ته داگیرکهره کانی کوردستان بکهین، ده بینین: له هه موو جیهاندا، تاکه یه ک نمونه ی دیکه ی وا نابینینه وه. چونکه، نه ته وه ی کورد، به سه ر پینج دهوله تی جیاوازا دا به شکراره، هه ر دهوله تی له و دهوله تانه، زمانیکه ی جیاوازی هه یه. بۆه، سه ره رای نه وه ی، رۆله کانی نه ته وه ی کورد، له زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان بیه شکراره، هیشتا ده بی، گه لی کورد له و به شه ی به و دهوله ته داگیرکهره ی کوردستانه وه به سراوه ته وه، بیه وئ و نه یه وئ، زمانی گه لی سه رده س فیریی. واته: گه لی کورد له باکووری کوردستان، به زمانی تورکی، له رۆژه لاتی کوردستان، به زمانی فارسی، له باشووری گه وره و پچووک، به زمانی عه ره بی، له دهوله ته کانی یه کیتی سوڤیتی پتیشووشدا، به چه ن زمانیکه ی جیاوازی وه ک: « روه سی، نازه ری، نه رمه نی، گورجی، کیرگیزی، ئوزبیکه ی و تازیکه ی » بیه یقی، بخویتی و بنووسی، زمانه نه ته وه یی یه که ی خو شی، ته نیا بۆ ناخافتن به کاریتی، له هیندی جیکه ی نه و دهوله تانه شدا، ته نانه ت، بۆ ناخافتنیش بۆ نیه، ناوی بیتی. بۆه، نه وه ی له کورد و زمانی کوردی قه و ماوه، باوه ر ناکه م، هیشتا، میژووی کۆمه له گه ی مرۆ، به خو به وه بینیی. چونکه، هه ر کوردی، جگه له زمانه که ی خۆی ده بی، یه کتی له زمانی، نه و دهوله ته داگیرکهرانه ی کوردستان بزانی. هه ر چه نده، جگه له کوردی باشوور و خۆراوا، زمانی عه ره بی له نیوانیاندا هاوبه شه، کوردی پارچه کانی دیکه، له و زمانانه ناگه ن. له به رنه وه ی، ریکه به زمانه نه ته وه یی که ی خو شیان نه دراوه، قسه ی پێ بکه ن، تا گه شه بکا و پتیشکه وئ، گه لیکیان هه ر زمانه که ی دایکیشیان نازانن. بۆه، هیندی جار، کارتکی زۆر سه خت و گرانه، کاتی، دوو کوردی خه لکی دوو پارچه ی جیاوازی کوردستان پتیکه گه ن، نه به کوردی و نه به زمانی دهوله ته داگیرکهره که ناتوانن، پتیکه وه ناخافتنکه ن و له یه کدی بگه ن.

هه له به ته، زمانی نه و گه له سه رده سانه، کارتکی گه لتی خرابی، له زمانی کوردی کردووه. جگه له وه ی، بیه یز و لاوازی کردووه، به سه دان وو شه ی باش و خرابی شی تیتاخنیوه.

له راستیدا، ئەندامانی دەزگەیی « کۆمەڵەیی دەولەتە یەكگرتووەكان »، له ئاستی نەتەوەیی كورددا دەبوایە، له « شەرمەزاریی، سەرشۆپیی و رووپەشیدا »، تكتك ئارەقەیی شین و مۆری شەرمەزارییان بپرشتایە. چونكە، هەموو دەولەتەكان، له پیتاوی « ئازادیی، سەربەخۆیی و یەكسانیی »دا، بە دەم سەری شەشەش دەبن، كەچی، نەتەوەییەکی چل میلیۆنی وەك كورد، نەتەوەییەکی بەسزمانی بیتاوان، له ناوچەیی خۆرەهلاتی ناوئێدا، ئەك هەر تەنیا، له هەموو جۆرە مافێکی مۆزیی بێبەشكراوە، بە بەرچاویانەو سەردەبەری، بەلكوو، تا ئێستەش، بە دزیبەو نەبێ، له هیندی ناوچەیی كوردستاندا ناوێرن، بە زمانی كوردیی گفستوگۆتەكن. ئەوانیش، هیچ بەریی نادەن، تەنیا زەقزەق لێی دەروان! ئەوە له كاتیكدا، بە دەیان بەریی رێكویتکیان، بۆ پیتستەشەكانی خوارووی ئەفریكا، كەلانی « فەلەستین، بۆسنەو هەرسك و كۆسۆفۆ » دەركردوو. بەلام، لایە بە لای كورددا ناكەنەو. دەردی « سمایل بێشكچی » دەلتی: (بۆ مۆزۆئایەتی شەرمەزاریی یە، یادی رووداوەكانی چلوپیتنج سال لە مەو بەر بکەنەو، دژی ئەوانە بوەستن، كە ئەو كاتە ئەو تاوانانەیان كەردوو. بەلام، چاوە لەو تاوانانە بپۆشن، كە ئەو پۆ لە بەر چاومان روودەدا.) «315-314, 10»

هەموو كوردی پیتوستە، جگە له زمانی دەولەتە داگیركەرەكانی كوردستان، زمانی ئایینیش بزانی. چونكە، سیستیمی دەولەت و پیتوستەكا. گەر موسولمانەكان دەلتین، زمانی نەتەوەیی گرنگ نییە، چونكە زمانی ئایین و زمانی دەولەتی ئیسلام جیتی دەگرتەو، ئەدی، بۆچی كاتی هەر نەتەوەییەك، رزگاریدەبێ، سەربەخۆیی بە دەس دینتی، دەولەتی نەتەوەیی خۆی دادەمەزرتنتی، یەكسەر دوو شت، وەك یاسا، بە سەر دانیشتووانی وولاتەكەیدا دەس پیتنتی: یەكەم - زمانی نەتەوەیی. دووهم - ئەو ئایینە یا ئەو ئایینزایەیی خۆیان بەروایان پیتی هەبە. جا، هیندی جار و رێدەكەوئ، زمانی نەتەوەیی و زمانی ئایین، هەر له یەك سەرچاوەو دەرووسبووین و هەر یەك زمانین، وەك: هەموو دەولەتە عەرەبییەكان، زمانی ئایینەكەیان، له هەمان زمانی نەتەوەیی عەرەب پیتكەتوو. لەبەرئەو، لەم بارەدا، عەرەب هیچ جۆرە گفستیکی نییە، كارەكەیان بۆ ئاسانبوو. بەلكوو دەتوانین، بلیتین:

زمانه ناینییه که، رازه یه کی گوره ی، زمانه نه ته وه بی یه که یان ده کا. به لام،
 له زوره ی ده ولته ته ئیسلامیه کانی دیکه دا، زمانی نه ته وه بی و زمانی
 ناین دوو زمانی جیاوازن، وهک: (ئیران، بهنگه لادیش، پاکستان،
 نه فگانستان، ئوزبیکستان، کیگیزستان، نازربایجان، تازیکستان و...
 تادا). لهو کاته دا، جگه له زمانی نه ته وه بی، زمانی ناینیش، رۆلی خۆی
 وازیده کا. بۆ نمونه: دوا ی نه وه ی شوڤشی سالی « 1979 » ی گهلانی ئیران
 روویدا، کار به ده سانی نوبی ده ولته تی ئیسلامی، جگه له زمانی فارسی،
 که زمانی ده ولته ت و نه ته وه ی بالاده سه، زمانی عه ره بیشیان، وهک زمانی
 دووه می ده ولته ت ناساند و به سه ره موو گهلانی ئیرانیشیاندا سه پان.
 له بهر نه وه، گه لی رۆژه لاتی کوردستان و گهلانی دیکه ی ئیران ده بی، جگه
 له زمانه نه ته وه بی یه که ی خۆیان، زمانی فارسی که زمانی نه ته وه ی
 بالاده س و ده ولته ته، له گه ل زمانی ناین فیرین و بزائن. واته: جگه له
 فارس، هه موو ئیرانییه کان ده بی، سی زمان بزائن، بی نه وه ی، که س پرسه
 پی کردبن، یا بۆ چوونی خۆیان، له سه ره نه و کیشه گرنگه ده ره بر بی!
 به لام، له هه موو نه و ده ولته ته فره نه ته وه و نیشتمانانه ی، کاتی خۆی له
 رۆژه لاتی نه و روپادا، له سه ره ده می ده سه لاتی کۆمۆنیسته کاندا
 دامه زرابوون، گهلانی جیاوازی نیو نه و ده ولته تانه، تا راده یه کی باش، به
 مافی نه ته وه بی خۆیان گه یشتبوون، زمانی نه ته وه بی خۆیان له ناخافتن و
 خوتندندا به کار دینا. وهک: له یه کیتی سوڤیتی کۆن، دوا ی زمانی رووسی،
 که زمانی ده ولته ت و زمانی هاو به شی، هه موو «که مینه نه ته وه بی، گه ل و
 نه ته وه» کان بوو، هه موو گروه ئیستنییه کانی دیکه، زمانی خۆیان هه بوو،
 له دوا ی زمانی رووسی، به زمانی دووه م داده نران. رۆله کانی نه و گهلانه،
 زمانه نه ته وه بی یه که ی خۆیان، به نازادی به کار دینا، پییان ده خوتند،
 رۆژنامه و گۆفاره کان، به زمانی نه ته وه بی ده ره ده چوون، رادیو و تیلیفیزیونی
 تاییه تی بیان هه بوو. به کورتیه که ی، ده سه لاتی ده ولته تی ناوه ندی سوڤیت،
 به هیچ شیوه یه، دژایه تی زمان و فره نهنگی گهلانی دیکه ی، نیو
 چوار چیه ی ده ولته تی سوڤیتی نه ده کرد. به لام، له ده ولته تیکی فره نه ته وه و
 نیشتمانی، فاشی و سوڤیتی وهک تورکیادا، ته نانه ت، زمانی

ناخافتیش، له جینگه دهوله تیبیه کاندا قه ده غه یه. هه موو کوردی ده بی، ته نیا به زمانی تورکی قسه بکا، داکوکی له خوی بکا، ناچاریش ده کری، تا بلتی: (نای! چهن شاده، نهو که سهی له تورکیادا ده زی و خوی به تورک ده زانی!).

هه لبه ته، کاتی گهلانی جیهان، روو له سه ره خوی و نازادی ده کهن، ده یانه وی، له دهس چه وساندنه وه و بنده سیی رزگار یانی، یه که م نامانجیان نه وه یه، مافی روونا کبیری، بو رۆله کانی گهل دابینه کن. ته نانه ت، نهو گهلانه ی داوای جیا بوونه وه و دامه زرانندی دهوله تی سه ره خوش ناکهن، به نیمچه مافیکی « که لتوری، نانا وه ندی، ئوتونومی یا فیدرالیی » قایلده بن، یه کتی له داواکاریه سه ره کیه کانیان نه وه یه، خوتندن و نووسین، به زمانی نه ته وه یی خویان بی. دهوله تی ناوه ندی، دان به زمانی نه ته وه یی نهو هه ریمه دا بنی، وهک چه ندین جار، له گفتوگوکانی کوردا، داوا له دهسه لاتی ناوه ندی میری به غدا کراوه، تا زمانی کوردی، له هه ریمی باشوری کوردستان، به زمانیکی ره سیی بناسی، زمانی عه ره بییش، وهک زمانی دووه م، له پالیدا بخوتنری. به لام، نهو هه موو ته قه لایانه، له لایهن کاربه دهسه شوئینییه کانی عه ره بی عتراقوه، زۆر به توندی ره تکراره ته وه. هه ر چه نده، له رتکه و تنامه که ی (11/مارسی/1970) دا، دانیان به و مافانه دا نابوو، به لام، رۆله کانی گهل کورد، ته نیا هه ر خه ویان به جتیه جتیکردنییه وه ده بینی!

به م روونکردنه وانهی سه ره وه دا، بو مان ده رده که وی، چۆن و به ج شیوه یه، گهلانی نیو چوارچتیه دهوله تیکی فره ته وه و نیشتمان، ناکوکیان له نیواندا په ی داده بی، به ره ره کانی یه کدی ده کهن، به هه مان شیوه ش، زمانه کان به ره ره کانی یه کدی ده کهن. نه ته وه ی بالادهس ده به وی، زمانی خوی، به سه ر نه ته وه ی بنده سدا بسه پینتی. به هه موو شیوه یه هه ولده دا، له نخ و گرنگیی زمانه نه ته وه یی یه کانی دیکه که مکاته وه. گه ر بوئشیان بلوی، نهوا به یه کجاری قه ده غه یه ده کهن و له نیویده به ن. به لام، گه ر نهو زمانه نه ته وه یی یانه، له چند زمانیکی زیندوو و گه شه کردوو پتکهاتبن، ره گی میژویی یان، به ناخی نه ته وه کاندا قوول داچووین، نهوا له به رده م

په شه‌با و گه‌رده‌ل‌ول‌لی رۆژگاردا خۆیان بۆ راده‌گیری، له ده‌س کیش‌ه‌ی ت‌وان‌د‌ن‌ه‌وه ق‌و‌وت‌ار‌د‌ه‌بن. د‌یار‌ه، ز‌مان‌ی ک‌ور‌د‌ی‌یش، ی‌ه‌ک‌تی له‌ و ز‌مان‌ه‌ ده‌ول‌ه‌م‌ه‌ند و گ‌ه‌ش‌ه‌ک‌ر‌د‌و‌وان‌ه پ‌ت‌ک‌ه‌ات‌و‌وه، ج‌ت‌گ‌ه‌ی خ‌ۆ‌ی به‌ ز‌ی‌اد‌ه‌وه، له ن‌ی‌و‌ د‌ل و د‌ه‌رو‌ن‌ی رۆ‌ل‌ه‌ک‌ان‌ی ن‌ه‌ت‌ه‌وه‌ی ک‌ور‌د‌دا ک‌ر‌د‌ۆ‌ت‌ه‌وه. ت‌اق‌ی‌ک‌ر‌د‌ن‌ه‌وه‌ک‌ان‌ی ژ‌ی‌ان‌ی ن‌ه‌ت‌ه‌وه‌ی‌یش س‌ه‌ل‌مان‌د‌و‌وب‌ه‌ت‌ی، ز‌مان‌ت‌یک‌ی ز‌ی‌ن‌د‌و‌وه. بۆ‌یه، ه‌ه‌ر د‌ه‌م‌ی‌ن‌ی، ه‌ه‌ر گ‌یز نام‌ر‌ی و له‌ن‌ی‌و‌نا‌چ‌تی، به‌ ت‌ه‌ق‌ه‌ل‌ای د‌ا‌گ‌ی‌ر‌ک‌ه‌ران، ت‌ی‌ش‌ک‌ی چ‌رای به‌ ه‌ت‌زی و‌وش‌ه‌ی ک‌ور‌د‌ی ک‌ز‌ن‌اب‌تی، پ‌ش‌ک‌ۆ‌ی گ‌ه‌ش‌ی و‌وش‌ه‌ی، ن‌ی‌و‌ نا‌گ‌ر‌دان‌ی ز‌مان‌ی ک‌ور‌د‌ی ن‌اک‌و‌ژ‌ت‌ه‌وه!

ه‌ه‌ر‌وه‌ها، پ‌ت‌و‌ه‌ن‌د‌ی‌یه‌کی ت‌ون‌د‌و‌ت‌ۆ‌ل، له ن‌ی‌وان ف‌اک‌ت‌ه‌ری ن‌ای‌ین و د‌ه‌ول‌ه‌ت‌دا ه‌یه. ه‌ت‌ن‌د‌ی ج‌ار، ن‌ای‌ین، ر‌یز‌ه‌ک‌ان‌ی چ‌ه‌ن گ‌ه‌ل‌ت‌یک‌ی ن‌ز‌یک له‌ ی‌ه‌ک‌د‌ی‌یه‌وه له‌ت‌و‌پ‌ه‌ت‌د‌ه‌کا، که له‌ چ‌وار‌چ‌ۆ‌یه‌ی ی‌ه‌ک د‌ه‌ول‌ه‌ت‌دا د‌ه‌ژ‌ین و به‌ ی‌ه‌ک ز‌مان‌ی ن‌ز‌یک له‌ ی‌ه‌ک‌د‌ی‌یه‌وه د‌ه‌پ‌ه‌ی‌ق‌ن. ی‌ا له‌ ب‌ن‌ه‌ر‌ه‌ت‌دا، له‌ گ‌رو‌پ‌ه‌ ز‌مان‌ت‌یک‌ی د‌یار‌ی‌ک‌را‌ون. بۆ‌ن‌م‌و‌ن‌ه: « ه‌ی‌ن‌د‌س‌تان و پ‌اک‌س‌تان »، ه‌ه‌ر د‌و‌و ل‌ای‌ان له‌ ی‌ه‌ک ر‌ه‌گ‌ه‌ز‌بو‌ون، ز‌مان‌ه‌ک‌ه‌ی‌ان زۆ‌ر له‌ ی‌ه‌ک‌د‌ی‌یه‌وه ن‌ز‌یک‌بو‌و. که‌چی، ه‌ه‌ر له‌ س‌ه‌ر ب‌ن‌چ‌ی‌ن‌ه‌ی ف‌اک‌ت‌ه‌ری ن‌ای‌ین ج‌یا‌بو‌ن‌ه‌وه، د‌و‌و د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ی ج‌یا‌وا‌ز‌ی‌ان دام‌ه‌ز‌ران‌د. « پ‌اک‌س‌تان و ب‌ه‌ن‌گ‌ه‌ل‌اد‌ی‌ش »، ه‌ه‌ر د‌و‌و ل‌ای‌ان له‌ ر‌و‌وی ز‌مان‌ه‌وه، له‌ ی‌ه‌ک‌د‌ی‌یه‌وه زۆ‌ر ن‌ز‌یک‌بو‌ون. ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت، ی‌ه‌ک ن‌ای‌ین‌ش‌ی‌ان ه‌یه. که‌چی، به‌ ه‌ۆ‌ی چ‌ه‌ن ف‌اک‌ت‌ه‌ر‌ت‌یک‌ی ر‌ام‌یار‌ی‌ی و ج‌و‌گ‌راف‌یا‌وه، له‌ ی‌ه‌ک‌د‌ی‌ی ج‌یا‌بو‌ن‌ه‌وه و د‌و‌و د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ی ج‌یا‌وا‌ز‌ی‌ان دام‌ه‌ز‌ران‌د.

ه‌ه‌ر‌وه‌ها، « س‌ر‌به‌کان و گ‌ه‌لی ک‌ۆ‌س‌ۆ‌ق‌ۆ »، ن‌م‌و‌ن‌ه‌یه‌کی د‌یک‌ه‌ی ت‌ه‌م س‌ه‌ر‌د‌ه‌م‌ه‌ن. گ‌ه‌لی « ک‌ۆ‌س‌ۆ‌ق‌ۆ »، له‌ چ‌ه‌ن گ‌رو‌پ‌ت‌یک‌ی ن‌ی‌ت‌ن‌ی‌ی و‌ه‌ک « ن‌ه‌ل‌بان، س‌ر‌ب، م‌ه‌ک‌ه‌د‌ۆ‌ن‌ی‌ی، س‌ل‌اف، ت‌ورک و... ت‌اد » پ‌ت‌ک‌ه‌ات‌و‌ون. ه‌ه‌ر چ‌ه‌ن‌د‌ه، « س‌ر‌ب » ه‌کان، ز‌مان‌ه‌ک‌ه‌ی‌ان به‌ ی‌ه‌ک‌تی له‌ ز‌مان‌ه‌ک‌ان‌ی، گ‌رو‌پ‌ه‌ ز‌مان‌ی س‌ل‌اف‌ی‌ی و ن‌ه‌ل‌بان‌ه‌کان ز‌مان‌ه‌ک‌ه‌ی‌ان به‌ ی‌ه‌ک‌تی له‌ گ‌رو‌پ‌ه‌ ز‌مان‌ی ی‌ۆ‌ن‌ان‌ی‌ی د‌اد‌ه‌ن‌ر‌ت‌ین. وات‌ه: له‌ ر‌و‌وی ز‌مان‌ه‌وه ج‌یا‌وا‌ز‌ی‌ان ه‌یه. ه‌ه‌ر‌وه‌ها، له‌ ر‌و‌وی ن‌ای‌ین‌ش‌ه‌وه، ه‌ه‌ر ج‌یا‌وا‌ز‌ن و س‌ه‌ر به‌ د‌و‌و ن‌ای‌ین‌ی ن‌اس‌مان‌ی‌ی ج‌یا‌وا‌ز‌ن. ب‌ه‌لام، ن‌ه‌وه‌ت‌ه‌ی د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ی ی‌ۆ‌گ‌ۆ‌س‌ل‌اف‌ی‌ای نو‌ی، له‌ د‌و‌ای ج‌ه‌ن‌گی ی‌ه‌ک‌ه‌می ج‌ی‌ه‌ان‌ه‌وه دام‌ه‌ز‌را‌وه، ن‌ه‌و گ‌رو‌پ‌ه‌ ن‌ی‌ت‌ن‌ی‌یان‌ه‌ پ‌ت‌ک‌ه‌وه د‌ه‌ژ‌ین. که‌چی، ن‌ه‌ل‌بان‌ه‌کان ن‌ه‌و‌رۆ،

کراسی نایینی ئیسلامیان له بهرکردوو و داوای سه‌ربه‌خۆیی ده‌کهن! له هه‌مان کاتیشدا، پێچه‌وانه‌ی ئهم باره‌ ده‌بینین، وه‌ک ئه‌وه‌ی چه‌ندین ده‌وله‌تی سه‌ره‌به‌یی هه‌یه، به‌ هه‌ر هه‌موویان یه‌ک نه‌ته‌وه‌ پێکدێتن، یه‌ک زمانه‌ی نه‌ته‌وه‌یی یان هه‌یه، یه‌ک نایینی ها‌وبه‌ش کۆیانده‌کاته‌وه، که‌چی، یه‌ک ده‌وله‌تی یه‌ک‌گرتویان نییه!

پۆلی ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی، له‌ بوژاندنه‌وه‌ی زمانه‌ی نه‌ته‌وه‌بیدا، شتیکه‌ هه‌ر له‌ باسکردن نایه. چونکه، زۆریه‌ی زۆری ده‌وله‌ته‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کان، له‌ سه‌ر بناغه‌ی زمانه‌ی نه‌ته‌وه‌یی دامه‌زراون. جا، گه‌ر ئه‌و زمانه‌ لا‌وازی‌شبه‌ت، ئه‌وا ده‌وله‌ته‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ به‌ هه‌تیه‌کا. یا گه‌ر زمانه‌ی به‌ت، له‌ بیره‌چوو‌بسته‌وه، ئه‌وا ده‌وله‌ته‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که، سه‌رله‌نوێ زیندوو‌بیده‌کاته‌وه و ده‌یووژتێتیه‌وه. لیره‌دا ده‌توانین، با‌شترین نمونه‌ له‌ سه‌ر زمانه‌ی «عیبری» بێتینه‌وه، چۆن جووه‌کان، دا‌وای ئه‌وه‌ی له‌ سالی «1948» دا، ده‌وله‌تی ئیسرایلیان دامه‌زران، زمانه‌ عیبری‌هه‌ی خۆیان زیندوو‌کرده‌وه، ئه‌ورۆ به‌ یه‌که‌م زمانه‌ی سه‌ره‌کیی ده‌وله‌تی ئیسراییل داده‌نری!

له‌ به‌رئه‌وه‌ی، باری کورد له‌ بنده‌سی تورکه‌کاندا، له‌ هه‌موو پوویه‌که‌وه، له‌ کوردی به‌شه‌کانی دیکه‌ی کوردستان خراپتره، لیره‌دا، ته‌نیا نمونه‌یه‌ک، له‌ سه‌ر ده‌وله‌تی تورک و زمانه‌ی کوردی دێتینه‌وه. ئه‌وته‌ی کورد له‌ باکووری کوردستان ده‌ژی، به‌ زمانه‌ی خۆی قسه‌یکردوو، هۆنراوه‌یگوتوو، شه‌وانه‌ له‌ به‌ر ناگردان، دا‌پیره و با‌پیره کورده‌کان، به‌سه‌رهات و چیره‌کی کوردییان، بۆ مناله‌کانیان گه‌تیره‌ته‌وه. زۆر به‌ ده‌گه‌من، کورد زمانه‌ی تورکیی زانیوه. به‌لام، له‌و کاته‌وه‌ ده‌وله‌تی تورکیای نوێ دامه‌زراوه، هه‌موو په‌وشه‌که‌ به‌ ته‌واوی گۆراوه. چونکه، تورکه‌که‌مالیه‌کان، جگه‌ له‌ زمانه‌ی تورکیی، دان به‌ هیچ جوژه‌ زمانه‌تیکه‌ی دیکه‌دا نانتین. له‌ به‌رئه‌وه، زمانه‌ی کوردییان قه‌ده‌غه‌کردوو. په‌یقین به‌ کوردی، له‌ لایه‌ن کاربه‌ده‌سانی تورکه‌وه، به‌ کاره‌تیکی نا‌په‌وا و نا‌پاکیی دانراوه. هه‌ر چه‌نده، زۆریه‌ی زۆری گه‌لی کورد، له‌ باکووری کوردستان، جگه‌ له‌ زمانه‌ی زکماکیی خۆیان، هیچ جوژه‌ زمانه‌تیکه‌ی دیکه‌ نازانن. به‌لام، له‌و سه‌رده‌مه‌وه، له‌ لایه‌که‌وه‌ له‌ پتی «قه‌ده‌گه‌کردنی زمانه‌ی کوردی، هه‌ر شه‌کردن، را‌وانان، گرتن، گواسته‌وه،

کۆمهله لکۆژی، توانده وه و تورکاندنی باکووری کوردستان « وه، له لایه کی دیکه شه وه، به هۆی خۆتندن به زمانی تورکی و بۆ راپه راندنی کاروباره کانی رۆژانه ی ژبان، له ناچاریدا و به زۆر، ورده ورده، کوردیان فێری زمانی تورکی کرد وه، زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیانیان له بیر برد و نه ته وه، که پێشتر (له نێو کورده کاندا، کهس به زمانی تورکی قسه ی نه ده کرد، به تایبه تی کورده ئاسایی یه کان، ئه وه ههر هه یچیان نه ده زانی) « 10، 134»

تورکه کان، له سه ره تا دا به هه یچ شتیه یه، دانیان به زمانی کوردیدا نه ده نا. ، زمانی کوردییان، به یه کتی له دیالیکته کانی زمانی تورکی داده نا. ههر چه نه، نه ک ههر ته نیا کورد خۆی، ئه و بۆ چوونانه ی تورکی په ته ده کرده وه، به لکۆ، هه موو ده زگه ئه کادیی و پرونا کبیره کانی دیکه ی گه لانی جیهانیش، ئه وه یان سه لماند وه، زمانی کوردیی به یه کتی له زمانه « هه ندۆ - ئه وروپایی » یه کان داده نرێ. زمانی تورکییش، یه کتی له زمانه جیا وازه کانی، گروپه زمانی « ئه لتیکی » سه ره به خه زانی « ئۆزالیی » پێکدێتی. له گه له ئه وه شدا، تورکه کان خۆیان باش ده زانن، کوردیی و تورکی، دوو زمانی جیا وازن، کورد و تورک دوو نه ته وه ی جیان. به لام، تورکه داگیرکه ره کان، ههر گیز دانیان به و راستیه دا نه ناوه و نانین، ئه وساش و ئه سته ش، ههر له سه ره ئه و باوه په شو ئه یه ی خۆیان سوورن. ئه وان وا ده زانن، به و جو ره برپاره قرچۆکانه ده توانن، زمانی کوردیی له نێو به رن و که سه یس حه سبیی بۆ نه کا!

دیاره، ههر کاتی، هه زری داگیرکه ری ده وله تیکی بیانیی، نیه شتمانی نه ته وه به کی دیکه داگیرده کا، له پێش هه موو شتێکدا هه ولده دا، زمانه نه ته وه یی یه که ی قه ده غه کا، تا ورده ورده، له نێو به ری، له بۆ ته ی زمانه که ی خۆیدا بیه تۆ ئه یته وه. زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆی، به سه ردا سه به پێتی، رۆ له کانی به زمانی زکماکی خۆیان نه خۆیتن، نه نووسن و ئاخافتن نه که ن. که له سووره که ی له ناو به رن، مێژوه که ی به شتۆتین، تا به ره به ره به ئامانجه گلاوه کانی خۆیان ده گه ن. وه ک: ئه مپریالیزمی فره نسیی له « جه زایر » وسته ی، گه لی جه زایر له رتی زمانه وه، به خاک و گه له که یه وه قووتدا.

دهوله ته داگیر که ره کانی کوردستانیش، له سه ره تای نهم سه دهیه وه، به هم موو شیوه به هولیانداوه، زمانی خویان به زۆر، به سه ر پۆله کانی نه ته وهی کورددا بسه پیتن، زمانی کوردیی بتویننه وه. لیره دا غوونه به دینینه وه: له سییه کاندا، باوکی فاشیزمی تورک « مسته فا که مال »، له گه ل کومه لهی میژووی تورکیادا کۆده بیته وه، پرسپاریان لی ده کا و ده لی: (ده زانن، بزجی گه لانی به لقانمان له ده سچوو؟) پاشان، هه ر خۆشی وه لامده داته وه و ده لی: (گه لانی به لقان، په یمانگه ی توئینه وه ی سلاقییان دامه زراندا، لی کۆلینه وه ی درتیزان دربارهی « زمان، وئزه، میژوو و که لتور » که یان ناماده کرد. نه و کار و ده مه ته قتیانه ی، له و رتیانه وه دروسبون، بووه هوی نه وه ی، هوشیاری نه ته وه یی له نیو نه و گه لانه دا له دایکبی. پاشان، دژی ئیمپراتوریای عوسمانیی، به شۆرش کۆتاییهات.) « 51-50, 10 »

دیاره، مه به سستی نه تا تورک، له قه ده غه کردنی زمانی نه ته وه یی گه لانی بنده سی تورک نه وه بووه، وه ک « سمایل بیتشکچی » ده لی: (گه ر ویستمان، سه ر به نه ته وه یه ک دانه ویتنن، وه ک کۆیله ی لی که ین، ناسنامه ی نه ته وه یی لی زه وتکه ین، گه ر ویستمان، داگیر که ره له ناوچه یه کدا ده سه لاتی هه بی، پتیوسته، نه لفویتی نه و نه ته وه یه له ناو به رین، پتیوسته نه یه لین، نه و گه له یا نه و نه ته وه یه، به زمانی خۆی ناخافتنکا، تا به ره سستی له میانه ی خۆی و که لتوره که یدا دروسکه ین) « 51, 10 »

نهم باوهره شوئیتینی و پووچه، نه ک هه ر ته نیا، کار به ده سانی ده ولته ت، بانگاشه یان بو کردوو و بۆشی ده کهن، نه ک هه ر ده ولته ویستوو به تی و ده شیوه ی، زمانی نه ته وه ی بالاده س، به زۆر به سه ر دانیشستووایی کوردستاندا بسه پیتن و ده شیسه پیتن، به لکوو، زۆریه ی زۆری « نووسه ران، پووونا کبیران، مامۆستایانی زانکو و ده زگه نه کادیییه کانی تورک » یش پشگیریان کردوو و پشگیریشیده کهن. هه ولیانداوه و هه ولیشه دهن، به لی کۆلینه وه و توئینه وه بیسه ملیتن، زمانی کوردیی زمانیکی ره سه ن نییه، دیالیکتیککی زمانی تورکییه، له بنه رته دا له زمانی تورکییه وه وه رگیراوه. واته: نه و توئزه خوتنده وار و نه کادیییه، هه میشه، پشگیری دید و بۆچوونه کانی، کار به ده سانی ده ولته ت و ده زگه ی سه ر یازی تورکیان کردوو.

نه‌وه‌ته، شۆڤتینییه‌کی به ره‌چه‌له‌ک کوردی وه‌ک «Bulent Ecevit»، که به خۆپراییی و به درۆ، خۆی به «چەپ و دیمۆکراسیخواز» داده‌نتی، زۆر بێشهرمانه ده‌لتی: (کورد که‌مینیه‌کی نه‌ته‌وه‌یی نییه، نه‌وانیش، وه‌ک هه‌موو تورکه‌کان سهر به زۆریه‌ن، که کۆماری تورکیایان دامه‌زراندوه. له بهر نه‌و هۆیه، کورده‌کان بۆیان نییه، داوای مافه‌کانی «زمان، که‌لتور، نه‌ته‌وه‌یی و دیمۆکراسیی» بکه‌ن. گهر، داوای نه‌و مافانه‌ بکه‌ن، واته داوای باریکی تاییه‌تی ده‌که‌ن، له‌به‌ر نه‌وه، جیاوازیخوازن.) «31،10»

گهر ته‌ماشایه‌کی، هه‌موو نه‌و بریار و ده‌ستورانه‌ش که‌ین، که له سهرده‌مه جیاوازه‌کانی میثرووی، ده‌سه‌لاتی رامیاری ده‌وله‌تی خۆپناریی تورکیادا، له لایه‌ن «دادگه‌ سه‌ریازییه‌کان، په‌رله‌مانی تورکیا و کاربه‌ده‌سانی ده‌وله‌تی تورک» وه‌ ده‌رچوون، نه‌وا ده‌بی، باستیکی تاییه‌تییان بۆ ته‌رخانه‌کین. بۆیه لێره‌دا، ته‌نیا ده‌س بۆ هیندیکیان را‌ده‌کێشین.

له دادگه‌ سه‌ریازییه‌کاندا، دژی نه‌و کوردانه‌ی به تاوانی، کاری پروناکبیری گیرابوون، بۆیان نه‌بوو، به کوردیی داکۆکیی له خۆیان که‌ن. به‌لام، کاتی به کوردیی وه‌لامی پرسیارکی، دادوه‌ری تورکیان ده‌دایه‌وه و ته‌نیا به کوردیی ده‌په‌یقین، تورکه‌کان له وه‌لامی کورده‌کاندا ده‌یانگوت: (نه‌ته‌وه‌ی کورد بوونی نییه. به شتویه‌کی گشتیی، کورد له ره‌چه‌له‌کی تورکه. زمانی کوردیی، جگه له دیالیکتی له دیالیکته‌کانی زمانی تورکیی، هیچی دیکه نییه.) «149،10» به‌لام، لاوه کورده‌کان، زۆر به شتویه‌کی جه‌سورانه، داکۆکییان له خۆیان و کیشه نه‌ته‌وه‌یی به‌که‌یان ده‌کرد. که‌چی، تورکه‌کان دووپاتیانده‌کرده‌وه و ده‌یانگوت: (زمانیکی سه‌ریه‌خۆی کوردیی نییه، به‌لکوو، دیالیکتیکی تورکییه. له 40% ی له تورکیی، له 30% له عه‌ره‌بیی، له 28% له فارسیی و نه‌وی دیکه‌شی له 2% له زمانه‌کانی نه‌رمه‌نیی، گورجیی و سریانیی کۆنه‌وه وه‌رگیراوه.) «150،10»

هه‌روه‌ها، کاتی له سالی «1988» دا، تورکه‌کان دادگایی کوردپه‌روه‌ر «مه‌هدی زانا» ده‌که‌ن. «مه‌هدی» له دوا دانیشستندا رایده‌گه‌یه‌نتی، به زمانی کوردیی، داکۆکیی له خۆی ده‌کا. له‌به‌ر نه‌وه، ده‌سته‌ی دادگه

برپارده‌دهن، جارتیکی دیکه دادگایی بکهنه‌وه. چونکه، به زمانی کوردیی قسه یکردوهه. « Vedat Erkan » ی داواکاری گشتیی دادگه، زۆر به راشکاوایی پتی ده‌لتی: (له سه‌ر خاکی ده‌وله‌تی تورکیا، زمانی کوردیی نییه. پاشان، ده‌لتی: کوردیی زمان نییه، به‌لکوو، له کۆمه‌لتی ووشه‌ی تیکه‌لاو پیکهاتوهه. کۆمه‌لتی ووشه‌ی دیاریکراوه، به ره‌چه‌له‌ک تورکییه، که له ماوه‌ی چهن‌دین سالدا وه‌ک دیالیتکتی دروسبووه. به‌لام، چهن که‌ستیکی که‌م و ده‌وله‌ته بیانیه‌کان، بۆ مه‌به‌سی تاییه‌تیی خۆیان، هانی به‌کاره‌یتانی ده‌دهن. نهمه به هیچ شتیه‌یه نه‌وه ناگه‌یه‌نتی، ره‌گه‌زی کورد و زمانی کوردیی، له نیوان رۆله‌کانی گه‌لی تورک و نیشتمانی تورکدا هه‌بی. نهم دیالیتکته، نه‌ورۆ له رۆژه‌ه‌لات و خوارووی نه‌نادۆل، وه‌ک هۆی ده‌رپین به‌کار دیتری. نهمه، ماوه‌یه‌کی زۆره، ده‌سکاری نهم دیالیتکته‌مان نه‌کردوهه، تا وه‌ک بابه‌تیککی پروپاگه‌نده و شانازیکردنی لیهااتوهه، رۆژی له رۆژانیش به زمانی دایک دانه‌نراوه ... نه‌وه راستیه‌که درۆی تیدا نییه. به‌لام، گه‌ر ویستمان، هیندی له‌و که‌سانه‌ی زمانی تورکیی نازانن، به کوردیان ناوه‌رین و بلتین: زمانتیککی کوردییان هه‌یه، نه‌وه جگه له بریندارکردنی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، هیچ شتیککی دیکه ناگه‌یه‌نتی. «340, 10»

دیاره، کاربه‌ده‌سی دادگه‌ی تورک، راستی فهرمووه: گه‌ر مرۆف له تورکیادا، جگه له زمانی تورکیی، به ههر زمانتیککی دیکه، به تاییه‌تیی، به زمانی کوردیی بدوی، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی تورک بریندارده‌کا. وه‌ک کورد خۆی، نه‌ته‌وه نه‌بی، هیچ جوژه هه‌ستیککی نه‌بی، له کۆمه‌لگه‌ی مرۆ دابرابیی، خوا تورک و کوردی، له دوو قورێ جیاواز دروسکردبێ!

جا، نه‌وه جگه له‌وه‌ی، ههر نووسه‌ری، شتیککی له باره‌ی ره‌چه‌له‌کی کورد و زمانی کوردیه‌وه بنووسیا، کوردی به تورک و زمانی کوردیی به دیالیتکتیککی زمانی تورکیی دابنایه، پیتشوازییان لێ ده‌کرد، زۆر به خوشیه‌وه په‌رتووکه‌که‌یان بۆ چاپ و بلاوده‌کرده‌وه. به خۆپایی «ابه‌شیانده‌کرد، هه‌موو «بازار، په‌رتووک‌خانه، خوتندنه‌گه، په‌یمانگه و زانکۆکانی تورکیا» یان لێ پرده‌کرد. بۆ نمونه: «سمایل بیشکچی» باسی په‌رتووکتیککی نووسه‌ری تورک «محهم‌د شه‌ریف فورات» ده‌کا. له سالی

«1948» دا، له ژبیر ناوی «هر ټیمه کانی پوژهلالات و میټرووی ناوچهی وارتو» وه نووسراوه. له سالی «1960» دا، له لایمن ژه نهرال «که مال گورستیل» هوه پیتشه کیی بو نووسراوه. پاشان، له سهر نهرکی شالیارگهی پوژنبیری تورکیا چاپ و بلاو کراوه ته وه. ژماره یه کی یه کجار زوری، به خوزایی به سهر هم مو ماموستا کانی زانکو و یه کیتییه خوتندکاره کاندالی دابه شکراره. بو هم مو پوژنامه و گوټاره کان نیراره. په رتووکخانهی خوتندنگه کان، شوټنه سهر یازییه کان، ده زگه و ماله زانکوټیه کانی لی پرکراوه. «160، 10»

ټیسته، بومان روونبووه، باری کورد له تورکیادا چونه. بوچی زوریه ی کورد، زمانی زکماکیی خویان نازانن؟ دیاره، ټیمه به شتیه یه کی گشتیی باسمانکرد. نه گینا، نه م ده رکه وته یه، له کوندا زور بلاو بووه. به تایه تی، له نیو «خوتنه وار، رووناکبیر، نووسهر، هونه ر، زانا و پیاهه ټایینییه کان» دا، له راده به ده ربووه.

هر له کونه وه، له هر چوار پارچه کی کوردستان، ده ولته ده داگیرکهره کان همیشه هه ولیانداوه، چن کوردی کی خوټروش و نیشتمان فروش، وه ک توله و تانجیی راگرن. به هر شتیه یه بی، ده میان چه ورکن، هانیاندهن، تا به شتوایتکی چه وت و خراب، له سهر «زمان، هونه ر، وټره، جوگرافیا، میټروو و ره چه له کی کورد» بنووسن. زانیاری هه له، له نیو پریزه کانی نه ته وه ی کورد و نه ته وه سهر ده سه کانی چوار ده ولته ته که دا بلاو که نه وه. به م کاره شیان ده یانه وی، له لایه که وه، له پتی «نووسهر، شاره زا و نه کادی مییه کانی کورد» خوټه وه، هم باوه ر به کورد، هم باوه ر به گهلانی ناوچه که و جیهانیش بیتن، نهو زانیارییه هه لانه راستن. له لایه کی دیکه شه وه، نهو زانیارییه چه واشه کراوانه، بو دژایه تی کردنی بزوتنه وه ی نه ته وه یی و رامیاری کورد به کاریتین. چونکه، له م رتیه پتر، هیچ جوړه رتیه کی دیکه ی هر زانتریان نه دوزیوه ته وه!

یه کتی له و نووسره کورده خوټروشانه، «ره شید یاسمی» یه، که «میټرووی نه ژاد و په یوه سته گی کورد» ی داناوه. هر چه نده، هیندی راستیی، له م به رهمه دا هیه به لام، له زور شوټندا، به ده سی نانقه س راستیییه کانی

شیتواندوو. جگه له‌وهی، وهک نووسەر خۆی، ده‌رباره‌ی به‌رهمه‌که‌ی ده‌لتی: (له‌ سەر داواکردنی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری ئێران نووسراوه، به‌و مه‌به‌سه‌ی که «په‌گه‌ز و یه‌کیته‌ی میله‌له‌تی کورد له‌گه‌ڵ میله‌له‌تی ئێراندا» فارسیدا - ق. کوردۆ «، هه‌روه‌ها، یه‌کیته‌ی میژوویان و هاوکاری کورد له‌ ژبانی ئێراندا پیشاندړی» (35,78)

لێره‌دا، نووسەر به‌ هه‌موو توانایه‌وه، زۆر بیتیاکانه‌ ده‌یه‌وێ، بیسه‌لیته‌ی، کورد نه‌ته‌وه‌یه‌کی په‌سه‌ن نییه، خاوه‌نی زمان و که‌لتووری تایبه‌تی خۆی نییه. به‌لکۆ، په‌گه‌زی کورد له‌ فارسه‌گانه‌وه‌ هاتوه. ئه‌م دید و بۆچوونانه، جگه‌ له‌وه‌ی، له‌ سه‌داسه‌ده‌ له‌ن، له‌ هه‌مان کاتیشدا، به‌ کاریکی چه‌وت داده‌نێتن و به‌ گران له‌ سەر نه‌ته‌وه‌ی کورد ته‌واوده‌بن. بۆیه، هه‌یج کوردی بۆی نییه، به‌ ناوی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه‌ گوتار بنووسێ، هه‌یج جوژه‌ بریاربیدا، که‌ پێوه‌ندییه‌کی سه‌ره‌کیی به‌ «جوگرافیا، میژوو، زمان، وێژه و کیشه‌ ستراتیژییه‌کانی کورد» وه‌ هه‌بێ، به‌لکۆ، ته‌نیا ده‌زگه‌ نه‌کاده‌یییه‌ کورديه‌کان ده‌توانن، ئه‌و جوژه‌ کارانه‌ بکه‌ن و بریاری له‌ سەر به‌ن.

هه‌لبه‌ته، نووسه‌ریکی وه‌ک «ره‌شید یاسمی»، یه‌کت له‌و کورده‌ پووناکیه‌وه، به‌وه، له‌ سەر داواکاری، ده‌وله‌تی ئێران، زمانی کوردیی، به‌ دیالیکتیکی زمانی فارسیی داناوه. بۆیه، گوتویه‌تی: (تا ئه‌م سالانه‌ی دوایی، له‌ هه‌موو ناچه‌کانی کوردستاندا، جگه‌ له‌ نووسینی فارسیی، هه‌یج نووسینیکی تریان به‌کار نه‌ده‌هێنا.) پاشان، ده‌لتی: (میژوونوسان و زانیانی کورد، به‌ زمانی فارسیی نووسیویه‌وه) (54,78) «شه‌ره‌فنامه‌» شی به‌ نمونه‌ هه‌ناوه‌ته‌وه. به‌لام، ئه‌م کورده‌ ناپاکه، ته‌ماشای ئه‌وه‌ی نه‌کردوه، به‌ ده‌یان هۆنه‌ری کوردمان هه‌بووه، زۆر له‌ پێش «شه‌ره‌فخان» وه‌، هۆنراوه‌کانی خۆیان، به‌ زمانی کوردیی هۆنیوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها، هه‌موو ئایینه‌ کۆنه‌کانی کورد، چ له‌ پێش و چ له‌ پاش زایین، به‌ زمانی کوردیی نووسراون! ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، به‌ هه‌یج شێوه‌یه، یاسی بنده‌سیی و چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کوردیی نه‌کردوه، که‌ له‌و کاته‌ی ئه‌و به‌رهمه‌که‌ی خۆی نووسیوه، داگیرکه‌رانی کوردستان، به‌ هه‌یج جوژی، له‌ هه‌یج به‌شیکێ کوردستان، پێگه‌یان نه‌داوه، کورد به‌ زمانی خوی به‌خوتنی و بنووسنی!

له‌بەرئەوه، هێندێ له نوسەر و زاناکانی کورد، وەک پتووست وەلامی «یاسەمی» یان داوێتەوه. لەو بارەیه‌وه، پرۆفیسۆر «کوردۆییف» دە‌لتی: (زمانی هەندیک له هۆزەکانی زووی زاگرووس، که له بنچینهی دروسکردنی میلله‌تی کورددا هاوبه‌شییانکردوه، له خیزانی زمانه ئێرانیه‌کان بوون. له‌م پرۆوه‌وه زمانی کوردیی، وەک یه‌کتێ له زمانه‌کانی ئه‌سلیی زاگرووس خزمایه‌تی و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل زمانه‌کانی میدیی و پارفیایی و فارسیدا هه‌بووه، به‌لام، به‌هیچ جوړی له زمانی فارسییه‌وه دروست نه‌بووه و نه‌که‌وتۆته‌وه، وەک ره‌شید یاسمی وای شه‌زمانه‌ ده‌یه‌وتی، بیسه‌لمینتی. بێگومان، هاوبه‌شیکردنی ماد و پارفیان و فارس له دروسبوونی میلله‌تی کورددا بووه به‌هۆی به‌هێزکردنی پتوه‌ندی له‌گه‌ل زمانه ئێرانیه‌کاندا «میدی، پارفیایی، فارسی» به‌لام، ئەمه به‌هیچ جوړی نابێ به‌ه‌لگه‌ بۆ نیشاندانی ئەوه‌ی، که کورد له فارسه‌وه په‌یدا‌بووی و زمانی کوردیی لقێ بێ له زمانی فارسیی.) «45-44,78»

ئینجا، با بزانی، ده‌ولت چۆن ده‌توانی، زمانی تاین یا زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی بنده‌سی خۆیدا بسه‌پینتی؟ به‌چ شتیه‌یه، دژایه‌تی زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی دیکه‌ ده‌کا؟ هه‌لبه‌ته، که گوتمان ده‌ولت، واته: «یاسا، ده‌زگه‌ی راپه‌راندن، ده‌سه‌لاتی رامیاری و سه‌ریازی، له‌شکرکێشی و هیزی پۆلیس، گرتووخانه و راوانان، گرتن و کوشتن، توانای مه‌راتیبی و مه‌تیرالیی» و گه‌لتی شتی دیکه‌ش ده‌گه‌یه‌نتی. بۆیه، یه‌که‌م کارێ، ده‌ولت په‌نای بۆ به‌ری، یاسایه، تا به‌هۆی یاساوه، نه‌و دید و بۆچوونه شۆقینییانه‌ی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، به‌سه‌ر دانیشتوانی ده‌ولته‌وه‌ فره‌نه‌ته‌وه و نیشتمان‌که‌دا بسه‌پینتی. با بزانی، یاسای تورکیا، له‌و باره‌یه‌وه جیمان بۆ باسده‌کا.

له‌هه‌ر دوو ده‌ستووری سالانی «1961 و 1982» دا هاتوه، که (ده‌ستوور سرووش و دینامیکیتی خۆی له‌رێبازی نه‌ته‌وه‌یی تورکه‌وه‌ه‌رده‌گرێ). «239,10» پوخته‌ی هه‌ر دوو خالی سێ و چواری ده‌ستووریش ده‌لتی: جگه‌ له‌ زمانی تورکیی، به‌هیچ شتیه‌یه، هیچ جوړه‌ زمانیکی دیکه‌ی یاساغ، له‌ تورکیادا به‌کار ناهێنرێ. هه‌موو «چاپه‌مه‌نیی، قه‌وان، کاسیتی

ریکۆردەر، کاسیتی قیدیۆ، وینه « و هەر شتیکی دیکه، پیتچه وانهی خالی سێ بێ، دهسی به سهرداده گیرئ. سهیر نهوهیه، له کاتی کدا نووسین و بلاو کردنهوه، به زمانه کانی دیکه ی گهلانی تورکیا قهده غهدهکا، کهچی، به هیندی له زمانه کانی دیکه ی وهک « نینگلیزی، فرهنسی، ئهلمانی، فارسی، عه ره بی، ئه رمه نیی « و چهن زمانتیکی دیکه ش، هه موو شتی بلاوده که نه وه، ته نیا به کوردی نه بئ، سزای له سه ر داده نین!

هه لبه ته، مه ترسیی کورد و زمانی کوردی، له هه موو ئه و گهلانه و زمانه کانیان، بۆ سه ر تورک زۆر زیاتره. بۆیه، وا به و شیوه یه، قه ده غه یان کردوه! ههروه ها، ده بینین: له ده ستووری سالی « 1983 » دا، له هه ر دوو ده ستوره که ی پیتشوو خراپتر نووسراوه. چونکه، چهن دین جار، ئه و شتانه ی دوو پات کردۆته وه. له به رگه ی یه کدا ده لئ: (ئهم یاسایه، سه ره تا و لیسته ی تایبه تی، بۆ چاپه مه نیی و بلاو کردنه وه ی بیروباوه ر پتکه ده خا. ئه وانهی پتوه ندییان، به زمانه قه ده غه کراوه کانه وه هه یه، به مه رجئ بایه خ به یه کیتی نێوان « ده ولت، خاک، نه ته وه و سهروه یی « بدا، که هه رگیز لێک جیا نا کرینه وه، ههروه ها، بایه خ به « کۆمار، ئاساییشی نیشتمانی و پاراستنی رژیمی گشتی ده ولت « بدا. » (240، 10)

ئهمه، ته نیا یه ک به رگه ی ئه و ده ستوره بوو. به رگه کانی دیکه شی، گه ر خراپتر نه بن، هه رگیز باشتر نین. چونکه، مه شتی نمونه ی خه روا رتکه، بۆیه هه ر هینده به سه!

« Tahsin Sarac », یه کئ له و نووسه ر و هۆنه ره، کورده خو فرۆشه به ناویانگانه ی تورکیا بوو، که رۆلێکی گه وه ی له « ژبانده وه، بوژاندنه وه و گه شه سه ندنی زمانی تورکیی « دا بینیه وه. دوا ی ئه وه ی، له پتکه وتی (1989/06/28) دا مرد، پتر له بیستوینج « نووسه ر، هۆنه ر، زمانه وان و رۆژنامه نووس «، ده رباره ی ژبان و به ره مه کانیی، شتوازی نووسین و ده سه ر نه گینی « ته حسین « یان نووسی و دوان. هه ر هه مووشیان، پتییان وابوو، (ته حسین به زمانیکی خاوتنی تورکیی نووسیویه تی، زۆر هۆگری زمان و وێژه ی تورکیی بووه، به هۆی هۆزراوه کانییه وه، زمانی تورکیی قولایی یه گی ره سه نی په یدا کرد.) « (249، 10)

ئەو كوردە ناپاكە، ھەمیشە ووشەى كوردىي پەسەنى، لە زمانى كوردىيەو ھە دەدزى، زمانى توركە مەغولەكانى، پىن دەولە مەند دەكرد، كە ئەو پۆر توركەكان، بە چەن ووشەيەكى خاوتىن و پەسەنى توركىي دادەنيتن! ھەر وەك ھۆنەرى تورك « Refik Durbas » دەلتى: (تەحسین، ھۆنەرى زمانى توركىي خاوتىنبوو. ئەو، ئەو مامۆستايە بوو، كە خاوتىنتىن داڤشتنەكانى زمانى توركىي، بۆ ھۆنراو ھۆنراو گۆپىي. بە ھۆى بەردەوامبوون و سووربوونى، لە سەر چلوورەبەستنى سەلىقەى ھۆنراوئەى ئەو، ئەم زمانە بوو بە زمانى ھۆنراو، دواى ئەو ھى، لە توركمانەى كۆن بىترايەو ھە. «250،10» بە مەرجى، وەك « بىتشكچى » دەلتى: (تەحسین كورد بوو. بەلام، ھەرگىز ئەو ھى پانەدەگەيانە. بەلكوو، نكولى لە كوردىتى خۆى دەكرد.) «250،10» ھەر ھە «بىتشكچى» دەلتى: (تەحسین دەيگوت: من كورد نىم. لەبەرئەو، نەركى سەرشانى من نىيە، دژى تىرۆر بكوشم، كە بەرانبەر كوردەكان دەكرى، يا داكوكىي لە مافەكانىيان بكم.) «254،10» ئەو لە كاتىكدا، چەندىن كەلەنووسەر و ھۆنەرى مەزنى وەك: « عەلى حەرىبى لە سەدەى يازدە، مەلای جىزىبى لە سەدەى دوازدە، فەقى تەيران لە سەدەى چواردە، ئەحمەدى خانىي لە سەدەى حەقدە و حاجى قادرى كوئى لە سەدەى ھەزدە » دا دەبينىن، چەندىن سەدە لە پىتش ئەو كوردە ناپاكەو ژیاون، ھىندىكىيان، بىبىريان لە زمانى نەتەوئەى و وىژەى كوردىي كوردۆتەو، ھىندىكى دىكەشيان، سەرەپاى زمان و وىژە، خەمى مىترۆوى كورد، پزگارىي و سەرەخۆى كوردستانىشيان خواردوو. كەچى، « تەحسین » يكى بە پەچەلەك كورد، بە « دل، دەروون، مىشك و باوەر » تورك، لە كوتايى سەدەى بىستەمدا، پشت لە زمان و نىشتمانەكەى خۆى دەكا، پۆژانە، پۆلەكانى نەتەوئەكەى، لە بەر چاوى سەردەبەرى، نكولى لە كوردىتى خۆى دەكا و فزە لە خۆى دەبەرى!

ھەلبەتە، نىمەش دەزانىن، ھەر دوو سەردەمەكە، زۆر جىياوازيان ھەيە. بەپىتى پىتشكەوتنى بىرى نەتەوئەى و خوتىندەوارى بووايە، ديارە دەبووايە، « تەحسین » پتر لەو كەلەپىاوانەى كورد بكوشاىە. بەلام، وا ديارە، زۆر گرنگ نىيە، گەر ھەزارانى وەك « تەحسین »، لە داىك و باوكىكى كورد

و له کوردستانیش له دایکبووین، گهر ههستی نه تهوه بیان نه بوو، خۆیان به کورد نه زانی، خۆیان به تورک فرۆشت، دژی نه تهوه که ی خۆیان راوهستان، که ی نه وانه کوردن؟ به پێچه وانه وه، هه میسه ده بی، له پیزی دوژمنان و داگیرکه رانی کوردستاندا دایاننیتین. هۆنهرتیکی گه وره ی پایه بلندی وه ک «ئه حمه دی خانیی»، بۆیه، به کوردیی دهینوسی، تا به کورد و جیهان راگهیه نئ، نه تهوه ی کوردیش، زمانی تایبه تیی خۆی هه یه. کورده کان هه ر تالانیی و جهنگ نازانن، به لکوو، خوتندن و نووسینیشان هه یه، چیرۆک و هۆنراوه ش ده نووسن، که چی ناپاکتیکی وه ک «ته حسین»، دان به زمانه زکماکییه که ی خۆشیدا نانئ!

دیاره، ئه م تراژیدیا گه وره یه، به شتیکی زۆری، بۆ لاوازی ههستی نه تهوه یی ده گه پێته وه. وه نه بی، ته نیا هه ر ئیمه ی کورد خۆمان، هه ستمان به و که موکوپیه گه وره یه کردبئ. به لکوو، هه موو ئه و «ئه فسه ر، نووسه ر، گه رۆکه بیانیی» و که سانه ی، به هه ر شتیه یه بوو بی، ماوه یه له کوردستان ژیاون، له نزیکه وه سه رنجی کۆمه لگه ی کورده واربیان داوه، هه ستیان پێ کردوه، کورد له و رووه وه گه لئ لاوازه. بۆ نمونه: ده یانی وه ک «سمایل بێشکچی» پێ له سه ر ئه وه داده گرن. ئه وه ته، ئه فسه رتیکی رووسی وه ک «Aurianof» له سه ده ی نۆزه دا ده لئ:

(ههستی نه تهوه یی له نیتو کورده کاندای، زۆر لاوازه. به لکوو، له وانه یه له کرده و ده هه ر نه بی.) «10، 273 - 274» جا، گهر ههستی نه تهوه یی کورد، لاواز نه بوایه، بۆچی، له به ره به یانی میترووه وه، له لایه که وه جهنگی نیتوخۆ له نیتوان کورد - کورده دا روویده دا. له لایه کی دیکه شه وه، هه ر کاتئ، شۆرشتیکی چه کداری به ره پا بوو بی، به هه زاران جاشه کورد دروسبووه، چه کیان بۆ دوژمنی داگیرکه ره هه لگرتوه، نۆکه ره بیان بۆ کردوون، دژی شۆرش و نه تهوه که ی خۆیان جهنگاون، وه ک که ری دیز، هه زیان به توپینی خۆیان و مردنی خاوه نه کانیان کردوه! به راستیی، ئه م دوو ده رکه وته دزتوه چه په له، له کۆمه لگه ی کورده دا، به خه وش و لاوازییه کی گه لئ گه وره داده نرئین، په له یه کی گه لئ ره ش و چلکتن، ته ویتلی بزوتنه وه ی پرگساریخوازانه و نازادیخوازانه ی نه تهوه ی کردی، له سه رانه ری میتروودا ساوغداوه.

7. زمانی نه‌ته‌وهیی و فاکنه‌ره‌کانی گۆران :

تا ئیسته، به ته‌واویی بۆمان روون نه‌بوته‌وه، زمانی گه‌لان به گشتیی و زمانی کوردیی به تایه‌تیی، که‌ی په‌یدا بوون؟ چونکه، میژووی زمان، وه‌ک میژووی هیچ شتیکی دیکه نیسه، تا بئ سهره‌شه، شتیکی لی هه‌ل‌کرتنن! زمان، میژوویه‌کی لیلی هه‌یه. به‌لام، هینده ده‌زانن، له‌و رۆژه‌وه تیره و هۆزه‌کان، له‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراودا کۆبوونه‌ته‌وه، خۆیان رت‌ک‌خستوه، په‌کیانگرتوه، سهریان به‌یه‌کدا کردوه و بریاریانداوه، پتکه‌وه بژن، چن گه‌لیکی جیاوازیان پتکه‌یتناوه. له‌ سهرده‌میتکی میژوویی دیاریکراوشدا، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی، سهر رووی ئه‌م زه‌ویسه دروسبوون. پاشان، به‌پیتی پتووستیه‌کانی ژیانی کۆمه‌لایه‌تیی، زمانه جیاوازه‌کانی گه‌لانی جیهانیش په‌یدا بوون، تا پتکه‌وه ناخافتنکهن و له‌یه‌کدی بگهن. به‌لام، هه‌لبه‌ته، کاتیکی زۆری و بستوه، تا ههر یه‌کتی له‌و زمانانه، به‌ته‌واویی، ره‌گی قوولی خۆی، له‌ نیو جه‌رگه‌ی کۆمه‌لگه‌که‌دا داکو‌تاوه، تا پتکه‌یشتوه و پتکه‌وتوه. له‌ کۆتاییشدا، له‌ نیو چوارچێوه‌ی، یه‌کتی له‌و چوار خێزانه گه‌وره‌یه‌ی زمانه‌کانی جیهاندا، جتکه‌ی خۆی کردۆته‌وه.

هیندی له‌و زمانانه، گه‌لی به‌هتیزبوون، توانای خۆراگری و ژیانیان هه‌بووه، بۆیه، تا ئه‌ورۆش ماونه‌ته‌وه. هیندیکی دیکه‌شیان، له‌ به‌ر لاوازی ره‌گوریشه‌یان، ههر زوو بوونی خۆیان له‌ده‌سداوه و له‌ بۆته‌ی زمانه‌کانی دیکه‌دا توواونه‌ته‌وه. مه‌رجیش نیسه، هه‌موو ئه‌و زمانانه‌ی، له‌ ده‌س فه‌وتاندن رزگاریانبوه، له‌به‌رئوه‌ بووی، زۆر به‌هتیزبوون، یا ئه‌وانه‌ی شوتنه‌واریان نه‌ماوه، ته‌نیا له‌به‌رئوه‌ بووی، لاوازبوون. به‌لکوو، شه‌ش فاکنه‌ری زۆر گرنگ، رۆلی سه‌ره‌کیان، له‌ مانه‌وه یا فه‌وتاندنی، زمانه‌کاندا گه‌راوه :

یه‌که‌م - هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی :

ئه‌وه‌ی گومانی تیدا نیسه، ئه‌وه‌یه، پتوهندیه‌کی توندوتۆڵ، له‌ نیوان هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و زمانی نه‌ته‌وه‌ییدا هه‌یه. تا ئه‌و هه‌سته به‌هتیزترین،

زمانی نه تهوهی پتر بایه خی پی ده دری و پیشده که وی. به پیچه وانه شهوه، تا هستی نه تهوهی لاوازی، بایه ختیکی زور، به زمانی نه تهوهی نادر و دواده که وی. چونکه، زمانی نه تهوهی، هستی نه تهوهی ده بوژتیتته وه، په نگوروی ده پازتیتته وه. بویه، به شیوه یه کی گشتی، نه وانه ی زمانی نه تهوهی خویان نازان، هستی نه تهوهی یان کزولاوازه. بو نمونه: نه مه لا کوردانه ی، له باکوروی کوردستان، به زمانی کوردی خوتندوو یانه، له گه له نه وه شدا، وه ک مه لاکانی دیکه، زمانی نه تهوهی خویان نازان، هر به تورکی خوتندوو یانه، هستی نه تهوهی یان زور به هیتزتره. چونکه، به زمانه شیرینه په وانه که ی خویان، بابه تی « نایین، میژوو، زمان و ویژه ی کوردی » یان خوتندووه، که کارتیکی زوری، له هستی نه تهوهی یان کردووه. « سمایل بیتشکی »، نه و جوړه مه لایانه به « نینتیلیگینسیا » ی کورد ناوده با. « 245,10 »

هستی نه تهوهی، به هستیکی خورسکی و خاوین داده نری، له قولایی و ناخی هموو مرژتیکدا، به شیوه و پله ی جیاواز، جیگه ی خوی گرتووه. له هموو قوناغه کانی، ژبانی کومه لگه جیاوازه کاندا هه بووه. لای هموو گه ل و نه تهوه یه کی، سهر روی نه م زهویه هه بووه و هه یه و هر ده شمتین. له قوناغیکی میژووی تایه تیدا پیدا نه بووه. به لام، لای هموو نه تهوه کان وه ک یه ک نه بووه و نیسه و ناشی. به لکوو، به گویره ی باره « نه تهوهی، رامیاری، نابوری و که لتوری » یه که گوړاوه و ده شگوری، به پله ی جیا جیا گه شه یکردووه و گه شه شده کا. له هیندی قوناغدا، زور لاواز بووه، شراوه بووه. که چی، له هیندی قوناغی دیکه دا، له سهره تایی بوژانه وه و گه شه کردنیدا بووه. له هیندی قوناغی دیکه شدا، زور به هیتز و به تاووتینبووه. بو نمونه: له قوناغی سهرده می، بوژاندنوه ی زمان و که لتوری نه تهوه ییدا ده بینین، له نیو گه لانی نه وروپادا، هستی نه تهوه یی یان له بوژاندنوه دا بووه. (بیروباوه ری رینیسانس و نه نجامه کانی به شیوه ی جوړبه جوړ، هستی نه تهوه یی یان له ناو گه لانی نه وروپادا ژبانه وه. چونکه، زمانی نوی بووه نامرازتک و نه و به ره مه فیکریانه ی پی دنوسرا، که له به رده سی جه ماوهردا بوون.) « 82,91 »

دووم - ثایین :

ههلبهته، ههروا به خۆراییی نییه، فاکتهری ثایین، بۆ «مانهوه، گهشهکردن و بلاوبوونهوهی زمانهکان»، بههیزترین هۆبووه. نهم خالهمان، له باسی زمانی ثایین و زمانی نهتهوهییدا، به درێژی باسکرد.

سیتیهم - دهسهلاتی دهولهت :

ههموومان دهزانین، دهسهلاتی رامیاری و ئابوری، چ بایهخیکی گهوره و گرانی، له ژبانی نهتهوهکاندا ههیه. جگه لهوهی، سهراپای ژبانی نهندامانی، کۆمهلگهیهکی دیاریکراو دهبوژنیتیهوه، کاریکی گهلی گرنگیش، له جۆری «پهروهدهکردن، ههستی نهتهوهیی و نیشتمانپهروهیری، گهشهکردنی زمان و کهلتوری نهتهوهیی» دهکا. به کوردیهکهی: دهسهلات، گهله و زمانی مردوو زیندوودهکاتهوه. بۆ نمونه: جووهکان به هۆی دهسهلاتی دهولهتهوه، واتا «دهسهلاتی رامیاری و ئابوری»، گهلهکهیان له قهرکردن پاراست و زمانهکهشیان زیندووکردهوه. به شیهوهیهکی گشتیی، فاکتهری ثایین و دهسهلات، دوو فاکتهری گهلی گرنگن و پتر له فاکتهرهکانی دیکه، کار له زمانی نهتهوهیی دهکهن.

چوارهم - فاکتهری جوگرافیا :

جگه لهوهی، فاکتهری جوگرافیا، کاریکی زۆری له بلاوبوونهوهی زمانهکان کردوه. ههلبهته، نهو نهتهوانهی، له ناوچه شاخاوییهکان ژباون، له بهر سهختیی و چهری نهو ناوچانه، کهس دهسی پیتیاندا نهگهیشتووه، داگیرکهران به دهگهمن پتیان تییکهوتووه. نهوانیش، له لایهکهوه، به ئاسانی زمانهکهی خۆیان، له تیکهلابوون و تواندنهوه پاراستووه. له لایهکی دیکهشهوه، زمانهکه لهو سنوره تهسکهدا ماوهتهوه و پتر بلاو نهبوتهوه. بۆ نمونه: گهر زمانی کوردیی، به تایهتیی بهشه دیالیکتی ههورامیی بگرین، دهبینین: تا نهوورۆ پارتیزگاری بوونی خۆی کردوه. ههروهها، نهو نهتهوانهی، بیابانشین یا دهشتنشین بوون، فاکتهری جوگرافیا، به شیهوهیهکی دوولایهنه، کاری له زمانهکهیان کردوه. ههم زمانهکهیان، له لایهن زمانهکانی دیکهوه، زووتر و پتر کاری تیکراوه. ههم زمانهکهشیان، کاری له زمانهکانی دیکه کردوه. چونکه، به پیتی

هه لکه وتی جوگرافیا و بایه‌خی ستراتیژی گۆپراوه، ئەو ناوچانه، هه‌میشه له ژێر گوشاری « په‌لاماردان، جه‌نگ و داگیرکردن » دا بوون. جگه له‌وه‌ی، سه‌ره‌ ڕێگه‌ی کاروان و بازرگانیه‌ی، گه‌لانی جیاوازی ناوچه‌که‌ بوون، جوژه تیکه‌لاوی یه‌ک، له‌ نیوانیاندا سازبووه، یارمه‌تیه‌ی بلاو‌بوونه‌وه‌ی، زمانه جیاوازه‌کانی داوه.

پینجه‌م - بازاری یه‌کگرتوو « نابووری » :
فاکتهری نابووری به‌ گه‌ستی و بازاری یه‌کگرتوو به‌ تایه‌تیه‌ی، کارتیکی زۆر، له‌ بلاو‌بوونه‌وه‌ و پێشکه‌وتنی زمانه‌کان ده‌کهن. کاتێ بازاریه‌ پچووکه‌کان یه‌کده‌گرن، بازرگانیه‌ پێشده‌که‌وێ، پێوه‌ندیه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان قسولده‌بنه‌وه. ئەو کاته، بازاری یه‌کگرتوو ڕۆلتیکی گه‌لێ گرنه‌گ، له‌ پێشکه‌وتنی زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌یدا ده‌گه‌یژێ. بۆ نمونه: له‌ سه‌ده‌ی پازده‌یه‌م و شازده‌یه‌مدا، بازاری یه‌کگرتوو له‌ ئەوروپا په‌یدا‌بوو، زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌ی ده‌رکه‌وت و گه‌شه‌یکرد.

شه‌شم - پێشکه‌وتنی زانست و ته‌کنۆلۆژیا :
هه‌لبه‌ته، تا زانست و ته‌کنۆلۆژیا پێشکه‌وێ، زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌ی، پتر بلاوده‌بێته‌وه‌ و په‌رده‌سه‌ینێ. بۆ نمونه: کاتێ نامیتری چاپه‌مه‌نیه‌ی نوێ، له‌ « ئەلمانییا » دۆزرایه‌وه، شوێشیکه‌ی گه‌وره‌ی « زانیاری، زانستی و که‌لتووری » به‌ریاکرد. بۆ کۆمه‌لگه‌ی مرۆ، ده‌سکه‌وتیکی گه‌لێ مه‌زن بوو، (ئه‌وه‌ی چاوه‌ڕوان نه‌ده‌کرا، کتوێر روویدا و له‌ ده‌وره‌یه‌ی سالی « 1445ز » دا، « یوحه‌ننا گوتینه‌یترگ 1400 - 1468 » ز. توانی، یه‌که‌م نامیتری له‌ ته‌خته‌دروسکراوی چاپکردن دروسکا.) « 83،91 »

میثروونوسان، داھینانه‌که‌ی « گۆتینه‌یترگ »، به‌ گه‌وره‌ترین دیاری گه‌لی ئەلمانییا داده‌نیتن، که‌ ناوبراو له‌ سه‌ده‌ی پازده‌یه‌مدا پێشکه‌ش به‌ مرۆفایه‌تی کرد. ته‌نانه‌ت، یه‌کێ له‌م باره‌یه‌وه‌ گوتویه‌تی: (داھینانه‌که‌ی گۆتینه‌یترگ، له‌و جوژه کارانه‌یه‌، که‌ یه‌ک جار رووده‌ده‌ن و دووباره‌ نابنه‌وه.) « 85،91 »
هه‌روه‌ها، دواتریش بۆ یه‌که‌م جار، یه‌که‌م تایپه‌رایته‌ر، له‌ سالی « 1867ز » دا، دروسکرا. نییدی، هه‌ینده‌ی دیکه‌، باری که‌لتووری، هه‌نگاوی گه‌لێ گه‌وره‌ی، به‌ره‌و پێشه‌وه‌نا! دیاره، ئەم فاکته‌رانه‌ هه‌موویان پێکه‌وه، کارتیکی

زۆرشییان، له «ههستی نه تهوهیی، زمان و كهلتووری كورد» یش كردهوه. ههر چهنده، كورد ههستی نه تهوهیی لاوازه، بهلام، ههر له كۆنهوه تا ئه وێر، زمانهكهی خۆی، به دل و گیان پاراستوهه. چهندین پێشهواى رۆژنامهوانی كوردی وهك: «حوسین حوزنی موكریانی، پیره میترد و صالح قهفتان»، چاكی چالاکییان هه لكردهوه، به هه موو شیویه، رلهی زمانهكهی خۆیان كردهوه. به تایبه تیی كاتی، دواى جهنگی یه كه می جیهان، یه كه م چاپخانه له كوردستاندا دامه زرا، ههر به یه كجار، زمان و كهلتووری كوردیی پیشخست.

دهبی، زمانی نه تهوهیی چینی، وا به و شیویه، گهلانی جیهان، هینه ده بۆ به په رۆشن؟! قوریانی له پیناودا دهدهن؟! تو بلتی، نه و كه سهی زمانتیکی دیکه، به باشی بزانی، ههر چی بو، به كامی دلی خۆی بتوانی، به و زمانه ده ربه ری؟! باوه ر ناکه م، گهر مرۆف، جگه له زمانی دایک، چهندین زمانی دیکه ش بزانی، به هیچ شیویه بتوانی، چیرى لى وه رگری، به ته وایی لیبیان تیباگا، هه ست و هوشی بیزوتنی، دهروونی بو رۆزتنی، دید و بۆچونه كانی خۆی پێ ده رپری! بۆیه، هۆنه رتیکی به نا و بانگی ئیستالی وهك «دانتی نه کیگیری 1265-1321» ز، به یه كتی، له پێشه واهه زنه كانی سه رده می رتیسانس داده نری. له بواری بزوتنه وهی «روونا کبیری، وێرهبی، هونه ریی، کاری نه كادییی و رامیاری» دا، شوپه سوارتیکی بی وینهی سه رده مه كهی خۆی بووه. له بری زمانی لاتین، زمانه نه ته وهیی یه كهی خۆی به كار هیناوه. نه و كه له نووسه ر و زانا گه وریه، ده ربارهی زمانی نه ته وهیی ده لتی: (زمانی نه ته وهیی له توانایدا هه یه، پال به میله ته وه بنی، گۆرانتیکی بنه رته تی تیدا پتیکبیتنی.) «93,91»

«جیو فانی پوکاشیو 1313 - 1375» ز، نووسه ر و ناودار تیکی ئیستالی بو، له رتی زمانی نه ته وهیی و نامۆزگارییه كانی «دانتی» یه وه توانی، ههستی نیشتمان پهروه رتی له ناو جه ماوه ردا به رزكاته وه. به و په ری توانا شییه وه هه ولیده دا، له به ره مه نه ده بییه كانیدا پله و پایه ی زمانی نه ته وهیی ئیستالی جیگیركا و بیچه سپیتنی، نه و زمانه، زمانی نووسین و لیکۆلینه وه بو، خوشی به و زمانه به ره مه كانی نووسییه وه.» «114,91»

میژووی مرۆڤایه‌تی، به ده‌گه‌من، بلیمه‌تیکێ وه‌ک « لیۆناردۆ داڤینشی 1452 - 1519 » ز. به‌ خۆیه‌وه‌ دیوه. « داڤینشی »، له‌ هه‌موو بواره‌ جیاوازه‌کانی « هونه‌ر، وێژه، زانست و بیر » دا، سوارچاکتیکێ بێتینه‌بوو. به‌و شتیوه‌یه‌ لیهاوتوو، سه‌رکه‌وتوو و به‌رده‌وامبووین، تا ئیستا نه‌بووه. بۆیه، به‌ ناویانگه‌ترین بلیمه‌ت و داھینه‌ری، سه‌رده‌می رینیسانس ده‌ناسرێ. « لیۆناردۆ » یه‌کتی بوو، له‌و هونه‌رمه‌نده‌ بلیمه‌ت و لیهاوتوانه‌ی، بایه‌خیتیکێ زۆری، به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌دا. (هه‌موو تیبینی و بۆچوونه‌ زانستییه‌کانی، به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌نوسییوه‌ و به‌ توندیی وه‌ک رۆڵه‌یه‌کی ئه‌مه‌کداری گه‌ل و سه‌رده‌مه‌که‌ی، دژی زمانی لاتینی بوو. له‌م باره‌یه‌وه‌، به‌ چه‌ن ووتیه‌کی به‌ نرخ، پای خۆی ده‌رده‌برێ و ده‌لتی: « ... له‌ نیۆ زمانه‌که‌ی خۆمدا، ئه‌وه‌نده‌م ووشه‌ هه‌یه‌، زۆر له‌وه‌ زیاترن، ته‌عبیریان له‌ شته‌کان یێ بکه‌م و ناوه‌رۆکی بیروپرایه‌کانمیان یێ ده‌ربهرم ... ») (141،91)

به‌و شتیوه‌یه‌ ده‌بینین: زۆری زۆری پێشه‌وایانی رینیسانس، وه‌ک: (دانتی، په‌ترارک، پۆکاشیۆ، داڤینشی، میخایل نه‌نجیلۆ و ئارازمس ... تاد) شانازیان به‌ زمان و که‌لتووری نه‌ته‌وه‌یی خۆیانوه‌ کردوه. بایه‌خیتیکێ زۆریان یێ داوه، گه‌لیتکیان پێدا هه‌لداوه، رازه‌یانکردوه. بۆیه، به‌و شتیوه‌یه‌، ته‌لاری کوشکی رازاوه‌ی « زمان، هونه‌ر و وێژه‌ی نه‌ته‌وه‌یی » خۆیان، له‌ جه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمانی نیشتمانه‌کانیان تێپه‌راندوه، تا تاکه ئیتالییه‌کیش مابێ، ده‌بێ، ده‌سی ریز و خۆشه‌ویستییان بۆ به‌ سئگه‌وه‌ بگرن.

له‌ نیۆ کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریشدا، گه‌لتی « خۆتنده‌واری گه‌وره‌، پرووناکبیری مه‌زن، نووسه‌ری هێژا، هونه‌ری پایه‌بلند و زانای به‌ ناویانگ » مان هه‌بووه و هه‌یه، که‌ ژبان و گیانی خۆیان، له‌ پێناوی « ووشه‌ی پیروزی کوردیی، زمانی نه‌ته‌وه‌یی، میژووی کورد » دا به‌ هه‌رزان داناوه. ئه‌رکی پینیسانسیتیکێ کوردییان، له‌ نه‌ستۆی خۆیان گرتوه. رازه‌یه‌کی زۆری نه‌ته‌وه‌ی کوردیان کردوه. وه‌ک د. « که‌مال مه‌زه‌هر » یش ده‌لتی: (قازی محه‌مه‌د و جه‌لاله‌ت به‌درخان و مه‌لای گه‌وره‌ و نه‌مین زه‌کی و پیره‌مێرد و حوسین حوزنی موکریانی و ره‌فیق حیلمی، له‌و که‌لانه‌ی کوردن، که‌ وه‌ک

نهرانی رۆژگاری رێنیسانس، له پێناوی وریاکردنهوهی گه‌لدا، بۆیان
بکرایه، خۆیان ده‌کرد به‌ گونیی ده‌رزیدا. «3,91»

پێش هه‌موو شتی ده‌بین، باسیکی کورتی شوێنی ژبانی کورد بکه‌ین. تا
بزاین، نیشتمانی کورد له‌ کۆتیه‌ ده‌سپێده‌کا و له‌ کۆتیدا کۆتاییدئ؟ باری
جوگرافیا و توپوگرافیای وولاتی کوردان چۆنه‌؟ به‌ چ شتیه‌یه‌، کاری له
زمانی کوردیی کردووه‌؟ گهر، نه‌و شتانه‌مان زانی، نه‌وا بۆمان
پرونده‌بیتته‌وه‌، بۆچی کورد، وه‌ک ئاردی نیو درکی لیها توه‌؟ به‌ هه‌موو
جیهاندا په‌رشوبلا و بۆته‌وه‌؟ بۆ به‌و چه‌شنه‌، له‌ یه‌کدی داچراوه‌؟ زمانه
نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی، بۆ وای لئ به‌سه‌رهاتوه‌؟

لیره‌دا، په‌رسیاری خۆی قووتده‌کاته‌وه‌، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌، نایا، له‌ که‌یه‌وه‌،
ناوی « کوردستان » په‌یدا بوه‌؟ زۆریه‌ی شاره‌زایانی جوگرافیا و میژوو، له
سه‌ر نه‌وه‌ رێکه‌وتوون، که‌ وه‌شهی کوردستان، وه‌ک زاراوه‌یه‌کی
جوگرافیایی، (بۆ یه‌که‌مین جار، له‌ سه‌ده‌ی دوازه‌یه‌می زایندا، له
سه‌رده‌می سه‌لجوقیه‌کاندا په‌یدا بوه‌، کاتێ سولتان سه‌نجه‌ر، به‌شی
رۆژاوی له‌ هه‌رێمه‌ شاخاوییه‌کان جیا کرده‌وه‌ و خسته‌یه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی شا
سوله‌یمانی خزمیه‌وه‌. «23,61»

ئه‌دی، مه‌به‌سمان له‌ کوردستان چیه‌؟ کوردستان، هه‌موو نه‌و خاکه
پێکدێت، که‌ له‌و رۆژه‌وه‌، کورد وه‌ک نه‌ته‌وه‌ دروسبووه‌، له‌ سه‌ری ده‌ژی.
دیاره‌، نه‌مه‌ له‌ میژووبه‌کی دێرینه‌وه‌، به‌ زنجیره‌یه‌ « قوناغی میژوویی،
گۆرانکاری گه‌وره‌ و گرنگ » دا تێپه‌ریوه‌، تا نه‌ورۆ له‌و نیشتمانه
پانویه‌رینه‌دا، به‌ ته‌واویی نیشته‌جێبووه‌. کورد، خۆی به‌ خاوه‌نی کوردستان
داوه‌نئ، تا پۆیه‌کی ره‌شی میژوویی نیشتمانه‌که‌ی له‌ باخه‌ل دایه‌. بۆیه‌،
چۆلی نا‌کا، له‌ پێناویدا خۆتنده‌رێژئ، قوربانیده‌دا و لاشه‌ ده‌نێژئ.

هه‌لبه‌ته‌، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌، چه‌ندین زانا و شاره‌زای کورد و بیانیی،
هه‌ولیانداوه‌، چوارچێوه‌ی سنووری نیشتمانی کورد ده‌سینشانکه‌ن. هه‌ر
یه‌که‌ به‌پیتی باوه‌ر و توانای خۆی، نه‌خشه‌یه‌کی سه‌روشتیی کوردستانی
کیشاوه‌، سنووره‌که‌ی له‌ سه‌ر زه‌وی دیاری کرده‌وه‌. به‌لام، کۆمه‌لگه‌ی مرۆ،
رۆژه‌په‌رۆژ، له‌ زیادبووندابووه‌. هه‌ست و هۆش گۆراوه‌. چا‌وچنۆکیی و

نیاز خرابی، جیگهی بهر چا و پرونی و دلپاکیی گرتوتهوه، جهنگ و پیکدادان، تنگی به ناشتی و پیکهوه ژیان هه لچنیوه. له بهرتهوه، سنووری وولاتهکان به شیوهیهکی بهردهوام گۆزاهه. نهتهوه گهوره و بههتزهکان، پهلاماری نیشتمانی نهتهوه پچوک و بیهتزهکانیان داوه. خاکهکیان داگیرکردون، پیاوهکانیان کوشتون، رۆلهکانیان به دیلگرتون، ژنهکانیان رفساندون. هیتدی جاریش، سهراپای ناوه دانیهکانیان سوتاندون. نم داگیرکه رانه دوو جوړ بوون. جوړتکیان له دوروه هاتون، هر که به نامانجهکانی خویان گه یشتون، نیدی، دوی « کوشتنوپرین، سوتاندن، کاو لکردن، روخاندن و تالانکردن »، به سهرکه و تووی بو نیشتمانی خویان گه راونهتهوه. جوړهکی دیکهشیان، داگیرکه رانتی بوون، شانبهشانی نهتهوهکان له ناوچه که دا ژیاون، گه لتی جار و به شیوهیهکی بهردهوام، له نیو خویاندا له جهنگ و ناژاوه دا بوون، تا یه کدی قووتدهن، خاکی نیشتمانه کیان له سهر حسیتی یه کدی فراوانترکن.

جوړی یه که میان، زور مه ترسی نه بووه. چونکه، کاتتی هاتون، جهنگیان راگیان دووه، یا ژیرکه و تون و پاشه و پاش کشاونهتهوه، یا سهرکه و تون و ماوهیه ماونهتهوه، نهوهی ویستویه تیانه کردوویانه. پاشان، گه راونهتهوه. واته: له هر دوو باره که دا، خاکه کیان داگیر نه کردووه، له سهری نیشته جتی نه بوون، وهک هه موو نهو جهنگانهی، له نیوان یونانییهکان و فارسهکاندا پروویانداوه.

بهلام، جوړی دووه میان، گه لتی مه ترسی پتر بووه. چونکه، کاتتی هر داگیرکه ری، پهلاماری وولاتیکی دراوسیتی خوژی ددها، مه به سهکی ته نیا نهوه نییه، نیشتمانه کی ویرانکا، سهر به گه له که شوکا، دهسکه و تیکی کاتیی هه بی. به لکوو، مه به سی نهوهیه، خاکی نیشتمانه کی، بو تاهه تایه داگیرکا، به خاکی نیشتمانه کی خویره و ددروئی، گه له کی بتوتیتتهوه، زمانه نهتهوهی یه کیان له نیویه ری، نایینه کیان بفه و تیتتی، زمان، نایین و که لتووری نهتهوهی خویان به سهرا به سپیتتی. بویه، نم جوړه داگیرکردنه، له هه موو جوړه داگیرکردنیکی دیکه، پر له مه ترسیتره. نهو برینه قوولانهی له جهستهی نهتهوه کی دهکا، جیگه کی وا زوو ساریژ ناییتتهوه. به لکوو،

رۆڵه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌س، هه‌موو ژبانیان له‌ تاو‌نازاری چه‌وساندنه‌وه و بنده‌سیی ده‌نالیته‌ن. بۆ‌نمونه: (فارس، عه‌ره‌ب و تورک) هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا نه‌ورۆ، کوردستانیان داگیرکردوه، نه‌وه‌ی نه‌وان به‌ کوردیان کردوه، هه‌رگیز له‌ بیر ناچیتته‌وه.

دیاره، له‌ کاتی داگیرکردنی جۆزی یه‌که‌مدا، سنووری نیشتمانه‌کان، هه‌ر وه‌ک خۆی ده‌مینیته‌وه. به‌لام، له‌ شتیه‌ داگیرکردنی دووه‌مدا، سنووری جوگرافیای نه‌ته‌وه‌یی، وردورده‌ ده‌گۆژی. چونکه، داگیرکه‌ره‌که‌ بیر له‌ وه‌ ده‌کاته‌وه، رۆژی له‌ رۆژان، رۆڵه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌س، بیر له‌ نازادی و سه‌ربه‌خۆیی ده‌که‌نه‌وه، خۆیان له‌ ژێرده‌سیی و کۆیله‌یی پزگاردنه‌که‌ن، وولاته‌که‌یان له‌کیسه‌ده‌چن. له‌به‌رته‌وه، به‌ هه‌موو توانایانه‌وه هه‌ولده‌ده‌ن، شۆتیه‌ گرنه‌گ و ناوچه‌ ستراتیژییه‌کان، به‌ ته‌واویی له‌ خاکی نه‌ته‌وه‌ی داگیرکراو داپرن. له‌ رووی به‌په‌وه‌بردن و کاروباری ده‌وله‌ته‌وه، به‌ ناوه‌ندی ده‌وله‌ته‌که‌یان وه‌ به‌سه‌نه‌وه. دانیشتوانی په‌سه‌نی ناوچه‌که‌ ده‌ره‌به‌ده‌رکه‌ن. هه‌روه‌ها، خه‌لکی سه‌ر به‌ خۆیان، له‌ شۆتیان نیشته‌جێکه‌ن، تا به‌ره‌به‌ره، نه‌و ناوچانه، به‌ ته‌واویی داگیرده‌که‌ن، تاپۆی میژوویی له‌ خاوه‌نه‌ په‌سه‌نه‌که‌ی ده‌سه‌ننه‌وه، هه‌ولده‌ده‌ن، به‌لگه‌ی « میژوویی، جوگرافیایی و نه‌تۆگرافیایی »، به‌ هه‌زار فسوفیتل و درۆده‌له‌سه‌ بۆ دروسکه‌ن، تا بیسه‌لین، نه‌و ناوچانه هه‌ر له‌ به‌ره‌تدا، سه‌ر به‌ خۆیان بوون.

بۆیه، هه‌میشه‌ نه‌و سنووره‌ نه‌ته‌وه‌یی یانه، له‌ هه‌لکشان و داکشاندا بوون و ده‌بن، له‌ که‌مکردن و زیادبووندا بوون و ده‌بن. به‌و پتیه‌، کارتیکی زۆریش، له‌ ژماره‌ و چۆنیته‌ی دانیشتوانی ناوچه‌ و وولاته‌کان ده‌کا. له‌ هه‌مان کاتیشدا، کارتیکی یه‌که‌جار گه‌وره، له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌کا. له‌تویه‌تیده‌کا، لاواز و بیهێزیده‌کا.

بۆ‌نمونه: وه‌ک له‌ کوردستانی مه‌زندا ده‌بینین، شاری « ئه‌سه‌کنده‌روون ... تاد » له‌ باکووری کوردستان، له‌ لایه‌ن تورک، هه‌موو ناوچه‌کانی « هه‌مه‌دان، به‌ختیاریی، لوررستان ... تاد » له‌ رۆژه‌هه‌لات، له‌ لایه‌ن فارس، ناوچه‌کانی « موسل، که‌رکووک، خانه‌قین ... تاد » له‌ باشوور، له‌ لایه‌ن عه‌ره‌بی عێراقه‌وه قووتدراون و به‌ جاری له‌ کوردستان داپراون.

هه‌موو ناوچه‌کانی خۆراوای کوردستان، له لایهن عه‌ره‌به‌کانی سووریاوه زه‌وت‌کراون و عه‌ره‌بیتراون.

له‌به‌رئه‌وه، کاتێ ئیمه‌ی کورد ده‌مانه‌وئ، سنووری نیشتمان‌که‌مان ده‌سنیشان‌که‌ین، پێوسته، بۆ ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ به‌گه‌رتینه‌وه، که هیشتا، داگیرکه‌ران نیشتمان‌که‌یان، دابه‌ش نه‌کردبوون، به‌قه‌یچی زۆرداری، نه‌خشه‌ی وولاته‌که‌مانیان پارچه‌پارچه‌ نه‌کردبوو.

به‌باوه‌ری من، ئه‌و سنووره‌ی «شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی»، پێش چوار سه‌ده له‌مه‌وه‌یەر، بۆ کوردستانی دیاری‌کردووه، به‌راست‌ترین بۆچوون و نه‌خشه‌ی کوردستان داده‌نئ. چونکه، له‌وکاتانه‌دا، ئه‌و جۆره‌به‌رنامه‌شوئینی و ره‌گه‌زه‌رستانانه، به‌و شتیه‌یه‌ی ئه‌ورۆ نه‌بووه. تا له‌لایه‌که‌وه، دان به‌خاکی کوردستاندا نه‌ئین، وه‌ک تورکه‌کان ده‌لێن: کورد له‌تورکیادا هه‌یه، به‌لام کوردستان نییه! له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، تا له‌خاکی نیشتمان‌که‌مان دا‌ه‌رن و به‌خاکه‌که‌ی خۆیان‌ه‌وه‌ی دا‌رون، وه‌ک عه‌ره‌به‌کانی «عیراق و سووریا» و «فارس» ه‌کانی ئێران ده‌یکهن.

به‌پێتی «شه‌ره‌فنامه»، سنووری سروشتیی کوردستان به‌م شتیه‌یه‌یه: (سنور و که‌وشه‌نی وولاتی کوردان، که‌ ناوی کوردستانه، له‌سه‌ر لیواری زه‌ریای «هورمز» ه‌وه «1» که‌ له‌سه‌ر که‌ناری زه‌ریای هیند هه‌لکه‌وتوه – ده‌سپێده‌کا و له‌وتیه‌ به‌خه‌تیکێ راست ده‌کشێ و دیت هه‌تا له‌مه‌لبه‌ندی مه‌لاتیه «2» و مه‌رعه‌ش «3» ده‌به‌رتسه‌وه. وولاتی فارس «4» و عیراکی عه‌جه‌م و نازریایجان و ئه‌رمه‌نستانی چکۆله «5» و ئه‌رمه‌نستانی گه‌وره «6» ده‌که‌ونه‌لای باکووری ئه‌و خه‌ته‌وه. عیراکی عاره‌ب «7» موسل و دیاریه‌که‌ ده‌بنه‌باشووری ئه‌و سنووره. «29-30، 62»

به‌لام دیاره، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا ئه‌م سنووره، وه‌ک خۆی نه‌ماوه، به‌لکو، هه‌موو شتی له‌کوردستاندا گۆراوه. کوردستان، چه‌ن جاری له‌نیوان داگیرکه‌راندا دابه‌شکراوه، سنووره سروشتیه‌که‌ی، به‌پێتی سنووری ئه‌و ئیمپراتۆریا و ده‌وله‌تانه‌ی کوردستانیان داگیر و دابه‌شکردووه، گۆراوه. بۆ نمونه: سالی «1639»، دوا‌ی جه‌نگی «چال‌دێران»، به‌شتیکێ به‌ر ئێرانی سه‌فه‌وی و به‌شه‌که‌ی دیکه‌ی به‌ر تورکیای عوسمانی که‌وت.

ههروه‌ها، دواى جهنگى يه‌که‌مى جيهان، جارتكى ديكه كوردستان، به سه‌ر ده‌وله‌ته‌كانى « توركيا، ئيران، عىراق و سووريا » دا دابه‌شكرايه‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له‌ نيوان ده‌وله‌ته‌ داگيركه‌ره‌كانى كوردستاندا، مشتومرپىكى زۆر، له‌ سه‌ر كيشه‌ى سنور دروسبوو. پىبه‌پىتى ئه‌و كيشه‌ گه‌وره‌يه‌ش، سنوره‌كه‌ به‌ شىوه‌يه‌كى به‌رده‌وام له‌ گۆراندابووه. بۆيه، دانىشتووانى كوردستانىش، هه‌ر له‌ جوولان و كۆچوره‌وتكى به‌رده‌وامدا بوون، كه‌ به‌ شىوه‌يه‌كى راسته‌وخۆ، كارى له‌ دابه‌شبوونى زمانى نه‌ته‌وه‌ى، بلاوبوونه‌وه و تواناي كردووه، زمانه‌كه‌ى لاوازكردووه، دىاليتكته سه‌ره‌كويه‌كانى، له‌ يه‌كدى دوورخستوته‌وه، گرفتىكى زمانه‌وانىيى واى هه‌تاوه‌ته‌گۆزى، مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ كورد و زمانى كوردىيى روويدايى!

ده‌توانين، بلىتين: له‌ دواى روخانى ئيمپراتورىيى ماده‌وه، كورد خوڤى له‌ ژيانى خوڤى نه‌ديوه. زمان و نايينه‌كه‌ى خوڤى له‌ده‌سداوه. رۆله‌كانى نه‌ته‌وه‌ى كورد، به‌ ته‌واوى له‌ يه‌كدى دابراون، به‌ره‌ستى سنور وه‌ك ديوارتكى پۆلايين، ته‌نگى به‌ زمانى كوردىيى هه‌لچنپوه. ده‌لاقه‌يه‌كى گه‌وره، له‌ نيوان دىاليتكته‌كانيدا پيداابووه. له‌ ئه‌نجامى پولىتتيك و به‌رنامه‌ى شوڤىنىيى، ره‌گه‌زه‌رستىيى و فاشىيانه‌ى، ده‌سته‌ى فه‌رمانه‌روايانى هه‌ر چوار ده‌وله‌ته‌ داگيركه‌ره‌كه‌ى كوردستانىشدا، بارودۆختكى تايبه‌تتىيى وا له‌ كوردستاندا

1 « خه‌ليج فارسه .. ته‌نگه‌يه‌كى به‌ ناوى ته‌نگه‌ى هورمز لى هه‌يه.

2 « شارىكه له‌ مه‌لبه‌ندى: خه‌رىوت، له‌ كوردستانى باكوور.

3 « شارىكه له‌ باكوورى هه‌لب و باشوورى نه‌نادۆل.

4 « مه‌لبه‌ندىكى كه‌وره‌يه كه‌وتۆته باشوورى ئيران و بنگه‌شى شيرازه.

5 « نياز » كلېكيا » به‌ كه‌ ئىستا » ئه‌دنه هى پى ده‌لن.

6 « ئه‌و مه‌لبه‌ندىيه كه‌وا كه‌وتۆته نيوان كۆلى وان و چياكانى قه‌فقاظه‌وه.

په‌ته‌خته‌كى « ئاران » كه‌ ئىستا » يه‌ريوان هى پى ده‌گوترى.

7 « مه‌لبه‌ندىكى كه‌وره‌يه و برىتتبه له‌ به‌غدا و به‌سرا، له‌ لاي باكووره‌وه له‌ تكريت

را ده‌ستپه‌دكا و به‌ جه‌به‌ل هه‌مريندا ده‌روا و له‌ زه‌رياي فارس و له‌ رۆژگه‌ى شه‌ت

ئه‌له‌ره‌ب و ناوچه‌ى هه‌سا ده‌به‌رتته‌وه.

سهریبه‌لداوه، نهک هر له کوردستان خۆیدا، کورد به کورد نامۆبووه، به‌لکو، رۆله‌کانی کورد، چ به شتیه‌ی تاک و چ به شتیه‌ی کۆمەڵ، چ به ناره‌زووی خۆیان و چ به زۆری زۆرداری، به‌شاره‌کانی هر چوار ده‌وله‌ته‌که‌دا بلابوونه‌ته‌وه. پاشان، کۆچۆره‌وی گه‌وره‌ده‌سیپت‌کردووه، تا به‌شیکێ زۆر له کورد پهره‌وازه‌بوون، به‌هموو ده‌وله‌ته‌کانی ناوچه‌که و جیهاندا په‌رشویلا‌بوونه‌ته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له‌لایه‌که‌وه رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌زمانه‌که‌ی خۆیان پچراون. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ئنجامی پرۆسیسی «تورکاندن، فارساندن و عه‌ره‌باندن» دا، ئهو سێ زمانه‌ بیانییه له‌کوردستاندا، ده‌سه‌ویه‌خه‌ی زمانی کوردیی بوون و به‌هموو توانایانه‌وه، هه‌ولیانداوه، جێ به‌ زمانی کوردیی له‌قکه‌ن.

به‌ کوردیی و به‌ کوروتیی: له‌ راستیدا، هر نه‌ته‌ویه‌ک له‌ مێژوودا، وه‌ک کوردی لێ به‌سهریهاتایه، دوور نه‌بوو، نه‌وێژ ناوی له‌ نێو ناواندا بیايه. به‌لام، سه‌ره‌پای ئهو هه‌موو په‌ته‌یه‌ی به‌سهریهاتووه، هێشتا، نه‌ته‌وه‌ی کورد توانیویه‌تی، به‌چاکی پارتزگاری، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی بکا. به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی، نه‌وێژ کورد، له‌م ناوچه و وولاتانه‌دا ده‌ژی: هه‌موو «گوند، شارۆکه، شارۆچه و شاره‌ ئاوه‌دانه‌کانی کوردستان» ی مه‌زن. شاره‌ گه‌وره‌کانی «تورکیا، ئێران، عێراق و سووریا». ده‌وله‌ته‌ ده‌رودراوسێکانی ناوچه‌که وه‌ک: «لبنان، ئوردون، میسر، یه‌مه‌ن، ئیسراییل، پاکستان، نه‌فگانستان». له‌ کۆماره‌کانی قه‌فقاز و ده‌وله‌ته‌کانی ناوه‌راستی ئاسیای وه‌ک: «نازربایجان، ئه‌رمینیا، گورجستان، کیرگیزیا، تورکمینستان، کازاخستان، ئوزبیکستان، تاجیکستان». رۆژه‌لاتی ئه‌وروپا به‌ تایبه‌تیی «رووسیای فیدرال، چیک، سلۆفاکیا، رۆمانیا، هه‌نگاریا». هه‌موو ده‌وله‌ته‌کانی رۆژا‌وای ئه‌وروپا، به‌ زۆری له‌ «ئه‌لمانیا، سوید، دانیمارک، بریتانیای گه‌وره، فه‌رنسا، ئیتالیا». هه‌روه‌ها له‌ هر دوو کیشوهری ئه‌مێریکا و ئوسترالیا، ژماره‌یه‌کی زۆری کوردی لێ ده‌ژین.

له‌ باره‌ی دابه‌شکردنی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه، به‌پیتی ئهو ناوچانه‌ی، به‌هر چوار ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌که‌ی کوردستانه‌وه به‌سراونه‌ته‌وه، پرۆفیسۆر «قه‌ناتی کوردۆ»، به‌م شتیه‌ دابه‌شیکردووه: (ئهو ناوچانه‌ی به‌ تورکیاوه به‌سراونه‌وه،

« دیار به کر، خه رپووت، مه لاتتی، ئورفه، مار دین، ئه رزنجان، موش، وان، به دلیس، خۆزات، مار دین، جزیر، ئه رزه پۆم و ده وره بیری » له لی کۆلینه وه زانستییه کاندا، به کوردستانی تورکیا ده ناسرین. ئه و ناوچه کوردییانه ی به ئیترانه وه گری دران، « مه اباد، سه قز، بانه، بۆکان، سنه، کرماشان و ناوچه کانی پۆژواوای گۆلی ورمی و ده وره بیری » به کوردستانی ئیتران ده ناسرین. ئه و ناوچه انه ی که به عیراقه وه جووتباقه کران، به ناوی کوردستانی عیراق ده ناسرین، ئه ویش ئه مانه ن: « مووسل، که رکوک، هه ولیر، سلیمانی، په واندرز، کۆبه، نامیدی، زاخۆ، ئاکری، چیا ی شه نگار و ده وره بیری ». ئه و ناوچه انه ی « قامیشلی، خاسیج - حه سه که، کورد داغ، « ناوچه ی پۆژهه لاتتی سووریا », به سووریا وه گری دران. (38, 37, 81)

(له به کیتی سۆقیهت، به زۆری کورده کان له ده قهری « قوونتاری چیا ی ئه له گه زئی، ده قهری ئه باران، تالین، ئیمیا دزین، زانگی زۆر، دارا ئه له گه زئی » له ئه رمه نستان ده ژین. هه روه ها له ده قهری « لاچین، که له جار و کورتولین » له نازریا یجان و له گورجستان له « نه مازهل تغلیس » له تورکمانستان له هه ر دوو ده قهری « ماری و باگیری » ده ژین. (38, 81)

(جگه له و ناوچه انه، کورد له هیندی جیتی گای دیکه ش ده ژین. له ئوزبیکستان « نزیکتی تاشقه ند و له ده شتی برسیتی » هه ن. له کیری گیزیا پاریزگای ئوشیسکایا و ده قهری جه لال ئاباد », له کازاخستان « نه گه له ک دویر و بازاری ئه لماناتا » هه ن. (38, 81)

« مینۆرسکی » ده رباره ی بلا و بوونه وه ی کورد و جوگرافیای کوردستان ده لتی: (گه ر ویستمان، هه ر له سه ره تای میتره وه وه، باسی نیشتمانی کورده کان بکه یین، ئه بی بچینه به شه کانی پۆژهه لاتتی دوور و خواروه وه. ئه م سۆ ناوچه یه ی خواروو، نیشتمانی کورده کانه. زنجیره چیا به رزه کانی ئه رمینیا، کوردستانی تورکیا، چیاکانی پۆژواوای ئیتران، به م شتیه یه ئه بیین: ئیسته کورده کان، له خاکیتی فراواندا ئه ژین، هه ر له سنووری تورکیا و فارس و کوردستانی عیراقه وه هه تا نه گاته ئارارات که خاکیان له سنووری ئیمه تیه په رته بی و دیته ناو قه فقا سمانه وه، کورده کان له هه موو زنجیره چیاکانی ئه رمینیا دا له گه ل ئه رمه نییه کاندا ئه ژین و سنووری

ژووروویان له تورکیادا له پهنای نمرز پرمدا کووتاییدئ. له خوارووشدا کوردهکان دهسیان به سهر ناوچهیهکی فراواندا گرتووه، ههتا نهگاته کووتایی دهشتهکانی نیتوان دوو پروویار، له رۆژاواشهوه سنووریان پروویاری فووراته، یاخود به شتیوهیهکی وردتر قهرهسو، وه نهوان لهم سنوورهدا نهووستاون، بهلکوو، رۆشتوون بۆ قوولایی ناسیای پچووک و تنیا ناوچهی خوارووی رۆژهلاتی سواسیان داگیر نهکردووه، بهلکوو، ههتا نزیکي قونیه له کلیکیهدا کوولهی جیاجیان ههیه، بهم شتیوهیه نهگهنه زهریای سپی ناوهراست. (33-31، 112)

بهو شتیوهیه، بۆمان دردهکهوئ، له کوژندا، نیشتمانی کورد، گهلتی فراوانبووه. بهلام، له نهنجامی ههسوو نهو جهنگه خویناویبانهی، له سهر خاکی کوردستان پروویانداوه، چ جهنگی کورد و داگیرکهران، چ جهنگی داگیرکهران له نیتو خویناندا بووبئ، وردهورده، سنووری نیشتمانهکهمان تنهگبۆتهوه. ههروا، ناوچه گرنگ و ستراتیژییهکامان لهدهسداوه، له تاو هیرشی داگیرکهران، بۆ نهوهی کورد خوئی له « کوشتن، تواندنهوه و لهنیوچوون » بیاریزی، بهره بهره، شوینه دهشتاییهکانی بۆ داگیرکهران چۆلکردووه. خوئی بهرهو چیا سهختهکان ههلهکشاوه، تا چیا وهک سونبولی کوردی لیهاتووه. وهک « مینۆرسکی » ش دهلتی:

(کورد و چیا لیک جیانا بنهوه، ههر له گهل دهشت دهسیپتکرد، نیتر کوردهکان بهجیدیلتن بۆ عهرهه و تورک، تا نزیکي زهریاچهی وانیش بۆ نهرمه نییهکان. (33، 112) بۆیه، رۆژبه رۆژ تا هاتووه و تا دیش، داگیرکردنه که بهرفراوانتردهبئ، پانتایی خاکی کوردستانیش، که مدهبیتهوه. نه مهش خوئی له خویدا، کارتیکی راسته وخوئی خرابی، له « ژمارهی دانیشتوان، زاووزی و زیادبوونی نهتهوهی کورد » کردووه. له بهر دابهران و له یه کدی دوورکهوتنهوه، ناوچهی بهکارهیتانی زمانیش، بهرتهسکبۆتهوه و جیاوازی نیتوان دیالیکتهکانیش زیادیکردووه.

8. کورد و زمانی نه‌ته‌وه‌یی :

ئێسته، گەر له‌و باسانه‌ گه‌رتین، ئاورێ له‌ نه‌ته‌وه و زمانه‌که‌ی خۆمان بده‌ینه‌وه، بارودۆخ و شتیه‌یه‌کی زۆر ده‌گه‌من و تایه‌تیی ده‌بینین. با بزاین، چۆن؟ ئاشکرایه، نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، خاوه‌نی نیشتمانی تایه‌تیی خۆی بووه، چوارده‌ ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی و سیوپینج میرنشینی، گه‌وره و گچکه‌ی جیاوازی، له‌ ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی کوردستان دامه‌زراندووه، نایینتکی دیاریکراوی هه‌بووه، به‌ زمانتکی تایه‌تیی ئاخافتنیکردووه. که‌چی ئه‌ورۆ، زۆریه‌ی ئه‌و شتانه‌ی له‌ده‌سه‌داوه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، هیندی ئه‌لقه‌ هه‌ن، له‌ زنجیره‌ی میژووی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌دا، به‌ ته‌واویی دیار نین و گرومن، یا شیوتندراون و تیکچوون، یا ته‌مومرتکی سه‌یر، بالی به‌سه‌رداکیشاون، زمانه‌که‌ش له‌ هیندی ڕووه‌وه تا ئێسته، به‌ ته‌واویی ڕوون نه‌بوته‌وه!

له‌ راستیدا، تا ئێسته به‌ به‌لگه‌ی زانستانه و به‌ ته‌واویی، بۆمان ڕوون نه‌بوته‌وه، نه‌ته‌وه‌ی کورد پێش زاین، به‌ چ زمانی قسه‌ی کردووه؟ ئایا، ئه‌م زمانه‌ی ئه‌ورۆ، ئیمه‌ی کورد پیتی ده‌دوین، هه‌ر به‌رده‌وامیی ئه‌و زمانه‌ی پێش زاینه، که‌ ماده‌کان پیتی دواون؟ ئایا، ئیمه‌ی کورد، زمانی نووسین و خوتندنه‌وه‌مان هه‌بووه، یا هه‌ر زمانی ئاخافتنمان هه‌بووه؟ گه‌ر زمانی نووسینمان هه‌بووه، به‌ چ پیتێ نووسیمانه؟ گه‌ر پێش زاین، زمانی نووسینمان نه‌بووه، ئایا، کورد دوا‌ی زاین، که‌ی ده‌سی به‌ خوتندنه‌وه و نووسین کردووه؟ چ جۆره ئه‌لفویتیه‌کی به‌کاره‌یناوه؟

بۆ ئه‌وه‌ی، پتر مه‌به‌سه‌که‌مان ڕوونکه‌ینه‌وه، لیسه‌دا نمونه‌یه‌ک، له‌ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب دینینه‌وه. عه‌ره‌به‌کان، پێش زاین و له‌ سه‌رده‌می نه‌زانیندا، زمانی نه‌ته‌وه‌یی ئاخافتن و ئه‌لفویتی تایه‌تیی خۆیان هه‌بووه. جا، ئیدی ته‌وانیش، له‌ چ نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌وه و هه‌ریانگرتووه، ئه‌وه‌یان گه‌رنگ نییه. نزیکه‌ی هه‌ر به‌و زمانه‌ش قسه‌یان کردووه، که‌ ئه‌ورۆ پیتی ده‌دوین. به‌ره‌مه‌کانیشیان، هه‌ر به‌و ئه‌لفویتیه‌ نووسیوه‌ته‌وه، که‌ ئه‌ورۆ به‌کاریدین. هۆنراوه‌کانی سه‌رده‌می نه‌زانین و «حه‌وت هه‌لواسراوه

ههلبژاردهکان»، گهواهیی قسهکائمان ددهن. دواى نهوهى ئایینی نیسلامیش پهیدا بووه و قورئان هاتوته خواری، دهقهکانی قورئانیشیان، هه ره ههمان نهلفویى و زمانى نهتهوهیى نووسیهتهوه، که عه ره بهکانی پیش زایین بهکار یانهیتناوه و تا نهوړوښ به کاریدیتن.

جا، گهر ئیسته بمانهوی، له بهر روښنایی نهو نمونه یه ی سهره وهدا، وهلامی نهو پرسیارانه ی پیتشوتر بدهینه وه، دهبی، لهو روژه وه میترووی ناوچه که، بو کومه لگه ی مرۆ ساغبوته وه، لیکولینه وه یه کی درژی وردی میترووی و زمانه وانیی زانستانه بکه یین. نهو لیکولینه وه یه، له لایه که وه، له بنجوبناوانی نهتهوه ی کورد و زمانى کوردی بکولیتسه وه. له لایه کی دیکه شه وه، له ره گورپشه ی نهتهوه کانى دیکه ی ناوچه که و زمانه کانیان بدوی، تا بزانی، پتیه ندیی نیوانیان چونبووه؟ کامیان، پتر کارى لهوی دیکه یان کردووه؟ هه ره چنده، من بو خوم، به تنیا بال، نه م کاره م پت هه ل ناسورپ و له م بواره شدا پسپور نیم. جگه له وهی، له م نووسینه کورته شدا، ماوه ی نه وه مان نییه، هینده ی توانامان هیه، نهو کاره به نه نجامگه یه نین. به لام، لیره دا ناچار ده بین، سهر به کوشی ئارشیفی میتروودا بکه یین، تا که مئ دهر یاره ی ره چه له کی کورد و زمانه که مان بدویتن.

پیتشه کی ده بی، نه وه باش بزانی، هیچ شتی له م جیهانه دا، به قه ده ره سرچاوه ی، میترووی تیکرای کومه لگه ی مرۆ، تاریکونووته ک و ته مومرؤوی نییه. تا ئیسته، هه موو نهو زانیاریانه ی، دهر یاره ی ره گورپشه ی مرۆښ و کومه لگه ی مرۆ له بهرده سدان، هیندیکی له بهر روښنایی، نهو که ره سه جیاواز و پاشماوه به ردین و مسینانه ی، کومه لگه هه ره کوته کانى مرۆدا هه لسه نگیتراون. هیندیکی دیکه شیان، له نه نجامی کوکردنه وه ی ئیسه که جیاوازه کانى جهسته ی مرۆښ و هیندی ئازهلئ دیاریکروادا ده سنیشانکراون، که له قوژنه تاریکه کانى نه شکه وت و له ژیر زه ویدا، زاناکانى ئارکیؤلۆژیا دۆزیویانه ته وه. دیاره، بی نهو جوژه گه پران، هه لکولین و لیکولینه وان، هیچ جوژه سهر نه نجامیکمان دهس ناکه وی. نهو هه موو ئیسه ک، که لویه ل و شوتنه وارانه ی، نزیکه ی دوو هه زار سال پیش زایین و له ماوه ی شارستانی یه که مئ کومه لگه ی مرۆدا دۆزراونه ته وه،

پاشان، تاقیکراونه ته‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی وردی زانستانه‌یان له سهر کراوه، چهن شتیکمان بۆ روونده‌که‌نه‌وه. ئه‌و زانیارییه‌یه‌ی تا ئه‌ورۆ، ده‌ریاره‌ی په‌یدا‌بوونی مرۆف له به‌رده‌سدان، زیاتر له خولگه‌ی هه‌لسه‌نگاندن و خه‌ملا‌تدنا داده‌نترین.

ههر وه‌ک، له جیگه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م نووسینه‌دا، ئاماژه‌مان بۆ کرد، هیتندی له زاناکان پێیان وایه، ماوه‌ی دووسه‌ده‌زار ساڵ ده‌بێ، مرۆف په‌یدا‌بووه. هیتدیکه‌ی دیکه‌ش ده‌لێن: نزیکه‌ی نیوسه‌میلیۆن ساڵ پتسه، مرۆف له سهر زه‌وی ده‌ژی. له‌به‌رئه‌وه‌ی، وینه‌کان زۆر روون نین، کچی ده‌توانی، ریشه‌ی په‌گه‌زی کۆمه‌لگه‌ی مرۆ، به‌ ته‌واوی روونکاته‌وه؟! چ زمانێ ده‌توانی، به‌ ته‌واوی باسی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ بکا؟! نایا، کام زانای ئارکیۆلۆژیا، کام ئامیتری زانستی، توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه، ههر له سه‌ره‌تای درووسبوونی ئه‌م جیهانه‌وه، تا ئه‌ورۆ، ئه‌و خا‌کو‌خۆ‌له‌ی له ههر بسته‌ زه‌وییه‌کدا، له‌گه‌ڵ ئیتسکوپروسکی میلیاران مرۆفدا تیکه‌لبووه، له یه‌ک‌دییان جیا‌کاته‌وه؟! به‌ تایبه‌تی، گهر زانیمان، خوتندن و خوتندنه‌وه، له نێو کۆمه‌لگه‌ی مرۆدا، ده‌وروبه‌ری شه‌ش هه‌زار ساڵ له‌مه‌وبه‌ر په‌یدا‌بووه؟!!

له‌به‌رئه‌وه، ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بیه‌وی، سنووری نیشتمان‌که‌ی با‌و‌با‌پیری خۆی ده‌سنیشانکا، په‌گه‌زی تایبه‌تی خۆی بناسی، یا له په‌گه‌زی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌ بکۆلیتته‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌بێ، به‌ دوا‌ی که‌ره‌سه‌ی کۆندا بگه‌رێ، پاشان کۆیانکاته‌وه، لێیان بکۆلیتته‌وه، به‌پێی بۆ‌چوونی خۆی، بۆ سه‌رده‌میکی دیاریکراوی می‌ژووی یان بگێرتته‌وه، نه‌گینا، به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک ناتوانی، به‌ به‌لگه‌ی روون و زانستانه، هیچ شتی بسه‌لمینتی و به‌ ئاما‌ج‌ه‌کانی خۆی بگا. بۆیه، هه‌موو ئه‌و زانیارییه‌یه‌ی تا ئیتسته‌ هه‌ن، ته‌نیا له‌ خانه‌ی قه‌بلاتدنا جیگه‌یانه‌ی ده‌توانین، زۆر به‌ راشکاوی به‌لێن: زۆریه‌ی ئه‌و زانیارییه‌یه‌ی، ههر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌ورۆ، له سهر کۆمه‌لگه‌ جیا‌جیا‌کانی مرۆ تو‌مار‌کراون، له دووتوتی په‌رتو‌که‌کاندا پارێزراون، زۆریه‌ی زۆریان، جیگه‌ی گومان! له‌به‌رئه‌وه، چ می‌ژوونووسانی کورد و چ بیانیی، هیچیان ناتوانن، به‌و شێوه‌یه‌ی دلێان ئاو بخواته‌وه، می‌ژوویه‌کی تێروته‌سه‌ل و ته‌واوی، کۆمه‌لگه‌یه‌کی دیاریکراو، یا سه‌رجه‌م

کۆمەلگەى مرۆڭايە تيمان بۆ بنووسنەو، بەلکۆو، ئەوئى ھەيە، لە سەداسەد ھەمۆى راست نىيە. ھىندىكى لە ئەفسانە نەبى، لە ھىچى دىكە ناچى! ھىندى گەل و نەتەو ھش، بۆ ئەوئى بىسەلئىتن، رەچەلە كىتىكى رەسە نىيان ھەيە، كۆمەلئى نووسەرى بە كرىگىراوىيان راگرتو، ئەوانىش بە سەدان پەرتووكى درۆيان بۆ رەشكردونەتەو! لە گەل ئەوشدا، دەربارەى رەگەزى مرۆ بە گشتىيى و رەچەلەكى كورد بە تايبەتئى، لە « 3500 - 4000 » سال پىش زايىن زياتر ناتوانىن، لەو زەريا قوولە بىئەنى مېژوودا مەلە بكەين.

ھەمۆومان دەزانىن، كۆچورەوئى گەلانى ئارىي « ھىندۆ - ئەوروپايى » لە مېژوودا، لە شىوئى چەن شەپۆلىتىكى جىاوازا، لە سەرەتاي سەدەى دەيەم و نۆيەمى پىش زايىنەو، لە چىاكانى قەققازو ھەسپىتەكردو ھە. سەرەتا، لە چىاكانى زاگروئى گىرساونەتەو. پاشان، دەستەدەستە و پۆلپۆل، بە رۆژھەلات و رۆژاوادا، بە ناوچە جىاجىاكانى جىھاندا بلابوونەتەو. بە پىش ئەو لىتۆلئىنەوانەى زاناكانى مېژوو، لەم بارەبەو بە ئەنجاميانگەيانندو ھە، كۆچورەوئى بە كۆمەلئى گەلانى ئارىي، لە دوو قوئاغى جىاوازا روويدا ھە. بەو پىشە، گەلانى ئارىي، بە سەر دوو دەستەى جىاوازا دابەشكردن :

دەستەى يەكەم: گەلانى زاگروئى. ئەمانەش، خوئان لە گەلانى « لۆلۆيا لۆلۆم، گۆتئى، كاساي يا كۆسىي يا كۆشۆ، خالدىي - يا ئۆراتۆ، سۆبارئى » دا دەبىئن.

دەستەى دوو ھەم: مېدىيەكان و بەردەسەكانيان. ئەمانىش، لە گەلانى « مېد، نايرئى - نەھرى، كاردۆخىي » پىتكەتوون.

ھىندى لە زاناكانى مېژوو، لەو باو ھەدان، ناوى ئەم گەلە جىاوازانە، ھەمۆى ناوى كۆئى كورد بوو، ھەر گەلەى يا ھەر نووسەرى، لە ناوچەيەكى جىاوازي جوگرافىيى و لە سەردەمىكى مېژوويى جىاوازا، بە بەكتى لەو ناوانە باسيانكردوون و لە پەرتووكە مېژوويى يەكانى خوئاندا، تۆماريانكردوون. زاناي مېژوونوس « ئەمىن زەكى »، دەلتى:

(كوردستان، نىشتمانى يەكەمى، دەستەى دوو ھەمى مرۆڭ بوو. بە پىش روودا ھە مېژوويى يەكان، لەوتو ھە لاكانى دىكەى جىھاندا بلابوونەتەو. ھەر لە بەرەبەيانى مېژوو ھە، گەلانى زاگروئى لئى

نیشته جیچوون، که له گهلانی « لۆلۆ، گۆتیی، کاسیی، خالدیی - کالدیی و سوپارو - هورپی » پتکها تبوون. (58,97 - 59)

به کورتییبه گهی، کورد له نهوهی دهستی یه که مین، یا راسته و خۆ له نهوهی دهستی دووه مین، بۆمان دهرده که وی: کورد له ناوچه که دا، نه ته وه یه کی زۆر کۆنه. به لام، ئەم دید و بۆچوونه، پتویستی به به لگی میژووی و لیکۆلینه وه ههیه. بۆ نهوهی، ئەو راستییانهش به سلینین، میژوویه کی نه ته وه یی بۆ ههر نه ته وه یه ک دیار که یین، هیندی له رۆژه لاتنا سه کان، په نا بۆ بهر سن فاکتیری گرنگ ده بن، (خوتین، زمان و نیشتمان) «58,97»

ههر چه نده، مەرگیش نییه، ئەو سن فاکتیره به زۆری، له یه ک په گزی دیار یکرادا کۆینه وه، (به لام، به هیزترین و دهر که وتوترینیان، فاکتیری زمانه). «58,97» بۆیه، ئیمهش لیره دا، له بهر رووناکیی سه رچاوه میژووی په گاندا، په گوتیری توانا هه ولده ده بن،، سه رها، شتی دهر یاری نایینه کۆنه گانی کورد پتیش چاوخه یین. پاشان، به کور تیی، که مین له میژووی کورد و زمانه گهی به لۆلۆ.

سه رچاوه میژووی په گان، پيشانمان ده دن، ههر له به ره به یانی میژووه وه، ئەو سه رزه و ییبه ی نه ورۆ، کوردی له سه ر ده ژی، چۆل نه بووه و ناوه دان بووه. زۆریه ی میژوونوو سان، لهو باوه ره دان، له ناوچه ی خۆره لاتنی ناوه ند به گشتیی و له کورده ستان به تاییه تیی، له چه ن که لیتی دیار یکراد، پتری لئ نه ژباوه. ههر یه کتی لهو گهلانهش، زمانتیکی تاییه تییان هه بووه. لهو باره یه وه دوکتور « سپایزه ر »، ده لئ:

(ههر یه کتی لهو چوار گهلای « زاگرووس »: لۆلۆ، گۆتیی، کاسایی و سوپاری یا هورپی، زمانی تاییه تیی خویان هه بووه و له یه کدی جیاواز بوون. به لام، هیندی ناو لهو زمانانه دا، نیشانه ی نه وه ن، زۆر له یه کدییه وه نریکبوون) «297,97» رۆژه لاتناس و زاناکان، له سه ر په چه له کی ئەم زمانانه، دوو جۆر بۆچوونیان هه یه: هیندیکیان ده لئین: (زمانی ئەم چوار گه له، سه ر به زمانه ئارییه کان « ئارییه گانی ئیران » بوون.) به لام، هیندیکی دیکه شیان، ده لئین: (له کۆمه لتی زمانه قه فقازییه کان بوون.) «297,97» ئەم گروه شیان به « زمانی ئاریی کۆن » نیتوه دکردوه.

تا ئیستته، هیچ جوړه زانیارییه کی تهواومان، له سر هم گروه زمانه نارییه، له بهره سا نییه. چونکه، به لگهی نووسراو یا هه لکه نراو، له سر هم زمانه کونانه نه دوزراونه تهوه. هر چنده ناکرئ، به هیچ جوړئ، ده رگهی پاشه پرؤژ، به رووی توئینه وهی زانستانه دا داخرئ، به لام، تازه له وهش ناچئ، هیچ جوړه به لگهی کمان لهو باره یه وه دهسکه وئ. له بهره نه وهی لهو سرده مانه دا، خوئندن و نووسین نه بووه، به لکوو، (میترووی فیتروونی خوئندنه وه و نووسین، له لایه ن گهلانی نارییه وه تازه یه، له سالی 1400 پ.ز. تپهر ناکا.) «298،97» به لام، (به پای زوره ی لیکوله ران، کورده کان به پاشماوهی ماده کان داده نرئین. ماده کانیش، له نیوهی دووه می سدهی حه و ته می پیش زایندا توانییان، دهس به سر ناوچه یه کی گوره و فراواندا بگرن، دهسه لات به سر ئیران و به شی ژوورووی عتراق و چن به شی له ناسیای ناوه راستا، هه تا ده گاته رووباری «خالس - قزل نهرمهق» وه په یداکن. هر به هوئ نهو داردهسته سیاسییه شه وه توانییان، زمان و نایینی خوئان، به سر دانیشستووانی کونئ چیای زاگرو سدا به سپئین.) «17،58»

ده ربارهی دهستهی دووه می زمانه نارییه کان، زوره ی روزه هه لاتنسه کان، ره چه له کی کورد بو سر نهوان ده گترنه وه، به باپیره گوره ی کورده کانی نه ورؤیان داده نئین و ده لئین: (له میدییه کان و لقه کانیان پتکه اتوون.) «298،97»

هر چنده، لهو باره یه شه وه، تا ئیستته، هیچ شتی نه دوزراوه ته وه، زانیارییه کی نه وتو، له سر زمانی میدییه کان و دیالیکته جیاوازه کانیان، لای شاره زایانی زمان که له که نه بووه. له گهل نه وه شدا، نهو زمانه ی له زانستی زمانه وانیدا، به زمانی مادبی ناوی رۆیشتووه، تا ئیستته روون نییه، چ جوړه زمانئ بووه. چونکه، تا نه ورؤ هیچ جوړه شتی، بهو زمانه دهس نه که وتووه، پشکنین و گهران، به دواي کونینه کانی ئیمپراتورای مادیشدا، له ناوچه کانی مه لبه ندی دهسه لاتی ئیمپراتوریا که دا، وه ک پتویست نه کراوه و هیچ ده کومیتنتئ لهو باره یه وه نه دوزراوه ته وه. به لام، له گهل نه وه شدا، نه وهی گومانی تیدا نییه، زمانی ماده کان، زمانیکئ

تایبه تیبی کۆنی گهلانی ئەو سەردەمەبوو. لە سەردەمی دەسەلاتی مادەکانیشدا، چەن گەلیکی دیکە هەبوون، جگە لەو هی، زمانی ماد وەک زمانی رەسمیی ئیمپراتۆریای ماد بەکارهاتوو، بە زمانی نەتەوایی خۆیان قسەیانکردوو. (پێویستە ئەو شمان لە بیر نەچێ، کە خودی زمانی مادی، بە سەر هەموو ئەو زمانانە یێش دامەزراندنی ئیمپراتۆری « ماد » لە خاکی « ماد » ا پرەویان هەبوو، زالبوو، بۆیە تا ئەو رۆژە ی زمانی مادی ساغ دەبیتەو، لە ریشە ی زمانانی گۆتیی، هورپیی « خورپیی »، ئۆراتۆیی، کاسیی « کاشیی » گەلی ووشە ی تیدا بە دیدە کړی، کە شکلی ووشە ی « مادی » یان بە خۆو گرتوو و ئیستە لە ناو لە هجە و بن لە هجەکانی زمانی کوردییادین و دەچن) « 51 - 50، 70 »

بەلام، زاناکانی زمان، زمانی کوردیی بۆ سەر زمانی میدییهکان دەگێرەو. بە لگەشیان بۆ ئەمە، تەنیا پەرتوو کە کە ی ئاقیستای زەر دەشتە. هەر چەندە، بە پێی نەخشە ی جوگرافیای نیشتمانی کورد، زەر دەشتی پە یامبەر، لە کوردستان لە دایکبوو، (زەر دەشت لە سالی 660 پ. ز. دا، لە شاری ورمێ لە دایکبوو و هەر لە ویش گەورە بوو. لە سە دە ی حەوتە می پ. ز. دا بەرەو رۆژە هلات رۆیشتوو. لە وێ لە شاری « بەلخ »، لە رۆژە لاتی ئیتران، « گۆشتاسب » پاشای ئەو شارە، برۆای پێ هیناوە و لە وێ جێگیر بوو. لە تەمەنی حەفتا و حەوت سالی دا، پاش ئەو هی لە نووسینی ئاقیستا بۆتەو، کۆچید و اییکردوو. واتە: لە 583 پ. ز. دا مردوو. « 33، 58 »

بەلام، نە لە هیچ شوێنێ کدا نووسراوە، زەر دەشت کوردبوو، نە زەر دەشت خۆشی باسیکردوو، کە کوردبوو! لە بەر ئەو، ئەم شتانە، پتر لە خانە ی میتۆلۆژیای کوردیدا جێگایان دەبیتەو!

لەو بارە یهوه، د. « جەمال نەبەز » دەلی: (هەتا ئیستە لە نێو کورددا، نایینیکی گشتیی وا پەیدانە بوو، کە کتیبە پیروژە کە ی بە زمانی کوردیی نووسرابیتەو و بووبیتە سەرمەشق بۆ زمانیکی یە کگرتوی ئە دە بیی پاشە رۆژ. هەر چەندە گەلی بە لگە هەن، بۆ ئەو هی کە زەر دەشت پە یامبەر و داھینەری نایینی مەزدا یە سنی لە ناوچە ی مادەکاندا « واتا کوردستانی ئەم رۆ » لە دایکبووی و بە زمانی خەلکی ئەو شوێنە قسە ی کردی، بەلام

هیچ به‌لگه‌یه‌ک بو نه‌وه نیییه، که کتیبی « نافیستا » به ته‌واوه‌تی به زمانی ماده‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه نووسرابیتته‌وه، یا چهن سه‌ده‌یه‌ک پاش مردنی زه‌رده‌شت خۆی نه‌نووسرابیتته‌وه، گهر چی واش باوه، که گوايه « گاتاگان » له زمانی زه‌رده‌شت خۆیه‌وه بیستراون. جا هر چهنده، پیتوه‌ندیی زمانی نافیستا و کوردیی نه‌مرو، له باری زمانه‌وانییه‌وه، شتیکه ئینکار ناکرئ، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، پیاو ناتوانی بلتی، نه‌و زمانه که کتیبی نافیستای پین نووسراوه‌ته‌وه، کوتومت پاشماوه‌ی زمانی ماده‌کان بووه. یا به ووته‌یه‌کی دی « کوردیی نیتوه‌راست » بووه. نه‌وه‌ش له کاتیکدا گهر بتوانین، زمانی ماده‌کان به « کوردیی کۆن » و کوردیی نه‌مروش به « کوردیی نوئ » بده‌ینه‌قه‌لهم. دیاره نه‌م باسه باستیکی یه‌کجار فراوان و قووله و جیی ئیره نیییه. به‌لام نه‌وه‌ی دانی پیتدا بنرئ نه‌وه‌یه، فارسه‌کان پاش ماده‌کان به ماوه‌یه‌کی زۆر، نایینی زه‌رده‌شتیان وه‌رگرت. گهرچی کورده‌کان خۆشیان له سه‌ره‌تاوه، به‌ریه‌ره‌کانی نایینی زه‌رده‌شتیان زۆر کرد. به‌لام هیتشتا به‌ر له فارسه‌کان بووبونه زه‌رده‌شتی. فارسه‌کان له زمانی شاپوری دووه‌مدا، نایینی زه‌رده‌شتیان کرده نایینی په‌سمیی ده‌ولت. بیجگه له‌وه‌ش ده‌ستکاریکردنی نایینی زه‌رده‌شتی و گۆرینی و قه‌لبکردنی بیروباوه‌یه‌که له لایهن فارسه‌کانه‌وه، شتیکه میژوونووسه‌کان و نه‌وانه‌ی خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌م نایینه بوون، ته‌نانه‌ت هیندی له زاناکانی فارس خۆشیان، به ناشکرا دانی پیتدا ده‌نن. ههرچی جوړئ بی، نایینی زه‌رده‌شتی به ته‌واویی له نیتو کورده‌کاندا نه‌چه‌سپیبوو، که سه‌رکردایه‌تی نه‌و نایینه که‌وته ده‌ست فارسه‌کان و به شیوه‌یه‌ک که به دلی کاربه‌ده‌سه‌کانیان بوو، خرایه‌روو. که نایینی ئیسلامیش له ده‌رویه‌ری 639 ز. دا هاته کوردستانه‌وه، به ماوه‌یه‌کی که‌م نایینی زه‌رده‌شتی له هه‌موو کوردستان و هه‌موو نیراندا له‌نیتوبرد و کتیبه پیروزه‌که‌ی که قورنانه و به عه‌ره‌یی نووسراوه‌ته‌وه، به ته‌واویی جیی نافیستای گرتوه، کورده‌کان هر چهنده له سه‌ره‌تاوه، به‌ریه‌ره‌کانی نه‌م نایینه‌شیان کرد، به‌لام له نه‌نجامدا و له به‌ر گه‌لیک هۆ، به زۆری بوونه موسولمان و ده‌ستیانکرد به خزمه‌تکردنی نایینی ئیسلام و زمانی عه‌ره‌یی. نه‌وانه‌ی که له سه‌ر نایینه کۆنه‌کانی

کورد مانهوه، وهک ئیزدییهکان، ههلیکی وایان بۆ نهرهخسا، که
 نایینهکهیان بکه نه نایینیکی گشتیی. «23، 9-10»
 ههروهها، د. « نه بهز »، له شوئینیکی دیکه ی پهرتوکه کهیدا، لهو بارهیهوه
 دهلی: (کتیبی « نافیستا »، چهن سهدهیهک پاش مردنی زهردهشت خوئی
 نووسراوتهوه و دوایی له لایهن کهسانیکه وه کۆکراوتهوه، که ههموویان
 خه لکی ناوچهی مادهکان نه بوون. ههر چهنده، گوايه « گاتاگان »،
 بهشیکیان سروودی زهردهشت خوین، بهلام بۆ نه وهش، هیج به لگهیهکی
 بنجبر به دهسته وه نییه. جا ههر چهنده، نهو زمانه ی که « نافیستا » ی پئ
 نووسراوتهوه، فارسیی نییه و زمانیکی تاییه تییه و به زمانی نافیستا
 نیوی رۆیشتوه، نه مجا له گه له نه وهشدا، که بهشیک له زمانی نافیستا له
 هیندی روهوه، به تاییه تی له باری لیکسیکۆلۆژییه وه، له کوردیی نه مپۆ
 دهچی، بهلام دیسانه وه نه مه به لگه نییه، بۆ نه وهی که نافیستا، ههمووی
 کوردیی کۆنه. به بیروپرای من، زهردهشت جوئکاریکی خه لکی ناوچهی ماد
 بووه و ههر له نیو خه لکی وولاته که ی خویدا، بیروباوهره که ی خوئی
 بلاوکردۆته وه. بهلام پاش نه وهی، له لایهن ماده کۆچهره کانه وه « بهشیکی
 زۆری کوردی نهو ده مه » به ربه ره کانی کراوه و له وولات دهره پرتراوه،
 چوه بۆ ناوچه کانی دی ئیران و نایینه که ی له ویدا بلاوکردۆته وه و پاشه جار
 نه شکانییه کان «150-224» قسه کانیان کۆکردۆته وه. دوای نه وانیش
 ساسانییه کان «224-652» جارتیکی دی کۆیان کردۆته وه.
 دیاره نه شکانییه کانیش و ساسانییه کانیش، ههر یه که یان تا راده یه کی زۆر
 شتیه ی زمانی نهو کاته ی خوین، به سه ر زمانی بنه رته یی نافیستا دا بره وه
 و تیکه لیان کردوه، بهلام وا دیاره له به رته وه ی که نایینی زهردهشت به
 زمانی ماده کان بووه، نه یان توائیه، زمانی ماده کان به جار ی له نافیستا
 لابه رن و زمانه کانی خوین له جیتی نهو دابنن. بۆیه ناچار بوون، هیندی
 لهو زمانه ی که زهردهشت نایینه که ی پئ بلاوکردوه ته وه، تیکه له به
 زمانه کانی خوین بکه ن. به کورتیی له وه زمانیکی مادیی - نه شکانیی -
 ساسانیی تیکه له په یدا بووه و ورده ورده زمانه کانی دی ئیرانیی تیکه له بووه و
 بووه ته نهو زمانه ی که پیتی ده لئین « نافیستا ». «23، 93-94»

جگه له وهی، کۆمهلتی له زانا و رۆژهه لاتناسه کانی دیکهش، ئهم دید و بۆچوونانه په سه ننده کهن. بۆ نمونه: « دارمیستیتیر »، دهلتی: (پهرتووکی نافیستای زه ردهشت، به زمانی میدیه کان نووسراوه.) «298,97»

« مینۆرسکی » دهلتی: (هر لیکۆلینه وه یه که له مهر کورد و زمانی کوردیدا، دهبتی له سهر بنه رتهی ماد و زمانی مادی پیتکی.) «8-7,16»

ههروهها، « توفیق وههبی » ش دهلتی: (ئه گهر چی له مهر زمانی ماده کانه وه، شتیکی زۆرمان به دهسته وه نییه، به لام ماکه کهی له نافیستادا، بهرچاو ده که وێ. جا، به دلنیا یی یه وه دهلتین: زمانی مادی بناغه و ههوتنی گشت ئهو زمانانه یه، که ئیمه ئه ورۆ پیتیان دهلتین: زمانه ئیرانییه کانی سهر به پۆلی باکووری - باشووری.

له لایه کی تریشه وه، زماناسه کان به تیکرایی، له سهر ئه وه سوورن، کهه زمانی کوردیی سهر به کۆمه له زمانه کانی باکووری - باشووریه یه. زمانی ئاریایی کۆن و نافیستایی و کوردیی کۆن و مادی، پیتیان بۆ زمانی کوردیی نوێ، تهخت و خوشرکدوو و پیتشه وه و پیتشه نگی وین.) «24,16»

به لام، له راستیدا، تا ئیسته، به تهوایی زمانی میدیه کان، بۆ کهس ساغ نه بۆته وه، بۆ ئه وهی، بهراوردی له نیوان ههر دوو زمانی نافیستا و میدیه کاندایه کهین، تا بزانی، له رووی گرامهر و ووشه له یه که چوه کانه وه، تا چهن له یه که دیسه وه نزیکن! ههر چهنده، هیتندی زانا، میتروونوس، شاره زایانی زمانی کوردیی و زمانه ئیرانییه کۆنه کانی دیکه، وهک « ئهمین زه کی، توفیق وههبی و محهمهد ئهمین هه ورامانی ... تاد » هیتندی بهراوردیان له نیوان زمانی کوردیی ئه ورۆ و زمانی نافیستادا کردوو، چهن نمونه یه که شیان هیتا وه ته وه و دهلتین: زمانی کوردیی ئیسته، به بهراوردکردن له گه ل زمانی فارسیدا، له نافیستا وه نزیکتره. به لام هیتستا ئه و کاره، به کاریکی زانستانه ی ته و او دانانری. جگه له وهی کاتتی (له سالی 331 پ. ز. دا، ئه سه که ندهری مه که دۆنی له شه ری ئه ریتلای به ناویانگدا، به سهر دارای سییه مدا زالبوو، کۆتایی به ده ولته تی هه خامه نشیی هیتا.) «23,58» په لاماری میدیای دا، ده سی به سهر هه موو په رتوو که خانه گه وره کانی شای ئه خمینییه کاندایه گرت و هه موو په رتوو که کانی

سوتان. له نه نجامی نهو کاره شدا، گوره ترين زبان له ناثیستا و به شه جیاوازه کانی کهوت. لهو باره یه وه « مه سعورود محمه د »، ده لئی: (جگه له چهند به شتیکی که می نه بی، که هه مووی 83 000 ووشه بوون، نه وانی دیکه ی له دهس سوتاندن قوتار نه بوون، نهو به شانهی سووتابووشن، له نیو سنگی نه وه له دوا ی نه وه ی ده سوپیته وند و پیوا ه نایینییه کاندا مابوونه وه، تا له کوتایی فه زمانه وایی سلوکییه کاندا... له ده وروبه ری سالی 147 پ. ز. دا، جارتیکی دیکه نهو به شانهی نووسرانه وه.) «15,108»

« زوبیر نیسماعیل » یش ده لئی: (له سه رده می پارت ه کاندا، « نه سه که نده ری مه که دوئی » له 331 - 323 پ. ز. دا، هیندیکی وه رگیترا یه سه ر زمانی یونانی و پاشان هه مووی سووتاندن. پاشان له سه رده می ساسانییه کاندا کوکرایه وه و نووسرایه وه. « نه رده شیری پاپاکان » هات و نایینی زه رده شتی کرد به نایینی وولات و ده ولته تی ساسانی.) «53,58» له سه رده می ساسانییه کاندا، نه رده شیری پاپه کان « 241 - 225 » پ. ز. (ناوچه ی پارت ه کانی وه ده ست ده خست، کارنامه یه کی هه رته خشیری پاپه کانیسی رتیک خست و بلاوی کرده وه. هه ر لهو په رتو که نیوه میترووی و نیوه چیروکییه ی خویدا، به ناشکرای و تیرادیوی، دوو نیوی ماد و کوردی به یه ک نه ته وه دینیتسه به رچاو و راده گه یه نئی. به لانی که مه وه، تا چه رخی شه می زایینی، کورد و ماد هه ر وه ک یه ک نه ته وه نیو براون.

له جییه ک، له کتیبی کارنامه که دا که به زمانی په هله وی « فارسی ناونجی » نووسراوه و له لایه ن نه رده شیره وه شیکراوه ته وه، هه له مت و هیرش بو سه ر ماده کان، بهو چه شنهی راگه یه ندراره: " نه رده شیری پاپه کان، پاش کوشتنی نه رده وانی پینجه م - پاشای پارت ه کان - قوشه نیتی قورس و گه وری له زابل وه پتیکه تینا و رویشت بو شه ر له گه ل کوردان Kurdan - پاشای ماده کان - " کارنامه که هه روه ها راده گه یه نئی: " ماده کان پتیا ن و ابو، که چونکه له به رامبه ری قوشه ی نه رده شیردا تیکشاکون و پاشه کسه یان کرده وه، ئیدی له مه ترسی ناکه ون. به لام نه رده شیر چوار هه زار شه رکه ری پتیکه وه نا و خوتوغافل، به سه ر کوردانیدا دا و هه زار که سی لئ کووشتن و نه وه ی مابووشنه وه، یان به دیلیگرتن، یان برینداریکردن و تفاق

و دانه و تله یه کی زۆری له کوردان - پاشای ماده کان - و کوره کانی زهوترکرد " لیره شدا، ههروا دهرده کهوی، که نهرده شیر، کورد و مادی هه به به یک نه ته وه ده زانی و نیتویان ده با. » (15, 16 - 16)

هه به چهنده، نه مانه هه موو وه ک ده کۆمیتنتیکی میترووی، نه وه مان بو دهرده خهن: کورد و ماد هه یج جیا وازیه کیان نه بووه، کورد له نه وه ی ماده و ماده کانیش، به باپیره گه وری کورده کان داده نرین. به لام، له گه ل نه وه شدا، فرمانه وایانی میدیا، دوا ی نه وه ی مردوون، هه یج جۆره نووسینتکیان، به زمانی نه ته وه یی خۆیان بو به جی نه هیشتووین، تا بزانی، خۆیان ده لئین چی؟ میترووی خۆیان و ماد چۆن باسده کهن؟ به چ زمانی په یقیوون؟ بو نه وه ی، وه ک ده کۆمیتنتیکی میترووی، به ده سمانه وه بی، دید و بوچوونه کانی خۆمانی یج به سه لمیتن. نه وه ی پیمانگه یشتوو، ته نیا هیندی ناوی پاشا کانیانه. نه ویش، له رتی هیندی له نووسینه کانی گه لانی دیکه وه وه رگیراوه. لیره دا، گرفتی سه ره کیی سه ره له ده دا، چونکه ناتوانین، به ته وایی بریاریده یین، تا چهن پتیه نندی یا له یه کچوون، له نیتوان زمانی کوردی کۆن و ناقتیستادا هه یه.

له وانه یه، ته نیا د. « مه که نزی » و « فیلیچیتسکی » پتییان واین، کورد له نه وه ی ماده کان نین. چونکه، یه که میان - ده لئ: (کورده کانی نه ورتو، له به ره بابی ماده کانه وه نه هاتوونه ته خوارئ) « 10, 16 » دووه میشیان - ده لئ: (نه به چۆنیتی دروسبوونی کۆمه ل، نه به زمان، کورد له نه وه ی ماده کان نین.) « 134, 78 »

به لام، زۆری زۆری رۆژه لاتناس و زاناکانی زمانه وانیی، چ کورد و چ بیانی، پتییان وایه، کورد له نه وه ی ماده کانن و زمانی کوردیی، له بنه رته دا بو سه ر زمانی ماده کان ده گه رتته وه. له و باره یه وه « توفیق وه هبی » ده لئ: (منیش له سه ر نه و باوه رهم، که کورد و ماد، پتیه نندییه کی له پسان نه هاتووین پتیه وه هه یه و کورد و زمانی کوردی له سه ر بنجی ماد و زمانی مادی رواوه و گۆراوه.) « 9, 16 »

« سو جادیی » ده لئ: (زمانی کوردی له سه ده ی شه شه می پتیش میلاددا هه بووه، نه وه ک هه ره بووه، به لکوو زمانیکی سه ره به خۆ بووه) « 15, 67 »

« خال » یش لهو باره یه وه ده فهرموی: (سه رچاوه ی کوردیی زمانی « ماد » ی کۆنه، که « زه رده شت » پیغه مبه ر به و زمانه هاتۆته خوا ره وه. زمانی کوردیی - وه ک هم موو شتیکی زیندوو - له دایک بووه، وه به ره به ره پیته گه یشتوووه و خۆی داپشتوووه، ئینجا به هه زاران تاشیین و ریکخستن و بیسیراز و چه کوشکاری به سه راهاتوووه، و له بپه ند و هه ساندراوه، وه به ره به ره به پله ی ئاوه دانیی و شارستانیییدا سه رکه وتوووه، تا له دوا ده می ده ولته تی مادا گه یشتوووه به پله ی هه ره به رزی شارستانییتی، یه کتیک گه ر به چاوتیکی ووردبوونه وه ته ماشای ئه و ووته کوردیی یه کۆنانه بکا، که ماد بۆیان به جیهیشتووین تینه گا که زمانی کوردیی، دوو سی هه زار سال له مه و پیش به رزترین و ده ولته مندترین زمان بووه.) «22، 102 - 23»

« مینۆرسکی » ده لتی: (زۆریه ی میژوو زانانی به ناوبانگ له و باوه رده دان، که « کورد » ی ئیمرۆ نه وه ی « ماد » هکانی دویتین.) «563، 112» هه روه ها، « زوبیحی » کۆتایی به م باسه دووردریژ و پر له گریگۆله ده هیستی و ده لتی: (ئه گه ر کورد نه وه ی ماده کان نه بن، ئه دی نه ته وه یه کی وا کۆن و به ده سلالت چی به سه رهات و ئه و هم موو هۆز و تیره ی کورد، که به یه ک زمانی ئیرانی و جیاواز له زمانه ئیرانییه کانی دیکه قسه ده که ن، له کۆیه هاتوون؟) «33، 70»

له ئه نجامی ئه م لیکنۆلینه وه یه دا، بۆمان ده رده که وی، زمانی کوردیی ره گورپشه یه کی قوولی میژوویی هه یه. به پیتی دید و بۆچوونی، زۆریه ی شاره زایانی زمان، ره گه که ی بۆ سه ر زمانی « ماد » هکان ده گه رتته وه. وه ک هم موو زمانه کانی دیکه ی گه لانی جیهان، به چه ندین زنجیره گۆرانی زمانه وانیدا تپه ره بووه. ورده ورده، پیتشکه وتوووه، تا به م شتیه و قۆناغه ی نه ورۆی گه یشتوووه. (زمانی کوردیی له زمانه ده ولته مه نده زیندوووه کانه، وه له ئاههنگ و شتیه و دهنگا، له گه ل ناسکترین زمان که « فره نسزیه » جیاوازیه کی نییه.) «15، 102»

9. زمانی کوردیی و فارسیی :

زۆر له میژیه، له نیوان شارهزا و پسهپۆرهکانی کورد، فارس و بیانییهکاندا، له سههر پتوهندیی زمانی کوردیی و فارسیی، دهههتهقییهکی گهرم ههیه. ئەم شارهزایانه، به سههر دوو دهستهی جیاوازدا دابهشبوون.

دهستهیهکیان دهلتین: زمانی کوردیی، وهک ههموو زمانهکانی دیکهی جیهان، زمانیکی سههریهخۆیه. دهستهکهی دیکهشیان دهلتین: زمانی کوردیی، زمانیکی سههریهخۆنییه، بهلکوو، بهیهکئی له دیالیکتهکانی زمانی فارسیی دادهنری.

ئهوانههی له نیو چوارچێوهی، سنووری بازنههی دهستهی یهکهمدا دهخولینهوه، زۆربهیان له زانا کورد و بیانییهکان پیکهاتوون. بهلام ئهوانههی، له دهستهی دووهمدا خۆیان دهبیننهوه، کۆمهلتیکی کهمن، زیاتر له شارهزایانی فارس، هیندی میژوونووسی خۆفرۆشی کورد و رۆژههلاتناسانی بیانیی پیکهاتوون. بۆ ئهوهی، ئەم چهلهمه گهورهیه روونکهینهوه، پێش ههموو شتی پتویسته، پهنا بۆ بهر دادگهی میژوو بهرین، تا بزانی، کۆچۆرهوی گهلانی ئاریی، کهی دهسیپتکردوه؟ مادهکان، له ناوچهکهدا کهی پهیدا بوون؟ پتوهندیی نیوان کورد و فارس، به مادهکانهوه چیه؟ کامیان له ناوچهکهدا کۆنترن؟ چ جۆره پتوهندییهکی میژوویی، له رووی رهگهز و زمانهوه، پیکیانوه دهبهستی؟ تا چهن، ههر دوو زمانهکه له یهکدی دهچن؟ پاشماوهی نووسینه کۆنهکانی، ئهوه سهردهمانه چیمان پیشاندهدهن؟ ئایینه کۆنهکانی کورد و فارس، به چ زمانی نووسراونهتهوه؟ کام زمان پتر، له زمانی ئهوه ئایینهانهوه نزیکترن؟ بۆچی فارسهکان، پتی له سههر ئهوه دادهگرن، که زمانی کوردیی، دیالیکتیکی ناوچهیی زمانی فارسییه؟ مهبهسیان لهوه چیه؟ ئهمانه و گهلنی پرسیاری دیکه ههن، گهر توانیمان، له ریتی دههتهقییهکی زانستانهوه، وهلامیاندینهوه، ئهوا دهتوانین، هیندی لهو گرفته گرنکه چارهسههرکهین.

سههرتا پتویسته، بزانی، ناوی هیندۆ - ئهوروپاییی یا « ئاریی »، له چیهوه هاتوه؟ له کۆندا، ئهوه گهلانه تهنیا، به ناوی ئارییهوه ناسرابوون. ئاریی، له رووی زمانهوه، (به واتای ئاگری یا ئاگرپههست دیت، که کۆی

نهبیته « ناریانی » یا « ناگریهستان ». چونکه ئەم کۆمەڵە ناگریه‌رست بوون و پێوه‌ندییه‌کی به‌تینیان، له‌گەڵ ناگردا هه‌بووه. وه‌ک چۆن « حامی » یه‌کان بته‌رست و « سامی » یه‌کان خواپه‌رست بوون. (44، 106)

پاشان، ناوی ناریی گۆزاوه، هیندۆ ئه‌ورووپایی جیتی گرتۆته‌وه. (هیندۆ - ئه‌ورووپایی، ناویکه‌ زمانه‌وانی فه‌ره‌نگی دایانناوه، بۆ زمانیتکی گویا له‌ زه‌مانیتکی زۆر کۆندا، کۆمەڵتی ئاده‌میزاد، که له مه‌لبه‌ندیکی نه‌زانراو پتکه‌وه ژیاون، قسه‌یان پتکردووه. (11، 70)

زۆری زۆری رۆژه‌لاتناس و مێژووزانان، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ رتیکه‌وتوون، که تا ئیسته، هیندۆ شت، به‌ ته‌واوی روون نییه. وه‌ک ئه‌وه‌ی، ئەم تیره و هۆزه هیندۆ - ئه‌وروپایی یانه، پتیش ئه‌وه‌ی له‌ شوینی ژیاانی یه‌که‌میان بجولتین و به‌ره‌و ناوچه‌کانی ژیاانی نوێیان بپن، هیندیتکیان له‌ ئیترانی ئه‌ورو، هیندیتکی دیکه‌یان له‌ هیندستان و هیندیتکی دیکه‌شیان له‌ ئه‌روپا جتگیرین، که‌ی له‌و ناوچانه‌دا په‌یدا بوون؟ چۆن دروسوون؟ چۆن ژیاون؟ به‌ چ زمانتی په‌یقیون؟ بۆ له‌ نیشتمانی خۆیان هه‌لکه‌نراون؟ که‌ی سه‌ره‌تای یه‌که‌مین شه‌پۆلی، کۆچوره‌وه‌که‌یان ده‌سپیتکردووه؟ چن سالیان پتچووه، تا به‌ ته‌واوی گه‌یشتوون و نیشه‌جتیبوون؟ که‌ی به‌ یه‌که‌جاری، کۆتایی به‌ کۆچوره‌وه‌که‌یان هاتووه؟ له‌ ماوه‌ی گه‌شته‌که‌یاندا، چییان به‌سه‌ره‌تووه؟ چ جۆره‌ گۆرانکاریه‌کیان به‌سه‌ره‌تووه؟ له‌وانه‌یه، ئەم پرسیارانه و گه‌لتی پرسییاری دیکه‌ش، تازه‌ هه‌روا بیتی وه‌لام بپننه‌وه، یا له‌ ئاینده‌دا وه‌لامیتکیان هه‌بیت، به‌لام، وه‌لامیتکی رتکویتیک و بنجبر نه‌بیت!

هیندۆ شاره‌زا و مێژوونوسی، وه‌ک د. « کۆنتناوی فه‌ندیی »، ده‌لتی: (له‌ ده‌رووبه‌ری هه‌زاره‌ی چواره‌می پتیش زایین، یه‌که‌م لیتشای کۆچکردوان هاتۆته‌ چیاکانی زاگرۆسه‌وه و وه‌ها ده‌رده‌که‌وی، که له‌ باشوری ده‌شتی « سبیرییه و پرووسیا » وه‌ بوویت و زاناکان ناوی ئەم به‌شه‌یان ناوه « نازیانیک - ناسایی » بۆ جیاکردنه‌وه‌یان له‌ کۆچکه‌ره‌کانی دی.)

پاشان، ده‌لتی: (له‌ هه‌زاره‌ی سبیه‌می پتیش زایین، ده‌سته‌یه‌کی دی، له‌ هه‌مان شوینه‌وه به‌ره‌و زاگرۆس کۆجیانکردووه و به‌ « ناری » یا « هیندۆ - ئۆرۆبی » ناویانگیان ده‌رکردووه و په‌لاماری ده‌سته‌ی یه‌که‌میان داوه، ئەم

په لاماره بدلگه کانی « میسۆپۆتامیا - بین النهرین » به په لاماری گوتیی و کاسیی ناویان دهبا) ههروهها دوکتۆر بهرده و امده بی و دهلتی: (پاشان لهو چهقهوه دوو کۆچکرا، یه کهم به رهو رۆژاوا و چوه نۆرۆپا، نهوی دی ناوچهی باشووری بهلقانی گرتهوه و چوه یۆنانهوه ... هتد) «3,4»

ههلبهته، نهو ناوچانهی « سیبیریا » به تایبهتیی و پروسیا به گشتیی، سهرمایهکی زۆر دهیگرتهوه، به تایبهتیی لهو سهردهمانهدا، هه ر زۆر ساردتر بووه. چونکه، هۆی گهرمی له چاو نهو رۆدا، زۆر کهمبووه. له بهر نهوه، نهو کۆمهله ئیتنییانه، له بهر گهلتی هۆ، نیشتمانی یه کهمی خۆیان به جیهیتشستوه. لهو هۆیانهش دهتوانین، بلتین: له لایه کهوه له بهر سهرما ههلاتوون. له لایهکی دیکه شهوه، به دواي له وه پرگای سهوز و دهوله مهندا گهراون، تا خۆراک بۆ ناژه له کانیان دابینکن و به باشیی بیان له وه پرتن. بۆیه، به هه ر جۆری بووبی، ویستویانه، خۆیان لهو سههۆلبه ندهانی نهو ناوچانه رزگارکن، به دواي « زهوی به پیت، ناوی سازگار، ههواي فینک، تیشکی رۆژ و سهرچاوه کانی ژیان » دا ویلبوون و گهراون. بۆیه، به خۆیان و مالاته کانیانهوه کۆچیان کردوه، پۆلپۆل بلاوه یان لی کردوه. دوریش نییه، هیندی لهو کۆمهلانه، له رتگه له یه کدی پچراپن. له بهر نهوه، لهوانه یه هه ر پۆلتی، رووی له ناوچه یهکی جیساواز و دیاریکراو کردی! تا دواي ماوه یهکی دیکه و جارتکی دیکه، دهسته دهسته، یه کیانگرتوتهوه. له کۆتاییشدا، به یه کجاری لهو ناوچانهی نهو رۆدا، گیرساونه تهوه و به تهواوی نیشته جیبوون.

نهوهی ده ربارهی نهو کۆچه رانه زانراوه، نهوه یه، یه کهم دهستهی کۆچه ران، (کاتی که وتوونه ری، شویتنیکیان بۆ خۆیان رهچاو نه کردوه، که لیتی نیشته جیبن. چاتر بلتین: رهنگه هه ر نه یانزانیب، هیچ جتگه یهکی تر، جگه له مهلبه ندی نه سلی خۆیان له دنیا دا هه یه، تا جتیان پتی له قبوه و ههلقه ندراوون. جا بۆیه له هه ر نه رزتکی جتگهی خۆیان و مالاتیان بووبیتهوه، بارگه و بنه یان لی خستوه و هه روا به له وه هاتوون و به ره به ره پامیر « بانی دنیا » و هیندستان و ئیران و کوردستانی نهو رۆیان داگرتوه، نه مانه له میژوودا به خیتاتی « ناریایی » ناوبانگیان ده رکردوه. «12.11.70»

به لّام، گرنگ نه وده، به پیتی نهو سه رچاوانهی له به رده سدان، (بو یه کم جار، له سه دهی بیستویه کی پ.ز. ناوی « ماد » په یدابوو. له سه دهی سیازدهی پ.ز.، له ژیر فرمانه وایی « توسه » له شاری « به لّخ » دهوله تیکی پچووکی مادی هه بوو، که باجی به ناشوریه کان نه داوه. له سه دهی نویه می پیش زاییندا، به ره به ره ناوی ماد که وتوته ناو نووسینه کانی ناشوره وه. ووشه ی ماد دوودلییی و ترسی خسته دلپانه وه. پاش له دنیا ده رچوونی « گشتاسب » ی فرمانه وای پیشدادیه کان سالی «902» پ.ز.، ورده ورده، ناشوریه کان ده ستیانکرد به په لامار و هیرشیردنه سر وولاتی « ماد و پارس ». نه مانیش ناچار بوون، که دهوله تیکی یه کگرتووی به ده سه لات دژی ناشوریه کان پیکیتین. (106، 239 - 240.

هر چونی بووبی، ماده کان و ناشوریه کان، ماوه یه کی زور، له جندگ و پیکداداندا بوون. ناوچه که له ناژاوه و پشتویه کی به رده و امدا بووه. تاوی ماده کان، ناشوریه کانیاں راوناوه، تاویکی دیکه ش، ناشوریه کان وولاتی ماده کانیاں داگیر و کاولکردوه. به پیتی باوه ری هیرودت، (وولاتی ماد، له سه ره تاوه له ژیر ده سه لاتی ناشوریه کانا بووه و دواپی نازاد بووه. خه لکی ماد، ماوه یه ک ده ولته و فرمانه واییاں نه بووه، یه که مین پاشای ماد که شاری نه کباتانی دروسکرد و سه لته نه تی مادی دامه زران دیوک « Deiokes » بووه، که په نجاوسی سال حوکمی کردوه و فراتورت « Phraortes » ی کورپشی، که پارسه کان و هوزه کانی تری ناسیای خسته ژیر فرمانه وایی خو یه وه، بیستودوو سال سه لته نه تی کردوه. نهو له دژی ناشوریه کان زور تیکوشاوه، وه زور هه ولیداوه، شهریاں له گه لدا بکا و له ناویان به ری و په لاماری نه وانه ی نه دان که له ده سیان ده ریا زبو بوون، نه گه رچی هیشتا، ناشوریه کان له و کاته دا « شیرازیه ان به خو وه ما بوو » « فراتورت » له شهری ناشوریه کاند له ناوچوو، « کیاکساری Kueksares » کوری له شکری ماده کانی کوزکرده وه و ریکخیخستن. نه ویش چل سال پادشایی کرد. وه زور هه ولیدا نهینه وای پایته ختی ناشوریه کان داگیرکات، به لّام سر نه که وت. چونکه، له شکریه کانی « نه سکیت » - سکاییه کان - به سه رکرده تی مادیا کوری پروتوتی چون به هاواری

ناشورییه کانه‌وه و رزگار یانکرد. « نه‌سکیته‌کان » ماوه‌ی بیستوهه‌شت سال، ده‌سه‌لاتی خو‌یان له ناسیادا هیشته‌وه و خو‌یان پاراست، به‌لام له دواییدا کیاکسار هینانیه ژیر رکیفی خو‌یه‌وه و دوایی به هاوکاری بابلییه‌کان وولاتی ناشورییه‌کانی داگیرکرد. نه‌و جار « کیاکسار » هه‌ولیدا و ویستی، نه‌سکیته‌کان به ته‌واویی له‌ناوبه‌ری .. پاشماوه‌ی نه‌سکیته‌کان رایانکرد بو ناسیای پچووک « لیدی ». وه نه‌مه بوو به هۆی نه‌وه که ماوه‌ی شه‌ش سال شهر و لیدان له نیوان « کیاکسار » و « نالیات » ی پادشای « لیدی » دا روویدا. له کاتی دوا شه‌روشوردا، پرۆژگیرا و ههر دوو لا نه‌م پرۆژگیرانه‌یان به نیشانه‌یه‌ک زانی و به هۆی ناوی‌ریکردنی « سیدنسی » پادشای کیلیکیه و « لابنیت » پادشای بابه‌وه، په‌یمانی ناشی‌وونه‌وه‌یان به‌ست. سنووری ههر دوو کیشوره‌کان به درژیایی رووباری « گالیس » که نیستا پتی نه‌لین « قزل نیرماک » دانرا، وه « ناستیاگ کوری کیاکسار » کچی « نالیات » ی خواست. له دوا‌ی مردنی « کیاکسار » ناستیاگی کوری چووه سهر ته‌خت و سیوپینج سال حوکمی وولاتی کرد، به هۆی جموجۆلی هاریاک « که یه‌کتی له گه‌وره پیاوانی ماد بوو، وه له کیاکسار زویر بووبوو » وه به هۆی کۆرش کوری ماندانا کچی ناستیاک و کامبیس « کمبوجیه » ی پارس سه‌لته‌نه‌ته‌که‌ی دۆراند. (40، 42)

نه‌م هه‌را و ناژاوه‌یه‌ی، نیوان ماده‌کان و ناشورییه‌کان، ههر به‌رده‌وامبوو، تا ماده‌کان و بابلییه‌کان، له شکرکی گه‌وره‌یان پتکه‌وه‌نا، له سالی « 612 » پ.ز.دا، به‌ره‌و « نه‌ینه‌وا » ی پایته‌ختیان کشان، دوا‌ی جه‌نگیتیکی خو‌یناویی، نیمپراتۆریای ناشورییان روخاند. نیدی، له‌و پرۆژه‌وه، ده‌سه‌لاتی ماده‌کان، به سهر هه‌موو ناوچه‌کانی نیران و نه‌ینه‌وادا چه‌سپا و به‌هتیزبوو. به باوه‌ری من، پیش نه‌وه‌ی شتی هه‌بی، ناوی نیمپراتۆریای ماد بی، سه‌ره‌تا، ماده‌کان له کۆمه‌لتی تیره و هۆزی گه‌وره و گچکه‌ی جیا‌واز پتکه‌هاتبوون. ههر یه‌کتی له‌و تیره و هۆزانه‌ش، له ناوچه‌یه‌کی دیاریکراوی سه‌ره‌خۆدا، به نازادی ژیاون. سه‌رکرده‌یه‌کی تاییه‌تی، دیاریکراوی خو‌یان هه‌بووه. هیندیکیان کۆچه‌ری بوون، هیندیکی دیکه‌شیان، له گوند و شاری پچووک‌پچووکدا نیسته‌جیبووون. زیاتر به به‌ختی‌کردنی مه‌رومالاته‌وه

خهریکببون. له وانه شه، هه موویان یا زۆریه یان، له ناوچه یه کی دیاری کر او دا پتکه وه ژیا بن. به لام، هیچیان سهریان بو یه کدی دانه و اندووه. واته: له نیتو یه کدیدا، پچر پچر و په رشوبلا و ببون، نه ته وه یه کی یه کگرتوویان پتک نه هیناوه. پاشان، ورده ورده، هه موو یه کیانگرتووه. یه کتی له هه ره پاشا به هیتزه کانی هۆزه کانی ماد، هه موو تیره و هۆزه کانی، له دهوری خۆی کۆکردۆته وه، به هه موویان پتکه و توون و ئیمپراتوریای ماد یان دامه زرا ندووه. نه و پاشایه ش، ده سی به سه ر ده سه لاتدا گرتووه و له سه ر ته ختی ئیمپراتوریا که دانیش تووه. ئیدی به ره به ره، زۆریه ی تیره و هۆزه کان نیشته جیبوون و له دهوری نه و ده و له ته کۆبوونه ته وه.

« هیرۆدۆت » ده رباره ی ماده کان ده لتی: (ماد له شه ش هۆز پتکه اتبوون، بو سه کان، پارتا کنه کان، سترو خاته کته کان، ناری سانته کان، بودیبه کان، موغه کان.) له باره ی شا کانی ماده وه هیرۆدۆت به م شیویه ناویانده با :

1. دیوکۆس « 655 - 708 » پ.ز.

2. فراثوتیس « 633 - 655 » پ.ز.

3. کونا کسار « 585 - 633 » پ.ز.

4. ناستیاگس « 550 - 584 » پ.ز. = نه ژده ها ک. « 8,4 - 9 »

میتروونو سه کان، له سه ر ژماره ی پاشا کانی ماد و ماوه ی فه رمان په وایان، له نیتو خۆیاندا نا کۆکن. (له داستانی کتیبی نه رمه نییه کانا، « یوسوی » به م جوژه ی نووسیوه: « دوای نه و پولی هیستور ناوی سولتانه کانی ماد که هه شت که س بوون و « 224 » سال سه لته نه تیان کردووه « ... هتد) « 66,42 » له میترووی « مار میخایل » دا به م جوژه یه: (له دوای نه وه که فه رمان په وایی کلدانیه سه کان کۆتاییه ات، ماده کان ده سیان کرد به حوکم رانی کردن و بیستویه ک پاشایان هه بوو.) « 66,42 - 67 »

به لام، نه م سه رچاوه یه، با سی ساله کانی فه رمان په وایان نا کا. هه روه ها، « گیۆرگی سینکل » یش به (هه شتا و چوار پاشای مادی داناوه) « 67,42 ».

به لام، « موسی خورنی » میتروونوسی نه رمه نیی، (ناوی « ناستیاک » ی به « ناده ها ک » بردووه.) « 75,42 » ده رباره ی نه ژده ها ک نووسیویه تی: (ناژده ها ک « azis » DAHAKA - « ماردها ک » ی نا ئیستا، زۆردار تکی

نه‌فسانه‌یی و مارتیکی شتیوه ناده‌میزاد له خه‌لکی باوری Bawri « بابل » که به ده‌سی « تراتیلون » TraiTeuna « فسه‌ریدوون » کسوژاوه. «75.42»

لهو باره‌یه‌وه « مه‌ردۆخی » ده‌فه‌رموئ: (تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی «21 پ. ز. »، هیچ دیارده‌یه‌کی رامیاری و یه‌کبوون له‌مانه‌وه دیار نییه. چ له پیش سه‌رده‌می « پیش‌دادییه‌کانه‌وه » یانی « 3 341 پ. ز. » و چ له دوی نه‌مانیشه‌وه، تا وه‌کوو سه‌رده‌می « نینه‌ی » ی فه‌رمانه‌وای کلد و ناشوور، یانی سه‌ده‌ی «21 پ. ز. » به‌لام کورده‌کانی به‌شی ئارارات، «27» سه‌ده‌ پیش‌زاین، یانی « 3 700 » سال پ. ز.، ده‌ستیان‌کردوه به جولانده‌وه‌ی سیاسی له‌گه‌ل « شۆمیر و نه‌که‌د » و « عیلام » به‌گۆیه‌کدا چوون. لیره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وئ، که تا وه‌کوو ئه‌م کاته، « ماده » ه‌کان به‌ره‌و رۆژه‌لات نه‌هاتوون. نه‌گه‌ر هات‌بیتیشن، خاوه‌نی فه‌رمانه‌وایی نه‌بوون. له‌وانه‌یه له ژیر چاودیری پیش‌دادییه‌کاندا بووین. یاخود به شتیوه‌ی خیتله‌کیی ژیاون و جیا‌جیا سه‌رۆکی تایه‌تیی خۆیان هه‌بووه. «239, 106»

ئه‌ز پتر، له سه‌ر ئه‌و باوه‌رهم: ماده‌کان، له چهن تیره و هۆزتیکی جیا‌واز پیکهاتبوون. هه‌ر تیره و هۆزتیکیش، له ناوچه‌یه‌کی دیاریکراودا ژیاون و زمانیکی تایه‌تیی جیا‌واز یا شتیوه زمانیکی تایه‌تیی خۆیان هه‌بووه. به‌لام ئه‌و زمانانه، له یه‌کدییه‌وه نزیکبوون. چونکه، سه‌رچاوه‌کانیان هه‌ر یه‌ک سه‌رچاوه‌بووه. دوی ئه‌وه‌ی یه‌کیستی له نیتوان تیره و هۆزه‌کانی ماددا دروسبوو، ئیدی، زمان و شتیوه زمانه‌کان، زیاتر له یه‌کدی نزیکه‌وتوونه‌وه. تا له نه‌نجامدا، هیندیکیان به ته‌واویی توانه‌ته‌وه و بوونی خۆیان له‌ده‌سداوه. هیندیکی دیکه‌شیان به ته‌واویی زالبوون و له پتگی ده‌سه‌لاتی ماده‌وه، خۆیان به سه‌ر دانیش‌توانی سه‌ر زه‌وی ماددا سه‌پاندوه. (له قۆناغه‌کانی میژوودا، رۆژگاریک هاتبوه‌کایه‌وه، که به‌بێ ماوه له دوی رۆژگاری یه‌کیستی هۆزه‌کانی ماد - ته‌نیا له دوی ماوه‌یه‌کی په‌نجا تا هه‌فتا سالی ده‌وله‌تی ماد دروسبوو - ئه‌م ده‌وله‌ته بریتیبوو له کۆمه‌لێک ده‌زگه‌ی سه‌ریازی و دارایی، که پتوه‌ندیی به‌شه ئابورییه‌کانی ده‌وله‌ت زۆر لا‌وا‌زوو، وه رسته‌ی پتوه‌ندیی له نیتوان هۆز و ناوچه‌کانی ناو

دهوله تدا زۆر سستبوو، وه نهو هۆزانهی شتیهوی زمانه کۆنه کانی خۆیان نه پاراست، له بهر نهوه پیکهاتتی قهواره ی زمانیکی به کگرتوی ماد کاریکی گرانبوو، وه چهن جوژی شتیهوی زمان و قسه کردن له ناوا هه بووه. بهلام له سهدهی سێیه می پتیش زایندا، که خاکی ماد کرا به دوو به شهوه، مادی خواروو، مادی نه ترقیاتین دروسبوو .. مادی نه ترقیاتین سه ره خۆیی وهرگرت، چهن پتیهستییهک بو سه ره تای پهیدا بونی نه ته وهی مادی - نه ترقیاتین - هاته پتیهوه و درسوبوو.

نه گهر نهو نووسینهانی نائیتستا له باره ی مادهوه راستیی، نه بنی زمانی نائیتستا به زمانی ماد دانیتین، زمانی نائیتستا زۆر به باشی لیکدراوه تهوه، که ره سه یه کی زمانی زۆری تیا به، ههروه کوو زانراوه، زمانیکی هیندی و نهورویایی و ئیرانییه، بهلام چهن به لنگه یه ک به دهسته وهیه، که نائیتستا نه گهر چی له گه ل زمانی ئیرانیی که نهو سه رچاوانه ی هه یه تی، به مادی ناو نه برتین، نزیکن و له گه ل نه وه شدا بهرام بهرن. (104,42 - 105)

دهر باره ی پتیه ندیی کورد و پارس، ماموستا « مهردۆخی » ده فهرموئ: (ههر له سه ره تای مێژووه وه، کورد و پارس هه می شه هاو ده رد و هاو په یان بوون. هاو بیروپا و هاومه زه ه بیی بوون، له شادیی و خۆشیدا، له چه وسانه وه و کوشتن و بریندا، وه ک یه ک بوون و هه رگیز له یه ک جیا نه بوونه ته وه. له کاتی ده سه لات و فهرمانه وایی کوردد، پارسه کان به شدار بوون و هاو کارییان کردوون، وه ک ده وله تی کوردیی « گوئی، کاسیی، کیانیی و ماد ». کاتی ده سه لات داریتی پارس، کوردیش بێ به ش نه بوون و هاو کار بوون، وه ک ده وله تی « پتیشدایی، هه خامه نشینی و ساسانیی ». هه ر کات به هۆی داگیر کردنی بێ گانه وه، له یه ک جیا بوونایه ته وه، یه کیکیان بکه و تیا به ژێر ده سه لاتیی ده وله تیکی تره وه، هه ر دوولا نه که و تنه بییری یه کگرتن و سه ره سته ییه وه. وه ک سه ره ده می فهرمانه وایی « کله، ناشوور و عه ماله قه ». هه ر دوو لا پتیه وه ی نایینی زه رد هشت بوون و « نا هۆز امزدایان » په رستوه و بهروایان به خوای خێر و خۆشی و ناشتیی بووه. نه فره تیان له خوای شه ر و ناژاره و گرانی « نه هه ر یه ن » کردوه. کورد

بۆ شهری ئیسلام دەسپیتشخەریکردوو، قوریانییەکی زۆری دا دژی سوپای
 عەرەب. لە ئەنجامدا کورد و پارس پێکەوه موسوڵمان بوون. ئەم
 هاوێمانییە هەروا مایەوه و کاتی پەیدا بوونی مەزەهەبی شیعە برێک لە
 ھۆزە کوردەکان لە گەڵ پارسەکاندا مەزەهەبی شیعە گەریان پەسەندکرد، « لور،
 کەلھور، شادرلی، باو دەلی، کەرەشەلی، بەختیارلی، کولیائی،
 سینامینلی، پێرماز، بلکیان، ئەشمیشارت، لەک ... ھتد. » کە زیاتر لە
 سەد ھۆز، کە عەلی « خ » بە خەلیفە ی راستە قینە ی پتەخمەبەر ئەزانن.
 بەلکوو ھەندێ لەم ھۆزانە، عەلی بە خۆداوھند ئەزانن و ئەپەرسن، وەک
 ھۆزی « نانەکەلی، دیرسیملی، لە ناوچە ی دەرسیم نیشتە جین. » لە
 کتیب و میژوو کۆنەکاندا، ھەمیشە ناوی « ماد و پارس » لە یەک نەپراون
 و بەدەکەوھ ناو براون، تا دەورو بەری سەدە ی پتەنجەمی پتیش زابین، ناوی
 ئێران پەیدا بوو، لە بریتی - ماد و پارس - ھەر وہا شەری کوردەکان لە گەڵ -
 والدین - سالی « 244 ز. » پتکدادانە کە ی قەیسەری رۆم « ھەرقل » سالی
 « 624 ز. » وەک باسمانکرد، ھەر بە لایەنگیری لە دەولەتی ئێران بوو.

برێک لە زاناکانی میژوو ئەلین: پاش روخانی دەولەتی ماد، کە بە ھۆی
 کارتیکردنی مادی و مەعنەوی لە لایەن پارسەکانەو، بە شتیک لە مادەکان
 چوونە پال پارسەکان تیکەلبوون و ھەندێ لە سەرکردەکانیان لە پایتەختی
 پارس مانەو و جیتیگیبوون و پالپشتی دەولەتی پارس بوون. بۆ وینە
 کوکساری دووھ کوری نازیدە پاک سەرکردە بەک بوو، لە سوپای کۆرش لە
 کاتی پتیبستدا، کوردەکانی کۆنە کردووە و شەریانئەکرد. بە شتیک تر لە
 مادەکان چوونە پال کوردەکانی زاگروس، « 77، 106، 79 » ھەلبەتە، لێرەدا
 دوو خالی گرنگ، سەرنجمان رادە کیشی:

یەکەم - گەر مادەکانی ئەو پۆژە، کوردەکانی ئەو پۆژین، گەر پارسەکانی ئەو
 پۆژە، فارسەکانی ئەو پۆژین، ئەمە ئەو دەگە یەنت، کورد لە پتیش
 فارسەکانەو، لە ناوچە کەدا نیشتە جیبوون.

دووھ - ئەم یە کیتی و دوستانە تیە ی نیتوان ماد و پارس، وەک مامۆستا
 دەلتی، بەو شتوێە نەبوو. یە کیتیە کی پر لە خوشیی و برایانە نەبوو، لە
 تارەزوویە کی بی مەبەسەو نەھاتوو. بەلکوو، لە ناچاریدا بوو، چونکە،

له لایه‌کوهه، ده‌سه‌لات به ده‌س ماده‌کانه‌وه بووه، پارسه‌کان له‌گه‌ل بوون، هه‌ر فه‌رمانی‌کیان پێ کرابێ، ناچار بوون، جێبه‌جێیکه‌ن. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی، ئاشوورییه‌کانیان له سه‌ر بووه. گه‌ر یه‌کیان نه‌گرتایه، هێزتیکی گه‌وره‌یان پێکه‌وه نه‌نایه، هه‌لبه‌ته، له‌شکری ئاشوورییه‌کان نیشتمانه‌ هاوبه‌شه‌که‌یان داگیرده‌کردن و خو‌شیا‌ن قه‌ده‌کردن! له شو‌نتی‌کی دیکه‌ی به‌ره‌مه‌که‌یدا، مامۆستا «مه‌ردۆخی»، ده‌رباره‌ی ماده‌کان ده‌فه‌رمو‌ی: (ماد - سالی «2500» پ.ز. چه‌ن هۆزتیکی دراوسی و هاو‌ره‌گه‌ز، که ئارییان پێ وتراوه، له نه‌ژادی «هیندۆ نه‌ورو‌ی» بوون، له‌ پۆژه‌ه‌لات و سه‌رووی پۆژه‌ه‌لاتی ده‌ریای خه‌زه‌ر نیشته‌جێبوون. هه‌ندیکیان به‌ کشتوکاله‌وه خه‌ریکبوون، به‌لام هیشتا له ده‌وره‌ی «به‌ردا» بوون و که‌متر گه‌شه‌یان‌کردبوو. به‌شیتی که‌میان ئاسنیا‌ن به‌کاره‌یتاوه، بۆ هه‌ندی کاروباری پۆژانه‌ی وه‌کوو راو و کشتوکال، به‌ ناژه‌ل به‌خه‌ت‌کردنه‌وه خه‌ریکبوون، وه‌کوو نه‌سپ و ماین و مه‌ر و بز. نووسین و خو‌تندیا‌ن نه‌زانیه‌وه. هه‌ندیکیان رووه و هیندستان کۆچیا‌ن‌کردوه، کتیبی وێراس یا‌نی کتیبی پیرۆزی هینده‌کان که به‌ زمانی - سانسکریت - نووسراوه، ده‌رباره‌ی ژبا‌نی سه‌ره‌تایی نه‌م که‌له هه‌ندی شتی روون‌کردۆته‌وه.

به‌شیتی تر رووه و رافیده‌ین کۆچیا‌ن‌کردوه. که له نیا‌نیا‌ندا دوو هۆزی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و نازاد به‌ ناوی «ماد» و «پارس» هه‌بوون. هاتنی ماده‌کان له پۆژه‌ه‌لاتی زه‌ریای خه‌زه‌ره‌وه، سه‌ده‌ی «9-8» پ.ز. پێش ئاشوورییه‌کان باسکراوه، ئاشوورییه‌کان به‌ ماد و مادا ناویان بردوون. نه‌م نه‌ته‌وه‌یه، له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی نۆیه‌م له ژێر فه‌رمانه‌ه‌وایی که‌ه‌ی‌قوبادی کورد، ده‌وله‌تییکی به‌ ده‌سه‌لاتیا‌ن پێکه‌یتا و «پارس» ه‌کان له خواروی خو‌یا‌نه‌وه نه‌ژبا‌ن، ده‌ستیا‌ن به‌سه‌راگرتن و خه‌ستیا‌نه ژێر ده‌سه‌لاتی خو‌یا‌نه‌وه. نه‌کباتان - هه‌مه‌دانی ئیستیا‌ن کردۆته پایته‌خت. (118, 106)

پروفیسۆر «سایس» ده‌لتی: (ماده‌کان هۆزتیکی به‌ ده‌سه‌لاتی کورد بوون، له وولاتی ئاشووردا جێگه‌یه‌ریبوون و تا خواروی زه‌ریای خه‌زه‌ر فه‌رمانه‌ه‌واییان‌کردوه، به‌شی زۆریان له زمانی هیندۆ نه‌وروپایی و له نه‌وه‌ی ئاریی بوون. (119, 106)

« مەردۆخی » ، لە ۱۰ لایمی ئەم بېچوونەدا ، دەلتی : (ئەو باسە لە گەل مێژووێکی کورد و یۆنان جیاوازی نییە . تەنیا ئەو نەبیت ، کە ئەلتیت : مەدەکان لە وولاتی ئاشوور جێگیربون . بەلام مەدەکان دراوستی ئاشوورەکان بوون ، لە ئەنجامدا کە کۆتاییان بە دەولەتی ئاشوور هێنا و وولاتەکشیان داگیرکردن .) « 119.106 »

بە باوەری من ، ئەم بۆچوونە مامۆستا « مەردۆخ » زۆر لە راستییەوه نزیکە و لە نێو پەڕی مێشکدا بە ئاسایی جیتی دەبیتتەوه .

د . « کەمال مەزھەر » ، دەربارە میدیەکان دەلتی : (میدیەکانیش بە لای کەمەوه ، سێ سەدە لە پیش فارسەکانەو هاتوونەتە ئیتران و دەولەت و شارستانیەتی خۆیان دروسکردوو و پێوەندییان لەگەل شارستانیەتە پیشکەوتووێکی عێراق بە تاییەتی و میسردا پەیداکردوو و لەگەل کلدانییەکان زۆر رێکبوون ، بە رادەیهکی ئەوتۆ دەسیان خستە ناو دەسی یەک بۆ لەناوبردنی ئیمپراتۆری ئاشووری .

بەم جۆرە ، میدیەکان گەلتی کەلکیان ، لەو شارستانیە کۆنانە وەرگرت و هیچ گومانی تێدا نییە ، کەوا ، لە دواي ئەو ، فارسەکان بەسەریانان زالبوون و ئەمان دایانە شاخەکانی زاگرووس بۆ پرزگاریبون ، لە دەس ژێردەسەیی کۆنە ژێردەسەکانی خۆیان ، شارستانیەتە کەیان لە وولاتە کۆنەکی خۆیان بۆ فارسەکان بەجێهێشت ، واتە : بێ سێ و دوو دەتوانین ، بلتین : کاکلەمی شارستانیەتە پیشکەوتووێکی فارسەکان ، بریتیە لەو شارستانیەتە باپیرە گەورە کورد دایمەزراند و بەجێهێشت .) « 11.92 »

هەرۆه ، دەلتی : (لەو کاتەدا ، فارسەکان لە ژێر دەسی میدیەکاندا بوون و مانەوه ، هەتا دەورویەری سالی 550 پیش لەدایکبوون ، ئەو کاتە کۆرش گەورە پەیدا بوو و توانی فارسەکان لە ژێر چنگی میدیەکان دەربینی و دەولەتیان بۆ پێکبێتی . لێرەدا ، ئەم پرسیارەمان دیتە رێ ، ئەویش : نایا پێی تێدەچێ ، گەلتیک بە زمانی گەلتیکی تر گەفتوگۆ بکا ، کە ژێردەسەمی خۆی بووبێ ؟ !! گەلتی ئەوەندە کۆنێ ، کە « 270 » سال لە پیش گەلی فارسدا هاتبیتتە ئەو ناوچەیهوه و دەوری سەد سالتیکیش لە پیش ئەواندا دەولەتی سەرپەخۆی خۆی هەبووبێ و تەنانەت فارسەکانیشیان لە

ژێرده سدابووینی. ئیتر، چۆن پتی تێده چنی، بوتری ئه مان به زمانی فارسیی
گفتوگۆیان کردوه!! ئه مه لهوه ده چنی، بلیتی: گه لی تورک له تورکیادا به
زمانی کوردیی ... ئه دوین!!» (18.92)

دوای ئه وهی، بیروپرای هیندی له میژوونوس، شاره زایانی کورد و
بیانیان، ده باره ی ره چه له کی کورد و ماده کان زانی، ئیستا ده توانین،
بلیتین: گومانی تیدا نییه، زمانی کوردیی و فارسیی، دوو زمانی
جیاوازن. به لام، چونکه له سه ره تادا، سه رچاوه کانیان هه ر یه ک
سه رچاوه بووه، ئه ورۆش هه ردووکیان، به دوو زمانی سه ر به گروپی زمانه
هیندۆ - ئه وروپایی یه کان داده نرتن. کورد و فارسیش، له میژوویه کی
دیرنه وه، له ئیراندا پتکه وه ژباون، نزیکیه کی زۆر، له نیوان هه ر دوو
زمانه که دا هه یه. به لام، نزیکیی له نیوان دوو زمانی دیاریکراوا، ئه وه
ناگه یه نئ، هه ردوو زمانه که یه ک زمانین و یه کتیکیان به دیالیکتیکی ئه وی
دیکه یان دا بنرئ. زانستیش سه لماندوو یه تی، (گه لان به زمان و شتیه لیک
جیا ده کرتنه وه.) (19.92)

پاشان دوکتۆر له وه لامی « ره شید یاسمی » دا ده لئ: (هه ره کوو بۆمان
ده رکه وت، گه لی کورد گه لئ له فارسه کان کۆنترن، هه ره ها زمانیشیان. جا
گه ر ئیسه نه لیتین: فارسیی له کوردیی هه وه وه رگه یه وه، ده سا
بیروباوه رفرۆشان، چۆن رووی ئه وه یان هه یه، بلیتین: کوردیی له فارسییه وه
وه رگه یه وه!) (19.92) جا ئیسته، هه ر ئه وه ماوه، بزانی، ماده کان له سه ر چ
ئایینی بوون؟ په یامبه ره که یان کئ بووه؟ له کوئ له دا یکه بووه؟ به چ زمانی
قسه یکردوه؟ په رتوکه پیروزه که ی به چ زمانی نووسراوه ته وه؟ ئایا زمانی
« ئاقیستا »، له گه ل زمانی کوریدا، تا چه ن له یه کدییه وه نزیکن؟

بۆ وه لامدانه وهی هه موو ئه و په رسیاران، دیسانه وه، روو له په رتوکه خانه
ده وله مه نده که ی میژوو ده که یه ن. به پتی ئه و زانیاریانه ی، تا ئیسته، له
سه رچاوه جیا جیاکانی میژوو وه، به ده سمان گه یشتوون، پیش ئایینی
زه رده شت، هیندی ئایینی دیکه له ناوچه که دا هه بوون. به لام، ئیسه لیته دا،
له ئایینی زه رده شته وه ده سپێده که یه ن، چونکه، مه به سی سه ره کیی
باسه که مانه و پتیه ندیه کی تایبه تیی به زمانه که مانه وه هه یه.

هرچهنده، به پیتی سه رچاوه میژوویی یه کان بی، زه ردهشت له رۆژه لاتنی کورستان له دایکبووه. به لام، تا ئیسته، به ته واویی روون نه بوته وه، له ج شوینی له دایکبووه؟ که ی له دایکبووه؟ ژبانی له کوئی به سه ربردووه؟ که ی مردووه؟ له به رنه وه، میژوونووس و زاناکانی زمان، ده رباره ی نه و کیتشه گه ریه، بیرو پای جیا وازیان هه به.

هیندی به لگه ی زانستانه هه ن، گوايه: زه ردهشت، (له دامینی زه ریاچه ی چیتچست - ورمی و باکووری خۆراوای ئیراندا هه لکه وتووه، که کوردستانی ئیسته نه گرتته وه.

له م رووه وه بارتۆله، پرۆفیسۆر گۆلدنهر، خۆره لاتناسی نه لمانیی هه رتسفلد جه کسۆن، ئیرانناسی مه زنی دانیمارکیی ئارتور کریستین سن، فه یله سوفی ناسراوی نه لمانیی فریدریک نیچه، مه سعودی گولزاری، نووسه ری کرماشانی عیماده دینی ده وله تشاهی، جان ناس، گیرشمن، مورته زا راوندی، ئۆزین ئۆبین، دوکتۆر جهانگیراوشیده ری و هه روه ها میژوونووسانی عه رهبی وه ک: یاقوتی حه مه وی، ئیبن خردادبه و بلازری و چه ندان زانا و نووسه ری تریش، دوای توژی نه وه یه کی زۆر و هه ولتیکی زانستانه، گه یشتوونه ته نه و نه جگامه ی که زه ردهشت* له ناو هۆزه کانی میدیا و له باکووری خۆراوای ئیران « کوردستانی ئیسته » دا هه لکه وتووه. (50, 101)

* ناوی زه ردهشت، به چه ندین جۆر ده گوتری: (زه ردهشت، زه رتهشت، زراتوشت، زه راتوشترا و زه رتهشتز. که نه مهش به پیتی شیوه ی نووسین جیا بوونه ته وه، نه سلی وشه کهش به مه عنا خاوه نی حوشتری زه رده. (15, 68) به لام چه ندین ساله له نیو کورددا، نه و ناوه به « زه ردهشت » ده نووسری. لێرهدا، به ریتزان « عه بدوللا قه رهداخی » به « زه رتهشت » و « محمه د حه مه باقی » به « زه رتوشت » نووسیویانه. دیاره نه مانه یان له فارسه کانه وه وه رگرتووه! به لام، جگه له وه ی، من یه که میان به راسته ر ده زانم، تازه له ناو کوردیشدا، هه ر به « زه ردهشت » رۆیشتووه. بۆ نه وه ی، تیکسته کهش به یه ک رینووسی یه کگرتوو بنووسری، له هه مه وو شوینه کاندای، له بری نه و دووانه، « زه ردهشت » به کاره یناوه.

سه‌بارت به سالی له‌دایک‌بوونی، هیندی میژوونوس له‌و باوه‌په‌دان، که زه‌ده‌شت، (له‌نیوان ساله‌کانی * 850 - 650 ی پیش‌زاین، سه‌ری هالدای و له‌دوای ته‌م‌نی بیست‌سالییه‌وه، که‌وتوته‌بیر‌کردنه‌وه و ژبانی گوشه‌گیری و نه‌شکه‌وت و کتون‌شینی و له‌نه‌نجامدا له‌دوای ده‌سال، واته: له‌ته‌م‌نی سی‌سالییدا، په‌یامه‌که‌ی له‌ناو‌هۆز و ناوچه‌که‌یدا پانه‌که‌یه‌نتی. به‌لام، به‌سه‌ختی دژی‌نه‌وسن و پروای پی‌ناهیتن. ناچار پرونده‌کاته‌ناوچه‌کانی دامینتر و له‌کتیوی‌ناویدر «ناوشی‌دهرینه» ی باشووری‌خۆزاوی‌شاری‌س‌نی‌نیست‌ه‌دا‌نه‌گیر‌سیت‌ه‌وه. پاشان، دووه‌مین‌کۆچی‌بو‌باکتریای‌لیتواری‌جه‌یحون و پروه و کتیوی‌هوگر و ناوچه‌ی‌باخی «گولباخی» لای‌خۆره‌لانی‌شاری‌کرماشان‌ده‌ست‌پینه‌کات. که‌له‌م‌ناوچه‌یه‌دا‌به‌ناشکرا، بانگی‌په‌یام‌به‌رتی‌رادیتلی و له‌م‌کاته‌شدا‌که‌گوشتاسپی‌شای‌ه‌خامه‌نشیه‌کان‌فرمان‌په‌وايه، پروای پی‌دیتی و نه‌چیتته‌سه‌ر‌نایینه‌که‌ی. لیتره‌به‌دواوه، نیتر‌ناته‌شکه‌ده و مه‌لبه‌نده‌کانی‌خوابه‌رستی‌دانه‌مه‌زرتی. (52.101)

دهرباره‌ی‌میژووی‌له‌دایک‌بوون و مردنی‌زه‌ده‌شت، ماموستا «سوجادی» ده‌لتی: (نووسه‌رانی‌یونانی و رومانی) - که‌شاره‌زاییه‌که‌یان‌زیاتر‌تیکه‌ل‌به‌نه‌فسانه‌یه - سه‌رده‌می‌زه‌ده‌شت‌به‌ش‌ه‌زار‌سال‌پیش‌زاین‌دانه‌نین. به‌لام، نه‌مه‌وه‌نه‌بی‌راستی، چونکه‌به‌پتی‌نه‌و‌پروایه‌ته‌ئیرانیانه، که‌له‌په‌رتووک‌ی «پندهش» ی‌په‌هله‌ویدا‌ه‌یه، زه‌مانی‌زه‌ده‌شت - ی‌به‌ناوه‌راستی‌سه‌ده‌ی‌حه‌وته‌م و شه‌شه‌می‌زاین‌داناوه. نه‌م‌میژووه‌ش‌ه‌موو‌شاره‌زایان و ئیرانی‌ناسه‌کان‌له‌سه‌ری‌رتیکه‌وتوون. نه‌ویش‌نه‌وه‌یه، که‌گویه‌له‌نیوه‌ی‌یه‌که‌می‌سه‌ده‌ی‌حه‌وته‌می‌پیش‌زاین‌له‌دایک‌بووه، له‌سالی «583» ی‌پیش‌زاین‌له‌ته‌م‌نی «70-77» سالییدا‌له‌سه‌ر‌پتیبیلکه‌کانی

* له‌تیکسته‌که‌دا‌نووسرا‌بوو، له‌نیوان «سه‌ده‌کانی»، من‌ساله‌کانم‌به‌راستر‌زانی. چونکه، کاتی‌باسی‌سه‌ده‌کرا، په‌که‌م - باشتر‌وايه، به‌نووسین‌بینووسین‌وه‌ک: سه‌ده‌ی‌ه‌شته‌م و ه‌وته‌م و شه‌شه‌می‌پ.ز. نه‌که‌به‌ژماره‌بیان‌نووسین. دووه‌م - باوه‌ر‌ناکه‌م، سه‌ده‌ی‌850 - 650 ی‌پیش‌زاین، له‌میژوودا‌ه‌بی!

پدرستشگای « به‌لخ » کوژراوه، له « گات » هکانا ناوی زهردهشت هدییه، وه به‌پیتی ده‌ستووری زمانشناسییه، به هژی کوژیی زمانی « گات » هکانه‌وه ناگری که نم به‌شه له ناویستادا له سهره‌تای هه‌خامه‌نشیه‌کانه‌وه دابنیتین. که‌واته نابئی میژووی زهمانی زهردهشت، له میژووی سهره‌وه که‌متر، وه یا زیاترین. جا له‌به‌رته‌مه سهرده‌می زهردهشت به « 583-660 » ی پیش زابین دانه‌نیتین. « 16-15.68 »

هروه‌ها، دهریاری « نافیستا »، « سوجادیی » ده‌لئی: (نم پرتوکه‌وا دهرئه‌که‌وئی، له سهرده‌می « ماد » هکاندا له « زار » هوه که‌وتوته سهر نووسین، له سهرده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کاندا دوو روونوسی ته‌واوی هه‌بووه. یه‌کتی له‌مانه له ته‌ختی جه‌مشیددا بوو، کاتی که نه‌سکه‌نده‌ر له « 331 » ی پیش زابیندا ناگردانی بنه‌ماله‌ی هه‌خامه‌نشیه‌ی کوژانده‌وه و کوژکی شاهیهی ته‌ختی جه‌مشیدی سووتاند، نه‌و روونوسه‌ ناویستایه که له‌وئی بوو، نه‌مه‌ش سووتا. روونوسه‌که‌ی تریشی ههر که‌وته‌ده‌ست یونانییه‌کان، پاش نه‌وه‌ی نه‌و شتانه‌ی که له باری زانست و پزشکیی و نه‌ستیره ژمیرییه‌وه قسه‌ینه‌کرد، وه‌ره‌یانگه‌ترایه سهر زمانی خویان و بردیان، نه‌وه‌شی که مایه‌وه نه‌وه‌شیان ههر سووتان و له‌ناویانبرد. له پاش نه‌وه که نه‌شکانیه‌کان ناشابوون به نایینی زهردهشتیه « به‌لاش » ی یه‌که‌می پادشای نه‌شکانیهی فرمانی دهرکرد بۆ کوژکرده‌وه‌ی ناویستا - نه‌وه‌ی که به‌رده‌ست نه‌که‌وئی - . له سهرده‌می نه‌رده‌شتیه‌ی پاپه‌کانی ساسانیدا، نایینی زهردهشتی بره‌وتیکی باشی په‌یدا‌کرد، فرمانی دا به « تنه‌سور » - که هیریدانی هیرید - بوو، واته: گه‌وره‌ی پاسه‌وانی ناته‌شه‌که‌ده‌کان، که ناویستا کوژکاته‌وه و رتکیخاته‌وه، ناویستا و نایینی زهردهشتیه‌ی بیی به یاسا و نایینی کیشوره‌ی ساسانیه‌ی. « 20.68 »

(به‌م جوژه ناویستایه‌کی رتکوپتیک دروسبوو، کرا به بیستویه‌ک « نسک » واته: « به‌ش » هوه. له سهر نم رتگه‌یه مایه‌وه، تا په‌یدا‌بوونی نایینی نیسلام. له‌م کاته‌دا یه‌کتی له‌و شتانه که له ناودران، ناویستا‌بوو! نه‌و ناویستایه‌ی که نیسته‌ماوه چواره‌کی ناویستای سهرده‌می ساسانیه‌ی. « 21.68 »)

(ناوتیستا، له سهردهمی ساسانییهکاندا به پههلهوی لیکدراپهوه، نهو لیکدانهویهی پیتی نهوتری « زهند ». کهواته: زهند واتای تفسیری ناوتیستا نهکا به پههلهوی.)... (« پازهند »یش شهرحی « زهند »ه و گوايه به زمانتی نووسراوهتهوه له زمانی پههلهوی سووکتراهه.) « 25-24.68 »
له بارهی پهیدابوونی زهردهشتهوه، میثروونوسی یونانی « گزانتوس » دهلتی: (« 1080 پ.ز. زهردهشت پهیدابووه. زهردهشتیهکان خویان سالی « 660 » پ.ز. باسئنهکن.) « 91، 106 »

میستهر « جاکسنی » شارهزای تایینی زهردهشت دهلتی: (زهردهشت له نیوهی دووهمی سدهی حهوتهمی پ.ز. هاتوته دنیاوه و له نیوهی یهکهمی سدهی شهشمی پ.ز. له دنیا دهرچووه، که نم رایه، زور نریکه له رای زهردهشتیهکان خویان.) « 91، 106 »

« دیاکونوف » دهلتی: (دهریارهی شوینی له دایکبوونی زهردهشت، بیروباوهری جیاواز هیه. بهلام، باس و بهسهرهاتهکانی کوتایی سدهکانی ناوهراست، زوریان لهوهدا یهکدهگرتهوه، که زهردهشت خهلکی ماد بووه.) « 88، 42 »

« عهبدوللا قهرهداغی » دهلتی: (له نووسینهکانی داریوشی یهکهم - سالی « 552 پ. ز. »، که له بیتستون دایه، ناوی ناهورامزدا وهک خودای یارمهتیی و پالپشتی نهو، زور هاتووه. له هیچ نووسینیکدا ناوی زهردهشت نههاتووه. له کاتی فرمانرهوایی مادهکان، له سالی « 701 پ.ز. » تا سالی « 550 پ.ز. » دا، ناوی ناهورامزدا و زهردهشت نییه.) « 46، 65 » بهلام، هر نووسر خوی، له شوینتیکی دیکهی نووسینهکهیدا دهلتی: (ههتا فرمانرهوایی ماد له سالی « 700 پ.ز. » هوه، ناوی زهردهشت نییه و ... تادا.) « 68، 65 » نهمه خوی له خویدا، ناکوکیهک له نیتوان بیروراکانیدا دروسدهکا. چونکه، جاری دهلتی: (له سالی 701 پ.ز. تا سالی 550 پ.ز. دا، ناوی ناهورامزدا و زهردهشت نییه.) جارتیکی دیکهش دهلتی: (ههتا فرمانرهوایی ماد له سالی 700 پ.ز. هوه، ناوی زهردهشت نییه) واته: لهو میثرووه به دواوه، ناوی زهردهشت ههبووه!
پاشان دهلتی: (باوهرم وایه، زهردهشت، له سدهی شهشمی پ.ز. زدا و له

کاتی فەرمانرەوایی داریوشدا بووه. بەلام تا دواى داریوشیش وهک پتغەمبەرى نه ناسراو بووه و ناوى نه هاتووه. له هه‌موو نووسینه‌کانى هه‌خامنه‌شیدا، ناوى زه‌ردهشت نه هاتووه. له فەرمانرەوایی داریوشى يه‌که‌مه‌وه له سالى 552 پ. ز. هوه تا کۆتایى هه‌خامنه‌شى - هاتنى نه‌سکه‌نده‌ر 323 پ. ز.، نه‌و ماوه‌یه دووسهد سالى ده‌کا.) «68،65-69»

به راستی، مه‌گه‌ر هه‌ر نووسه‌ر خۆى، سه‌ر له‌م ناکۆکیانه له دید و بۆچوونه‌کانیدا ده‌رکا، نه‌گینا به ئیتمه‌ ناچنه‌وه سه‌ر يه‌ک! پاشان، ده‌رباره‌ى کوشتنى «زه‌ردهشت» ده‌لێ: (زه‌ردهشت له ته‌مه‌نى هه‌فتاوچه‌وت سالی‌دا، له شه‌رى نى‌وان ئارجسپ پادشای توران زه‌مین و گوشتاسپدا، له کاتیکدا زه‌ردهشت له باره‌گای گوشتاسپدا، له ئاگردانى خۆیدا بووه، به ده‌ستى پیاویک به ناوى «برات ره‌ک ره‌ش» ی تورانییه‌وه شه‌هیدکراوه. بیتیگومان شه‌ره‌که‌ش له سه‌ر جیاوازی نایینی بووه.) «79،65»

ئاقیستا، وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کى میثرووی گرنگ، بۆ روونکردنه‌وى میثرووی ماد، ره‌چه‌له‌کى کورد و زمانى کوردی، نرخیکى تابه‌تیی هه‌یه. (ئاقیستا کتیبىکى پیروزی نایینی زه‌ردهشته، که به زمانیک له زمانه‌ کۆنه ره‌سه‌نه‌کانى ئیرانى و ریشه‌ى هیندۆ نه‌وروپایی نووسراوه.) «79،42»

هه‌ر چه‌نده، ئەم دید و بۆچوونانه، ده‌رباره‌ى له‌دایکبوون، کوشتن، نایینی زه‌ردهشت و باوه‌ره‌کانى هه‌ن. گه‌لێ له نووسه‌ران، شاره‌زایانى زمان و میثروو باسیانکردوون. بەلام، تا ئیستته، به ته‌واوى پروون نه‌بۆته‌وه، ئاقیستا له چ سالی‌کدا نووسراوه؟ که‌ى په‌یدا‌بووه و له کوی په‌یدا‌بووه؟ به‌لکوو، زاناکانى میثروو، سه‌باره‌ت به‌و کیشه‌یه، باوه‌رى جیاوازیان هه‌یه و به شتیه‌یه‌کى به‌رده‌وام، لیکۆلینه‌وى نوتى له سه‌ر ده‌که‌ن. (هه‌ندێ له شاره‌زا و زانایان له‌و باوه‌ره‌دان، که زه‌ردهشت هاوچه‌رخى داریوشى يه‌که‌م «485 - 522» ی پتیش زایین بووه. «ه‌رتل» و «ه‌رتسفلد»، نه‌وانیش، له‌و باوه‌ره‌دان، له ناو زانا و رۆشنبیره‌کانى شوره‌ویشدا ئاکاد میسین و.و. ئاسترو نه‌ویش، باوه‌رى هه‌ر وایه. بەلام، زانا و شاره‌زایانى تر، سه‌ره‌تای کۆنترین به‌شى ئاقیستا، به زمانه‌ کۆنه‌کانى تر نه‌زانن.) «79،42»

دوو‌ر نییه، هیندێ له خۆینه‌رانى کورد بلتین: ئەم باسه‌ باسیکى کۆنه و

گه لیکى له باره وه نووسراوه، چ پیتوست دهکا، خۆتى پیتوه بخافلینى و سهرى ئیمهشى پیتوه بیهشینی! منیش، له گه ل رهوانشاد «زویتهى» دا ده لیم: (دوو زمانى زۆر کۆنى مادى و ئافیتستایى که گومانى تیدا نییه، نه و کانى و سهراوانه ن شهقه جۆى زمانى کوردی ئیمزۆیان لى هه لگىراوه، نه وهنده دین، که نه ختی زیاتر له شتى دى، خۆیان پیتوه ماندوو که بن و لییان بدوین.) «21.70»

ئیتسته، کاتى نه وه هاتوه، که من به کورتى، باسى «ئافیتستا» و «زمانى ئافیتستا» بکه بن. ئافیتستا، به یه کتى له گرنگترین و دیرنترین، په رتووکی پیروزی گهلانى ئیرانى کۆن داده نری. ئافیتستا، وهک په رتووکه پیروزه ئایینییهکانى دیکه، له لایهن خوا وه بو «زه دهشت» نیرابى، یا هر «زه دهشت» خۆى ریکىخستبن و داینا بن، هینده به لای ئیمه وه گرنگ نییه و شتى له باسه که مان ناگۆرى. چونکه، ئیمه لیره دا، باسى لایهنه ئایینى و خوا په رستیه که ی «زه دهشت» ناکه بن، به لکوو، ته نیا له پروى میژوو و زمانه وه لى ده دوین.

له وه ده چى، تا ئیتسته، نه و زمانه ی ئافیتستای پى نووسراوه ته وه، لای شاره زایانى زمان، زۆر پروون نه بن. بۆیه، هر به «زمانى ئافیتستا» ناوى روشتوه. له گه ل نه وه شدا، میژوونوسان و پسپۆرهکانى زمان، تا ئیتسته، به ته وایى نازان، له که یدا نووسراوه؟ به لام، هیندى پسپۆر پىیان وایه، (به لانى که مه وه، ده ورووبه رى ده سه ده پيش زایین هه بووه.) «20.4»، «59.101» به لام، (نه و زمانه ی ئافیتستای پى نووسراوه ته وه و به هۆى ئافیتستا وه نوبانگى ده رکردوه، به کیتکه له زمانه کۆنهکانى ئیران، که سه رده مى گه شه و بره وى نازانری. به لام، خه تى ئافیتستا، به کیتکه له ته ووترین خه تهکانى جیهان، که به ئایینى ده بیره، یان به ئایینى ده بیره ی نه ناسرى و له گه ل زمانه کۆنهکانى ئاریایى، وهک سه نسکریت و پارسی کۆندا نزیکایه تى و تیکه لاوى هه یه و گه لى وازه ی هر یه که له م زمانانه، له یه کتریدا هه ن، به تابه تى له گه ل زمانى کوردی نه مرۆدا، خزمایه تى و نزیکایه تى زۆرتره، چونکه به ده یان وازه ی زمانى کوردی، ها وواتا له گه ل زمانى ئافیتستا ده ن.) «61.101»

له باره‌ی زمانی نافیستاوه، « دیاکونوف » ده‌لی: (ئیمه ناتوانین، نهوه ده‌سنیشانکه‌ین، که زمانی نافیستا له کام شیوه‌ی زمانه، تهنیا یهک شت هه‌یه، که له ناسیای ناوه‌راست و... « نه‌فغانستانی ئیسته و خوراسان » په‌یدا‌بووه، وه یان نه‌گهر له سه‌رزه‌میننی ماد په‌یدا‌بووی، له نهو په‌ری ناوچه‌ی رۆژه‌لاتی خاکی ماده‌وه بووه.) «89.42»

هه‌لبه‌ته، نهک هه‌ر نافیستا، به‌لکوو، هه‌یج یه‌کتی لهو په‌رتوکه ئایینیانه، له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ره‌کانیاندا نه‌نوسراونه‌ته‌وه. بۆ نمونه: « ته‌ورات » دوای نه‌وه‌ی په‌یامبه‌ر « موسا » مردووه، نووسراوه‌ته‌وه. « قورتان » یش له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی سییه‌می راشدین « عوسمانی کوری عه‌فان » دا نووسراوه‌ته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، شتیکی زۆر ناسایی یه، که نافیستاش له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ر « زرده‌شت » خۆیدا نه‌نوسرابیته‌وه.

(به‌گوته‌ی نهو نووسراونه‌ی مانی « سه‌ده‌ی سییه‌می زاین » که له سالی «1930» ز له میسر به‌ر ده‌سکه‌وتوون، وای نیشانه‌ده‌ن، که زه‌رده‌شت له سه‌رده‌می خۆیدا، بیروباوه‌ری خۆی به‌ قووتاییه‌کانی له‌به‌رکردووه، واته: هه‌تا زه‌رده‌شت، خۆی له ژياندا‌بووه، نافیستا نه‌نوسراوه‌ته‌وه، به‌لکوو له سنگدا پارێزراوه. که‌واته: دواتر، دوای مردنی زه‌رده‌شت، نافیستا نووسراوه‌ته‌وه.) «64.101» هه‌لبه‌ته، گهر له سه‌رده‌می « زه‌رده‌شت » خۆیدا، هه‌یج له نافیستا نه‌نوسرابیته‌وه، جگه له‌وه‌ی، زۆری لی فه‌وتاوه، له یه‌ک سه‌رده‌می دیاریکراو و به‌یه‌ک جاریش نه‌نوسراوه‌ته‌وه.

له باره‌ی نووسینه‌وه‌ی نافیستاوه، میژوونوسی نیسلام « مه‌سه‌وودی » ده‌لی: (نافیستا به‌ ناوی زێر، له سه‌ر دوازه‌هه‌زار پیسته‌گا نووسرا‌بووه.) «14.4» نافیستای ئیسته، له شه‌ش به‌ش، شه‌ش « نه‌سه‌ک » واته: په‌رتوک پیک هاتووه، (گاتا، یه‌سنا، یه‌شتا، نافیستای پچووک، فایسه‌په‌رد، فه‌نیداد.) «65.101»

هه‌لبه‌ته، نهو په‌ته‌په‌تی و کاره‌ساتانه‌ی، به‌ سه‌ر په‌یامبه‌ر « زه‌رده‌شت » خۆی، ئایینه‌که‌ی، نافیستا و زمانه‌که‌ی هاتووه، به‌ سه‌ر هه‌یج په‌یامبه‌ر، ئایینیکی ناسمانیی، په‌رتوک و زمانه ئایینییه‌کانی دیکه‌دا نه‌هاتووه. نه‌وه جگه له‌وه‌ی، « زه‌رده‌شت » خۆی کوژراوه، ئاین و نافیستا‌که‌شی، له

هیندی پرووه شیتوئندراوه، پەرتووکه کهشی چەندین جار سوتیندراوه. پاشان، سەرله نوێ کۆکراوه تەوه و نووسراوه تەوه. بۆیه، جار له دواى جار، ئاقیستا که میگردوه. چونکه، نایینه که له نیوان گهلانى ئیترانى کۆندا، دەساو دەسیگردوه. چەندین جار دەسلاتی فرمانەرە وایى له ئیتراندا گۆزاوه. نیشتمانى ماده کان، له لایەن یۆنانییەکانەوه داگیرکراوه. جا بزانه، چی به سەر ئاقیستا و ناوهرۆکه کهى هاتوه؟ ئەوهى له و نایین و پەرتووکه روویداوه، مەگەر هەر، له نەتەوهى کورد خۆى قەوما بێ!!

له سەردهمى هیرشه کهى ئەسکه ندهرى مەكدۆنىدا، ئاقیستا تووشى چەلە مەیهكى گەرهبوو. یۆنانییەکان، بەشى زۆریان سووتاند. (چەن سەدهیهك پاش ئەو رووداوه، پاشایانى ساسانی، دەستیان بە کۆکردنەوهى ئاقیستا کردەوه. بەشیکیان وەرگرتا بۆ زمانى باوى دەسلاتارییه که یان «زمانى پەهلەوى». بەدبەختانه له هیرشى عەرهبەکاندا، بەشى زۆرى نووسراو و نەسكى ئاقیستای ئەو سەردهمه سوتیندرا. «15.4»

بۆیه، (ئەوهى که نیسته، به ناوى ئاقیستاوه ماوه تەوه، ئەو ئاقیستا تەواوه نییه، که له رۆژگارى خۆیدا بووه. بەلکوو، زۆریه له مەملاتی سەختى رۆژگار و له نیوان دۆژمانیدا لەناوچوو. وهك له نووسراوى نایینی زەرەشتیدا باسکراوه، ئاقیستا له کاتى خۆیدا، به خەتى زێرین و له سەر دوازه هەزار پیتستەى خۆشکراوى گا نووسراوه تەوه. ئاقیستا، له یەك زەمان و بە دەستی یەك کەس نەنووسراوه تەوه.

له سەردهمى دارای کورپى داریوشى سیتیەمدا، فرماندراوه، که دوو دانە ئاقیستا به تەفسیری زەندهوه بنوسرتەوه، بۆ ئەوهى یەکتیکیان له گەنجینه و کتیبخانەى دەوله تیدا له پەرسە پولیس «تەختى جەمشید» و ئەوى تریان له کتیبخانەى نەرشیفى میلیدا بپارێزرتن. بەلام له دواى هیرشى ئەسکه ندهرى مەكدۆنى بۆ سەر ئیتران «334 پ. ز.» ئەسکه ندهر فرمانیده رکرد، هەرچی ئاقیستا هەیه، کۆبکرتەوه و سەرله بەرى بسسوتینرێ. جگه له هەندى بەشى، که بریتیبسوون له زانستى ئەستیره ناسى و پزیشکدانى، که له گەل خۆیدا بردنى. نیتەر بەم بۆنەیهوه، ئاقیستای نووسراویش سەریاکى لەناوچوو. لەم بارهیهوه، مەسعودى

میژوونوسی سهره‌تای سده‌ی چواره‌می کوچی « مه‌سعودی، نه‌بو نه‌لحه‌سهن
 عه‌لی بن حسین؟ - 957 ز. » که خوی له‌و پهرتووک‌دا، به‌ناوی «نه‌لته‌نییه
 و نه‌لشراف» نووسیوتی و گه‌لی زانیاری ده‌رباره‌ی زه‌رده‌شت و نافیستا
 و نایینی ده‌بیره‌تیدایه، نه‌لی: به‌هزاران‌نوسخه‌ی نافیستا، له‌لایهن
 هیلینییه‌کانه‌وه له‌ناو‌چوون و سوتیتران. به‌م‌جوړه‌که ده‌سه‌لاتی هیلینییه‌کان
 به‌سهر‌نیراندا ماوه‌ی 300 سالی‌خایاند، نایینی زه‌رده‌شتیش بیده‌نگی و
 ساردبوونه‌وه‌یه‌کی دریژ و سه‌ختی به‌سه‌رداهات، چونکه هیلینییه
 داگیرکه‌ره‌کان، به‌رقتیکی سه‌خته‌وه‌که‌وتنه‌قه‌لاچوی هم‌وو سیمایه‌کی
 نایینی زه‌رده‌شت و پیرو و ماگای زه‌رده‌شتی به‌دریژی فه‌رمان‌ه‌وایی
 هیلینییه‌کان، له‌ژیر نه‌شکه‌نجه و نازار و راوانان و شاره‌ده‌رکردن و کوشتن
 و بریندا بوون. به‌لام‌دوای ده‌رکردنی هیلینییه‌کان بو‌ده‌روه‌ی نیران «77 -
 52 پ.ز.» ولخشی پاشای نه‌شکانی، فرمانی ده‌رکرد، به‌یان‌نامه‌یه‌ک به
 سهرتاسه‌ری وولاتدا بلا‌وکرتیه‌وه و تیایدا رابگه‌یه‌نری، که ههرچی نافیستا
 و زهند نافیستا ماون و جیی متمانن، کو‌بکرتیه‌وه.

دوای نه‌میش، دامه‌زرتنه‌ری ده‌وله‌تی ساسانی، نه‌رده‌شیری کوری پاپه‌ک
 «226 - 227» ز. به‌راویژی ته‌نسه‌ری پیروی پیران، فرمانیده‌رکرد، که
 سه‌ریاکی نافیستای په‌رتوبلاو له‌باره‌گای ده‌ربار کو‌کرتیه‌وه. ته‌نسه‌ریش بو
 نه‌نجامدانی نه‌م‌کاره، هم‌وو مو‌به‌د و پیشه‌وایانی نایینی بو‌پایته‌خت
 بانگ‌یشتنکرد و کاره‌که‌یان به‌ری‌کو‌پیتی‌گرته‌نه‌ستو. پاشان شاپوری
 یه‌که‌می جینشینی نه‌رده‌شیر، نه‌م‌کاره‌ی نه‌نجامدا و نه‌م‌نوسخه‌یه‌ش دواتر
 به‌ر هیرشی نایینی نی‌سلام که‌وت «274 - 242» ز. ... نیرتیه‌مدیسانه‌وه
 نافیستا که‌وته‌وه به‌ر هیرشی نایینی نی‌سلام و ده‌سه‌لاتی نیم‌پراتوریای
 نی‌سلام «632 - 651» ز. که سه‌رله‌نوئی بوو به‌هوی له‌ناو‌چوونه‌وه‌ی
 پاشماوه‌کانی نافیستا و قه‌ده‌غه‌بوونه‌وه‌ی نایینی زه‌رده‌شتی. له‌به‌رنه‌وه،
 نافیستا سه‌رله‌نوئی که‌وته‌وه ناو‌سنگی پیرانی نایینییه‌وه. که نه‌وانیش
 په‌یتا‌په‌یتا، لیره و له‌وی، راونه‌نران و له‌ناونه‌بران. نه‌وانه‌شیان که له‌و‌جوړه
 راوانانه‌ده‌ریازبوون، مه‌گه‌ر زور به‌نه‌یتی و له‌ناو‌چه‌دووره‌وپه‌ریژ و
 شاخاوییه سه‌خته‌کاندا خویان‌گرتبیتیه‌وه و تیایدا خویان‌ه‌شاردا‌ب.

زۆریه‌ی زۆری پیره نایینییه راونراوه‌کان، له چه‌م و دۆله‌کانی هه‌ورامانی ته‌ختدا، ناویان هه‌یه و یه‌کیکیش له‌وه پیره به‌ ناویانگانه پیرشالیاری یه‌که‌م، یان پیرشالیاری زه‌رده‌شتیه، که خاوه‌نی کتیبی نایینی و فه‌لسه‌فه‌ی نایینی ماریفه‌ت پیرشالیاریه. (59، 101، 61)

ئافیتستا، دوو جوۆر بووه: ئافیتستای گه‌وره و ئافیتستای پچووک یا ورده ئافیتستا. (« یسنا » و « یه‌شته‌کان » و « ویسپرد » نه‌مانه به‌شیکن له کتیبی ئافیتستای گه‌وره « نسکه‌کان » که به‌ ده‌ستی ئیمه‌ نه‌گه‌یشتووه.) « 80، 42 » واده‌ده‌که‌بوئ، له سه‌رده‌مه‌یکی میژوویی دیاریکراودا، ئافیتستای گه‌وره هه‌بووه و نووسراوه‌ته‌وه. به‌لام، هه‌ر زوو له‌نیوجووه. پاشان، ئافیتستای پچووک نووسراوه‌ته‌وه، وه‌ک کورته‌یه‌کی ئافیتستا وایه.

ده‌ریاره‌ی زمانی ئافیتستای پچووک، دیاکوۆنۆف ده‌لتی: (زمانی ئافیتستای پچووک نه‌توانین، به‌شیه‌وه‌ی فارسی کۆنی سه‌ده‌کانی شه‌شم و پینجه‌می پیتش زایینی، به‌لکوو کۆنتر به‌دینه‌ قه‌لم .. به‌ رای زۆریه ئه‌م زمانه‌ هی نه‌و کات و ناوچه‌یه که ئافیتستا « زمانی تایبه‌تی نووسینی کتیبی زه‌رده‌شتی بووه تیا‌یا. واته: زۆر پتی تیشه‌چت، له سه‌ده‌کانی پینجه‌م و چواره‌می پیتش زاییندا » له‌وئ په‌یدا‌بووی. چونکه له‌و کاته‌دا و هه‌ندی دوا‌ی نه‌وه‌ش په‌رتووک‌ی نایینی زۆر نووسراوه‌ته‌وه) « 81، 42 »

دیاره، ئافیتستا له سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کان کۆنتره. چونکه، نه‌و زمانه‌ی له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی نه‌واندا با‌وبووه، نه‌و زمانه‌ نییه، که ئافیتستای پچ نووسراوه‌ته‌وه. نه‌مه‌ش، نه‌وه‌مان بو‌ده‌ده‌خا: به‌ زمانی ماده‌کان نووسراوه‌ته‌وه. به‌لگه‌شمان نه‌وه‌یه، (نه‌و نه‌فسانه و با‌وه‌رانه‌ی که له ئافیتستادا هه‌ن، به‌ر له سه‌ده‌می په‌یدا‌بوونی هه‌خامه‌نشیه‌کانه، ئافیتستا به‌ ته‌واویی ناشاره‌زای ئیمپراتۆریای هه‌خامه‌نشیه‌کان و پاشاکانیان بووه، وه له‌گه‌ل رۆژاوا و اتا - به‌ین نه‌لنه‌هرین - و سو‌ریه و ناسیای پچووک و یۆنان و میسر، یان به‌ واتایه‌کی تر له‌و کیشوهرانه‌ی که چه‌ن هۆزتیکی جوۆریه‌جوۆری سه‌ر به‌ هه‌خامه‌نشیه‌کان له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شه‌شمه‌می پیتش زاییندا هاتوچۆی نه‌وتیان نه‌کرد، زۆر به‌ ناگابوون. وه له‌وه نه‌چت، نه‌وانه‌ی ئافیتستایان نووسیوه‌ته‌وه، به‌ تایبه‌تی چۆنتی سه‌رده‌می

خویان باس نه کردووه، به لککوو نهو شتانه‌ی که له سردهمی کونا به پیروزیان زانیوه، نهوانه‌یان به پیروز داناو، وه له ههمان کاتا رواله‌تی ژبانی سردهمی نهوانه‌ی په‌رتووکه‌یان رتیک‌خستووه، تا راده‌یک دیاره. «81،42 - 83»

جگه له‌وه‌ی، کاتی یونانییه‌کان، په‌لاماری هه‌خامه‌نشیه‌کانیان دا، به‌شئ له‌وانه هه‌لاتن و له ناوچه‌کانی ناسیای پچوک و یونان گیرسانه‌وه. (کومه‌له خه‌لکیتی نیمپراتوریای هه‌خامه‌نشیه‌کان، له ناوه‌راستی سده‌ی شه‌شمی پیش زایندا، له کاتی شه‌ره‌کانی نیوان نیران و یوناندا، بو‌ناسیای پچوک و یونان رۆیشتوون، نه‌گه‌ر نافیستا هه‌موو رواله‌ته‌کانی ژبانی نیمپراتوریای هه‌خامه‌نشیه‌کانی نیشاندايه، له‌وه نه‌چوو، نم باسه‌ی به‌یادا نه‌هاتبايه.) «640،42 - 641» دیاره، گه‌ر زه‌رده‌شت له‌و سردهمانه‌دا بزیايه، هه‌لبه‌ته، باستیکی نهو په‌لاماردانه‌ی یونانییه‌کانی تو‌مارده‌کرد. به‌لام، له‌وه ده‌چئ، پیش نهو میژووه کوژراوه.

که‌واته، که‌ی نافیستا نو‌سراوه‌ته‌وه؟ که‌مئ پیشتر گوتمان: له سردهمانه‌دا، نافیستا له بیستویه‌ک نسک پتکه‌هاتبوو. دیاره، هیتندی له‌وانه، کاتی نه‌سکه‌نده‌ر نیرانی داگیرکرد، له‌ناوچوون. نه‌مه، نه‌وه ده‌گه‌ته‌نی: نافیستا، پیش نه‌سکه‌نده‌ر نو‌سراوه. (چونکه، له‌وه ناچئ، له‌ دوای سده‌ی چواره‌می پیش زاین، زانایه‌کی شاره‌زای زمانی کۆن و نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی نهو سردهمه و شاره‌زای زمانی له‌ناوچووی نافیستا، نه‌مه‌ی زیندوو‌کردیته‌وه و وه‌کوو خۆی ده‌ره‌یتنا‌یی. به‌لام، گه‌ر یه‌ک زمانی نه‌ده‌بی نافیستایی - یا زمانیکی گونجاو - هه‌بوايه، له‌وه نه‌چوو له‌و سردهمه‌دا له شو‌ینه‌واری نهو زمانه‌ مردووه، چهن پارچه نو‌وسینیکی وه‌کوو «فرگرد» - به‌ش - ی یه‌که‌می ویدودات و به‌شه‌که‌ی تری نافیستا - که په‌یوه‌ندیان به‌ رۆژگاری دواوه‌یه - نو‌وسرابیته‌وه. نهو باسه نه‌ده‌بییه‌ کۆنانه‌ی له نافیستادا هه‌یه و شیوه‌ی ره‌وانی زمانه‌که‌یه، نه‌مانه هه‌موو به‌لگه‌ی نه‌وه‌ن، که زمانی یه‌که‌مین به‌شه‌کانی نافیستا، به‌ زمانی کۆنتر له‌ کۆتایی سده‌ی شه‌شمی پیش زاین بزاین، «که زۆر که‌س له نو‌وسهران و شاره‌زایان له‌و باوه‌ره‌دان، که زمانی سردهمی ناوبراوه.» «83،42»

(به پیتی باس و به سهراته زهرده شتییه کان، که له کتیبی « دنکرت » - که به شتیکی له و نووسینانهی نافیستایه و به دهستی نیمه نه گه یشتووه - ههیه، یه که مین کوششیک که بو زیندوو کردنه وهی نافیستای « بهر له نه سکه ندر » دراوه، له سهردهمی « وه لکش » - له وه نه چتی ولوگزی یه که مین له سهردهمی یه که می زاینیدا - دا بوو بیت. دوا ی نه وه له سهردهمی یه که مین پاشای ساسانییه کانا « نهرده شتری بابه کان »، « 226 - 240 » ز. هه ندی نیگاری تازهی لی په یدابوو بیت و ده ستوری نافیستا به یه کجاری له سهردهمی شاپوری دووه مدا « 310 - 379 » ز. جتیگی خوی گرتیبی. له وه نه چتی بهر له نه سکه ندر باسی زیندوو کردنه وهی ده ستوری نافیستا له ناوا نه بوو بی، به لکوو زۆرتر هه ر خهریکی کۆکردنه وهی پهرتوکی نایینی بوون، که به ناوی زهرده شته وه بووه و ماوه ته وه، نه وانهی که له گه ل نهریت و یاسای ره سمیدا گونجاوه، هه لیان بزار دووه و بووه ته ده ستور تکی نایینی.) « 83، 42 - 84 »

گه ر نایینی جوو، له سهردهمی شه شه م و پینجه می پیتش زاینیدا، له ناو خه لکیدا بلا و بوو بیته وه و دهر که وتیبی، نه وا نایینی زهرده شتی، زۆر له نایینی جوو کۆنتر بووه. هه لبه ته، نایینی جوو، دوا ی نایینی زهرده شت هاتووه. بویه، له ته وراتدا باسیده کا. به لام دیا کۆنۆف ده لتی: (هه موو نه و رۆنوسانهی نافیستا که به دهستی نیمه گه یشتووه، هینی سهردهمی دوا ییه و کۆنترین نوسخه یان هینی سهرده کانی سیازده و چواره یه می زاینییه. وه به زمانی سانسکریتی و پارسی ناوه راست لیتکدراونه ته وه و ته رجومه کراوه. وه ک گوتمان، « نه سکه ندری مه کدۆنی »، زۆره ی زۆری پهرتوکه پیروژه که ی « زهرده شت » ی سووتان. له بهر نه وه، نه مه نه وه نه سه لمیتی: (نه و نافیستایه ی له کۆتایی سه لته نه تی پارته کان و سهره تای حوکومه تی زنجیره ی ساسانیی - له ماوه ی سهرده کانی یه که م و چواره می زاین - به هه لوته قه لای موغه کان کۆکراوه ته وه، له سهردهمی چواره می زاینیدا، به شتیه ی نووسینی نارامیی که پیتی ده نگداری تیدا نه بووه، وه له سهردهمی داریوشی یه که م - سهردهمی چواره می پیتش زاین - پتکه پتراه و نووسراوه ته وه.) « 85، 42 - 86 »

(هندی له لیکولهران وانه زانن، نم لادانه له بهرته ووه، زماني نافيستا « که نسته بو نيمه ده رکه و توه » به زماني کومه لاني خه لکی ژور وروی رڅوا و نزيک ووبی. جگه له مانه زمانه کاني « ژور وروی رڅوا و » و « ژور وروی رڅوه لات »، له کونترين رڅوگار ووه، تا نسته و هک پتويسته، نه زانراوه، بهم هڅه ووه به شبه شکردن و ليکولينه و هي نافيستا و روونکردنه و هي بابه ته کاني و شونني په يدا بوني روون نه کراوه ته ووه.)
 «87 - 86.42»

نوهی له رڅوگارتکی زور کونه ووه، به دهس نيمه گه يشتووه، نو به شهي نافيستايه، که له سرده می ساسانيه کاند « سدهی ستي پ.ز. - پينجي ز. » پارتراره و ماوه ته ووه. نو ویش (نه کريت به چوار به شه ووه، و هک: «يسنا، ونديداد - ويدودات، يشته کان و ويسرد » ... نوهی پتوهندي به زمانه ووه هبي، نوهی به (ناموژگاريه پتک خراوه کان، که له باره ی زمانه ووه کونترين به شي نافيستايه. نه مانه به شيکن له « يسنا ». نم ناموژگاريه نوهی، که پتيان ته لين: « گاتا » - گاتا کان - وه برين له کومه له ناموژگاريه کی کيشداری ناييني و کومه لايه تبي، که قسه ی - له و وینه يه ی - پتغه مبه راني ته ورا تمان دينيته ووه ياد. هندی له زانا نه وروپايی به کان، که شاهه زای ميژووی زه رده شتن، « گاتا کان » به هي زه رده شت نه زانن. نم ناموژگاريه به شتوهی نه ده بی زماني سره تايی و کونتر له پارسي کون نزيکتر به زماني « قيدا » يه هيندي به کان نو سرون.) «79.42»

نوهی گوماني تيدا نييه، کاتي زه رده شت « گاتا کان » ی داناوه، به کسر تومار نه کراون، به لکوو، دواي ماوه يه نو سرون ته ووه. به لام، له وه ده چي، دواي ماوه يه کی کهم تومار کراين. چونکه، له انده يه (« گاتا کان » ماوه يه کی زور به زاره کی باسکراين و گيترابنه ووه، کاهن و پتيره و هکان له به کتريه ووه بيستوويانه و وه ريانگرتين و نه وانش بو خه لکی تريان گيترابنه ووه. تا دواي له کاتي پتک خستتي کونترين ورده به شه کاني نافيستا دا، له کاتي کدا که له دواي داريوشي يه کهم، که نو سين به نه لفو يتي ناراميي نه نو سرا، نه وانش نو سرون ته ووه.) «80.42»

به شي دووه می « يسنا » (له پارانه ووه له يه زدانه کان و ياسای زه رده شتي و

نهریته نایینییه کان و ... « ویسپرد » له نافیستا VISPE - RATAVO ته و او کهری شیوهی ناوه پرۆکی « یسنا » یه که له وه نه چن، له دواییدا نووسرا بیته وه. « یشت » یه شته کانیش بریتییه له کومه له سرود و وتاریک - که هندی له وانه بو خواوه نده کان و تراوه - هندی له و سرودانه به شیوهی « گاتاگان » نووسراون. له وه نه چن، نووسینه وهی نم کتیبه « وه کوو هندی له به شه کانی تری » ورده نافیستا « یان » نافیستای پچووک « له زه مانیکدا بووی، که نایینی زه رده شت نه و ناوچه یه یه گرتبیته وه و لایه نیکه ره سمیی بو خوی په یداکرد بووی. له بهرته وه، چونکه له چونیته یه کتر و گه له بابته نایینی ترا وه کوو مه سیحیه کان له یه کتر نه چن. وه گه له بابته نایینی که پیش له نایینی زه رده شت له ناو خه لکدا به هادار بووه، تیا به تی. له بهرته مه بابته کانی « یه شته کان » زور فراوان و کونن - ته نانه ت له « گاتاگان » کونترن - له گه له نه وه دا - به رای نیه - له کونتره به شیک بووه، له کومه له یاسایه کی نایینی. (80,42)

ده رباره ی زمانی نافیستا، « دیاکونوف » ده لئ: (به لام له واقیعدا، هیچ گومانی بو ناچن، که نافیستا یه که مین جار له ناترقاتین په یدابووی .. نه و مه رجه کومه لایه تبیانیه که له نافیستادا « وه به تابه تی - گات - ه کان که کونترن به شی نافیستایه » باسکراوه، له باره ی چونیته که یه وه که ته نانه ت له کاتی سه لته نه تی ماد - سه ده کانی حوته م و شه شه می پیش زایینی - فه زمانه و ابووه، زور کونتره. نه مه نده به سه که بلتین: هیتشتا له نافیستادا زاراه ی ناسن له هه و جوش جیا نه کراوه ته وه. هه روه کوو نافیستا له سه رزه مینی ماد نووسراوه ته وه. هه ر چون به راورد کړی، له وه ناچن، له دوا ی سه ده ی نۆیم و هه شته می پیش زایینی نووسرا بیته وه، وه نه مه خوی له گه له به سه رها ت و باسه کانی هندی لادا هاوشان نه بوو. نم باس و به سه رها تانه - له سه ده ی چواره می پیش زاییندا « زه رده شت » به سه رده میتکی کونه وه نه به سته ی و باسی لیه نه کات.

به لام له سه ده کانی نۆیم و هه شته می پیش زاییندا، له ناترقاتین به زمانی نیرانی قسه یان نه نه کرد، له وه نه چن، نافیستا له پیشا به زمانیکه تر نووسرابی و دوا ی وه رگتیرا بیته سه ر نه و زمانه، دیسان نه مه ش گومان

پدیدانها. همو زاروه نایینییه کانی نایستی و همو ناوه پروکه نایینی و فلهسه فییه کانی نایستی - وه کوو « Artā, ita نارت » - له ناو همو تیره و هوزه نیرانییه کاندا، پرواله تیکی دادپهروه ری و بایه ختیکی گشتیی هیه وه نوسکتیی و خواره زمیی و سگدی و باکترایی و پارسه کان، زور به باشی نه یانزانی، به لام عیلامییه کان و هوریان و تیره و هوزه کانی ژوروی قه ققاز - واتا نو نمزادانه ی که غیره نیرانییه کانی سه رزه مینی مادی ناترو پاتین له وان بوون - شماره زای نم زاروانه نه بوون. نم زاروه و ناوه پروکانه وهر نه گیراون، به لکوو هر له بنه رپه توه زمانی نیرانین.)
 «88.42»

له به رنه وه، هیندی له سه رچاوه کان، کاتی باسی نایستیای راسته قینه ده کمن، ده لتین: (نایستیای پروژگاری ساسانی، 3 545 700 ووشه بووه. زهد که وه پرگتیران و شیکردنه وه نایستیایه بو زمانی په هله ویی، له 2 094 200 ووشه پیکه اتسوو. به لام نه وه ی نه و پرو ماوه، ته نیا 83 000 ووشه مان له نایستی بو به جیماوه ..) «20.4» «61.101»

(له پروژگاری ساسانییه کانیشدا، به همان شیوه ی دیرین، بهرماوه ی نایستیایان له بیستویه ک نه سکدا نووسیوه، که نیو و لیکولینه وه و شیکردنه وه کانی له په رتووی « دینکرت » ی په هله ویدا جیگیره.) «20.4»
 نیسته، کاتی نه وه مان هاتوه، هیندی زانیاری، دهریاری ماد و زمانی ماده کان، پیش چاوخه یین. تا بزانیان، ماده کان به چ زمانی قسه یانکردوه؟
 نه و زمانه تا چهن له زمانی نایستیاه نریکبووه؟ نایا زمانی ماده کان، چهن ناشنایی و نریکی له لایه ک له گه ل زمانی فارسی و له لایه کی دیکه شه وه، له گه ل زمانی کوردییدا هه بووه؟

هر له کونه وه تا نه و پرو، دهریاری ماده کان، گه لئ باوه ری جیاواز هه بووه و هیه. له کوندا، پروژهلانناسیتیکی رووسی وه « نیللوژفایسکی » گوتوویه تی: (میترووی میدییه کان تاریکه و کس هیچی لی تیناگا.) «139,76» دیاره، له و سه رده مه ی نم زانایه ی تیدا ژیاوه، له لایه که وه، هیندی راستیی که م دهریاری ماده کان زانراوه. به لام، تا نه و کاته به ته وایی پروون نه کراوه ته وه. له لایه کی دیکه شه وه، زانستی میتروو به

ته واویی، لهو بابته هی نه کۆلیوه ته وه، نه نجامیکی نه کادییی نه وتۆی دهس نه که وتوه، تا گپی دل و دهروونیان دامرکینیتته وه و تینوتتی زانیارییان بشکینتی! به لام کاتی هیندی زانا و شاره زای وهک « مینۆپرسیکی، دیاکۆنۆف، فیلچیتسکی ... تاد » هاتوون، چهن کاریکی نه کادیییان به نه نجامگه یاندوهه، جهرگی نهو تاریکییه یان بۆ شه قکردووین، هیندی لهو ته مومژه یان بۆ « نیللۆفایسکی » یش ره واندۆته وه.

« ئی. م. دیاکۆنۆف » بۆ لیکۆلینه وه، له ناوی ماد و میژووی ماد، په نای بۆ بهر سه رچاوه کۆنه کانی ناشووری و زمانی گهلانی نهو سه رده مانه بردوهه. کاتی ناشووریه کان، ناوچه کانی ئیرانی نهو پۆیان داگیرده کرد، چه ندین خیتی جیاواز به ره نگاریانده بوونه وه، په لاماریانده دان، تا ناوچه کانی خۆیان راویانده نان. لهو باره وه دیاکۆنۆف ده لتی: (نهم خیتلته، به جۆرتکی سه ره کیی، خیتی کۆچهر و به هیتزبوون و نه سپیان به خیتوده کرد، بۆهش هیتزی چه کدارییان بۆ نهو سه رده مه زیاتر به کاربوو - واته: هیتزی سواره و ره نگبی گالیسکه ی جهنگیشیان هه بووی. سه رچاوه کانی ناشووری بهم خیتلته یان ده گوت « مادای » و نه وهش له دواتردا بوو به ناوی کۆمه له خیتلیکی زمان ئیرانی و دهوله تی میدیایان دامه زراند. لهو رۆژگاره دا - سه ده کانی نو تا حه وته می پ. ز. - خیتله کانی مادای له به شی سه رووی زتی قزل ئۆزوندا و هه ندیکیش به ره و رۆژه لاتتر تا ده گاته بیابانی دهشتی گهور ده ژیان. واته: تا سه ر سنووری ئیرانی ناوه راست. بۆیه، ناشووریه کان نهم دوو ناوه یان بۆ نهم خیتله به هیتزانه به کارده هیتنا: « مادای دانووتی » به مانای ماده به هیتزه کان و « مادای رووکووتی » - ماده دووره کان. « 140 - 141, 76 »

به لام تا ئیسته، به ته واویی روون نه بۆته وه، نهو هۆزانه ی ناشووریه کان باسیانده کهن، سه ر به کام گروپی ئیستی ئیرانی بوون. چونکه لهو سه رده مانه دا، هه موو تیره و هۆزه گوره و گچکه کان، به شیوه یه کی جیا جیا و په رشوبلاو ده ژیان، هیتشتا گهل و نه ته وه پتیک نه هاتبوو، هیتشتا ده ولت دانمه زرابوو. بۆیه « دیاکۆنۆف » ده لتی: (که م رتی تیده چی، ناشووریه کان توانیبیتیان یان ویستبیتیان، نهو خیتله کۆچهرانه ی هیرشیان ده هیتنانه سه ر

له یه کتربیان جیاکه نه‌وه. نیمه نه‌وه باش ده‌زانی، که له ماوه‌ی سه‌ده‌ی زوردا و ته‌نانه‌ت له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌میشدا، ناوی خیل و میلله‌تانی جیاواز تیکه‌ل به یه‌ک ده‌کران « بۆ نمونه: میلله‌تانی ناسیای ناوه‌راست و قه‌فقاژ » و نه‌وه‌ش نه‌ک ههر سه‌بارت به‌و میلله‌تانه‌ی له لایه‌نی ژبار و نه‌ژادییانه‌وه له یه‌که‌وه نزیکبوون، نمونه‌ی نه‌مه زور و ناشکران، نیمه به‌لگه‌یه‌کمان به ده‌سته‌وه نییه، بلتین: ناشوورییه‌کان له رووی نیتنوگرافییه‌وه، به وردیی خه‌لکیان له یه‌کتري جیا‌ده‌کرده‌وه. «142،76»

نه‌مه پتر له‌وه ده‌چت، هه‌موو تیره و هۆزه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه، له کۆنفیدراسیۆنێکی گه‌وره‌دا یه‌کیانگرتبێ. له‌و یه‌که‌گرتنه‌شدا، دوو فاکته‌ری گرنگ، رۆلی سه‌ره‌کیی بینیبێ: یه‌که‌م - خزمایه‌تی. دووم - زمانی هاوبه‌ش. با بلتین: ناوی « کۆنفیدراسیۆنی ماده‌کان » بووه، یا وه‌ک له میژرودا ناوی رۆشستوه، ناوی « نیمپراتۆریای ماد » بووه.

هه‌لبه‌ته، خێله‌کانی ئاریی به‌چه‌ندین شه‌پۆلی جیا‌جیا، کۆچرپه‌وه‌که‌ی خویان به‌ نه‌نجامگه‌یاندووه. به‌لام گرنگترینیان نه‌و دوو شه‌پۆله‌ کۆچه‌یه، که زانا‌کان ده‌سنیشانیان‌کردووه. رۆژه‌پۆژ تا ده‌هات، شه‌پۆلی کۆچی خێله‌کانی ئاریی، له ناوچه‌ شاخاوییه‌کانی پشت قه‌فقاژه‌وه، به‌ره‌و ناوچه‌کانی ئازربایجان زیادیه‌کرد. ناشوورییه‌کان ورده‌ورده‌ لاواز و خێله‌کانیش به‌هیزترده‌بوون. نیدی، (به‌م جوژه)، له ناوه‌راستی هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پ.ز.زدا، له کاتی رووخاندنی زۆریه‌ی ده‌وله‌ته‌ کۆیله‌داره‌ کۆنه‌کانی رۆژه‌لاتی دیرین - نۆراتۆ، ناشوور، بابل و دامه‌زراندنی، له سه‌ر کاولگه‌کانی نه‌ماندا، ده‌وله‌تی کۆیله‌داری نوێ - میدیا و جیتگری نه‌وان مه‌مله‌که‌تی فارسه‌ نه‌خمینییه‌کان، پرۆستیسی هاتنی خێله‌کانی زمان ئیرانی بۆ ناوچه‌کانی ناسیای پچوووک و ئیرانی رۆژاوا، نه‌وساکه، تازه‌ ده‌ستپیتکرد و بۆیه، نه‌م پرۆستیسه‌ نه‌یده‌توانی، گۆرانیککی وا به‌ سه‌ر لایه‌نی نیتتیککی و زمانی دانیشستوانی ناوچه‌ چیا‌یه‌کاندا بیتنی، ههر وه‌کوو چۆن راگۆزانی خه‌لک له ناوچه‌کانی رۆژاوا‌ی ناسیای پچووکه‌وه نه‌م ناوچانه‌ی، واته‌ هی خێله‌ شوانکاره‌ چیا‌یه‌کان، به‌ راژه‌ که‌مگرتوه‌وه. «146-145،76»

هیندی له نووسهران و رۆژه لاتناسان، کورد بۆ سەر « خالدی » یه کان دهگێر نهوه. بۆ نمونه: د. « میخائیلس » پیتی و ابووه، (کورد نهوهی خالدیه کانی ئینجیلن، که پاشاکانیان به پیتی چیرۆکیکی عیسا یه کان هاتن و کړنوشیان بۆ عیسا ی کۆریه برد. له م گرمانه دا، « ی. د. میخائیلس » پشتی به زانیاریه کانی مارکو پۆلۆ و چهن سهرچاوه یه کی تری سه ده کانی ناوه راست ده به ست، سه بارت به وهی که گۆری نه م قاره مانه نه فسانه ییانه له نزیکه ناوچه ی ژبانی « کارد » ه کان دایه و ناوه کانیشیان باش له گه ل ناوی « خالد » یاندا ده گونجیتن. « ئا. ل. شلیتستیر » نه م بۆ جوونه ی میخائیلسی پهره پیتدا و ههر زوو و تاریکی گه وره ی بلا و کرده وه و تیایدا په یوه ندیی کورد و خالدی جه ختکرد. ههر نه م یه ش بوو، پلانی گه شتی رۆژه لاتنی بۆ زانیانی نه لمانیی، نه وانهی له نه کادییای روه سیای تازه دروو سه بوودا کار یانده کرد، دانا و لایه نی تیۆری پلانه که ش زۆر له پلانه که ی د، میخائیلس ده جوو.) « 185،76 »

ههر چهنده، (تاقه سه رچاوه ی زانستی چه سپاو بۆ میخائیلس و شلیتستیر کتیبی پیرو ز « ته ورات و ئینجیل - و. » بوو، له گو شه نیگای نه مانه وه، هه موو فاکتیکی واقیعی ده بووایه، له گه ل ده قی کتیبی پیرو زدا یه کی.) « 190،76 » به لام، کاتێ هیندی شت روو نبۆوه، (زمانی کوردان ئیرانییه و که واته نابێ، خالدیه کانی کتیبی پیرو زین، یه کسه ر میژوو نووس و فیلولۆگه دیانه کان پشتیان تیکرد. وه کوو ناشکرایه، تیۆریای خزمایه تی گینیتی و ده وری بالای که لتووری میله تانی زمان هیندۆ نه وروپایی له رۆژگاری هه لچوونی بزوتنه وه ی نه ته وایه تی له نه لمانیادا سه ریه لدا و به گژ تیۆریای کتیبی پیرو زدا چوو، که تا نه و سا که له زانستدا زال بوو و هه موو زمانانی جیهانی، جگه له زمانانی - یونانی، لاتینی، عیبری و نارامیی - ، که به پیتی نه فسانه کانی ئینجیل، باسی عیسا ی له خاچدراویان پتی نووسرا وه ته وه، به زمانانی به ره ره ی و بێ بایه خی زانستی داده نان. تیۆریای ده وری پیش ره و ی میله تانی زمان هیندۆ نه وروپایی له ژبانی که لتووری و میژوویی جیهاندا، که له ناوه راستی سه ده ی نۆزه یه مدا گه یشته نه و په ری په ره سه ندنی، بۆ

«کونیک» و پهیره و کهرانی - وه کوو کتیبی پیروز بۆ میخانلیس و شلیتستیر - بوو به هه مان سه رچاوهی زانستی قسه لی نه کراو. نه مانهش به تاییه تیبی له کاره کانی «رینان» دا ده رده که وئ، که هه ولیداو، له روانگهی زمانه وانیبی هیندۆنه وروپایی یه وه سه یری کتیبی پیروز بکا. بۆیه ته نیا به لگه یه که بۆ نه ژادی «ناری» کورد و باپیره گه وره یان «خالدییه کانی سه روو» له لایهن «کونیک» ی میژوونوس زمانی کوردیی بوو، که نه و ساکه له «ریدیگتیر و پۆتت» دا، بۆ سه ر یه که زمانی گه وره ی هیندۆنه وروپایی هاوبهش برابوو هه. «190.76» ئیدی ته وانیش، له باوه ره کانی خۆیان په شیمان بوونه وه.

به لام تا کۆنگره ی بیسته می رۆژه لاتناسانی جیهان، له سالی «1938» له «برۆکسل» نه گیرا، پرۆفیسۆر «ف. ف. مینیرسکی»، ده رباره ی ره چه له کی کورد، راپۆرته به نرخه که ی نه خوینده وه، هیچ رۆژه لاتناسی نه یتوانی، یه که م هه نگاوی زانستانه له و بواره دا بنئ، لیکۆلینه وه یه کی وردی نه کا دیبیانه، ده رباره ی ره چه له کی کورد و زمانه که ی بکا.

بۆیه، ئەم بیر و رایانه هه روا، به گومان لیکراوی و له دلته راوکه دا مانه وه. به لام کاتئ، «مینۆرسکی»، بیده نگیی نه و گۆمه مه نگه پر له ناراستییانه ی شله قان، باسه زانستانه که ی پتسکه شکرد، به ره چه له کی کورد دا چوو هه، له چوار چیته یه کی میژوویی رووندا دا پرشت، ئیدی نه و کاته، جه مسه ری هه موو کتیشه و باسه کان، زیاتر بۆ لیکۆلهر و توێژه ره کان روونبووه.

له و باره یه وه «زوبیحی» ده لئ: (خیلاتی ناری، که روویان کردۆته رۆژه لاتئ نیمرۆ، پتیش نه وه ی لیک جیا بینه وه، ماوه یه پتیکه وه له شوئتی نیشته جیبوون که «ناوئستا» به «ئه ئیره نه فه ئیجه ه = ئیران وییج» ی ناوده با، پاشان هیندیکیان به ره وه هیندوستان شوژی بوونه ته وه و نه وانئ دیکهش به ره وه ئیرانی ئیستا هاتوون. وئ ده چئ نه و زمانه ی که پتی ده لئین «هیندوئیرانی» لکتیکه له لکه کانی زمانی نه زانراوی «هیندوئوروپایی» نه و زمانه بئ، که نه و خیلاته نارایی یانه له نیشتمانی دووه میاندا قسه یان پئ کردوو هه. «13.70»

ههلبهته، نهو خیتلانهی له ئیتران نیشتهجتی نهبوون، ملی ږتگهیان گرتووه و بهرهو هیندوستان ږویشتون. ههر نهو خیتلانه له دوای خوځیان، « فیدا » یان وهک یادگار ټکی گهلی به نرخ بهجیتهیشتووه، که به زمانی سانسکریتی نووسراوه، (کوژدنهوهی - فیدا - له دهووبهری 3000 سال پ.ز.دا کوژتاییهاتوه.) «810، 114»

دهریارهی نهو زمانهی « فیدا » ی پتی نووسراوهتهوه، « زوییحی » دهلی: (زمانی سانسکریتی که « فیدا » ی پتی نووسراوه، نهوهندهی تا نیسته لیتمان ږوونه، وهچی راستهوخوی « هیندوئیرانیی » یه و زمانتیکی تریان له نیواندا نییه و نههمه شتیکه نه زمانی « مادیی » دهتوانی بیسی و نه نیمهش بزمان دهلوی ئیددیعیای بکهین، چونکوو « ماد » هکان که بهشپیون لهو خیتلانهی بهرهو ئیرانی نیستا هاتوون، بویهکهم جار له سالی 835 پیش عیسا له بهردهنوسهکانی پاشایانی « ئاشوریی » دا ناویانهاتوه و له چهرخی ههوتهمی پیش عیساوه زمانهکهیان توانیویه بیسته زمانی موشتهرکی ههموو نهو هوز و تیره و خیتلانهی که له خاکی « ماد » دهژیان و ههروهها زمانی سانسکریتی 2300 سالیکی بهینه و زور تاشکرایه که له ماوه دوووردیژدها، نهو زمانهی له پیشدا « ماد » هکان قسهیان پتی کرده - هیندوئیرانی - دهپتی، گهلی کوژانی بهسهرادهاتی، به تایهتی که له نیشتمانی تازهیاندا توشی زور شتی وا هاتوون، که لهو سهردهمهدا و به حوکمی پلهی گهشهکردنی نابوری و کوومهلایهتی، خوځیان نهیانبوه و نهیاننوانیوه بیانتی. به لای منهوه لهو مله و بهریههکانییهی « ماد » هکان لهگهلی خهلیکی نهسلیی نیشتمانی تازهیاندا کردویانه و سهریشکهوتوون، زمانهکهیان له خوځیان نهمرتربووه و تا ږادهیهکی باش سهری بو نهو زمانانهی نهوسا لهو مهلبهندهدا باو بوون « نوزارتوو، هوریی، لوللو، کاسییی » دانهواندوه و ههر وهک نهو شتانهی نهیانبوه لهو خهلیکانه فیربوون ناوهکانیشیان ههر لی وهرگرتوون، نهوه کاریکه ههموو نهتهوهیهک له ههموو دهروزهمانیکدا کردویهتی و دهیکان.) «13، 70 - 14»

ههروهها، « زوییحی » له زمانی « دیاکوئوف » هوه دهلی: (تا نیسته، ئاساریکی کوئینه، که به زمانی « مادیی » نووسرایتی، « وهکوو

بهرده‌نوسی پاشایان « نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، تا تیمانگه‌یه‌نی‌ئو زمانه چۆنبوه، هۆی نه‌دۆزراوه‌ی ئاسار و بهره‌نووسه‌کان ئه‌وه‌یه، « هیتشتا له شۆینه‌واری ماده‌کان، ته‌نانه‌ت شارێ نه‌خراوه‌ته ژێر هه‌لکۆلین ». هه‌رچی‌یه‌کی کراوه له سنوره‌کانی خاکی مادبووه. بۆیه بۆ نیشاندانی نمونه‌ی زمانی مادیی، بێجگه له ووشه و پرسته‌ی بهره‌نووسه‌کانی « هه‌خامه‌نشییی », یا ئه‌وانه‌ی به هۆی کتیبی یۆنایی و شتی تر پیمان گه‌یشته‌وه، شتی‌کمان به ده‌سته‌وه نییه. » (14،70 - 15)

زمانی ئافیتستا: (ئهم زمانه یه‌کێکه له زمانه کۆنه‌کانی خێزانه زمانی «ئیرانیی» و ئافیتستای زه‌ردهشت ته‌نیا به‌لگه‌ی نووسراوه‌ی ئهم زمانه‌یه و هه‌ر بۆیه‌ش ناوی « ئافیتسایی » به سه‌ردا دا‌پراوه. هه‌موو زانایانی زمانه‌وانیی له‌و باوه‌ره‌دان ئه‌و به‌شهی « ئافیتستا » که مه‌شه‌وره به « پینج گات » و خودی زه‌ردهشت به شیعیر دایناوه، له باری ورده‌بابه‌تی زمانه‌وانییه‌وه، له هه‌موو به‌شه‌کانی دیکه‌ی « ئافیتستا » کۆنتره و پێش ئه‌وه‌ی نووسینه‌وه به‌خۆیه‌وه ببینی، ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ ده‌ماوده‌میکردوه و « به له‌هجه‌یه‌کی تایبه‌تی و به زمانی‌کی دوورکه‌وته‌ی کۆنتر له پارسی کۆن « فارسی هه‌خامه‌نشییی » و نیزیکتر له زمانی « قیدا » کانی هیندی نووسراوه‌ته‌وه. ئهم چه‌شنه ئاساری ده‌ماوده‌مه له پۆژه‌هلاتی نزیک و له وولاتانی تریشدا بێراوه و پێوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌زار ساله‌ی پێش عیسا ده‌نوێتی. گومانی ئه‌وه ناکرێ، که « گات » هه‌کان ده‌سه‌جێ پاش په‌یدا‌بوونیان نووسرا‌بنه‌وه، زۆر ریتی تینه‌چێ، ماوه‌یه به هۆی « کاهین » و په‌یره‌وانی ئهم ئامۆزگارییانه ده‌ماوده‌میکردبێ و سینگ به سینگ هاتبیته‌ خوار، تا پاشان وێرای کۆنترین به‌شه‌کانی « ورده ئافیتستا » و ته‌نیا ئه‌و کاته‌ی پاش داریوشی یه‌که‌م « مر. 486 پێش عیسا، ر.ز. » خه‌تی ئیرانیی له سه‌ر بنه‌مای ئه‌لفبویته‌که‌ی « ئارامیی » بوو به باو، « گات » هه‌کانیش نووسرا‌نه‌وه) (17،70)

وه‌ک گومنان: تیره و هۆزه کۆچه‌ریه‌کانی « هیندۆ - ئه‌وروپایی » له سه‌رده‌می جیا‌جیا و به‌چه‌ن شه‌پۆلی په‌ویان‌کردوه. واته: هه‌موو له یه‌ک کات و سه‌رده‌مدا، پتکه‌وه نه‌جولا‌ون. گه‌ر هه‌موو ئه‌و تیره و هۆزه زۆرانه،

له « کونفیدراسیونی ماد » دا یه کیانگرتبی، پاشان نیمپراتوریای مادیان دامه زرانده بی، هه لبه ته له پیتشدا، به زمانی مادیی قسه یانکردووه. دواى نهوهی، هه خامه نشییه کان دهسیان به سهر دهسه لاتدا گرتووه، زمانی « پارسیی » برهوی په یادکردووه، له هه مان کاتیشدا، وهک زمانی دهسه لات و دهولته پیره وکراوه. کهواته: زمانی مادیی له پووی به کارهیتانهوه، له زمانی پارسیی کونتره. گهر نهوهشمان سهلماندا، که تایینی زهردهشت، پیتش نهوهی ههر دوو نیمپراتوریای ماد و هه خه مانشیی دامه زرابی، هه بووه، کهواته، زمانی نافیستا له ههر دوو زمانی ماد و پارسیی کونتربووه. بووه، (زمانی « نافیستایی » له « مادیی » و « پارسیی » کونتر دیته بهر چاو.) «23,59»

دواى نهوهی، نیمپراتوریای ساسانیی روخا، تایینی ئیسلام له ناوچه که دا بلابووه، زمانی کوردییش وهک زمانی فارسیی، پت له قوناغیتیکی نوی دهنتی. بهلام، (ئیمه له زمانی « مادیی » ناخروئوخری دهوری ساسانیی، به لگه یه کی نووسراومان به دسته وه نییه، تا بتوانین، به وردیی رایه کی له سهر دهرپین، بهلام نه مه ریگه ی نهوه مان لئ ناگریی بلتین: نهو زمانه لهو زهمانه دا، زمانی « مادیی » بووه که له چاو زمانی دهسه لاتیی نیمپراتوریی « ماد » تطوریکی 1300 ساله ی به سهر داهاتووه. ههر بهو نیسه ته ی که زمانی « پارسیی کون » تطوری کردووه و بوته زمانی « دهری = پارسییک » و ناماده یی نهوهی په یادکردووه زمانی « فارسیی » ئیسته ی لئ بکه ویته وه. مهنتیقی سه لیم نهوه دهسه پیتنی، که زمانی مادیش تطوری کردبی و نهوهنده ی گورانی زمانه وانیی به سهر دا هاتبی و وه ها ساکار بووبیته وه بو نهوهی دهسبدا زمانی « کوردیی » نیمپرویی لئ په یادابی.) «34,70»

شتیکی ناشکرایه، هه موو نهو زمانانه ی، له یه کدییه وه نزیکن، یا نهو که لانه ی، له ژیر ئالای تاکه یهک دهولته تا دهژین، زمانه کانیا ن کار له یه کدی دهکن. ههر بهو شتیه یهش، هه موو زمانه ئیرانییه کانی سهرده می نیمپراتوریای ساسانیی، کاتی یونانییه کان و له سهره تایی بلابوونه وهی تایینی ئیسلامدا، له لایه که وه له نیتو خوباندا، له لایه کی دیکه شه وه،

له گه‌ل دیالیکته جی‌اوازه‌کانیانادا، له کارلیکتیکی به‌رده‌وامدا بوون، به تاییه‌تیی، باری نه‌ته‌وهیی و پامیاری ئیرانی نه‌و سه‌رده‌مه، کاریکی زۆری له گۆزان و پیشکه‌وتنی نه‌و زمانانه‌کردوه. شتیکی زۆر ناساییه، گهر له نه‌نجامی نه‌و گۆزانکاریانه‌دا، ههر دوو زمانی فارسیی و کوردیی، به خۆیان کۆمه‌لتی دیالیکت و خوار دیالیکته‌وه په‌یدا‌بوون. (له رۆژه‌لاتی ئیران «فارسی تازه» و له رۆژاواشی «کوردیی» لیکه‌وته‌وه، که ههر دووکیان کۆمه‌لتی دیالیکت و خواردیالیکتیان هه‌یه. «پاش بلا‌بوونه‌وی ئیسلام، فارسیی نوێ دیالیکتیک بوو، به‌پیتی بناغه‌ی زۆر کۆن، له‌گه‌ل دیالیکته‌کانی تر تیکه‌لبوو، نه‌و تیکه‌لاویسه‌ پیشان سه‌رده‌می ساسانییه‌کانیش، روویدا‌بوو») «26-25، 114»

هه‌لبه‌ته، باری ژبایی و ده‌سه‌لات، له پیشکه‌وتن یا دواکه‌وتنی زمانیکی دیاریکراودا، رۆلتیکی گه‌لتی مه‌زن ده‌گه‌یترێ. گهر بلتین: فارسه‌کان له کورده‌کان به‌ توانا‌تر و پیشکه‌وتووتر بوون، هه‌چ هه‌له‌یه‌که‌مان نه‌کردوه. چونکه، نه‌وان زۆر پیش کورد، ده‌سیان به‌ کار کردوه، پتر خه‌ریکی زمانه‌که‌یان بوون، بووژاندویانه‌ته‌وه و پیتی‌ان‌نووسیه‌وه. بۆ نمونه: شا‌کاره‌ به‌رزه‌که‌ی «فیردۆسیی - شانامه»، له‌ سالی «346 ک/967 ز» گهر یه‌که‌م په‌رتووک نه‌یت، به‌ کۆنترین په‌رتووک داده‌نرێ، که به‌ زمانی فارسیی نوێ نووسراوه. که‌چی، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، کورد هه‌چ شتیکی نه‌بووه!

دوای نه‌وه‌ی، هه‌تندێ شتمان روونکرده‌وه، له‌ لایه‌که‌وه، نزیکه‌ی جوژه‌ تیروانینیکی تایه‌تمان، ده‌باره‌ی پتیه‌ندیی نیتوان، زمانی ئاقیستا و ماده‌کان لا‌که‌له‌که‌بووه. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، زانیارییه‌که‌مان ده‌باره‌ی پتیه‌ندیی نیتوان، ههر دوو زمانی ئاقیستایی و مادیی له‌گه‌ل زمانی کوردیدا هه‌یه. هه‌لبه‌ته، له‌ ماوه‌ی نه‌و سێ هه‌زار سه‌اله‌دا، چه‌ندین گۆزانکاریی زمانه‌وانیی، به‌ سه‌ر نه‌و زمانانه‌دا هاتوه. گهر زمانی ئاقیستا و مادیی، له‌ زمانی کوردیی نه‌و رۆشه‌وه‌ نزیکه‌یت، دیاره، به‌پیتی دوور و نزیکه‌یی یه‌کتی دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی، تا نه‌ندازه‌یه‌کی زۆر یا که‌م، جوژه‌ لیکچه‌وونێ، له‌ نیتوان ههر دوو زمانی ئاقیستایی و یه‌کتی له‌و دیالیکته‌ کوردییانه‌دا هه‌یه. بۆیه، نووسه‌ریکی وه‌ک «زوبیر ئیسماعیل»، له‌

باوهره دایه، نهک هر جوړه نزیکیهک، له نیوان زمانی ناثیستا یی و لقه دیالیکتی موکریدا هیه، به لکوو هر کتوکت خوږه تی و ده لتی: (زهردهشت به زمانه میدییه دوا ییه که ی ماده کان دواوه و له ژووروی میدیاشدا که نیسته، به موکریان ناوده بری، هاتوته دنیاوه. ثم زمانه ی زهردهشت که وهک له پاشکو ی ناثیستا، زهد ناثیستادا ده بیینین، نهک هر له شیوه ی نیسته ی موکریانه وه زور نزیکه، به لکوو هر زمانی «موکری» ش خوږه تی) «49,58»

هیندی نووسه ری دیکه ش، زمانی ناثیستا له گه ل لقه دیالیکتی هورامانیدا به راورده کهن. پتیا ن وایه، نزیکیه کی ته و او له نیوان هر دو لایاندا هیه. له و باره یوه «محهمد هورامانی» ده لتی: (به پتی به راوردیکی سهری پی له نیوان زمانی ناثیستا و دیالیکته کوردییه کانداهرکه وتوه، که زمانی کوردی هورامانی نزیکترین دیالیکته له ناثیستاه، له رووی یه کگرته یی ووشه و موفره دات له واتادا، له رووی بوونی جیاوازی له نیوان نیر و میدا و ویکچوونی نیشانه ی می، له رووی پاشبندی پله ی به راوردیدا، له رووی نیشانه ی «مضاف و مضاف الیه» دا) «50,100»

هروه ها، «پورداود» ی فارس، به یه کی له مه زترین زاناکانی ناثیستا و زمانی ناثیستایی داده نری، له سر ده سی نه و ناثیستا قه واره یه کی گرنگی زانستانه ی وهرگرتوه، له «فرهنگی نیرانی باستان» دا، ده لتی: (زمانی ناثیستا زمانی «شمال غربی» نیرانه که ده کاته وه «ماد».) «16,4»

هیندی له میژوونوس و زاناکانی زمان، چن به راوردیکیان، له نیوان زمانه کانی «ماد، فارسی، زمانه نه وروپایی یه کان و زمانی ناثیستا» دا کردوه. له نه نجامدا بو یان دهرکه وتوه، پتوه ندییه کی زور، له نیوان زمانی ماد و ناثیستادا هیه. (ثم دوو زمانه، له گه لتی شتدا یه کده گرنه وه و زور له یه که وه نزیکن، به لام تا نه و راده یه نییه، که هر دوو کیان به یه ک زمان بزاین، وه به و لیکچوونانه ی نیوان هر دوو لایان قایلین.) «109,42»

به لام، له هه مان کاتیشدا، ده لتی: (زمانی ناثیستا مادی نه بووه، به لکوو زمانیکی تره، راستییه کی زور که نیستا لیره دا، ماوه ی نییه،

باسیانکه‌ین، زمانی نافیستا به کۆمه‌له لقیکی زمانی « ئه‌سکیت و ئاسیای ناوه‌پراست » هه‌ به‌ستی. هه‌ر وه‌ک زانراوه، زۆریه‌ی لی‌کۆله‌ره‌کانی شووره‌ویی و پۆژاوا، نافیستا به‌ زمانی ئاسیای ناوه‌پراست نه‌زانن. به‌م جوژه « غه‌فوورۆف، جاکسون، کیگر، ئالت هیم، باکتیریا، ترور سگد، و ئاستر، مرغیان، تالسوف، هنینگ و خواره‌زم، به‌ زاده‌گای نافیستا ناوه‌به‌ن. هه‌روه‌ها، هه‌ندیکی تر له‌و باوه‌په‌دان، که نافیستا زمانی ماده. « ماکوو لسکی و هرتسفلد » له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م و گه‌له‌ی که‌س باوه‌پریان وابوو، که نافیستا زمانی ماده. « یوستی و تا راده‌یه‌ک ئاشپیکل » و چه‌ن که‌ستیکی تر، نه‌وانیش هه‌ر له‌م باوه‌په‌دابوون. « 110- 109, 42 »

لی‌ره‌دا راستییه‌ک هه‌یه، پتیوسته‌ بی‌زانین، نه‌ویش نه‌وه‌یه، له‌ سه‌رده‌می کۆندا، پیش نه‌وه‌ی ماده‌کان ده‌وله‌ته‌که‌یان دامه‌زرتین، هه‌رگیز وولاتیکی یه‌که‌گرتوویان نه‌بووه. به‌لکوو، له‌ چه‌ن ناوچه‌یه‌کی جیاجیا و دوور له‌ یه‌که‌دییه‌وه پیکهاتبوو. وه‌ک چه‌ن جارتیکیش له‌مه‌به‌ر، ئاماژه‌مان بو‌کرد، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ته‌نیا تیره و هۆزه‌کان یه‌کیانگرتووه، پاشان، یه‌کی‌تییه‌کی پیکویتیکی له‌ نیوانیاندا دروسبووه، هه‌موو ده‌زگه سه‌ریازی و به‌پرتیوه‌به‌رتییه‌کانی دیکه‌ی، تیره و هۆزه‌کان و ناوچه جیاوازه‌کانی وولاتی مادی پیکه‌وه به‌ستووه. به‌لام دواتر له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی چواره‌می پیش زاین، بوو به‌ دوو به‌شه‌وه: یه‌کی‌ک « مادی نه‌ترۆپاتین » نه‌وی تر « مادی پچووک ». له‌ پۆژگاری به‌ندایه‌تیدا* نه‌م دوو به‌شه، هه‌رگیز یه‌کیان نه‌گه‌رتۆته‌وه و نه‌بوونه‌ته‌وه به‌یه‌ک و وه‌ له‌ ناو هه‌ر یه‌ک له‌م دوو کیشوهرانه‌دا، چه‌ن هۆزیکێ تازه‌ی سه‌ریه‌خۆ په‌یدا‌بوون. له‌گه‌له‌ نه‌وه‌دا که‌ خه‌لکی مادی ئاترۆپاتین، خه‌لکی پیشوونانی وولاتی نازریایجانن، وه‌ دانیشتونانی مادی پچووک، که هه‌موویان جیاوازن، به‌شیکێ نه‌وانی تر نه‌بوون. له‌م هاتوه‌ته‌دا، به‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروسبوونی هۆزه‌کانی مادی ئاترۆپاتین و ناوچه‌کانی ده‌وورویه‌ری، زمانی هه‌هۆزه‌کان « به‌ر له‌ زمانی

* دیاره، وه‌رکیر مه‌به‌سی « کۆیله‌ یه‌، به‌لام لی‌ره‌دا، به‌ هه‌له‌ وه‌ریکتراره‌وه. چونکه « به‌ند » کۆیله‌ نییه، به‌لکوو « کیراو » ده‌که‌یه‌تی.

نه ته وایه تی « له کاتی « یه کیتی ماد » دا که دهسه لاتدار بوون، بهم جوړه له رۆژگاری بهر له درووسبوونی مادی ناتورپاتین له خاکی ماددا یهک زمانی رهسن و سهره خو « ئیرانیی وه یان کاسپیی » نه بووه. « زمانی مادی ئیرانیی » که نهو سهرچاوانه ی ئیستا ههن، باسی لیهو نه کهن، هیتستا زمانیکی خیتله کیانه و سهره تاییبوو، له گه ل نه همیهت و نرخی خویا - ههر وه کوو له سه نه د و به لگه ی زور سوود وه رگیراوه - ته نیا یه کتیبووه، له زمانه خیتله کییه کانی سهرزه مینی ماد « وه به تاییه تیی مادی رۆژهه لات ». ههر چونب، له کاتی نه م لیکۆلینه وه ی ئیمه دا، له ناو سنووری مادی ناتورپاتیندا، چهند زمانیکی تر - که غه یه ئیرانی بوون - هه بوون. « 110،42 - 111 ».

ئینجا با لیره دا، لهو باره یوه کورته یه، دهر باره ی دید و بوچوونه کانی، هیندی له زانا و پسپوره بیانیه کان پیشانده یین. جوگرافیناسی کۆنی یونانیی به ناویانگ « نه سترابون »، که له سهره تای سه ده ی یه که می زایندا مردووه، ده لئ: (فارسه کان و میدیه کان، له سهرده می خویاندا، له یه کدی ده گه یشتن) « 299،97 » نه مهش نه وه ده گه یه نی: له لایه که وه، نهو دوو زمانه له یه کدی جیاواز بوون. به لام، له لایه کی دیکه وه، له یه کدییه وه نزیک بوون.

پرۆفیسۆری میژوونوس « سایس » ده لئ: (میدیه کان له چهن تیره و هۆزتیکی کورد پیکهاتبوون، له رووی زمانیشه وه، ناریی « هیندونه وروپی » بوون) « 299،97 » نوینه ری ده ولته تی بریتانیای گه وره له عیراق « ویلسن » له سالی 1920 دا، ده لئ: (گه لی کورد، راسته وخو له نه وه ی میدیه کانن و زمانه که شیان به یه کتی له زمانه کانی خوراوی ناسیا داده نئ). « 299،97 » هدره ها، گه لئ له رۆژهه لاتنسه به ناویانگه کانی دیکه ی وه ک « باسیل نیکیتین، ن. مار و مینۆرسکی » ش لهو باوه رده دان و ده لئین: (راسته زمانی کوردیی، له زمانه هیندونه وروپاییه کانه و سهر به کومه له ی زمانه ئیرانییه کانه، به لام زمانی کوردیی، زمانیکی ته واو سهره خویه، پیشکه وتنی راسته قینه ی کۆنی خو ی هه به، له زمانی فارسیی کۆن کۆنتره، که تابلو به ناویانگه که ی دارای پینوسراوه ته وه). « 46 - 45، 19 ».

هر چنده، « مینوژسکی » پیشتر باوه پزکی دیکه‌ی هه‌بوو. یه‌کت له‌وه‌لانه‌ی مینوژسکی نه‌وه‌یه، له‌ لایه‌که‌وه ده‌لتی: (ئیمه زۆر باش نه‌زانین، که‌ کورده‌کان له‌ رووی زمانه‌وه ناری نین، به‌لکوو زمانه‌که‌یان نه‌چیتسه ناو‌کۆمه‌لی زمانه ئیترانییه‌که‌انه‌وه) «46، 112» که‌چی، هه‌ر خۆی دوا‌ی ماوه‌یه‌ قسه‌که‌ی خۆی بیرده‌چیتسه‌وه و له‌ هه‌مان به‌ره‌مه‌دا، له‌ باسی « زمان، نه‌ده‌ب و نووسین » دا ده‌لتی: (زمانی کوردیی له‌ بنه‌ماله‌ی زمانی ئارییه. وه‌کوو زانراوه پیکاتوو له‌ زمانی ئیترانیی و ئه‌فغانیی و بلوچیی و ئه‌سیتینییی و گه‌لتی شتیه‌زمانی کۆن و تازه‌ی تریش، زمانی کوردیی فارسیی نییه‌ و کرایتی به‌ کوردیی، به‌لکوو زمانتیکی سه‌ره‌خۆیه‌ و یاسای فۆنتستیک و سینته‌کسیسی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، پتیه‌ندیشی به‌ زمانی فارسییه‌وه، وه‌کوو پتیه‌ندیی سیری به‌ رووسییه‌وه وایه، یان به‌ شتیه‌یه‌کی وردتر، وه‌کوو پتیه‌ندیی زمانی ئاریی سویرییه‌ شاخاوییه‌کان به‌ زمانی ئیتالییه‌وه وایه. هه‌روه‌ها، زمانی کوردیی به‌سراوه به‌م و به‌وه‌وه. هه‌روه‌ها به‌ شتیه‌یه‌کی راسته‌وخۆ به‌سراوه به‌ زمانی « ئاقیدحستا » وه، که‌ کتیبی پیرۆزی « ئاقیتستا » کتیبی ئاگره‌سته‌کانی پت نووسراوه، بیروپایه‌کیش هه‌یه، که‌ زمانی کوردیی وه‌کوو به‌شی زۆری شتیه‌زمانه‌ تازه‌کانی تری ئیتران، به‌شی زۆری کۆله‌که‌کانی دروسبوونی له‌ زمانی میدی کۆنه‌وه وه‌رگرتوو ... میدیا نه‌و فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تییه‌یه‌ که‌ فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی ئیترانی کۆنی کردوو. «83، 110»

هر چنده، لیره‌دا کاتی نه‌وه‌مان نییه، به‌ درتژیی باسی زمانی فارسیی بکه‌ین، تا بزانی، پتیه‌ندیی نه‌م زمانه‌ له‌ گه‌ل زمانی ماده‌کاندا چۆنبوه؟ له‌ بنه‌رتدا له‌ گوتیه‌ هاتوو؟ به‌ چن قۆناغدا تیه‌په‌پوه؟ دوور و نزیکیی له‌ زمانی کوردیییه‌وه چۆنه؟ به‌لام، به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی ده‌توانین، به‌ دلنیا‌یه‌وه بلتین: نه‌م زمانه‌ فارسییه‌ی نه‌ورۆ، گه‌لانی دانیشتوو ئیتران پتی ده‌دوتین و پتی ده‌نووسن، هه‌ر هه‌مان زمان نییه، که‌ فارسه‌کان له‌ سه‌ره‌تای نیشه‌جیبوونیانه‌وه له‌ ناوچه‌که‌دا، قسه‌یان پت کردوو. به‌لکوو، به‌ چهندین قۆناغی جیاوازی میژوویدا تیه‌په‌پوه، تا نه‌م زمانه‌ تیکه‌لاوه‌ سه‌یره‌ی نه‌ورۆی لی ده‌رچوو!

به کورتیی، هیندی له رۆژه لاتنسه کان لهو باوره‌دان، له پتیش زاینیدا، ماده‌کان، له چهن تیره و هۆز و گه‌لیکی جیاواز پتیکه‌تسبون، به ههمووشیان نه‌ته‌وه‌ی مادیان پتیکه‌تیناوه. زمانی فارسیی نه‌ورپۆش، به دیالیکتی له دیالیکته‌کانی زمانی مادیی نه‌و سه‌رده‌مه‌ داده‌نین. جگه له‌وه‌ی، فارسه‌کان قه‌واره‌یه‌کی تاییه‌تیی و زمانیکی نه‌ته‌وه‌یی یان نه‌بووه، تا له سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا دروسبووه. واته: نه‌ته‌وه‌ی ماد، به ههموو خه‌سله‌ته‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی خۆبه‌وه، ههر ههمان نه‌ته‌وه‌ی هه‌خامه‌نشییه و هیچ گۆرانیکی نه‌ته‌وه‌یی و زمانه‌وانیی به سه‌ردا نه‌هاتوه، به‌لکوو، ته‌نیا ده‌سه‌لاتی رامیاری له پاشایه‌که‌وه بۆ پاشایه‌کی دیکه و له بنه‌ماله‌یه‌که‌وه بۆ بنه‌ماله‌یه‌کی دیکه گۆراوه و گواسراوه‌ته‌وه. که‌واته ده‌توانین، بلیین :

« ئیستیاغ » ی شای ماده‌کان و « کۆرش » ی هه‌خامه‌نشیی، ههر دووکیان له نه‌ته‌وه‌ی ماد بوون. به‌لام، دوو ده‌سه‌لاتاری جیا‌وازیبون، له نه‌نجامی جه‌نگی نی‌توانیاندا، ده‌سه‌لات له یه‌که‌مه‌وه بۆ دووم گواسراوه‌ته‌وه. مامۆستای می‌ژوونووس « محمه‌د عدلی عه‌ونی »، لهو باره‌یه‌وه ده‌لتی: (نه‌ته‌وه له سه‌رده‌می بنه‌ماله‌ی هه‌خامه‌نشییه‌کاندا « کیانییه‌کان » له رووی زمان، خه‌ت، ههموو پتیکه‌ته و خه‌سله‌ته‌کانییه‌وه، ههر ههمان نه‌ته‌وه‌ی میدییه‌کانه، به گواسته‌نه‌وه‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایی له میدییه‌کانه‌وه بۆ « نه‌نشان - نه‌نزان » پاشان بۆ « پارس »، جگه له بنه‌ماله‌ی شاکان، هیچی دیکه‌ی لی نه‌گۆراوه. « پارس » یا « پارسوا »، ته‌نیا یه‌کتی لهو هۆز و گه‌لانه‌ی نه‌ته‌وه‌ی میدیابووه، قه‌واره‌یه‌کی سه‌ریه‌خۆ و زمانی تاییه‌تیی خۆی نه‌بووه، تا له سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا دروسبووه. که‌واته نه‌ته‌وه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی دیکه نه‌بووه، پیتی بگوتری « فارسی یه‌که‌م - پارسی کۆن ». هه‌روه‌ها، نه‌ته‌وه‌یه‌ک به ناوی « نه‌لپرت - نه‌شکان » نه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌وانیش دووباره، یه‌کتی له هۆزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی میدیا بوون، له دوا‌ی نه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنیی و جیگره‌کانییه‌وه، فه‌رمانه‌ه‌وایی ئیترانیان کردوه. نه‌شکانیتکان به ناوی دامه‌زرینه‌ری بنه‌ماله‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایی نه‌شکان و پارسییه‌کانیش، به ناوی « پارس - خۆراسان » ی نی‌شته‌مانه‌ په‌سه‌نه‌که‌یانه‌وه ناوتران (298,97)

به مه‌دا بۆمان دهرده‌كه‌وئ، هم‌موو ئهو گۆزانكارىيانه‌ى له‌و سه‌رده‌مانه‌دا
 روويانداوه، گۆزانكارى ده‌سه‌لاتى بنه‌ماله‌يه بۆ بنه‌ماله‌يه‌كى ديكه‌ بووه.
 له‌ ئه‌نجامى كۆده‌تايه‌كى نىوخۆى و له‌ نىو هه‌مان نه‌ته‌وه‌دا روويانداوه، واته‌:
 گۆزانكارىيه‌كى نىوخۆى بووه. له‌به‌رئوه‌، به‌ كۆده‌تايه‌كى نه‌ته‌وه‌ى و
 زالبسوونى نه‌ته‌وه‌يه‌ك به‌ سه‌ر نه‌ته‌وه‌يه‌كى ديكه‌دا دانانئ، وه‌ك نه‌وه‌ى
 نه‌ته‌وه‌يه‌ك، جىگه‌ى نه‌ته‌وه‌يه‌كى ديكه‌ى گرتبىته‌وه‌، به‌لكوو به‌ رووداوئىكى
 ناوچه‌ى، به‌ به‌رده‌وامسوونى ده‌سه‌لاتى ماده‌كان و به‌ گۆزانكارىيه‌كيش
 به‌ره‌و ته‌وابوونى، يه‌كىتى گهلانى ئارى ئىران ده‌ژمىرئ. به‌لگه‌ى ئه‌م
 بۆجوه‌نش، خۆى له‌و قسه‌يه‌ى « داريووش » له‌ « نقش روستم » دا ده‌بينئ،
 كاتئ ده‌لتئ: (من هه‌خامه‌نشىيم، واته‌: له‌ بنه‌ماله‌ى « هه‌خامه‌نش » م.
 « پارسى كورئ پارس » م، واته‌: له‌ هۆزى « پارس » م. ئارىم و له‌ ره‌گه‌زى
 ئارىيام، واته‌: ميديئ.) « 299,97 »

شتىكى به‌لگه‌ نه‌ويسته، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، چهن زاراوه‌يه‌كى ئىتنبى وه‌ك
 « گهل » و « نه‌ته‌وه » نه‌بووه، ته‌نانه‌ت هيشتا گه‌له‌كانىش، به‌ ته‌واوئى
 دروس نه‌بوون. زمانى نه‌ته‌وه‌ى ره‌سه‌ن، خاوتن و يه‌كگرتوو نه‌بووه.
 له‌به‌رئوه‌، گه‌ر به‌ تىگه‌يشتن و پىناسه‌ى ئه‌ورۆ، سنورئ بۆ ئه‌و كۆمه‌له
 ئىتنبىانه‌ ديارىكه‌ين، ناوتىكان لئ بنئين، به‌ باوه‌رئ من، نه‌ته‌وه‌ى « ماد »
 پر به‌ پىستى خۆيه‌تئى و ناكئ، ئه‌و زاراوه‌يه‌ پشگوتخريئ. نه‌ته‌وه‌ى
 ماديش، له‌ كۆمه‌لتئ تيره‌ و هۆزى گه‌وره‌ و گچكه‌، بىده‌سه‌لات و
 ده‌سه‌لاتدارى جىاجيا پىكه‌اتبوون. هه‌مويان له‌ وولاتى ماددا پىكه‌وه
 ژباون. دوور نىيه‌، هه‌ر تيره‌ و هۆزىكيش، به‌ دىالكتىكى زمانى مادئى
 جىاواز، قسه‌يانكردبئ. چونكه‌، هه‌موو له‌ يه‌ك ناوچه‌دا پىكه‌وه‌ نه‌ژباون،
 به‌لكوو، له‌ يه‌كدىيه‌وه‌ دوور و په‌رشوبلاويوون.
 زمانى فارسى، هه‌ر له‌ كۆنه‌وه‌ تا به‌م شتبه‌يه‌ى ئه‌ورۆ گه‌يشتوه‌، به‌ سئ
 قوناغى سه‌ره‌كيدا تىپه‌رپوه‌ :

١. زمانى فارسى كۆن يا « پارسى » :

ئه‌م زمانه‌، زمانى ئه‌و خىله‌ « ئارىايى » يانه‌يه‌ كه‌ پاش گه‌يشتنه‌ خاكى
 ئىرانئ ئىسته‌، له‌ ناوچه‌يه‌كى كه‌ ئىمرۆ پئى ده‌لتئ « فارس »

نیشته جیبوون و ناوی خۆشیان به سەر مهلبه‌نده که‌دا بریی و به « پارس = فارس » ناوبانگی ده‌رکرد که وه‌کوو له پیتشدا باسمان کرد، خۆی ووشه‌یه‌کی « مادی » یه، مهلبه‌نده که‌ش له کاتی ئیمپراتۆریای « ماد »‌دا به‌شیبوو له‌و ئیپراتۆریایه و بۆیه زمانی مادیی که زمانی ره‌سمیی ده‌وله‌تی ماد بووه زۆر کاری کردۆته سەر نه‌و زمانه و کاتج له سالی 559 ی پیتش عیسادا ئیمپراتۆریای « ماد » به‌ده‌سی « کۆرش » رمیترا و ئیپراتۆریای « هه‌خامه‌نشیان » دامه‌زرا، زمانی پارسیی کۆنیش بوو به‌ زمانی ره‌سمیی ده‌وله‌ت، نه‌و جار نۆزه‌ی نه‌وه هات که نه‌و کاربکاته سەر زمانی مادیی. (« 22،70 » به‌ کورتییه‌که‌ی، نه‌م زمانه خه‌لکی ناوچه‌ی پارس، له پیتش و پاش سهرده‌می هه‌خامه‌نشییه‌کان، له خۆراوای خوارووی ئیران قسه‌یان پت کردوو. به‌لام کاتج نه‌سکه‌نده‌ر له « 331 پ.ز. »‌دا، ده‌سی به‌ سەر نه‌و ناوچه‌یه‌دا گرت، ئیدی به‌ ته‌واویی کۆژایه‌وه و نه‌ما.

2. فارسیی ناوه‌راست (په‌هله‌وی):

له‌م قۆناغه‌دا، هه‌موو زمانه‌کانی، سهرده‌می ناوه‌راستی خه‌یزانه زمانی ئیرانیی، نه‌مانه‌ن بوون: (پارتیی، پارسیی، خواره‌زمیی، خۆته‌نیی، سوغدی. دوو زمانی پارتیی و پارسیی هه‌ر دووکیان به « په‌هله‌وی » ناوبانگیان ده‌رکردوو، چونکوو له‌و زمانانه نه‌وی راسته‌وخۆ پتوه‌ندیی به‌ زمانی کوردیی یه‌وه هه‌بێ، هه‌ر پارتیی و پارسییه، بۆیه له‌م گه‌له‌زمانه هه‌ر باسی نه‌م دوانه‌یان ده‌که‌ین. « 24،70 »

زمانی پارتیی « په‌هله‌وی » (زمانی پارتیی زمانی خه‌یلاتی ئاریایی « پارت » هه‌ که له‌ خاکی خۆراسانی گه‌وره‌ی نه‌وی زه‌مانیدا نیشته‌جیبوون و له‌ سالی 250 ی پیتش عیساو ده‌سه‌لاتی حوکومه‌تی خۆیان له‌و مه‌له‌به‌نده‌دا دامه‌زراند و پاش له‌ناو بردنی ده‌زگه‌ی ده‌سه‌لاتی یونانیکان، ده‌ستیان به‌ سەر هه‌موو میراتی هه‌خامه‌نشییدا گرت و جیگه‌ی یونانه‌کانیان گرتوه، پیته‌خته‌که‌شیان له‌ شاری هه‌کاتۆم پیلۆس « سه‌د ده‌روازه » که ئیمرو « دامغان » ی له‌ شوێن بنیات تراوه، گواسته‌وه بۆ ته‌یسه‌فۆن « مه‌دایین ». زمانی نه‌م « پارت » انه له‌ زمانه‌کانی باکووری پۆژئاوایی خه‌یزانه زمانی ئیرانییه و زانایانی زمان و کۆنینه‌ناسه‌کان، به‌

«پهله‌وی نه‌شکانیی» یا «په‌له‌وی باکووری» و هندی جاریش به پارتیی = فرثیی «ناوده‌به‌ن و له‌گه‌ل زمانی مادیی به ده‌سته‌یه‌کیان داده‌نین.» (25,70)

نه‌و زمانانه‌ی، ناویان ناون په‌له‌وی ساسانیی: {زمانی‌کی پاش نالوگ‌زوبونی ده‌سته‌لات له نه‌شکانییه‌کانه‌وه بو ساسانیان، وه‌بره‌و که‌وتوه نه‌و زمانه‌یه‌که زانایانی زمانه‌وانیی به «په‌له‌وی ساسانیی» یا «په‌له‌وی جنوبیی» ناوده‌به‌ن که گویا هر وه‌ک «پارسیی کۆن» له ده‌سته‌ی جنوبیی رۆژاوی خیزانه زمانی تیرانیی حسیده‌کری.

نهم لکه‌ی زمانی په‌له‌وی، پاش روخانی ده‌سته‌لاتی نه‌شکانیان «224» پاش عیسا، به‌ره‌به‌ر جیگه‌ی لکه‌که‌ی تری (په‌له‌وی باکووری «نه‌شکانیی» = پارتیی «فرثیی» گرتوته‌وه و تا 651 ی پاش عیسا که «په‌زدگورد» ناخرین پاشای ساسانیی کوژراوه، زمانی ره‌سمیی بووه و به پیچه‌وانه‌ی زمانی مادیی و پارسیی کۆن، به‌لگه‌یه‌کی نسبتا زۆر «په‌رده‌نوس و کتیب» به‌م زمانه به ده‌سته‌وه هه‌یه و «دریژترین په‌رده‌نوسی ساسانیی، په‌رده‌نوسی «په‌یکولی» به له کوردستان، باکووری «قه‌سری شیرین» و به دوو زمانی ره‌سمیی نه‌و زمانه، زمانی په‌له‌وی نه‌شکانیی و زمانی په‌له‌وی ساسانیی له لاتنه‌نیشته‌کانی بورجی‌کی چوارگۆشه‌نوسراوه، وینه‌ی پاشا «نرسیی» له هر چوار ته‌نیشته‌ی بورجه‌که نه‌خشکراوه. به‌لام، نهم بورجه‌رماوه و قاعیده‌که‌ی نه‌بی، هیچی له شوتین خۆی نه‌ماوه.» (26,70)

به کورتییه‌که‌ی، هه‌موو نه‌و زمان و لقانه، له سه‌رده‌می نه‌شکانییه‌کان و ساسانییه‌کانه‌وه «300 پ.ز. - 226 ز» ده‌سپیده‌کا. کاتئ نیسلامه‌کان ناوچه‌که‌یان داگیرکرد، له سه‌ده‌ی جهوتی زاینده‌کوتایانها.

3. فارسیی نوی :

له سه‌ده‌ی چواره‌می کوچی - نویه‌می زاینه‌وه ده‌سپیده‌کا، به چه‌ندین قوناغدا تپه‌رپووه، تا به‌م زمانه‌ی نه‌ورۆگه‌یشتوه.

زمانی مادیی، کاریکی زۆری له هر سن قوناغه‌که‌ی زمانی فارسیی کردووه. به‌لام، به پله‌ی یه‌که‌م، کاریکی زۆری له زمانی پارسیی کردووه،

چونکه، له یهك سه‌رده‌مدا پټكه‌وه بوون. ئەم كارټيكردنانه‌ش، پتر به‌و به‌لگه و كوټينانه‌دا ده‌رده‌كه‌وئ، كه زانا يانی ئاركيۆلۆژيا ده‌سيانكه‌وتوه. هه‌موو ئەو به‌لگانه‌ی له ميژوو شدا، به هۆی پشكنين و شته كوټينه‌وه‌كانه‌وه دۆزراونه‌ته‌وه، ئەوه‌مان بۆ روونده‌كه‌نه‌وه: كه له به‌لگه‌كانی بابل و عيلان كوټنترن و له‌وانه‌وه وه‌رنه‌گيراون، (به‌لكوو له « ئۆرارتوو » خوازراوه‌ته‌وه و ئەوه خۆی له خۆی وا ده‌گه‌يه‌نت، كه ليره‌شدا شوټنی به‌تال و بو‌شایی هه‌يه و ئەو شوټنه به‌تالانه‌ ده‌توانن، ته‌نيا له‌وحه‌كانی پاشايانی ماننايي و مادیی بن و هيچي تر. ئەو به‌لگانه‌ی سه‌ره‌وه نيشانده‌ده‌ن: كه پارسه‌كان « ئيرانيكان » خه‌تی بزما ريبان له « ماد » كه‌انه‌وه وه‌رگرتوه. ئەوه بو‌مان ده‌رده‌خا، كه ته‌ئسيري زماني « مادیی » له‌سه‌ر زماني « پارسيی » هه‌ر فریدانی ووشه‌ نه‌بووه، به‌لكوو، خه‌ت و ئەلفوبيته‌كه‌ش ده‌گرته‌وه. (23، 70)

له كوټایی ئەم به‌شه‌دا، پټويسته، ئەوه‌ش بليټين: خزمایه‌تیی و نزیکیی، نيوان هه‌ر دوو زماني كوردیی و فارسيی، له كوټندا وای له هیندی شاره‌زای زمان و رۆژه‌لاتناس كردبوو، كه زماني كوردیی، به لقی له زماني فارسيی دانين. چونكه، گه‌لئ ووشه له هه‌ر دوو زمانه‌كه‌دا هه‌ن، گه‌ر وه‌ك يه‌ك نه‌بن، زۆر له يه‌كديیه‌وه نزیکن.

زۆریه‌ی زۆری شاره‌زا، رۆژه‌لاتناس، زمانه‌وانه‌كانی بيانیی و كورد، له سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ن: زماني كوردیی ئەورۆ، به يه‌كتی له زمانه‌كانی هیندۆ – ئەوروپایی داده‌نرئ. له هه‌مان كاتيشدا، له بنه‌ماله‌ی هیندۆ – ئيرانيی و له خيزانه‌ی زماني « ئيرانيی » جيا ناکرته‌وه. له‌گه‌ل زماني « فارسيی » شدا، خزمایه‌تیی نزیکي هه‌يه. ئەوه جگه له‌وه‌ی، شتیکي ئاشکرايه، هه‌موو زمانئ به شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له گوپان دایه، (زماني هه‌ر وولاتیک – ئەگه‌ر رووداوه‌كانی ميژوو نه‌يانگۆريی – زماني دانیشتوانی كوټنی ئەو وولاتیه، وه‌كوو باسکرا رووداوه‌كانی ميژوو، ده‌سه‌لاتگۆرکتي سيازده قه‌رن نه‌يتوانیوه، له به‌شی رۆژارای « ماد » ا شتی بگۆرئ و دانیشتوانی ئەم به‌شه‌ی « مادستان » ی كوټن ئيمرۆ كوردن كه « نه‌وه‌ی ميديیه‌كانن » ناخۆ! بي‌جگه له‌وه‌ی كه بليټين زماني « كوردیی » ش له بنه‌ره‌تا نه‌نجامي

گۆران و گه شه کردن و پهره سندن زمانی « مادیی » یه، شتیکی ترمان له دهس دی؟ نه خیر! چونکوو هه موو به لگه یه کی میژووی که زانا یان - تنیا بۆ مه به سی خزمه تی زانست - داویانه ته بهر لیکۆلینه وه و لیکدان وه، تا ئیسته، هه ر نه وه حه قیقه ته یان ئاشکر اردوه که زمانی « کوردیی » ئیمرو به رو بۆی تطوور و ته کامولی زمانی « مادیی » دویتیه. (34,70)

شتیکی ئاشکرایه، زمانیش، وه ک هه موو شتیکی دیکه ی زیندوو، به دیارده یه کی کۆمه لایه تیی داده نری. هه موو دیارده کۆمه لایه تیه کانیش، به پیتی یاسایه کی تایبه تیی گۆران، به شیوه یه کی به رده وام له گۆران دان، گه شه ده کهن، تا ورده ورده پهره ده سین و له نیوجهر گه ی کۆمه لگه دا ره گداده کوتن. هه موو زمانی، تا به ته واوی ره گداده کوتی، له لایه که وه، کار له زمانه کانی دیکه ی گهلانی ده رو به ری خو ی ده کا. له لایه کی دیکه شه وه، زمانه کانی دیکه کاری تیده کهن. جا نه و کارتیکردنه، هه میشه دوو لایه نی ده بی. هه لبه ته، هه میشه هه ر به چاکه کار له یه کدی ناکه ن، به لکوو، کارتیکردنه که به چاک یا به خراب رووده دا. گه ر به چاک سوو، نه وا زمانه کارتیکراوه که پتر گه شه ده کا و پیشده که وی. به پیچه وانه شه وه، گه ر به خراپ سوو، نه وا لاوازیده کا و به ره به ره ده یپوکی تیه وه. جاری واش هه یه، زمانه کارتیکراوه که به رگه ناگری و له نیوده چی.

هه لبه ته، گه ر نه م یاسایه، بۆ هه موو زمانه کان راستی، نه وا ده بی، بۆ زمانه کانی « نا قیستایی، مادیی، پارسیی، فارسیی ناوه راست و نو ی و کوردیی » ش هه روا بی. چونکه، هیچ یه کتی له و زمانانه، له یاسای کارتیکردنی زمانه کان له یه کدی به ده رنن. بۆیه، زمانی مادیی، له لایه ن هه موو نه و زمانانه وه کارتیکراوه، که له دوای رووخاندنی ئیپراتۆریای ماده وه هه بون، ده سه لاتیان له وولاتی ماددا په یدا کردوه، له پتی نه و ده سه لاته شه وه، کاریکی زۆری له زمانی ماده کان کردوه. هه روه ها، نه ویش کاری تیکردوون.

گه ر سه رنجیکی میژووی، له هیندی له زمانه کانی جیهان بده ین، ده بینن: نه م زمانانه ی نه ته وه کان نه ورو قسه ی پی ده کهن، له گه ل زمانی دانیشتوانی پیتشووی نه و ناوچه و وولاتانه دا، زۆر جیاوازییان هه یه. بۆ

نمونه: (له میسر زمانی میسری کۆن جیگهی خۆی به قبتییه‌کان و دواپی به یۆنانیی و له نه‌نجامدا به عه‌ره‌ببیی دا. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، که دانیشتوانی نه‌و ناوچه‌یه له‌ناوچوون و له وولاتی خۆیان دهر نه‌کران و به‌بج گۆپان تا ئیسته ماونه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها، له عیتراقدا، دیسان زمانه‌کانی سۆمه‌ری و هوریتی و به‌رێکویێکی جیگهی خۆیان دا به « ناسووری - بابلیی »، « نه‌که‌دی » و نارامیی و عه‌ره‌ببیی. له ناسیای ناوه‌راستدا، زمانه ئیترانییه‌کانی وه‌کوو « خوارزمیی و سگدی و باکترانیی و پارتیی » بوو، به زمانی تورکیی « نه‌زه‌ک و قره‌قلپاقیان و تورکمان ». هه‌روه‌ها، ئهم گۆپرانانه به سهر زمانی مادیشدا هاتوه. به‌لام، هۆی بنه‌ره‌تی گۆپینی ئهم زمانانه نه‌وه نییه، که خه‌لکه‌کانی ئهم کیشوهره یان ئهم سه‌رزه‌مینه نه‌مابن و خه‌لکی تر هاتینه جیگه‌کانیان، وه به‌م هۆیه‌وه هۆزه‌کانی ئیسته - له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که ماوه‌یه‌ک به زمانتیکی تر قسه‌یان نه‌کرد - به شیوه‌ی گشتیی نه‌وه‌ی راستی دانیشتوانی کۆنی ئهم کیشوهرانه‌شن. نه‌و دانیشتوانه‌ی که میراتی رۆشنبیری و میترووی و نه‌ژادییان به هۆزه‌کانی ئیسته گه‌یاندوه. « 111,70 » دیاره، له کۆندا نه‌و گه‌لانه‌ی، دراوستی یه‌کدی بوون، یا پتکه‌وه ژیاون، له‌به‌ر چه‌ن هۆیه‌کی دیاریکراو، هه‌میشه‌ جوهره تیکه‌لاوییه‌ک، له نیتوانیاندا دروسبووه. له هیندی له‌ بواره‌کانی ژياندا، به تایبه‌تی وه‌ک: « خوهره‌وشت، ئایین و زمان »، کاریان له‌یه‌کدی کردوه. به تایبه‌تی، گهر زمانی نه‌و گه‌لانه، هه‌موویان له یه‌ک خه‌ترانه‌زمانی دیاریکراو بووین، ههر زۆر کاریان له یه‌کدی کردوه. چونکه، گه‌لێ ووشه‌ی هاویه‌ش له نیتوان نه‌و زمانانه‌دا هه‌بووه. نه‌و نزیکیی و ووشه‌ هاویه‌شانه، ته‌نیا له زمانی کوردیی و فارسیدا نه‌بووه و نییه، به‌لکوو، له لایه‌که‌وه له هه‌هوو زمانه نه‌وروپایی یه‌کان خۆیاندا هه‌بووه و هه‌یه. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له نیتوان زمانی کوردیی و زمانه هیندۆنه‌وروپایی یه‌کانیشدا، نه‌و لیکچوونی ووشانه به‌دیده‌کرتین. بۆ نمونه:

له زمانی کوردیی و فره‌نسیدا، « برۆ و نه‌ژنو و ... » ههر یه‌ک واتایان هه‌یه. له زمانی کوردیی و ئیتالییدا، « برۆ، کت، کاروان و ... »، ههر یه‌ک شتن. هه‌روه‌ها، له زمانی رۆوسیادا، هیندی ووشه‌ هه‌ن، له کوردیشدا

هر هه‌مان واتایان هه‌یه. وهک « به‌ران، بازار، برۆف ... تاد » هیندی ووشی دیکه‌ش هه‌ن، له یه‌کدییه‌وه زۆر نزیکن. وهک « ژنه - ژن، مشکه - مشک، سپاسییه - سپاس، سه‌باکه - سه‌گ .. تاد ».

به‌لام، کاتی گه‌لیکیان خاکی گه‌له‌که‌ی دیکه‌ی داگیرکردوه، به‌هه‌موو شتویه هه‌ولیداره، « خویره‌وشت، نایین، نایینزا و زمان » که‌ی خۆی، به‌سه‌ردا به‌سه‌پینتی. به‌هه‌مان شتویه‌ش، « خویره‌وشت، نایین و زمان » ی گه‌له داگیرکراوه‌که‌ش، به‌شتویه له شتویه‌کان، کاری له که‌لتور و زمانی گه‌لی سه‌رده‌س کردوه. به‌لام، گومانی تیدا نییه، نه‌و کارتیکردنه له چاو کارتیکردنی زمانی گه‌له داگیرکه‌ره‌که‌دا، که‌متر بووه. بۆیه، له‌و پتکه‌یانه‌وه، هیندی ووشی زمانی هه‌ر دوو گه‌له سه‌رده‌س و ژێرده‌سه‌که، تیکه‌لاوی یه‌کدی بوون. هیندی جاریش، نه‌و ووشانه وایان لیتهاتوه، نه‌ناسرتنه‌وه، له‌ به‌ره‌تدا سه‌ر به‌ کام زمانه‌یان بوون. جا نه‌و تیکه‌لاوییه‌ی، له‌ به‌ره‌به‌یانی میژوه، له‌ نیتوان کورد و فارسدا په‌یدا بووه، کاریکی زۆریان له‌ یه‌کدی کردوه و گه‌لی ووشی هه‌ر دوو زمانه‌که، تیکه‌لاوی یه‌کدی بوون.

د. « که‌مال مه‌زه‌هر »، له‌و باره‌یه‌وه ده‌لتی: (ده‌روبه‌ری سالی 550 ی پتشی له‌دایکبوون، ده‌وله‌تی میدی پاش جه‌نگیتی گه‌وره، له‌ نیتوان شای میدی نیستیاجز و شای فارس کۆرش گه‌وره‌دا فه‌وتا. به‌م جوژه‌ فارسه‌کان، که‌ جارێ ژێرده‌سته‌ی میدییه‌کان بوون، وایان لیتهات، میدییه‌کانیان که‌وته ژێرده‌ست، نه‌مانیش که‌ سه‌ره‌خۆی یان نه‌ما، به‌شی زۆریان به‌ره‌و شاخه‌کانی کوردستان بوونه‌وه و له‌وی له‌گه‌ل گه‌لانی نه‌و ناوه تیکه‌لبوون و گه‌لی کوردیان پتکه‌یتنا. ئینجا نه‌وی گومانی تیدا نییه، تیکه‌لییه‌ک له‌ نیتوان نه‌م میدی و فارسانه‌دا په‌یدا بوو، چونکه‌، فارسه‌کان ماوه‌یه‌ک له‌ ژێرده‌سی میدییه‌کاندا بوون. نه‌مانیش، ماوه‌یه‌ک له‌ ژێرده‌سی نه‌واندا. گومان، نه‌و تیکه‌لییه‌ش کاریکردۆته سه‌ر هه‌ر دوو زمانه‌که و سووکه نه‌یه‌کچوونیتی له‌ نیتوانیدا په‌یدا کردوه.

ژماره‌یه له‌ میژوونوسان، ده‌ریاره‌ی نه‌م له‌یه‌کچوونه ده‌لتین: گه‌لی هه‌بووه، ناوی پارسی بووه، که‌ له‌ گه‌له هیندی - نه‌وروپایی یه‌کان بوون و به‌شیکیان تیکه‌ل به‌ فارس و به‌شیکیشیان تیکه‌ل به‌ کورد بوون و تیااندا

توانه ته‌وه. ئەمەش، بۆتە هۆی ئەوهی، چەن ووشە یەك له زمانه‌كه‌یان، تێكه‌ڵ به‌ فارسیی و كوردیی بێ، ئیستەش ئەو ووشانه‌ بوونه‌ ته‌ هۆی په‌یدا كردنی ئەم له‌یه‌كچوونه‌ی نێوان كوردیی و فارسیی. «22-21،92».

به‌و پێییه‌ی، هەر دوو زمانی كوردیی و فارسیی، له‌ بنه‌رتدا له‌ یەك سه‌رچاوه‌وه‌ هه‌لقولاون و له‌ یەك گروپه‌ زمانن، له‌ به‌رئەوه‌، گه‌لێ ووشه‌ له‌ هەر دوو زمانه‌كه‌دا هەن، له‌ ڕووی ڕووخسار و واتاوه‌، وه‌ك یەك وان و یەك شت ده‌گه‌یه‌نن. بۆیه‌، به‌ ته‌واویی ناتوانین، بڵسین: ئەو ووشانه‌ له‌ سه‌داسه‌د كوردین یا فارسین. به‌لكوو، ئەز پێشوايه‌، له‌ بنه‌رتدا له‌ چەن ووشه‌یه‌كی « ئاری، مادیی، ئافیتساییی و زمانه‌ كۆنه‌كانی دیکه‌ی گه‌لانی ئێران » پێكه‌اتوون. ئەو ڕۆش، وه‌ك چەن ووشه‌یه‌كی هاوبه‌ش، له‌ نێوان هەر دوو زمانه‌كه‌دا به‌كاردیتترین.

« تاه‌ر سادق »، به‌پێی دووروو و نزیکیی ووشه‌كان، له‌ زمانیی كوردیی و فارسییه‌وه‌، ئەو ووشانه‌ی، به‌ سه‌ر سه‌ ده‌سته‌دا دابه‌شكردووه‌. بۆ هەر ده‌سته‌یه‌كیش، هیندی له‌و ووشانه‌ی به‌ نمونه‌ هیناوه‌ته‌وه‌.

به‌شی یه‌كهم: ئەو ووشانه‌ن، كه‌ له‌ هەر دوو زمانه‌كه‌دا، چ له‌ ڕووی ڕوخسار و چ له‌ ڕووی واتاوه‌، هه‌یچ جوژه‌ جیاوازییه‌كیان نییه‌.

به‌شی دووهم: ئەو ووشانه‌ن، كه‌ له‌ هەر دوو زمانه‌كه‌دا، ته‌نیا به‌ یەك پیت له‌ یه‌كدی جیاوه‌كرتنه‌وه‌. به‌لام به‌ واتا وه‌ك یەك وان.

به‌شی سێیه‌م: ئەو ووشانه‌ن، كه‌ له‌ ڕوخسار و واتادا جیاوازن و خه‌سله‌تی زمانتیکیی سه‌ربه‌خۆیان پێوه‌ دیاره‌.

هەر چه‌نده‌، به‌شی دووهمیان، زۆر تێكه‌لاوی زمانی كوردیی بوون و جیاوازییه‌كی ئەوتویان نییه‌، له‌ هیندی ناوچه‌ی كوردستانیش، هەر به‌و شێوه‌یه‌ به‌كاردیتترین، وه‌ك فارسه‌كان به‌كاریدیتین. وه‌ك: (ئەو - ئۆ، پۆلا - پۆلاد، خانو - خانه، ئیستر - ئەستر، ئەشكه‌وت - شكه‌فت، ئاوله - ئابله، ئاویتنه - ناینه، ئاو - ئاب، ڕۆ - ئەبرۆ، به‌رامبه‌ر - به‌راه‌ر ... تادا)

به‌لام، ئیتمه‌ لێره‌دا، به‌ پله‌ی سه‌ره‌كیی، ته‌نیا به‌شی یه‌كه‌مان لا مه‌به‌سته‌، چونكه‌، له‌ گه‌ڵ باسه‌كه‌ماندا، به‌ ته‌واویی ده‌گونجی. بۆیه‌، ئەو نمونه‌نانه‌ی نووسه‌ر هیناوانیتسییه‌وه‌، كتومت وه‌ك خۆیان ده‌یانگوتزینه‌وه‌. وه‌ك:

(نهسپ، نهنجام، نهگهر، نهندام، نومید، ناخوږ، ناروزو، نامانج، ناواز،
 نازاد، نازادی، ناین، ناسمان، ناشنا، ناشکرا، ناهک، ناهنگ، نارد،
 ناخ، بهخت، بهد، بیتگانه، بلیند، بت - بوت، بادام - بادهم، باور، بیشه،
 برادر، بریانی، بههشت، بهند، بنده، بندهگی، باغچه، بازو، بهره،
 برنج، بهار، بهسته، بهریه، باریک، بی، بهختیار، بهختیاری، بال - بال،
 بالدار - بالدار، بالا - بالا، باز، بازرگان، بازرگانی، بازار، باغ، بار،
 باران، بهر، تهخت، تهخته، ترش، ترس، تنها، تهر، ترازو، تندرست،
 تله، ترومپا، تهشت، تفهنگ، تف، تیر، تیر، تاز، تاق، تاک، توپ،
 تنگ، تماشاش، تیمار، تریاک، تاریک، تنگانه، پار - پارسال، پاره،
 پارچه، پاک، پیش، پیشه‌وا، پرست، په‌ند، په‌سند، پیر، پیشه،
 پیشه‌وهر، پهریشان، پرده، په‌نیر، پیغه‌مبه‌ر، پلینگ - پلینگ، په‌ر،
 پینه، پینه‌دوز، پایتهخت، پیاده، پیاده‌رو، پیاله - پیاله، په‌نجره، پشقل،
 پیره‌میرد، په‌یمان، پول، په‌شیمان، جام، جو، جولا - جولا، جوان، جگهر،
 جهرگ، جار، خاک، خؤل - خؤل، خویش، خوش، خوشه‌ویست، خورما، خال
 - خال، چالاک، چوست، چه‌رم، چاره، بی‌چاره، چاپ، چاپخانه، چه‌ره،
 چه‌تر، چند، چه‌رخ، چاک، چونکه، چنه، دامنه «دامین»، ده‌ریا، دو،
 دور، درشت، دل‌بهر، دلاوهر، دلیر، ده، ده‌مار، درخت، دړنده، دست،
 دروست، دان «دنان»، دانه، دانا، داس، دیوار، دالان، دهر، دره‌خشان،
 دم، دارا، دارایی، دریغ، دلارام، دهسته، دار، ریش، ریشه، روو، دورو،
 ران، راست، راسته، ریسوا، رهنج، ره‌نجبه‌ر، رهنگ، رهنگین، ره‌وا، ره‌وان
 «گیان»، رازیانه، رازی، زین، زیر «زور»، زهره، زقوم، زو، زیان، سال،
 سالانه، سالنامه، سه‌نگ، سه‌نگین، سه‌نگه‌ر، سهر، سهردار، سهریاز،
 سهرکار، سزا، سرکه، سهرین، سه‌گ، سویا، سرود، سم، سهرکین، سوار،
 سود، سوزاخ، سهد، سویاس، سهریسه‌ست، شه‌کر، شاد، شادی، شادمان،
 شمشیر، شیر، شیر، شیره، شل، شیرین، شه‌روال، شانه، شاگرد، شه‌بو،
 شهرم، شه‌ش «شیش»، شاباش، فرمان، فرماندار، فرموده، فریز،
 فرچه، قاز، قاو، قولنج «کوئنج»، کس، کم، که‌مین، که‌ندو، کار،
 کاروان، کاروانسرا، کاره‌سات، کارم‌ند، کارخانه، کان «کانگه»، کودو

«کوله که»، کوپ، که پر، که پدک، که پهنک، که زاوه، که فکیر، که پ، که نیزه، کرم، کشت، کشت و کال، که شتی، کاهو، که ره، کاغز، که مهر، که مهره بند، کولینگ، کوشه ش، کوشک، گورد، گوشه، گوردن «گوردان»، گوشاد، گران، گرانی، گوگورد، گورگ، گوزاف، گورز، گج، گرم، گنج، گوم، گل، گول، گولدار، گولزار، گونا، گولو، گورگ، گویا، گهل، گله، گوی، گویستان، گاز، گهرما، گهدا، گومان، لال، لاله، لامپا، له شکر، لان، لوز، لهرز، لوله، لات، لاف، مهرگ، مه گهر، مه یون، میوه، مازو، مو، مس، مار، مز، ماست، میتخ، مؤم، مشت، مهزه، مهرد، میرزا، مزه، مورد، مهست، مانه ند، نهوه، نیشان، نمونه، نیاز، نرخ، نوکهر، نوزده، نان، نانهوا، نیگار، نم، نیتزه، ناز - نازدار، نازهنین، نوش، ولژه «باج»، ویران، والا، ههر، هیچ، ههزار «هزار»، ههشت، یهک، یار، یاد، یان، یاداشت، یاخود» 116 - 112، 63

نهوهی گومانی تیدا نییه، له ههر یه کتی لهو قوناغانهی، زمانی فارسیی پیتدا تیپه ربووه، زمانه که جیاوازیووه. له ههر قوناغیتکدا، به پیتی دهسه لاتی فه زمانه واکان گویاوه و ورده ورده پیشکه وتووه. دیاره، له قوناغی سییه مدا، زمانی عهره بیی و نایینی نیسلام، کاریکی زوریان لتی کردووه. له گهل نهوه شدا، ههر چه نده، نهز پیموایه، سهرچاوهی نهو زمانانه هه موویان، له بنه رتدا ههر یه کبورن، پاشان، له بهر چندین هوئی دیاریکراو، له یه کدی جیابوونه تهوه. به لام، هیتندی له زمانه وان و میژوونووسه کانی وهک «جۆن مالکۆلم، سدنی سمیس، میتجهر نه دمۆنس، میتجهر سۆن» و گهلیتی دیکه ش، لهو باوه ره دان: (نهو زمانه کوردییهی نه ورۆ، کورده کان قسهی پت ده کهن، نه له کۆن و نه له نیسته دا، ههر گیز دیالیتکتیکی زمانی فارسیی نه بووه و له ویشه وه ره نه گیراوه. به لکوه، زمانتیکی سه ره خوئی پاکی ناریی ناسراوه، خه سلته تی تایبه تییی خوئی ههیه و به قوناغه میژوویی یه کانی گورانی زماندا تیپه ربووه. زمانی کوردیی، له زمانی فارسیی کونیش کونتره، جگه له چهن ووشه یه کی نیسلامیی کهم نه بچ، تیکه لاوی زمانه که بووه، که له زمانی فارسیی شدا ههن، تنیا زمانتیکه له ناو زمانه کانی خوره لاتی ناوه نددا، له دهس کارتیتکردنی

زمانی عه‌ره‌بیبی رزگار بېووه. وا دياره، زمانی کوردیی و فارسیی، هر دووکیان له یهک سه‌رچاوه‌وه هه‌لقولاون، پاشان، جیابوونه‌ته‌وه و هر یه‌که‌شیان به سه‌ر چهن دیالیکتیکتیکدا دابه‌شبوون. «308-305، 97»

د. « نه‌به‌ز » یش ده‌لتی: (زمانی کوردیی، گهر بیتو به ته‌رازووی زمانه‌وانیبی بکیشری، زمانیککی سه‌ره‌خۆی زیندووه و شتوه و زاراوه‌ی هیچ زمانیککی دی نییه. به کورتیی: زمانیککه، وه‌ک هه‌موو زمانیککی سه‌ره‌خۆی دی، ده‌ستووری مؤرفۆلۆژی و فۆنۆلۆژی و لیکسکۆلۆژی تایبه‌تیی خۆی هه‌یه. «92، 23»

هه‌روه‌ها، « هوارت - Hwart و دارمیستیتیر Dormesteter » و هیندی له زاناکانی دیکه‌ش له‌و باوه‌ره‌دان و ده‌لتین: (زمانی ئاقیستای زه‌رده‌شت، زمانی میدیه‌کانی پیتشو و کوردیی نیستایه. «309، 97»

« مه‌سه‌وود مه‌حه‌مه‌د » یش ده‌لتی: (زمانی ئاقیستا، له‌گه‌ل زمانی فارسیی کۆندا جیاوازه و یه‌ک شت نین) «24، 108». له هه‌مان کاتدا، « زویتر نیسماعیل » یش، ده‌لتی: (زمانی کوردیی، یه‌کیکه له زمانه‌ ئیرانییه‌کان و سه‌ر به لقی ژورووی پۆژاوایه، هه‌ر چه‌نده‌ نهم زمانه‌ش له پرووی ره‌گه‌زه‌وه، له‌گه‌ل زمانه‌کانی دیکه‌دا سه‌ر به خیتزانی هیندۆ - ئارییه، به‌لام دراوه‌ته پال نه‌و زمانه‌ی که ماده‌کان پیتی داوان و له سه‌ره‌تای هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیتش زاییندا، له ناوچه‌ی گۆمی ورمی ژیاون. «17، 58» پاشان، ده‌لتی: (ده‌توانین، زمانی کوردیی، به کۆنترین نمونه‌ی نووسراوی زمانه ئیرانییه‌کان و کۆنترین زمانیش له خیتزانه زمانی هیندۆ - نه‌وروپایی دانین. له پاش نووسراوه‌کانی « میتانیی » و « جیسی » یه‌کان و « ره‌ک قیدا » ی هیندی، که له سه‌ده‌ی دوازه‌یه‌می پیتش زاییندا به زمانی سانسکریتی نووسراوه‌ته‌وه. «59-58، 58»

گهر نيمه‌ قسه له سه‌ر زمانی کوردیی بکه‌ین، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بێ، چه‌ن زانیارییه‌کی کورتیش، ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد باسکه‌ین. چونکه، کورد و زمانی کوردیی، وه‌ک دوو دیوی دراوی وان و هه‌رگیز له یه‌کدی جیا ناکرتنه‌وه. که‌واته، بۆ یه‌که‌م جار ووشه‌ی کورد، وه‌ک زاراوه‌یه‌کی نیستی، که‌ی په‌یدا بووه؟ وه‌لامی نهم پرسیاره، زۆر ئاسان نییه.

پیش نهوهی، وهک نهوړۆ هیندی زانیاری ده‌ریاره‌ی کورد پوونبیته‌وه، گهلئ له شاره‌زایانی جوگرافیا، میثروو و زمانه‌وانه‌کانی بیانیی وهک: «تورۆدابخین، هیرۆدۆتس، نۆدکه، کبرت، هارتمان، زه‌ینه‌فۆن، سترابۆن، هابشمان، له‌مان هویت، کۆتنکن، ماير، رایسکه، لیرج، ویسباخ، نه‌دۆنتس، هۆفمان، موریه، مالکۆلم، فۆن هامەر، د. مریج، سیر سیدنی سمیس، کاترمر، ملتبرن، نه‌دمۆنس و ... تاد» له «ره‌چه‌له‌ک، ناو، میثرووی کورد و زمان» هه‌که‌یان کۆلیوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها، هیندی میثرووناسی «فارس، تورک، عه‌ره‌ب و کورد» ی وهک: «فیردۆسیی، ته‌به‌ریی، یاقوتی حه‌مه‌ویی، ئیبن نه‌سیر، مه‌سه‌عودیی، ئیبن حۆقل، ئیبن مقه‌فه‌ع، مه‌حموود نالووسی، نه‌ولیا چه‌له‌بیی، شه‌مه‌دین سامی به‌گ، شه‌ره‌فخان، نه‌مین زه‌کی و ... تاد» باسی ره‌چه‌له‌کی کوردیان کردوه. هه‌موویان، له‌ سه‌ر نه‌وه‌ رتیکه‌وتوون، له‌ میثروودا کورد، به‌ گهلئ ناوی جیا‌جیای وهک «کاردۆ، کورتی، کاردۆخی، کوردۆئین، کوردۆس، کوردوا، کاردکۆ، کاردشو، کوردۆش، خالدي، ئۆراتۆ، کورچیخ، کورتیوی، کارتییوای، لۆلۆ، گۆتی، کاسای، سۆباری، ماد، نایری، و ... تاد» ناسراوه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، زۆریه‌یان نه‌و تیره و هۆزه‌ کۆنانه‌ی له‌ ناوچه‌که‌دا ژیاون، به‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی کوردی نه‌و پۆریان داناوه. هه‌ر یه‌که‌یان، له‌ سه‌رده‌میکی جیا‌واز و به‌ شیه‌ویه‌ له‌ شیه‌وه‌کان، پۆلیکی گه‌وره‌یان، له‌ دروسکردنی نه‌ته‌وه‌ی کورددا هه‌بووه. نه‌و جیا‌وازیانه‌ی، له‌ میانه‌ی نه‌م ناوانه‌شدا هه‌بووه و هه‌یه، جگه‌ له‌وه‌ی، به‌گۆتیه‌ی ناوچه‌ گۆراوه، هه‌روه‌ها، به‌پیتی زمانه‌کانی «ئیرانیی، نارامیی، کلدانیی، ئاشوریی، عیلامیی، نه‌رمه‌نیی، یۆنانیی، پۆمانیی و زمانی کورده‌کانی نه‌و سه‌رده‌مانه‌» ناو‌نراون. به‌لام، له‌ نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی قوولی «جوگرافیایی، میثرووی و توێژنه‌وه‌ی فیلۆلۆگیی» دوورودرێژدا، زانا‌کان به‌و نه‌نجامه‌ گه‌یشتوون، زۆریه‌ی زۆری نه‌و ناوانه، له‌ زاراوه‌ی «کورد» ی نه‌و پۆه‌ نزیکه.

به‌لام، نه‌وه‌ی لام نیه‌مه، تا ئیسته‌ زۆر دیاریی، بۆ یه‌که‌م جارو به‌ ئاشکرا، کورد به‌و ناوه‌وه‌ ناسرایت، نه‌وه‌یه، وهک پروفیسۆر «کوردۆییف» ده‌لتی: (ووشه‌ی کورد، وهک ناوی میله‌تیک، که‌ له‌ سنووری چوارچیه‌ی

کوردستاندا ژباوه، له نووسراوه‌کاني یۆنان و نهرمن و سۆمەر ... هتددا
بەر چاوده‌که‌وئ. به‌پیتی نه‌و سه‌رچاوانه، کورد زۆر له‌ کۆنه‌وه له‌ ناوچه‌کاني
ناوه‌راستی کوردستانی ئیسته‌دا ژباوه. (45، 78)

« نهمین زه‌کی » ده‌لتی: (ناوی کورد له‌ پیش و له‌ سه‌رده‌می له‌نیوچوونی
ده‌وله‌تی ئاشورییه‌کان، چهن جاری هاتووه.) (56-55، 97)

له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا، له‌ کۆندا، هیتدی نووسه‌ری عه‌ره‌ب، به‌ جوړتیکی دیکه له
کوردیان روانیوه. کورد لای عه‌ره‌به‌کان، وه‌ک گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ
ته‌ماشنا نه‌کراوه، (مه‌به‌سیان میله‌تیکي دیاریکراو نه‌بووه، به‌لکوه به‌ مانای
به‌شیکي زۆری خیتلی کۆچه‌ر و زمانی ئیترانی که‌ بنه‌مای خیتله‌تی و
جه‌نگییان هه‌بووه و زۆریه‌یان له‌ ناوچه‌ شاخاوییه‌کاندا ده‌ژیان - نهم ناوه‌یان
به‌کاره‌یتناوه. به‌ ته‌یه‌کی تر، زاراوه‌ی « کورد » مانایه‌کی تری فراوانتری
هه‌یه، وه‌کوو چۆن ناوی کازاک ته‌نیا وه‌کوو ناوی میله‌تیک به‌کار نایه‌ت.
به‌لکوه، به‌ مانای کۆمه‌له‌ خیتلیکی جیاوازی که‌ ریکه‌خراوی جه‌نگییان
هه‌بیت هه‌ر له‌ زتی « دنێپر » هوه تا ده‌گاته ئالتای. جا له‌ به‌ر نه‌مه‌یه،
مینۆرسکی له‌ راپۆرته‌که‌یدا ده‌لتی: من باسی نه‌و کورده‌انه ده‌که‌م، که‌ به
زمانی کوردیی ده‌دوین. چونکه، به‌ رای نه‌و، « کورده‌کان »، که‌ به‌ سه‌ر
رووبه‌رتیکي پانویه‌ریندا بلاوبوونه‌ته‌وه و له‌ شتیه و روواله‌تی سۆماتیایندا
« له‌ش یا ده‌ره‌وه - نووسه‌ر » جیساوازی زۆریان له‌ نیتواندا هه‌یه.)
(202-201، 76)

هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه، « نهمین زه‌کی » ده‌لتی: (له‌ سه‌رده‌می هیتشه‌کاني
عه‌ره‌بدا، بیژهی کورد - نه‌لکرد وه‌ک تاک و کورده‌کان - نه‌لنه‌کراو وه‌ک کۆ،
نیشانهی گه‌لیکی ئیترانی تیکه‌لاو یا گه‌لیکی دراوستی ئیتران بووه.)
(45، 97)

« ئۆ. ل. فیله‌چیتسکی » ده‌باره‌ی درووسبوون و ژبانی کورد، چالاکیی و
ویژه‌که‌ی ده‌لتی: (له‌ کۆتایی چه‌رخي ساسانیدا، کاتی نهم ئیمپراتۆرییه
رووخا و عه‌ره‌به‌کان، هیتشی به‌ربلاوبوونه‌وه‌ی خۆیان، بۆ ولاتانی ئاسیای
به‌رایی ده‌سپێکرد، له‌ ناوچه‌ چیاویه‌کاني میسۆپۆتامیای سه‌روودا، تووشی
خیتله‌ کورده‌کان هاتن، که‌ نه‌و ساکه، وه‌کوو کۆمه‌لیکی ئیتتیکی تایه‌تی

دروسبوویون. نهم خیلانهی کاکلهی میللهتی کوردی ئیستاکه بوون،
 نهمانیش ههر زوو، به دهوری خویان، به شدارییهکی چالاکانهیان له ژبانی
 سیاسی و کهلتووری ئاسیای بهرابی سدهکانی ناوهراستدا کرد.
 سهراوهی زور و ههمهجووری نووسرا و فولکلوری ههن، دهبرارهی نهم
 میژوهی سدهکانی ناوهراستی میللهتی کورد و له کاتی ئیستهدا
 دهتوانین، بلتین: ههر نهبت، به شیهیهکی گشتیی روونبوتهوه. گهر جارن
 و تا رابردویهکی نزیکیش، میژوهی میللهتی کورد و دهوری له ژبانی
 میژوهی میللهتانی ئاسیای بهراییدا پشتگوئیدهخرا، نهوا دواي پدیدابوونی
 کارهکانی « ف. ف. مینورسکی، نهمین زهکی، حوسین حوزنی، رهشید
 یاسمی، ف. پ. نیکیتن » و هی تر - نهمه له توانادا نابیتت.
 « 294-293, 76 »

دیاره، تیره و هۆزه جیاوازهکان، له سهردهمیکی میژوهی دیاریکراودا، چ
 خویان له رووی ئیستوگرافیاوه، چ زمانهکانیان له رووی زمانهوانییهوه،
 کاریان له دروسبوونی یهکدی کردوه. هیچ گهلتی یا نهتهوهیهک لهم
 جیهانهدا نابینن، له سدهاسد له سهرهتای دروسبوونیانهوه، ههموویان هاو
 « خوتن، رهگهز، رهنگ، شیهوه، زمان و ... » بن، بهلکوو، له چهندن
 جوگهله « خوتن، نهژاد و رهگهزی تیکهلاو، رهنگی جیاجیا، شیهوی
 جوړبهجوړ، زمانی کارتیکراو » پیکهاتوون. نهم فاکتهرانه به جیاجیا، یا
 ههموویان پیکهوه، کاریان له دروسبوونی نهتهوهکان کردوه، تا به
 تهواویی نهو پرۆستیسی « دروسبوون، گوژان و کاملبوونهی نهتهوهکان »
 تهواوووه و بنجیانداکوتاوه. بۆیه، کاریکی ئاسایی یه، گهر له کاتی
 دروسبوونی نهتهوهی کورددا، نهتهوهی فارس، کاری له دروسبوونی
 نهتهوهی کورد کردبت. بهلام، ههرگیز کورد له فارسهکانهوه دروس
 نهبووه. کهواته، لیژهدا دهبت، نهوه بزانی و به باشی ههستی پت بکهین،
 بۆچی ههر له کوئنهوه فارسهکان به تاییهتی، پاشان، عهرهپ و تورکهکان
 به گشتیی، پت له سهر نهوه دادهگرن، گوایه، کورد نهتهوه نییه؟!
 فارسهکان دهلتین: زمانی کوردیی به دیالیکتیکی زمانی فارسیی دادهنرتی.
 ههروهها تورکهکانیش، ههمیشه ههمان قهوانی سواویان لیداوهتهوه.

ههلبه ته، گهر نهمه وابت، واته: کورد زمانی نه ته وهی خوی نیسه، ههر گروپیتیکی نیتیش، زمانی نه ته وهی نه بی، نهوا به نه ته وهیه کی سهر به خو نازمیرری. به لکوو، به یه کی له خیتله گه وره کانی نه ته وهیه کی دیکه ده ناسری. له و باره دا، نهو گروپه نیتیه، بۆی نیسه، داوای هیج جوړه مافیتیکی نه ته وهی خوی بکا.

که واته، فارسه کان و پاشتریش تورکه کان، ههر له بنه رته دا مه به سیان نه وه بووه، وهک نه ته وهیه کی جیاواز، دان به بوونی کورددا نه تین. به لکوو، به وه چه یه کی ره سن و سروشتی خویانی دانین. واته: نهو به شهی له ژیرده سی تورک دایه، به تورکی بزائن. نهو به شه شی، له ژیر ده سی فارسه کان دایه، به فارسی بناسن. نایا، تراژیدیا و کومیدیا، وا پر له سه یروسه مه ره، له میترووی هیج نه ته وهیه کدا رویداوه، به شت له گه له که ی به فارس، به شتیکی دیکه ی به عه ره ب، به شه که ی دیکه شی به تورک دابنری؟ نه دی نه ی کورد خوی چیه؟! نهو ناوه له چیه وه هاتوه!!

له و باره یه وه «کوردویف» ده لئ: (به باوه ری نیمه، کورد له فارسه وه نه که وتوته وه. به لکوو، له نه نجامی تیکه لا بوونی چه ن هۆز و میلله تانی کۆن، که له چیاکانی زاگروس جیگیربوویون، په یدا بووه. گه لئ له هۆزه کانی کورد، که خاوه نی ناین و باوه ری جیاوازن، یا جیاوازی له نه تنوگرافیا یاندا هه یه. هه ره ها، مانه وه ی گه لئ ناوی هۆزی کۆن، له ناو کۆمه لئ کورددا و هه ندئ ناوی جوگرافیا ی ناوچه شاخاوییه کانی ناسیا ی پچووک، که بوون به ناوی هه ندئ له هۆزه کانی کورد وای ده رده خه ن، که میلله تی کورد له نه نجامی تیکه لبوونی هه ندئ هۆز و میلله تان، که له ناوچه شاخاوییه کانی زاگروس ده ژیان، یا هاتبوون بۆ نه م ناوچه یه په یدا بووه.) «43.78»

نه ورۆ، گومان له وه دا نه ماوه، گه لانی جیاوازی نیران، له نه ژادی ناربی گه وتونه ته وه. نه م گه لانه، ده وره یه دوو سئ هه زار سال پیش زا بین، له چیاکانی زاگروسه وه به ره و خوار بوونه وته وه و له خاکی نیراندا بشته جیبوون. (کۆمه لتیکیان له سه روو و سه رووی رۆژا وادا جینشین بوون «ماد» یان پئ نه لئین. کۆمه له که ی تریان، له لای خوارووه وه جینشینبوون «پارس» یان پئ نه وتن.) «133.68»

« نۆ. ل. ئیلچیتسکی » دەرپارهی کورد دهلئ: (یه کئی له میلله ته رهسه نه کانی پرۆژه لاتی نزیکن و له وولاتتیکي شاخوویی به رفراواندا، له پرۆژه لاتی ناسیای پچووک و پرۆژاواي بانئ ئیرانییدا دهژین و کۆمه لئیکي سیما و خهسله تی دیار و تایبته ههر به خۆبانه وه ههیه و له ژبار و کهلتووری مادیی و گیانیاندا رهنگیاندا وه ته وه. به زمانی ده دوتین، بیتگومان، له زمانه ئیرانییه کانی تر جیاوازه و ئەمانه له ماوه یه کی دوورودرتژدا، ده ورئیکي تا بلئتی چالاکیان له ژبانی میتروویی ناسیای به راییدا بینیه. « 212, 76 »

هه له به ته، ههر فارسه کان خۆبان، ئەم درۆ زانستانه یه بیان نه هۆنیسه ته وه، به لکوو، هیندئ جار، هانی چهن کوردئیکي خۆفرۆشی نووسه ریشیان داوه، ره چه له کی خۆی، گه له که ی و زمانه که ی، له و به شه ی به و ده وه له ته وه به سراوه، بۆ سه ر ره چه له ک و زمانی گه لی بالا ده س بگئیرته وه. یه کئی له و کورده خۆفرۆشانه، « ره شید یاسمی » بووه. له به رنه وه، هیندئ له نووسه ر و زاناکانی کورد، وه ک « د. که مال مه زههر، پرۆفیسۆر قه ناتئ کوردۆ و ... تا » له کاتی خۆی و له جئگه ی خۆیدا، وه لامئیکي نه و و پرتانه بیان داوه ته وه و ده مکوتیان کردووه.

له و باره یه وه پرۆفیسۆر « کوردۆییف » دهلئ: (زمانئ هه ندئ له هۆزه کانی زووی زاگرسۆس، که له بنچینه ی دروسکردنی میلله تی کورددا هاویه شییان کردووه، له ختزانئ زمانه ئیرانییه کان بوون. له م رووه وه زمانی کوردیی، وه ک یه کئی له زمانه کانی ئەسلئیی زاگرسۆس خزمایه تی و په یوه ندیی له گه ل زمانه کانی میدیی و پارفیایی و فارسیدا هه بووه، به لام، به هیچ جۆرئیک له زمانی فارسییه وه دروست نه بووه و نه که وتۆته وه، وه ک ره شید یاسمی و ابئ شه زمانه ده یه وئ، بیسه لئنتئ. بیتگومان، هاویه شیکردنی ماد و پارفیان و فارس له دروستبوونی میلله تی کورددا بووه به هۆی به هئیزکردنی په یوه ندیی له گه ل زمانه ئیرانییه کاندا « میدیی، پارفیایی، فارسیی، به لام، ئەمه به هیچ جۆرئ، نابئ به به لگه بۆ نیشاندانئ نه وه ی، که کورد له فارسه وه په یدا بووی و زمانی کوردیی لقی بئ له زمانی فارسیی. « 44, 78 - 45 »

هتندی له شاره زایانی بیانیی، پتییان وایه، (زمانی ئاقیستا نهو زمانهیه، که زهدهشت کتییه پیروزه که یی داناوه، هه مان زمانی ماده و نهو زمانهیه که له وولاتی ماددا به کارهاتوهه. جگه له مهش، نه لئین: زمانی ماد له گهل زمانی فارسیی کۆن جیاوازییه کی وایان نه بووه. چونکه، میژوونوسه کانی یۆنان نه لئین: پارس و ماده کان له یهک گه یشتوون.) «133،68»

ههروهها، زاناکان ده لئین: (زمانی ماد، سانسکریتی و فارسیی کۆن، سنی زمانی دهسته برا بوون و له دایکه زمانی زاون که نهویش زمانی ئارییه.) «133،68»

ماموستا « کوردویف » ده لئین: (ههه چهنده، له زمانی کوردیی و فارسییدا، گهلئیک وشه ههه، ویکده چن، به لام، له گهل نهوهدا ناتوانی، بووتی، زمانی کوردیی له زمانی فارسییه وه پهیدا بووه. زمانی کوردیی چ له فونیتیکی، چ له مؤرفۆلۆژی، چ له سینتکسیس، چ له دروسبونی وشه دا زمانیکی سه ره خۆیه و نهه راستیه له میژه له لایهه کوردناسانی سوؤتیته وه نیشان دراوه و چه سپینراوه.) «54-53،78»

ههروهها، ده رباره ی زمانی کوردیی، زانی رووس « ئۆ. ل. فیلچیتسکی »، نامه ژه بو راکانی « مینۆرسکی » ده کا، خوشی پالپشیا نه ده کا و ده لئین: (ف. مینۆرسکی زۆر راستی گوتوه، کاتی ده لئین: زمانی کوردیی، وه کوو ئاشکرایه، زمانی لقی رۆژاوی گروهی خواروی رۆژاوی زمانه ئیرانییه کانه، له باری ئیستا که ییدا، زمانی تهواو سه ره خۆیه.

بیگومان، له وه هدا راستی گوتوه، که زمانی کوردیی، له گهل نهوه ی دیالیکتی زۆر و جۆراو جۆری ههیه، کۆمه لئیک سیما و خهسله تی تا راده یهک تایه تی و چه سپاوی ههیه و ده توانین، له هه ره یه کئیک له م دیالیکتانه ییدا بیاندۆزینه وه. زمانی کوردیی، ئیمرۆ که به م جۆریه و له سه رچاوه نه ده بییه کانی سه ده کانی ناوه راستی هدا، ههه چهنده، تا کوو ئیسته که میان لئ کۆلراوه ته وه، ههه وایه. ههروهها، له گهل نهو رایه شیدا ده بین، سه باره ت بهو سیما یانه ی زمانی کوردیی له فارسیی جیا ده کاته وه و له هه مان کاتدا، له هه ره یه ک له دیالیکته کانی شیدا ههه.) «202،76»

با لیره دا، پتیش نهوه ی کۆتایی، به م به شه بیتین، ده رباره ی جیاوازیی نیتوان،

هەر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، به گوتەیهکی « ئەمەین زەکی » بڵێین: (جیاوازییهکی زەق، لە نیتوان ئەو دوو زمانەدا، نزیکەیی لە پێنج پروەهە هەیه: بێژە، پێکھاتە، دارشتن، پێژمانی سرفی و پێژمانی نەحوی). «313.97» ئەمە ئەو دەگەیهنن: کە هەرگیز زمانی کوردیی و فارسیی، بە یەک زمان دانانن، بەلکوو دوو زمانی جیاوازن.

بە باوەری من، کورد تەنیاوتەنیا، نەوێ مادەکانە. زمانی کوردیی، لە ئەنجامی ئەو گۆرانکارییه میترووی و زمانەوانییانەی بە سەریدا هاتوو، گەلێ گۆراوە و پێشکەوتوو. بەلام، بنچینهکی لە سەر دینگە پتەو و بەهێزەکانی زمانی « ماد » هەکان دارپێژاوە.

بۆیه، سەرەرای ئەو هەموو چەرمەسەرییهی بەسەر کورددا هاتوو، تا ئەورۆش زۆر بە باشیی خۆی راگرتوو. ئەگینا، گەر ئەو بناوان و پەگە قایمە نەبووایە، خۆی لە بەر گەردەلوولی رۆژگار، فاکتەری داگیرکردن و لەنیتووردندا را نەدەگرت، هەر زوو دەتوایەوه.

10. زمانی ناخافتن و زمانی نووسین :

شتیکی ناشکرایه، کاتی ئەم گەردوونە دروسبوو، سەرەتا مرۆڤ نەیزانیو، قسەبکا. بەلکوو، تەنیا بە هۆی لاساییکردنەوی، رووداوەکانی سروشت و بە هێماکردن ئەوەی ویستووین، دەریسبوو، هەر چۆنیتیی، یەکدییان تێگەیاندوو. پاشان، ورده ورده، زمانی پزواو. ناوی شتەکانی دەورووبەری فیربوو، تاکوتەرا، ووشەیی لە دەم هەلپزواو، تا بەرەبەرە، رستەیی لێ دروسبوو. ئیدی بەو شتیوێهە زمانی ناخافتن، لە خەم رەخسیوو. یەکەم جاریش، مرۆڤ هەولیداو، ئەوەی دەیهوێ، بە هۆی وینەکیشانو، بەرانبەرەکی خۆی تێگەیهنێ، چونکە نەیتوانیوو، بە قسەکردن هەستی خۆی دەریی.

هەموومان دەزانین، هەموو نەتەوێهەک، دوو جۆر زمانی هەیه، یەکەمیان: لە زمانی « ناخافتن » و دووێهەمیشیان: لە زمانی « نووسین » پیکهاتوو. پێش ئەوەی، خوتندن و نووسین پەیدا بێ و بلاو بیتەو، لە سەرەتای دروسبوونی کۆمەلگەیی مرۆڤایەتیدا، تەنیا زمانی ناخافتن هەبوو. ئەم زمانی ناخافتنەش، لە ناو هەر کۆمەلگەیهکی ئیستیی دیاریکراودا، بە چەندین رووداو و قوناغی مێژوویی گرنگدا تێپەرپوو، تا بە تەواویی، شتیوێ نەورۆی وەرگرتوو.

وێک پێشتر گوتمان: لە سەرەتاو نووسین نەبوو، بەلکوو، تەنیا ناخافتن هەبوو. ئەوەی مرۆڤ دەیکوت، پاش ماوێهەکی کەم لە بیریدەچۆو. بەلام، لە ئەنجامی ئەو گۆرانکارییانەیی، لە بواری « ئابووری، بازرگانیی، پێشکەوتنی ژبانی کۆمەلایەتی و فەرھەنگیی » روویدا، رۆژبەرۆژ، پێوەندیی نێوان گەل و نەتەوێهەکان، تا دەهات، بەرفراوانتر و پانویەریتر هەبوو. بۆیە، کۆمەلگەیی مرۆ، بیریان لە شتیوێ نەخشی یا نیگاری کردوو، تا ئەو پەیمانانەیی دەیدەن، بە شتیوازێکی رێکوپێک بێسارتین و لە کاتی پێوستدا، وێک دەکۆمیتن پەنای بۆ بەرن. پاشان، هێلە جیاواز و پیتە جۆراوجۆرەکان دۆزراونەو. ئیدی، بەو شتیوێهە، زمانی نووسینیش سەرپه‌لدوو.

دیاره، له سههه تادا نووسین، بهم شیتویهی نهوړۆ نهبووه، بهلکوو، ورده ورده، پیتشکه وتوه، تا بهم جوړه نووسین و نهلفویتیانه گهیشتووه. هیندهی میژووناس و پسپۆره کان، لیکیانداوه تهوه و بو کۆمه لگهی مرۆیان روونکردۆتهوه، (یه کهم جا « سۆمه ر » تیکان 3500 سال پیتش عیسا له سههه « قور » و پاش نهوانیش به 500 سال « میسر » تیکان له سههه « پایپیرۆس » نووسیوانه. (67، 70)

بهم باسه کورتهی سههه وه دا، بو مان دهرده کهوی، جیاوازییه کی گه وره، له نیتوان ههه دوو زمانی ناخافتن و نووسیندا ههیه. ههه چی زمانی ناخافتنه، زۆر له پیتش زمانی نووسینه وه هه بووه، بهلکوو، زمانی ناخافتن به بنچینهی زمانی نووسین داده نری. چونکه، زمانی ناخافتن، نهو زمانه ساکاره سروشتیهیه، که کۆمه لگهیه کی دیاریکراو پیتی دهوین و زمانی تیکرای پۆله کانی نهو گهل و نه تهوهیهیه. بهلام، زمانی نووسین، له زمانی وێژهی کۆمه لیکتی نیتینی تایبه تیی پیکهاتوه.

د. «کهمال فواد»، دهر بههه زمانی ناخافتن و نووسین دهلتی: (یه کی لهو ههله گه ورا نهی که بهشی زۆری نووسه ره کان تییکه وتوون، دهرک نه کردنیانه بهو راستیهیه کهوا زمانی کوردییش، وهک هه موو زمانی کی زیندوو، له زمانی گفتوگو و زمانی نووسین پیکهاتوه. ناشکرایه، زمانی گفتوگو به پیتی شوین و جیتکه نه گۆرئی، له گوندیکه وه بو گوندی، له شاریکه وه بو شاری، له ناوچهیه که وه بو ناوچهیه... نهو نه ده بهی به زمانی گفتوگو نووسراوه یان نه نووسری، پیتی نهوتری نه ده بی فۆلکلۆر. زمانی کوردی له نه ده بی فۆلکلۆر دا زۆر دهوله مه نده. به هه موو شیهه کانی زمانی کوردی «هۆنراوه، چیرۆک، داستان، نهفسانه، په ندی پیتشینان و گۆرانی...» ههیه. به پیتچه وانیهی زمانی گفتوگوته، زمانی نووسین شیههیه کی یه کگرتوی ههیه، که پیتی نهوتریت: زمانی نه ده بی یان زمانی نه ته وه یی. به زۆر شیهه ی تریش ناو نه بریت. بو وینه عه ره ب پیتی نهلتی: «نه للوغه نه لفوسحا»، نینگلیز پیتی نهلتی: «Standard language»، نهلمان پیتی نهلتی: «Hochsprache» کوردیش پیتی نهلتی: «کوردی په تیی». (19، 20 - 19، 88)

ههلبه ته، داهیتانی هیتل و نووسین، به گه وره ترین دهسکه وت و سرکه وتنی کۆمه لگه ی مرۆ داده نرئ. چونکه، گهر خویندن و نووسین نه بووایه، بیتگومان، هیچ جۆره پیشکه وتنتیکی گرنگ، له بواره جۆربه جۆره کانی ژياندا پرووی نه ده دا.

له و رۆژه وه زمان په یدابوو، به تایبه تیی له و کاته وه، زمانی نه ته وه یی دروسبووه و زمانی نه ته وه کان له یه کدی جیاکراونه ته وه، ههر نه ته وه یه ک هه ولیداره، زمانیکی یه کگرتوی « ناخافتن و نووسین » بۆ خۆی پیکبیتنی. نه و زمانهش، به چهن دین گۆرانکاری گه وره و گچکه و گرنگی میژوویدا تپسه پبووه. ههر چهنده، ههر نه ته وه یه ک، رهوشی ناوه کیی و دهره کیی تایبه تیی خۆی هه بووه و هه یه، ههر زمانیکیش به پیتی « هه لومه ورج و بارودۆخی نه ته وه یی، رهوشی که لتووری و رامیاری » خۆی، به ره و پیتشه وه چوو و هه میشهش ههر به و شتیه یه، به ره و پیتشه وه ده چئ. جا یا، شانبه شانی کاروانی پیشکه وتن و گه شه سندن، زمانه کانی دیکه ی جیهان رۆیشتوه، یا له کاروان به جیماره، به له تویه تکرایی و لاوازی ماوه ته وه. به لام، له هه مان کاتیشدا، هیندی خه سلته تی هارهش هه ن، له ره وتی پیشکه وتنی میژوویدا، به شتیه یه کی گشتیی له یه کدی ده چن. نه و خه سلته تانهش، له نیتوان هه موو زمانه کانی جیهاندا هه یه.

شتیکی ناشکرایه، هیچ زمانی بئ دیالیکتی جۆراوجۆر نه بووه و نایب و نییه. که واته، زمانی هه موو نه ته وه یه ک، له کۆمه لی دیالیکتی جیاواز پیکهاتوه. زمانی یه کگرتووش، هیندی جار، له یه کگرتنی دوو یا زیاتر له دیالیکتی په یدابوو. هیندی جاریش، یه کتی له دیالیکته کانی نه و زمانه، به هۆی چهن فاکته ریکی « جوگرافیایی، میژوویی، رامیاری، نابووری و که لتووری » وه، به سهر دیالیکته کانی دیکه دا زالبوو، له نه نجامدا، وه ک زمانیکی ستانداردی نه و نه ته وه یه، خۆی به سهر هه موو دیالیکته کانی دیکه دا سه پاندوو، زمانیکی یه کگرتوی نووسین، بۆ نه ته وه که پیکهاتوه. پیتش هه موو شتی ده بی، نه وه بزانی، یه کیتی نیتوان به شه کانی ههر زمانیکی دیاریکراو، له « گوگرتن، قسه کردن، خویندنه وه و نووسین » پیکهاتوه. مرۆف زمانی ناخافتن « به ته ماشاکردن، وردبوونه وه،

گوڤگرتن، لاساييکردنه وه و دووباره کردنه وه «فترده بیتی. بۆ نمونه: منال بۆ
 يه کهم جار و له شوینه واری يه که ميیدا، له نیتو خیتزانه کهی خویدا، فیتري
 گروگال ده بیتی. پاشان، زمانی ده پزئي و قسه ده کا. هه رچی له زمانی دا يک،
 باوک، برا و خوشکه کانیه وه ده بیستی، ورده ورده، له لاپه ره سپییه کانی
 مۆخیدا تۆماریده کا. پاشان، ئه ویش هه ولده دا، دووباره یان کاته وه، تا به
 ته وایی قسه فترده بیتی. هه روه ها، کاتێ خویندکاری، له وولاتیکی دیکه ی
 بیانیی ده خوینتی، له وولاته که ی خو ی دوورده که ویتسه وه، به هیچ جوړی
 زمانی ئه و وولاته نازانتي، هه ر چه نده، له په یمانگه ی تايه تیی زمان، فیتري
 «خویندن، نووسین، ریتزمان و ئه لفو بیتی» ئه و زمانه نو تیه ده بیتی، به لام،
 زمانی ناخافتن، هه ر له ریتگه ی «تیکه لا بوون و گو تنه وه وه» فیتري ده بیتی.
 که واته، يه کهم مامۆستای زمانی ناخافتن، له کۆمه لگه وه ده سپیته ده کا،
 بۆیه، (زمان خو وه، خو ویه کی ناخافتنیی، واته: ئه وه ی که ده یه و ی، فیتري
 زمانی بیتی، ده بیتی زۆریه ی وه خت، خو ی راهیتنی به ناخافتن بشاخافتی،
 لاسایی ناخافتن کاته وه، ئه و جا به خوینتیته وه و ئه و جا بنووسی. که و ابو و،
 گوڤگرتن و ناخافتن و لاساييکردنه وه ی ناخافتن و خویندنه وه و نووسین،
 کۆله که ی سه ره کیی زمان فیتري بوون) «304.100» به لام، زمانی نووسین، به
 زۆری، مرۆف له خویندنگه وه فیتري ده بیتی.

گوتمان: زمانی قسه کردن، هه می شه، پیتش زمانی نووسین په ی داده بیتی.
 له بهر نه وه، زمانی په یقین، پتیه ندییه کی يه که جار گه وره ی، به په ی دا بوون و
 دروسبوونی، کۆمه لگه یه کی ئیتنیی دیاریکرا وه هه یه. ئه ز له و با وه ره دام،
 له و رۆژه وه، نه ته وه کان وه ک نه ته وه دروسبوون، مه رجه کانی نه ته وه یان تیدا
 کۆبۆته وه و به ته وایی پتیه یشتوون، زمانی ناخافتنی ها و به شی
 يه که گرتو یان، تیدا ره خسا وه. هیتندی جاریش، ئه و زمانه، لای هیتندی
 نه ته وه، پیتش ئه وه ی، مه رجه کانی دیکه ی نه ته وه یان تیدا کاملبو بیتی،
 وه ک: «خو وره و شتی ها و به ش، باری ده روونیی .. تاد»، به یارمه تیی
 فا کته ری ئابووری په ی داده بیتی. (زۆر جار، پیتش ئه وه ش که مه رجه کانی
 نه ته وه، له گه لیکدا ته و اوبیتی، که زمان يه کتیکیانه، زمانی يه که گرتو
 په ی داده بیتی.) «9,69»

هیندی له شاره زایانی زمانی کوردیی، لهو باوه رده دان، زمانی یه کگرتوی په یقین، له میژه له نیو کوردا سهریبه لداوه و سه قامگیر بووه. لهو باره یوه د. « عیزه دین مستهفا رسول » ده لئ: (فیلؤلژه کانی هموو جیهان، نیسته له سهر ئو باوه رهن، له یه کبوننی سن شت، له چهن دیالیکتیکی زماندا، نهو زمانه نکات به زمانیکی یه کگرتوو. نم سن شتهش نه مانهن :

1. گراماتیکی زمان.

2. فونیتیک.

3. بنه رهنی فره هنگی زمان. « 9,69 - 10 »

جگه له وهی، زمانی کوردیی له میژه په یدابووه، (به هموو دیالیکته کانی یوه، به زمانیکی سهریبه خو و یه کگرتوو نه ژمیرئ) « 10,69 » چونکه (گراماتیک و فونیتیک و بنه رهنی فره هنگی، هموو دیالیکته کانی زمانی کوردیی یه کن، ورده جیاوازیه که هیه، ههر نه وه یه، که له دیالیکتی هموو زمانه کانی جیهاندا به زیاده وه هیه. نمه رای گه لیش لهو لاهه بوه ستن، که له ههر کوردی بپرسی: له ههولیر یا له ماردین یا کرماشان یا هه ورامان، که نهو زمانه ی پتی نه دوئ چییه؟

نالتی - سوزانی یا کرمانجیی یا لوری یا گوزانی « هه ورامیی » ، به لکوو نه لئ - کوردیی.

زمانی یه کگرتوو مان هیه. زمانه کهش چوار دیالیکتی گه وره ی هیه و ههر دیالیکتهش چهن لقیکی لئ نه بیته وه، نم دیالیکتانه نه یه که گرن و نه ده بی یه کگرن و نه یه کنه گرتنیان ده بیته به لگه ی نه بوونی زمانی یه کگرتوی کوردیی. به لکوو مانه وه و گه سه سندنیان، زمانه یه کگرتوو که مان و زمانی نه ده بی یه کگرتوو مان ده وله مند نکات. (11,69 - 12) راسته، هموو دیالیکته کانی زمانی کوردیی، ههر به کوردیی ده ناسرتن، به لام به داخه وه، له لایه که وه جیاوازی نیوان دیالیکته کان، کاریکی کردوه، زۆره ی زۆری کورد، له یه کدی ناگهن. چونکه، ههر دوو دیالیکتی « زازی و گوزانی » ، له ههر دوو به شه که ی دیالیکتی کرمانجیی و به تاییه تیی له « کرمانجیی خوارو » وه دوورن. له لایه کی دیکه شه وه، ده رکه و ته یه کی زۆر خراب و ترسناک، له نیو کورد خو ی

و ولاته بیانیه‌کاندا بلاو بوتهوه، نوویش نه‌ویه، هیتدی کهس ده‌لین: ئیمه به « سۆزانی، یا بادینانی، یا سوله‌یمانیه‌انه و هه‌ولتیریانه » قسه‌ده‌که‌ین. له کاتیکدا ئه‌م شتانه، به هه‌له به‌کار دیتین، چونکه، « سۆزان و بادینان »، ناوی دوو ناوچه‌ی جیاواز و « سوله‌یانی و هه‌ولتیر » ناوی دوو شاری گه‌وره‌ی باشووری کوردستان. بۆیه، راستروایه، بلتین: به کوردی قسه‌ده‌که‌ین. به‌لام، گهر یه‌کتی لیتی پرسین، به‌کام کوردی؟ یا به چ دیالیکتی ده‌په‌یفن؟ نه‌و کاته ده‌توانین، بلتین: به دیالیکتی کرمانجی خواروو، یا کرمانجی ژووروو، یا زازایی یا گۆزانی قسه‌ده‌که‌ین!

هه‌روه‌ها، ده‌باره‌ی زمانی یه‌کگرتوی ئاخافتن و بنجوناوانی زمانه‌که‌مان، د. « نه‌بز »، ده‌لتی: (جا گهر ئیسته، ئیمه له‌م رووه‌وه ته‌ماشای هه‌ر دوو شتیه‌که، به تایبه‌تی و زمانی کوردی به‌گشتی بکه‌ین، ده‌بینین: له زمانی کوردیدا، ژماره‌یه‌کی یه‌کجار ژۆر ووشه هه‌ن، که له هه‌موو شتیه‌کاندا، به تایبه‌تی له کرمانجی ژووروو و کرمانجی نیه‌پراستدا، به ته‌واوی له‌یه‌که‌ه‌چن. نه‌و ووشانه‌ی که پته‌هندییان به مه‌رومالات و کشتوکال و ژبانی سه‌ره‌تایی یه‌وه هه‌یه، وه‌ک « به‌رخ، گیسک، په‌ز، که‌ر، کورتان، کار، نیر، به‌ران، ناش، کوپ، کچ، دار، داس، گو‌یال، ماش، نیسک، نوک، چه‌لتوک، زوو، دره‌نگ، کونجی، پیر، لاو، ژن، گه‌نم، په‌ش و سپی ... هتد » به‌نیزیکه له هه‌موو شتیه‌کاندا وه‌ک یه‌کن. نه‌مه‌ش خۆی له خۆیدا، به‌لگه‌یه‌که که شتیه‌کانی زمانی کوردی، هه‌موو له بنچینه‌دا، ده‌چنه‌وه سه‌ر یه‌ک زمانی یه‌کگرتوو، که نه‌ویش زمانی کوردیه. چونکه نه‌و ووشانه‌ی که گه‌لیک له سه‌ره‌تای په‌یدا بوونیدا پته‌وستی پتیه‌انه، هه‌موو له باه‌تی نه‌و ووشانه‌ن که له سه‌ره‌وه نیه‌ومان به‌ردن. « 66,232 » جا هه‌ر واشه، با جیاوازی له نیه‌وان دیالیکته‌کانی زمانی کوردیشدا هه‌تی، با که‌من به‌گرانیش، له یه‌کدی بکه‌ین، به‌لام، ئیمه‌ی کورد له میژه، زمانی یه‌کگرتوی ئاخافتمان هه‌یه.

به‌لام، بۆ زمانی یه‌کگرتوی نووسین و خوتندنه‌وه، یا زمانی وتیه‌ی یه‌کگرتوو، یا زمانی ستاندارد، بیه‌گومان، هیچ جۆره پته‌هندیه‌کی، به « دروسبون، کاملبون و پته‌گه‌یشتی مه‌رجه‌کانی نه‌ته‌وه » وه‌ نییه. واته:

مهرج نیبه، زمانی ستاندارد، له پیش دروسبوونی مهرجه‌کانی نه‌ته‌وه یا له کاتی دروسبوونیدا سهرده‌رتنی. به‌لکو، دروسبوونی زمانی ستاندارد، پتوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆی، به‌کۆمه‌لتی فاکته‌ری «نه‌ته‌وه‌یی، رامیاری، نابووری، جوگرافیایی و که‌لتوری» وه‌ه‌یه. ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، له سهرده‌میتکی میژوویی دیاری‌کراودا و له بهر ههر هۆیه‌کی تاییه‌تیی بی، نه‌و زمانه‌ویژه‌یی یه‌یه‌ک‌گرتوه‌ی لا دروسده‌بی. زمانی ستاندارد، (لای زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی جیهان، له بهر هۆیه‌ک له‌یه‌کتی له‌ناوچه‌کانی وولاتدا دروسده‌بی. ههر له‌به‌رئه‌وه‌ش، زۆریه‌ی خاسیه‌ته‌کانی دیالیکتی نه‌و ناوچه‌یه‌ی تیتاده‌بی، که نه‌و زمانه‌ نه‌ده‌بیه‌یه‌ک‌گرتوه‌ی تیتادا دروسبووه. پاش بلابوونه‌وه‌ی نه‌و زمانه‌ نه‌ده‌بیه‌یه‌ک‌گرتوه، نه‌وسا له‌گه‌ل دیالیکته‌کانی زماندا به‌یه‌ک‌داده‌چن و جوژه‌ تیکه‌لبوونیک «تفاعلی*» له‌ نیتوانیاندا پتکدی. گهر ته‌ماشای دروسبوونی زمانی نه‌ده‌بی یه‌ک‌گرتوو بکه‌ین، نه‌وا لای ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک ته‌جروبه‌یه‌کی تازه‌ده‌بینین.» (14، 69)

لیرده‌دا ده‌توانین، چمن نمونه‌یه‌ک بئینه‌وه :

هیندی نه‌ته‌وه، نه‌و زمانه‌یه‌ک‌گرتوه‌یان، به‌هۆی که‌لتوره‌وه‌ لا دروسبووه. وه‌ک فارسه‌کان به‌هۆی هۆنراوه‌کانی «حافز» و په‌خشانه‌کانی «سه‌عدی»، له‌ شیراز سه‌ریه‌لدا. هه‌روه‌ها ده‌توانین، بلیتین: (نهم ته‌جروبه‌یه‌ی فارس، له هیندی دیمه‌نیدا، له دروسبوونی زمانی نه‌ده‌بیه‌یه‌ک‌گرتووئ ئینگلیزی ده‌چی. که نه‌ویش تیکه‌لبوونی نه‌ده‌بیات و شیعی «جۆسه‌ر» له‌گه‌ل شیوه‌ی له‌نده‌ندا که شیعی «شکسپیر» رۆلی خۆی هه‌بوو، له بلابوونه‌وه و چه‌سیاننیدا.» (16، 69)

هیندی نه‌ته‌وه‌ی دیکه، به‌هۆی که‌لتوور و باری نابوورییه‌وه، له سهرده‌میتکی میژوویی دیاری‌کراودا، نه‌و زمانه‌یان لا دروسبووه. وه‌ک: نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب، پیش نه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام ده‌رکه‌وئ، سه‌ره‌تایه‌کی بۆ

* لیرده‌دا، د. «عیزه‌دین»، ووشه‌ی «تفاعولی» به‌واتای «تیکه‌لبوون» به‌کاره‌یناوه. به‌لام، نه‌مه‌ه‌له‌یه. چونکه، «تفاعولی» به‌ «کارلیک یا کالیکردن» و «تیکه‌لبوون» هیش به‌ «خه‌لتی» عه‌ره‌بیه‌ی دئ.

زمانی ستانداردی عه‌ره‌ب دانابوو. دیاره فاکته‌ری ئابووری، کارتکی مه‌زن له بلاویوونه‌وه، چه‌سپاندن و سه‌قامگیربوونی زمانیتکی دیاریکراو ده‌کا. هه‌ر بۆیه، له لایه‌که‌وه به هۆی ئه‌و هۆنراوانه‌ی، له « که‌عبه » هه‌لواسرابوون. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، به هۆی بازگانی و باری ئابوورییه‌وه، رۆژبه‌رۆژ تا ده‌هات، زمانی عه‌ره‌بیبی به‌ره‌و پێشه‌وه ده‌چوو، تا هه‌ر دوو فاکته‌ره‌که، له بازاری « عوکاز » دا یه‌کیانگرت و زمانیتکی یه‌کگرتووی به هیتزی عه‌ره‌بیبی، له سه‌ر بنچینه‌ی دیالیتکی « قوره‌یش » دامه‌زرا. (باری ئابووری مه‌ککه و قوره‌یش و بێده‌رامه‌تیی و وشکوبرنگیی وایکرد، که کورانی « عه‌بد شه‌مس » هه‌ر یه‌که ریتگه‌یه‌ک بگرنه‌به‌ر بۆ رزگاربوون له‌و باره‌ نا‌قولایه. بۆیه، هه‌ر له کۆنه‌وه، « ئومه‌یه » که‌وته بازرگانیی و « هاشم » که‌وته زه‌یوانی که‌عبه و هه‌ر یه‌که له ریتبازی خۆیه‌وه، ده‌رامه‌تی بۆ تیره و ناوچه‌که‌ی خۆی په‌یداده‌کرد. بازاری « عوکاز - عکاظ » یه‌کگرتنیتکی ئه‌م دوو ریتبازه و جۆزه ته‌وژمیتکی پرویاگه‌نده‌ی ئه‌و زه‌مانه بوو بۆ هه‌ر دوو ریتبازه‌که. به‌م چه‌شنه، له‌گه‌ڵ بازاری مه‌ککه و بازاری بته‌په‌رستیدا، بازاری « عوکاز » یش به شیع‌ره و به « شیوه‌ی قوره‌یش »، که‌وته پرویاگه‌نده بۆ هه‌ر دوو بازار و له پال هه‌موو شوتنه‌وار و ته‌ئسیری دوو بازاره‌که‌دا، ناوازی شیعی‌ری « جاهیلی » و هه‌لواسراوه هه‌لبژارده‌کانی ده‌رگه‌ی که‌عبه‌ی به دیالیتکی قوره‌یش له ناو که‌عبه‌دا جیتگیرکرد. گه‌ر ته‌ئسیری « عوکاز » بۆ بلاویوونه‌وه‌ی ئه‌م دیالیتکه له سنووری تیره‌کانی حیجازدا بووین، ئه‌وا قورئانی پیرۆز و نایینی نی‌سلام بوونه هۆی په‌یدا‌بوونی زمانی نه‌ده‌بیبی یه‌کگرتووی عه‌ره‌بیبی. (15,69)

هیتدی نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌ش، به هۆی نایین و نایینزاهه، ئه‌و زه‌مانه یه‌کگرتووه‌یان لا په‌یداده‌بیت. هیتدیتکی دیکه‌ش، به هۆی نایین و ده‌سه‌لاتی رامیاری ده‌وله‌ته‌وه، دینگه سه‌ره‌کییه‌کانی زمانی یه‌کگرتووی وێژه‌یی خۆیان ده‌چه‌سپیتن. وه‌ک جووه‌کان، به هۆی ته‌ورات و ده‌وله‌تی ئیسرايله‌وه به نه‌نجامیانگه‌یاندا. هه‌روه‌ها، ده‌سه‌لاتیتکی ناوه‌ندیی یه‌کگرتووی به‌هیتز، به‌رنامه‌یه‌کی رامیاری گونجاو، به هۆی ده‌وله‌تیتکی سه‌ره‌به‌خۆی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه ده‌توانی، به ئاسانیی زمانی ستاندارد بچه‌سپیتن، وه‌ک لای

پروسه‌کان نهو زمانه چهسپی. (له سه‌دهی پازده‌دا، مۆسکۆ بوو به پایته‌ختی ده‌وله‌تی یه‌کگرتوو، نووسین و کاروباری ره‌سمیی به هه‌موو وولات‌دا، به دیالیکتی نهو ناوچه‌یه ده‌هات و ده‌چوو، شاعیران پروویان‌کرده پایته‌خت و چیرۆکی پرووسی سه‌ریده‌رتنا و نهو شیوه‌یه بوو به زمانیکی نه‌ده‌بییی یه‌کگرتوو بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی رووس.) «16.69»

دیاره کوردیش، له‌م یاسایه به‌ده‌ر نییه، زۆریه‌ی شاره‌زایان و نووسهران، له‌و باوه‌ره‌دان، (زمانی نه‌ده‌بییی یه‌کگرتوو کوردیی، له سه‌ده‌ی نۆزده‌وه، ده‌سیکردوه به دروس‌بوون و پێگه‌ی خۆی گرتۆته‌به‌ر و له گه‌شه‌سهندنایه) «12.69» هه‌ر چه‌نده، وه‌ک که‌می پێشتر گوتمان: زمانی یه‌کگرتوو نووسین، به شیوه‌یه‌کی سروشتیی و به‌پیتی ره‌وتی گۆزان‌کاریه گرنه‌گه میترووی یه‌کان، به چه‌ن قوناغیکدا تێپه‌رده‌بن، له‌به‌ر نه‌وه، (زمانی نه‌ده‌بییی یه‌کگرتوو شتی نییه، که ئاره‌زووی نه‌م پاشا یا نه‌و زانا دروسی‌کات، هه‌ر وه‌ک شتی‌کیش نییه، که چه‌ن زانایه‌ک به‌پیتی نه‌خشیه‌ک یا که‌ته‌لوکیتی ناماده دروسه‌کات و هه‌ر نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ش پێیازی تایبه‌تی نه‌ده‌بییی یه‌کگرتوو دروسه‌کات و هه‌ر نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ش پێیازی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، له دروسکردنی زمانی نه‌ده‌بییی یه‌کگرتوو دا.) «12.69»

به‌لام له هه‌مان کاتیشدا، «پروونا‌کبیر، نووسه‌ر، پسرۆر، لیکۆله‌ر، زمانناس و زمانزان» هه‌کانی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، ده‌سیکی بالاییان، له پێشکه‌وتن و گه‌شه‌سهندنی زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیاندا هه‌یه. نه‌وان ده‌توانن، به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، به توێژینه‌وه ئه‌کادیمیانه ده‌وله‌مه‌ندی‌که‌ن، که‌لک له هه‌موو دیالیکته‌کانی زمانه‌که‌یان وه‌رگرن، به ووشه‌ی پوخت و پاراو، به زاراوه‌ی نۆتی خۆمالیی و جیهانیی، پتر به‌هێز و پاراو‌یکه‌ن، رێزمانیکی یه‌کگرتوو و ناسانی بۆ دانین، هه‌ولده‌ن، به هۆی هۆکانی را‌گه‌یاندن و پلا‌کردنه‌وه‌وه، نه‌و زمانه ستاندارده‌ی ده‌یان‌ه‌وێ، به هه‌موو لایه پێکیبێتن و چه‌سپێتن.

هه‌ر چه‌نده، له سه‌رانسه‌ری کوردستاندا، تا ئێسته، له نێو نووسه‌رانی کورددا، زمانیکی ستاندارد نییه. به‌لام، وه‌ک گوتمان: له میتزه، زمانی یه‌کگرتوو کوردیی په‌یدا‌بووه، نه‌و زمانه‌ش به زمانی کوردیی ده‌ناسرێ. له

پرووی گراماتیک، فۆنیتییک و بنه‌ره‌تی فه‌ره‌نگه‌وه، خه‌سه‌له‌تی تایبه‌تییی
 خۆی هه‌یه. گرنه‌گرتین شتیش نه‌وه‌یه، هه‌موو پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به
 زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆیانی ده‌زانن. هه‌ر چه‌نده، زمانه‌که‌مان له‌ چه‌ن
 دیالیکتیکی جیا‌وازه‌ پیکهاتوهه، هه‌ر دیالیکتیکیش، چه‌ن
 خواردیالیکتیکی دیکه‌ی لی که‌وتۆته‌وه. به‌لام، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا
 ده‌بی، له‌ خۆمان پیرسین: زمانی ستاندارد چیه‌؟ کاتی وه‌لامی نه‌و
 پرسیاره‌مان دایه‌وه، پاشان پتویسته، بزاین، نه‌و زمانه‌ له‌ که‌یه‌وه له‌ نیتو
 کورددا په‌یدا‌بووه؟ زمانی ستاندارد چۆن په‌یدا‌ده‌بی؟ له‌ کوئی په‌یدا‌ده‌بی؟ له
 وه‌لامی هه‌موو نه‌م پرسیارانه‌دا ده‌توانین، بلتین: زمانی ستاندارد، (به‌و
 زمانه‌ ده‌وتری، که‌ له‌ زمانی یه‌که‌گرتوه‌وه به‌ هه‌موو دیالیکته‌کانه‌وه
 وه‌رنه‌گیرئ، یا بنا‌غه‌که‌ی له‌ یه‌کتی له‌ دیالیکته‌کانه‌وه وه‌رده‌گیرئ و زۆر جار
 پوخته‌کراوتیکی زمانه‌ یه‌که‌گرتوه‌که‌یه یا دیالیکتیکی په‌تی، یا بلتین،
 پوخته‌کراوتیکی زمانی قسه‌کردنه. نه‌م زمانه‌ ده‌بیته، زمانی نووسین و
 خوتندنه‌وه و نه‌ده‌بیات و پشت به‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی به‌ره‌وپیشچوون و
 ده‌وله‌مه‌ندبوونی زمان، ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی و به‌ره‌وپیش ده‌روا. زمانی
 یه‌که‌گرتوو و دیالیکته‌کانی زمان و نه‌ده‌بی فۆلکلۆری نه‌ته‌وه و زمانی
 نه‌ته‌وه دراوسێکان و نیستیلاخی زانستی جیهانی، گه‌وره‌ترین سه‌رچاوه‌ی
 نه‌و ده‌وله‌مه‌ند بوونه‌ن. «13,69 - 14»

د. «که‌مال فوواد»، ده‌رباره‌ی زمانی یه‌که‌گرتوو نووسین ده‌لی: (به‌لام
 ناشکرایه، کورد زمانیکی یه‌که‌گرتوو نییه‌ بو نووسین. هۆی نه‌مه‌ش له
 پیتشا نه‌گه‌رپته‌وه بو دابه‌شبوونی کوردستان هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئیسته، له
 نیتوان چه‌ند ده‌وله‌تیکدا، که‌ تا ئیسته هه‌یچیان دان به‌ مافی نه‌ته‌وه‌یی
 گه‌لی کوردا نانین، که‌ له‌ پیتش هه‌موویانه‌وه مافی خوتندن و نووسین و
 فیتروونه به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆی. نه‌م باره‌ ئالۆزه‌ بوته‌ هۆی لیکچهرانی
 که‌لتووری نه‌ته‌وه‌ی کورد و په‌یدا‌بوونی زیاتر له‌ زمانیک بو نووسینی
 کوردی، که‌ نه‌م‌رۆ خۆی له‌ دوو شتیه‌ی سه‌ره‌کیدانه‌یین، که‌ به‌ سێ جوړ
 نه‌لفووبی نه‌نووسری: کوردی پۆزاوایی یان کرمانجی ژووروو که‌ له‌ تورکیا
 و سووریا به‌ تپیی لاتینی و له‌ یه‌کیته‌یی سوڤیه‌ت به‌ تپیی رووسی /

Cyrillic نه نووسری، کوردیی رۆژمه‌لاتی یان کرمانجیی خواروو که له ئیتران و عیراق به‌کار دی و به‌تیپی عه‌ره‌بی نه‌نووسری. «19،88 - 20»
 میژووی سه‌ره‌لدانی زمانی نووسین، به‌پیتی ناوچه جیاجیاکانی کوردستان، بۆ میژووی نووسین به‌ زمانی کوردیی ده‌گه‌رێته‌وه. دیاره، یه‌که‌م نووسینی کوردیمان بۆ به‌جیماهی و به‌ده‌سمانگه‌یشتیبی، وه‌ک ده‌لتین: هۆنراوه‌کانی «بابا تایه‌ری هه‌مه‌دانی» یه، که له‌ نیتوان سا‌له‌کانی «935 - 1010» زدا ژیاوه. هۆنراوه‌کانیشتی به‌ دیالیکتی «لوورپی» نووسیون. واته: نه‌و میژووه، بۆ نو سه‌ده له‌مه‌وه‌ر ده‌گه‌رێته‌وه. (له‌به‌ر نه‌وه‌ی میژووی نه‌ده‌بیاتمان، له‌و کۆنتر ناو و به‌ره‌می شاعیری تری تو‌مار نه‌کردووه، بۆیه نه‌بی، نه‌وه به‌س‌لینین، که دیالیکتی لوورپی یه‌که‌م دیالیکتی کوردییه، که په‌لی بۆ نه‌وه هاو‌یشتیبی، که بیته‌ زمانی یه‌که‌رتووی نه‌ده‌بیات له‌ کوردستاندا.) «19،69»

شتیکی ناشکرایه، له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ده‌سه‌لاتی کوردیی یه‌که‌رتوو نه‌بووه، تا نه‌و دیالیکته وه‌ک زمانی ستاندارد، به‌ سه‌ر هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستاندا به‌پیتن، چونکه (هه‌ردوو حوکومه‌تی لوورپی گه‌وره له‌ سالی «550 - 827» ک «1155-1601» ز و پچ‌ووک له‌ «570 - 1250» ک «1174-1834» ز دا بوون.) هه‌ر چه‌نده، بابا تایه‌ریش له‌گه‌ل هه‌موو، نووسه‌ر و هۆنره‌کانی دیکه‌ی گه‌لانی ئیسلامی نه‌و سه‌رده‌مه‌دا، زۆر له‌ یه‌کدی جیا ناکرێته‌وه. چونکه، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، ده‌وله‌تی ناسیۆنال له‌ جیهاندا نه‌بووه. به‌لکوو، (ده‌وله‌تی ناسیۆنال له‌ دوا‌ی شو‌رشی فه‌رنسای «1789» دروسبوو) «155،27» هه‌موو نه‌و ده‌وله‌تانه‌ی هه‌شبون، ته‌نیا له‌ ئیمپراتۆریای گه‌وره، ده‌وله‌ته هه‌ریمی و میرنشینه ناوچه‌ییه‌کان پ‌که‌هاتبون. به‌لام، دوا‌ی نه‌وه‌ی، هیندی گه‌ل و نه‌ته‌وه، میرنشین یا ده‌وله‌تی تاییه‌تی خۆیان دامه‌زران، ئیدی هه‌ولیانداوه، زمانه نه‌ته‌وه‌یی دیکه‌ی خۆشیان، وه‌ک زمانی ستاندارد، له‌ سنووری نه‌و قه‌واره نه‌ته‌وه‌یی زدا به‌کاربیتن. بۆ نمونه: جگه له‌ «بابا تایه‌ر»، چن هۆنره‌تکی ناو‌داری دیکه‌ی وه‌ک: «مه‌لا په‌ریشان» ی لوور، له‌ «901 ک - 1495 ز»، له‌ ده‌وره‌ی کرماشان ژیاوه و هۆنراوه‌ی به‌ لوورپی و هه‌ورامیی گوتووه.

« سەی یاقو 1808 - 1881 » ز لە نزیک کرماشان ژیاوە و هۆنراوەی بە
کەلهوری گوتووە.

بەلام لەبەر ئەوەی، ئەو زمانە ستانداردە، بە پیتی دەسەلاتی رامیاری باو لە
کوردستاندا، بە شێوەیەکی بەر دەوام لە گۆراندابووە، هەر کاتی میرنشین
لە ناوچەیەک یا لە بەشێکی کوردستان روخا بێ، ئیدی، لە گەڵ خۆیدا
زمانی نووسینە کەشی جوانە مەرگ کردووە. تا جاریکی دیکە، لە شوێنتیکی
دیکە ی کوردستان، دەسەلاتیکی دیکە ی کوردی دامەزرێوە، دیالیکتیکی
دیکە، بە پیتی دانیشتوانی ئەو ناوچەیە ی میرنشینە کە ی تیدا دامەزرێوە،
و هک زمانی نووسین خۆی سەپاندۆتەووە. نووسەر و هۆنەرەکانی کوردیش،
ورده و رده ههولیانداوه، دیالیکتی ئەو ناوچەیە بە کاربێتن، بە کوردی
بنوسن، ئەو دیالیکتە و هک زمانی ستاندارد بە کاربێتن و بلاو کە نەووە.
بۆیە، کرمانجیی ژوو روو لە سە دە ی پاز دە - حە قە دا، لە رتی دە سوپە نجە ی
زێرنی « عە لی هە ریری 1010 - 1077 » ز، « فە قی تە یران 1307 - 1375 » ز،
« مە لای جزیری 1407 - 1481 » ز، « عە لی تە رمۆکی 1591 - 1659 » ز و
« ئە حە دی خانی 1650 - 1706 » ز یەو، هە و لید او، و هک زمانی نووسین
لەو ناوچەیە دا، جێ بە دیالیکتەکانی دیکە لە قکا و خۆی بسە پینتی.

گەر دیالیکتی کرمانجیی ژوو روو، لە لقە دیالیکتەکانی « بۆتانیی،
هە کاری، بادینانی، بایە زیدی، ناشتایی و ... » پیکهاتیی، ئەوا لەو
سە رده مە دا، نووسەر و هۆنەرەکانی کورد، بە بە شە « بۆتانیی » یە کە ی
نووسیویانە، هە ست و سۆزی دل و دەروونی خۆیان دە رپرێو، هۆنراوەکانیان
پێ هۆنیو تە وە. (بەر هە می شاعیرانی ئە م دیالیکتە، بە شی بۆتانییە کە ی
کردووە بە بنکە ی دە رپرین و هە ولی ئە وە ی داو، کە سوود لە دیالیکتەکانی
تری کوردی بیینی و زمانی ئە دە بیی یە کگرتوو لەو کۆ مە لە دیالیکتە و لە
تە ئسیری ئە دە بیات و ووشە ی زمانانی دراوسێ پیکبیتنی.) « 20، 69 »
لە گە ل ئە وە شدا، کاتی میرنشینەکانی نیوان « جزیرە و دە رسیم »، یە ک لە
دوای یە ک تیکچوون، کرمانجیی ژوو روو ئەو خە سلە تە ی لە دە سداو. ئیدی
نە ی توانیو، و هک زمانی ستاندارد، جێگە ی خۆی لە کوردستاندا بکا تە و،
رە گدا کۆ تی و پە لویۆ بەا ویری ئی. واتە: لە گە ل هە لە میژووی یە کە، بۆ

دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیکی ناسیۆنالی یه‌گرتوو، له‌ده‌س کورد چوو، ئه‌م دیالیکته‌ش، سه‌روه‌یی خۆی وه‌ک زمانی ستاندارد له‌ده‌سه‌داوه و له‌ په‌لوپۆهاو‌یشتن که‌وتوو.

به‌لام، به‌پیتی ره‌وتی گۆزانکاریه‌ میترووی یه‌کان، به‌و پیتییه‌ی رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ شتۆه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له‌ خه‌باتیکی سه‌ختی نه‌ته‌وه‌ییدا بوون، هه‌ولیا‌نداوه، له‌ ده‌س « داگیرکردن، چه‌وساندنه‌وه، زۆررداری و ده‌سه‌لاتی بیانیی » رزگارانیی. ئیدی جارێکی دیکه، له‌ ناوچه‌یه‌کی دیکه‌ی کوردستان، میرتیکی دیکه، میرنشینیکی دیکه‌ی دامه‌زراندوو. له‌ سایه‌ی ده‌سه‌لاتی ئه‌و میرنشینه‌دا، دیالیکتیکی دیکه سه‌ریده‌رتناوه و خۆی سه‌پاندوو. بۆیه، له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی « ئه‌رده‌لان 617 - 1284 » ک « 1867-1220 » زدا، دیالیکتی « گۆران » وه‌ک زمانی ستاندارد، جیگه‌ی دیالیکتی کرمانجیی ژوورووی گرتۆته‌وه. له‌و سه‌رده‌مه‌شدا، به‌ ته‌واوی گه‌شه‌یکردوو و جیپیتی خۆی کردۆته‌وه. هه‌ر چه‌نده، ده‌سه‌لاتی رامیاری، له‌ گه‌شه‌سەندنی ئه‌م دیالیکته‌دا، وه‌ک فاکته‌ری، کاریگه‌رتییه‌کی زۆری هه‌بووه، (به‌لام ته‌نیا بۆ ئه‌م دیالیکته‌ی کوردیی، په‌نگه‌ نایین و مه‌زه‌ب و ته‌ریقه‌ت، هۆیه‌کی بنه‌ره‌تی گه‌شه‌سەندنی ئه‌م دیالیکته‌ بن.) « 24،69 » چونکه، شاره‌زایانی میتروو و زمانی کوردیی له‌و باوه‌ره‌دان، بنچینه‌ی زمانی نایینه‌ کۆنه‌کانی کورد، له‌م دیالیکته‌وه زۆر نزیک‌بووه و لیکچوونتیکی ته‌واو، له‌ نێوان گاتا‌کانی زه‌رده‌شت و هۆنراوه‌ی هه‌ورامیدا هه‌یه. (گۆزانی مه‌زه‌به‌ی گۆزانه‌کان و شیعرێ نایینی ئه‌هلی هه‌ق به‌م شتۆه‌یه نووسراون.) « 24،69 » هه‌روه‌ها، « پیرشالیاری هه‌ورامیی، سه‌یده‌ی هه‌ورامیی، بیسارانیی، مه‌وله‌ویی و مه‌ولانا خالیدی میکایلی جاف 1777 - 1826 »، هه‌ر به‌م لقه‌ دیالیکته‌ی گۆران « هه‌ورامیی » هۆنراوه‌کانی گۆزان گوتوو. دیاره، ئه‌و چه‌ن که‌له‌پیاو و هۆنهره‌ گه‌ورانه، به‌ تایبه‌تی « مه‌وله‌ویی »، که‌ خۆی هه‌ورامیش نه‌بووه، پتر له‌ ژێر کارتیکردنی شیخ سیراجه‌دینی ته‌وتله‌ « 1774 - 1867 » ز و ریتبازی نه‌قشه‌ن‌دیدا بوون بۆیه، هه‌ر به‌ هه‌ورامیش نووسیوانه. « عه‌لادین سو‌جادیی » ده‌رباره‌ی « مه‌وله‌ویی » ده‌لتی: (له‌ به‌ر سۆزی مه‌عنه‌ویاتی شیخ وه‌سمانی ته‌وتله‌،

بووه) به هه ورامیی هۆنراوهی گوتووه. چونکه (شیخ وهسمان له بازاری تهسه وفدا قبله نمای مهولهوی بووه و زمانی شیخ وهسمان زمانی هه ورامی بووه.) «274، 67» به لام، هه ره له وه سهرده مانهدا و دواي نه وهی دهوله تی نهرده لان روخواه، ئیدی ورده ورده، نوسین بهم دیالیکتهش، به ته واری کزولا وازبووه و پیتچراوه ته وه.

پاشان، له سهرده می میرنشینی باباندا «1500؟ - 1851» ز، له ناوچهی قه لاجوالان و سوله یمانیدا، به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو، وهک زمانی ستاندارد، جیتگی خۆی کردۆته وه، به تایبه تیی شتیهی سوله یمانیی، که به کتی له و چوار لقه دیالیکتهی کرمانجیی خواروو «سوله یمانیی، سنهیی، موکریانیی و سۆرانیی» پیکدیتن. له و کاته وه تا نه ورۆ، وهک زمانی نوسین و خوتنده وه، له زۆریه ی زۆری ناوچه کانی رۆژهه لات و باشووری کوردستاندا چه سپیوه. هه ره له کۆنه وه تا نه ورۆ، چند هۆنه ریکی پایه بلندی ناوداری وهک: (نالیی «1797- 1855» ز، سالم «1800 - 1855» ز، کوردیی «1809 - 1849» ز، مه حویی «1830 - 1904» ز، هه ریق «1851 - 1907» ز، پیره مه یرد «1867 - 1950» ز، هه مدیی «1876 - 1936» ز) و گه لئی هۆنه ری پایه بلندی دیکهش، هۆنراوه کانی خویان بهم لقه دیالیکته هۆنیوه ته وه.

جگه له وهی، زۆریه ی زۆری نووسه رانی کورد، هه ره چهنده، به چهن دیالیکت و خواردیالیکتیکی جیاواز په یقیون، به لام، به ره هه مه کانی خویان بهم شتیه زمانه تۆمار کردووه، وهک: (حاجی قادری کۆیی «1815 - 1892» ز، نه خته ر «1836 - 1886» ز، شیخ ره زای تاله بانیی «1835 - 1909» ز، سالمی سنه «1845 - 1919» ز، مه جدی «1849 - 1925» ز، نه ده ب «1859 - 1912» ز و ... تاد).

ئیدی به و شتیه یه، له و سهرده مه وه تا نه ورۆ، نه و زمانی نووسینه، به شتیه یه کی به رده وهام، له «گۆران، پتیشه و تن و گه شه کردن» دابووه. دیاره، زمانیش وهک کۆریه یه کی ساوا وایه، هه می شه، له په ره سه ندن و گه شه سه نندا یه، له هه موو قۆناغه کانی ژبانیدا، به شتیه یه له شتیه کان، پتر به ره و «پتیه یشتن، کاملبوون و گه شه سه ندن» ده روا، تا به ته واری

پتیده‌گا. بۆیه، (ئەو زمانە کوردییە، یا وردتر ئەوە بیژین، ئەو دیالیکتە کوردییە لە سەرەتاوە شیعری نالیی و سالم و کوردیی پێ نووسرا، تەواو ئەو دیالیکتە نەبوو، کە خەلکی سولەیمانی پیتی دەپەیشن. بەلکوو ھەر وەک خەلکی سولەیمانی خۆیان تیکەلبوون و گەر شتیوێ قسەکردنیان تەئسیری چەن دیالیکتی جیاوازی کوردیشی تێیدا دیار نەبووی. ئەوا چەن بەشە دیالیکتی ھەر کاری تیکردوو. ھەر وەھا، ئەم تیکەلییە لە زمانە ئەدەبییە کەشدا ھەر دیاربوو. (32،69) جگە لەوێ، « پروداوە گەورە کۆمەلایەتییەکان، گۆرانکارییە گرنگە نابووارییەکان، پیتشکەوتنە لەبەرچاوە زانستییەکان، گەشەسەندنی تەکنۆلۆژیا، بلاوونووەی نامیری نوێ و پەرسەندنی ھۆکانی راگەیانندن « رادیۆ و تیلیفیزیۆن » بە تاییبەتی و ھۆکانی چاپەمەنیی « رۆژنامە و گۆنار » بە گشتیی، « بە شتیوێکی بەردەوام، کاریان لە پیتشکەوتنی ئەم دیالیکتە بە گشتیی و شتیوێ زمانی سولەیمانی - موکری بە تاییبەتی کردوو، بە ووشە و زاراوەی جۆراوجۆری « ھونەری، وێژەیی، میترووی، جوگرافیایی، رامیاری، کۆمەلایەتی، نابوواری و زانستەنە، « دەولەمەندیانکردوو.

کەواتە دەتوانین، بلیین: بەشەدیالیکتی کرمانجیی خواروو، لە چاوە ھەر دوو دەستە خوشکە دیالیکتەکە دیکە « لووری و گۆران » لە سەرەتادا، پاشتریش بە بەراوردکردن لەگەڵ بەشەدیالیکتی کرمانجیی ژووڕوودا، بۆیە وەک زمانی نووسین، بە سەرکەوتوویی مایەو و لەنیتونەچوو، بەلکوو بەرەبەرە پیتشکەوت و بلاوۆو و رۆیی، چونکە :

1. سولەیمانی کە پیتەختی بابانەکان بوو، ھەر لەو رۆژەوێ شار دروسکرا، لە رۆژبە رۆژی ناوچەکانی کوردستانەو، خەلکی بۆھات، لیتی نیشتەجیبوون و بە ھەموو لایەکیان ناوہەدانیانکردووە. ئەم کۆمەلە خەلکانە، ھەر یەکەیان بە دیالیکتی یا خواردیالیکتی ناوچەکەیی خۆیان دەپەیشن. بەلام، لە ئەنجامدا ناچاربوون، تەنیا بەو شتیوێ زمانە بنووسن، کە لە سەرەدەمی میرنشینی باباندا باوو.

2. ئەم لقەدیالیکتە، بە ووشە و زاراوەی دیالیکتەکانی دیکە، دەولەمەندتر بوو. لەبەرئەو، رۆژبەرۆژ بەھێزتربوو، توانای ژبان و مانەوێ پتربوو.

3. نووسهران و هۆنهرانی ناوچه جیاجیایکانی دیکهی کوردستانیش، هر بهم شیوه زمانه نووسیویانه.

4. کاتتی میرنشین و دهوله تهکانی « لوورستان، نهرده لان، جزیره و بوتان » روخان، هر دوو دیالیکته کهمی « لوور و گۆزان »، هرروه ها به شه دیالیکتی کرمانجیی ژووروو، نهو تاووتین و گورهی خویان نهما و له دهه سیاندا. بهلام، کاتتی میرنشینیی بابان، له سالی « 1851ز » دا، دوا هه ناسهی ژبانی ده دا، له لایهن ئیمپراتوریای عوسمانیییه وه داگیرکرا، ناوچهی سوله یمانی به تهواویی، به ولایه تی به غداوه به سرایه وه. پاشان، جهنگی یه کهمی جیهان روویدا، ئینگلیزه کان باشووری کوردستانیان داگیرکرد، لهو ماوه درێژه دا، واته: له نیتوان سالهکانی « 1851 - 1918 » ز، نهو شیوه زمانه، به لگهی بوونی خۆی له دهس نه دا، نووسهران هر بهو لهقه دیالیکته ده یاننووسی، هۆنهرهکانیش هۆنراوهکانی خویان، هر بهو شیوه زمانه دههۆنیییه وه.

5. کاتتی، له باشووری کوردستان، یه کهم و دووهم دهسه لاتی کوردیی، له نیتوان سالهکانی « 1918 - 1925 » ز، به رتبه ریی « شیخ مهحموودی بهرزنجیی » دامه زرا، زمانی کوردیی وهک زمانیکی رهسمیی، مامه لهی له گه لدا کرا، له بهر تیه بهر تیییهکانی دهوله تدا، زمانی کوردیی به کار دیترا، له خوتندنه گه کاند، خوتندکارهکان به زمانی کوردیی ده یانخوتند، رۆژنامهکان به کوردیی چاپده کران، هه موو شتی به زمانی کوردیی نازادبوو، به تاییه تیی لهو سهرده مانه دا، چهن نامیلکه و پهرتووکتی، له سهه « زمان، فه رههنگ و ریتزمانی کوردیی » نووسران و بلاوکرانه وه.

6. ئینگلیزهکانیش، به پیتچه وانهی داگیرکهره تورکه عوسمانیی و فارسه کانه وه، هر چهند داگیرکهر بوون، بهلام، دهسیکی بالایان له پیشخستن و بلاوکردنه وهی زمانی کوردیدا هه بوو. چاپخانه یهکی کوردییان له سوله یمانی دامه زرانند. رۆژنامه یهکیان به زمانی کوردیی ده رکرد. دانیان به هه موو مافه که لتوویرییهکانی گهلی باشووری کوردستاندا نا. ته نانهت، یهکیکی وهک « مینجهر سۆن »، چهن دین گوتهاری، له سهه زمانی کوردیی نووسی، پهرتووکتیکی له سهه ریتزمانی کوردیش دانا. هرروه ها، تا ئیسته، چهن دین فه رههنگی گچکه و گه وره، بهم شیوه زمانه، له لایهن شاره زایانی

زمانی کوردییەوێه دانراوه، که له جیگهیهکی دیکه‌ی باسه‌که‌ماندا، به درژی لێ ده‌دوین.

7. دوا‌ی نه‌وه‌ی، ئینگلیزه‌کانیش باشوری کوردستانیان چۆلکرد، زمانی کوردیی هه‌ر وه‌ک خۆ‌ی مایه‌وه، له‌ قۆناغی خۆتندنی سه‌ره‌تاییدا، خۆتندکارانی کورد به‌ کوردیی ده‌یان‌خوین.

8. کاتی کۆده‌تاکه‌ی «14/ یولی/ 1958» یش رویدا، زمانی کوردیی هینده‌ی دیکه‌ پێشکه‌وت.

9. دوا‌ی نه‌وه‌ی، سالی «1970»، رێکه‌وتنه‌مه‌که‌ی یازده‌ی مارس‌یش، له‌ نێوان سه‌رکرده‌یه‌تی شوژی کوردستان و ده‌وله‌تی داگیرکهری به‌عسدا مۆرکرا، زمانی کوردیی به‌ گه‌شتیی و نه‌م شتیه‌ زمانه‌ی سوله‌یانی به‌ تایبه‌تی، سه‌رکه‌وتن و پێشکه‌وتنێکی یه‌که‌جار گه‌وره‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ بینی.

له‌ به‌ر هه‌موو نه‌م هۆیانه، به‌شه‌دیالێکتی کرمانجیی خواروو و شتیه‌ی سوله‌یانی توانی، به‌ره‌ره‌کانییه‌کی زۆر بکا، وه‌ک زمانی نووسین و خۆتندنه‌وه‌ ب‌میتێته‌وه‌، به‌ ته‌واویی خۆ‌ی راگری، به‌ره‌ره‌کانی هه‌موو هه‌لوته‌قه‌لاکانی، ده‌وله‌تی داگیرکهری عێراق، بۆ له‌ نێو بردنی زمانه‌که‌مان بکا. به‌ شتیه‌یه‌ تا ئێسته‌ش، تیشکی گه‌شی نه‌و چرا به‌هێزێ نووسین، به‌ کوردیی به‌ گه‌شتیی و به‌م له‌قه‌دیالێکت به‌ تایبه‌تی نه‌کوژاوه‌ته‌وه‌، به‌لکوو، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، رۆژبه‌رۆژ، هه‌نگاوی گه‌لێ گه‌وره‌ی بۆ پێشه‌وه‌ ناوه‌ و به‌ره‌وپێشیشه‌وه‌ ده‌چن.

له‌گه‌ل هه‌موو نه‌م راستییانه‌شدا، ناتوانین، به‌ ته‌واویی بلتین: نه‌ورۆ ئیمه‌ی کورد، زمانێکی ستاندارمان هه‌یه. به‌لکوو ده‌توانین، بێژین: له‌و ناوچانه‌ی به‌ به‌شه‌دیالێکتی کرمانجیی خواروو، شتیه‌ زمانی «سوله‌یانی - موکری» ده‌نووسن و ده‌خۆتێنه‌وه‌، تا راده‌یه‌کی زۆر، نه‌و زمانه‌مان هه‌یه. واته‌: گه‌ر سنووری جوگرافیی زمانه‌ ستاندارده‌که‌ی نه‌م له‌قه‌دیالێکت دیاریکه‌ین، به‌م شتیه‌ ده‌بن: له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان - جگه‌ له‌ ناوچه‌کانی «لوورستان» و «هوروبه‌ری» ورمێ و شکاک»، هه‌ر له‌ «سه‌» وه‌ تا «خانه» به‌م شتیه‌ ده‌نووسن. هه‌ر چه‌نده‌، هیندی نووسه‌ر و هۆنهری نه‌و ناوچانه‌ش، هه‌ر به‌م شتیه‌ زمانه‌ ده‌نووسن، به‌لام هینستا، نه‌وه‌ هه‌موو شتی نییه‌.

له باشووری کوردستان، جگه له ناوچهی « بادینان »، که هیندی له نووسهران و هۆنهرهکانی ئەم ناوچهیەش، ئەم لقه دیالیکته بە باشی دەزانن، پیتی دەنووسن و پیتی دەخوێننەوه، هەموو ناوچهکانی دیکە، بەم دیالیکته دەنووسن. جگه لهوهی، له هەموو شوێنهکاندا، کورد بەم لقه دیالیکته دەنووسی، هەرۆه ها پیتی عەرەبیش بەکار دێن.

بەلام له باکووری کوردستان و باشووری پچووک، بەشه دیالیکتی کرمانجیی ژووورو بەکار دێن و بە پیتی لاتین دەنووسن. ئەمەش خۆی له خۆیدا، جیاوازییەکی گهورهی له نێوان، هەردوو بەشه دیالیکتهکی کرمانجیی «ژووورو و خواروو» دا دروسکردوو و کەلتیتیکی گهورهی، له زمانهکه مان کردوو. بۆیه، گەر زمانی کوردیی، له هەر چوار دیالیکته سەرەکییهکهی کوردیی پێکهاتیی، ئەوا دیسانهوه هەر ناتوانین، بلتین: تا ئێسته، یەک زمانی یهکگرتوی نووسینی کوردیمان هه‌بووه و هه‌یه!

11. زمانی نووسین و خویندنهوه لای کورد :

گه شه کردنی زمان، وهک پرۆستیسی منالبوون و گه وره بوون وایه. سه ره تای دروسبوون و پتیه یشتنی ههیه، به لام مردنی نییه. چونکه، بوونی ههر زمانن، به بوونی نه ته وه که وه به سراوه، گهر نه وه نه ته وه یه نه ما، نه وه زمانه که شه نامیتن. منالی زمان، ههر له کۆرپه ییه وه تا پیرده بی، به چه ن قوناغیتکدا تپیه رده بی. له ههر قوناغیتکیشدا، به شتیه ی جیاواز ده گۆزی و پتیه که وی. نه وه زمانه ی ئیمه ی کوردیش، نه ورۆ پتی ده دوتین، به چه ن قوناغیتکی میژووی گرنگدا رۆیشتوه، تا به م زمانه ی نه ورۆ گه یشتوه. له ههر قوناغیتکی میژویشدا، زمانه که مان « شتیه یه کی جیاواز، نه لفریته کی جیا، رینووسیکی تایه تیی، ریزمان و دارشتنتیکی دیاریکراوی خۆی » هه بووه، که له سه رده مه کانی پیش خۆی جیا ده کاته وه. گومانی تیدا نییه، چ زمان و چ وێژی کوردیی، له سه رده می ده سه لات و نایینه کۆنه کانی کورددا، واته: پیش نه وه ی نایینی نیسه لام، له کوردستاندا بلاویته وه، له گه ل سه رده می نیسه لام و دوای نیسه لام جیاوازیه کی گه وره ی ههیه.

گه ر گه شتتیکي درتژ، به نارشیفی میژووی زمانه ی کوردیدا بکهین، بو سه ره داوی ده سپتکردن و دروسبوونی زمانه ی کوردیی بکه رین. بمانه وی، ره گورپه یه زمانه که مان، به ته واوی ساغکه ینه وه، نه وه توشی گه لی چه له مه ده بین. چونکه، میژووی زمانه که مان زۆر روون نییه. له به ره نه وه، به لگه نامه ی زۆر ریکویتیک و جیتی باوه رمان ده س ناکه وی. بویه ده بی، له کاتی لیکۆلینه وه و توێژنه وه ی زمانه که ماندا، هه ولدهین، له رتیازی لیکۆلینه وه ی زانستانه لا نه دهین. ده قه راسته کان له ده قه ناراست و ده سکرده کان جیاکه ینه وه، تا میژوویه کی راست و دروستمان ده سکه وی.

هه لبه ته، له نه نجامی داگیرکردن و دابه شکردنی به رده وامی کوردستاندا، گه لی به لگه ی بوونی زمانه که مان فه و تاوه. یا له لایه ن دوژمنان و داگیرکه رانه وه شتوتندراوه. نه وه شی ماوه ته وه، هیتده روون و ئاشکرا نییه، تا بی سه ره شه و به ئاسانی، پشتیان پی به ستین و مۆرکیکی کوردییان پتیه نیتین. چونکه، له لایه که وه هیتدیکیان به ته واوی ئاشکرا نین. له

لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، هیندیکیان جیگه‌ی باوه‌ر نین. پی ده‌چی، دروسکرابن.
 هیندیکی دیکه‌شیان، پیوستیان به روونکردنه‌وه‌ی پتر هه‌یه.
 ئەم باره، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا لای کورد، وا به‌و شتیه‌یه شتیاوه، به‌لکوو، لای
 هه‌موو ئەو گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ی، له‌ میژرودا چه‌وسیتراونه‌ته‌وه، خاوه‌نی
 قه‌واره‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان نه‌بوون، زمانه‌که‌یان تووشی ئەو
 پاشاگه‌ردانیی و مالتیرانییه‌ بووه. به‌ تایبه‌تی، هیندی له‌ زمانه
 رۆژه‌لاتیه‌کان، تا ئیسته‌ به‌ ته‌واوی، ره‌چه‌له‌کیان زۆر روون نییه.
 هیندی له‌و گه‌لانه، له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی جیا‌جیای خۆیاندا، گه‌لن
 به‌لگه‌نامه‌ی « میژرووی، هونه‌ری، ویتیه‌ی و زمانه‌وانیی » ساخته‌یان
 دروسکردوه، بناغه‌ی ئەو به‌شه‌ گرنگانه‌ی، میژرووی نه‌ته‌وه‌کانی خۆیان پی
 دارشتوه و بنچینه‌که‌یان پته‌وکردوه. بۆ نمونه: « فارس، عه‌ره‌ب و
 تورکه‌کان », له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتیاندا، ئەم کارانه‌یان به
 ئەنجام‌گه‌یاندوه. به‌لام به‌ داخه‌وه، له‌و بواره‌دا کورد، له‌ هه‌موو
 نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لات، هه‌ژارتر و بیده‌سه‌لاتریوه. چونکه، له‌ لایه‌که‌وه‌ نه
 ده‌وله‌تییکی ناوه‌ندیی به‌کگرتوی هه‌بووه، نه‌ ده‌سه‌لاتییکی نه‌ته‌وه‌یی، له
 کوردستاندا هه‌بووه، تا سه‌رانی ئەو ده‌وله‌ته، بیر له‌و کاره‌ بکه‌نه‌وه، هه‌موو
 هیز و توانای خۆیان گردکه‌نه‌وه و به‌گه‌رخه‌ن، ئەو جوژه‌ کارانه‌ جیبه‌جیکه‌ن.
 له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، کوردستان له‌ میژره‌ داگیر و دابه‌شکراوه. کورد وه‌ک
 نه‌ته‌وه‌یه‌ک، هه‌رگیز سه‌ر ئەوه‌ نه‌په‌رژاوه، بیر له‌وه‌ بکاته‌وه، زمانه‌که‌ی
 خۆی بیژنیته‌وه، پیتشیخا، ده‌سه‌رنگینی خۆی له‌و بواره‌دا بنوینتی.
 به‌لکوو، ته‌نیا ماوه‌ی ئەوه‌ی هه‌بووه، داکوکیی له‌ بوونی خۆی و
 نیشتمان‌که‌ی بکا، به‌ دل و به‌ گیان، زمانه‌که‌ی له‌ توانده‌وه‌ بیاریزی، تا
 له‌نیوه‌ نه‌چی، له‌ بۆته‌ی ئەو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ داگیرکه‌رانه‌دا، خۆی و زمانه‌که‌ی
 نه‌توتیه‌وه. ئەوه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، کورد هینده‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی موسولمان، له
 خواترس و سه‌رپاسبووه، وایزانیوه، گه‌ر میژروویه‌کی ساخته، بۆ خۆی و
 زمانه‌که‌ی دارپۆتی، ئەوا نه‌ سه‌رده‌گری، نه‌ که‌سیش لیتی قه‌بولده‌کا!
 دیاره، لیسه‌دا ده‌کرتی، باسی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی کوردیش بکه‌ین. به
 شتیه‌یه‌کی گشتیی، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی کورد لا‌وازیوه‌ و ئیسته‌ش، ئەو

ههسته، هه لاوازه. نهو لاوازییه لای کورد، به شتیویه بهوه، زمان و میژووی نه تهوهیی خۆی، هیتنده لا گرنگ نه بهوه، پتر له ژیر کارتیکردنی، زمانی نه تهوه هاونهژاد و موسولمانهکانی دهووربه ریذا بهوه. زمانی فارسیی و عه ره بیی له لایه، نایینی نیسلا مییش له لایه کی دیکه وه، کارتکی وا گه وره یان، له ههستی نه تهوهیی و زمانی کوردیی کردوه، ته نانهت، هیتندی له کورد، میژووه کهی خۆیان، به میژووی چاخی « بهرد، بتپه رستی، گومرایی و گاوری » داناه، ههه ره لایه گه له موسولمانهکان و ههه هیتندی له مه لا و پیاوه نایینییهکانی کورد، وایان له کورد گه یاندوه، ته نیا زمانی نایین و گه لی برا، له زمانی کوردیی باشر و پتیشکه وتوتوره. بۆیه، کورد له هه موو چاخهکانی میژوودا، له رووی « میژوو، زمان و ههستی نه تهوهیی » یهوه لاوازهوه.

هه لبه ته، هه ره له کۆنه وه، هه میشه هیتندی گرفتیی سه ره کیی هه بهوه، پتی به « گه شه کردن، پتیشکه وتتی میژوو و زمانی نه تهوهکان » ی ناوچه که گرتوه، بۆیه، بهو شتیویه یان لی به سه ره اتوه. گرنگترین نهو هۆیا نهش نه مانه ن: « بنده سیی، دوکه وتووی، نه زانین، نه خوتنده واری، نه لفقویتی تاییه تیی، خوتندن و نووسین » نه بهوه. به لگه ی میژووی نییه، به لکوو، نه وه ی هه یه، زۆریه ی وهک: « چیرۆک، داستان، نهفسانه و فولکلور » ده مبه دهه و پشته شهت، پیمانگه یشتوه. هۆکانی راگه یاندن و تۆمارکردن نه بوون، تا له فهوتاندن بیانپارتزی. نه وانهی، به گتیرانه وهش به دهسمانگه یشتوون، یا به ته وایی پیمان نه گه یشتوون، یا لیتیان زیاد و که مکراره. هیتندیکیان، هه ره له بیچوونه ته وه، هیتندیکیان دیکه شیان دهسکاریکراون و شیتوتندراون. هیتندی لهو باهه تانهش، ناویشانیکی روونیان نییه، خاوه نهکانیان دیار نین، یا به ناوی خوازراوه تۆمارکراون.

ئیه، گه ره زۆر دوور نه پۆین، بۆ سه ره ده مه تاریکهکانی میژووی پتیش ایینیکی دوور نه گه پتینه وه، نهوا ته نیا باسی سه ره ده می ساسانیی و اسلام بکهین، واته: لهو گتورانکارییه ی له دهسه لاتتی رامیاری، نیتوان فارسهکان و عه ره بهکان « ساسانیی و نیسلام » دا پویدا، بکۆلینه وه، بۆمان ده ره کهوئ، بۆچی لهو سه ره ده مانه دا کورد، به زمانی خۆی نه ینووسیوه؟

1. ساسانی و کورد، یهک نایینیان هه‌بووه. واته: زمانی نایینیان یه‌کبووه.
2. هر دوو زمانی نه‌ته‌وه‌یی فارس و کورد، زۆر له یه‌ک‌دییه‌وه نزیک‌بوون. له‌به‌رته‌وه، کورد له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، هر به‌و زمانه نووسیوتی، که ساسانییه‌کان به‌کاربانه‌یتاوه.
3. کاتن، نایینی نیسلام له ناوچه‌که‌دا بلاویۆوه، یه‌که‌م کارئ کردی، نایینه‌کۆنه‌کانی ساسانی و کوردی له‌نیتورد.
4. نایینی نوئ، به‌ زمانی عه‌ره‌یی بوو. له‌ ڕێگه‌ی نایینه‌که‌وه، زمانی عه‌ره‌یی کارئکی زۆری، له‌ هر دوو زمانی فارسی و کوردی کرد. به‌ تایه‌تی، خوتنده‌وارانی کورد، پشتیان له‌ زمانه‌که‌ی خۆیان کرد، به‌ هه‌موو شتیه‌هه‌ولیا‌نده‌دا، زمانی نایینی نوئ فترین، ڕاژه‌یکه‌ن، هر به‌و زمانه‌ نوئیه‌ش ده‌یان‌نووسی. سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ڕاژه‌کردنه‌ش، هیشتا، عه‌ره‌به‌ موسولمانه‌کانی سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی « ئه‌مه‌وی و عه‌باسی »، فارسه‌ موسولمانه‌کانی سه‌رده‌مه‌ جیا‌وازه‌کانی ئیمپراتۆریای « سه‌فه‌وی، قاجاری و په‌هله‌وی »، هه‌روه‌ها، تورکه‌ موسولمانه‌کانی سه‌رده‌می ئیمپراتۆریای عوسمانی، ڕێگه‌ی ئه‌وه‌یان به‌ کورد نه‌ده‌دا، زمانه‌که‌ی خۆی به‌ نازادی به‌کاربیتن، به‌ هه‌موو شتیه‌هه‌ولیا‌نده‌کرد، هه‌ولی له‌نیتوردنیان ده‌دا.
- هر چه‌نده، « عه‌لادین سو‌جادیی » ده‌لت: (نایینی پی‌روزی نیسلام وه‌نه‌بت، دژی ئه‌م جو‌ره‌ شتانه‌بت. به‌لکوو گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ بو‌ به‌رزی ئه‌م نایینه‌ و بو‌ هاندانی ئه‌م نایینه‌ بو‌ خوتنده‌واری و بو‌ زانین، یه‌که‌م نایه‌تی « قورئان »ه، ئه‌فه‌رموئ: « اقرا باسم‌ الذی خلق، خلق الانسان من علق، اقرا و ربک‌ الاکرم، الذی علم بالقلم، علم الانسان ما لم‌ یعلم » (« 146، 68 »
- راسته، نایینی نیسلام هانی خوتندن و خوتنده‌واری داوه و هانیشیده‌دا. به‌لام، نایا به‌ چ زمانی هانیده‌اوه؟ مه‌به‌سی له‌ چ خوتنده‌واریه‌ک بووه؟ چونکه، نایه‌ته‌که‌ به‌ زمانی عه‌ره‌یی بووه، په‌یام‌به‌ره‌که‌ش هر عه‌ره‌ب بووه! من پیتموایه، له‌ویدا، ته‌نیا مه‌به‌س له‌ زمانی نایینه‌که‌ بووه، که عه‌ره‌یی بووه، نه‌ک مه‌به‌س له‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی دیکه‌ بووبت!

به لکوه دهبوایه، هموو گهل و نه ته وه کان، کاتن موسولمان دهبن، فیری زمانی نایینه گهش بن. چونکه، نهرک و فه رمانه کانی نیسلام، نایهت و گوته کانی په یامبهر، هموو یان ههر به زمانی عه ره بی بیوون. لهو رۆژانه دا، هیتشتا به هیچ شتیه وه، بۆ سه ر هیچ زمانی وهر نه گتیرا بوون. له بهر نه وه، نهو بۆچوونه ی ماموستا راست نییه، زمانی نایین له نیسلامدا، به زمانی عه ره بی بی داده نرئ. بۆیه، ههر له کۆنه وه، نهو گهل و نه ته وانیه ی، خاوه نی ده ولته ی ناسیونالی تایه تیی خویان نه بوون، له بنده سی گه لیکه دیکه ی نیسلامدا بوون، رتگه ی نه وه یان نه داوون، زمانه نه ته وه بی په که ی خویان بۆ خوتندن و نووسین به کاریتین.

5. کوردستان، ههر له میژوو په که ی دتیرنه وه داگیر و دابه شکراره. رۆژه کانی نه ته وه ی کورد، له نیو نهو گهل و نه ته وانیه دا، به په ر وه ازه بی و په رشویلاوی ماونه ته وه. زمانی نایین و زمانی نه ته وه سه رده سه کانی، به سه ردا سه پیتندراوه. رتگه ی زمانی کوردییان نه داوه، سه رده رتتی، گه شه بکا، تا کورد له سه رده سه جیاوازه کانی میژووی ژیا نی خۆیدا، به نازادی پتی بنووسی و به کاریتین.

6. فارسه کان، جگه له وه ی له گهل کورددا، یه ک نایینی هاویه ش کۆیکردوونه ته وه، چ له کۆن و چ نیسته ش، له رووی زمانه وه، بۆره خزمایه تییه کیان هیه. بۆیه، هه میسه فارسه کان زمانی کوردییان، به به شتی له زمانی فارسی داناره. بهو دوو فاکتیره، ههستی نه ته وه بی کوردیان سه رکردوه، به وه کوردیان له خسته بردوه، گویا، کورد و فارس بران، یه ک نایین و یه ک ده ولته کۆیانده کاته وه، پتویست ناکا، به کوردی بنووسن و بخوتن!

7. تورکه عوسمانییه موسولمانه کانیش، به ناوی نایینی نیسلامه وه، زمانی تورکییان، به سه ر هموو گهل و نه ته وه کانی بنده سیاندا سه پاندبوو. په کۆن لهو گه لانه ش، کورد بووه. گویا، زمانی تورکیی، زمانی ده ولته ی په گرتووی نیسلام و خه لیفه ی موسولمانانه. بۆیه ده بی، ههر ته نیا بهو زمانه بنووسن و بخوتنه وه. ته نانه ت نامه نووسینیش ههر به تورکی بووه!

8. کوردستان، وولاتیکه گه لئ پانویه رینه. روویه ری خاکه که ی زۆر

گهورهیه. له گه ل نه وه شدا، دهسه لاتیکی یه کگرتووی رامیاری نه ته وه یی کوردیی، له کوردستاندا دانه مزراوه، تا زمانی کوردیی، له هه موو ناوچه جیاوازه کانی کوردستان بچه سپیتی و وهک زمانی خوتندن و نووسین به کاریتیری.

9. کورد خۆی، وهک نه ته وه یهک له میژوودا هیج نه بووه. ههر له کۆنه وه، ههستی نه ته وه یی لاواز بووه. له پیتاوی گه له کانی دهو رو به ریدا، قوریانی به هه موو شتیکی به نرخ خۆی داوه. نایین، به شیوه یه کاری لیکردوه، (بیر و فیکری وا گوشرا بوو، نه گه ره یه کتی کتیی، وه یا په خشانن، وه یا نامه یه کی به کوردیی بنووسیایه، بیتجگه له وه که خۆی نه وه ی به دلا نه ده هات، نه بوو به جاری تیتالیی له ناو مه رمیشا. «147.68»

له بهر هه موو نه وه هۆبانه ی باسمانکردن، جگه له وه ی، هیتندی هۆنراوه، به کوردیی هۆنراونه ته وه و به کوردیی تۆمارکراون، دهقی کوردیی نووسراو، له میژوودا زۆر که مه. زۆریه ی زۆری نه وانیه هه شن، به یه کتی له زمانه کانی «فارسیی، عه ره بیی و تورکیی» نووسراون. جا خوتنده واری و نووسین، گه ره به زمانی دایک نه بوو، گه لتی گرفتیی نه ته وه یی له گه ل خۆیدا دروسده کا. ههر شتیکیش. به زمانی نه ته وه یی نه بوو، ههر چه نده، هیتندی جار، جۆره زانیاری و ناگاداریهک لای خوتنه دروسده کا، به لام، له بواری زمان و وێژده، جۆره نامۆیی و نارسه نییهک په ی داده کا. جا، گه ره ههر نه ته وه یهک، زمانی نه ته وه یی خۆی لێ قه ده غه کری، داگیرکه ران نه یه لێ، به نازادی ناخافتنی پت بکا، پتی بخوتنی، نه وه ی ده یه وی، به زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆی ده ربهری، نه وا رۆله کانی نه وه یه، تووشی نه خۆشی خۆبه که مزانین ده بن، دوچاری هیتندی گرتی سایکۆلۆژی ده بن، وهک مرۆقیکی لالیان لیتدی، که به ته واری ناتوانن، قسه بکه ن!

بۆ نه وه ی له قوناغه جیا جیا کانی میژوودا، له شیوه ی «نووسین، ریتنوس، ریزمان و پاکیی زمان» یکی تایبه تیی بگه یین، پتسوسته، به وردیی سه رنج، له به شه جیاوازه کانی وێژه ی نه ته وه یی، نه وه نه ته وه یه بده یین، نه ویش له «هۆنراوه، په خشان، چیرۆک، په ندیپیتشینان، قسه ی نه سه ته ق، مه ته ل، گوتار، نامه و بزوتنه وه ی رۆژنامه گه ربی» پتیکه اتوه.

له كۆندا، خوتنده وارىي له ناو كورددا بلاو نه بووه. گهر بلاو يشبووي، نه وا له لايه كه وه، زۆر كه مېسوه و له سنوورتيكي ته سكدابووه. بۆيه، هۆنهرتيكي نه ته وه يي گه وه، وهك « حاجي قادري كۆيي » فهرموويه تي :

ههر كورده له بهيني كوللي ميللەت
 بێ بهره له خوتندن و كيتابهت
 يا ده لتي :

ميلله تي بێ كتيب و بێ نووسين

غهيري كوردان نيه له رووي زه مين « 265-264,45 »

له لايه كي ديكه شه وه، خوتنده واران به ره مه ويژه يي به كاني خۆيان، به زمانى كورد يي نه نووسيوه. به لكوو، به يه كتي له زمانه كاني « فارسيي، عه ربيي و توركيي » تۆمار كردووه. هه رچه نده، نه ته وه ي كورد سامانتيكي ويژه يي گه لتي ده وله مه ندى هه يه، به لام، وا ده رده كه وي، سامانه كه كه مي، چونكه :

1. زۆريه يان تۆمار نه كراون و بيهرچونه ته وه، پاشان فه وتاون.

2. به كورد يي تۆمار نه كراون، به لكوو، به و زمانانه ي نووسراون، به مولكي نه و نه ته وانه داده نرين. با ليته دا، نمونه يه كي زيندوو بيتينه وه :

پتويست ناكا، زۆر به ناخ و قسولايي ميژووييه كي دوور و دتيريندا شۆرپينه وه. به لكوو، نه ورۆ به ناشكرا ده بينين، نووسه رتيكي گه وه ي وهك « به شار كه مال »، به ره گه ز كورده و خۆشي داني پتيداده نتي. به يه كتي له نووسه ره پا يه بلنده كاني جيهان ده ژميترري. به لام، له به رنه وه ي، هه موو به ره مه كاني، به زمانى توركيي نووسيوه، له خانه ي ويژه ي توركييدا داده نري. جا ئيدي ده بين، بزاني، زمان چ رۆلتيكي گه ووه و گران، له مه نده نكردي كه له پووري نه ته وه بييدا ده گيتري، چ جوژه كاريكي گرنك، نه نا و ناويانگي نه ته وه ده كا!

له راستيدا، تا ئيستته، زۆر روون نيه، نه وه ته ي كورد وهك نه ته وه يه ك، له ناوچه كه دا په يدا بووه و دروسبووه، هه ر له سه ره تا وه، چ جوژه نه لفر ييه كي به كاره يتا وه؟ به چ زمانتي نووسيويتي؟ كه ي خوتندن و نووسين، له كوردستاندا بلاو بوته وه؟ به لام، نه وه ي هيندي له شاره زاياني زمان و

میثروونوسان باسیده‌کمن، نه‌ویه، هر له کۆنه‌وه، له قۆناغه جیا‌وازه‌کانی میثروودا، له نیتو کورددا به تایه‌تیی له ناو ماده‌کاندا، خوتندن و نووسین هه‌بووه، گهر کورد به نه‌وی ماده‌کان دانئین. چونکه، لهو سه‌رده‌مانه‌دا، نایینی زه‌رده‌شت له ئارادا‌بووه و په‌رتوکه پیرۆزه‌کی ئاقیستاش، هر به زمانی نه‌و سه‌رده‌می ماده‌کان نووسراوه‌ته‌وه.

ده‌بارهی نووسین، مامۆستا «مه‌ردۆخی» ده‌فه‌رموی: (کوردی‌کان‌خواه‌نی نووسینیکی تایه‌تیی خۆیان نه‌بوون، له‌گه‌ڵ په‌یدا‌بوونی خه‌تی بزماریی، کورد و پارس هه‌لسوکه‌وت و نووسینیان به‌خه‌تی بزماریی بووه. «ئلدکه» ئه‌لتی: «ئه‌گه‌ر کتیب و نووسراو له پاش کوردی‌کان به‌جی‌بم‌ایه، وا چاوه‌روانه‌کرا، له‌گه‌ڵ نووسینی پاشا‌کانی هه‌خامه‌نشینی، جیا‌وازی نه‌بو‌ایه. سه‌ده‌ی ده‌یه‌می پێش‌زایین، پیاوێ به‌ناوی «ماسی‌سوراتی» په‌یدا‌بوو. به‌پیتی پسته‌ئه‌بجه‌دییه‌کان، چهن پیتیکی دۆزییه‌وه و له‌سه‌ری نووسین و هه‌لسوکه‌وت‌کراوه، که به‌پیتی «ماسی‌سوراتی» به‌ناوبانگه و له‌و پستانه‌ه‌چتی، که له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌می زایینی دۆزراوه‌ته‌وه، که «پیتی ناویستا» ی پێ ئه‌لتین..... تا نزیک‌ی سه‌رده‌می هاتنی نایینی ئیسلام، پیتی ماسی‌سوراتی، له‌ناو کوردا به‌کارهاتوه و له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، خه‌تی «ئارامیی، سریانیی و یونانیی» یان به‌کاره‌یتناوه. (81، 106) ئه‌مه نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خا، که پێش‌زایین، نووسین له‌ناو کورددا هه‌بووه.

هه‌روه‌ها، «عه‌بدوللا قه‌رده‌اغی» له‌و باره‌یه‌وه ده‌لتی: (سه‌رزه‌مینی ماد، له‌سه‌ده‌کانی سه‌ه‌ته‌م و شه‌شه‌می پ.ز.دا، سه‌رچاوه‌یه‌ک بووه، که هوشیاریی نایینی و فه‌لسه‌فه‌ی لیوه‌بلاوه‌کردووه و بۆته‌بنکه‌ی پێشکه‌وتنی فه‌ره‌ه‌نگیی و نایینی. له‌هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پ.ز.دا، خه‌ت و نووسین له‌سه‌رزه‌مینی مادا هه‌بووه. مانناییه‌کان خۆیان خه‌ت و نووسینیان هه‌بووه. له‌وانه‌یه، له‌ئۆزارتۆیه‌کانیان وه‌رگرتی. گومانێ بۆ ده‌چتی، که جۆری بووه، له‌نووسینه‌ بزماریه‌کان. له‌سه‌ده‌ی سه‌ه‌ته‌می پ.ز.دا، ماده‌کان خه‌ت و نووسینیان هه‌بووه. هه‌مان خه‌ت و نووسینه، که ئه‌م‌رۆ به‌خه‌تی کۆنی پارسی یان «خه‌تی هه‌خامه‌نشی - ریزی یه‌که‌م» ی داده‌نێن. له‌راستی‌دا، ئه‌مه‌ په‌گه‌زی مادیه‌. خه‌تی بزماریی «پارسی کۆن»، له

سهردهمی کۆرشی دووم و ناوه‌راستی سه‌دهی شه‌شه‌می پ.ز.، زۆر باوبوه. «40،65 - 41» هه‌روا، له شونتییکی دیکه‌شدا ده‌لتی: (خه‌تی میخی «پارسی کۆن» له سهردهمی کۆرشی دووم و ناوه‌راستی سه‌دهی شه‌شه‌می پ.ز.دا زۆر باوبوه. ئەم وته‌یه که‌متر پتی تیده‌چتی، که ئیمپراتۆری گه‌وره‌ی ماد، ریتنوس یان نووسینی تایبه‌تی خۆیان نه‌بووی و پارسه‌کان خه‌تیان بووی. «89،65 - 92».

ئەم بۆچوونه، دوو لایه‌نی هه‌یه. یه‌که‌م: نووسه‌ر پیمان نالتی، ئەم زانیاریانه‌ی له کۆتوه هه‌تاوه؟ چونکه، ده‌سی بۆ هه‌یج سه‌ره‌چاوه‌یه‌ک رانه‌کیشه‌وه! دووم: هه‌ر دوو بۆچوونه‌که، جه‌خت له سه‌ر ئەوه ده‌که‌ن، هه‌تل و نووسین له سهردهمی ماده‌کاندا هه‌بووه. چونکه، گه‌ر ئەو هه‌تله، له سهردهمی ماده‌کاندا نه‌بووی، ئەدی له سهردهمی دوا‌ی ئەواندا، که‌ی په‌یدا بووه؟ له کۆتوه هاتوه؟

به‌لام، دوا‌ی زایین جۆرتیکی دیکه بووه. به تایبه‌تی، کاتێ ئایینی ئیسلام له ناوچه‌که‌دا بلابووه، گۆرانکاریه‌کی گه‌لتی گه‌رنگ، به سه‌ر هه‌تل و نووسینی کوردیدا هاتوه. ئەو گۆرانکاریه به شتیه‌یه بووه، زمانی کوردیی، له گه‌تێژاوێکی گه‌وره‌دا راگرتوه. وه‌ک مامۆستا «مه‌ردۆخی» ده‌لتی: (پاش بلابوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام و په‌یدا‌بوونی ده‌سه‌لاتیان له کوردستاندا، پسته «کوردیی و بزماریی و نارامیی و یۆنانییه‌کان»، به ته‌واوی له بیره‌چوونه‌توه و به‌کار نه‌هه‌تراون. له بریتیان خه‌تی - کوفیی - به‌کاره‌هه‌تراوه. پاش په‌یدا‌بوونی خه‌تی «ته‌علیق» کورد و فارس، هه‌ر دووکیان به‌م خه‌ته نووسیویانه و لیره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وت، که له نووسینه‌شدا شانه‌شان بوون) «82، 106».

هه‌روه‌ها، ئەم پستانه‌ش، به شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له گۆراندا‌بوون. چونکه، سه‌ره‌به‌کان به پستی جیا‌واز ده‌یاننووسی، یه‌ک جۆره پستی یه‌که‌گرتوویان نه‌بوو، تا ئەو پسته‌ی قورنانی پتی نووسراوه‌وه، وه‌ک پستی یه‌که‌گرتووی ئه‌هات. (عه‌ره‌بی یه‌مه‌ن له کۆنوه به نووسینی «مه‌سه‌ند» وه عه‌ره‌بی شام به نووسینی فینیقیی وه عه‌ره‌بی حیجاز به نووسینی سریانیی نووسیوه. که ئایینی ئیسلام په‌یدا‌بوو، قورنانی پیرو‌ز به نووسینی کوفیی نووسراوه‌وه.

ئەو نووسىنەش زۆر دەسكارى تىدا كراو، بۆرتىك و جوانى تاكوو گەشتۆتە پلەي ئىمىرۆ. ھەروەھاش سەر و بۆر و ژىر و شەددە و ھەمزە و خالەكان بۆپىتەكان دانرا لە لاين مامۆستاي يەكەم « ئەو ئەسودە ئەلدەولى » و « نەسیر بن عاسم » و « يەحيا بن يەعمەر » و « خەلیل بن ئەحمەد ». پاش ماوہ يەك نووسىنى « نەسخ » و « سابت » و « رقە » و « دىوان » و « عەرەبىيى » و فارسىي پەيدا بوو، كە ئەو نووسىنانە لەو پەرى جوانىيەوہ يە. « 8،63 » ديارە، لە ھەر سەردەمىتكد، ئەو پىتانەي، بۆ نووسىنى زمانى كوردىي بەكار ھىتاون، پىتبە پىتى ئەم گۆرانكارىيانەي، بە سەر پىتە عەرەبىيەكاندا ھاتون، ئەوانىش گۆراون.

دەيارەي ژياندەنەوي زمانە ئىرانىيەكانى ژووروى رۆژاوا، « زوبىرب. ا. » دەلتى: (مىژووى ئەم ژياندەنەويە، سەبارەت بە زمانى كوردىي، بۆ سەدەي دەيەمى زاين « يا دواتر » دەگەرپتەوہ. شاعىرە ناودارەكانى كوردىش، وەك: « بابا تاھەرى ھەمدانىي، عەلى ھەرىرى، شىخ ئەحمەدى جىزىرى »، دەسى بالايان لەم كارەدا ھەبووہ. ھەر دوو كۆمەلەكەش « ئىرانىيەكانى ژووروى، خوارو » لە جىياتى پەھلەوي كۆن، ئەلفوىيى عەرەبىيان بۆ نووسىن بەكار ھىتاوہ. بەم جۆرە مىژووى زمانى كوردىي، بەبى پچران لە ھەر سنى قوناغەكەدا، بوو بە مىژوويەكى ئاشكرا و ديار، كە بە زمانى ئاقىستا، لە سەدەي ھەوتەمى پ.ز.دا دەسپىتكرد و لە پەھلەويى ئەشكانىدا، قوناغى دووہمى كۆتايى پى ھات و سەرلەنوئى لە قوناغى سىيەمدا، بە زمانى ئىستەي كوردىي سەرىبەلدايەوہ و ژيايەوہ. « 85،58 »

بەلام، « فىلچىتسكى » لە « نەژادى كورد » دا، لە دوو جىگەي جىاوازدا، باسى نووسىنى كوردىي كوردوہ و دەلتى: (كۆنترىن ئاسەواری ئەدەبىياتى كوردىي « شىنى وىرانكردى كوردستان لە لاين عەرەبەكان » وەويە و بەشىكى بە رىنووسى ئارامىي لە سەر پىستى ئازەل نووسراوہتەوہ و لە بىستەكانى ئەم سەدەيەدا لە سولەيمانى دۆزراوہتەوہ. ئەم پارچە بەرھەمە، كە بايەخى مىژوويى و ئەدەبىيى يەكجار زۆرە، باسى ئەوہ دەكات، چۆن عەرەبە موسولمانەكان پەرستگەي ئاگرىان لە ھەموو كوردستان و ھەروەھا شارەزوردا، واتە: لە ناوچەي كاركادا، رووخاندوہ. « 246-245،76 »

له جیگه‌ی دووه‌میشدا ده‌لتی :

(کۆنترین زانیاری ئیمه، ده‌بارهی زمانی کوردیی، له‌رووی گه‌شه‌سه‌ندنێ
میترووی یه‌وه، له « شینی هیترسی عه‌ره‌به‌گان » که ره‌شید یاسمی
پارچه‌یه‌کی لێ بلاوکردۆته‌وه، تێپه‌ر ناکات. هه‌ر چه‌نده، ئهم پارچه‌ شیعره
که‌مبێ، به‌لام، رێگه‌مان ده‌دا، بلسیتین: زمانی کوردیی، له‌چه‌رخێ
ساسانییه‌وه، زۆریه‌ی ئه‌و سیما تاییه‌تیانیه‌ی خۆی، که له‌ ماوه‌یه‌کی
ده‌رنگتردا پتیه‌وه دیاریبون، هه‌بوون و له‌ زمانانی ئیترانی تریان
جیاده‌کرده‌وه. که‌واته، له‌ سه‌ده‌کانی شه‌شم و هه‌وته‌می زایینه‌وه، ئیمه
ده‌توانین، وه‌کوو میلله‌تێکی خاوه‌ن زمانی سه‌ره‌خۆ، باسی کوردان
بکه‌ین. (295، 76 - 296) لێره‌دا، به‌ پتوسیتی ده‌زانین، به‌شی له‌و
هۆنراوه‌یه‌ی باسی کاره‌ساته‌که‌ ده‌کا، وه‌ک خۆی رایگوتین :

هرمزگان رمان اتران کوزان

ویشان شارده‌وه کوره‌ گوران

زۆر کار ارب کردنه‌ خاپور

گنا‌ی پاله‌ هتا‌ شاره‌زور

شنو و کینیکا و دیل به‌ شینا

میری و ازا‌ تلی دروی هوننا

روشت زردشته‌ مانوه‌ بیکس

بزیکا نیکا هورمز و هیوجکس «447، 76»

هه‌روه‌ها، « مه‌ردۆخی، ره‌شید یاسمی » و چه‌ن که‌ستکی دیکه‌ش، باسی

ئهم « شینه‌ » یان کردوه. هه‌ر ئهم هۆنراوه‌یه، مامۆستا « مه‌ردۆخی » به‌

شیه‌ و رینوسیتکی دیکه‌ نووسیه‌تی :

هۆرمزگان رمان ناتران کوزان

ویشان شارده‌وه‌ گۆره‌ گۆره‌گان

زۆر کار تاره‌ب کردته‌ خاپور

گه‌ناو پاله‌ هتا‌ شاره‌زور

شنو و کینگان وه‌ دیل بشینیا

مترد و نازاتای ژه‌ رووی هۆنیا

بهلام، به باوه‌ری هیندی نووسهر و رووناکییری کورد، کۆنترین هۆنراوه‌یه‌ک له میترۆوی کورددا دیاریت، هۆنراوه‌کانی «بابا تایه‌ری همه‌دانی» ن. (کۆنترین به‌لگه‌ی نووسراوی کوردیی، له ده‌وری تازه‌دا، چوارینه‌کانی «بابا تایه‌ری عوریان» له سه‌ره‌تای چه‌رخ‌ی یازده‌یه‌می عیسانی له «همه‌دان» ی ئیسته - هه‌گمه‌نای پاته‌ختی ماده‌کان - به له‌هجه‌ی جنووبیی دایناوون.) «36، 70» ده‌رباره‌ی میترۆوی ژبانی «بابا تایه‌ر»، «زوبیر ب.» «ده‌لتی: (بابا تایه‌ر له سالی «935 ز» دا له دایک‌بووه. له «1010 ی ز» دا کۆچید و ایی کردووه.) «86، 58» پاشان هیندی هۆنهری دیکه‌ی وه‌ک: (عه‌لی چه‌ری له سه‌ده‌ی یازده و فه‌قی ته‌یران «1307 - 1375» ز. و مه‌لای چه‌زیری «1407 - 1481» ز. و نه‌حمه‌دی خانیی «1650 - 1706» ز. دئی) «50، 49، 106» به‌لام، زمانی نووسینی کوردیی، که‌می دره‌نگتر به‌کاره‌یتراوه. له‌و باره‌یه‌وه پرۆفیسۆر «قه‌ناتی کوردۆ» ده‌لتی: (نووسینی کوردیی کۆن، که به ده‌سی ئیتمه‌گه‌یشتووه، بۆ ههر دوو چه‌رخ‌ی ده و یازده‌ی زایینی ده‌گه‌رپته‌وه. تۆری کلاسیکی کوردیی، له سه‌ده‌کانی کۆن و ناوه‌راستی زاییندا، به زاراوه‌ی باکووری بوو. له‌و سه‌دانه‌دا په‌رتووکی «تیۆری، میترۆوی، فه‌لسه‌فیی و ئاییینی» ده‌نووسران.

فه‌قی ته‌یران «1302 - 1375» ز، مه‌لای چه‌زیری «1407 - 1481» ز، نه‌حمه‌دی خانی «1650 - 1706» ز، سمایلی بایه‌زید «1642 - 1709» ز، په‌رتۆ به‌گی هه‌کاری «له سالی 1808 ز دا مردووه»، مه‌لای بایه‌زیدی «له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزه‌یه‌م» و نه‌و ناوه‌دا، به زاراوه‌ی گرمانجیی ژوو‌روو نووسینه‌کانی خۆیان نووسیوه. «36، 81»

هه‌روه‌ها، «مه‌سه‌وود محمه‌د» ده‌لتی: (به‌پیتی سه‌رچاوه‌کان «ئیب‌ن وحشیه» پیش نزیکه‌ی هه‌زار سال، په‌رتووکیکی له سه‌ر دۆزینه‌وه‌ی ناو، به زمانی کوردیی نووسیوه. نه‌مه‌ش کۆنترین نووسینیکه، له کوردیدا به‌ر گوتمان که‌وتبێ. پاشان هه‌یچ نووسینیککی دیکه‌مان گوئی لێ نابێ، تا سالی هه‌زاری کۆچی، «1592 ز - نووسهر» عه‌لی ته‌رماخیی، په‌رتووکی

له سەر پێژمانی عەرەبیی، بە زمانی کوردیی دادەنێ. هەرەها، له نووسیندا، زیانەدین مەولانا خالیدی شارەزووری، که له نیوان سالی «1193 - 1242 ک/ 1779 - 1826ز» دا ژیاوه، پەرتووکی «عەقیدەنامە ی کوردیی» (داناو... «50, 108».

«زویحی» دەلتی: (وتمان: چوارینەکانی «بابا» کۆنترین بەلگە ی نووسراوی کوردییە که بە دەستەوه ماوه، بەلام پۆ ئەوه ی ئاساری له ناوچوون، ووتە یهکی دوکتۆر عەبد ئەلمەلیم منتەسر دەخەینە بەرچاو. دوکتۆر له ژماره 220 ی مانگی تەمسووزی سالی 1975 ی گۆڤاری «ئەلعرەبیی» چاپی کۆیتدا ووتاریکی بە ناوی «ئێبن وحشیه و کتابه فی ئەلفلاحه و هو ئەقدم ئەلکتاب فی ئەلعرەبیه» نووسیوه دەلتی:

«... زۆریه ی پەرتووکهکانی له زمانی نەبەتییەوه وەرگێراوه، جگه «شەوق ئەلمستەهام فی مەعرفەت رموز ئەلاقلام»، هیچی دیکه ی له بەرهمەکانی خۆی به عەرەبیی بلاو نەکردۆتەوه. لەم دوا پەرتووکهیدا گوتوو یهتی: که پەرتووکیکی به زمانی کوردیی له سەر دۆزینەوه ی ئاو و چۆنییتی دەرھیتانی له زەوییه نەناسراوه کاندای نووسیوه.»

«گیوی موکریانی» یش له فەرھەنگی مەهاباددا «ل 771 و 772» ئەم باسە ی درێژتر بەیانکردووه و بەپیتی نووسینی ئەوان «ئێبن وحشیه کتیبی» «شەوق ئەلمستەهام...» ی له 241 ی کۆچیدا نووسیوه، «855- نووسەر» دیاره، که له دوایی ئەم پەرتووکهیدا باسی وەرگێرانی پەرتووکیکی کوردیی دەکا، ئەم کاره ی دەکەوتتە پێش نووسینی «شەوق ئەلمستەهام» و پەرتووکی له سالانی سەرەتای چەرخی سێیەمدا بە دەست خەلکەوه بووی، شیخ نەبێ، دەبێ، چەن سالتی به سەر دانانیدا تێپەربیی، بۆیه ئەم پەرتووکه کوردییە ی «با ناوی لی بنیین ئاوانامه» که «ئێبن وحشیه» کردوویه به عەرەبیی به لانی کەمەوه دەبێ له سالانی دوایی چەرخی دووهمدا (ئەدرابی). «38, 70»

«کەمال فوواد»، دەرپارە ی زمانی نووسینی کوردیی و پەرتووکه که ی ئێبن وحشیه دەلتی: (زمانی نووسینی کوردیی، له سەر دەمێکی درەنگدا نەبێ، بەکار نەهێنراوه. کۆنترین دەقی کوردیش، پۆ سەده ی شازده و حەفده

ده‌گه‌پرتنه‌وه ... هەر قسه‌یه‌کیش پیش نه‌و میژووه، ده‌بارهی ده‌قی نووسراوی کوردیی بکری، بێ به‌لگه‌یه. نه‌و « نه‌لفویئ کوردیییه‌ی » ئیبن وه‌حشیه نه‌لنه‌به‌تی « چه‌رخ‌ی نۆیه‌م » له‌ په‌رتووکه‌که‌یدا « شه‌وق نه‌لمسته‌هام فی معرفت رموز نه‌لا قلام » باسیکردووه، نه‌لفویئیه‌کی دروسکراوه، میژوو هیچ شتی ده‌بارهی نازانی (...) « 6,98 » که‌چی، هەر دوکتۆر خۆی، که‌مێ دواتر، ناکۆکیی له‌گه‌ل قسه‌کانی پیشووی خۆیدا په‌یداده‌کا و ده‌لتی: (زمانی نووسینی کوردیی، یه‌که‌م جار، له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌دا به‌کارهێنراوه.) « 13,98 » پاشان، چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ سه‌ر (مه‌لامه‌حمودی بایه‌زیدی 1797 - 1858 / عادات و رسوماتنامه‌ی نه‌کراویه، شیخ حوسینی قازی 1794 - 1871 / مه‌لودنامه و هه‌روه‌ها، رۆژنامه‌ی کوردستان له‌ ده‌روه‌ی وولات 1898 - 1902) دینیتنه‌وه.

هه‌روه‌ها، ده‌بارهی زمانی نووسینی کوردیی، د. « جه‌مال نه‌به‌ز » یش ده‌لتی: (هەر چه‌نده، به‌ داخه‌وه نازانی، له‌ که‌یه‌وه به‌ کوردیی ده‌نوسری. به‌لام، ئاشکرایه، پاش نه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام له‌ کوردستاندا بنجی خۆی داگوتا، کورده‌کانیش وه‌ک فارسه‌کان، ده‌سیانکرد به‌ به‌کارهێنانی نه‌لفویئیه‌ی عه‌ره‌ییی بۆ نووسینی زمانه‌که‌یان. هەر چه‌نده، نه‌و به‌لگانه‌ی تا ئیسته‌ به‌ ده‌سه‌وه‌ن، واته‌: نه‌و تیکستانه‌ی بۆمان ماونه‌ته‌وه، سه‌رده‌می نووسینه‌وه‌یان له‌ چه‌ن سه‌د سالتی تێپه‌ر نابێ، به‌لام نه‌ز له‌و باوه‌په‌دام، که‌ میژووی نووسینی کوردیی، گه‌لتی له‌و تیکستانه‌ کۆنتره، که‌ پیمان گه‌یشتوون و نه‌و به‌لا و کۆتیه‌وه‌ریبانه‌ی به‌ سه‌ر کوردستان هاتوون، بوونه‌ته‌ هۆی له‌ نیتوردنی به‌شیکێ زۆری نووسینه‌ کۆنه‌کان و بگره‌ هه‌مووی. چونکه‌ با زۆر دوور نه‌رۆین، گه‌ر نه‌لیکسانده‌ر ژابا « 1801-1894 » ی روه‌س و چه‌ن نه‌ورویایی یه‌کی دی نه‌بوونایه، که‌ که‌له‌پوری نه‌ته‌وه‌یی کورد له‌ سه‌ده‌کانی 17، 18 و 19 و ته‌نانه‌ت بیسته‌میشدا کۆکه‌نه‌وه، سا هه‌ر یه‌که‌ به‌ نیازتیکێ جیاوازه‌وی دی، نه‌وا نه‌مڕۆ ئیسه، زۆریه‌ی زۆری به‌ره‌می هۆنه‌ر و نووسه‌ره‌کانی راپوردوومان پێ نه‌ده‌گه‌یشت. نه‌وسا و امانده‌زانی، که‌ هه‌ر نه‌بوون. بۆ شایه‌تیی قسه‌م: نه‌مڕۆ له‌ چ جێیه‌کی کوردستاندا، ده‌سنووسی کتیبی « عادات و رسوماتنامه اگرادیه و اصول نظامات

کرمانجی «ی مهلا مه محمودی بایه زیدی ده سده که وی؟ یا کئی هر نیتوی مهلا مه محمودی بایه زیدی بیستبو، «که له ده وروبه ری 1790 دا ژباوه»، بهر له وهی کتیبه که ی له لایهن زانای تیکۆشه ری ئۆکرانی، «مارگریت رۆدینکو» وه بلاوی کرتیه وه؟ له بهر نه وه له و باوه ره دام، که گه لئی تیکستی کۆنبوون و له گه ل لیشاوی رۆژگاردا له نیتوچوون و هیتندی کیشیان هر به نه نقه ست له نیتویران. به تایبه تیی چونکه چاپ و چاپه مه نیش نه بووه، له نیتویردن یه ک دوو دانه ی ده سته خت له کتیبیک، شتیکی یه کجار هاسان بووه له رابورد ودا. (79-78، 23) ده رباره ی نووسینه که ی ئیبن وه حشیه هیش ده لئی: (ئه وه ی راستیی، تاچه سه رنجیکی کورتی ئه و کتیه، که به عه ره بی نووسراوه ته وه، بۆمان ده رده خا، که نابج عه ره بی زانیکی به نیویانگی وه ک ئه حمه د کوری وه حشیه ی نه به تی نووسیه تیه وه، به لکوو ده بی، بیتگانه یه ک رتیکی خسته بی، که عه ره بی شی باش نه زانی بی. (111، 23) پاشان ده لئی: (بزوتنه وه ی رۆشن بیرانه ی نه ته وه ی یانه «...» له نیو کورددا میژووه کی کۆنی نییه. هه مووی په نجا شه ست سالی که که زمانی کوردی بۆ نووسین و کاروباری گشتیی که وتۆته نیوانه وه. به داخوه زروفی سیاسی رۆژه لاتی نیوه راست پاش جهنگی جیهانی یه که م هه لیتیکی وای بۆ نه ته وه ی کورد هه ل نه خست که بکاری «بتوانی» زمانه که ی خۆی به شتیه یه کی په سمیی به کاریتیی و ئه وه بوو له هه موو کوردستاندا ته نیا کورده کانی عیراق و یه کیتی سۆقیه ت بوون که توانییان به زمانی خۆیان بکه ونه نووسین و په ره ی بی بدن و لییان نه پچر نه وه. (80، 24) به کورتیه که ی ده توانین، بلتین: به پیتی ئه و زانیارانه ی له سه ره وه پاسمانکردن، له کۆندا تا سه ره تای سه ده ی سیازده یه م، زۆریه ی «نوسه ر، هۆنه ر و زاناکانی کورد»، زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان، به ته وایی پشگۆی خسته بو، به لام (دوای ئه و میژووه، له هیتندی ناوچه ی کوردستاندا، ورده ورده، بارودۆخه که گۆرا. نوسه ر، هۆنه ر و زاناکانی کورد، په ره مه مه کانیان به زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان بلاوده کرده وه، به و شتیه هه ولیانده دا، ئه و جیچۆلییه ی نووسه ره کانی پیش خۆیان به جییا نه یشتبو، پرپیکه نه وه. (339، 97)

هه‌لبه‌ته، ئه‌م باره ناله‌باره‌ی زمانی کوردیی تیکه‌وتوه، له ئه‌نجامی گه‌لی
 هۆی « پامیاری، کۆمه‌لایه‌تیی و ئایینی » دا په‌یدا‌بووه. به‌لام، فاکته‌ری
 ئایین، له هه‌موو فاکته‌ره‌کانی دیکه‌ کاربگه‌رت‌ر بووه. چونکه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی
 ئایینی ئیسلام، له کوردستاندا بلا‌ویۆوه، رۆ‌له‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، هه‌ینه‌
 بۆ ئایینه‌که‌ به‌ په‌رۆش‌بوون، به‌ تابه‌تیی زاناکانی کورد، هه‌موو توانای
 خۆیان بۆ تیکه‌یشتن و تیکه‌یاندن، بۆ گه‌شه‌پیتکردن و په‌ره‌پیتدانی ئایینی
 ئیسلام ته‌رخان‌کردوه، زمانه‌که‌ی خۆشیان پشگۆت‌خستوه. بۆیه، له
 ئاکامدا ده‌لیم: گه‌ر هه‌ر له کۆنه‌وه کورد، زمانی خۆتندن و نووسینی
 هه‌بوویه، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و هه‌موو ناوداران‌ه‌ی کورد، ئه‌ورۆ ده‌ناسران، چه‌ندین
 به‌ره‌مه‌مان له سه‌ر « مێژوو، هونه‌ر، وێژه، ئایین » و باب‌ه‌ته‌ جیا‌وازه‌کانی
 دیکه‌ی نووسین، به‌ زمانی کوردیی ده‌بوو! گه‌ر ئه‌و لیک‌دا‌ه‌پران و
 پچه‌راندنانه‌ش زوویان نه‌دا‌یه، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌ورۆ، زمانیتکی یه‌ک‌گرتوی
 نووسیمان ده‌بوو! لێ‌ده‌دا، ئه‌وه‌ی به‌ لای ئیمه‌وه زۆر گرنه‌گه، ئه‌وه‌یه، ئایا
 زمانی نووسین و خۆتندنه‌وه، که‌ی به‌ ته‌واویی لای کورد په‌یدا‌بووه؟ هه‌ر
 چه‌نده، زمانی کوردیی، به‌ درێژایی مێژووی کورد له ناوچه‌که‌دا هه‌بووه و
 کورد ناخاقتنی پێ‌کردوه، به‌لام، ئه‌و هه‌له‌ گه‌وره‌ مێژووی یه‌ی بۆ گه‌لانی
 دیکه‌ی ناوچه‌که‌ هه‌لکه‌وتوه، بۆ کورد نه‌ره‌خساوه، تا له سه‌رده‌میتکی
 کۆنه‌وه، ئه‌لفویتی تابه‌تیی خۆی هه‌بێ و پیتی بن‌روستی. به‌لکوو، هه‌موو
 ئه‌و « نووسین، زانیاری و به‌لگانه‌ » ی هه‌یه و له به‌رده‌سدان، به‌ زۆری بۆ
 سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم ده‌گه‌رتنه‌وه. ئه‌گینا پیتش ئه‌و مێژووه، شتیتکی
 وامان دیاره‌ نییه. (نووسینیش وه‌ک گه‌لی شتی دیکه‌ وایه، به‌ گه‌لی
 قۆناغدا تپه‌ریوه، هه‌ر له نووسینی « هێرۆغلیفی » و « بزما‌ری » وه
 بیه‌گه‌ر، تا به‌ « ئه‌لفویتی » ی ئاسایی ئه‌ورۆ ده‌گا و له‌جیهاندا باوه، هه‌ر
 پسته‌ی ده‌نگی له ده‌نگه‌کانی زمانان پێشان‌ده‌دا و « ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بێ،
 زمانه‌کانی م‌رۆف سه‌رده‌می نه‌خشک‌دنیان ده‌س نه‌که‌وتوه، زۆربه‌یان هه‌ر
 به‌ سه‌ر زاران‌وه هاتوچۆیان‌کردوه. مه‌رجی بن‌چینه‌یی بۆ ژبانی زمانیتکی
 دیاریکراو ئه‌وه‌یه، قسه‌ی پێ‌بکری، نه‌ک نه‌خشک‌کری. نه‌ک به
 نه‌خشونیگار برا‌زیندرت‌ه‌وه. » (345، 64)

جا گەر له كۆندا، به هەر شتیوه بوویی، زمانی کوردیی به زمانی خوتندن و نووسین دانرابی، ئەوا ئەورۆ ئیمه، تهنیا وهک باستیکی تیووری وشک و نادایاری میژوویی، که لکی لئی وهرده گرین. بهلام باشتر وایه، بزانی، ئەم زمانه‌ی ئەورۆ، له پارچه جیاجیایکانی کوردستاندا، وهک زمانی نووسین و خوتندنهوه به کار دیتری، له که یه وه سه‌ریه‌له‌داوه؟

که من له مه‌وه‌به‌ر گوتمان: نووسین و خوتندنهوه به زمانی کوردیی نه‌بووه. چونکه له كۆندا، وهک ئەورۆ له کوردستان، خوتندنه‌گه نه‌بووه. به‌لکو، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له سه‌ر ده‌سی مه‌لا و شتیخه‌کاندا، به زمانه‌کانی « فارسیی، سه‌ره‌بیی و تورکیی » خوتندووایه. له بری خوتندنه‌گه، « قوژینی حوجره، سه‌ر سه‌کوژی مزگه‌وت، سووچی ته‌کیه و خانه‌قاکانیان »، وهک خوتندنه‌گه‌ی نایینی به‌کاره‌یتناوه. شاگرد و فه‌قی نایینیسه‌کانیش، هه‌موو شتیکیان، هه‌ر به یه‌کتی له و سێ زمانه‌ خوتندوووه و نووسیوه، به‌ره‌مه‌کانیشیان هه‌ر به‌و زمانانه نووسیوه‌ته‌وه و کاروباری رۆژانه‌ی ژبانی خوشیان پێ راییکردوه. له‌به‌رئه‌وه، به شتیوه‌یه‌کی ئەکا دییانه، خوتندن له ناو کورددا به‌ رتوه نه‌چوه. به‌لکو، پتر له شتیوه‌ی خوتندنی نایینیدا خۆی نواندوه. بۆیه، زۆریه‌ی زۆری خوتنده‌وار و مه‌لاکان، زۆر بایه‌خیان به زمانی کوردیی نه‌داوه، به‌لکو رۆله‌ی زمانه‌کانی دیکه‌یان کردوه، زۆریه‌ی کاتی خۆیان، به زمانی نایین و رتزمانی سه‌ره‌بییه‌وه به سه‌ربردوه، هه‌ر (خه‌ریکی نه‌رێ بایه‌ی ناو مزگه‌وته‌کان بوون و خۆیان به سه‌رف و نه‌حوی هیچوویوچه‌وه خه‌یککردوه. « زه‌ره‌به‌ سه‌رو زه‌یدا » یان کردبوو به ویردی سه‌رده‌میان، ته‌نانه‌ت شیعی هه‌له‌په‌رکتی نا‌هه‌نگه‌که‌شیان که ئیجازه‌یان نه‌درایه، بریتیبوو، له « عه‌فاریت جه‌معی عفریته، بۆت مردم لانکتی! »

(33-32, 44)

له‌به‌رئه‌وه، زمانی کوردیی به‌ ته‌وایی پشگوێخرا‌بوو، هیتندی جار، گه‌ر یه‌کتی به‌ کوردیه‌کی ره‌وان بینوسیایه، گالته‌یان پێ ده‌کرد، یا به‌ گاوریان داده‌نا. بۆیه، ئەو خوتندنه‌گه‌یانه نه‌یان‌توانیوه، به‌ ته‌وایی، رۆله‌ی زمان و وێژهی کوردیی بکه‌ن. به‌لئی راسته، له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا، خوتندنه‌گه‌ی نایینی له کوردستاندا هه‌بووه و ئیسته‌ش هه‌یه، (به‌لام، ئەو خوتندنه‌گه‌یانه، بۆ

خزمه‌تی زمان و نه‌ده‌بیاتی کوردیی نه‌بوون و نین. هر چه‌نده، نه‌و
 ده‌رزانه‌ی له‌ مزگه‌وته‌کاندا خوینراون، به‌ کوردیی لیک‌دراونه‌ته‌وه، به‌لام نه‌مه
 تنیا بو‌ تیگه‌یان‌دنبووه، نه‌ک بو‌ خزمه‌تی زمانی کوردیی. له‌به‌رئه‌وه، هر
 مام‌وستایه‌ نه‌و کوردییی‌ه‌ی به‌کاره‌یتناوه، که‌ له‌ ماله‌وه‌ قسه‌ی پتی کردووه. (11.23)
 «11.23» واته: له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، زمانی کوردیی تنیا بو‌ ناخافتن
 به‌کاره‌یتناوه. هیندی‌ جاریش هونراوه‌ی پتی نووسراوه.

کاتی خویندنگه‌ ده‌وله‌تییبه‌کانیش دامه‌زراون، خویندکاره‌ کورده‌کان، هر
 به‌و زمانه‌ خویندوو‌یانه. چونکه، تا دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان،
 هرگیز له‌ کوردستاندا، خویندنگه‌ی کوردیی نه‌بووه. مه‌گه‌ر تنیا، نه‌و
 خویندنگه‌یه‌ی «عبدالر‌ه‌زاق به‌ درخان» له‌ شاری «خوی» کردیه‌وه،
 نه‌ویش بو‌ ماوه‌یه‌کی کورتبوو، له‌ «1913/10/24» دا‌ داخرا.

هه‌روه‌ها، په‌رتوکی زانستانه‌ی تایبه‌تیی، به‌ زمانی کوردیی بو‌
 خویندکاران چاپ نه‌کراوه. به‌لکوو، نه‌وه‌ی هه‌شبووه، تنیا چه‌ن
 په‌رتوکیکی کم و ناوه‌رۆک پووچه‌لبووه. هر چه‌نده، هیندی‌ رۆژنامه‌ و
 گو‌فارمان هه‌بووه، تا نه‌ندازه‌یه‌کی باشیش، له‌ رازه‌کردنی زمانه‌که‌مان
 که‌مته‌رخه‌مییان نه‌کردووه. به‌لام، رۆژنامه‌ی کوردیی به‌ شتیه‌یه‌کی
 پیکویتیکی، به‌ردوام و فراوان ده‌ر نه‌چوووه. به‌لکوو، هه‌موویان ته‌مه‌نکورت
 و لاوازیبون. بو‌یه‌ نه‌یان‌توانیوه، رازه‌ی زمانی کوردیی به‌ گشتیی و یه‌کتی
 له‌ دیالیکته‌ سه‌ره‌کیه‌کان به‌ تایبه‌تیی بکه‌ن.

کاتی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان ته‌واوبوو، له‌ باشووری کوردستان، باریکی
 نو‌ی دروسبوو. له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانه‌ه‌وایی «شیخ مه‌حمودی به‌رزنجیی»
 زمانی کوردیی، وه‌ک زمانتیکی سه‌ره‌خو، له‌ نووسین و خویندنه‌وه‌دا
 به‌کاره‌یتناوه. سه‌ره‌تا، ریتنوسی فارسیی به‌کاردینرا. (له‌ رتگه‌ی
 لاساییکردنه‌وه‌ی ریتنوسی فارسیی و تورکیی، هه‌موو که‌موکوریی و
 گیروگرفته‌کانی نووسینیشیان هاتۆته‌ ناو نووسینی کوردیی و له‌ ماوه‌ی نه‌م
 چه‌فتا هه‌شتا ساله‌ی دوا‌ییدا، به‌ره‌به‌ره‌ هه‌ست به‌م گیروگرفته‌انی نووسین
 کراوه. نه‌وه‌نده‌ی مو‌مکین بو‌ویی، له‌ گو‌رپی هه‌لگیراون و نه‌لفویتییه‌که‌ زیاتر
 و باستر، له‌گه‌ل تایبه‌تییبه‌کانی زمانی کوردیی گونجیتناوه. (69.70)

گەر باسی پۆلی بزوتنه‌وهی پۆژنامه‌گه‌ری بکه‌ین، ده‌بینین: پۆژنامه‌گه‌ری له‌ بوا‌ری نووسین و پ‌اژه‌کردنی زمانی کوردیدا، له‌ دوای هۆنراوه‌وه‌ دێ. چونکه، گه‌ر کۆنترین نووسا‌وی کوردیان، له‌ شتیوه‌ی هۆنراوه‌کانی «بابا تایه‌ر» دا، پ‌نگه‌یشتی، نه‌وا‌یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی «کوردستان»، له‌ سا‌لی «1898» دا ده‌رچووه. هه‌ر چه‌نده، پۆژنامه‌که‌ به‌ پ‌نوسا‌وی کوردی نه‌نووسراوه، به‌لکوو، به‌ پ‌نوسا‌وی تورکیسی ده‌رچووه. به‌لام، به‌یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی داده‌نری. چونکه، دا‌کوکی له‌ مافه‌ په‌واکانی نه‌ته‌وه‌ی کورد کردووه، بۆ سه‌ربه‌خۆی کوردستان و ژبانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد کۆشاوه.

هه‌ر چه‌نده، نه‌ته‌وه‌ی کورد نازاد نه‌بووه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، کورد له‌ میژووی خۆیدا، له‌ سه‌رانسه‌ری کوردستان و له‌ هه‌نده‌ران، گه‌لێ پۆژنامه‌ و گۆفاری ناشکرا و نه‌یتی، ته‌مه‌ن کورت و درێژ، و‌یژه‌یی و پ‌امیا‌ری ده‌رکردووه. نه‌و پۆژنامه‌ و گۆفارانه، له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا، پۆلیکی گه‌لێ گرنگیان ب‌ینیه. پ‌اژه‌یه‌کی زۆری زمانی کوردیان کردووه، به‌ هه‌زاران کوردیان، ف‌یری پ‌امیا‌ری و کوردیه‌کی پ‌وخت و په‌وان کردووه، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی بوژاندونه‌ته‌وه، بۆ خۆت‌ندن و نووسین به‌ کوردی هانیدا‌ون. بۆ نمونه: پۆژنامه‌کانی «بانگی کورد، پۆژی کوردستان، بانگی هه‌ق، ژبان، ژین، ر‌یا تازه، هاواری کوردستان، هه‌ولێر و ...» هه‌روه‌ها گۆفاره‌کانی «پۆژی کورد، هاوار، دیاری کوردستان، رووناکی، پۆژانو، هه‌لاله، کوردستان، که‌لاوێژ، هه‌تاو، هیوا، و ...» نه‌مانه، چه‌ن نه‌ستیره‌یه‌کی گه‌شی ناسمانی، جیهانی هونه‌ر و و‌یژه‌ی کوردی بوون، تاهه‌تایه، ب‌یر ناچنه‌وه.

«ه‌یمن»، ده‌رباره‌ی پۆلی بزوتنه‌وه‌ی پۆژنامه‌وانی ده‌لی: «میژووی پۆژنامه‌نووسی ن‌یمه، زۆر له‌ گه‌لانی ده‌وروپه‌رمان به‌جێ نه‌ماوه. «کوردستان» یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی که‌ له‌ سا‌لی «1898 - 1902» دا پ‌لا‌بوته‌وه، ج‌یاوازیه‌کی نه‌وتۆی له‌گه‌ل، پۆژنامه‌کانی گه‌لانی هاوسی و ده‌وروپه‌رماندا نییه. له‌ سه‌ره‌تای پۆژنامه‌نووسییه‌وه، پۆژنامه‌نووسه‌کانی ن‌یمه‌ش وه‌ک پۆژنامه‌نووسه‌کانی تورک و فارسیان نووسیوه و پ‌تیان شووه‌ی نه‌بووه ووشه‌ی ب‌یگانه‌ به‌کارب‌ێتن.» (24، 122)

پاشان ده‌لتی: (رۆژنامه‌کانی سهرده‌می شیخ مه‌حمودی نهر، ... نهو
 راستییه به ته‌واویی روونده‌که‌نه‌وه. پیره‌مێردی نهر، رۆژنامه‌نووسی ههره
 گه‌وره و شاعیری به ناویانگی کورد له "ژین" و "ژیان" دا، ئارام و له
 سه‌رخۆ گۆپرانێکی باشی به سه‌ر نووسینی کوردیدا هیتنا. ناگایانه و
 وشیارانه خه‌ریکی بژارکردن و خاوتنکردنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان بوو، ووشه‌ی
 ساکار و په‌سه‌نی کوردیی، له باتی نه‌وان به‌کاردیتنا.

گه‌لاوێژ، گه‌لاوێژی گه‌ش و به‌رز، به‌ پرشنگی روون و جوانی ئاسمانی
 نه‌ده‌ب و رۆژنامه‌نووسی کوردیی رۆشنکرده‌وه. خه‌والووی راپه‌راندن و
 شۆرشێکی پیرۆزی نه‌ده‌بیبی هه‌لگیرساند. ریتبازێکی راست و په‌وانی گرته
 پیش، نووسه‌ر و شاعیری پێکه‌یاندن و به‌ خه‌لکی ناساندن و وه‌ک
 دره‌ختێکی به‌ به‌ر و سێبه‌ر، په‌گاژویکرد و وه‌چه‌ی وه‌ک "نیشتمان" و
 "کوردستان" و "هه‌لاله" و رۆژنامه‌کانی دیکه‌ی سهرده‌می کۆماری
 کوردستان له مه‌هابادی ده‌رکردن.

نالێم نه‌ویش زۆر ته‌واوبوو، نالێم که‌موکوپیی نه‌بوو، نالێم که‌ نه‌ویش
 شتی بێ تامی تیدا چاپ نه‌ده‌کرا. به‌لام ده‌توانم، بلێم: نه‌گه‌ر نه‌و نه‌ستیره
 گه‌شه‌ و زوو ئاوا نه‌ده‌ه‌بوو، تووشی نه‌م شه‌وه‌زه‌نگه‌ نه‌ده‌ه‌بووین، که
 سه‌رده‌ری تیدا ناگرێ.

به‌ داخه‌وه، نه‌و ته‌په‌تۆزه‌ی که‌ پاش شه‌ری یه‌که‌م له‌ تورکیا و ئێران هه‌ستا
 و له‌و وولاتانه‌ خۆی نه‌گرت. پاش شه‌ری دووهم رووی له‌ کوردستانی
 عێراق کرد، رووی له‌و پارچه‌یه‌ی نیشتمان‌که‌مان کرد، که‌ تا راده‌یه‌ک
 ده‌ره‌تانی کوردی نووسینی لێ هه‌بوو. له‌ جێدا وه‌ستا، نه‌په‌ویی، نه‌په‌ویی و
 مه‌یی، تا رۆژی رووناکی لێ کردینه‌ شه‌وه‌زه‌نگ. شه‌وه‌زه‌نگی
 تاریکوتنوک و نه‌نگوست له‌ چاو. (25، 122)

هه‌رچه‌نده، هیتدی که‌س له‌و باوه‌رهدان، نووسین به‌ زمانی کوردیی، گه‌لتی
 له‌وه‌ کۆنتره، که‌ ئێمه‌ لێره‌دا باسی ده‌که‌ین. به‌لکه‌شیان نه‌وه‌یه، باسی
 هۆنراوه‌کانی «بابا تایه‌ری هه‌مه‌دانیی» ده‌که‌ن. به‌لام، ئێمه‌ لێره‌دا،
 مه‌به‌سمان ده‌قی کوردیی نییه، به‌لکو، مه‌به‌سمان له‌ رێنووس و نه‌لفوویی
 کوردییه.

ئیستە، کاتی ئەوە هاتوو، لێرەدا شتی دەرپارە ئەلفویتی کوردی
 پروونکەینەوه. من پێموایە، گەر ئەلفویتی کوردی لە کۆندا هەبووایە و لە
 نووسینی کوردیدا بەکارپێنرایە، هەلبەتە، چەن نووسەریکی کورد، لەو
 سەردەمانەدا، بەرھەمەکانی خۆیان، بە کوردی دەنووسیویە. یا با بلتین:
 گەر زمانی کوردی نووسینیش هەبوو، دیارە زۆر بلاو نەبوو، جگە لە
 چەن ھۆنەریکی کورد، نووسەرەکانی دیکە پێیان نەنووسیو. بۆ نمونە: میر
 « شەرەفخان بەدلیسی » لە سالی « 1005 ک/1596ز » دا، شاکارە بە
 ناوبانگەکی خۆی « شەرەفنامە » بە زمانی فارسی نووسیو. گەر بە
 زمانی کوردی نووسین هەبووایە، یا زۆر بلاو بووایە، دوور نەبوو،
 « شەرەفخان » بە کوردی بینوسیایە! ھەر چەندە، ھیتدی کەس دەلتین:
 « شەرەفخان » کوردی نەزانووی، بۆیە شەرەفنامە بە فارسی نووسیو.
 بەلام، دەرپارە زمانی نووسینی، ھەموو ئەو پەرتووکی ئاینییانە، بە
 زمانی کوردی نووسران، وەک « سەرەنجام » ی کاکەیی یەکان، « جیلەو و
 مسحەفا رەشی » یەزیدیەکان، تا ئیستە، میترووکانیان نەزانراو.
 چونکە، میترووی نووسینیان لە سەر نییە. ھەر چەندە، پروفیسۆر « قەناتی
 کوردۆ »، دەرپارە میترووی نووسینی پەرتووکی « یەزیدی » یەکان، لەو
 باوەرەدا، (لە سەدەکانی « 10-11 » ی زاینیدا نووسران). « 131، 78 »
 ھەر لە کۆنەو، ھیتدی لە « نووسەران، شارەزایان، زاناکانی کورد و
 دۆستانی بیانیی نەتەووەکەمان » ھەولیانداو، ئەلفویتیکی تایبەتی، بۆ
 زمانی کوردی دانین. بە مەرجی، لە گەڵ سروشت و خەسلەتە
 تایبەتیەکانی زمانی کوردیدا بگۆجی. بەلام، ھەموو ئەو ھەولتەقەلایانە
 دراو، زۆری کات سەریان نەگرتوو. چونکە، لە لایەکەوە، شارەزایانی
 کورد لە نێو خۆیاندا، لە سەر شتووی ئەو ئەلفویتی، بە تەواوی رێک
 نەکەوتوون. لە لایەکی دیکەشەو، دەولتە داگیرکەرەکانی کوردستان
 ئیانھێشتوو، ئەو کارە بە تەواوی سەرگری. بەلکو، ھەمیشە گرفتیان لە
 بەردەمدا قوتکردۆتووە. پاشتریش، بە یەكجاری قەدەغەیانکردوو. بەلام،
 ھەموو ئەو کۆششانی کراو، پتر لە دوا تەواو بوونی جەنگی یەکەمی
 جیھانەو دەسپێکردوو. کاتی ئیمپراتۆریای عوسمانی ھەلوەشایەو،

ئینگلیزەکان دەسیان بە سەر، هیندی لە ناوچەکانی رۆژھەلاتی ناوەندا گرت. ھەر چەندە، لە سەرەتادا شارەزایانی زمان ھولیاندا، ئەلفویتیەکی لاتینی بۆ زمانی کوردیی دانین، بەلام، لەگەڵ ئەوەشدا، ئەلفویتی عەرەبیشیان فرامۆش نەکردبوو.

لە سەرەتای ئەم سەدەیەو، هیندی لە شارەزا و زمانزانەکانی کورد، بیران لەوێ کردووە، ئەلفویتیەکی کوردیی دانین، تا کوردیش وەک ھەموو نەتووەکانی دیکە جیھان، خواھێ ئەلفویتی خۆی بێ، ئەوێ دەبەوێ، پیتی بنووسن، بە مەرجێ لەگەڵ تایبەتمەندی، خەستەتی زمانی کوردیی و دەنگەکانیدا بگۆجێ. ئەو بوو، دوو جۆر ئەلفویتی دانرا. لە باکوور و خۆراوای کوردستان، ئەلفویتی لاتینیان دانا. لە رۆژھەلات و باشووری کوردستانیش، ئەو ئەلفویتیەیان ھەلبژارد، کە زۆری زۆری گەلانی موسولمان پیتیان دەنووسی، تا ئەم ئەلفویتیە ئەرۆژی لێ دەرچوو، کە بۆ نووسینی زمانی کوردیی، ئیمە کورد بەکاریدیتین.

گومانی تێدا نییە، ئەو ئەلفویتی و نووسینە لە سەرەتادا، بۆ زمانەکەمان دانرا و پیتی دەنووسرا، وەک ئەم ئەلفویتی و ریتنووسە ئەرۆژ نەبوو. بەلکوو، ھەر لەو رۆژووە دانراو، تا ئەرۆژ بە ئیمە گەیشتوو، بە چەن قوناعێکدا تێپەرپوو. لە ھەر قوناعێکدا، گەلێ گۆرانی گرنگ، لە هیندی شتی وەک: « ژمارە، شتووی نووسین، دەنگی پیتەکان بە تاییەتی و ریتنووسی کوردیی بە گشتیی » رویداو. هیندی لەو کەموکۆپیانە لە سەرەتادا ھەببوو، و دەور دە، پرکراونەتو. کەچی، لەگەڵ ئەوەشدا، شارەزایانی زمانی کوردیی، بە شتووەکی بەردەوام، لە ھەولێ ئەوەدان، جۆرە ئەلفویتیەکی دیکە ریکویتیتر دانین، کە بە تەواویی، پیتووستییەکانی زمانی کوردیی جێبەجێکا.

بۆیە، هیندی لە رووناکبیر و شارەزایانی زمانی کوردیی ھەول دەدەن، ئەو بۆشایی و کەموکۆپیانە پرکرتنەو، واز لە پیتی عەرەبی بیتن و بە پیتی لاتین بنووسن. ئەمەش خۆی لە خۆیدا، گرفتتێکی گەورە بۆ زمانەکەمان دروسکردوو. چونکە، نووسینی کوردیی بەگرتوو نییە و بە دوو پیت و ریتنووسی جیاواز دەنووسرێ. ئەوێ کوردی دانیشتووی ھەر دوو بەشەکی

باکوور و خۆراوا پتی ده‌نوسن، کورده‌کانی دانیشتووی پارچه‌کانی
رۆژه‌هلات و باشوور تیتی ناگن.

به شتیه‌یه‌کی گشتیی، نهو ره‌خانهای له‌م رینوسه‌ی نه‌و رۆ ده‌گیری، زیاتر
پتیه‌ندی به « ژماره‌ی پیته بزوتنه‌کان، فونتیستیک و توانای پیته
عه‌ره‌بیه‌کان » وه‌ه‌یه، که تا چمن ده‌توانن، ده‌نگه‌کانی زمانی کوردیی،
وه‌ک پتیه‌ست ده‌رپن. هیندی ره‌خنه‌ی دیکه‌ش، له‌م نه‌لفویته‌یه ده‌گیری،
وه‌ک: (زۆری نوخته له‌سه‌ر پیته‌کان، ویکچوونی شتیه‌ی هندی له
پیته‌کان، له‌ کاتی نووسیندا ده‌بی، زۆر جار ده‌س یا قه‌له‌م له‌ سه‌ر کاغه‌ز
هه‌لگیری.) «69,70»

له‌به‌رته‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان ته‌واوبوه، شاره‌زایانی
زمانی کوردیی، بۆیان ده‌رکه‌وتوه، نه‌و پیته عه‌ره‌بیه‌انه، بۆ زمانی کوردیی
زۆر گونجاو نین. بۆیه، یه‌کیکی وه‌ک: (« مینجهرسون » هه‌لیدا،
نه‌لفویته‌یه‌کی کوردیی به‌ تپیی لاتینی دروسکا و دوو کتیبیشی به‌و
نه‌لفویته‌یه ده‌رکرد. به‌لام، نه‌لفویته‌یه‌ی نه‌که‌وته به‌وه. چمن سالی پاش نه‌وه،
خوالته‌خۆشبوو، جه‌لاده‌ت به‌درخان «1887-1951»، له‌ شام، له
سالی «1932» دا، نه‌لفویته‌یه‌کی کوردیی لاتینی ده‌رکرد، به‌ نیوی
خواسته‌مه‌نی « ... » میر هیره کۆل نازیزانه‌وه، که له «1927» وه‌ه پتیه‌ی
خهریکبووبوو. جه‌لاده‌ت له «15 مایسی 1932» وه‌ه تا «15 ئابی 1943»
به‌م نه‌لفویته‌یه، به‌نجارحه‌وت ژماره‌ گۆفاری « هاوار » ی ده‌رکرد.....
نه‌مه‌ش به‌ نیازی نه‌وه‌ی، کورده‌کانی تورکیا که له‌ نووسین و خوتندن
کوردی بپه‌شن، که‌لک له‌و نه‌لفویته‌یه بپین. جا له‌ هه‌مان کاتدا، «کامه‌ران
به‌درخان» ی برای له «6/12/1942 - 22/11/1943» سنی دانه‌ گۆفاری
« ستیر » و له «3/5/1943 تا 27/5/1946» هه‌فتاوسنی دانه‌ گۆفاری
« رۆژا نوو » ی له‌ بیروت، هه‌ر به‌و نه‌لفویته‌یه ده‌رکرد و له «1938» دا
نامه‌یلکه‌به‌کی نه‌لفویته‌ی سیدوو لاپه‌ره‌پیشی پتی بلاوکرده‌وه. ئەم
هه‌لوته‌قه‌لایانه، بوون به‌ هۆی بلاوکرده‌وه‌ی ئەم نه‌لفویته‌یه له‌ کوردستانی
سووریا و تا نه‌ندازه‌یه‌کیش له‌ نیو هیندی له‌ کورده‌ رۆشنبیره‌کانی تورکیا و
عیراقد. «23,79-80»

ههروه‌ها، ئەم هه‌ولدا نه، له باشووری کوردستانیش به‌رده‌وامبووه. (هه‌ر له‌و کاته‌دا، که به‌درخانیه‌کان له سووریا، خه‌ریکی بلا‌و‌کردنه‌وی تییی لاتینی بوون، «توفیق وه‌ه‌بی» ش له عێراق، جوژه ئەلفوییه‌کی لاتینی بو نووسینی کوردیی هینایه‌کایه‌وه، که له رووی ئۆرتوگرافییه‌وه، به زۆری لاسایی ئەلفوییتی ئینگلیزی کراوه‌ته‌وه. ئەم ئەلفوییه‌ له سالی «1941» هه‌ له گوژاری «گه‌لاوێژ» دا، ناوبه‌ناو بلا‌وده‌کرایه‌وه. ئەوی راستیی، ئەمه کارتیکی زۆر خراپوو، چونکه ده‌بوایه، «وه‌ه‌بی و به‌درخانیه‌کان» پێکه‌وه هاوکاریان بکرایه و ئەلفوییه‌کی یه‌ک‌گرتویان بۆ زمانه‌که‌ دانایه. له‌وانه‌بوو، نیسته هیچ نه‌بێ، ئەلفوییه‌کی لاتینی یه‌ک‌گرتومان ببوایه. هه‌ر چی چۆنیی، ئەو به‌خته‌ی که ئەلفوییتی به‌درخانیه‌کان له سووریا‌دا هه‌یبوو، ئەمه‌ی وه‌ه‌بی له عێراق‌دا نه‌یبوو. چونکه، کاربه‌ده‌سانی ئەو ده‌مه‌ی عێراق، هه‌ر زوو به‌ربه‌رکانییان کرد و پتی بلا‌و‌بوونه‌ویان لێ گرت.

پێ نه‌دان، به‌ بلا‌و‌بوونه‌وی ئەلفوییتی کوردیی لاتینی له عێراق‌دا، هیندی له‌ روشنبیره‌کانی کوردی عێراقی ناچارکرد، بیه‌ر له‌ چاک‌کردن و ده‌س‌کاریکردنی ئەلفوییتی عه‌ره‌بیی بکه‌نه‌وه، به‌ جوژی که بو نووسینی زمانی کوردیی بسازی. یه‌کتی له‌وانه‌ی که هه‌ر له‌ کۆنه‌وه خه‌ریکی به‌ کوردیی نووسین و پێک‌خستنی ئەلفوییتی کوردیی بوون، به‌هه‌شتی «داماو» حوزنی موکریانی «1893-1947» یه‌. (ئەوی ته‌ماشای گوژاری «زاری کرمانجیی» بکا، که له «1926-1932» له‌ ره‌واندز، داماو ده‌ریده‌کرد، به‌ تایبه‌تی ژماره‌ هه‌وت، ئەوسا تیده‌گا، که داماویش له‌ مه‌یدانی دامه‌زاندنی ئەلفوییتی کوردیدا، خزه‌تییکی زۆری پێشکەش به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی کردوه. جا له‌ به‌رته‌وه‌ی ئەو ده‌مه‌ وه‌زاره‌تی زانیاری «...» خۆی ده‌بوو، پتی خویندن به‌ کوردیی له‌ قوتابخانه‌ سه‌ره‌تایی یه‌کاندا بدا، ناچاربوو، هه‌ولتییکی دانانی ئەلفوییه‌کی کوردیش بدا. بو ئەم مه‌به‌سته‌ش، مامۆستا «توفیق وه‌ه‌بی»، که ئەو کاته کاربه‌ده‌ستییکی گه‌وره و ده‌ست‌رۆش‌تووی میری بوو، فه‌رمانی پێ درا، ئەلفوییه‌ک بو قوتابخانه‌ کوردیه‌کانی عێراق دروسکا. «وه‌ه‌بی» له‌ سالی «1933» دا، کتیبییکی ئەلفوییتی به‌ تییی

عەرەبىي دەسكارىكراو، بە نىيوى «خوتىنده وارىي باو» هوه له به غدا له چاپدا. به لام، ئەم كىتیبه پى نەدرا، بچىته قوتابخانه كانه وه، چونكه، هيندى له تنگه تىلكه كان بەرگرىيانكرد، بە نىيوى ئەوه وه كه گوايه، ئەمه پى دىنييه، چوكله وموكله بخرىته سەر تىپىي عەرەبىي، كه زمانى قورئانه. له بەر ئەوه، ماوه يه كى زۆرى خاياند، تا كاربه ده سانى عىراق، چاويان له وه پۆشى، كه تىپىي عەرەبىي «كلاو» ي كوردىيان بنرىته سەر. به لام، لەم ماوه يه دا، هيندى گۆران هاتنه كايه وه..... له «1950» به دواوه، توانرا ئەم ئەلفوئىي «عەرەبىي - فارسى» يه دەسكارىكراوه سەر به ستر به كارىتيرى..... هەر لەم كاتەدا، هيندى دەستور بۆ نووسىنى ئەو تىپه دەنگدارانه دانران، كه له سەرەتاي ووشه وه دىن. ئەوهش به هۆى يارمه تىي «همزه» و تىپه دەنگداره كانه وه. وهك «ئاسمان» له جياتى «اسمان»، «ئەمه» له جياتى «امه»..... دەنووسران. ئەم بەشەى دوايى «واته بەشى همزه بەكار هينان، لەم شوتانه دا، به زۆرى به ههولوته قه لاي مامۆستا» عه لانه دىن سه جادىي «هاته بەرهم.» ئەم دەسكارىكردنه، بهو شتوه يه ي باسكرا، به تهوايى پىترو نه كرا، بهلكوو زۆر و كه م، كاره كه له سەر زهوقى نووسەر، يا بوون و نه بوونى ئەو تىپانه له چاپخانه دا وىستا بوو.» (81-80، 23)

(كوردىكى خەلكى سلهمانىش، كه نىيوى مه لا «رهشيد به كى بابان» بووه، له ئەسته موول خەركى داهىنانى ئەلفوئىيه كى كوردىي بووه، بۆ ئەوهى كىتیبىك به نىيوى «مجموعه له به حره رىن فى ئىقتىران ئەلنه بره رىن» هوهى پى بنووسىته وه، كه برىتیه له وه گىرانى كوردىي كىتیبىكى «ئەلسه حىح» ي موسلىم و بوخارى، كه ئەمهش كۆمه له هەدىستىكى په يامبه رى ئىسلامه. ئەم زانايه كه له «30ى كانوونى دووه مى 1942» دا، كىتیبه كه ي تهواو كوردوه، ناگای له ههولوته قه لاي كوردى دى نه بووه. ئەویش ئەلفوئىيه كى كوردىي له سەر بنچىنه ي ئەلفوئىي عەرەبىي و فارسىي داناوه. به لام، تنگه تايبه تىيه كانى زمانى كوردىي، تا ئەندازه يه كى زۆر له يه ك جيا كرده توه.» (82، 23)

(زانای كورد نايه توللاي مه ردۆخى كوردستانىي، ئەلفوئىيه كى كوردىي سىوشهش تىپى، له ئەلفوئىي عەرەبىي - فارسىي دەسكارىكراو چىكردوه

و ئەم ئەلفویتیەیی لە سەرەتای فەرھەنگە کەیدا باسی کردوو. بێجگە لەوەش ریتنوسیتکی تایبەتی دی بۆ نووسینی کوردیی داناوو و تیبە دەنگدار و بێ دەنگەکانی لە یەک جیاکردۆتەو و بۆ ھەر یەکە نیشانە یەکی تایبەتی داناوو. کەچی خۆی ئەو ریتنوسەیی نە بۆ نووسینەوێ فەرھەنگە کەیی و نە بۆ نووسینی هیچ شتێکی دی بەکار نەھێناو. «23، 83»

بێجگە لە ئەلفویتی عەرەبی - فارسیی و ئەلفویتی لاتین، (دوو جوۆرە ئەلفویتی دیش ھەن: یەکتیکیان ئەلفویتی ئیزدی و ئەوی دیش ئەلفویتی سربالییە. ئەلفویتی ئیزدی، ئەو ئەلفویتیەییە، کە ھەر دوو کتیبە پیرۆزە کەیی ئیزدیەکان بەو نووسراو تەو، و اتا « مەسحەف رەش و کتیبی جەلوو ». ھەر چەندە نازانری، کەیی ئەم ئەلفویتیە دانراو، بەلام ئەوێ ئاشکرایە، ئەو، ئەو، ئەو کەسەیی دایناو، شارەزایی یەکی تەواویی لە ئەلفویتی عەرەبیش و فارسیشدا بوو. ھەموو ئەو دەنگانەیی کە لە کوردیدا ھەن و بە ئەلفویتی عەرەبی و فارسی دەرنابری، بەم ئەلفویتیەش دەرنابری. «23، 84» گەر ئەو پەرتووکانەیی د. « نەبەز » باسیاندا، بە کوردیی نووسرابن، ئەو دەگەییەتی، لەو سەرەماندا، ئەلفویتی و نووسینی کوردیی ھەبوو.

کوردەکانی باکووری کوردستان، ھەرگیز بە زمانی خۆیان نەیانخویندوو. بە هیچ شتێوە، رێگەیان نەدراو، زمانی کوردیی بۆ نووسین و خویندەو بەکاربێن. ھەر چەندە، لە دواي جەنگی یەکەمی جیھانەو، چەن رۆژنامە و گۆڤاری لە ئەستەمبول دەرەچوو، بەلام، بە پیت و ریتنوسی تورکی دەنووسرا.

لە شەستەکان و سەرەتای ھەفتاکاندا، بزوتنەو یەکی پروناکبیری سەپھەلدا. ھیتدی جار، کوردەکان نووسینیان بە زمانی کوردیی بلاووە کردوو. بە تایبەتی، دواي ئەو « P.K.K. » دامەزرا، رۆژیکی مەزنی لە بوورنەو، ھەستی نەتەو یی کوردی باکووردا بینی. گەلی ھەنگاوی مەزنیان ناو، بایەختکی یەکجار زۆریان، بە زمان داو، ھیتدی دەزگەیی کەلتورییان دامەزراندوو، گەلی گۆڤار، رۆژنامە، نامیلکە و پەرتوکیان، بە زمانی کوردیی و بە پیتی لاتین دەرکردوو.

له رۆژهه‌لاتی کوردستانیشدا، هەر له کۆنه‌وه، فارسه‌کان زمانی کوردییان، به دیالیکتیکی ناوچهیی ئێران و زمانی فارسیی داناوه. له سه‌رده‌می «سمایلاغای سمکو» و جه‌نگی یه‌که‌می جیهاندا، هه‌لیکیان بۆ هه‌لکه‌وت، به زمانی خۆیان بنووسن. رۆژنامه‌یه‌ک به کوردیی ده‌رکه‌ن. هه‌روه‌ها، دوا‌ی جه‌نگی دووه‌می جیهان، کۆماری کوردستان دامه‌زرا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، زمانی کوردیی به ته‌واویی بو‌ژایه‌وه، هیندی رۆژنامه و گو‌فار بلا‌وکرانه‌وه، خوتندن به کوردیی بو‌و. به‌لام، نه‌مه‌شیان زۆر درێژه‌ی نه‌کتیسا، دوا‌ی که‌متر له سالی، نه‌وی دروسیشکرابوو، تیک‌درايه‌وه!

ئه‌م دوو هه‌ول و تاقیکردنه‌وه‌یه، به هه‌یج شتیه‌یه‌ک، کارتیکی گرنگی نه‌وتۆی، له پێشکه‌وتن و چه‌سپاندنی زمانی کوردیی نه‌کرد. چونکه، جگه له‌وه‌ی هه‌موو شت گو‌زا، هەر دوا‌ی نه‌وه‌ش، زمانه‌که‌یان له قه‌ده‌غه‌ کرا. دوا‌ی نه‌وه‌ی شو‌رشی گه‌لانی ئێران، له سالی «1979» زدا روویدا و سه‌رکه‌وتتی به‌ده‌سه‌لتنا، کاربه‌ده‌ستانی ئێران، دانیان به سه‌ربه‌خۆیی زمانی کوردیدا نا، ئیدی ورده‌ورده، جولا‌نه‌وه‌یه‌کی که‌لتووری سه‌ربه‌لدا.

له‌و رۆژه‌وه، به شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، هیندی «گو‌فار، نامیلکه و په‌رتووک» به کوردیی چاپده‌کرتن. جم‌وجۆلتیکی گه‌لی گه‌وره، له ناو رووناکبیران و نووسه‌ران به گشتیی و له نیو‌لاوه‌کاندا به تایبه‌تیی به‌دیده‌کرتی. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، باری فه‌ره‌هنگی کوردیی، له‌م به‌شه‌دا گه‌لی دوا‌که‌وتوو. تا ئێسته، رێنووسیتیکی یه‌که‌گرتوی کوردیان نییه. نه‌وه جگه له‌وه‌ی، زۆریه‌ی زۆری کورده‌کانی رۆژه‌لات، شاره‌زاییان له «رێزمان، رێنووس و نووسینی کوردیی نوێ» دا نییه. پتر له ژێر کارتیکردنی که‌لتووری فارسیی دان. له نووسینیشدا، هەر پێره‌وی فارسه‌کان ده‌که‌ن. بۆیه ده‌توانم، بلیتم: هەر چه‌نده له کۆنه‌وه، چه‌ن هۆنه‌رتیکی پایه‌بڵندی وه‌ک: «با‌ه تایه‌ری هه‌مه‌دانیی، هه‌قی ته‌یران، بێتووشی، سه‌ی یاقو، وه‌فایی، سالی سه‌نهی، مه‌جدیی، نه‌ده‌ب، ناری... تاد» یان تیدا هه‌لکه‌وتوو، هیندی له هۆنراوه‌کانیان، به زمانی کوردیی هۆنیوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌ورۆ، نووسه‌ره‌ باشه‌کانیان له بواری نووسینی کوردیدا، به په‌نجه‌ی ده‌س ده‌ژمێرتن. هیندی له‌و نووسه‌رانه‌ی، کوردییه‌کی باشیش ده‌زانن، به زۆری له نووسه‌ره‌کانی باشووری

کوردستانهوه فیتریوون. چونکه، ماوهیهکی زۆر لهوئی ژیاون، یا به ههزار
 کوله مهرگیی، خۆیان فیتری کوردیهکی نێوه باش و نێوه خراب کردووه.
 هۆی ئەم دواکهوتن و کوردیی نهزانییهی، زۆریهکی زۆری گهلی رۆژههلاتی
 کوردستانیش، به شێوهیهکی گشتیی، زیاتر بۆ ئەوه دهگهڕێتهوه، له
 میژووی هاوچهرخه نهتهوهیی خۆیاندا، تا ئەو کاتهی کۆماری کوردستان له
 مهاباد دامهزراوه، زمانی زکماکیی خۆیان، تهنیا بۆ په‌ی‌شین به‌کاره‌یتاوه.
 له خۆتێندنگه‌کاندا به زمانی کوردیی نه‌یان‌خۆتێندووه، خۆتێندن و نووسین به
 کوردیی نه‌بووه، «رۆژنامه، گۆزار، نامیلکه و په‌رتووکیان» به کوردیی دهر
 نه‌کردووه، هه‌موو ئەو شتانه، ته‌نیا‌وته‌نیا هه‌ر به زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س
 بوون. ته‌نانه‌ت، له هێتێئ سهرده‌م و ناوچه‌ی کوردستانیشدا، قسه‌کردن به
 زمانی کوردیی قه‌ده‌غه‌بووه. بۆیه، چهن رۆله‌یه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ری کورد،
 باسکی مه‌ردانه و کوردانه‌یان لێ هه‌لکرد، ئالای پیروزی رازه‌کردنی زمانی
 کوردییان به‌رزکرده‌وه، شه‌ویان به رۆژه‌وه‌ گرتدا، کۆششیککی زۆریان کرد، تا
 لاوانی کورد، فیتری خۆتێندنه‌وه و نووسینی، زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان که‌ن،
 وه‌ک: «هیتمن» ده‌لتی: (له‌و سهرده‌مه‌ تاریکوتنووک و نه‌نگووست له
 چاوه‌دا، له مه‌لبه‌ندی موکریان، بۆ به‌ریه‌ره‌کانی له‌گه‌ل سیاسه‌تی
 تواندنه‌وه‌ی کورد، به رابه‌ری ماموستا مه‌لا «ئه‌حمه‌دی فه‌وزی، سه‌یفی
 قازی، پێشه‌وای نه‌مر، قازی بۆکان، شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌ریلاوا» و گه‌لێکیتر
 له‌ رووناکبیرانی ئەو سهرده‌مه‌ پێکهاتبوو، که ئامانجی نه‌ساسیی و هه‌ره
 گه‌وره‌یان پاراستن و په‌ره‌پێدان و بووژاندنه‌وه‌ی زمان و نه‌ده‌بی کوردیی
 بوو. کتیب و رۆژنامه‌ی کوردییان که له عێراق بلاده‌بوونه‌وه، به زه‌حمه‌ت
 په‌ی‌دا‌ده‌کرد و به ئیحتیاته‌وه به سه‌ر لاوانی به‌رواپێکراودا بلاوه‌کرده‌وه، تا
 فیتری کوردیی خۆتێندنه‌وه بن. «82، 122» له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، زمانی کوردیی
 نه‌تووایه‌وه، بووژایه‌وه و پێشکه‌وت.

ده‌توانین، بلتین: سهرده‌می زێڕینی بووژاندنه‌وه‌ی زمان و وێژه‌ی کوردیی، له
 رۆژهه‌لاتی کوردستاندا، بۆ سه‌ره‌تای چله‌کان ده‌گه‌ڕێته‌وه. به تایبه‌تی،
 کاتێ کۆماری کوردستان دامه‌زرا، ئیدی له‌و ماوه‌یه‌دا، زمانی کوردیی وه‌ک
 زمانی په‌سمیی کۆمار ناسرا، کاروباره‌کانی رۆژانه‌ی ده‌وله‌ت، به زمانی

کوردیی پاده پهرینرا. خوتندکارانی کورد له خوتندنگه کاندایا، به کوردیی دهیانخوتند. چندين رۆژنامه و گوڤار به کوردیی ده رچوون. ههر چهنده، نهم سهردهمه بۆ کوردی رۆژهلالات، له بواری بوژاندنهوهی « زمان، فهرهنگ و ویژهی کوردیی » دا، وهک سهردهمی پرتیسانسی ئهروپا وا بوو، بهلام، به داخهوه، تهمنی گوڤار زۆر کورتبوو، گوڤاره ساواکهمان، تنیا یازده مانگ ژیا. ئه و خۆشیی و شادییه نهتهوهیی یه، سهرانسهری کوردستانی گرتبووه، ههر زۆر زوو زیندهبهچالکرا و زۆر بهردهوام نهبوو. کباتی گوڤاره کهش روخا، ههموو شتی بۆ دۆخی جارانی خۆی گهراپهوه. زمانی کوردیی قهدهغهکرا، زۆریه ئه و رۆژنامه، گوڤار و پهرتوکه کوردییانهی ده ریشچوو بوون، کۆکرانهوه و سوتیندران. ههر له و رۆژهوه تا ئه ورۆ، خوتندن له خوتندنگه کاندایا، تنیا به زمانی فارسیی بووه. ههموو کاروبارهکانی دهوله تیش، ههر به زمانی فارسیی پاپه پرتراوه. تهنانهت، جلوهرگی کوردیش قهدهغهکرا. (له قوتابخانه و ئیداره، تهنانهت له کوچه و خهیابان، هزاران کورد به تاوانی کوردی گوتن گیران، نازاردان و سووکایه تیپان پیتکرا. بهلام، زمانی کوردیی وهک سه رمایه ی نهته وایه تیمان ههر پارێزرا. کورد نهتواوه و ئابرووتکاوی و ریسوایی مێژوو، بۆ پۆلیسی پهزاخان مایه وه. « 82,122 » زۆریه ئه و « هۆنهر، نووسهر، زانا و پامیار » انه ی، له سهردهمی گوڤاره کهشدا، رۆلیکی مهزنیان، له و پرۆستیسه گرنکه ی بوژاندنهوهی زماندا وازیکردبوو، له ناچاریدا ولاتیان جیهیشت و هلالتن.

به کورتیی و کوردیی، زمانی کوردیی، وهک زمانی ناخافتن و نووسین قهدهغهبوو. به دیالیکتیکی نیخۆیی دادهنرا. هیچ جوژه شتی، به کوردیی ده ر نهدهچوو. جگه له و بهرهمه کهمانه ی، « حیزی دیمۆکراتی کوردستانی ئێران » له ده رهوه ی وولات ده ریده کردن، له ریزهکانی ریکخواه که یاندا بلاوینده کردهوه، جاروبار، تاکوته راشی لی ده گه یشته وه کوردستان، ئه ویش دهس ههموو کهس نه ده کهوت، به لکو به دزییه وه و چهن کهستیکی دیاریکراو ده یانخوتنده وه. له ههمان کاتیشدا، ئه و نووسینهانی دیمۆکرات بلاوینده کرده وه، بایی هینده نه بوون، کۆمه لانی خه لک به زمانی کوردیی، فیتری خوتندن و نووسین بکه ن. له بهر نه وه، زۆریه زۆری ئه و رووناکبیر و

نوسه ره کوردانهی رۆژه‌لانی کوردستان، به فارسیزانیکی باش و کوردیزانیکی خراب داده‌نرین. وهک «ههژار» یش ده‌لتی: (له ئیران زۆرتتر له کوردان، به ناشکوری نه‌ی، فارسیی له کوردیی باشتر ده‌زانن و بگره کوردیی هه‌ر نازانان.) «30، 120»

ئهو تاکوته‌رایه‌ی، له بواری نووسینی کوردیشدا، له کۆنه‌وه وهک چهن رووناکبیر و نووسه‌رتکی گه‌وره‌ی کورد هه‌لکه‌وتوون، وهک: «داماوی موکریانیی، گیوی موکریانیی، هه‌ژاری موکریانیی، هیتمن، هه‌سه‌نی قزلجی، زوبیتحی» و چهن که‌ستیکی دیکه‌ش، له گه‌ل ئه‌وانه‌ی ئه‌ورپۆش، ئه‌سپی خۆیان له گۆره‌پانی نووسینی کوردیدا تاوده‌ده‌ن، زیاتر له ئه‌نجامی ئه‌وه‌دابوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌لاتوون، له کوردستانی به‌شه‌که‌ی عیراق یا له عیراق خۆیدا گیرساونه‌ته‌وه. ماوه‌یه‌کی درێژ له‌وی ژیاون، تیکه‌ل به ژیا‌نی کورده‌کانی باشووری کوردستان بوون، که‌لکیان له‌و که‌مه‌ نازادیه‌ وه‌رگرتوه، که له بواری چاپه‌مه‌نی کوردیدا، هه‌ر له سه‌ره‌تای سا‌له‌کانی بیسته‌وه، به شتیه‌یه له شتیه‌کان له باشووردا هه‌بووه. ئیدی، ده‌قیان به‌و ره‌وشه‌ که‌لتوو‌رییه‌وه گرتوه، نووسه‌رانی هه‌ر دوو پارچه‌که‌ی کوردستان، کاریان له یه‌کدی کردوو و سوودیان له یه‌کدی وه‌رگرتوه.

ئه‌م باره، به‌م شتیه‌یه به‌رده‌وامبوو، تا گرکانی ر‌قوکینه‌ی کۆمه‌لانی خه‌لک، به ته‌واوی ته‌قییه‌وه. شۆرشی گه‌لانی ئیران، له سه‌ره‌تای سالی «1979» دا به‌ریابوو. دوا پاشماوه‌ی داروده‌سه‌ی بنه‌ماله‌ی شاکانی په‌له‌ویی، له بنویتخه‌وه هه‌لکه‌ن. ئیدی باری ئیران به ته‌واوی گۆرا. گه‌لی کوردیش، تا راده‌یه که‌لکی له‌و ره‌وشه‌ نوویه‌ی ئیران وه‌رگرت. ئیسته، له رۆژه‌لانی کوردستان، ته‌نیا چهن رۆژمانه و گۆقاری، به زمانی کوردیی ده‌رده‌چن، هیندی نامیلکه و په‌رتووکیش به کوردیی چاپکراون. به‌لام، تا ئه‌ورپۆ، رۆله‌کانی گه‌ل له خوتندنگه‌کاندا، هه‌ر به زمانی فارسیی ده‌خوتن.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی، شۆرشی گه‌لانی ئیران روویدا، بۆ ماوه‌یه‌ک، ئه‌و گه‌لانه‌ ناهیتکیان به به‌رداها‌ته‌وه. گه‌لی کوردیش له رۆژه‌لانی کوردستاندا، که‌می حه‌وایه‌وه. زمانی کوردیی وه‌ک جاران نه‌ما، ده‌سپیتی کرایه‌وه و لیتفی له سه‌ر هه‌لدرايه‌وه. رۆله‌کانی گه‌لی کورد، هه‌لیان له‌کیس نه‌دا، هه‌ر زوو

نامبازیبوون و دهس له ملاتی بووکی نازادیی بوون. « خوئینهوار، رووناکبیر و نووسهران »، هر یه که میان له شوئینی خوئینهوه، دهسیان به نووسین کرد. گهلی « رۆژنامه، گوژار، نامیلکه و پهرتووک »، به زمانی شیرینی کوردییی دهرجوون. بهلام مهخابن، له بهرنهوهی کوردهکانی رۆژههلات، دواي نهوهی، کۆماری کوردستان روخا، زمانی خوئیان بۆ خوئندن، خوئندهوه و نووسین لی قهدهغه کرابوو، کوردیییک به کاردیتن، له زۆر رووهوه بی که لک و لاوازه. به رینووسی ده نووسن، گهر کوردهکانی باشوور، سهد ساله له گه ل نهو رینووس و زمانه دا راهاتوون، بیخوئینهوه، به ناسایی لیتی تیناگهن!

شاره زایانی زمانی کوردییی، له رۆژههلاتی کوردستان ده بی، که لک له توانا و دهسرهنگینی نووسهران و زمانزانهکانی باشووری کوردستان وهرگرن. به تایبه تیی، لقه دیالیکتی سوله یمانیی، گه لی گه شه یکردوو و خوئی چه سپاندوو. چونکه، نزیکه ی ماوه ی سهده یهک ده بی، هه موو به شهکانی زمان و وێژه ی کوردییی، به چاکییی پیشکه وتوو. به گه واهییی دۆست و دوژمنیش، بزوتنه وه ی وێژه یی له م به شه دا و له شاری سوله یمانیی، له هه موو به ش و شارهکانی دیکه ی کوردستان له پیشتره. ته نانهت، یه کیتی وهک: « مینۆرسکی » ش له و سهرده مه دا گوتوو یه تی: (کوردهکان له ناوچه ی سوله یمانیی و سا بلاغ، چاکتر و باشتر و پیشکه وتووترن له کوردی شوئنهکانی تر.) « 169، 106 »

کوردهکانی رۆژههلات، هر له کۆنه وه، له سهر ده سی مه لا و مامۆستاکانی کوردهکانی باشووردا، فیری خوئنده وه و نووسینی زمانی کوردییی بوون. به تایبه تیی له سهرده می کۆماری کوردستاندا، گه لی خوئنده وار بۆ کوردا یه تی، روویان له مه باباد کرد. جگه له وه ی، له کۆنه وه زمانی کوردییی، له باشووردا به کاردیترا، هیتندی « رۆژنامه، گوژار، نامیلکه و پهرتووک » ی بی چاپده کرا. هیتندی له و به ره مه مانه، به تایبه تیی دیوانی هۆنراوه، به دزیه وه «س خوئینه وار ان ده که وت، زۆر به تامه زرۆیی ده یان خوئینه وه و له به ریانده کرد. ههروه ها، چه ن رووناکبیر و نووسه رتیک ی وهک: « سه عید ناکام، عوسمان دانش، که ریم زهند، قانه ی هۆنهر ... تاد » له وی بوون، رۆژه ی زمانی کوردییان کردوو، خوئندکاری کوردیان پیگه یاندوو. « مه لا نه مه دی فه وزی » که یه کتی له مامۆستا گه ورهکانی کورد و خه لکی شاری

سوله‌یمانی بوو، له بهر هر هۆبهک بڼ، له ناوچه‌ی «موکریان» گیرسابووه و مه‌لایه‌تیی ده‌کرد. «هتیمن» ده‌باره‌ی نه‌و پیاوه بلیمه‌ته ده‌لتی: (من دسکردی فه‌وزیم. نه‌و هه‌لیوه‌شاندمه‌وه و تیکیه‌ه‌لشیلام و سه‌رله‌نوئ دروسی‌کردمه‌وه. نه‌و ده‌رکی زانین و فیتیریوونی بو‌کردمه‌وه. نه‌و ریگه‌ی ژبانی نیشاندام. بیتگومان، نه‌گه‌ر نه‌چوویامه‌ خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن نه‌و ماموستایه‌م نه‌خوتندبا، ریازی ژبانم نه‌و ریازه‌ نه‌ده‌بوو، که‌گرتم و پیتیدا رویشتم و ئیسته‌ش به‌رم نه‌داوه.

نه‌و تییگه‌یاندم من روژه‌ی کوردم و کوردیش نه‌ته‌وه‌یه‌کی بیتسه‌ش و چاره‌ره‌ش و زورلیکراوه و ده‌بی روژه‌کانی له‌ پیناوی رزگارکردنیدا فیداکاری به‌کن و له‌خو‌بو‌ردوی نیشانده‌ن. نه‌و فیتیری کردم چون بنووسم و چون شیعر بلتیم. نه‌و فیتیری کردم ولاته‌که‌م خوشبوئ و پیتی هه‌لبلتیم. نه‌و حالیکردم کوردیی زمانیکی ره‌وان و به‌ریلاو و ده‌وله‌مه‌نده و ده‌گرتی نه‌ده‌بیتکی گه‌وره و دنیا‌په‌سه‌ندی هه‌بی.

نه‌و حاجی قادری کوژی، نالی، کوردیی، سالم، مه‌وله‌ویی، سه‌ریق، مه‌حویی، نه‌ده‌ب و وه‌فایی پیناساندم و شیعه‌کانی نه‌وانی بو‌شیکردمه‌وه. نه‌و فیتیری روژنامه‌خوتنده‌وه و روژمانه‌خوتنده‌وه‌ی کردم. نه‌و دیوانی شاعیره شو‌رشیگتیره‌کانی فارسیی بو‌پیداکردم و هانیدام بیانخوتنه‌وه و شتیان لی فیتیریم. به‌لام، سوئندی دام، قه‌ت به‌ فارسیی شیعر نه‌لتیم و هه‌تا بو‌خۆم ده‌گرتی، به‌ کوردیی بنووسم.) «10، 121»

پاشان ده‌لتی: (فه‌وزی به‌ به‌روای من یه‌کتیکه‌ له‌ گه‌وره‌پیاوانی میترووی کوردستان، که‌ داخه‌که‌م شوئنه‌واره‌کانی فه‌وتان و خوشی له‌ بیرچۆته‌وه. نه‌و لاوه‌ کوردانه‌ی له‌ سه‌رده‌می پاشایه‌تی ره‌زاخانی په‌هله‌ویدا که‌ به‌ ته‌قلیدی نه‌تاتورک خه‌ریکبوو، که‌لی کورد له‌ کوردستانی ئیراندا بتوئیتته‌وه و یه‌کتی له‌و سئ کوچکه‌ ناوره‌بوو که‌ په‌یمانی سه‌عدئابادی پیکه‌تینابوو، ئازایانه کوردایه‌تییان ده‌کرد، یا راسته‌وخۆ شاگردی فه‌وزی بوون یا شاگردی شاگرده‌کانی نه‌و. به‌ تاییه‌تیی پیشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی شه‌هید شانازی به‌وه‌وه‌ ده‌کرد که‌ شاگردی فه‌وزی بووه.) «11، 121»

پاشا تر ده‌لتی: (ئیمه‌ یانی نه‌و پۆله‌ لاوه‌ی له‌ زه‌مانی په‌هله‌ویه‌وه یه‌کترمان گرتبوو و دوستانه‌ پیکه‌وه کارمانده‌کرد. مه‌یدانمان بو‌ناوه‌لا‌بووه و چالاکی خۆمان په‌ره‌پیتدا. ده‌مانراوه‌ عیراق روژنامه‌ و گو‌قاری کوردیان بو‌دینانین و ده‌مانخوتنه‌وه. من شیعری خۆم و شیعری شاعیره‌کانی ترم به‌ خه‌ت بو‌ لاوه‌کان ده‌نووسیه‌وه و بلاومه‌کردنه‌وه. دلشادی ره‌سوولی له‌ عیتره‌وه

هاتیووه. ئەو ئیملائی کوردیی له هی ئیمه باشتربوو و خه تیشی خۆشتربوو و زۆریشی شیعرى بێکەس و پیره مێرد و ئەحمەد موختار جاف و حەمدی له بەربوون و بە خەت بلاویدە کردنەوه. گۆڤاری گەلاوێژ رۆژتیکى باشی یاریکرد و لاوه کاغمان فێری کوردیی خۆتێندنەوه بوون. «19, 121»

ئەمە، پوختهی ئەو ئەزمونە گەورەیه بوو، که «هێمن» ی پایه بلندی کورد، بۆی تومارکردووین. بۆیه دەبێ، بە شێوه یهکی بەردهوام، که لک لهو ئەزمونە گەورەیهی باشووری کوردستان وەرگیرێ. پتیوست ناکا، نووسەر و پروناکبیرانی رۆژههلات، هەر له خۆیانەوه، یا چاو له فارسەکان کهن، زاراوهی زمانهوانیی داتاشن، سەر له خۆیان و رۆلهکانی نهتهوه که مان بشتیوتن. بە لکوو دەبێ، هەولدن، ئەوا زاراوه زمانهوانییانە بەکاربێتن، که له کۆنەوه له باشووردا بەکاردێ و تا رادهیهکی زۆر چه سپیوه. بۆ نمونە: له بری ئەوهی بنووسن: «له نووسراوتیکدا، ریکخراوی» دەنووسن: «له نووسراوه یه کدا، ریکخراوهی». له پارچه یهک، به ئاره زووی خۆی بنووسن. چونکه، گەر وا بێ، هەرگیز پێنووسیتکی یه کگرتووی کوردیی سەر ناگرێ!

هێندێ لهو «گۆڤار، نامیلکه و پەرتووک» انهی، له دواى سالتەکانی هفتا و له سەرەتای ههشتاکاندا چاپکراون، له ههموو روویه کهوه که موکورییهکی زۆریان تێدا به دیدە کەری. به تاییهتی، ئەوانه ی له ناوه وهی وولات نووسراون. گەر خۆتێنەری هێژا، ئەم دید و بۆچوونەم لێ ناسه میتنی، با بفرمووی، ته ماشایهکی هێندێ لهم به رهه مانه ی خواره وه بکا :

1. کریس کۆچتیرا، مێژووی کورد له سەده ی 20 و 19 دا، وەرگێرانی له فەرنسییه وه محەمد ریانی.

2. محەمد صالحی نیبراهیمی محەمدی (شەپۆل)، ژیناوه ری زانایانی کورد له جیهانی ئیسلامه تی یا گەنجینه ی فرههنگ و زانست.

3. هێمن، پاشەرۆک، له بلاوکراره کانی سه ییدیان. گەلیتکی دیکه ش هەن، پتیوست به ناوه تانیان ناکا، که به راستیی، نه پێنووسیان له پێنووسی کوردیی دهچن، نه له وەرگێرانی و نووسینی به رهه مه کانی شدا سەرکه وتوون، نه هیتز و پیتز و داپشتتیکى ئەوتۆیان ههیه،

مرۆ دلی پین خوشکا و کوردییە کەسی لەم دوورە وولاتییەدا پین دەمەزەردکاتەوہ. جگە لەوہی، هیچ جوۆرە دەستوورتیکی نووسین و زامانەوانیی تیدا پەچاوە نەکراوە. بە دەیان پیتشگر و پاشگری تیدایە، بە جیا و دوور لە چاوگ و کردارەکانەوہ نووسراون. «واو» ی نامرازی لیکدەر، زۆر بە کەمی بەکارهێنراون. هەر ووشەیە بە سەر چەند بڕگەیە کدا دابەشکراوە و دوور لە یە کدیەوہ پیزکراون. نامرازی لیکدەر و پیتوێندی، لە پیتی ووشە هەلوەشیتندراوەکان جیا ناکرتنەوہ. بە گران نەبێ، لاپەرە یەکت بو ناخویندرتتەوہ. تا پەرتووکت تەواوێ کەسی، دەبێ، کاتتیکی زۆر بە لیتوردبوونەوہ و بردنەوہ سەر یەکی ووشە و واتاگانیان بە سەر یەری. هەر چۆنیت، گەر سەرەتای هەموو کاری وا دەس پین نەکرا بێ، دەمگوت: نەبوونی لە بوونی باشترە!

بۆیە دەتوانم، بلتیم: نووسینی کوردەکانی رۆژەهەلاتم، وەک نووسینی کوردەکانی باشووری کوردستانی، سەرەتای سی و چلەکانی سەدە ی بیستەم دیتە پیتش چاو. تازە وەک خویندکارتیکی ساوا، لەو خویندنگە گەورە یە زمان و وێژە ی کوردیدا پەلەهاتژن و دەیانەوێ، لە سەرەتاوہ و لە پۆلی یە کەوہ دەسپیتیکەن. ئەمەش، هیچ نەنگییەکی تیدا نییە، کارتیکی گەلێ باشە، گەر باسکی مەردانە ی لێ هەلمالتن، چاو لە کوردی باشوور کەن، ئەو گەنجینە گەورە یە زمان و وێژە ی کوردی، کە لە ماوہ ی حەفتا هەشتا سالتیکدا نووسراوە و گەردکراوە تەوہ، بە جوانی کەلکی لێ وەرگرن. سەرەتای هەموو کارتیکیش، هەروا دەسپیتدەکا و گەلانی بندەسی جیہانیش، هەو وایان کردوہ.

لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا، تا ئێستە، یەک ئەلفویتی کوردی، بۆ هەر دوو بەشە دیالیکتە سەرەکییە کە ی زمانی کوردی «کرمانجیی خوارو و ژووروو» نییە، هەر چەندە، ئەو ئەلفویتیانە ی هەشن، دیسانەوہ یە کگرتوو نین. لە دوای ریککەوتننامە کە ی «11/مارسی/1970» شەوہ، زمان و نووسینی کوردی، جوۆرە پیتشکەوتن و گەشە کردنتیکی تایبەتی بە خوێبەوہ بینی. دەولەتی بە عەس، بە رەسمیی دانێ بە هیندێ لە ماقە نەتەوہ یی و کەلتوورییەکانی گەلی باشووری کوردستاندا نا. بە پیتی خالی یەکی ئەو

رێککه‌ تننامه‌یه، (زمانی کوردیی، وه‌ک زمانی یه‌که‌م له‌و ناوچانه‌دا که‌ زۆریه‌یان کوردبوون، وه‌ک زمانی دوومه‌ له‌ عیراقدا به‌کار دێت را.) «354, 19»
یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد، له‌ نووسین و په‌خشوبلاو کردنه‌وه‌ی کوردیدا،
رۆلتیکی له‌ به‌رچاویان گیترا. مامۆستایانی کوردستان، په‌رتووکی
خوێندنه‌گه‌کانیان بۆ سه‌ر زمانی کوردیی وه‌رگیترا. «کۆری زانیاری کورد»
دامه‌زرا، هیتدی پرنسیپیان بۆ پێنووسی زمانی کوردیی دانا.

به‌ کورتییه‌که‌ی، هه‌لتیکی زێرین، بۆ بوژاندنه‌وه‌ و گه‌شه‌سه‌ندنه‌ی زمانی
کوردیی په‌خسا. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌، هه‌ولتیکی زۆر بۆ پێشخستنه‌ی زمان و
فه‌ره‌هنگی کوردیی درا. به‌لام، له‌ گه‌ل هه‌موو نه‌وانه‌شدا، هیتشتا زمانتیکي
ستانداردی نووسین، نه‌لفوییه‌کی یه‌که‌گرتوو و پێنووستیکی دیاریکراو، له
باشووری کوردستاندا نه‌چه‌سپوه. گه‌ره‌ لاوژتییه‌کی سه‌یر په‌یدا بووه‌، به
تایبه‌تی له‌ نووسینی رێکخراوه‌ پامیارییه‌کانی کوردستاندا، ئه‌م
پاشاگه‌ردانییه‌، به‌ ئاشکرا ده‌بینی. جگه‌ له‌وه‌ی تا ئیسته‌ش، هه‌ر دوو
ناوچه‌ی «بادینان و سوێران»، هه‌ر یه‌که‌ به‌ لقه‌ دیالتیکتی خۆیان ده‌نووسن.
گه‌ر چی، له‌ ژێر سایه‌ی ده‌سه‌لاتی «پارتی دیمۆکراتی کوردستان» دا، تا
ئیسته‌ش، له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانی «بادینان»، هه‌ر به‌ زمانی عه‌ره‌بیی
ده‌خوێتن و ده‌نووسن!

کوردیه‌کانی خۆراوی کوردستان، له‌ دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان، به
نازایی به‌ زمانی کوردیی ده‌یاننووسی. به‌لام کاتێ له‌ سالی «1945» دا،
ده‌وله‌تی سووریا دامه‌زرا، ئیدی ئه‌و مافه‌ پ‌ۆشنیرییه‌شیان لێ زه‌وتکرا.
ئه‌و کوردانه‌ی، به‌ کۆماره‌کانی سوێیه‌تی هه‌له‌شاوه‌شدا بلا بوونه‌ته‌وه‌،
وه‌نه‌بێ، باری خوێندن و نووسینیان، له‌ باری کوردی پارچه‌کانی دیکه‌ی
کوردستان باشترووبێ. پێش نه‌وه‌ی، کۆمۆنیسته‌کان ده‌سه‌لات وه‌رگرن،
زمانی کوردیی به‌ زمانتیکي سه‌ربه‌خۆ دا نه‌ده‌نرا. به‌ شیه‌یه‌کی گشتیی،
کورد به‌ زمانی خۆی نه‌یده‌خوێتن. نه‌لفوییه‌کی کوردیی دیاریکراوی نه‌بوو.
ته‌نانه‌ت، هیتدی له‌ پ‌ۆژه‌ه‌لاتناس و زمانزانه‌کانی «پووس» یش، زمانی
کوردییان به‌ دیالتیکتیکي زمانی فارسیی داده‌نا! هه‌ر چی لیتکۆلینه‌وه‌ و
توێژنه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانیشیان، له‌ سه‌ر زمانی کوردیی ده‌کرد، هه‌ر بۆ ئه‌و

مەبەستە بوو. (بەر لە شۆرشى ئۆكتۆبەرى مەزن، كوردناسىيى لە وه زەعتىكى
 ژێردەسىدا بوو. زمانى كوردىيى دەخوترا و لىتى دەكۆلرايەوه، نەك وهك
 زمانىكى تايەتییى، نەك وهك زمانى نەتەوهیەك، بەلكوو وهك كەرەسەى
 یاریدەدەر بۆ لىتكۆلینەوه لە زمانى فارسىيى كۆن. لە باتى ئەوهى
 كوردناسىيى لەو ژێردەسىيە نازادكرى و شىوهیەكى سەرەخۆ وه رگرى، كەچى
 هەندى لە كوردناسان دەسیانكرد بە وهى، كە كوردناسىيى بە پىگەیهكى
 چەوتا بەرن. «70،78»

كوردەكانى «سۆڤیەت» یش، جۆرە ئەلفوبىيەكى سربالىيان بۆ خۆيان
 داناوه. (لە پاش شۆرشى ئۆكتۆبەرەوه، هەلىيان بۆ هەلكەوت، بە زمانى
 خۆيان بخوتن و بنوسن. لە «1921» دا ئەلفوبىيەكى لاتىنىيى بە تىپى
 نەرمەنىيى بلاوكرايەوه. بەلام، پاش ئەوهى تاكە كىتیبىيى پى دەرچوو، زانرا
 كە ئەم ئەلفوبىيە بە كارى نووسىنى كوردىيى نایەت. ئەوهش بوو بە هۆى
 ئەوهى تا «1929»، هەموو جۆرە نووسىنى كوردىيى بوستى. هەتا لەو
 سالدە، دوو كەس: «عەرەبى شامۆ و مارەگۆلىف»، ئەلفوبىيەكى
 لاتىنىيان دانا و لە «1930/1/1» دا، بە شىوهیەكى رەسمىيى خرايەكار.
 بەلام، ئەم ئەلفوبىيە، بە داخهوه زۆر نەژیا و گۆرا بە ئەلفوبىيى سربالى، كە
 لەگەل سروشتى زمانى كوردیدا، بە هیچ جۆرتىك رىك ناكەوى. ئەلفوبىيى
 سربالى، بە زۆرى لە سالى «1946» وه بەكاردەبرى، لەگەل ئەوهشدا، زانا
 كوردەكانى ئەوى هەستیان بە ناتەواوى ئەم ئەلفوبىيە كردوو. لەبەرئەوهیە
 جاروبار، لە سنورى توانستیاندا، هەر بە ئەلفوبىيى لاتىنى دەنوسن.)
 «84،23»

لە كۆتایى ئەم بەشەدا، دەلىتم: ئەز لەو برۆایەدام، لەگەل ئەوهشدا، زمانى
 كوردىيى، لە چەن دیالىكت و خواردیالىكتى پىكها تووه، ئىشمەى كورد،
 بناغەى زمانىكى ناخافتمان هەیه. بەلام تا ئىستە، زمانىكى یەكگرتوى
 نووسىنمان نییه.

هەر چەندە، لە سەردەمە جىاجىاكانى مێژووى نەتەوهى كورددا، بەپىتى
 دەسەلاتى رامیارى، لە ناوچە جىاوازهكانى كوردستاندا، هەر سەردەمەى
 دیالىكتى یا خواردیالىكتى، وهك زمانى نووسىنى ئەو سەردەمە، خۆى لەو

ناوچه یه‌دا سه پاندووه. تا راده یه کیش، له سنووری دهسه لاتی نهو ناوچه یه په ریوه ته وه، له ناوچه کانی دیکه ی کوردسستاندا بلاوبۆته وه.
به لام، له هه مان کاتیشدا، نهو جوړه خو سه پاندن و بلاوبونه وه یه، له لایه که وه نه یه توانیوه، له وه زیاتر برکا، زمانیکی یه کگرتووی ناخافتن و نووسین، پتکه وه نی. له لایه کی دیکه شه وه، له نرخ دیالیکته کانی دیکه ی، زمانی کوردیی کهم نه کردۆته وه. به لکوو، له پال نه وه شدا و له هه ناوچه یه کدا، کورده کانی دانیشتیووی نهو ناوچانه، به دیالیکت و خوار دیالیکتی خو بان په یثیون. هیچ زیانیکی بهو دیالیکتانه ی دیکه نه گه یاندووه. چونکه، زمانی قسه کردن و زمانی ستاندارد، به دوو شتی جیاواز داده نرتین.

12. زمانی کوردیی و هۆنراوه :

« مەلا عەبدولکەریمی مودەرەیس » ، دەفەر مۆی : (له کۆشی ئەم کوردە وایبەیی ئیمەدا ، گەلێ ئەدی بی پایە بەرز پەردە وەر دەبوون ، که بە گۆتەری سەردەم و ریتوشوونی خۆیان ، هیچیان لە ئەدی بانی بە ناوبانگی وولاتانی تر که مەتر نەبووه . بەلام ، که میان بۆیان هەلکە و توهه ، له گەلێ مردنیانا ، ناویان کۆتر نەبیتەوه و نیشانە یەکیان لە پاش بە جیتمینتی و هەوالیتی که موکورتیان بزانری .) «3،54»

بەلێ ، نەتەوهی کورد له میترووی خۆیدا ، گەلێ هۆنەری گەوره و گچکە ، ناسراو و نەناسراوی هەبووه . بۆیە ، له و بارە یەوه رۆژ هەلاتناسیتی گەورهی وهک : « مینۆرسکی » ، گوتوویەتی : (هونەری هۆنراوه له ناو کوردەکاندا زۆر فراوانه .) «88،112» جا گەر نەتەوه یەک ، هەر له کۆنەوه تا ئەو رۆ ، به سەدان هۆنەری تیدا هەلکە و تیی ، هەلبەتە ، به کاریکی ناسایی دەژمیرتی ، گەر پیتوهندییەکی توند و تۆل ، له نیتوان هۆنراوه و زمانە کەیدا هەبێ!

له باسەکانی پیتشوودا گوتمان : یەکه مین نووسینی کوردیمان به دەسگە یشتبێ ، هۆنراوهکانی « بابا تایەری هەمەدانیی » بوون . ئەو هۆنراوانه ، به زمانی کوردیی و به دیالیکتی لووری نووسراون . گەر هۆنراوهکانی « بابا تایەر » ، له میترووی ویتژی کوردیی به گشتیی و له بواری هونەری هۆنراوهدا به تایبەتیی ، یەکه م نووسینیی کوردیی بێ و به دەسمانگە یشتبێ ، ئەوا گومانی تیدا نییه ، یەکه م جار نووسینی کوردیی ، هەر به هۆنراوه دەسیپتیکردووه . وهک پروفیسۆر « مارف خەزنەدار » یش دەلێ : (ئەدەبی کوردیی وهکو ئەدەبی نەتەوهکانی تری رۆژ هەلاتی ناوهراست به شیعەر دەسیپتیکردووه . شیعەر له پیتشەوه بووه و هەمیشە له پەخشان باوتر بووه .) «73،96» گەر نووسینی کوردیی ، به هۆنراوه دەسیپتیکردبێ ، دەبێ ، هۆنراوه له زمانی کوردییدا ، چ جۆره رۆلیکی گرنگی بینیبێ ؟ به چ شتوویه ، رازە ی زمانی کوردیی کردبێ ؟

هەموومان دەزانین ، به تایبەتیی له و سەردەمانەدا ، خوتندەواری له ناو ریزەکانی نەتەوهی کورددا نەبووه . یا هەبووه ، بەلام زۆر که مەبووه . جگە

لهوهی خویندن و نووسین، به زمانی کوردیی نهبووه، هۆنراوهکانیش ههر به دهمی گوتراون، دهماودهه و ناوچهبه ناوچه رۆبشتوون و بلاووبونه تهوه، پاشان، کاتی خویندن و نووسین پهیدا بووه، نووسیویانه تهوه. یا خویندن و نووسین ههبووه، بهلام له ناو کۆمه لانی خه لکدا، زۆر به کهمی بلاووبوه، زۆریه ی زۆری رۆله کانی کورد نه خوینده واریبوون. ئا له و کات و ساته میژوویی یانه دا، له و رۆژه تاریکونووته کانه دا، هۆنراوهی کوردیی به چهن شتیه، په، پارهی زمانی کوردیی کردووه :

1. له فوتان و له نیوچوون پاراستویه تی.
 2. له قالبیکی وێژهیی بهرز و جواندا، دایرشتووه و رازاندوویه تیییه وه.
 3. به شتیه کی بهردهوام، بوژاندوویه تیییه وه، گه شهی پتی کردووه و پتشیخستووه.

4. به ووشه ی نوئی، ناسک و شیرین، دهوله مه ندیکردووه.
 5. ئه و نیمچه زمانه ستاندارده ی ئه ورۆ، له رۆژه لات و باشووری کوردستاندا ههیه، به زۆری بو هۆنراوه و به رهه می هۆنره کان ده گه ریتیه وه.

6. خهرمانی هۆنراوه ی کوردیی، وه ک سامانیکی دهوله مه ند وایه، له هه موو سه رده میتکدا، بو لیکۆلینه وه ی زمانه وانیی به کار دیتیری. چونکه، میژووی وێژه ی کوردیی، (نزیکه ی هه زار سال ده بی.) «104,78» هه لبه ته، له و ماوه درتیه دا، گه لتی هۆنره هه بوون، به رهه می وێژه ییان هه بووه، به رهه مه کانیا ن بو لیکۆلینه وه له میژووی زمانی کوردیی، بایه خی تایبه تییان هه یه.

شتیکی ئاشکرایه، له کۆندا کورد، ده می له باسه کانی «رامیاری، ئابووری، کۆمه لایه تیی و زانست» نه داوه. یا زۆر کهم، خۆی له قه ره ی ئه و باسه نه داوه. چونکه، هه م توانای نه بووه، خۆی له و بارانه بدا، هه م ئه و چۆره باس و نووسینه، له کوردستاندا بلاو نه بوو بوونه وه، تا کوردیش په پتی توانای خۆی، له سه ریا ن بنووست و باسیانکا. به لکوو، پتر له یاره کانی «مه ته ل، په ندیپتشینان، گۆرانی، مۆسیقا و هۆنراوه» دا، سه ره نگینی خۆی نواندووه. (زمانی کوردیی، له به ره وه ی خویندن و نووسینیکی کۆمه لایه تیی و زانیاری و رامیاری نه بووه، له درتیا یی میژوودا، ته نیا له باری هۆنراوه و مۆسیقا و مه ته ل و په ندیپتشینانه وه

توانیوتتی خۆی راگری، وه له پیشهاته ناله باره کانی میژوو خۆی بپاریژی. له سهده کانی پاش داهاتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام، واته: له سهدهی دووه می کۆچیه وه تا سهدهی دوازه یه م و سیازده یه می کۆچی، زۆریه ی هۆنهر و ههستیاره کانی کوردستانی خواروو، به شیوهی گۆرانی هۆنراوه یان هۆنیوه ته وه، وه له م شیوه کوردیه دا، وێژه ی کوردییان گه یاندۆته، ئه و په ری به رزی، چونکه له ریکویتیکی و جوانیی ناوه رۆک و بییری ناسکدا شتی تریان نه هیشتۆته وه که له هۆنراوه کانیانا جییکه نه وه. (16-15, 48)

دیاره، ههر له کۆنه وه هۆنراوه و زمان، شانیه شانی یه کدی ههنگاویان ناوه. پێشه پیتی «کاره ساته نه ته وه یی، گۆرانکاریه رامیاری، گه شه کردنه کۆمه لایه تیی، په رسه ندنه ئابووری و پێشکه وتنه که لتووری یه کان» گۆراون. پێشه ندیه کی دیالیتکیکی توند، له نیوانیادا هه بووه، پێکه وه به ره و پێشه وه چوون و گه شه یان کردوه.

سه ره تا، نووسینی کوردیی ته نیا، به ههر دوو به شه دیالیتکی کرمانجیی ژوو روو و هه ورامیی بووه. ههر چه نده، تا ئیسته، به ته وایی نازانین، نووسین به هه ورامیی، بۆ چ سه رده می ده گه ریته وه. به لام، هینده مان لا پروونه، له زۆر کۆنه وه، به م به شه دیالیتکه نووسراوه. به لگه شمان ئه وه یه، به ههر دوو به شه دیالیتکه که، گه لێ نووسین و هۆنراوه مان هه یه. ههر چه نده، ئه و نووسینانه ی تا ئیسته له به رده سدان، به شی زۆریان به شیوه یه کی ریکویتیکی تۆمار نه کراون و لیکۆلینه وه ی زانستانه یان له سه ر نه کراوه. ئه وه جگه له وه ی، له سه رده مه جیا جیا کانی میژوودا، گه لێ نووسین و که ره سه ی وێژه یی دیکه مان، به م دوو به شه دیالیتکه ش، سه ره ونگوم بوون و تیدا چوون.

له سه رده مه جیا وازه کانی کۆمه لگه ی کورده واریدا، به پیتی ده سه لاتی ئه و ده ولت و میرنشینه کوردییانه ی دامه زراون، له ههر ناوچه و له ههر سه رده می کدا، دیالیتکی یا خوار دیالیتکیکی دیاریکراو، خۆی به سه ر زمانی ئاخافتن و نووسیندا سه پاندوه. ههر به و دیالیتکه ش، هۆنره کانی کورد هۆنراوه یان گوتوه. بۆ نمونه: «بابا تایهر، مه لا په ریشان ...»، هۆنراوه کانی خۆیان به دیالیتکی «لووری» هۆنیوه ته وه. دوا ی ماوه یه،

دیالیکتی « گۆزانیی » به شی « هه ورامانیی » سه رهه لداوه، هۆنره گه و ره کانی وهک: (مه وه لوهی، بیسارانیی ...) به و دیالیکته هۆنراوه کانی خۆیان دارشتوه. به تایبه تی، پیش نه وهی ئایینی ئیسلام، له کوردستاندا بلا و بیته وه، زمانی ئایینه کۆنه کانی کورد، یا بهم به شه دیالیکته نووسراونه ته وه، یا زۆر لیهی نزیک بوون.

ههروه ها، دوا ی نه وهی ئایینی ئیسلامیش په یدا بووه و له ناوچه که دا بلا و بوته وه، تا ما وه یه کی دوور دزیژ، نه و ئایینه کۆنانه ی کورد، له و ناوچه نه دا بره و ی خۆیان هه بووه. چونک، ه ئایینی ئیسلام (زۆر درهنگ له هه ورامانا بلا و بووه ته وه و میژووی بلا و بوونه وهی له ویدا ده گه ریته وه بو سه رده می مه ولانا گو شایش سالی « 842 » ی کۆچی « 1438 ز - نووسه ر » « 13،100 »

دیاره، کاتی ئایینی ئیسلام له کوردستاندا بلا و بوته وه، یه که سه ر له هه موو ناوچه کاندا، وه ک یه ک بلا و نه بوته وه. بۆیه، هه ر وه ک له ناوچه ی هه ورامانی شدا، له یه که م رۆژی دا گیر کردنی کوردستانه وه، دهنگ و رهنگی هه بووه، به لام نه و دهنگ و رهنگه، هه رگیز وه ک ناوچه کانی دیکه ی کوردستان نه بووه. لیته دا، مه به سه له وه یه، زۆر به قسولی رهگی له ناو کۆمه لانی خه لکدا دا نه کوتا وه، به ته واوی، کاری له هه ست و هۆشیان نه کردوه. له وانه یه، نه رکه ئایینییه کانی شیان به ته واوی جیبه جی نه کردی! چونکه، له لایه که وه، ئایینه کۆنه کانی کورد، تا ما وه یه کی زۆریش، دوا ی نه وهی ئیسلام دهنگی دایه وه، هه ر ما بوو، هه م زمانی ناخافتنی خه لکی ناوچه که و هه م ئایینه که شیان کوردی بووه. له لایه کی دیکه شه وه، هیشتا مزگه وت، ته که یه و خانه قا کان دروس نه کرابوون. مه لا، شیخ و زانا کورده موسولمانه کان، به ته واوی خۆیان بو ئایینه که ته رخان نه کردبوو. له با وه ر و دیده کانی ئایینه نوێکه تینه گه یشتوون. خه لکیان هان نه دا وه، وشیا ریان نه کردنه ته وه و پتیان نه گه یاندوون. تا پیاوێکی ئایینی له خواترسی وهک: « مه ولانا گو شایش » ها تووه، بناغه ی مزگه وتی هه لدا وه ته وه، ده سی به کار کردوه، وه ک ریته ریکی ئایینی له ناوچه که دا، خه لکی فیتری نوێژ و قورئان خوێندن کردوه. ئامۆژگارییه کانی په یامبه ر و ئیسلامی بو

باسکردوون. ریگهی خواپه‌رستی ریاسته‌قینه‌ی پیشانداون. لهو باره‌یه‌وه، «مهردۆخی» ده‌لتی: (دانیشتووانی هه‌ورامان، هه‌ر چه‌نده موسولمان بووبوون و نوێژ و رۆژو و یاساکانی ئیسلامیان به‌جیده‌هینا، به‌لام هیشتا هه‌ندی خوویره‌وشتی زه‌رده‌شتییان تیک نه‌دابوو، تا سالی «842» ی کۆچی «مه‌ولانا گوشایش» بابا گه‌ره‌ی مهردۆخییه‌کان هات و ده‌سیکرد به‌فیرکردنی قورئان و بلاوکردنه‌وه‌ی یاساکانی ئیسلام به‌شیه‌یه‌کی روون و ناشکرا له‌ناوچه‌ی هه‌وراماندا. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی نزیکه‌ی هه‌شت سه‌ده‌ونیو به‌سه‌ر ئەم گۆرانهدا تێپه‌ریسوو، ئه‌یانویست، له‌ئیسلام هه‌لگه‌ریته‌وه و یاخبنه‌وه و بگه‌ریته‌وه سه‌ر دینه‌که‌ی «پیر شه‌ه‌ریار» * که به‌یه‌کتی له‌پیاوچاک و بلاوکه‌ره‌وه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتییان زانیوه له‌ناوچه‌که‌دا.) (106، 187-188)

پاشان به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژوووروو خۆی سه‌پاندووه، چه‌ن هۆنه‌ریکی پایه‌بلندی وه‌ک: «مه‌لای جزیری، ئه‌حمه‌دی خانی و ...» هۆنراوه‌یان پێ گوتوو. دواتریش، له‌سه‌رده‌می بابانه‌کاندا، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو په‌ره‌یسه‌ندوو. هه‌ر چه‌نده، تا ئیستته‌ به‌ته‌واویی نازانین، نووسینی کوردیی، به‌تایبه‌تی هۆنراوه‌ی کوردیی، به‌به‌شه‌دیالیکتی «کرمانجیی خواروو» که‌ی ده‌سیپتیکردوو؟ به‌لام ده‌توانین، بلتین: له‌سه‌ره‌تای ساله‌کانی بیستی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مه‌وه، به‌شیه‌یه‌کی هونه‌ری و ریکویتی سه‌ریه‌ه‌لداوه. ئەم می‌ژوووه‌ش، می‌رنشینی بابان و «نالیی 1797-1855» هۆنه‌ر و بلیمه‌تان بیرده‌خاته‌وه.

له‌راستیدا، له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا قوتابخانه‌ی بابان، پرسنگی زێرنی خۆی وێژه‌یی خۆی، به‌زۆریه‌ی سوچ و قوژینه‌کانی، باشوور و رۆژه‌لاتی کوردستاندا بلاوکردۆته‌وه. به‌ته‌واویی ره‌گی قوولتی، له‌می‌ژووی خه‌باتی نه‌ته‌وه و کاروانی وێژه‌ی کوردیدا داگوتاهه. سه‌ره‌تای قوناغیتیکی نوتی، بۆ هۆنراوه‌ی کوردیی داناوه. به‌هه‌موو واتای ووشه، بوومه‌له‌رزیه‌ بووه، له‌گۆمیتیکی مه‌نگی بیده‌نگی وێژه‌ی کوردیدا روویداوه و به‌جاری ئه‌و گۆمه

* پیرشه‌ه‌ریار و پیرشالیار هه‌ر یه‌کن.

مەنگەى تەقاندۆتەو، (كۆدەتايەكى سەرەككىي لە مېژووى ئەدەبىي كوردیدا، لە سەر دەسى سىكوجەكى بابان « نالىي و سالم و كوردىي » بەرپابوو، ئەم ئىنقىلاب و تازەكردنەو، بەرپاىەتى مامۆستا نالىي بوو.) « 6، 13 » بۆيە، تا كوردىي ماىي، دەبىي، سەرى رېز و نەوازش، بۆئەو سى ئەستىرە گەشەى، ئاسمانى و ئىژەى كوردىي دانەوتىنى.

هۆنەرە بە ناوبانگەكانى وەك: (نالىي، مەحوىي، كوردىي و سالم ...) هۆنراوەكانى خۆيان بەم خوارديالىكتە هۆنىوئەو. ئەو كەلەهۆنەرە، گەلنى هەنگاوى گەورەيان ناو، بە شىئو، تانەو پۆش ئەو شىئو و ئىژە و ديالىكتە، جىگەى خۆي، لە و ئىژە و نووسىنى، بە شىكى زۆرى كوردەكانى رۆژەلات و باشوورى كوردستاندا كردۆتەو. لە هەر يەكئى لەم قوناغە مېژووى يانەشدا، هەر يەكئى لە ديالىكتەكانى زمانى كوردىي، پراژەيەكى گەورەى زمانى كوردىيان كردووە.

بەلئى راستە، هۆنراوەى كلاسىكى كوردىي، لە سەر دەمى بايانەكاندا، لە ناوچەى سولەيمانیدا سەرىهەلدا. راستە « نالىي، سالم و كوردىي »، لە مېژووى و ئىژەى كوردیدا، بە سى كەلە هۆنەرى گەورەى كورد دادەنرئىن. راستە، ئەم سى هۆنەرە بلىمەتە، قوتابخانەى هۆنراوەى كلاسىكى كوردىيان دامەزراند. زمانى كوردىيان پىشخست، و ئىژەى كوردىيان بە بەشە ديالىكتى كرمانجىي خواروو زىندووكردەو، گىانئىكى نوئى و رەسەنيان، بە بەرى و ئىژەى كوردیدا كرد و بووژاندىانەو. بەلام، هەر چەندە ئەمان دامەزرتنەرى بوون، لە گەل ئەو شەدا نەيانتوانى، هەموو قوژىن و كەلە بەرىكى ئەو قوتابخانە و ئىژەى يە، بە تەواوى پر كەنەو. بەلكوو، لە رووى « زمان، داپشت، رەوانبىئىي و جوانناسىي »، هەر چى كەموكوپىيەكى هەبوو، هۆنەرى گەورەى كورد « مەحوىي »، ئەوى پىي كراو، كردووبەتى.

« مەحوىي »، بە پىي تواناى خۆي هەولیداو، كەموكوپىيەكانى پر كردوونەتەو. پاشان چەندىن هۆنەرى وەك (شىخ رەزاي تالەبانىي، حەرىق، حەمدىي، نارىي، كەمالىي و بىخود ... تاد) هاتوون، زياتر گەشەيان بەو قوتابخانەيە كردووە. تا ئەو رۆ دەبىينى: لە چلە پۆيەى و ئىژەى كوردىي تىپەراندووە.

نیسته، کاتی ئەو هاتوو، باستیکی زمانی هۆنراوه کان بکهین، بۆ ئەو هی
 بزانی، ئەو هۆنراوانه به چ زمانی نووسراون؟ چۆن پیتشکه وتوون؟ کە ی
 زمانی کوردیی پەتیی، لە هۆنراوه ی کوردیدا پێتەر و کراوه؟
 لە سەرەتادا، هۆنەرە کلاسیکییەکانی کورد، بە گۆتەرە ی ئەو تیکە لاوییه ی
 لە گەل نەتەوێکانی دەرودر او ستیدا هەیانبووه، هەر و هە، بە گۆتەرە ی ئەو
 سەر دەمە ی ئەو نەتەوانه، لە کوردستاندا دەسلاتیان هەبووه، هۆنراوه کان ی
 خۆیان، بە زمانیکی تیکە لاوی « کوردیی - فارسیی، کوردیی - عەرەبیی،
 کوردیی - تورکیی » هۆنیو تەووه. بە شی زۆری هۆنراوه ی کلاسیکی
 کوردیی، سەریان پرووتبووه، لە کلاو و جامانە ی کوردیی بێبە شکران.
 بە لککو، تەپلە ی « فارسیی، چەفتە و عەگالی عەرەبیی، تەپووشی
 تورکیی » ان لە سەر کردوووه. بە تایبەتیی زمانی عەرەبیی، کارتیک ی زۆری لە
 نووسین و زمانی کوردیی کردوووه. چونکە، قورئان و گوتەکانی پەيامبەر،
 کە زمانی ئایینی ئیسلامن، کارتیک ی وا خراپیان، لە بیروباوەری خەلکی
 کورد کردبوو. یا بەتین: ئەوان وا لە کیشە و باسە کە گەیشتبوون، بە
 شتوویە دەماری هەست و هۆشی نەتەوویی یان سەرکردبوون، زمانی کوردییان
 بە زمانیکی خراپ و ناموسولمان دادەنا. لە بەرئەو، خۆتندە وارائمان گەر بە
 کوردیش نووسیبەتییان، هەولیانداوه، گیانیکی ئیسلامانە، بە بەر
 نووسینەکانیاندا بکەن. هەمیشە، بە دوای ووشە ی بیانیی قەبە قەبە، زلزل،
 قورساقورس و ئالۆزدا گەراون، تا کیش و سەرەوای، هۆنراوه کان یانی پێ
 پراژیننەو و لەنگ نەبێ.

هەلبەتە، لە هەموو قۆناغەکانی مێژوودا، چ هۆنراوه و چ زمان، لە
 گۆرانیکی بەردەوامدا بوون. بەرەبەرە، زمانی هۆنراوه پاکبۆتەووه.
 هۆنەرەکانی کورد، هۆنراوه کان یان بە کوردییەکی پەتیی هۆنیو تەووه. ئیدی،
 وردە وردە، کاری لە زمانی کوردیییش کردوووه، بەرەو کوردییەکی پەتیی
 بردوووه. لە ووشە ی بیانیی پاکیکردۆتەووه. لەو پێشەو، کارتیک ی زۆری،
 لە بەشەکانی دیکە ی وێژە بە تایبەتیی و زمانی ئاخافتن بە گشتیی
 کردوووه. بۆیە، هەر لە کۆنەو تائەوڕۆ، زمانی هۆنراوه بە تایبەتیی و
 زمانی کوردیی بە گشتیی، بە چەن قۆناغیکی پاکبوونەو هەدا تێپەر بووه :

قۆناغی یه کهم - همه مو ئه و هۆنهر و نووسهره کلاسیکیانه ده گرتته وه، که به زمانیکی نیوه « کوردیی - عه ره بیی » تیکه لاو نووسیویانه، زمانی نایین کاریکی زۆری له زمانه نه ته وهیی و وێژیهیی یه که یان کردووه. وهک له هۆنراوه رۆمانسییه کلاسیکیه کانی « مه لای جزیری، نه حمه دی خانیی، نالیی، مه حویی ... هتد » دا ده رده که وئ.

قۆناغی دووه - هۆنهر و نووسهره کانی کورد، به زمانیکی تاییه تیی نووسیویانه، ورده ورده، زمانه که یان له ووشه ی بیانیی پاکبۆته وه، به لام، به ته وایی کوردیه کی په تییان به کار نه هیتاوه، وهک له هۆنراوه کانی « شیخ نووری شیخ صالح » و سهرده می یه که می « گۆران » دا ده رده که وئ.

قۆناغی ستیهم - هۆنهر و نووسهره کانی کورد، باسکی چالاکییان لئ هه لمالیوه، بژاریکی باشی زمانه که یان کردووه، به زمانیکی ره وان و کوردیه کی په تیی نووسیویانه، وهک « پیره میترد », سهرده می دووایی « گۆران » و هۆنهر و نووسهره کانی دواتریش به ره مه مه کانی خۆیان به و شتیه زمانه تۆمار کردووه. (له زۆریه ی نووسینه کاندا، ئه و زمانه نه ده بییه ناوه ندیه نه بینین، که له شتیه ی رۆمانتیکی کوردیدا، به تاییه تی له شیعی شیخ نووری و سهرده می یه که می گۆراندا به کاره اتووه. واته نه زمانه تیکه له که ی شیعی کلاسیکی یه « جزیری، خانیی، نالیی، مه حویی ... هتد », نه کوردیی په تیی ته واهه « پیره میترد، سهرده می دووایی گۆران و پاش ئه و ». با له هه ندئ شوتندا به ره و کوردیی په تیش چووئ. (12، 22)

ئه وانه ی، راژه ی زمانی کوردییان کردووه، ئه وانه ی، کیتلگه ی زمانی کوردییان، له درکودالی ووشه ی بیانیی بژار کردووه، زمانیکی پوختیان بۆ گه لاله کردووین، ده بی، تا میترووی کورد هه یه، به شانازییه وه ناویان تۆمارکا و هه میسه یادیانکاته وه. چهن « که له پیاو، نووسهر و هۆنهر » یکی وهک: « ئه وره حمان به گی بابان، شیخ نووری شیخ صالح، پیره میترد، سهرده می گۆران و ره شید نه جیب », له نووسهره هه ره ده سه رنکینه کانی گۆره بوون، که له سه ر ده سی ئه واندا، قوتابخانه ی کلاسیکی هۆنراوه ی کوردیی نوێنکراوه ته وه. سهره تای قۆناغیکی تازه یان، له میترووی وێژه ی کوردیدا دامه زران دووه. به رگی کۆنی له کارکه وتووی هونه رییان، له به ر

هۆنراوه‌ی کوردیی دامالیوه، جارتیکی دیکه سهرله‌نوئی، به بهرگی نوئی و پازاوه پۆشته‌یانکردۆته‌وه. به هه‌موو جوۆری و له هه‌موو بواره‌کانی وێژهدا، چ له رووی شیوه و چ له رووی ناوه‌پۆکسه‌وه، شیوازتکی نوئیان پێتروکردوه. هۆنراوه‌ی کوردییان، له ده‌س کوۆرپیتوه‌ندی کتیش و سهره‌وا قووتارکردوه. گه‌لتی زاراوه‌ی کوردیی نوئیان دۆزیوه‌ته‌وه. به کوردییه‌کی په‌تیی، به زمانیکی ئاسان، ساکار، په‌وان و شیرین، هۆنراوه‌کانی خۆیان بۆ هۆنیوه‌نه‌ته‌وه. هه‌ر چه‌نده، سهرده‌مه‌کان جیاوازی‌بوون، به‌لام، نه‌وان له بری نه‌وه‌ی، وه‌ک هۆنره‌ کلاسیکیه‌کانمان، خۆیان به ووشه‌ی بیانیی و قورسه‌وه ماندوو‌که‌ن، باسی چاوی کال و زولفی په‌ش بکه‌ن، پتر باسی گرفت و کتیشه سهره‌کیه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌یان بۆ کردوون، له‌گه‌ڵ نازاری پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌یاندا ژیاون.

لیتیره‌دا، به پتویستی ده‌زانم، زۆر به کورتیی، باسی پتوه‌ندی نیتوان «هۆنراوه، گۆرانیی و زمان» بکه‌ین. هه‌ر له کۆنه‌وه تا نه‌وێژ، هۆنراوه پتوه‌ندییه‌کی زۆری، به گۆرانیی و موسیقاوه هه‌بووه. هه‌میشه هۆنراوه، وه‌ک که‌ره‌سه‌یه‌کی خاوه، سهرچاوه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و به پیت، له کاری هونه‌ریدا به‌کاره‌یتراوه. گه‌لتی هۆنراوه‌ی په‌وان و جوان، له رێگه‌ی ئاواز و گۆرانییه‌وه، جیگه‌ی شیای خۆیان، له دل و ده‌روونی پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورددا کردۆته‌وه. به هۆی گۆرانیی و سروده‌وه، کۆمه‌لانی خه‌لک، به ده‌یان هۆنراوه‌ی هۆنره‌کانی کوردیان له‌به‌رکردوه. له پتی گۆرانییه‌وه، هۆنراوه‌کان جارتیکی زۆریان، له زمانه‌که‌یان کردوه، فیری گه‌لتی ووشه‌ی کوردیی په‌تیی کردوون، له ناخافتن و نووسیندا به‌کاریه‌یتناوه.

له‌وانه‌یه، که‌ر چه‌ن هونه‌رمه‌ند و بلیمه‌تیکي وه‌ک: «قادر دیلان، نه‌نوره قه‌رده‌اخیی، دلشاد محهمه‌د سه‌عید ...» نه‌بوویه، ئاوازی به سۆز و دل‌پێنیان، بۆ هیندی له هۆنراوه‌ی هۆنره‌کانی کورد دانه‌نایه، چه‌ن گۆرانییه‌تیکي ده‌نگخۆشی وه‌ک: «حه‌سه‌ن زیره‌ک، محهمه‌دی ماملتی، عه‌لی مه‌ردان، تایه‌ر توفیق، په‌فیع چالاک، سالح دیلان ...» نه‌بوویه، به ده‌نگه به سۆزه‌کانیان نه‌یانگوتایه، نه‌و هۆنراوانه له لایه‌ن پۆله‌کانی گه‌له‌وه، به‌و شیوه‌یه بایه‌خیان پتی نه‌درایه. وه‌ک هه‌موو هۆنراوه‌کانی

دیكهی هۆنهران، چەن جارێ دەخوێندرانەوه، پاشان، لە بیردەچوونەوه. بەلام، دەبینین: گۆرانیی و موسیقا، گیانیتکی پر لە نەمریی بە بەرداگردوون، وەك چەپكە گولیتکی رازاوهی بۆنخۆش، لە ناو باخی گولانی، هەموو هۆنراوهكانی دیکەدا دیارن و جیتگهی تایبەتی خۆیان هەیە.

بۆ نمونە: گەر لە پەنجاکان و شەستهکاندا، چەن هونەرەمەندیکی وەك (مەحمودی حەمەدی لەیلی، رەفیق چالاک، قادر دیلان...تاد) ناوازیان بۆ چەن هۆنراوهیەکی وەك (قۆكالی لیونالی، باخچە پاشا... تاد) ی "گۆران" ی نەمر دانەنایە، چەن دەنگخۆشیتکی وەك "عومەر دزەیی" بە گۆرانیی نەیانگوتایە، یا چەن كۆمپازیتەرتیکی بلیمەتی كورد، ناوازیان بۆ چەن هۆنراوه و سرودێکی وەك (نەورۆز، دەمی راپەرین، بەری بەیانە، نازاد یخواین كوردین ئیمە، ئەو رەقیب) ی (پەرەمێرد، هەردیی و دلداری) دانەنایە، هۆنەر و دەنگخۆشیتکی وەك "سالج دیلان" و چەن گۆرانیبێژێکی دیکە نەیانچریایە، باوەرناكەم، ئەو هۆنراوه و سرودانە، بەو شێوە فراوانییە، لە ناو كۆمەڵاتی خەلكدا بلاو بونایەتەوه، بەو جۆرە کاریان، لە هەست و هۆشی جەماوەر بكردایە و لەبەریانكردایە!

مامۆستا «قادر دیلان»، لە چاوپێكەوتنێكدا، رۆتی تیپە هونەرییەكانی كوردستان هەڵدەسەنگێنێ. دەربارەى كارتێكردنى گۆرانیی و موسیقا، لە هەستی نەتەوهیی و زمانی ناخافتنی كۆمەڵاتی خەلك دەلتی:

(بە لەبەرچاوترینی ئەو هەموو چەوسانەوه و زولم و زۆردارییەى سى سالیە بە سەر كورددا لە عێراقدا سەپتاراه، هەر بەرهەمیتکی هونەریی ئەو تیپانە بە هەنگاوێکی نەبەردانە هەڵدەسەنگێنم، چونكە، ئەو بەرهەمە هونەرییانە، بە كەموكوڕیشیانەوه، رۆلتیکی زۆر گرنگیان بینیوه لە بووژاندنەوه و گەشەسەندنی هەستی نەتەواپەتی كورددا. باوەرم وایە، هەر ئەم جۆرە هەنگاوانە بوون، كە بوونە مایە و هەوتینی راپەرینیش. بۆ زیاتر پڕونكردنەوه، سالی 1958، كە بە سالی لافاوهكەى سولەیمانی بە ناویانگە، ئیمە، بۆ كۆكردنەوهی یارمەتی لیتقەوماوانی لافاو، هاتینە شاری هەولێر، ئاھەنگ بگێرین. باوەرپەكە، ئەو كاتە خەلكی شاری هەولێر و ئەو لادیتی یە كوردانەى، نیشتهجیتی شار بوون، بەشیتکی زۆریان، بە توركمانییەكى شكاو قسەیانەكرد. گویا، ئەوهی توركمانیی بزانی، شارستانییه و لە

چینی پوښبیرانه، وای لیهاتبوو، زمانی تورکمانی چاک ته‌ش‌نه‌ی سه‌ندبوو له هه‌ولیر، به‌لام پاش هه‌ره‌سه‌هیتانه‌که‌ی 1974، هه‌ندیک هونه‌رمه‌ندی خو‌تنگه‌رمی کورد، « تیپی باوه‌جیی کۆیه » یان جیه‌ه‌شت و هاتنه هه‌ولیر، له‌وانه: کاک « وریا نه‌حمه‌د » و کاک « سه‌ردار نه‌حمه‌د » ی شم‌شالژهن، له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ک هونه‌رمه‌ند، تیپی هونه‌ری هه‌ولیریان پیکه‌یتنا. له‌ماوه‌ی چهن سالتیکدا، به‌ده‌یان به‌ره‌می نو‌ی و ده‌نگ‌خو‌شی نو‌ییان به‌کورد ناساند و نه‌و رۆحه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌شیان زیاتر ژیانده‌وه. ده‌توانم، بل‌تیم: خه‌لکی ساویلکه‌شیان، له‌گیتلمه‌گیتلمه‌ی تورکمانیش رزگارکرد. « 13-12.83 »

لی‌رده‌دا، گه‌ر چهن نمونه‌یه‌ک، له‌سه‌ر هۆنراوه‌ی کوردیی بیتینه‌وه، ته‌ماشایه‌کی نه‌و زمانه‌ پاک و پاراوه‌ که‌ین، که‌ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا پیتیان نووسیوه، ده‌بینین: هۆنره‌کانی کورد به‌چ شیوه‌یه‌کی جوان، زمانه‌که‌یان بۆ رازاندوبینه‌ته‌وه، خا‌وینیانکردۆته‌وه و رازۆه‌ی زمانی کوردییان کردووه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، هیندی کورد هه‌بوون، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یان لا‌وا‌زبووه، ریزی خو‌یان و زمانه‌که‌یان نه‌گرتووه، بۆیه، گه‌ر نووسه‌ری با‌به‌تیک‌ی به‌ کوردیی‌ه‌کی په‌تی‌ی و ره‌وان نووسی‌ی، یا ده‌ق‌تیک‌ی قورئانی وه‌رگ‌یرای، یا گه‌ر هۆنهری هۆنراوه‌یه‌کی به‌ کوردیی گوتی، نه‌وا زۆر به‌ توندی، هیرشیان بۆ بردووه، په‌لاماریان داوه، به‌ پیا‌و‌خراپ و گا‌ور نا‌ویان‌بردووه. بۆ نمونه:

یه‌ک‌تیک‌ی وه‌ک « نالیی »، که‌ به‌ پیغه‌مبه‌ری هۆنراوه‌ی کلاسیکی کوردیی داده‌نری، شانازییه‌کی زۆری، به‌ کوردیتی خو‌ی و زمانه‌که‌یه‌وه کردووه. زمانه‌که‌ی زۆر لا شیرین و نازیز بووه. هه‌ر چه‌نده، جاروبار، هۆنراوه‌ی به‌ عه‌ره‌بیی و فارس‌یش گوتووه، به‌لام، خو‌ی به‌ به‌خته‌وه‌ر و سه‌ره‌رز زانیوه، که‌ هۆنراوه‌ی به‌ زمانی دایک هۆنیسه‌ته‌وه. بۆیه، له‌ وه‌لامی نه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ی ره‌خه‌نیان لێ گرتووه، فه‌رمو‌یه‌تی:

طه‌بعی شه‌که‌ر باری من، کوردیی نه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا
 ئیم‌تیحانی خو‌یه‌ مقصودی، له‌ « عمدا » وا ده‌کا
 با له‌ مه‌یدانی فه‌صاحه‌تدا، به‌ میثلی شه‌ه‌سه‌وار
 بی ته‌مه‌م‌ول به‌و هه‌موو نه‌وعه‌ زویانی راده‌کا

کهس به نه لفاظم نه لئ: خو کوردییه، خو کردییه
 هر کهستی نادان نه بی، خوئی طالیبی مدعنا دهکا
 بیته حوچرم، پارچه پارچه می موسوده دم بکری به رۆح
 هر کهستی کووتال و پارچه می بی به دهل سه و داده کا
 شیعر می خه لقیی که می ده گاته شیعر می من بو نازکیی؟!
 که می له دیقغه تدا په تک ده عوا له گه ل هه ودا ده کا؟! «107-106،51»

دیاره، له سهرده می « حاجی قادر » دا، رۆله کانی کورد، توانای نه وه یان
 نه بووه، به زمانه که می خو یان، به رهه می فه لسه فیی و پامیاری بنووسن،
 پاشان، چاپیکن، بلاویکه نه وه و خه لکی بیان خو تیتته وه. (بو یه، حاجیش
 له ناخری ته مه نیدا، بریاری داوه، هر به کوردی بنووسی. نه گهر چهن دپره
 شیعر می فارسیی هه یه، هی هه رته می لاوه تی و فه قیایه تی نه ون.)
 «66،121» له بهر نه وه گو توویه تی :

مه لئین فه صاحته می کوردی به فارسی ناگا
 به لاغه تیکی هه یه، هیچ زویان تی نایگان تی
 له بی ته عه صصوی کوردانه بی ره و اج و به ها
 که خو تی تی نه گه بی تی، له نیکته کانی نه گه می
 ده لئتی هه مووی هه زه یانه خودا به لای لی دا
 به لام نه وان می که صه ررافی زتر و زوی قسه ن
 به شه ره وایی ده زانن، چ سککه بی تیکه ره و
 چ هی که تیکه که نا ثاری کورده نامووسی
 نه کی می یایه نه عه نقا، له بهینی نئمه نه ما

ئیلاهی نه یخه یه بهر چنگی مه نده بووری له ئیم
 نقوودی حاجی که نه ی دیوه خوسره وو دارا «37،45»

هه لبه ته، هۆنه رتکی پایه بلندی خوا په رستی وه ک « مه حوی »، شانازی به
 کوردی تی خو یه وه کردووه، بو یه فه رموویه تی :
 بنووسه، پییری دلم نه مری کرد، ئی طاعه م کرد
 له ئی بی تیداره که به ی تی مونا سبی دیوان ...
 گه دایه کی وه کو « مه حوی » قه له نده رتکی کورد

میثالی پادشاهی فورسه صاحبی دیوان ... «158.94»
ههروه‌ها، «مه‌جویی» شانازی به زمانی زکماکیی خۆیه‌وه کردووه و
گوتوویده‌تی :

له «همزیه» و له «برده» م چونکه کهم دی نیستفاده‌ی کورد
منیش ئهم «کوردییهم» دانا له ریزی ئهو قه‌صیدانه ... «160.94»
«پیره‌میترد» ی بلیمەت و هۆنه‌ریش، ده‌رباره‌ی زمانی کوردیی،
نیستمانه‌که‌ی، مافی نه‌ته‌وه‌که‌ی و کوردبوونی خۆی فرموویه‌تی :

ئیمه که کوردین له لاما وایه
کوردی زبانیته که زۆر بێ هاوتایه
ناوی پیغه‌مبەر همه‌ی ره‌سوله
نوێژمان به کوردی لای خوا قبوله
ئه‌گەر ته‌لقینم به کوردی نه‌دری
گوتی لی ناگرم با کفتم بدری
گەر مه‌رئه‌مووکه‌ی عاره‌ب لیم پرستی
وای تیتئه‌خووم که ئهو بترستی
ئهمه دینمه و دینتیکی به‌حق
له‌سه‌ر پیستی خۆم ئه‌گەر بکریم شوق «61.44»
ده‌رباره‌ی زمانی کوردیی ده‌لتی :

ئهم کوردیه‌ی ره‌وانه
که ئاسان و گرانه
پیغه‌مبیری زبانه

بۆیه وا که‌وته دواوه «289.44»

«هه‌ژاری موکریانیی»، یه‌کتی له‌و نووسەر و هۆنه‌ره، هه‌لکه‌وتوو، بلیمەت
و گه‌ورانیه‌ی کورد بوو، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای لاوتیییه‌وه، به‌ هه‌موو توانایه‌وه
کو‌شاووه، پاره‌ی زمان و وێژه‌ی کوردیی بکا. له‌و سه‌رده‌مه‌ ئه‌نگوسته‌ له
چاوانه‌ی، زمان و وێژه‌ی کوردیییدا، به‌ «زمانتیکی ره‌وان، کوردیییه‌کی
ره‌سه‌ن و په‌تی، ته‌روپاراو، شیرین و ناسک»، ووشه‌ی له‌ هه‌موو
دیالیکته‌کانه‌وه ده‌خواست، هه‌م به‌ره‌مه‌که‌یی و هه‌م زمانه‌که‌ی بێ موتوریه

و دهوله مهند ده کرد. چهن دین به ره می وهک: « ناله کوک و بهیتی سه ره مهر
 « ی بو تو مار کردوین. چهن دین به ره می و تیره یی وهک: « مه م و زینی
 خانیی، چوارینه کانی خیام، مه لای جزیری « له کرمانجیی ژوورو و زمانی
 فارسییه وه، بو سه ر کرمانجیی خواروو، بو گوپوبین. « هوزی گاوان و
 شه ره فنا می « به کوردیییه کی نه وتو دارشتووه و رازاندو ته وه، له بری
 « شه ره فنا مه « وهک « هیمن « ده لئ: « همژار نامه « ی بلا و کردینه ته وه.
 زمانی نووسین و دارشتنه که ی، یارمه تییسه کی گهلئ گه وره ی، زور له
 نووسه رانی کلاسیک و تازه پیته گه یشتوی کورد داوه. تا بی هله و په له، بی
 گرتیو گول، بی گیسو گرفت، نووسیه نه کانی خو یانی پی برازیننه وه. له و
 باوه په دام، له رتی « هه نسانه بو رینه « وه، زمانی کوردیی، هینده ی دیکه
 خاوتن کردو ته وه و گه شه ی پی کردووه. « هه ژار «، جگه له وه ی نووسه ر و
 هونه رتیکی شاره زا بووه، کوردی کی پاک و خه بات گیترکی کولنه ده ریش بووه.

جا با ئیسته، یه کئی له هه ژاره کانی به نمونه بیئینه وه، تا بزانی، له سالی
 « 1948، دا، به چ زمانی کی سفتوسول نووسیوتی؟ به چ جو ره کوردیییه ک
 گوتوو یه تی؟ چو ن کوردی بووه؟ چو ن کاری له رۆله کانی نه ته وه ی کورد
 کردووه؟ کاتی، له ده ره ده ری و دوور له زیدی خو به وه، گوتوو یه تی :

له خاکی عه ره ب، له تیران و رۆم	به ده ره ده ری یان له مالی خو م
کو شکم ده قات بی، ویرانه مال بم	کوک و پو شته بم، روت و ره جال بم
یان زنجیر له مل له سوچی زیندان	نازا و رزگار بم شادان و خندان
یان زار و نزار له نه خوش خانان	ساغ بم جحیل بم بگرم گو تیس وانان
یان له کولانان بکم هه ژاری	دانیشم له سه ر ته ختی خونکاری
سه ر له پیئاوم گیان له سه ر ده ستان	کوردم و له رتی کورد و کوردستان
به کوردی ده یدم وه رامی قه برم	به کوردی ده ژیم به کوردی ده مر م
له و دنیا ش بو کورد تی هه لده چمه وه	به کوردی دیسان زیندو ده به وه

« 18، 52 »

هه ر چه نده، « میجه ر سو ن » له کوردستاندا، نه فسه رتیکی داگیر که ری
 سو یای ئینگیز بو، نه و کاته لپه رسراوی شاری سوله یمانی بو. به لام، له گهل
 نه وه شدا، به شتیه وه له شتیه کان، بو هه ر مه به ستی بووبی، هه ولیدا وه،

زمانی کوردی بیژنیتهوه، پیشیخا، نووسه رانی کورد به کوردییه کی په تیی بنووسن، (بوگه یشان بهم مه رامه هاتوه، خه لاتی به وانه پیشکه شکردوه، که نووسراو یا هه لبه ست به کوردی په تیی بنووسن و بلین، ... له م پروه وه « شیخ نووری شیخ صالح » که شاعیریکی نیشتمانی نهو سهردمه بووه، هه لبه ستیکی به کوردی په تیی ووتوه و خه لاتی وه رگرتووه، « پیره میرد » یش یه کیک بووه، که به ته وایی هه ولیداره، نهو نیازه به جیهیتیت، به راستیی له هه لبه سته کانی دواییدا نه م زور به ناشکرا ده رنه که ویت ...) « 42-41، 44 » هه لبه ته، کاتی خوی نه م پیشنیازه ی « میجره سۆن »، کاریکی زۆری له نووسه ر و هۆنهره کانی کورد کردوه، تا نه اندازه یه ک، زمانی کوردی له وشه ی بیانیی پاک کردۆته وه.

13. گیتراوی زمانه‌وانایی :

له بابه‌ته‌کانی پیشوودا، پوخته‌یه‌کی میژوویمان، ده‌ریاره‌ی ره‌چه‌له‌کی کورد و زمانی کوردیی پیش چاو‌خست. به‌و کورته میژووویی یه‌دا، بۆمان روونده‌بیته‌وه، (کورد نه‌ته‌وه‌یه‌کی هیندز - نه‌وروپاییه، زمانه‌که‌یی له لقی ناری گروپه ئیترانییه‌کانه. له نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه و توژینه‌وه‌ی زانستانه‌ی زاناکانی کورد و بیتگانه سه‌لیندراوه، نه‌ته‌وه‌ی کورد، له نه‌وه‌ی میدییه‌کانه.) «1734» به‌لام، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و راستیانه‌شدا، نه‌و پۆ زمانه‌که‌مان دواکه‌وتوه و له گیتراویکی گه‌وره‌ی زمانه‌وانیدا گیربخواردوه. بۆیه ده‌بێ، پیش هه‌موو شتی، له خۆمان بپرسیین، ئه‌م زمانه بۆ‌ای لێ به‌سه‌رهاتوه؟

ئه‌ز له‌و بڕوایه‌دام، دوا‌ی نه‌وه‌ی، شای هه‌خامه‌نشییه‌کان «کۆرش - که‌یخه‌سه‌ره‌وی گه‌وره»، له سالی «550 پ.ز.» دا، ده‌سی به‌سه‌ر ئیمپراتۆریای میدیادا گرت، دوا‌شای میدییه‌کانی «ئیسٹیایغ - ئیختو ویکۆ» ی له‌نیو‌برد و ده‌وله‌تی نو‌یی هه‌خامه‌نشیی دامه‌زراند، ئیدی، له‌و پۆژه‌وه تا ئیسته، نه‌ته‌وه‌ی کورد، له سه‌ر خاکی نیشتمانی با‌پیرانی خۆی، به‌کۆله‌یی و ژێرده‌سیی ژیاوه و ده‌ژی. له‌به‌رئه‌وه، به‌هه‌موو شیوه‌یه، سه‌ربه‌ستی خۆی له‌ده‌سه‌داوه، که‌سیتی نه‌ته‌وه‌یی پیش‌تیلکراوه و تیکشکیتراوه. ورده‌ورده، زمانه‌که‌شی لێ قه‌ده‌غه‌کراوه و به‌ره‌و لا‌وازی‌بون رۆشتوه، زمانی گه‌له سه‌رده‌سه‌کانیان به‌زۆر و به‌زه‌بری شمشیر، به‌سه‌ردا سه‌پاندوه. پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کوردیش، له‌ناچاریدا نه‌و زمانانه‌یان، له ژبانی پۆژانه‌ی خۆیاندا به‌کاره‌یتاوه.

به‌کورتیی و کرمانجیی، دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی میدیا له‌نیو‌چوه‌وه، نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌یچی نه‌ماوه و نه‌وه‌ی هه‌شیبووه، له ده‌سه‌داوه. نه‌وه‌ی میژوو بۆمان ده‌گه‌رتیه‌وه، نه‌وه‌یه، تیره و هۆزه‌کانی ماد، له‌ماوه‌یه‌کی دیاریکراودا، هه‌موو دۆژمه‌نه‌کانی خۆیان، له‌ناوچه‌که‌دا تیکشکاندوه، تا له سالی «700 پ.ز.» دا، ئیمپراتۆریای گه‌وره‌ی مادیان دامه‌زراندوه. به‌تایبه‌تی، دوا‌ی نه‌وه‌ی، له «612 پ.ز.» دا، ئیمپراتۆریای ئاشووریان له‌نیو‌بردوه،

ئیدی به جارئ، سنووری دهسه لاتیان فراوانبووه. ههلبهته لهو سهردهمانه دا، زمانی مادیشیان به سهر ههموو ناوچهکانی بندهسیاندا سه پاندووه. بۆیه، لهو کاتهوه تا ئایینی نیسلام له کوردستان بلا بوتهوه، نزیکه ی سیازده سهده ده بی. (له م ماوه درژهدا خاکی مادی گهوره و پچووک و نهو خاگانهش که خراونه سهر خاکی ماد له باری عهسکه ریی و سیاسیه وه گه لئ ده ساودهسیان کردووه و دهسه لاتی سیاسی که وتوته دهسی نهتهوه و خه لکی جوړه جوړ که زمانیان له گه ل زمانی ماده کان لیک جیا بووه و ههر دهسه لاتی هاتوو زمانی خوئی وه کوو زمانیکی ره سمیی به سهر وولاتا سه پاندووه، له هه لومهرجی نهو رۆژگارانه دا، هه موو بابه ته کانی کۆمه لایه تیی کالوکرچ و نه مه ییوون، نه م دهسه لات گۆرکییه ناتوانئ، له سهر نهو بابه تانه بی ته سیر بی و کاریان تی نه کا. میژوو گه لئ پروداوی وای له بیر، که دهسه لاتی سیاسی له وولاتیک بوته هوی گۆرانی بنه رهی نه ته وایه تیی نهو شوئنه، زمان ههر له وی راوه ستئ. شوئنه واری کارتیکردنی دهسه لات گۆرکی له رۆژه لاتی خاکی ئیمپراتۆری « ماد » ا ئیمرو به ئاشکرا ده بینئ، به لام له رۆژاوی « ماد » ا ئیشه که پتچه وانه یه و نه ک ههر وه کوو خوئی ماوه، به لکوو دهسه لاتی « ماد » ان چلونه یه تیی نه ته وه یی و زمانی هه ندئ شوئنی که پاشان خراوه ته سهر خاکی ماد گۆریوه و هیناوتییبه سهر رچه ی تطوری مادیی و شانه شانی به شه کانی رۆژاوی ماد تطوری پتکردوون. « 33، 59 »

پاشان، عه ره به کان هاتوون. نه وانیش، له سه رده می « عومه ری کو ری خه تاب » و له سالی « 640 ز » دا، له ژیر په رده ی ئایینی نیسلامدا، کوردستانیان داگیر کردووه. زمانی عه ره بییان، به سهر نه ته وه ی کورددا سه پاندووه. ده رباره ی نهو جه نگانه ی، له ناوچه ی رۆژه لاتی ناوه راست و کوردستاندا پرویانداوه، پرۆفیسۆر « مینۆر سکی » ده لئ: (له سه ده ی یازده مه مدا سه لچووقیه کان ناوچه که یان داگیر کردووه. دوا ی نه وه، کورده کان ناچار کراون، که تیکۆشن، تیکۆشانیکی توندوتیژ له دژی مه غۆلییه کان. له سه ده ی سیازده مه مدا له دژی هۆلاکو خان و دوا ی نه وه له دژی ته یووری لنگ که له ده وروبه ری سالی 1400 ی زاییندا چاره نووسیان له کوردستاندا

و به تاییه تیبی له ده‌ووروو پشتی نامیدی خۆیدا تیشکاندوو. «50،112» پاشان، کاتی نیمپراتۆریای عوسمانیی له‌سالی «1299ز» و نیمپراتۆریای سه‌فه‌ویش له‌سالی «1501ز» دا دامه‌زراون، دواتریش شه‌ری چالدێران له (23/تۆگه‌ستی/1514ز) له‌ نیوانیاندا قه‌وما، له‌ ئه‌نجامدا، به‌ پیتی په‌یمانێ زه‌هاوی سالی «1639ز»، کوردستانیان له‌ نیوان خۆیاندا دووله‌تکرد. ئیدی له‌و رۆژه‌وه‌، چاره‌نووسی کوردستان به‌ سه‌فه‌ویی و تورکه‌ عوسمانییه‌کانه‌وه‌ به‌سرایه‌وه‌. هه‌ر دوو لایان، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کوردیان ناچارکرد، له‌ بری زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیان، زمانه‌کانی تورکی و فارسی فترین. دوا‌ی ئه‌وه‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی‌ش ته‌واوو، جارتیکی دیکه‌ خاکی کوردستان، به‌ سه‌ر پینچ ده‌وله‌تی نوێدا به‌خشرایه‌وه‌، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ زۆر فیری زمانه‌کانی «تورکی، عه‌ره‌یی، فارسی، پرووسی، نازه‌ری، ئه‌رمه‌نی، گورجیی، ئوزبیکیی و کیرگیزی» کراون. دیاره‌، له‌و رۆژه‌وه‌ تا ئیسته‌، کورد زمانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌ داگیرکه‌رانه‌ی، له‌ کاروباری ژبانی رۆژانه‌ و ده‌وله‌تدا به‌کارهێناوه‌، هه‌ر به‌و زمانه‌ش له‌گه‌ڵیاندا دواوه‌ و ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کانی سه‌رشانیشی راپه‌راندوو. ئه‌و جوژه‌ ئه‌لفویتیانه‌شی له‌ نووسیندا به‌کارهێناوه‌، که‌ ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ له‌ سه‌رده‌می میژویی جیا‌جیادا پتییان نویسه‌وه‌. زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆشی، ته‌نیا بۆ ئاخافتن له‌گه‌ڵ خێزان و رۆله‌کانی گه‌له‌که‌یدا به‌کارهێناوه‌.

له‌به‌رئه‌وه‌ی، خاکی کوردستان، به‌ درژایی میژوو داگیر و دابه‌شکراوه‌. نه‌ته‌وه‌ی کورد، نازادی و سه‌ره‌خۆیی نه‌ته‌وه‌یی پیشتیلکراوه‌. پتر له‌ «2600» سال، کورد له‌ نیشتمانه‌که‌ی خۆیدا چه‌وسینه‌راوه‌ته‌وه‌، تالان و ده‌ره‌ده‌رکراوه‌. له‌ ئه‌نجامی، ئه‌و هه‌موو مالتۆترانی و چه‌له‌مه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌مه‌یه‌که‌وه‌، له‌ به‌ر ئه‌و هه‌موو په‌ته‌تیی و چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی به‌سه‌ره‌باتوو، له‌ یه‌که‌وه‌ فریای ئه‌وه‌ نه‌که‌وتوو، ئاوڕی له‌ زمانی زکماکی خۆی بداته‌وه‌، بیری له‌ خۆتندن و نووسین به‌ زمانی کوردیی بکاته‌وه‌. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، زانایانی ئایین و نووسه‌رانی کورد، پتییان شووریی نه‌بووه‌، زمانی خۆیان، ته‌نیا بۆ قسه‌کردن به‌کاریتن و به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ سه‌رده‌سه‌ داگیرکه‌ره‌کانی «عه‌ره‌ب، تورک و فارس» بنووسن و بخوێننه‌وه‌.

لیتره دا شتی ههیه، دهی باسیکهین. له کۆندا، له سهردهمه جیاجیاکانی میژوودا، زۆریه « پرووناکییر، نووسهر و زاناکانی کورد »، له بری نهوهی، بایهخ به زمان و کهلتووری کوردیی بدن، زیاتر خۆیان به هونه و وێژهی « فارسیی، عه ره بیی و تورکیی » وه خه ریک کردوه. زۆریه به ره هه مهکانیشیان، هه ر به و زمانه نووسیوه ته وه، بی نه وهی ئاوړی، له زمان و کهلتووری نه ته وه هه ژاره بنده سه چه وساره کهی خۆیان بده نه وه. نه و زانایانه، به شیهیه پاره ی زمانی عه ره بیی به تایه تی و فارسییان به گشتیی کردوه، گه ر به اوړدی له نیوان نه و زمانانه له پیش نیسلام و له پاش نیسلامدا بکهین، جیا وازیه کی زۆر ده بینین. (زمانی عه ره بیی، نزیکه ی 1400 ساله، وه ک زمانیکی نایینی پیروژ، به هه موو زانایانی موسولمان خزه تیده کهن. ته نانه ت، گه لئ له زانایانی کوردیش، هه موو ژبان ی خۆیان بو ته رخان کرده، وه کوو ده بینین، نیمرۆ بو ته زمانیکی عالهمی. یاخۆ زمانی فارسیی هه ر له چه رخی چواره می کۆچییه وه که و تو ته خۆی و نیمرۆ به جوړی پیشکه و تو وه، نه گه ر بی ت و له گه ل زمانه کانی پیش نیسلام پیکیان بگرین، تووشی سه ره گه ژه ده بین.) «7،70»

له به ره نه وه، شتیکی سهیر نییه، گه ر زانایه کی گه وری به ناویانگی نیسلامی وه ک: « نیمام محمه د غه زالی 1058 - 1111 » ز گو تبیتی: (دینه وهری و نامیدی و شاره زووری کورد، ستوونی دینی نیسلامه تین، گه ر خودا نه و سێ کرده ی به نیسلام نه دابا، له وانه بوو، نیسلامه تی تیکه ته پی.) «651،105» بویه، له و بواره دا به ده یان « پرووناکییر، نووسهر، هونه ر و زانای گه وری کورد » ده بینین، ته نیا به زمانی نه ته وه سه رده سه کانی ده وله ته داگیر که ره کان نووسیوانه. جا نه و هۆبانه ی وای لی کردوون، به یه کتی له و زمانانه بنووسن، راسته و خۆ یا ناراسته و خۆ، پیوه ندیی به کورد خۆیه وه هه بی، یا نه بی، زۆر گرنگ نییه. به کورتیی ده توانین، له چه ن خالیکدا چریانکه ی نه وه :

1. له پیش هه موو شتیکا ده بی، نه وه بلتین: هۆی نه م گالته جار یه هه ر چییه بووبی، لاوازی هه سستی نه ته وه بی، به خالیکی گه لئ گرنگ داده نری. چونکه، کورد له چا و نه ته وه کانی دیکه ی دراوستیدا، زۆر به

درهنگ، هستی نه تهوهیی جولاهه و گه شه یکردووه. بویه، زور بایه خی به زمانه که ی خوی نه داوه.

2. هیندیکیان، هر له بنه رتدا ناپاکبوون، وازیان له نه تهوه و خاکه که ی خویان هیناوه.

3. هیندیکیان، هر خویان ترسنو کبوون. له هیچدا نه بوون، سه ری خویان کزکردووه، ته نیا و یستویانه، به هیمینی بژین، بی نه وه ی مشوری رۆله کانی نه ته وه که یان بخۆن.

4. هیندیکیان، هر له بنه رتدا هه لپه رستبوون، له پیناوی پله و پایه ی کۆمه لایه تیی و پاره دا، خویان و نیشتمانه که یان فرۆشتووه.

5. هیندیکیان، خویان و هۆزه که یان، یا گه ل و نه ته وه که یان، به سووک ته ماشا کردووه. له به رته وه، خویان به رۆله ی یه کتی، له نه ته وه کانی دیکه ی وهک: « فارس، عه رب و تورک » داناوه.

6. هیندیکیان، هر خویان که مته رخه مبوون. زمانی کوردییان، به زمانیکی هیچ زانیوه. و یستویانه، لاسایی « نووسهر، هۆنهر و زانا کانی عه رب، تورک و فارس » بکه نه وه. له به رته وه، له پیناوی چهن توره که زتی و کیسه دروا تیکدا، وهک زورناژهن و شایه ری ده یاری باره گای شا و سولتانه کان، به زمانی نه و نه ته وانه، به شانویازووی « خه لیفه کانی عه رب، شا کانی فارس و سولتانه کانی تورکیاندا » هه لداوه.

7. نه وانه ی، له دایک و باو کیتی کورد که و توونه ته وه، به لام، خویان به کورد نه زانیوه، پیزی زمانه که ی خویان نه گرتووه، به زمانیکی دیکه به یقیوون و نووسیویانه. گهر زمانی زکما کیشیان نه زانیبی، به هیچ شیوه یه هه ولیان نه داوه، فیرین. یا نه وانه ی، خۆشیان به کورد زانیوه، به لام، زمانی کوردییان نه زانیوه، هه ولیشیان نه داوه، خویان فیرکه ن.

8. هیندیکیان، له کوردستان نه ژیاون و له وولاته کانی « تورک، عه رب و فارس » ژیاون. له به رته وه، هیچ جۆزه هه لیکیان بۆ نه ره خساوه، تا فیری زمانی کوردیی بن.

9. ئایدۆلۆژیای ئیسلام، کاریکی یه کجار زۆری، له بیهر و هۆشی هیندیکیی دیکه یان کردووه و کاسی کردوون. بویه، لایان گرنگ نه بووه، له پیناوی چی

و کیتدا ده کۆشن؟ بۆ کتی ده نووسن؟ رازهی کام زمان ده کهن؟ زمانه نه ته وهی یه کهمی خۆیان، به قوربانی زمانی نایین و ده ولته کردوه. ههروهها، لهو سهرده مانهدا باوبوه، شانازییان به نایینی نیسلام و زمانی عه ره بییه وه کردوه. بۆیه، ته نانهت هیندی کس، خۆیان به عه ره ب داناره. نه مهش، هه ره تنیا له ناو کوردد با لونه بووه، به لکوو، نه م په تایه، له نیو زۆریه گی که له نیسلامییه کاند باوبوه. (لهو سه دانهی عه ره ب ده ورگی گرنگیی ده بیینی، له کۆمه لایه تیی و نایین و سیاسه تدا « له نیوان هه ندی لهو میلله تانه ی نایینی نیسلامیان وه رگرتبوو »، زۆر باوبوو، که به شانازییه وه خه لک نه سلی خۆی به عه ره ب دابنی. جا رۆشنایی نه م وه زعه ش له به سه رهات و داستانه کاند تیشکی داوه ته وه. له سه رتگی که وه خۆ به عه ره بدانان به و مه به سه ته بووه، که نه سلی خۆیان و قه ومیان به شارنه وه. ویستوو یانه، خۆیان له گه ل کۆمه لی سه رکه وتوو دانین. نه مهش رتگیه یه ک بوو بۆ خۆ دوور خسته وه و خۆیاراستن له گه لی ناخۆشی و کۆتیره وه ری و بییه ختی. « 127، 78 »

10. هیندی نووسه ری دیکه ش هه بوون، به دل و به گیان کورد بوون. به لام، له به ره وه ی رتگی نه دراون، به کوردیی بنووسن و خۆیان به کورد دانین، ناچار بوون، به یه کتی لهو زمانانه بنووسن، نازناوتگی « فارسیی، عه ره بیی یا تورکیی » بۆ خۆیان دانین، تا نه و ده ولته تانه رتگیه یاندهن، نووسینه کانیان با لاکه نه وه. به تاییه تیی له « تورکیا، ئیران و سووریا »، نه مه زۆر روویداوه. هه ره ک « سمایل پیشکچی » ش ده لتی:

(نووسه ری کورد ناتوانی، ناوی ناسنامه ی نه ته وه یی خۆی بیینی. گه ره وه کاره یکرد، چاوه رتده کا، به شتیه یه کی خراب هه لسه کوه تی له گه ل کهن. به خاوهن هه سستی نه ته وه یی، ره گه زه به رست و شو قیینی، تاوانباریکه ن.) « 236-235، 10 » پاشان ده لتی: (نایا مایه ی شیوهن و گریان نییه، نووسه رتگی کورد به تورکیی بنووسی؟ خۆی به کلکی و تیره ی تورکیدا هه لواسی؟) « 236، 10 » هه لبه ته، نه مه وه ک رتیازی، نه ک هه ره تنیا، له لایه ن ده ولته ته داگیرکه ره کانی کوردستانه وه پتیره وکراوه، به لکوو، هه ره به شتیه یه کی گشتیی، (رۆشنیبه ره کان له وولاته داگیرکراوه کاند، خۆیان

باش ده‌زانی، پتویسته، ناسنامه‌یه‌کی ره‌گه‌زی بیانیی بۆ خۆیان دانین، تا کۆمه‌لگه‌ دانیاں پتدا بنی، شوتنیتیکی دیاریکراو له‌ نیتو کۆری پروناکبیراندا، بۆ خۆیان داگیرکهن. ئەوانیش، له‌ گه‌ل ئەو شتیوازی بیرکردنوه و ره‌وشته‌دا خۆیان را‌دپین، که‌ سیستیمی په‌روه‌ده‌کردنی ئەو وولاته‌ پتپه‌ویده‌کا. «10، 250»

بۆیه، له‌ کۆندا، زۆریه‌ی ئەو نووسهر و زانا کوردانه‌ی ئیسلام، به‌ره‌مه‌کانی خۆیان، به‌ کوردیی نه‌نوسیوه. هۆنه‌ره‌کان هۆنراوه‌کانیا، به‌ کوردیی نه‌هۆنیوه‌ته‌وه. که‌م هۆنه‌ری کلاسیکیی کورد هه‌یه، گه‌ر به‌ کوردیش هۆنراوه‌ی گوتبێ، به‌ یه‌کتی یا پتر له‌ زمانه‌کانی «فارسی، عه‌ره‌بیی و تورکیی» هۆنراوه‌ی نه‌گوتبێ. زۆریه‌ی زۆریان، زمانه‌که‌ی خۆیان پشگۆتخستوه، مه‌گه‌ر تا‌کوته‌را، شتیکیان به‌ کوردیی نووسیتبێ، ئەگینا سه‌راپای به‌ره‌مه‌کانیا، به‌ زمانه‌کانی دیکه‌ نووسیوه. گه‌ر به‌ کوردیش نووسیبتیان، ئەوا له‌ به‌ر هه‌ر هۆیه‌ بووبی، خۆیان بۆ راگیر نه‌کراوه، جاروبار شتیکیشیان هه‌ر به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ دراوستیکان نووسیوه. وه‌ک: (تاج ئەملوک ئەبو سه‌عید بوری، ئیبن مسته‌وفی ئەریلی، ئیبن خه‌له‌کان، سه‌یفه‌دین ئەبو به‌کر ئەلئه‌یوبی، ئەبو فیدای ئەیوبی، ئیدریسی بدلیسی، مفتی ئەلسه‌قه‌له‌ین ئەبو سه‌عوودی عه‌مادی، ماه شه‌ره‌ف خانمی ئەرده‌لانی.) «333، 97» هه‌روه‌ها، چه‌ندین نووسهر و زانی دیکه‌ی وه‌ک: (ئەبو حه‌نیفه‌ی نه‌عمانی کوری سابت، ئیبنو قوته‌یبه‌ی دینه‌وه‌ری، ئیبنو خه‌له‌کان، ئەبو عه‌لی قالی دیاره‌کری، ئەبو فیدا، محتدینی خه‌لاتی، ئیبنو حاجیبی شاره‌زووری، ئەبو حه‌نیفه‌ی دینه‌وه‌ری، ئیبنو جنی، ئیبنو سه‌لاح، مه‌لا ره‌حیمی بارزان، عه‌لامه‌ بیتوشی، ئیبنو لحاج، نامیدی، ئیبنو قوح، ئیبنو ئەسیره‌کان، ئەبو به‌کری موسه‌نیف، مه‌لا جامی، زه‌ره‌قلی، ئیبنو سیرین، شیخ عه‌بدولباسیت و هه‌زارانی تر.) «650، 105 - 651»

ئە میژووی سه‌رده‌مه‌شماندا، گه‌لێ نووسهرمان هه‌بووه و هه‌یه، به‌ زمانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کان نووسیوانه و ده‌نوسن، وه‌ک (ئه‌حمه‌د شه‌وقی، عه‌عروف ره‌سافی، جه‌میل سدقی زه‌هاوی، مه‌حموود ته‌یموور، عایشه‌ ته‌یموور، بلتد حه‌یده‌ری، خه‌یه‌دین ئەلزهرکه‌لی، مه‌مه‌د کورد عه‌لی،

عەباس مەحموود عەقاد، مستەفا جەواد، سەلیم بەرەکات لای عەرەب، رەشید یاسەمی، محەمەد موکری و محەمەد قازی لای فارس، نووسەری بەناوبانگیش یەشار کەمال لای تورک، چەن ناوتکی دیار و ناسراون، پیتوستیان بە ناساندن نییە. «39,27» * ھەرۆھا، ھۆنەری بە ناوبانگی گەرۆی ئێران «ئەبو قاسمی لاهوتیی» ش، کورد بوو و بە فارسیی نووسیوتی.

زۆر سەیرم لێھات، کاتێ لە ژمارە پینجی مانگانەمی «پەیام» دا، ناوێشانی کورتیلە گوتاریکم بینی، نووسراوو «یادی نووسەر و ھەرگێری کۆچکردوی کورد» محەمەدی قازی «بەخیر بیت!» ئیدی بە پەلە، بە کۆلانە تەنگەبەرەکانی گوتارە کەدا گەرەم، تا بزەنم، ئەو بڕایە، چی لە سەر نووسیوہ؟! ھەلبەتە، ھەک کورد دەلتی: دیارە ئەو بڕایە، گا بە گوندا دەناسی! محەمەدی ھەر لە تەمەنی پازدە سالییەوہ، تا ئەو پۆژەمی چاوی لێکناوہ، لە تاران ژیا، باوەر ناکەم، لە ژیا نیدا یەک بەرھەمی کوردیی نووسیبت. بەلکوو، ھەک نووسەری گوتارە کە، بە شانازییەوہ باسیدەکا، دەسی پێزی لێ دەنتی و دەلتی: (ژمارەمی کتیبی تەرجمە کراوی قازی لە فرەنسییەوہ بۆ سەر زمانی فارسیی دەگاتە ھەفتا و ھەوانە «دایک» ی ماکسیم گۆرکی و «نان و شەراب» ی ئیگنیا تسیوسیلۆنە و «دوورگەمی پنگوین» ی ئاناتۆل فرانس). «16,15» ھەر چەندە، محەمەدی قازی ھەک نووسەر دەلتی: (ژمارە یەک کتیبی لە بواری میترو و ئەدەبی کوردیدا ھەرگێر ابووہ سەر زمانی فارسیی). «16,15» بەلام، بە باوہری من، محەمەدی قازی نە نووسەری کورد بوو، نە یەک تۆزقالا پۆژەمی زمانی کوردیی کردووہ. بەلکوو، جێگەمی خۆیەتی، گەر فارسەکان شانازی پێوہ کەن، یادیکەنەوہ، پەیکەریشی بۆ داچەقێتن، چونکە، ناغای قازی تەنیا لە داک و بابیتکی کورد بوو، ئەگینا بە ھیچ شتێوہ، پۆژەمی میترو و وێژەمی کوردیی نە کردووہ.

* ھیندی لە ناوی ئەو نووسەرە کوردانەمی، لەم سێ سەرچاوەیدا ھاتبوون، دووبارەکرابوونەوہ. لەبەرئەوہ، ھەر تەنیا جارێ نووسیمن.

ئەو چەن بەرھەمە کوردییە، بۆ سەر زمانی فارسیشی وەرگێراوە، دیسانەو، ھەر لە خانە ی راژەکردنی زمانی فارسیدا دادەنرێ. ئایا نووسەر پیمان نالت: گەر ئاغا ی قازیی لە سالی «1909» دا لەدایکبووی، دوا ی پازدە سال لە تاران نیشتەجێبووی، واتە: لە تەمەنی بیستوچار سالییەو تا مردوو، ھەر لە تاران ژیا ی، ئەدی لە سەردەمی کۆماری کوردستاندا، ئەو نوسەر بەرزە ی « فارس! »، بۆچی لە کوردستانە کاولبوو کە ی خۆیدا نەژیاو؟ ئەویش، وەک نووسەر و رووناکبیرەکانی دیکە ی کورد، بۆچی راژە ی زمان و وێژە ی گەلە کە ی خۆ ی نەکردوو، بە تاییە تی، لەو سەردەمە پر لە ناخۆشییە، رۆژھەلاتی کوردستانی پێدا تێپەرپوو، خۆشی لە بنەمالە ی قازیی و خزمیتی نزیک ی پێشەوا بوو؟! ھەرودھا، جگە لەو ی، وەک نووسەر دەلت: (ھێرشتیکی زۆری کردۆتە سەر کەسایە تی سمکو و ئەم ھەلویتە ی بۆتە ھۆ ی توورە ی کۆمەلانی گەلی کورد.) «16,15»

ئەو جگە لەو ی، تەنیا بنەمالە کە یان دەتوانن، یاد ی پیاویکی وا بکەنەو، باوەر ناگەم، تاهە تایی، نەتەو ی کورد شانازی بە رۆژە ی اوو بکا. سەرەرای ئەو ی ھیچی بۆ کورد نەکردوو، ھێشتا، ھێرشیش بۆ سەر قارەمانیکی نەتەو یی وەک « سمکو » بەرێ! وەک نووسەریش دەلت: (بزوتنەو نەتەوایە تیەکانی گەلی کوردی، وەک دیاردە یەکی سەلبی سەرکردوو.) «16,15» ئیدی بۆ دەبی، بە نووسەر تیکی کورد دانرێ؟ یاد ی بکرتەو؟ (بە خەم و کەسەری زۆرەو، ھەوالی کۆچی دوا ی) راگە یەنرێ! ئایا، ھەر لەبەر ئەو ی، لە بنەمالە ی پێشەوا « قازی محەمەد » بوو، وا بەو شێو یە دەسی ریزی لێ دەنرێ؟ جا کە واتە، لە بەر خاتری « بارزانیی سستەفا » ش دەبی، ریز لە گیانی « عوییدوللا » ی کور ی بگرین، لە کاتیکدا باوکی لە باشووری کوردستان، دژی دەولە تی داگیرکەری بەعس، شۆرش ی دەکرد، ئەو لە بەغدا پیاوی ئەو رۆژمە بوو! بە راستی گوناھە، مێژوو بەو شێو یە تومارکری. پێوستە، ھیچ جۆرە خاتر و خۆتر ئی تینەخویندریتەو، « مەر بە پیتی خۆ ی و بزنی بە پیتی خۆ ی ھەلواسرێ! »

یا ھیتندێ کەس، ھەر لە خوایانەو، ھیتندێ ناویان بیستوو، بی ئەو ی بزانی، کێن؟ چییان کردوو؟ راژە ی کام زمان و نەتەو یان کردوو، تەفەنگ

به تاریکیه وه ده نین، شانازی به ناوه گانیانه وه ده کهن. بۆ نمونه: یه کتی، له « یادی 125 ساله ی کۆچی دوا ی نالی »، که هر له سه ره تا وه ناو نیشانه کی هه له یه! گوتارتکی درێژی نووسیوه، له جیگه یه کدا ده لتی: (یادکردنه وه ی مه ولانا خالی دی نه قشبه ندی، مه لای جزیری، مه وله وی، سالم، کوردی، مه ستوره خانم، شیخ ره زای تاله بانیی، ئیبن نه زره قیی، ئیبن خه له کان، بیتووشی، شیخ مارقى نودی و نه بو به کری موسه نیف و ... تا. راده ی نامۆبون، به میژوی نه ته وایه تیمان پیشانده دات. هۆشی میژو و تیمان له میژو و مان نامۆیه. نامۆبون به میژو، ناسنامه و ناگایی ئیسته و داهاتوی لی دژوار و ناوه ژوو کردوین.) «3، 123»

ئیدی، هه روا نووسه ری یاده که، کۆمه لتی ناوی تیکه لا و کردوه، بی نه وه ی هه سستی به وه کردبی، نه و ناوانه، هه ره یه که یان له بواریکی جیاواز و تایبه تدا کاریان کردوه و له یه کدی جیاوازیبون. هه ندیکیان له بواری میژوو، وێه، ئایین و ... تاد دا نه سپی خۆیان تاوداوه، هه موویان هه ر پاره ی زمان و نه ته وه که ی خۆیان نه کردوه. به لکوو، یه کیتی وه ک « ئیبن خه له کان » که به ره چه له ک کورد و خه لکی گوندی « خه له کان » ی لای « پانتی » یه، به ه یچ شتیه یه، لایه کی به لای زمان و نه ته وه که ی خۆیدا نه کردۆته وه، تا نه ته وه ی عه ره بیش مابی، شانازی پتیه ده کهن. ئیدی بۆ ده بی، بی هۆ ناوی چه ن زانایه کی گه وه ی ئایینی ئیسلام، له گه ل ناوی که له هۆ نه ره کانی وه ک « مه لای جه زیری، مه وله وی، بیسارانی، سالم، کوردی، شیخ ره زای تاله بانی » تیکه لکری و له یادی « نالی » ده سو په نجه ره نگین و سه نگیندا، تیهه لکتیشکرتین!!!

با لیره دا، نمونه یه ک له سه ر نه و مه لا موسولمانه سه ر لیتیشواوانه پینینه وه. « موفتی پینجونی »، به یه کتی له هونه ره گه وه نه ته وه یی و پیتشکه و تووخوازه کانی کورد داده نری. هۆنراوه کانی به کوردییه کی په تیی نووسیوه. داکۆکی له ژنان کردوه. که چی، کۆلکه مه لایه کی گیل و نه زان، له وانه ی به هه له له ئایین گه یشتوون، هه سستی نه ته وه یی یان سه ربووه، له بیر کوردایه تیی و نیشتمانپه روه ری شۆراونه ته وه. له کۆتیه دییه کی نزیک شاری « بانه »، له رۆژه لاتی کوردستان ده ژیا. هۆنراوه یه کی درێژ

دههونیتتهوه، له گهل نامهیه کدا بو « موفتی پیتنجوتنی » دهنتری. گلله ییه کی زوری لی دهکا، گوایه، چون باسی ژن دهکا؟ چون به زمانی کوردیی، نامه دهنوسنی و هونراوه دههونیتتهوه؟ نم کارانهش به لادان له نایین و کوتایی جیهان دادهنی و دهلی :

داخی به جهرگم ناخر زمانه
نیشانهی چاکی و روو له نمانه
پاشان دهلی :

کاغز نووسینیش کوردی زمانه
دیاره نیشانهی ناخر زمانه «165-164،50»

« موفتی » هونریش، به هونراوه یهک وهلامی ده دادهوه. دواي نهوهی باسی ژن و نازاره کانی ژبانی ژبانی بو دهکا، پاشان بوی روونده کاتهوه، که پیاوکی چن دواکهوتوو و نهزانه، بزیه دهلی :

عالم به سععت چون بو ناسمان
تازه تو نه گهرتیت بو ناخر زمانه؟
پاشان دهلی :

نووسین به کوردی تا کهی کوفره لات
بوچ لات ناخوشه زمانی ولات

نیم زویر نهیی، هاوپی ژینتم
کوردم وینهی تو هم هاودینتم «166-165،50»

لیره دا، مه به سم نهوه نییه، نووسه رانی کورد به هیچ شیوه نیایی، به زمانی بیانیی بنووسن. به لکوو به پیچه وانهوه، گهلی به پیوستی ده زانم، «روونا کبیر، نووسه و نه کادییه کانی کورد»، «دهریارهی «میترووی کون و زوی نه تهوهی کورد، جوگرافیای کوردستان، گرفته سه ره کییه رامیاری و ده تهوهیی یه کانی کورد»، به زمانه جزیره جزیره کانی گهلانی جیهان بنووسن، تا لاپه ره پرشنگداره کانی «هونه و ویژهی کوردیی، میترووی کومه لگه ی کورد، لانکه ی شارستانیستی کوردستان، رووی گه شی بزوتنه وهی کوردایه تی»، به گهلانی سه رووی نم زه وییه بناستین. به لام، له گهل شو شدا، هرگیز له گهل نه وه دا نیم، زمانه نه تهوهیی یه که ی خوین

پشگوتخه‌ن، یا به زمانی نه‌توه سه‌رده‌سه‌کان، باسی بابه‌تی بکه‌ن، هیچ پتوه‌ندییه‌کی به کورده‌وه نه‌بی!

ئه‌وه جگه له‌وه‌ی، کیش‌ه‌ی نووسین به زمانی نه‌توه‌یه‌ی، کیش‌ه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری، هه‌سکردن به بوونی قه‌واره‌یه‌کی سه‌ریه‌خۆ لای نه‌توه‌ی کورد، به به‌راوردکردن له‌گه‌ل نه‌توه‌کانی دیکه‌دا، کیش‌ه‌یه‌کی زۆر تازه‌یه. له‌به‌رئه‌وه، له‌چاخه‌ کۆنه‌کاندا، ئایین و ئایینزا به چ زمانی بووبی، هه‌ر ئه‌و زمانه‌ وه‌ک زمانی نووسین به‌کاره‌یتراوه. بۆیه، کورد نه‌یتوانیوه، زمانه‌که‌ی خۆی به سه‌ریه‌ستی و به‌ناشکرا به‌کاربێتی، به‌ته‌واوی کاری تیدا بکا، ریک‌یک‌خا، رازه‌یکا، په‌ره‌ی پێ بسینتی و گه‌شه‌ی پێ بکا. به‌لکوو، به‌پێچه‌وانه‌وه، ساتبه‌سات و رۆژبه‌رۆژ، تا هاتوه، گرفتی زمانه‌وانیی زیادیکردوه، دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی، له‌یه‌کدی جیا‌بوونه‌توه، به‌ره‌به‌ره، له‌یه‌کدیش دوورکه‌وتونه‌توه و جیا‌وازیان له‌نیواندا دروسبوه.

بۆ نمونه: گه‌ر ژماره‌ی هه‌موو کورد، له‌ کوردستانی مه‌زندا، به‌لانی که‌مه‌وه، به‌سی میلیۆن که‌س دانین، جگه‌ له‌و کوردانه‌ی به‌دیالیکتی گۆران ده‌په‌یفن، ئه‌وا نزیکه‌ی پازده میلیۆنی، به‌به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژوو‌وو، ده‌میلیۆنی به‌به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو، چوار میلیۆنیشی به‌زازایی «دملی» ده‌دوین. ئه‌م دوو دیالیکته‌ ئه‌ورۆ، له‌نووسیندا به‌کاردیترتین، له‌یه‌کدی جیا‌وازن و ئه‌وانه‌ی قسه‌ی پێ ده‌که‌ن، به‌شیه‌یه‌کی گران له‌یه‌کدی ده‌که‌ن. جگه‌ له‌وه‌ی، له‌هیندی‌ پروه‌شه‌وه، که‌مه‌ی جیا‌وازیان هه‌یه. له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه، له‌ئه‌نجامدا زمانه‌که‌مان، به‌پارچه‌پارچه‌یی ماوه‌توه و یه‌کی نه‌گرتوه. دیاره، له‌میترووی نه‌توه‌کان و کۆمه‌لگه‌ی مرۆدا، هه‌میشه‌ چهن کاره‌سات و پرو‌داوتیکی گرنگ پرو‌یداوه، بۆ ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ، په‌وتی پیتشکه‌وتنی «زمان، هونه‌ر و وێژه» ی ئه‌و نه‌توه‌انه‌ی، له‌شوتنی خۆیدا راگرتوه، یا به‌ره‌و دواوه‌ی بردوه. به‌لام، ژبان به‌شیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له‌گۆراندا بووه، به‌شیه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش، هه‌ر له‌گۆران و پیتشکه‌تندا ده‌بی. ئه‌م خه‌سه‌له‌ته‌ش، «گیانی نه‌به‌زین، وه‌ی به‌رز، هیتزی خه‌باتیکی بیتجانی»، به‌نه‌توه‌کانی جیهان به‌خشیه‌وه.

و ده‌به‌خشتی. بویه، هەر کاتی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاری‌کراو، پیتی له‌یه‌کتی له پیتپیلکه‌کانی میژوو هه‌ل‌خلیسکابیی، هەر زوو هه‌لساوه‌ته‌وه، ملی ریتی کاروانی پیتشکه‌وتنی «هونه‌ر، وێژه و زانست» ی وه‌به‌رگرتوته‌وه، هه‌موو گرفته‌کۆنه‌کانی پیتشووی له‌بیرچۆته‌وه، له‌گه‌ل ته‌وژمی هاوچه‌رخێ نه‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌ره‌و پیتشه‌وه‌ته‌کانیداوه و هه‌نگاوی گه‌وره‌ی ناوه.

جگه‌ له‌وه‌ی، له‌به‌ر کزیی و لاوازیی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، کۆمه‌لتی «کوردپه‌روه‌ر، زانا و شاره‌زای زمانی کوردیی»، بیریان له‌وه‌ نه‌کردۆته‌وه، یا نه‌یاننووستوه، خۆیان تووشی نه‌و ده‌رده‌سه‌رییه‌ که‌ن، نه‌لفوبیتییه‌کی تایبه‌تی، بۆ زمانی کوردیی دانیتن و بنچینه‌ی ریتزمانیکی هاوبه‌شی پته‌وی بۆ داریتن. له‌کۆتاییشدا، زمانیکی یه‌که‌گرتووی خوتندنه‌وه و نووسین بیه‌ته‌گۆرێ و پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ زمانی زکماکیی خۆیان بخویتن.

«مه‌سه‌وود مه‌مه‌د» له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌لتی: (نه‌ته‌وه‌ی کورد، هه‌رگیز زمانی نووسینی نه‌بووه، هه‌روه‌ها خوتندنه‌گه‌شی نه‌بووه، تا نووسین به‌ کوردیی فێری پۆله‌کانی خۆی بکا، بیریشی له‌وه‌ نه‌کردۆته‌وه، به‌ کوردیی بنووستی، به‌لکوو به‌ هۆی نه‌و ناخۆشییه‌ هه‌میشه‌یه‌ی دووچارێ بووه، هه‌رگیز هه‌ستی به‌وه‌ نه‌کردوه، به‌ کوردیی نه‌نووسین که‌موکۆریی بی) «48، 108» ته‌نانه‌ت، نمونه‌یه‌کی له‌ سه‌ر هیتندی کورد هیتناوه‌ته‌وه، که‌ کاتی خۆی سوکایه‌تیان به‌ زمانه‌که‌ی خۆیان کردوه و گوتویانه: (زمانی فارسیی شیرینه و زمانی عه‌ره‌ییی زمانی په‌یامبه‌ره و زمانی تورکیی زمانی چاکه‌یه و زمانی کوردیییش زمانیکی خراپه) «48، 108» بویه، «موفتی پیتنجوینی» ییش، پلاری له‌و جۆره‌ که‌سانه‌ گرتوه، ده‌ردی دلی خۆی هه‌ل‌پشتوه، به‌ هه‌نراوه‌یه‌کی چل دتیری، له‌ ژیر ناوی «ناساندن» دا، له‌ سالی «1946» دا، ده‌ریاره‌ی زمان گوتویه‌تی:

نیسته‌ش به‌ کوردیی ته‌فسیری قورئان
 گه‌ره‌ لای گه‌لتی نه‌قام و نه‌زان
 به‌لام به‌ تورکی یان به‌ فارسی
 گه‌شکه‌ دارنه‌ بن بۆیان بنووسی
 وا عه‌ره‌بیمان کۆله‌که‌ی دینه

تورکی و فارسی بۆج و شیرینه؟
 « ضرب المثل » یک هه‌بوو له ناومان
 نه‌مانخوتندهوه روون نه‌بوو چاومان
 عه‌ره‌بی گه‌وه‌هر تورکی زۆر هونه‌ر
 فارسی شه‌که‌ر کوردی تری که‌ر
 ژیشک بیچووی خۆی لا شل و نه‌رمه
 که‌چی بیچووی من مشاری سه‌رمه
 نه‌و تییگه‌یان‌دین هوشیاری کردین
 نه‌م نه‌زانینه‌ی له سه‌ر لا‌بردین
 هه‌ر که‌سه‌ی که‌سه‌هه‌رفیتیکی به‌سه
 که‌وره‌مه هه‌ر که‌سه‌که‌ فریاد په‌سه
 دوژمنیش په‌یکۆل ده‌ریتنی له پیم

« 169-168,50 »

که‌ر خاسی نه‌لیم نه‌بیت چی بلتیم
 جا که‌ر نه‌مه، نموونه‌یه‌کی زه‌ق و به‌لگه‌یه‌کی له چا‌وچه‌قیوی، لا‌وازی و
 ساکاری هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، هیندی له با‌پیره‌ کورده‌کا‌غان نه‌بیت، ئیدی
 ده‌بیت، له‌وه‌ زی‌اتر نیشان‌ه‌ی چیدیکه‌بیت؟!

هه‌لبه‌ته، نه‌م باره‌ی زمانی کوردی تیکه‌وتوه، که‌لتی هۆی جیا‌وازی
 هه‌بووه، وه‌ک: (باری نه‌ته‌وه‌یی، نه‌خوتنده‌واری، دو‌اکه‌وتن و کار‌تیکردنی
 ئایین و ..) به‌لام، زۆریه‌ی بۆ کار‌تیکردنی ئایین ده‌گه‌ریته‌وه. چونکه،
 هینده‌ی ئایینی ئیسلام، کاری له هه‌ست و هۆشی رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد
 کردوه، هینده‌ کاری له هه‌ست و هۆشی، نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی ناعه‌ره‌ب
 نه‌کردوه. نه‌و کار‌تیکردنه‌ به‌ شی‌وه‌یه‌ بووه، ته‌نانه‌ت، له سه‌رده‌می
 میرنشینه‌ کوردیه‌کانیشدا، نووسه‌ر و زانا ئایینییه‌کانی کورد، زۆریه‌ی
 زۆری به‌ره‌مه‌کانی خۆیانیان، به‌ زمانه‌کانی « عه‌ره‌بی و فارسی »
 نووسیه‌وه.

بۆ نمونه: زانایه‌کی گه‌وره‌ی به‌ ناویانگی وه‌ک، « شیخ ماری نۆدی -
 به‌رنجی / 1753 - 1838 » که‌ له کوردستاندا رتیه‌ری پتیا‌زی « قادری »
 بووه، له سه‌رده‌می هه‌ره‌تی ده‌سه‌لاتی بابانه‌کاندا، له سوله‌یانی ژیاوه.

دوای نه‌وهی، « برایم پاشا » ی بابان، له « 1784ز » دا، شاری سوله‌یانی دروسکرد، « شیخ مارف » یه‌کتی بووه، له و خیتزاناندهی له‌گه‌ل بئه‌ماله‌ی میره‌کانی باباندا، شاری سوله‌یانیان ناوه‌دانکردۆته‌وه. ههر خۆشی، بناغه‌ی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سوله‌یانی دامه‌زراندووه. یه‌که‌م مامۆستا و ئیمامی مزگه‌وته‌که‌ش، ههر خۆی بووه. چهن‌دین شاگردی گه‌وره‌ی، ئایینی پی‌نگه‌یان‌دووه. چهن‌دین دانراوی ئایینی به‌رزی، له پاش به‌جیماوه. پتر له بیست به‌ره‌می له بواری هۆنراوه و به‌ره‌می ویژه‌ییدا داناوه، زۆریه‌یانی به زمانه‌کانی عه‌ره‌یی و هیندی‌کیشیانی به فارسیی نووسیوه. که‌چی، جگه له « نه‌حمده‌ی » که بۆ کوره‌که‌ی « کاک نه‌حمده‌ی شیخ » ی نووسیوه، هیچی دیکه‌ی به کوردیی له پاش به‌جی نه‌ماوه. (ئه‌م زانا ده‌رکه‌وتووه، له بواره جیا‌وازه‌کانی هونه‌ر و زانستدا، پتر له چلوشه‌ش به‌ره‌می به ههر دوو زمانی « عه‌ره‌یی و فارسیی » داناوه. نامیلکه‌یه‌کی پچکۆله‌ی داناوه، ناوی ناوه « ئه‌لئه‌حمده‌یه فی ته‌رجومه‌ت له‌عه‌ره‌بیه بیلکوردیه » نه‌وه‌ش، فه‌ره‌ه‌نگۆکتیکی عه‌ره‌بیی کوردیی قه‌باره پچکۆلانه‌یه، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته نا، خزمه‌تی زمانی کوردیی بکا، که ئه‌ویش و زۆریه‌ی زانا کورده موسولمانه‌کانی دیکه - خوا له گونا‌هیان خۆشیی - پشگوتیان خستبوو، به‌لکوو، ته‌نیا له به‌ر چهن هۆیه‌کی که‌سه‌یتی بووه، که کوره‌که‌ی فیری عه‌ره‌بیی بکا.) « 38.27 » جگه له‌وه‌ی « نه‌حمده‌ی » یش، له عه‌ره‌بییه‌وه بۆ کوردیی نووسراوه، (واته: فه‌ره‌ه‌نگی عه‌ره‌بییه نه‌ک کوردیی) « 15.102 » نه‌وه له‌کاتیکدا، زۆر له پیش ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی شیخ مارفی تیدا ژباوه، چهن‌دین « نووسه‌ر، هۆنهر و زانای کورد »، هه‌موو یا هیندی له به‌ره‌مه‌کانی خۆیان، به کوردیی نووسیوه. وه‌ک: « بابه‌ تایه‌ری هه‌مه‌دانیی 935 - 1010ز. عه‌لی جه‌رییی 1010 - 1077ز. فه‌قی ته‌یران 1307 - 1375ز. مه‌لای جه‌رییی 1407 - 1481. عه‌لی ته‌رماخیی 1591 - 1659ز. بیسارانیی 1641 - 1702ز. نه‌حمده‌ی خانیی 1650 - 1706ز ... تاد ». تسانه‌ت، له‌و سه‌رده‌مه‌ی ئه‌ویشی تیدا ژباوه، چهن‌دین هۆنهری پایه‌بندیی کوردی وه‌ک: « مه‌ولانا خالید 1783 - 1826ز. نالیی 1797 - 1855ز. سالم 1800 - 1866ز. مه‌وله‌ویی 1806 - 1882ز. مه‌لای جه‌باریی 1806 -

1876ز. سهی یاقو 1808 - 1881ز. کوردیی 1809 - 1849ز. حاجی قادری کۆیی 1815 - 1892ز. مه‌حویی 1830 - 1904ز. ... (تاد)، به‌رهمه‌کانیان به کوردیی نووسیوه و هۆنراوه‌کانیان، به زمانی شیرینی کوردیی هۆنیوه‌ته‌وه!

ئیدی، وه‌ک پروونمانکرده‌وه، پیاوه خوتنه‌وار و پرووناکبیره‌کانی نه‌و سه‌رده‌مانه‌ی کورد، پروویان له‌ زمانی بیانیی و پشتیشیان له‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیان کردووه، بۆیه، وه‌ک د. « نه‌به‌ز » ده‌لی:

(به‌و شتیوه‌یه کورده‌کان به‌ دابه‌شکراوی و په‌رشویلاوی مانه‌وه، بوون به‌ پاشکۆی نه‌م و نه‌و، یه‌کیتی بییری هاویه‌ش و یه‌ک بیروباوه‌ری ئایینی کۆیان ناکاته‌وه، کاروباری خۆیان پشگویتخت، ازیان له‌ زمان و ویتزه‌که‌ی خۆیان هیتنا، گالته‌یان به‌ که‌لتوو و که‌له‌پوو‌ری خۆیان دی، له‌ نیوان نه‌م و نه‌ویشدا به‌ دردۆنگی ماونه‌ته‌وه.) « 32,22 »

هه‌ر چه‌نده، نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ میترووی دوورودرتیی نه‌ته‌وه‌یی خۆیدا، چ له‌ سه‌ر خاکی کوردستان و چ له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستان، چه‌ندین ده‌ولت و میرنشینی گه‌وره و گچکه‌ی جیاوازی دامه‌زراندووه، به‌لام، هه‌رگیز یه‌ک ده‌ولته‌ی نه‌ته‌وه‌یی نیتوهندیی یه‌کگرتووی، له‌ کوردستاندا دا نه‌مه‌زراندووه. له‌و باره‌یه‌وه د. « نه‌به‌ز » ده‌لی: (گه‌ر چی کورد، تا ئیسته‌ ده‌ولته‌تییکی نیتوهندیی یه‌کگرتووی نه‌بوو، که‌ پشتی شتیوه‌یه‌ک له‌ شتیوه‌کان بگری و نه‌ده‌بیات به‌و شتیوه‌یه‌ زۆرکا، به‌لام، له‌ رابوردوودا چه‌ن نه‌ماره‌تییکی سه‌ربه‌خۆ هاتنه‌کایه‌وه، که‌ نه‌ده‌بیاتی کوردیی تییاندا په‌ره‌یسه‌ندووه. جا له‌به‌رته‌وه‌ی، نه‌مانه‌ چه‌ن نه‌ماره‌تییکی جیا‌جیا‌بوون و ته‌نیا یه‌ک نه‌ماره‌تی یه‌کگرتوو له‌ کایه‌دا نه‌بووه، دیاره‌ له‌ هه‌ر نه‌ماره‌تیکدا، نه‌ده‌بیات به‌ شتیوه‌یه‌کی دی گه‌شه‌یکردووه.) « 11-23 »

به‌لام، نه‌ز له‌و باوه‌ره‌دا نیم، میر و پاشاکانی کورد، له‌ به‌ر « چاوچنۆکیی، هه‌له‌په‌ی ده‌سه‌لات و کورسییه‌رستی، ناکۆکیی، ناپاکیی، بیتگانه‌په‌رستی و بییری تۆله‌سه‌ندنه‌وه »، به‌ هیچ شتیوه‌یه، بایه‌خیان به‌ زمانی کوردیی داپی. یا ته‌نانته‌ت، بیریان له‌وه‌ گردبیتسه‌وه، زمانی کوردیی، به‌ زمانی په‌سمیی نه‌و ده‌ولت و میرنشینه‌ دانین. به‌لکوو، به‌ زمانه‌کانی

«فارسی، عه‌ره‌بی و تورکی»، کاروباری ده‌سلاتی قه‌له‌مره‌وه‌کانیان
 راپه‌راندوه. ده‌ریاره‌ی نه‌و سیویتنج میرنشینه‌ی کورد له‌ میترووی خۆیدا
 دایمه‌زراندوه. د. «که‌مال فوواد» ده‌لتی: (له‌و میرنشینه‌نا‌ده‌دا، که‌لتوری
 ئیسلامی زالبوه، زمانی عه‌ره‌بی و فارسی، وه‌ک زمانیکی په‌سمیی
 تییاندا بلا‌وبوه) «6،98»

لی‌ره‌دا ده‌بی، قسه‌یه‌ بو‌خوا و بو‌ویژدانی نه‌ته‌وه‌ییشمان بکه‌ین: سه‌ره‌پای
 نه‌وه‌ی له‌ به‌ره‌به‌یانی میترووه‌وه، داگیرکه‌ران به‌ هه‌موو شیوه‌یه، کوردستانیان
 داگیر و دابه‌ش و کاولکردوه. سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو «گرتن، کوشتن‌پرین،
 راونان و ده‌ره‌ده‌ری» ه‌ی، به‌ سه‌ر رۆله‌کانی کورددا هاتوه. سه‌ره‌پای نه‌و
 هه‌موو «کو‌تره‌وه‌ری، چه‌رمه‌سه‌ری، زۆرداری، ژان و نازار» ه‌ی،
 کو‌مه‌لانی خه‌لک چیشتوویانه. سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو بارودۆخه‌ ناله‌باره‌ی،
 خه‌لکی کوردستان پیتیدا تپه‌ریبون. سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو «نه‌خۆشی،
 هه‌ژاری، نه‌زانین و نه‌خۆتنده‌واری» ه‌ی، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد دیویانه.
 هه‌ر چه‌نده، هه‌ر له‌ کو‌نه‌وه‌ تا نه‌ورۆ، زمانیکی یه‌ک‌گرتوی ناخافتن و
 نووسینمان نه‌بووه و نییه، به‌لام، هیشتا با‌و‌وپیرانمان، زمانه‌که‌ی خۆیان
 وه‌ک زمانی ناخافتن، له‌ نیو‌کاسه‌ی سه‌ر و قه‌فه‌زه‌ی سنگدا، به‌ دل و به
 گیان، له‌ توانده‌وه و شیواندن پاراستوه. له‌ پیناوی نه‌فه‌وتاندنی
 زمانه‌که‌ی خۆیاندا، که‌لتی قوریانی گه‌وره‌یان داوه. هیندی‌جاریش، سه‌ر و
 مالیان له‌و ریگشیه‌دا داناوه.

«مینۆسکی» له‌دا‌و نووسیندا، له‌ سالی «1966» دا، ده‌ریاره‌ی کورد، له
 گو‌تاری «کورد نه‌وه‌ی ماده‌کانن» ده‌لتی: (نه‌وه‌ی مایه‌ی سه‌رسوپماندن و
 به‌لگه‌ی یه‌کی‌ستی کورده‌کان بی، زمانه‌که‌یانه. هه‌ر چه‌نده، له‌ نیوان
 شیوه‌کانیدا، جیا‌و‌زایشی تیدا هه‌بی، به‌لام، له‌ رووی ده‌نگ و ری‌زمانه‌وه،
 هه‌ر ته‌نیا یه‌ک زمانه ...» «97،58»

نا‌بی، نه‌وه‌شمان لا‌سه‌ری، نه‌وه‌ته‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌یه، خا‌وه‌نی
 ده‌وله‌تیکی ناسیونالی یه‌ک‌گرتوی خۆی نه‌بووه. بو‌یه، هه‌ر له‌ کو‌نه‌وه، له
 ریگه‌ی ده‌زگه‌یه‌کی به‌هیزی خا‌وه‌ن‌توانای «مرۆی، که‌لتوری و نابوری
 ده‌وله‌ت» ه‌وه، به‌هیچ‌جۆری وه‌ک پیوست، رازه‌ی زمانه‌که‌مان نه‌کراوه.

که چى، هیتشتا ووشه‌ی پشکووی گه‌شى، نیو ناگردانی زمانى كوردی، هه‌ر گه‌شه و وورشه‌ی دى، هه‌ر زیندووه و نه‌مردووه، له‌ به‌رده‌م شه‌قى رۆژگار و ده‌سى گلاوى تواننده‌وه‌دا، به‌ ته‌واوی خۆی راگرتووه و له‌ خه‌مى تواننده‌وه ره‌خسیوه، وه‌ك هیتندى زمانى دیکه‌ی لى به‌ سه‌ر نه‌هاتووه، ره‌شه‌باى داگیرکردن له‌ نیو بېردى، چه‌وساننده‌وه تواند بیتییه‌وه و له‌ بیری بردبهنه‌وه. شتیكى سه‌یر نییه، گه‌ر رۆژه‌لاتناسیكى وه‌ك « میتجه‌ر سۆن » گوتبیتی: (له‌ سالى 401 پيش له‌ داىكبونوه، نه‌و كاته‌ی زه‌ینه‌فۆن گه‌لى كاردۆخى پتگه‌یشت، كوردستان بووه جینیشته‌نى گه‌لیكى كۆن، كه‌ خاوه‌نى زمانى تابه‌تیی خۆی بووه. نه‌م گه‌له‌ خۆیان و زمانه‌كه‌شیان، له‌ هه‌موو تیکه‌لییه‌ك پاراستووه و نه‌گه‌ر بیتو كوردی له‌ گه‌ل هه‌ر زمانىكى تر به‌راوردكه‌ین، ده‌بینین: كورد زمانى خۆی له‌ هه‌موو گه‌لیكى تر زیاتر پاراستووه، به‌راوه‌یه‌ك جیاوازییه‌كى زۆر نییه، له‌ نیوان كوردی ئیسته و كوردی پيش سه‌ده‌ها سالدا.) «19,92»

جا هه‌ر واشه، له‌ راستیدا، هه‌ر نه‌ته‌یه‌ك له‌ میژوودا، وه‌ك كوردی لى به‌سه‌ره‌هاتایه، دوور نه‌بوو، نه‌ورۆ ناوی له‌ نیو ناواندا بیايه. به‌لام، سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو په‌ته‌یه‌ی به‌سه‌ره‌هاتووه، هیتشتا نه‌ته‌وه‌ی كورد توانیویه‌تى، به‌ چاكی پارتیزگاری زمانه‌ نه‌ته‌وه‌ی یه‌كه‌ی خۆی بكا. (به‌ راستی جیگه‌ی سه‌رسورمانه، كه‌ زمانى كوردی، له‌ هه‌نگامه‌ی رۆژگارانى را بردوودا، كه‌لانه‌ ده‌ریازبووه، ئیمپۆ له‌ مه‌یدانى پتسكه‌وتندا، به‌ره‌و ته‌كامول په‌لده‌كوتن، میژوو نیشانمانده‌دا، گه‌لى زمانى وا له‌ناوچوون و ئاسه‌واریان براوه‌ته‌وه، كه‌ ده‌یه‌كى نه‌وه‌ی به‌ سه‌ر زمانى كوردی هاتووه، به‌ سه‌ر نه‌وان نه‌هاتووه. جا زمانى كه‌ نه‌و هه‌موو تین و توانه‌ی هه‌بى، كه‌ هه‌لسووره‌لسوورى چه‌رخى زه‌مانه‌ نه‌یتوانیبى، له‌ ژیر خۆیدا بپیلیشینیته‌وه، توانای نه‌وه‌شى هه‌بى، زۆر به‌ خیرایی گه‌رد و تۆزى نه‌م رتگه‌ دووره له‌ شانى خۆی به‌كینى و له‌ ریزی زمانانى پتسكه‌وتوى نه‌م دور و زه‌مانه‌دا جیگه‌ی خۆی بكا ته‌وه.) «8,70»

هه‌ر له‌م باوه‌ره‌وه، گه‌ر زمانى كوردی، له‌ گه‌ل زمانى « ئینگلیزی، فرهنسی، روسی، ئەلمانی » و هیتندى له‌ زمانه‌كانى دیکه‌ی زیندوى

گهلانی جیهان بهراوردکهین، نهوا به راشکاوایی دهتوانین، بلتین: زمانی کوردیی، له ههموو روویهکهوه زۆر دواکهوتوهه. بهلام، گهر بالایی زمانهکهمان، به بالایی زمانی « تورکییی، فارسییی، تازیکییی، نازهرییی » و زمانه مردووهکانی دیکهیی، گهلانی ناوچهکه بگرین، سهرهپای نهو ههموو « داگیرو دابهشکردن، چهوساندنهوهی نهتهوهیی و قهدهغهکردنی زمانی کوردیی »، هیتشتا ههر تای تهرازووی زمانی کوردیی، له تای تهرازووی نهو زمانانه، گهلنج سهنگینتر و قورستره.

ماموستا « خال » یش لهو بارهیهوه دهفهرمووی: (ئهتوانم بلتیم، نهمه دوو ههزار ساله، خهرمانی زمانهکهمان، له لایهن دراوسیتکائمانهوه به جهنجهری زۆر و ستهم گیتیرهکراوه و کوتراره و شهنوکهوکراوه و به بادراوه، لهگهل نههمیشه یهشتا له زمانی فارسییی دهولهمهندتره، چه جای تورکییی. بیتگومان، نهوهتی زمانی کوردیی ههیه، گهلنج زمانی تر له دایکبوون و هاتونهته جیهانهوه، له پاشا نهیانتوانیوه، له بهر وهیشوومهی رۆژگارار بوهستن، بهلکوو مردوون و لهناوچوون، بهلام زمانی کوردیی وهک کیتی « پیرههگروون » وهستاوه و سنگی داکتاوه، وه له بهر ههچ سیتلاوتیکی رۆژگار و گیتیرهلوکهیهکی چهرخیی کهچهفتارا نهلهرزیه و دانهچلهکیوه، نههمش وا بزائم، لهبهردوو شته:

1. کوردستان شوتیتیکی شاخوداخاویی زۆر سهختی کوورپی وایه، که ههرگیز بیتگانه نهیتوانیوه، تیا ههلکا، وه بهم بۆنهیهوه، گهللی کورد ههر وهک خوتنی به پاکیی ماوهتهوه، زمانهکهشی به چاکیی ماوهتهوه.

2. کورد مهردییهکیان ههیه، دووانیان که له شوتیتیک کوتبیتتهوه، به زمانی خۆیان نهبتی، قسه ناکهن، وه ههرگیز دهس له زمانهکهیان ههل ناگرن، ناپینیت، برا فهیلییهکائمان سیتسهدهساله له بهغدان، کهچی هیتشتا زمانهکهی خۆیان فهرامۆش نهکردوه، وه له ناو خۆيانا ههر به کوردیی قسه نهکهن. (25، 102)

بهلنج، زۆر راسته، ههر زۆر له کۆنهوه، کورد گوتوویهتی: کورد به چیاوه ماوه! نههمش خۆی له خۆیدا، وهک ههموو دهرکهوتهیهکی دیکه، لایهنی پاشه و خراپهی ههیه. گهر بهک لایهنی باشهی ههبت، تهنیا نهوهیه، کوردی

له دهس ملهوپیی و زۆرداریی، زمانی کوردیشی له دهس تواندهوه و له نیوچوون پاراستوه. گهر یهک خراپهشی ههیی، ئهوهیه، کورد ههموو ناوچه دهشتایی و شوینه تهختایی یهکانی کوردستانی چۆلکردوه، بۆ نهتهوه دراوسی داگیرکهرهکانی بهجیهتشتوه.

بۆیه، رۆژههلاتناسیکی وهک « مینۆرسکی » گوتویهتی: (به شیوهیهکی گشتیی ئهتوانین، بلیتین: کورد و چیا لیک جیا نابنهوه، ههر له گهل دهشت دهستیپتکرد، ئیتر کوردهکان بهجیهتیلن بۆ عهرهب و تورک، تا نزیکی زهریاچهی وانیش بۆ ئهرمهنبیهکان.) «33، 112»

بهلام، بریا هیندهی باووباپیرانان، به تنگ پاراستنی زمانهکه یانهوه بوون، نیو هیندهش، به تنگ « یهکیستی ریزهکانی گهل، برایهتی کورد و کورد، پاراستن و رزگارکردنی نیشتمان » که یانهوه بوونایه. بیران له « یهکیستی، تهباایی، نازادیی، سهربهخۆیی نهتهوهیی » بگردایهتهوه و دهولهتی ناسیونالی خویان دامهزرانایه. چونکه، هیندی نهتهوه، زمانی نهتهوهیی خویان له دهسهداوه، تا ئیستهش به زمانی نهتهوهیهکی دیکه دهپهیشن و دهنووسن، کهچی خاوهنی دهولهتی ناسیونالی تایهتیی خویان! گهر لیتهدا، بهراوردیکی پچوک، له نیوان « زمان، چاره نووس و مافی نهتهوهکان » دا بکهین، ئهوهمان بۆ رووندهبیتتهوه، کورد به گشتیی، درتغی له پارێزگاریکردنی زمانی ناخافتنی نهتهوهیی خۆی نهکردوه. ههیشه له سهر حسییی زمانهکهی خۆی، قوریانیی به خاک داوه!

بۆیه، گهلێ ناوچهی گرنگی وهک: (ههسهدان، ورمی، موسل و نهسکهندهرون ... تادا)، له خاکی نیشتمانکهی داهاوه. دهتوانین، بلیتین: نزیکه له دهسهیچوه. تا ئیستهش، دهولهتی ناسیونالی خۆی بۆ دانهزراوه. له کاتیکدا، چندين گهلی وهک: « تاجیک و ئهنگان، هیندییهکانی باکوور و چن گهلیکی ئهفریکایی »، بهو چهشنه کوردیان لێ بهسهر نههاتوه، تا ئهرووش خاوهنی زمانی نهتهوهیی خویان نین. بهلام، هیچ پارچه زهوییهکیان لهکیس نهچوه، له سهر خاکی نیشتمانکهی خویان دهژین و دهولهتی ناسیونالی خۆشیان ههیه. با لیتهدا و له کۆتایی ئهم بهشهدا، باسی خالیکیی دیکه گرنگ بکهین.

له میژووی پر له ره نجه رۆیی و شهرمه زاریماندا، به هه زاران کوردمان هه بووه و هه یه، لهو زه ریا پانویه رینهی «زمان، هونه، وێژه و میژووی گهلانی جیاوازی جیهان» دا، هینه شارهزا و لیها توون، وهک بیتچوه مراوی مه له ده کهن. کهچی، له «زمان، هونه، وێژه و میژووی نه ته وه» که می خۆیاندا، گهر بیانگوشی، تلپی ته ری زانیاریان تیدا نییه. کاتئ لیشیان ده پرسی، بۆ به و شتویه، له که له پور و فره هنگی نه ته وه که می خۆتان دا پرون، هه موو تاوانه که، له نه ستۆی داگیرکه رانی کوردستانه وه ده ئالیتن!

سهیره! وهک نه وهی له م جیهانه دا، ته نیا خاکی کوردستان داگیرکرا بی، ته نیا نه ته وهی کورد ژێرده سه بی و داگیرکه ران بیچه و سیننه وه! نه دی بۆ ته ماشایه کی لاپه ره کانی میژووی گهلان نه که مین، بزانی، هه موو نه و گهلانه ی رۆژی له رۆژان، وهک کورد بنده سه بوون، چۆنچۆنی پارێزگاری زمان و سامانی نه ته وه بی خۆیان کردووه؟!

با لیسه دا، ته نیا دوو نمونه بیتینه وه. جووه کان نه وه ته ی هه ن، له خاکی خۆیان ده ره پیتراون. له هه موو قوژینتیکی نه م جیهانه دا ده چه و سینترانه وه. به ده ره ده ری و ترسوله رزه وه ده ژیان. ده توانم، بلتیم: له کورد خراپتریان به سه ره اتوو. کهچی، له گه ل نه وه شدا، به باشتین شتوه پارێزگاری «نایین، زمان، که لتوور و ترا دیسیۆن» ی خۆیان کردووه. نه رمه نییه کان له تورکیادا، گهر له کورد خراپتریان به سه ره نه هات بی، نه واهه رگیز باری ژیا نیان، له کورد باشت نه بووه. له گه ل نه وه شدا، زمانه که می خۆیان به باشیی پاراستوو و په ره شیان بی داوه.

14. گرفته‌گانی زمانی کوردیی :

ئه‌ورۆ زمانه‌که‌مان، تووشی گه‌لتی گرفتیی لاهه‌کیی و سه‌ره‌کیی بووه، هه‌ره
گرنگه‌کانیان، ئه‌مانه‌ی لای خواره‌وه‌ن :
1/ دیالیتکت و خواردیالیتکت :

با لێره‌دا، پێشه‌کیی ئه‌و زاراوه‌ جیا‌جیا‌نه‌ی بۆ دیالیتکت، له‌ زمانی کوردیدا
به‌کار‌دیتترین، که‌مه‌ی لێ‌یان وردبینه‌وه و پرونیانکه‌ینه‌وه. پاشان،
زاراوه‌یه‌کی گونجاویان لێ هه‌لبژێرین. به‌ داخه‌وه، وه‌ک کورد له‌ هیچ
شتیکدا یه‌ک‌گرتو نه‌بووه و نییه، له‌ به‌کاره‌یتانی زاراوه‌کانیشدا یه‌ک‌گرتو
نییه. هه‌موو ئه‌مانه‌: « زار، زمان و زیان » بۆ زمان و « زاراو، زاراوا،
زاراوه، شتیه، به‌ش، بن، خوار، نیمچه، بێچوو، له‌هجه و دیالیتکت »، بۆ
یه‌ک مه‌به‌س به‌کار‌دیتترین. به‌لام، له‌ راستیدا ئه‌م ناوه‌ زۆرانه، له‌ زماندا نه
باشه و نه‌ نیشانه‌ی ده‌وله‌مه‌ندیی زمانه‌که‌ش ده‌گه‌یه‌نتی. چونکه، جگه
له‌وه‌ی پێوسته، ته‌نیا یه‌ک زاراوه‌ هه‌بێ، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ به‌کار‌دیتترین،
هه‌ر یه‌که‌شیان و اتایاکی تایبه‌تی هه‌یه و بۆ مه‌به‌ستییکی دیار‌یکراو ده‌بێ.
له‌به‌رئه‌وه، من له‌ سه‌رانه‌ری نووسینه‌که‌مدا، له‌ بری ئه‌و هه‌موو زاراوانه،
بۆ هه‌ر یه‌کێ له‌ یه‌که‌گانی زمان، زاراوه‌ی « دیالیتکت، به‌ش و لقه
دیالیتکت » به‌کار‌دینم، هه‌روه‌ها، خواردیالیتکتیش بۆ هه‌ر دوو « به‌ش » و
« لق » ه‌دیالیتکت به‌کار‌دینم. بۆ نمونه‌: دیالیتکتی کرمانجیی، دیالیتکتییکی
سه‌ره‌خۆیه. له‌ خوار ئه‌وه‌وه، هه‌ر دوو به‌شه‌دیالیتکتی کرمانجیی « خوارو
و ژووروو » پاشان، له‌ مانیش پچوو‌کتر، لقه‌دیالیتکته‌کانیانی « سوله‌یمانیی،
موکریی، بادینانیی و ... » دین.

به‌ داخه‌وه، تا ئێسته، نه‌ک هه‌ر زۆریه‌ی زۆری کورد، به‌لکوو، هێندێ له
پروناکبیر و نووسه‌ره‌کانیشمان، جیا‌وازی له‌ نێوان (زمان، دیالیتکت و
خوار دیالیتکت) دا نا‌که‌ن. بۆیه، هێندێ جار له‌ نووسینه‌کانیاندا، هه‌له‌ی
گه‌لتی زه‌ق ده‌بیترێ. له‌ بری ئه‌وه‌ی بلتین: زمانی کوردیی، ده‌لتین: زمانی
« سۆرانیی، بادینانیی، زازایی، هه‌ورامیی یا سوله‌یمانیی ... تاد » ئه‌مه
خۆی له‌ خۆیدا، هه‌له‌یه‌کی گه‌لتی گه‌وره‌یه. چونکه، به‌پیتی بنه‌ما

زانستیه‌کانی زمانه‌وانیی، هر زمانی به‌گوتره‌ی دروسبون و هه‌لکه‌وتی تاییه‌تیی خۆی، له‌چهن دیالیکتیکی جی‌اواز پیکهاتووه. واته: هه‌موو زمانی، به‌سه‌ر چهن دیالیکتیکی دابه‌شده‌کری. پاشان، گهر هر دیالیکتی له‌و دیالیکتانه‌ش، به‌پیتی ناوچه‌جوگرافیاکان دابه‌شکرتن، نه‌وا هر دیالیکتی، چهن به‌شیککی دیکه، له‌بنبالی خۆی ده‌گری. که‌واته، به‌هه‌موو دیالیکت و خواردیالیکته‌کان، یه‌ک زمانی یه‌گگرتووی دیاریکراو پیکدیتن. بۆیه، بۆ نمونه به‌هه‌موویان ده‌لتین: زمانی کوردیی، زمانی عه‌ره‌بیی، زمانی نه‌لمانیی یا ... تاد.

دیالیکت - «Dialect»، زاراوه‌یه‌کی لاتینییه، له‌زۆریه‌ی زمانه‌کانی جیهاندا به‌کاردیتنن. له‌زمانی عه‌ره‌بییدا «له‌هجه» ی پین ده‌گوترن. به‌لام، له‌زمانی کوریدا، تا ئیسته، چهن زاراوه‌یه‌کی وه‌ک: «زار، زاراو، زاروا، زاراه، شتیه، به‌ش، بن، خوار، نیمچه، پتچوو» بۆ دیالیکت، به‌ش و لقه‌کانی داتاشاروه. له‌راستی، به‌ته‌واویی دیار نییه، کامیان بۆ به‌ش و کامیان بۆ لقه‌دیالیکت به‌کاردیتنن. چونکه، هر نووسه‌ری به‌پیتی دید و بۆچوونی خۆی، یه‌کیتیان به‌کاردیتنن. جگه له‌وه‌ی، هه‌موو زاراوه‌کان، چ بۆ به‌ش و چ بۆ لقه‌دیالیکته‌کان تیکه‌لاو‌کراون. هه‌روه‌ها، له‌دیالیکتیش پچووکتر، به‌زمانی بیانیش «Semi یا Sub Dialect» و له‌عه‌ره‌بییدا «ته‌حته‌ئه‌لله‌هجه یا شویه له‌هجه» به‌کاردیتنن.

ئه‌م زاراوانه، له‌رواله‌تدا یه‌ک واتایان هه‌یه. به‌لام، جگه له‌وه‌ی هیندیکیان به‌هه‌له‌به‌کاردیتنن، له‌هه‌مان کاتیشدا، سه‌ر له‌خوتنه‌ر ده‌شیتوتن. بۆ نمونه: «شتیه» راست نییه و «شکل» ی عه‌ره‌بیی ده‌گه‌یه‌نن. د. «که‌مال فوواد» ده‌باره‌ی «شتیه و زاراوه» ده‌لتن: «به‌که‌میان زیاتر به‌مانای یه‌کیت له‌شتیه‌کانی نووسین «Written Language» دووه‌میان به‌مانای یه‌کیت له‌شتیه‌کانی زمانی گه‌توگۆ «Spoken language» (دئ. «26.88»، بۆ نه‌وه‌ی خۆمان، تووشی نه‌وگرفت و هه‌لانه‌نه‌که‌ین، به‌باوه‌ری من، له‌بری «شتیه یا زاراوه» پاشتروایه، زاراوه بۆ «مصطلح» ی عه‌ره‌بیی، «Herminus» ی لاتینی و «Termin» ی ئینگلیزی به‌کاریتنن. به‌لام، له‌بری نه‌و دووانه،

«دیالیکت» ، له زمانی کوردیدا بچه سپیترئ. چونکه ، واتا دهی دهئی گونجاوتره ، هه موو خوئنه وارێکی کوردیش تییده گا . دیاره ، ئه و به شانهی له خوار دیالیکتیشه وه دین ، شاره زایانی زمانی کوردیی ، چهن ناوێکی جیاوازیان بۆ داناون . وهک : (بندیالیکت ، خوار دیالیکت ، نیمچه دیالیکت و بیتچوه دیالیکت و ...) که هه موویان ههر یهک واتایان هه یه . بۆ نمونه : « توفیق وه هبی » ، زاراره ی « بیتچوو » ی داناره . هیندی « بندیالیکت » و هیندیکی دیکه « خوار دیالیکت » و هیندیکی دیکهش « به شه دیالیکت » ده نووسن . به لای منه وه ، « به شه دیالیکت » له هه موویان رێکوپێکتر و گونجاوتره ، به لام « خوار ، بن ، بیتچوو و نیمچه » دیالیکتیش ده گونجین . ماموستا « وه هبی » ، زمانی کوردیی به سهر چوار دیالیکتی سهره کیدا دابه شکر دووه : « کرمانجیی ، گۆرانیی ، زازایی و لوپیی » ههر دیالیکتیکیشی ، به سهر چهن بیتچوه دیالیکتیکیدا دابه شکر دۆته وه . پاشان ، له خوار نه وانیشه وه ، هیندی به شی دیکه ی داناره ، به لام ، ناوی لئ نه ناون ، نازانین ، چییان پێ ده لئین ؟ بۆ نمونه : به پیتی ئه م دابه شکر دنه ، گهر دیالیکتی گۆران بگرن ، ده بینین : له « باجه لانیی ، کاکه یی ، زهنگنه یی و هه ورامانیی » پێکهاتوه . نهک وهک « محمه د نه مین هه ورامانیی » ، له گه لئ جێگه ی نووسینه که یدا ده نووسی : (زمانی کوردیی هه ورامانیی) « 5,100 » به لکوو ده بووایه ، بینووسیا یه ، بیتچوه دیالیکتی هه ورامانیی . ههروه ها ، د . « که مال فوواد » یش ، له هیندی شوئنی گوتاره که یدا « چهند سهره تایه کی زمانه وانیی » ، چهن جارێ چه مکی (ئه و دوو زمانه ئه ده بی یه ی) « 25,88 » به کاره ئیناوه و دووباره یکردۆته وه . مه به سیشی له (دوو زمانه ئه ده بی یه) که ، (کوردیی پۆژاوا یی یان کرمانجیی ژوو روو ... کوردیی پۆژه لاتنی یان کرمانجیی خوارووه) « 20,88 » جگه له وه ی ، ئه و دوو به شه زمانیکی جیاوازیان ، به ههر دوو کیشیان یهک دیالیکتی کرمانجیی پێکدین . چونکه ، له هه موو دیالیکته کانی دیکه ی زمانی کوردیی ، له یه گدی وه نزیکترن . بۆیه ده بووایه ، کادیرێکی نه کادییی وهک د . « که مال » ، ئه و هه له گه وریه ی نه کردایه ، ههر له ئیسته وه به یاری ، دوو زمانی وێژه یی کوردیی نه دایه ، به لکوو راستروابوو ،

بینووسیا یه: هه دوو شیوه زمانی کوردیی، که له نووسیندا به کار دیتین، وهک له رهخنه و تییبنییهکانی خوشیدا، روونیکردۆتوه!
 ههروهها، زۆریه زۆری کورد، به ههله له کاتی ناخافتن و هیندی جار له نووسینیدا، زمانی یا دیالیکتی «سۆرانی و بادینایی» به کار دیتن. که ئههه خۆی له خۆیدا، ههله یهکی زمانهوانیی گهلی گهروهیه. چونکه، یه کهم: «بادینان و سۆران» ناوی دوو ناوچهی دیاریکراوی باشووری کوردستان. دووهه: هه ره یه که بیان له ژیر خانهی به شه دیالیکتی کدا پۆلینکراون، وهک «بادینایی» لقیکه له به شه دیالیکتی کرمانجی ژوووو. «سۆران» یش لقیکه له به شه دیالیکتی کرمانجی خواروو. ئهه دوو به شه دیالیکتهش، یهک دیالیکت پیکدیتن، ئهه یش به کرمانجیی ناسراوه. بۆ نمونه: رۆژهه لاتنسی فره نسیی «روجیه لسکو» دهلی: (زمانی کوردیی، به به شی له کۆمهله ئیرانییهکان داده نری، دوو دیالیکتی سه ره کیی ههیه. ئهه وانیش، «کرمانجیی و سۆرانی» یه. هه ره دوو کیشیان چهن دیالیکتیکی ناوچهیی جیاوازی دیکه بیان تیدا یه). «11, 18» جگه له وهی، ئهه دابهشکردنه به ههله یهکی گهوره دهژمیرری، «سۆرانی» یش به «سۆرانی» نانووسری. ههروهها، به پیتی فاکتهری جوگرافیا، نهک له رووی جیاوازی زمانهوانیی نیتوان دیالیکتهکان، زمانی کوردیی دابهشکردوه. له مهشاندان، دیسان به ههله دا چوهه، کاتی دهلی: (کرمانجیی، زۆر جار، به دیالیکتی باکوور ده ناسری، لهه هه رتمه کوردییانهشدا «کوردستانی باکوور و خوارا» و قهفقاز، ههروهها به شی باکووری کوردستانی ئیران و عیراق بلا بوته وه. بهلام «سۆرانی» پیشی دهگوتری: «باوکی کوردیی»، له ناوچهکانی رۆژهه لاتن خواروو، واته: له ناوچهی سولهیمانی به تایه تیی به کار دیتری. «11, 18» سهیر ئهوهیه، ئهه پهتای «سۆرانی و بادینایی» هه، له ریگهی گور خۆیه وه، گهلانی دیکهی جیهانیشی گرتۆتوه. ئهه وانیش، کوردیی «سۆرانی» و «بادینایی» به کار دیتن. له بهر ئهوه، راستروایه، له بری ئهه دوو زاراوهیه، ته نیا زمانی کوردیی / دیالیکتی کرمانجی ژوووو و خواروو به کار نیتن. به داخه وه، «پارتیی» و «یه کیتی» ش، هیندهی دیکه ئهه گرفته بیان قول کردۆتوه.

جگه له وهی، هەر له یه کم سه رنجه وه ده توانین، بلیتین: به ره مه دهی «هه ورامانی»، «زاری زمانی کوردی له ترازوی بهراورد دا»، له ناو نیشانه که یدا سه رکه وتوو نییه. چونکه، جگه له هه لهی رینوس، له رووی زمانه وانیشه وه، واتاکه ی هه له یه. ووشه ی «زار» دوو جوړ واتای هه یه.

یه کم: ده توانین، له باتی زمان، نهک له بری دیالیکت به کاریتین. که ده لیتین: زاری کوردیی، واته: زمانی کوردیی. دیاره، «زاراو، زاراوا و زاراوه» ش، هەر له زاره وه وهرگیراون، وهک چۆن «نایینزا» له نایینه وه وهرگیراوه.

دووم: له هیتندی ناوچه ی کوردستاندا، ووشه ی «زار» به «دهم» دی. بۆ نمونه: له هیتندی شوتن ده لیتن: زارم دیتش، وهک، ماموستا خوشی له جیگه یه کدا، بۆ نه و مه به سه به کار بهیتناوه، کاتئ ده لیت: (دهنگ بچوو کترین که ره سه ی زمانه، نه گهر زانیمان زمان ناخافته، له زاره وه «دهم» به هوی به شداربوونی هه ندئ نه دمامانی ناخاوتنه وه و بای هه ناسه وه به ریکویتیکی به پیتی پتووستی دیتسه ده ره وه ..) «74، 100» جگه له وهی، گریمان ده توانین، «زار» له بری «زاراوه» به کاریتین، دیسانه وه هەر هه له یه. چونکه، «زار» تاکه و «زاره کان» کویه، وهک به عه ره بییه که یدا ده ره که هوئ، «ئه لله هجات» نووسراوه، نهک «ئه لله هجه» بی! خو گهر ته نیا، هەر دوو به شه دیالیکته کانی «هه ورامانی و سوّرانی» بهراورد کردایه، نه و کاته ده بووایه، ناو نیشانه که ی به شتیه یه کی دیکه بووایه. دوا ی ووشه ی «زار» یش، له ناو نیشانی په رتوو که که دا، زمانی کوردیی دی. ده بووایه، کوردی به دوو «ی» بنووسرایه. چونکه، گهر دوو ووشه به دوا ی یه کدیدا هاتن و هەر دوو کیان به پیتی «ی» کو تاییانه ات، دوا ووشه یان به دوو «ی» ده نووسرئ. بۆ نمونه: (بزوتنه وه ی پرزگاریخوازی نیشتمانی، زمانی کوردیی و ... تاد). هه ره ها. بۆ ووشه ی «بهراورد دا» ش، راستروایه، به «بهراورد کردندا» بنووسرئ. که واته، ناو نیشانی په رتوو که که، به م شتیه یه راستر، شیرینتر، په وانتر و کوردیتره: «زاراوه کانی زمانی کوردیی له ته رازووی بهراورد کردندا».

هەر لێره‌دا ده‌مه‌وێ، ده‌ریاره‌ی « زمان، زیان و زار »، شتی پوونکه‌مه‌وه. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، له‌ زمانی کوردیدا، زۆریه‌ی زۆری کورد، ئه‌و سێ ووشه‌یه، بۆ دوو مه‌به‌س به‌کار دێنێ. زمان وه‌ک بابه‌تی زمانه‌وانیی و ئه‌ندامه‌که‌ی نێو ده‌مه. له‌ راستیشدا، هەر سێکیان پێوه‌ندیان به‌ بابه‌تی زمانه‌وانیی وه‌ هه‌یه. ده‌توانین، بڵێین: زمانی کوردیی، زمانی کوردیی یا زاری کوردیی. هه‌روه‌ها ده‌توانین، بڵێین: زمانم دیشی، زیانم دیشی یا زارم دیشی. هه‌لبه‌ته، ئه‌مه‌ به‌ پیتی دیالیکت و ناوچه‌ جیا جیاکانی کوردستان ده‌گۆرێ. به‌لام، ئه‌ز پێشنیاز ده‌که‌م، « زمان » بۆ بابه‌تی زمانه‌وانیی و « زیان » یه‌ش بۆ ئه‌ندامه‌که‌ی جه‌سته‌ی مرۆف « نێو ده‌م » به‌کار بێنرێن. بۆ ئه‌وه‌ی ئێمه‌ش، دوو زاراوه‌ی جیاوازان هه‌بێ، ئه‌و دوو شته‌ش، به‌ ئاسانی له‌ یه‌کدی جیاکه‌ینه‌وه. هەر که‌ گوتمان: زمان، بزانی، مه‌به‌سمان چیه‌. یا که‌ گوتمان: زیان، یه‌کسه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌مان لێمان تیبگا، مه‌به‌سمان زمانی کوردیی نییه، به‌ لکوو به‌ لاکه‌ی نێو ده‌مه‌!

له‌ هیندی زماندا، بۆ هەر دوو شته‌که‌، دوو ووشه‌ی جیاواز به‌کار دێ. بۆ نمونه: له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا « ئه‌للیسان و ئه‌للوغه » یان هه‌یه. هەر چه‌نده، « ئه‌للیسان » پتر بۆ زیان ده‌بێ، به‌لام « ليسان ئه‌لعرب » یه‌ش ده‌گوترێ. له‌ زمانی پووسیدا « یه‌زیک » بۆ هەر دوو مه‌به‌سه‌که‌ به‌کار دێ. له‌ زمانی ئینگلیزی و سویدیدا، دوو ووشه‌ی جیاواز هه‌یه. وه‌ک له‌ ئینگلیزیدا « Language » بۆ زمان و « Tongue » بۆ زیان، له‌ سویدیدا « سپرۆک - Språk » بۆ زمان و « Tung » بۆ زیان باوه. هەر چه‌نده، له‌ زمانی ئینگلیزیدا، هیندی جار، « Mother tongue » یه‌ش به‌کار دێ، به‌لام، زۆر

په‌ که‌می. « هه‌ورامانیی »، خۆی په‌خه‌ له‌و که‌سانه‌ ده‌گرێ، که‌ دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی به‌ هه‌له‌ ناوده‌به‌ن، له‌ بری « کرمانجیی ژوووروو و خواروو »، ووشه‌ی « بادینایی و سۆرانیی » به‌کار دێن. که‌چی، هەر خۆشی له‌ چه‌ن شوتنێکی به‌ره‌مه‌که‌یدا، ئه‌و هه‌له‌یه‌ دوو پاته‌ده‌کاته‌وه. بۆ نمونه: (ناوچه‌کانی دیاره‌که‌ر و به‌دلیس و ماردین و بۆتان و حه‌کاری و ناکه‌ر و شیخان و پارێزگای هۆک، سه‌ریاکی به‌ زمانی کوردیی بادینایی

گفتوگوده‌کن. ناوچه‌کانی موکریان و سۆزان و پارتیزدای سنیماسی و
 کهرکووک به زمانی کوردیی « سۆزانیی » گفتوگوده‌کن. ناوچه‌ی هه‌له‌بجه
 و ههورامانی عیراق و ههورامانی ئیران و له‌نیوان کرماشان و سنه و
 پینجوبین به‌ره‌و خواروو « کوردستانی خواروو » به‌زمانی کوردیی « گۆزان »
 گفتوگوده‌کن. « 68، 100 » هه‌ر چه‌نده، نووسه‌ر خۆی له ژنیر سه‌ردیتری
 « به‌راوردکردنی زاری ههورامانی و سۆزانیی له‌رووی ده‌نگسازییه‌وه » ،
 په‌راویزتکی بو‌داناره و ده‌لتی: (مه‌به‌ست له‌ زاری « سۆزانیی » زاری
 کرمانجیی نیه‌ه‌راسته به‌ شیه‌یه‌کی گشتیی و دیالکتکی سلیمانیی به
 شیه‌یه‌کی تایبه‌تیی، وه‌ک « هه‌له‌یه‌کی باو » به‌و جوژه‌ ناو‌راوه و به
 سه‌ریا سه‌پینراوه. « 85، 100 » هه‌ر وه‌ک پیتشتر روونمانکرده‌وه، لیره‌دا زار
 به‌کار نایه، به‌لکوو، زار به‌ زبان دئی، نه‌ک به‌ دیالکت. جگه‌ له‌وه‌ی،
 « ههورامانیی و سۆزانیی » دوو دیالکتکی سه‌ریه‌خۆنین، به‌لکوو هه‌ر
 یه‌که‌یان لقه‌دیالکتیکن و سه‌ر به‌ دوو دیالکتیکی جیاوازن. هه‌روه‌ها،
 نه‌ « سۆزانیی » دیالکتکه و نه‌ « کرمانجیی نیه‌ه‌راسته ». « سوله‌یانیی » ییش
 دیالکت نییه، به‌لکوو، دیسانه‌وه لقه‌دیالکتیکی کرمانجیی خواروو. جا
 گه‌ر نه‌و جوژه‌ شتانه، له‌ کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریدا، وه‌ک « هه‌له‌یه‌کی باو! »
 روشتبئی و به‌ سه‌ریاندا تپه‌رپه‌روویی، بوچی ده‌بئی، نووسه‌رتکی وه‌ک
 مامۆستا، نه‌و هه‌له‌ باوه‌ دوویاتکاته‌وه؟! نه‌دی نه‌رکی سه‌رشانی رووناکبیر
 و نووسه‌ر چییه، گه‌ر هه‌له‌ زمانه‌وانییه‌کان، بو‌یه‌کدی و بو‌په‌شه‌لکه‌که
 راست نه‌که‌نه‌وه؟!

نه‌ز پیموایه، مامۆستا ده‌بوایه، نه‌و هه‌لانه‌ی دووباره‌ نه‌کردایه‌ته‌وه،
 به‌لکوو، به‌ شیه‌یه‌کی راست و نه‌کادیییانه‌ بینووسیايه. له‌ بری نه‌وه‌ش،
 دوا‌ی نه‌وه‌ی ناوی نه‌و جی‌گایانه‌ی کوردستانی ده‌برد، بی‌گوتایه:
 دانیش‌تووانی ناوچه‌ی یه‌که‌م، به‌ کرمانجیی ژوو‌روو گفتوگوده‌کن.
 دانیش‌تووانی ناوچه‌ی دووم، به‌ کرمانجیی خواروو ده‌په‌یقن و دانیش‌تووانی
 ناوچه‌ی سێیه‌میش، به‌ دیالکتکی گۆزانیی ناخاف‌تنده‌کن. چونکه،
 « بادینانیی » به‌ لقی له‌ به‌شه‌دیالکتکی کرمانجیی ژوو‌روو، « سۆزانیی »
 به‌ لقیکی به‌شه‌دیالکتکی کرمانجیی خواروو داده‌نرتن. هه‌روه‌ها،

«گۆرانیی» دیالیکتیکی سهریه خۆیه و ئهو ناوچانه به بهشه دیالیکتی «ههروامانیی» قسه ده کهن. بۆیه، نووسهر دههین، به تایبه تیی کاتی دهنووستی، له لیکدانهوه و بیرورا دهه رپرینه کانیدا، زۆر وردیه، سهرنج له ووشانه بدا، که له سهر رووهی کاغز ده یاننه خشینتی.

ئێسته، کاتی ئهوه هاتوه، که من له گرتی دیالیکت و بهشه دیالیکته کانی زمانی کوردیی بدوین. ئهوهی لای ههسوان ئاشکرایه، هیچ زمانی له م جیهانه دا، بی دیالیکتی جۆراوجۆر نه بووه و نییه. ههر چهنده، هیندی له زاناکانی زمان ده لێن: ههر زمانی خاوهنی چهن دیالیکتیکی زۆری جیاوازی، ئهوه دهوله مهندی ئهوه زمانه پیشانده دا. بهلام، نه تهوهی کورد، هینده گرتی نه تهوهیی و رامیاری هیه، بوونی ئهوه دیالیکته جۆربه جۆرانهش، هیندهی دیکه گرتنه کانی کوردی زیاد کردوه. چونکه، ئهوه دیالیکتانه، به شتیه یهک له یهکدی جیا بوونه تهوه و دوورکه وتوونه تهوه، نهک ههر پۆله کانی کورد، له ههر پارچه یهکی کوردستان، به دیالیکتیکی جیاواز ده په یقن، به لکوو، ته نانهت له یهک پارچه شدا، ههر ناوچه یهک به دیالیکتی یا بهشه دیالیکتیکی جیاواز قسه ده کهن. بۆیه، کوردی ناوچه جیا جیا کانی کوردستان، به گران له یهکدی ده کهن. ته نانهت، هیندی جاریش، به زمانی داگیر که ره کان، ئاخافتن له گه له یهکدی ده کهن و له یهکدی تیده کهن.

ههر چهنده، ئهز له و باوه ره دام، ههر وهک چۆن له سهره تادا، زمانه «هیندی - نهوروپایی» یه کان، ههسویان یهک زمان بوون، پاشان، به پیتی رهوتی گۆرانکارییه میترووی یه کان، ئهوه ههسوو زمانانهی لێ جیا بۆوه، ئهوه پۆش ههر یهکه یان سهریه خۆیی خۆیان هیه، له گه له ئهوه شدا، به ههسویان ههر بهک گروپ پیتکدین. ههروهها، بهوه چهنهش، ههسوو ئهوه دیالیکت و شواردیالیکته کوردییانه، له بنه ره تدا یهک زمانی یهک گرتو بوون. پاشان، ورده ورده و به هۆی چهن فاکته ریکی «میترووی، جوگرافیایی، بارودۆخی رامیاری و نه تهوهیی، ئاستی کولتووری و ...» نه تهوه که وه، له یهکدی جیا بوونه تهوه و لق بوویان لێ بۆته وه. داگیر که رانی کوردستانیش، کاتی کوردستانیان له نیوان خۆیاندا دابهش کردوه، هیندهی دیکه ئهوه دا بران، له

یەكدی دووركه و تنه وه و جیاوازییهی نیتوان دیالیکته کانیان قولتر کردۆته وه. شتیکی ئاشکرایه، ئەو دیالیکتانه هه موو پتیکه وه، زمانی کوردیی پتیکدیتن. گەر چی یه کتیکان له هه موویان دهوله مه ندر، ره وانتر، پاراوتر، شیرینتر، پاکتر و زالتیرشیی. به لام، دیسانه وه، هه ر یه کتی لهو دیالیکتانه، به پیتی دابه شبوونی «دیموگرافیا، جوگرافیای به شه کانی کوردستان، باری رامیاری و نه ته وهیی» به کار دیتن. له م قوناغهی ئەورۆ، نه ته وهی کوردیشی پتیدا تپه رده بی، به هیچ شتیه یه ناکرئ، یه کتی لهو دیالیکتانه، به سه ر هه موو کورده کانی دانیشتوانی کوردستاندا به سه پیتنئ و زمانیکی یه کگرتوی ناخافتن، بۆ له یه کدی گه یشتن به دییتنئ.

له به رته وه، به روا ناکه م، هیچ جوړه مه ترسییه ک، بۆ سه ر زمانه که مان په یدابئ، گه ر کوردی هه ر ناوچه یه ک به دیالیکته که ی خۆی قسه به کا. به لام، به مه رجئ قسه کردنی ئاسایی رۆژانه ی، ناوچه جیا جیا کانی کوردستان، تیکه ل به زمانی نووسین نه کرئ. بۆ نمونه: (نابئ یه کتیک هه ستئ و له گوژارتیک یا جتیه کی دیدا، به «ئەدی کوو بابم» و «ئەوه لۆچی ئەنگۆ گه مه ی ده که ن» و «گوشت خاس له وازار فره هه س» و «بیم وه قوروان ریشی چه رمووگت» شت بنووسئ). «92،23» چونکه، گه ر به و شتیه یه ی قسه ده که ی، هه ر به و شتیه یه ش بنووسین، ئەوا به هیچ جوړئ ناتوانین، له ئاینده دا زمانیکی یه کگرتوی نووسین پتیکبیتن. هه روه ها، گه ر له هه ر ناوچه یه ک، دیالیکتی یا به شه دیالیکتیکی تایبه تیی، له نووسیندا تیکه لاو که ی، دتپئ به کرمانجیی خواروو و یه کتیک دیکه به کرمانجیی ژووروو، یا زازی و هه ورامانی تیکه لکه ی، ئەوا جگه له وهی، زمانی ستاندارد به و شتیه یه دروس نابئ، هه ر به یه کجاریش، سه ر له خه لک ده شتوتن، له کوتاییشدا، رۆژبه رۆژ، زمانه که مان لاواز دبت و ده بوکتیه وه.

تاقیر کردنه وهی گهلانی جیهانیش سه لماندوو یانه، ته نانه ت، گه ر نه ته وه یه ک خاوه نی ده وله تی ناسیۆنالی خو شیبئ، دیالیکت هه ر ده میتنئ، گه ر چی ئەندامانی ئەو نه ته وه یه، به زمانیکی ستانداردیش بنووسن، به لام له ناوچه کانی خۆیاندا، هه ر به دیالیکته تایبه تیه کانی خۆیان ده په یشتن.

جگه له وهی، نیمه‌ی کورد، له بواری ناخافتن و له یه‌کدی گه‌یشتندا، گرفتیی گه‌وره‌مان هه‌یه، له هه‌مان کاتی‌شدا، هیندی جیاوازی له نیتوان دیالیکته‌کاندا هه‌یه. میر « جه‌لادته به‌درخان » ده‌لتی: (زمانی کوردیی، دوو ره‌گه‌زی نیر و می، دوو ژماره‌ی تاک و کوژی تیتدایه. جیاوازی ره‌گه‌ز و ژماره، له هه‌موو ئەو ووشانه‌دا هه‌یه، که وه‌ک ناو به‌کار‌دیتنن. هه‌روه‌ها، به‌سه‌ر زۆریه‌ی راناو و ناوه‌لناوه‌کاندا ده‌چه‌سه‌پتی، که به‌شتی له ووشه‌ گۆراوه‌کان پیتک‌دیتن.) « 111, 18 »

به‌باوه‌ری من، ئەم بۆ‌چوونه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. چونکه، ئەو جیاوازی‌بانه‌ی نووسه‌ر باسیانده‌کا، له نیتوان هه‌موو دیالیکته‌کانی زمانی کوردیدا نین، به‌لکو، له‌رووی پێ‌زمانه‌وه، جیاوازی‌یه‌کی سه‌ره‌کیی، له نیتوان هه‌ر دوو به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژوو‌روو و خواروودا هه‌یه. له کرمانجیی ژوو‌روودا، ره‌گه‌زی نیر و می له یه‌کدی جیا‌ده‌کرتیه‌وه. هه‌روه‌ها، له به‌شه‌دیالیکتی « هه‌ورامیی » شدا، جیاوازی له نیتوان نیر و میتدا هه‌یه. ئەم جیاوازی‌یه‌ش، زیاتر له ناخافتندا ده‌رده‌که‌ون. به‌لام، وه‌ک د. « نه‌ب‌ز » ده‌لتی: (پیتوسته، نیر و می به‌خریته‌ پشگوئی، وه‌ک زمانه ئە‌ده‌بیه‌که‌مان خستویه‌تیه‌ پشگوئی.) « 27, 23 » له نیتوان ئەم دیالیکتانه‌دا، له نیتوان هه‌موو ئەو پیتانه‌ی بۆ‌ زمانی نووسینی کوردیی به‌کار‌دیتنن، گه‌لتی گرفتیی « مۆرفۆلۆژی، فۆنۆلۆژی و لیکسیکۆلۆژی » هه‌یه. بۆ‌یه، چاک‌تروایه، کوردی هه‌ر ناوچه‌یه‌ک، به‌ دیالیکتی تایبه‌تی خۆی بدوئی، هه‌یج دیالیکتی، به‌سه‌ر دیالیکته‌کانی دیکه‌دا، به‌زۆر نه‌سه‌پیتنن. به‌لام، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا، هه‌ول‌درئ، له‌ریگه‌ی ناخافتن و نووسینه‌وه، ورده‌ورده، هه‌ر دوو به‌شه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی زمانی کوردیی، کرمانجی « ژوو‌روو و خواروو » له یه‌کدی نزی‌ک‌کرتنه‌وه.

سه‌ره‌رای گرفتیی کرمانجیی ژوو‌روو و خواروو، ئە‌ورۆ، گرفتییکی دیکه‌شمان بۆ زیاده‌بووه. ئە‌ویش ئە‌وه‌یه، پروناک‌بیران و نووسه‌ران هه‌ول‌ده‌ده‌ن، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ دیالیکت یا به‌شه‌دیالیکته‌که‌ی خۆیان بنووسن. بۆ‌نمونه: ئیسته، نووسه‌ره‌ زازۆکییه‌کانیش، به‌ دیالیکته‌که‌ی خۆیان ده‌نووسن. زازایی (له‌ پۆ‌ژا‌وای کوردستانیی تورکیا قسه‌ی پتی ئە‌کرتی، له ئە‌ده‌بی

فۆلكلۆردا دولمه‌نده، به‌لام تا ئهم دوايي يه وهك زمانى نووسين به‌كار نه‌هاتوو» (23،88) كه‌چى، له‌ ده‌ره‌وى وولات، له‌ سه‌ره‌تاي هه‌شتاكانه‌وه، هيتندى گۆفارى كوردى، چهن لاپه‌ره‌يه‌كيان بۆ ئهم دىيالىكته‌ ته‌رخانكردوو و به‌ پىتى لاتىن پىتى ده‌نووسن، به‌م كاره‌شيان، هيتنده‌ى دىكه، زمانه‌كه‌يان كه‌رتكه‌رتكردووین. وهك هه‌ر دووگۆفارى «به‌ريانگ» له‌ سوید و «هيو» له‌ پارىس. جگه‌ له‌ وه‌ى، هيتندى نووسه‌رى زازاكى، به‌ دىيالىكته‌كه‌ى خۆيان، چهن نامىلكه‌ و په‌رتووكتىكيان نووسيوه. گه‌ر ئهم دىيالىكته‌، له‌ گه‌ل به‌شه‌دىيالىكتى كرمانجى ژووروودا، يه‌ك نووسين پىته‌وه‌كهن، گه‌لى باشته‌. چونكه‌، هه‌ر دووكيان له‌ يه‌كدىيه‌وه‌ نزيكن و له‌ يه‌ك پارچه‌ى كوردستاندا ده‌ژين، هه‌ر دووكيان به‌ لاتىن ده‌نووسن، به‌لام، ئه‌و كۆمه‌له‌ خه‌لكانه‌ى، له‌و ناوچانه‌دا ده‌ژين، ده‌توانن، به‌ دىيالىكته‌كه‌ى خۆيان قسه‌به‌كهن.

با لىته‌دا، نمونه‌يه‌ك له‌ سه‌ر نزيكبوونه‌وى، دوو به‌شه‌دىيالىكتى جىياواز بىتىنه‌وه: به‌شه‌دىيالىكتى هه‌ورامى، له‌ هه‌موو ناوچه‌كاني هه‌ورامانى رۆژه‌لات و باشوورى كوردستان، خه‌لكىكى زۆر قسه‌ى پى ده‌كهن. ئاشكرايه‌، هه‌ر له‌ كۆنه‌وه، گه‌لى له‌ هۆنه‌ره‌ ناسراوه‌كاني كورد، هۆنراوه‌كاني خۆيان به‌ هه‌ورامى هۆنسيوه‌ته‌وه. نكولى ناكرى، هه‌ورامى له‌ وىژه‌ى فۆلكلۆردا، سامانىكى گه‌لى ده‌وله‌مهنى هه‌يه. به‌لام، وهك زمانى نووسين، ته‌نيا بۆ هۆنراوه‌گوتن به‌كارهاتوو. دواى ئه‌وه‌ى، ئه‌و توانايه‌شى نه‌ما، ئىدى بۆ هۆنراوه‌ش زۆر به‌ كه‌مى به‌كارهاتوو. به‌ تايبه‌تى، له‌ سه‌ره‌تاي سه‌ده‌ى بىسته‌مه‌وه، له‌ په‌لويۆكه‌وتوو. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا، هه‌ورامىيه‌كان له‌ ناوچه‌كاني خۆيان و له‌ نىوان خۆياندا، هه‌ر به‌ شىوه‌ى هه‌ورامى ده‌په‌يفن، كه‌چى به‌ به‌شه‌دىيالىكته‌كاني كرمانجى خوارووش ئاخافتنده‌كهن و ده‌نووسن.

بۆيه‌، له‌و باوه‌ره‌دام، له‌ پاشه‌رۆژدا ده‌توانين، له‌ به‌ر رۆشنايى ئهم نمونه‌يه‌دا، زمانىكى يه‌كگرتوى ئاخافتن و نووسين دروسكه‌ين، به‌ مه‌رجى سه‌ره‌تا، ئه‌لفوييه‌كى يه‌كگرتوى كوردى پىته‌وه‌كهن. زۆر گرنگىش نىيه‌، هه‌ر ئه‌لفوييه‌ى، به‌لكوو، گرنگ ئه‌وه‌يه‌، ئه‌لفوييه‌كى يه‌كگرتومان هه‌بى.

هەر چی چۆنیتیی، زمانی یه کگرتوی ناخافتن به گشتیی، زمانی یه کگرتوی نووسین به تاییه تیی، به هۆی ده زگه کانی دهوله تهوه پیتکدی. گهر منالانی کورد، له منالییه وه به شتیه یه کی دیاریکراو خوتندیان، ئیدی ورده ورده، نهوه له دواي نهوه، فیری نهو شتیه زمانه دهین، پیتی ده خوتن و ده نووسن، تا وایان لی دئی، تهنیا بهو شتیه تاییه تیییه ده نووسن و نهو زمانه یه کگرتوه کوردییه دیته ناراه.

نهو رۆ، له باشووری کوردستان، گۆرانکارییه کی باش ههیه. بهلام، «خوتندن و نووسین به زمانی کوردیی، بزوتنه وهی رووناکییری. چالاکیی هونه ریی و وێژهی « به پیتی ناوچه و شاره کان ده گۆرئ. بوئ غوونه: له ناوچه کانی سه ر به پارێزگا کانی « سوله یانیی، که رکوک و هه ولیر «، جگه له وهی، زۆریه ی زۆری دانیشتوان، به به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو ده په یشن و ده نووسن، نهو جولانه وه و چالاکییانه، هه ر له سه ره تا وه لهو په ری لووتکه دا بووه. به تاییه تیی، شاری سوله یانیی، به دانپیدانانی دۆست و دژمن، کورد و بیانیی، له ماوه ی نهم سه د ساله ی دوا ییدا، ناوه ندی « که لتسور، بوژاندنه وهی زمان، هونه ر و وێژهی کوردیی « بووه.

بهلام، له ناوچه ی بادینان، جگه له وهی به به شه دیالیکتی کرمانجیی ژوو روو ده په یشن، هیتدی جاریش پیتی ده نووسن، هه ر له کۆنه وه تا نه و پۆش، نه خوتندن و نووسین به زمانی کوردیی بووه، نه نهو « بزوتنه وه و چالاکیییه رووناکییری، هونه ریی و وێژهی « یه ی تیدا به دیده کرى. بۆیه، نهم ناوچه یه، له زۆر رووی « رووناکییری، کۆمه لایه تیی، رامیاریی و هۆشی نه ته وه یی « یه وه، له چاو ناوچه کانی دیکه ی باشوور، زۆر دوکسه وتوه. عینده ی من ناگاداریم، له ناوچه ی بادینان، په رتوکی خوتندنگه کان به کوردیی له چاپ نه دراون و چاپخانه شی تیدا نه بووه. هۆکەشی، ههم بو داگیرکەری دهوله تی عیراق و ههم بو سه رانی « پارتی « ده گه رپته وه!

بۆیه ده بی، سه ره تا لهم به شه ی کوردستانه وه ده سپتکری. هه ولتیکیی زۆر بدرئ، هه ر دوو به شه دیالیکته که ی کرمانجیی « خواروو و ژوو روو «، له یه گدی نزیک کرپته وه. به یه ک جوړ نه لقیوین بنووسری. یه ک جوړ رینووس به کارین. خوتندن و نووسین، له خوتندنگه کاندایه یه ک به شه دیالیکتی

تایه تیی بی. تا به لانی که مه وه بتوانین، له پارچه یه کی کوردستاندا،
 زمانه که مان رتیکه خهین و ببوژتینه وه!
 پیره میتدی نهر، گه لئی هه و لئی له گه ل پتیشخستنی زمانی کوردیی داوه، له
 لایه که وه ویستوبه تی، یه ک جوژ پیت له رتینوسی کوردییدا به کاریت. نه وه
 بوو، پیستی لاتینی دانا. به لام، له م کاره ییدا سه رکه وتوو نه بوو. له لایه کی
 دیکه شه وه ده یویست، یه کئی له دیالیکته کانی زمانی کوردیی، وه ک زمانی
 نووسین بچه سپیتن. دیسانه وه، له مه شه دا هیچی به هیچ نه کرد. ته نانه ت
 هه ولیدا، دیالیکت و خواردیالیکته کان له یه کدی نزیکاته وه، بوئه (هه ندی
 نووسینی به شیوه ی بادینایی بلاو کرده وه، نه میس نه نجامی هه ر وه کوو
 نه نجامی پیته لاتینییه که ی بوو!! گه لی نه خوینده وار و پچرپچر، نه و گه له ی
 که هیچ شویتیکی ناگای له شویتیکی تری نه بوو، نیتر چون له شیوه کانی
 یه کتری نه گه یشتن.) «36,44»

هه ر وه ک د. « که مال فواد » ده لئی: (هه موو خوینده وار تیکی کوردی دلسوز
 و هوشیار پتویسته، هه ولدا، خوژی فیری یه کئی له و دوو زمانه نه ده بییه
 بکا، که نه مرۆ له نووسینی کوردیدا به کار دین، وه نه گه ر بتوانرن، فیری
 هه ر دوو کیشیان بی. لیکۆلینه وه ه له هه ر یه کئی له زاراهه کانی زمانی
 کوردیی، نه گه ر به کوردیی بوو، پتویسته، به یه کئی له و دوو زمانه نه ده بییه
 بی. هه روه ها، لیکدانه وه ی وشه کان و لیکۆلینه وه ی زمانه وانیی و نه ده بیی
 له باره ی هه ر یه کئی له زاراهه کانه وه بنوسرتن. به کارهیتانی شیوه یه کی
 ستیهم له نووسینی کوردیدا، نه ک هه ر کار تیکی ناپست و نابه جیتییه،
 به لکوو زیان به خشیشه، له گه ل نه وه هنگاوانه شدا ناگوئج، که به نیازی
 پتکهیتانی زمانیکی نه ده بیی یه کگرتوو نه نرن. کوردیکی ناوچه ی
 هه ورامان له کوردستانی تیران یان عیراق، له گه ل نه و سامانه نه ده بییه
 گه وره یه شدا که به هه ورامیی هه یه، نه گه ر به کوردی بنوسن، به و زمانه
 نه ده بییه کوردیییه نه نووسن، که نه مرۆ له کوردستانی تیران و عیراق باوه،
 نه ک به هه ورامیی. هه روه ها کوردیکی کرمانشایی یا خانه قینی ... برا
 دملی « زازایی » یه کانیشمان پتویسته نووسینه کانیان به و زمانه نه ده بییه
 کوردیییه بی، که نه مرۆ کورده کانی تورکیا و سوریا و سوؤقیهت پتی

نه نووسن نهک به زازایی، بیتگومان نه مه هیج ریگه له وه ناگری، که سه دان به لکوو هزاران هونراوه و تیکستی نه دهیی جور به جور به هم سوو زاراه کانی زمانی کوردی بنووسرتن و بلاوکرته وه، به لام لیکدانه وه و له سه نووسینیان پیوسته، به یه کی له دوو زمانه نه ده بییه بیت که نه مرقو کورد له نووسیندا به کارینه هینتی. «25,88»

لیره دا، گهر که موکوری و هه له یه کی زهق، له نووسینه که ی د. «که مال» دا هه بی، نه وه یه، دوکتور نه و دوو شیوه سه ره کیسه ی زمانی کوردی، «رۆژاوایی و رۆژه لاتی» که پتییان ده نووسرت، هه ره یه که شیان له نووسیندا، پیتیکی جیاواز به کاردیتن، به دوو زمانی جیاوازی و تیره یی داده نتی. به لام، راسته که ی نه وه یه، هه ره دوو کیان به دوو شیوه نووسینی و تیره یی، یهک زمان داده نرتن، نهک دوو زمانی جیاواز بن!

به کورتیی: هه ره چه نده، زمانی کوردی، له کۆمه لتی دیالیکت و خوار دیالیکتی جیاواز پیکهاته وه، له هه ره سه ره مه یکی میژوویی دیار بکراودا، نووسه راغان به یه کی له دیالیکتانه، به ره مه کانی خو بان نووسیوه. پاشان، به هوی کۆمه لتی فاکتیره وه، نه و دیالیکته وهک زمانی نووسین، له کارکه وه توه، دیالیکتیکی دیکه جیگه ی گرتوته وه. له به ره نه وه، ورده ورده، چه ن نه وه یهک، له خویندنه وه ی نه و به ره مه کوردییانه و به و دیالیکتانه، بییه شبوون و دوورکه وتوونه ته وه. چونکه، به گران له و شیوه زمانه و تیره ییانه گه یشتوون و به ره مه کانیان به ناسانی بو نه خوینراوه ته وه..

جگه له وه ی، له و سه ره مه ماندها به ره مه ی کوردی، زۆر به که می چاپ و بلاوکراره ته وه. یا ژماره یه کی که می لت بلاوکراره ته وه. پاشان، دوا ی عاره یه کی کورت فه وتاوه. هه ره ها، هه ره له کۆنه وه، خوینهار له ناو کورددا گه م و ناره زووی خویندنه وه یان لاواز بووه.

به لام، له کوتایی نه م باسه دا، منیش له گه ل ره وانشاد «زوییحی» دا ده لیم: (له هجه، له زماناندا به روپوی گه لتی هویانه، که هیندیکیان ره نگه به کۆششی نینسان له ناوچن، به لام هیندیکیان، به لای منه وه، له هه لومه رجی نسته و دوارۆژیکی نزکیشدا، له وانه نین، قورسایی خو بان له سه ره زمانه که مان لابه دن. له وهش زیاتر ده توانم، بلیم: نهک هه ره زمانی کوردی،

بەلکۆو، پیتشکەوتووترین زمانی زیندووی سەر زهویی، ئەو هی له بارا نییه، که خۆی له ههبوونی « له ههجه » بزگارکا. (40,70) دیالیکتەکانی گەر زمانیکی یه کگرتووی خۆتندنهوه و نووسین ههیت، دیالیکتەکانی زمانی کوردییش، بهرهبهره، له یه کدی نزیکدهبهنهوه. دیالیکتەکانیش، به هیچ جۆری، زبان به زمانی کوردیی ناگهیهنن، مهترسیی بو سەر پاشه پۆژی زمانهکه نییه و نابێ!

12 / ریزمان :

ههر چهنده، هیتدی نووسهر و زانای کورد، له سالهکانی بیستی ئەم سهدهیهوه، خۆیان به ریزمانی زمانی کوردییهوه ماندووکردوه. بهلام، له نیتوان چهرخهکانی حهقده و نۆزدهدا، کاتێ دیانه ئەوروپایی یهکان، به کوردستاندا بلابوونهوه، بو ئەو هی له نیتوا کورد و خالییدییهکاندا، پروپاگهنده بو ئایینی فهله بکهن، ئا لهو کاتهوه، لیکۆلینهوه له ریزمانی کوردیی سهریههلهداوه. لهو بارهیهوه « فیلچیتسکی »، دهلی: (یهکتیک له ئەنجامهکانی ئەم چالاکییه، یهکهم ریزمانی زمانی کوردیی بو، که له لایهن م. گارتسوونی دۆمینیکانییهوه دانرا.) (184,76)

ئهو پیاوه، خهڵکی « ئیتالیا » بوو. یهکهم پهترتوکی له سالی «1875»، له سهر ریزمانی زمانی کوردیی دانا، «397,76» به ناوی :

Maurizio Garzoni. Grammatico et Vocabolario della Lingua Kurda. Nella stamperia della sar Congregazione di Propaganda Fide. Rom , 1875.

پۆلهکانی نهتهوهی کورد نابێ، دلایان له خۆیان بیتی، لهبهرتهوهی، درهنگ ریزمانهکهمان بو نووسراوهتهوه، یا کهمهترخهمی تیدا کراوه. چونکه، ههر نهتهوهیهک، وهک کوردی بهسهربهاتایه، ئیتسته، تهنیا ناوی له ئارشیفی میژوودا بو یادگار دهما. گهر تهماشایهکی نهتهوهکانی دهروپشتی خۆمان و دوور بکهین، دهبینین: نهتهوهیهکی به دهسهلاتی خاوهن زمان و فهرهنگی وهک « ئینگلیز »، که به سهدان پیاوی « پروناپیر، نووسهر، هۆنهر و زانا» یان ههبووه، خۆر له ئالاکیان ئاوا نهدهبوو، تهنیا (له سهدهی ههژدهدا، زمانی ئینگلیزی، ریزمانی بو نووسرا.) (21,103)

زانایه‌کی وهک « سیبه‌وهی »، خۆی ئێرانی بوو، زۆر بایه‌خی به زمانه‌که‌ی خۆی نه‌ده‌دا، به‌لکوو، خه‌ریکی زمانی عه‌ره‌ببی بوو، بۆیه، (له سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچیدا، بنچینه‌ی سه‌رف و نه‌حوی عه‌ره‌ببی کۆکرده‌وه و ڕێکی پێدا.) «22, 103»

هه‌رگیز نابێ، ئه‌وه‌مان بیه‌رچێ، گه‌ر هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، ڕێزمانی‌کی یه‌ک‌گرتوی هه‌بوو، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌توانێ، به‌ ئاسانی زمانی‌کی یه‌ک‌گرتوی نووسین و خۆتنده‌وه‌ پیکبیتن، زمانه‌که‌شی، له‌ هه‌موو جۆره‌ مه‌ترسییه‌ک ده‌پاریزێ. با ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ش، دوو‌چاری ده‌یان ده‌رد و گه‌رفتی سه‌ختی «نه‌ته‌وه‌یی، رامیاری و ئابووری» یش بووبێ، هه‌ر هه‌لده‌سیته‌وه‌ و نامرێ. چونکه، هه‌یج جۆره‌ به‌ره‌سته‌تی ناتوانێ، ڕێگه‌ به‌ یه‌کیته‌یی زمانی ئاخافتن بگرێ، ڕێزمانی هه‌موو زمانی‌کیش، وه‌ک په‌رژینی‌کی قایم وایه، پارێزگاری زمانه‌که‌ ده‌کا.

وه‌ک چهن جاری له‌مه‌وه‌به‌ر، باسه‌کرد: زمانی کوردیی، له‌ چهن دیالیکت و به‌ش و لقه‌ دیالیکتیکی جیا‌واز پیکهاتوه. ئهم دیالیکتانه، له‌ نێو خۆیاندا، له‌ هیندی ڕووه‌ جیا‌وازیان هه‌یه. یه‌کتی له‌و جیا‌وازیه‌ گه‌رنگانه، جیا‌وازی ڕێزمانه. په‌رۆفیسۆر «قهناتی کوردۆ»، له‌و باره‌یه‌وه ده‌لێ: (له‌ لیکسیک و فۆنیتیکی و بنیاتی ڕێزماندا، هه‌ر دوو زاراوه‌ی ژو‌وروو و خو‌اروو جیا‌وازیان هه‌یه) «9, 80» هه‌روه‌ها، «مارتین ئان یرۆنه‌سن» ده‌لێ: (ئهم زاراوانه، ته‌نیا له‌ ڕووی لیکسیکۆلۆژی و فۆنۆلۆژییه‌وه، جیا‌وازی به‌ر چاریان نییه، به‌لکه‌ له‌ هه‌نده‌ک ئا‌کاری ڕێزمانیی گه‌رنگیدا لێک دوورن) «56, 95»

هه‌لبه‌ته، دیالیکته‌کان له‌ نێو خۆیاندا، له‌و بو‌ارانه‌دا جیا‌وازیان هه‌یه، به‌لام، جیا‌وازیه‌که‌ هینده‌ نییه، چاره‌سه‌ری نه‌کرێ.

تا ئێسته، نه‌ک هه‌ر زمانی‌کی یه‌ک‌گرتوی نووسینی کوردیمان نییه، به‌لکوو ڕێزمانی‌کی یه‌ک‌گرتوشمان نییه. چونکه، زمانی کوردیی، له‌ چهن شتیه‌یه‌کی جیا‌واز پیکهاتوه، هه‌ر شتیه‌یه، به‌ جۆره‌ پیتیکی تایه‌ته‌یی ده‌نوسرێ. جیا‌وازییش، له‌ نێوان گه‌رمه‌ری هیندی له‌ شتیه‌کاندا هه‌یه. له‌و باره‌یه‌وه، د. «که‌مال فوواد» ده‌لێ: (هه‌موو خۆتنده‌وارتیکی هوشیاری

کورد، پتویسته دهرک بهم راستیییه بکات، دواي خه یال نه کهیت و وا
 بزانیته که له باری نه مژوی کوردستاندا نه توانریت زمانی نووسین و
 ئه لفریته کوردیی بکرت به یهک و له سه ر بنچینه ی نه م خه یاله فره هنگ
 بۆ زمانی کوردیی دابنیت و گرامه ری زمانی کوردیی بنووسیتته وه. که وتمان
 فره هنگ یان گرامه ری زمانی کوردیی نه بیت، روونی بکه ی نه وه مه به سمان
 له فره هنگ و گرامه ر بۆ چ زمانیکه، بۆ زمانی نووسین و ئه ده بیاتی
 کوردیی یان بۆ زمانی کوردیی به هه موو شیوه کانییه وه؟ بئنگومان نه کرت،
 فره هنگ بۆ هه ر دوو زمانی نووسینی کوردیی دابنریت، نه وه نده ی
 بتوانریت، ووشه ی شیوه کانی تری تیدا بنوسریت، به لام، به روونکردنه وه ی
 پتویسته وه. دانانی فره هنگیک بۆ زمانی کوردیی به هه موو
 شیوه کانییه وه، کاریککی سهخت و درتخرایه نه، پتویستی به هاوکاری
 زانایانی کورد هیه له هه موو به شه کانی کوردستان. «20،88»

پاشان ده لتی: (له گرامه ر داناندا، کاره که مان گرانتیه. چونکه، جیاوازی
 نیوان شیوه کانی زمانی کوردیی، له رووی گرامه ره وه یه کجار زۆرتیه، تا
 جیاوازی نیوان وشه کان. له ده رپرنی ده نگه کانداندا، له گۆرینی وشه کانداندا،
 له دارشتنی رسته کانداندا، شیوه یهک له گه ل نه وی تر جیاوازه. له به رنه وه
 ناکرت، گرامه ریککی یه کگرتوو بۆ زمانی کوردیی دابنریت، به هه موو
 شیوه کانییه وه. یه که م هه نگاوی راست به ره و دانانی گرامه ری زمانی
 کوردیی، دیاریکردنی نه و شیوه یه یه که گرامه ره که ی پتو دانه نریت. پتویسته
 هه ر له سه ره تاوه، نه وه روون بکرتیه وه که نه و گرامه ره بۆ چ شیوه یه که، بۆ
 یه کیکه له شیوه کانی زمانی نووسین و ئه ده بیاتی کوردیی یان بۆ یه کیکه له
 شیوه کانی زمانی گفتوگۆی کوردیی؟ گرامه ریش به زۆری بۆ زمانی نووسین
 و ئه ده بیات دانه نریت نهک بۆ زمانی گفتوگۆ. «21،88»

لیره دا پتویسته، که مئ شیرۆژه ی نه م دید و بۆ چوونه ی د. «که مال فوواد»
 بکه ی ن. راسته، جیاوازی له نیوان گرامه ری شیوه کانداندا هیه. به لام، نه و
 جیاوازییه بایی هتنده نییه، دوو گرامه ری جیاوازا، بۆ زمانی کوردیی
 دانیتین و هه ر شیوه یهک به شیوه که ی خۆی بنووسی. چونکه، له نه نجامدا
 یهک زمانی یه کگرتوو نووسینی کوردیی په یدا نابن. به لکوو، دوو زمانی

نووسینی کوردیی پیره وده کړئ و زمانه که مان دوو کوته کړئ. لهو رتیه شهوه، ورده ورده، دوو زمانی جیاوازی گفتوگو و نووسین سهره لده دا و نه ته وه که ش دووله تده بئی! به لام، گهر نهو جیاوازی نیر و میتیه ی، له هیندی شتوه ی کوردیدا هیه، تنیا له قسه کړندا به کار پتیرئ، له زمانی نووسیندا پشگرتی خړئ، نهوا له داهاتوودا ده توانین، گرامر یکی به کگرتوو، زمانیکی نووسینی به کگرتوو کوردیی پیکبیتین. لهو رتیه شهوه، هم شتوه کانی زمانی کوردیی لیک نریکده کهینه وه، هم زمانه که مان و نه ته وه که شمان له له تویه تکرردن ده پارتیزین. به لام دیاره، نه مه کار یکی زوری ده وی، تنیا، دهسه لاتئ دهوله تیکی به کگرتوو کوردیی ده توانئ، نه م خه ونه دیرینه به دیتئ!

(وهک له پیشه وه وتمان: کورد خاوه نی زمانیکی به کگرتوو نیبه بؤ نووسین، به لکوو نیسته، دوو شتوه ی سهره کی به کار دینیت له نووسینی کوردیدا، که هر یه که یان به درتایی رۆژگاری رابردوو، له شتوه یه کی نه ده بی تایه تیدا خوی گرتوه و کم و زور « به پتی ناچه کان » له زمانی گفتوگو دور که وتوته وه. هر یه که یان خاوه نی فرهنگی وشه و گرامری خویه تی. هندیک جار یه کن، هندیک جار جیاواز. بؤ وینه: له رۆژوا پیدا دوو دهسته جیناو pronoun هیه، دهسته ی نهز « تو، نهو، نه م، هوون، نهو »، دهسته ی من « ته، وی/وئ، مه، وه، وان » که هر یه که یان دهستوری به کار هینانی خوی هیه. له رۆژه لاتیدا هر یه که دهسته هیه « من، تو، نهو، نیمه، نیوه، نهوان » جگه له وه، جیناوی لکاوی هه بوون possessive « م، ت، ی، مان، تان، یان » له رۆژوا پیدا نیبه.

رۆژه لاتئ: (کورم، کچت، منالی ... یان: کورئ من، کچی تو، منالی نهو ...) له رۆژوا پیدا تنیا: (کورؤ من، که چا ته، زارؤ کتین وی/وئ) کرداری Passive له رۆژوا پیدا به خسته پیشی هاتن پیکدی: هات زانین « یت، هاتیه زانین « یت، دئ « تنی » زانین « یت ». له رۆژه لاتیدا، به خسته پاشی را/رئ بؤ سهر ریشه ی کردار پیکدیت « زانین/ ریشه: زان » : زانرا، زانراوه، نه « ده » زانریت. گه لئ جیاوازی تریش که دهستوریکی به کگرتوو کویان ناکاته وه. (21، 88 - 22) (بویه پیوسته له دانانی

گرامهردا، رۆژاواپی و رۆژهه‌لاتی له یه‌کتر جیابکرینه‌وه و به نیازی نزیک‌کردنه‌وه‌یان به‌راوردی پتیبوست له نیوانیاندا بکرت. جگه له‌وه‌ش، نه‌وه‌نده‌ی بکرت هه‌ر دوو زمانه نه‌ده‌بیه‌که به هه‌ر دوو تپه لاتینی و عه‌ره‌بیه‌که بلا‌وبکرینه‌وه. نه‌مه‌یه رتگای راست بۆ نزیک‌کردنه‌وه‌ی هه‌ر دوو شتیه‌که له یه‌کتر و هه‌نگاوانان به‌ره‌و زمانیکی نه‌ده‌بیه‌ی یه‌ک‌گرتوو، نه‌ک سه‌پاندنی یه‌ک‌تیکیان به سه‌ر نه‌وی که‌دا، یان کوششی بی سوود بۆ پتیکه‌یتانی زمانیکی یه‌ک‌گرتوو له تیکه‌لا‌و‌کردنی هه‌ر دوو شتیه‌که، که هه‌ر‌گیز پتیک نایه‌ت « مه‌گه‌ر به زه‌بری جه‌له‌لوت! » چونکه زمان دانا‌تاشرت، به‌ل‌کوو وه‌ک هه‌ر شتیکێ زیندوو په‌یدا‌ئه‌بیت و نه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت بکرت و هه‌لی له باری بۆ بیته‌ پتیشه‌وه گه‌شه‌نه‌کات و پتیشه‌که‌ویت، به‌پتی پتیبوستی ژیانیش نه‌گۆرت و په‌ره‌نه‌سینیت، یان زۆری بۆ دیت، کزنه‌بیت و له‌ناو‌ئه‌چیت. زۆر زمانی گرنگ له سه‌ر نه‌م رووی زه‌ویه‌ه‌بوون، زمانی ئایینی و په‌سه‌می بوون، ئیسته‌ له کار‌که‌وتوون، وه‌ک: « زمانی سو‌مه‌ری، ئیلامی، نه‌که‌دی، بابلی، فارسی باستان، ئارامی، ئاو‌تستایی و لاتینی » و گه‌لیکی تر. زۆر هه‌ولیش‌دراوه بۆ پتیکه‌یتانی زمانیکی جیهانی یه‌ک‌گرتوو له تیکه‌لا‌کردنی چهن زمانیک، بۆ وینه: ئیسه‌پترانتو/ Esperanto سه‌ری نه‌گرتوو و له ژماره‌یه‌کی که‌م زیاتر که‌س فتری نه‌بووه. یان نه‌و هه‌ولانه‌یدراون بۆ دروست‌کردنی زمانیکی ئینگلیزی ساده / Basic English بۆ زوو فتری‌بوونی زمانی ئینگلیزی له هه‌موو ولاتانی جیهاندا، به نیازی کۆلۆنیالی و په‌ره‌پێدان و جتگیر‌کردنی ده‌سه‌لاتی داگیر‌کرانی ئینگلیز. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌ش‌دا که ده‌سه‌لاتیکی سیاسی و ئابووری و سه‌ریازی به‌هتیشی له پشته‌وه‌ بووه. » (22، 88)

بۆ هه‌موو نه‌و جیا‌وازیانه‌ی، دوکتۆر باسیانده‌کا، ئیسته، نزیکه‌ی هه‌موویان له دیالیکته جیا‌جیا‌کاندا به‌کار‌دینرتن. به‌لن، راسته به هیچ جۆری، پتیبوست به سه‌پاندنی دیالیکتی به سه‌ر دیالیکتی‌کدا، یا شتیه‌ زمانی ناوچه‌یه‌ک به سه‌ر ناوچه‌یه‌کی دیکه‌دا ناکا. چونکه، نه‌و تیکه‌لا‌بوونه، به شتیه‌یه‌کی خۆرسکیی خۆی دروسده‌بی. به‌لام، هه‌ر‌گیز به

دروستی نازانم، هر دو زمانی « ئیسپیرانتۆ و ئینگلیزی ساده »، به دیالیکته‌کافی زمانی کوردیی بچوینیی، تا زمانیکیی یه‌کگرتووی نووسین دروسبئی. چونکه، ده‌وله‌ته کۆلۆنیالییه‌کافی نه‌وروپا ده‌یانوست، هر دو زمانه‌کی پیشوو، به سهر چهن گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی جیهاندا بسه‌پینن، که هیچ جۆره پیته‌ندییه‌کی نه‌ته‌وه‌یی پتیکیانه‌وه نابه‌ستیی. به‌لام، کورد هر یه‌ک نه‌ته‌وه‌یه، با چهن دیالیکتیکیی جیا‌وازیشی هه‌بئی، با هیندیی جیا‌وازیی وه‌ک گرامهریش، له‌نیوان هیندیی له‌به‌شه‌دیالیکته‌کانیدا هه‌بئی! پاشان، ده‌لئی:

(ئه‌و راستیه‌ش نابئی، فه‌رامۆش‌بکریی، که ناوه‌کان/ Nomen له‌کوردیی رۆژ‌وااییدا، « هه‌روه‌ها له‌هه‌ورامیی و زازایی و چهن شیوه‌کی تریشدا » نیر و مێیان هه‌یه، پتویسته‌دیاریکرتین. چونکه، له‌کاتی به‌کاره‌یتاندا نه‌گۆرتین. له‌کوردیی رۆژه‌لاتیدا ئه‌مه‌پتویست نییه. بۆ وینه: گهل و رۆژ له‌هه‌ر دوو شیوه‌که‌دا یه‌ک مانایان هه‌یه و وه‌ک یه‌ک نه‌وته‌رتین. له‌رۆژ‌وااییدا یه‌که‌میان نیره و دووه‌میان مێیه. له‌خسته‌سه‌ر «ئیزافه» دا نه‌گۆرتین به‌م شیوه‌یه: گهل - ئی کورد. رۆژ - ی کورد. که‌چی له‌رۆژه‌لاتیدا جیا‌واز ناوه‌ستن: گهل - ی کورد، رۆژ - ی کورد. هه‌روه‌ها له‌کاتی بانگ‌کردن/ Vocative یان به‌کاره‌یتانی ناوه‌کان له‌هه‌ندیک شوونی رسته‌کاندا نیر و مێ له‌رۆژ‌وااییدا جیا‌واز نه‌گۆرتین. له‌رۆژه‌لاتیدا به‌زۆری وه‌ک یه‌ک نه‌گۆرتین. بۆیه‌یه‌کیک له‌وه‌سه‌ره‌تایانه‌ی که‌پتویسته‌له‌دانیانی فه‌ره‌نگی زمانی کوردیدا ره‌چاو بکرت، نه‌وه‌یه‌که‌له‌پیشه‌وه‌پشووسرت بۆچ شیوه‌یه‌که‌له‌گهل روه‌نکردنه‌وه‌ی پتویستدا له‌باره‌ی گرامه‌ری ئه‌و شیوه‌یه‌وه.» (24،88)

ئسته، جیا‌وازیی له‌رتزمانی هیندیی له‌دیالیکت و به‌شه‌دیالیکته‌کافی وه‌ک کرمانجیی خواروو، ژوروو و هه‌ورامانیدا هه‌یه. به‌لام، نه‌و جیا‌وازییانه، هینده‌ترسناک نین، تا له‌ناینده‌دا، رتزمانیکیی یه‌کگرتوو دانه‌نریی، زمانیکیی ستاندارد دروس نه‌بئی. گهر، هه‌ر دوکتۆر خۆی، که‌مێ لیبووردنی هه‌بوویه، له‌و به‌اره‌دا یه‌که‌م هه‌نگاوی بنایه، ده‌بوویه، هینده‌به‌و شیوه‌ووشک و ره‌قوته‌وه‌ی لقه‌دیالیکتی سوله‌یمانی نه‌ینووسیايه.

بەلکۆو، خۆی لە نووسینی لقەدیالیکتی موکری نزیکردایەتەوه، کەلکی
لە بەشەدیالیکتەکانی دیکەش وەرگرتایە، ووشەى جۆرەجۆرى لى
بخواستتایە و نووسینەکەى خۆى پى برازاندايەتەوه.

ئەگینا، « ئەزانیت » و « دەزانیت » دەبێ، چ جیباوازییەکی گەورەیان لە
نیواندا بێ؟! کتێ لیتیان تێ نەگا؟! ئایا لە لقەدیالیکتی سولەیمانیشدا، چ
خەلک و چ نووسەرەکان، چ لە ئاخافتن و چ لە نووسیندا، « هات زانین »،
بە شیتۆیەکی دیکە بەکار نایەن؟! وەک: « هاتەکوشتن، هاتەکایەوه،
هاتینەکووتایی و ... » هەلبەتە، ئەم جۆرە ڕاڤەکردنە، لە ژێر کارتیتکردنی
بەشەدیالیکتی کرمانجیی ژووروو لقی بادینانییدا پەیدا بوو. ئەدی هەر بەو
شیتۆیەش، دیالیکت و بەشەدیالیکتەکانی هەموو زمانیک، وەرەورده، لە
یەکدی نزیک نەبوونەتەوه و نابنەوه و تیکەلاویش نابن!؟

هەر چۆنێبێ، نابێ، «شەونخوویی، ماندوو بوون، هەلوتە قەلا و
دەسۆیەنجەى رەنگینی»، مامۆستایانی زمانى کوردیمان بیریچێ. ئەوانەى،
پاڤەى رێزمانى کوردییان کردوو، ئەوانەى، یەكەم بەردى بناغەى مالى
زمانەکیان بو داناوین، ئەوانەى، بە هەولێ مەردانەى خۆیان، چەن
بەرەمیتکی گرنگیان، لە سەر رێزمان و دەستوری زمانى کوردیى بو
نووسیوین. چەن زانایەکی وەک « سەعید کابان لە سالی 1927، تۆفیق
و هەبى لە سالی 1929، نوری عەلى ئەمین لە سالی 1960، جگەر خوێن،
شیخ محەمەدى خال» بوون. وەک پروفیسۆر « قەناتى کوردۆ » ش،
دەلتى: (لەوانەى گرنگترین کاریان، لە سەر رێزمان و پتیکهاتنى پەیفینى
فەرەنگى زمانى کوردیى کردبێ، دەبێ باسى لیکۆلینەوهکانى مەزنتەرى
زانا و کەسیتی جفاکى تیۆری نەتەوهى کورد « جەلادەت عالی بەدرخان،
کامەران عالی بەدرخان، تۆفیق و هەبى، سەعید کابان و نووری عەلى
ئەمین » بکەین. (20،81)

لە ڕاستیدا، رێزمان شتیکی هێندە ئاسان نییە، تا هەموو کەس بە
ئاسانی تیببگا. بەلام، باشتروایە، هەموو کوردی زمان و رێزمانەکەى
خۆی بە باشی بزانێ، بە تاییەتیی ڕووناکبیران و نووسەران دەبێ،
شارەزاییەکی تەواویان لەو بوارەدا هەبێ. لە هەمان کاتیشدا، رێزمانی

هه‌موو زمانێ هێنده به‌ریلاو و قورسه، هه‌چ مه‌له‌وانی‌کی زمانزانی باش ناتوانی، له‌و زه‌ریا پانویه‌رینه‌ی زمانه‌وانیدا مه‌له‌بکا. به‌لكوو، گه‌ر چه‌مه‌سه‌ره سه‌ره‌كیه‌كان و باسه‌ گرنه‌گه‌كانی رێزمان، به‌ باشیی بزانی، نه‌وا له‌ كاتی نووسیندا په‌كمان ناكه‌وێ، به‌ كوردیه‌كی « راست، ره‌وان، جوان و بێ هه‌له‌ » ده‌نووسین. له‌و باره‌یه‌وه « مه‌سه‌وود مه‌مه‌د » ده‌لێ:

(قه‌واعیدی عه‌ره‌بیی، ده‌ جار له‌ عه‌ره‌بیی زه‌حه‌تتیه‌. گه‌ره‌ترین نووسه‌ر و بوژی عه‌ره‌ب رزگار نه‌بوون له‌ هه‌له‌ی قه‌واعیدی. كه‌س نییه‌ « قه‌واعیدی نه‌للوه‌غه‌ نه‌له‌عه‌ره‌بیه‌ » بزانی و هه‌له‌ی تیدا نه‌كا. به‌لام، ده‌یان میلیۆن كه‌س عه‌ره‌بیی ده‌زانن، هه‌زاران خۆتنه‌ر و نه‌دییش هه‌ن، پوخته‌یه‌كی باشی قه‌واعید ده‌زانن، كه‌ كافی بێ بو‌ نووسین و تیگه‌یانندن.) « 27، 105 »

بۆیه‌ ده‌بێ، به‌ شتیه‌یه‌كی ئاسان بنووسین، تا به‌ ئاسانه‌ترین شتیه‌، خۆتنه‌ر تیگه‌یه‌نین، له‌ هه‌موو روویه‌كه‌وه، له‌ گرنه‌گی و چۆنیستی زمانه‌كه‌مان ناگاداریانكه‌ینه‌وه، تا شاره‌زاییه‌كی باشیان هه‌بێ.

رێزمان، وه‌ك زه‌لكاوی نییه‌، ئاوی تیدا وه‌ستابێ، نه‌ له‌به‌ری به‌روا، نه‌ ئاوی بێته‌سه‌ر، تا بۆگه‌نكا. به‌لكوو، رێزمانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ك، به‌ شتیه‌یه‌كی به‌رده‌وام، له‌ گۆران و گه‌شه‌كردن دایه‌. له‌به‌رئه‌وه، ئه‌ركی ئه‌م گه‌شه‌كردنه‌، به‌ زۆری له‌ سه‌ر شانی شاره‌زایانی زمان و په‌سپۆره‌ نه‌كادییه‌كانی زمانی كوردیه‌یه‌. بۆیه‌ ده‌بێ، له‌و به‌اره‌دا هه‌ولتی‌کی مه‌ردانه‌مان بۆ به‌دن، ئاوڕتی‌کی نوێ له‌ رێزمانه‌كه‌مان به‌ده‌نه‌وه، تا رێزمانی‌کی ئاسان و په‌كگرتومان بو‌ دانین.

3/ نه‌لفویتی كوردیی :

تا ئێسته‌، نه‌ك هه‌ر نه‌لفویتییه‌كی دیاریكراو و په‌كگرتوی نووسینمان نییه‌، به‌لكوو، شاره‌زایانی زمانی كوردیی، له‌ نێو خۆشیاندا، به‌ ته‌واوی له‌ سه‌ر ئاوی « تیپ و پیت، ژماره‌ی پیته‌ كوردیه‌یه‌كان به‌ گشتیی و پیته‌ ئێنسۆنانت و ئاواله‌كانیش به‌ تایبه‌تی رێك نه‌كه‌وتوون. پیتشه‌كیی، به‌ په‌ستی ده‌زانم، هێندێ شت، له‌و بارانه‌وه‌ روونكه‌مه‌وه.

« تیپ و پیت »، دوو وه‌شهی كوردیی ره‌سه‌ن و په‌تین، له‌ بری « حه‌رف » ی عه‌ره‌بیی و « Letter » ی ئینگلیزی، له‌ زمانی كوردیدا به‌كاردیترین. به‌

ناکه نه وه. نهم گرفتې نه بوونی نه لفظیې په کگرتووه ش، له پتی زمانی کوریدا، به سهختترین کوسپ داده نری. هر نه مهش وای کردووه، زمانیکی په کگرتووی نووسینمان نه بی. له گه ل نه و شدا، (باری خوینده واری، رۆشنبیری، زمان و که لتووری کورد، زور دواکه وتووه. تنیا له به شیکی خوارووی کوردستان ده توانری، به کوردیې بخوتنری و بنوسری... له پرووی نووسینه وه، هر پارچه یهک جوړه پیستی به کار دینن، به جوړه دیالیکتی ده په یقن، ده نووسی و ده خوینتته وه. له باکور و خوراوی کوردستان، به تپسی لاتین ده نووسن. هر چنده، کورده کانی باکووری کوردستان، زوره یان، زمانی زکماکی خویانیا له بیراوه ته وه و زمانه تورکیه که، به سه زمانی دایکدا زیاتر زاله. له رۆژاوی کوردستان، زیاتر له ژیر کارتیکردنی زمانی عه ره بیی دان. له خوارووی کوردستان، به پیستی عه ره بیی و به شه دیالیکتی کرمانجی خوارو و ژوروو ده نووسن، له گه ل کورده کانی بنده سی تورکیا و سووریا دا جیا یاننده کاته وه. له رۆژه لاتی کوردستان، به پیستی عه ره بیی و هیلتی شکسته ی فارسیی ده نووسن و زیاتر له ژیر تاووتینی که لتووری فارسیی دان.) «38,34»

کورده په رشوبلاوه کانی، کوماره کانی په کیتی سؤفیه تی کونیش، به پیستی «کرلیکی - Cyrillic» پرووسی ده نووسن. واته: نه لفظیې کی تایه تی نه ته وه بی په کگرتومان نییه. نهم جیا وازی به کارهینانی نه لفظیې ش، گرفتیکی گه وهی دروسکردووه، کارتکی وای کردووه، کوردی پارچه جیا جیا کانی کوردستان، نووسینه کانی په کدیان بو ناخوتنرتته وه. تنانته، کورده کانی بنده سی تورکیا، هر چنده، هه موویان به پیستی لاتین ده نووسن، په لام، نه وانه ی به کرمانجی ژوروو ده وین، له گه ل نه وانه ی به زازی ده په یقن، جگه له وهی، به گران له یه کدی ده گن، هر یه که شیان به دیالیکته که ی خوی، به پیستی لاتین ده نووسی. بویه، تنیا نووسینه کانیان بو ده خوینرتته وه و زور لیتی تی ناگن. له بهر نه وه، زازی په کانیش به دیالیکتی خویان ناخافتن ده گن و ده نووسن. تنانته «گۆفار، نامیلکه و په رتووک» به زازی بلا ده که نه وه. بو نمونه: گۆفاری «به ریانگ»، نوری فیدراسیونی کومه له کوردستانیه کان له سوید، به پیستی عه ره بیی

و لاتین چاپده کری. له ههمان کاتیشدا، به هر دوو به شه دیالیکته کانی کرمانجیی «سهروو و خواروو» و دیالیکتی زازاکییی، گوتاره کان ده نووسرین و بلاوده کرتنه وه.

به شتویه به کی گشتیی، له سهره تادا، شتویه پیت و نووسین، جیاوازیبون. پاشان، به ره به ره، گورانکارییان به سهردا هاتوه. هر وهک له به شی «زمانی نووسین و خوتندنه وه لای کورد» دا باسما نکرده، سهره تا عه ره به کانی یه مدن، نووسینی «مه سنده»، شام «فینیقییی» و حجاز «سریانی» یان به کاره یئاوه. پاشان، عه ره به نیسلا مه کان به نووسینی «کوفیی» نووسیویانه. دوا ی ماویه، نووسینی «نسخ، سابت، روقعه، دیوان، عه ره بییی و فارسییی» ش په یدابوو. ئیدی، بهو شتویه به برده و امبوو، تا نم نووسینانه ی ئه ورژیان لی که وتوته وه.

سهره تا ده بی، ئه وه بزانی، ئه وه پیتانه ی ئه ورژ، بو نووسینی به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو به کاردین، که به پیتی عه ره بییی ناسراون، له بنه ره تدا له «نارامیی» یه کانه وه و هرگیراون. چونکه، له کوندا عه ره به کانیش، وهک کورد، خاوه نی پیتی تاییه تیی خویان نه بوون. به لام، له نارامیییه کانه وه وهریانگرتوه، پاشان، مورتیکی خویان پتیه ناوه و داگیریانگرتوه، وهک هه موو شتیکی دیکه شیان داگیرکرتوه!

باوه ر ناکم، هیچ نه ته وه یهک هه بی، گرفتیی زمانه وانیی نه بی. هه مووشمان ده زانین، ژماره ی پسته کانی ئه لفوییی نه ته وه کان، وهک یهک نین. بو نمونه: که لانی ئه وروپا، زۆریه ی پسته کانیان، له زمانی لاتینه وه وهرگرتوه. له که ل ئه وه شدا، هه موو یه کتی له و زمانانه، خه سه له تی تاییه تیی خوی هه یه. ژماره ی پسته لاتینییه کان بیستوشه ش پیتن. که چی، (له زمانی فره نسیدا سیوشه ش ده نگ هه یه «16 فاول، 17 کونسونانت و سی نیوه کونسونانت» له زمانی ئینگلیزیدا، چلوچوار ده نگ هه یه. «24 کونسونانت و نیوه کونسونانت، 20 فاولی ساده ولیکدراو») «56-55، 103»

هر بهو پتیه ش، پسته «عه ره بییی، فارسییی و کوردیی» هکان، جیاوازییان هه یه. ژماره ی ده نگه کانیان، له که ل ژماره ی پسته کانیاندا، یهک ناگرته وه. بو نمونه: زمانی فارسییی له سیودوو پیت پیکه هاتوه. به لام بیستونو

نه کیشراوه. ههروهها شتیهوی کافی شتیاو وهک گیا . گیتژ . ههنگوین . پتویسته، ههردوو دهنگ به پیت دابنری. «9،63-10» کهواته، ژمارهی پستهکان بوون به سیوچار پیت. بهلام، هیتندی له شارهزایانی دیکهی زمانی کوردیی، باوهرتیکی دیکهیان ههیه. بۆ نمونه: «توفیق وههیی»، بهچل پستی دادهنتی. «12،17-14» ههروهها، بهپیتی دید و بۆچوونی «خال»، زمانی کوردیی له بیستوحوت پیت پتکهاتوه. «27،102» «کوردویف»، ژمارهی پستهکانی زمانی کوردیی، چ لاتین و چ نارامیی، بهسیوشهش پیت دادهنتی. (ا، نا، ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، د، ر، پ، ز، ژ، س، ش، ع، غ، ف، ث، ق، ک، گ، ل، ل، م، ن، و، و، نو، ژ، ئو، وو، ه، ه، نه، ئی، ی، ئی، ئی، ئی) «26،80» به باوهپی من، تهنیا سیوسن پیتیان تهواون. نهو سن پستهی، نووسهراپیش دایانناوه، له جیکهی خۆیاندا نین، چونکه : یهکه م: پیت و دهنگیان تیکه لکردوه، لهواتهیه جیاوازیان له نیتوان پیت و دهنگدا نه کردبێ.

دووه م: نهو سن پسته «ئو، وو، ئی» ههریهکهیان، له بنه پتهدا له دوو پیت پتکهاتوون. یهکه میان «ئ، و» دووه میان «و، و» ستیه میشیان «ئ، ی، ن». ههركاتی بانهوی، ههریهکێ لهو پسته ناوتانه بنوسین، نهوا به دوو پیت دهینوسین، ئیدی پتویست ناکا، نهو جووته پیتانه، به پیتیکی سه رهخۆ دانیتین!

«جه لادهت بهدرخان»، پتر له پسته لاتینییهکان دههوی، ژمارهشیان به سیوهک پیت دادهنتی. «24-23،18» نووسهرتیکی دیکه، «عهزیزی ئیبراهیمی» نهلفوبیتی کوردیی چ به لاتین و چ به عه ره بیی، به سیوشهش پیت دهقه بلتینی. «15-11،72»

کۆمهلتی شارهزای دیکهی وهک: «عه بدولر هیمی وهفا عه بدولکریم، به سی پیت»، گیسوی موکریانیی و کامهران بهدرخان «به سیودوو پیت و «مستهفای خویره مدال» به بیستونۆ پیتی دادهنتین. «15،72»

ههروهها، د. «نه بهز» دهلتی: (له زمانی کوردیدا سیوپیتنج تیپ به کار دیتیری.) «1،25»

د. « کهمال فوواد » پتی وایه، جگه له پیته‌کانی « غ ، ح ، ع » سیوچوار پیتمان هه‌یه. « 33-32،90 »

لیتره‌دا ده‌مه‌وی، شتی باسکه‌م: هر یه‌ک ژماره له ماتماتیک‌دا، وه‌ک یه‌ک پیت وایه له زماندا. کاتی دوو ژماره یا پتر یه‌ک‌ده‌گرن، تا ژماره‌یه‌کی ناویته‌ی پچووک یا گه‌وره دروسکه‌ن، وه‌ک نه‌وه وایه، دوو پیت یا پتر لیکدرتین، تا ووشه‌یه‌کی ساده یا ناویته په‌یدا‌بت. پاشان، رسته‌شیان لئ دروسده‌بت. که‌واته: ژماره‌ی پیته‌کانی هر زمانیکی دیاریکراو، وه‌ک ژماره سه‌ره‌کییه‌کانی زانستی ماتماتیک وایه. چونکه، ژماره سه‌ره‌کییه‌کان، له هیچه‌وه بو‌نو « 0-9 » ده‌سپیده‌کا. ئیدی، له‌وه ژماره‌یه، مرۆ به ئاسانی ده‌توانی، هرچی بو‌ی، به ناره‌زووی خو‌ی، ژماره‌ی دیکه‌ی لئ دروسکا و پتی بنوسی. جا، هر له‌خانه‌ی ده‌بان‌وه بیگره، تا به‌کو‌تایی خانه‌ی هه‌موو ژماره‌کانی جیهان ده‌گا.

دیاره، زمانیش هر وایه. هه‌موو زمانتی، له‌کو‌مه‌لتی پیتی دیاریکراو پیکه‌اتوه. هر به‌هوی‌ئو پیتانه‌شه‌وه ده‌توانین، هر چیمان بو‌ی، پتی بنوسین. بو‌نمونه: له‌وه ژماره سه‌ره‌کییانه، ژماره‌یه‌کی تاییه‌تی وه‌ک « 123 456 789 000 » مان ده‌سده‌که‌وی. هر وه‌ها، به‌ران‌به‌ر به‌مه‌ش، ئه‌و پیتانه‌ی هه‌مانه، چن ووشه‌یه‌کی وه‌ک: « کورد به‌دانیشتن، مالی ویرانه‌ی پت ده‌نوسین. لیتره‌دا ده‌توانین، بلتین: بنچینه‌ی ئه‌م دوو نووسینه‌نو‌تیه‌ی، تازه ده‌سمانکه‌توه، هر به‌یه‌ک شت داده‌نرتین. چونکه، هر دوو ژماره و رسته‌نو‌تیکه، له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کییه‌وه هاتوون، که ژماره و پیته سه‌ره‌کییه‌کانی ماتماتیک و زمانه‌که دروسیان‌کردوون. که‌واته، هه‌موو زانستی، زمانی تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه. بو‌یه، هر واش ده‌لتین: « زمانی ماتماتیک، زمانی نه‌ندازیاری، زمانی پزیشکی، زمانی رامیاری و ... تاد ».

گومانی تیدا نییه، هر زمانتی تا ژماره‌ی پیته‌کانی زۆرتین، نه‌وه به‌نیشانه‌ی ده‌وله‌مندی ئه‌و زمانه‌ داده‌نرتی. چونکه، ده‌توانرتی، هه‌موو ده‌نگه جیا‌وازه‌کانی خو‌مالیی و بیانی پت ده‌ربهرتی، هه‌موو ووشه و زار‌اوه کوردیی و جیهانییه‌گانیشی، پت بنوسی. به‌لام، خو‌ناکرتی، هر

له بهرتهوهی، زمانه‌که‌ی خۆمان ده‌وله‌مه‌نکه‌ین، هەر له خۆمانه‌وه، پیت له‌مان و له‌و زمانه‌وه بخوازین. چونکه، هه‌موو زمانێ تایبه‌تمه‌ندیی خۆی هه‌یه، نه‌و پیتانه‌ ده‌بن، له‌گه‌ڵ خه‌سه‌ته‌ی زمانی کوردیی و فۆنیتیکه‌که‌یدا بگۆنجن.

هه‌موومان ده‌زانین، پیته‌کانی هه‌موو زمانێ، به‌ سه‌ر دوو ده‌سته‌دا دا‌به‌شده‌کرتن. ده‌سته‌ی یه‌که‌میان: به‌ لاتینی « کۆنسونانس - Consonanas », به‌ ئینگلیزی « Consonant », به‌ عه‌ره‌بیی « ص‌حیح، ساکن، صامت، حه‌بیس و ... » ی پێ ده‌گوترێ. ده‌سته‌ی دووهمیشیان: به‌ لاتینی « فۆکالیس - Vocalis », به‌ ئینگلیزی « ف‌اوئیلس - Vowels », به‌ عه‌ره‌بیی « صائیت، عیله، مصه‌وت، حه‌ره‌که، طه‌لیق و ... » یان ناوان.

کۆنسونانت: (نه‌و ده‌نگه‌یه، که‌ به‌ هۆی ژێبه‌ ده‌نگه‌که‌نه‌وه‌ دروس ده‌بن و به‌ هۆی هه‌واوه‌ له‌ ده‌مدا که‌م و زۆر ڕێگه‌ی پێ ده‌گیرێ و به‌ شتیه‌ی ده‌نگی ناوازه‌دار ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه‌.) « 80، 100 » ف‌اوئیلش: (ده‌نگی زا‌ره‌کی ده‌نگدارن، به‌وه‌ ده‌ناسرتن، که‌ له‌ پاش ده‌رچوونیان له‌ کانه‌گای ده‌نگه‌وه‌ به‌ ناو بۆشایی ده‌مدا سواری هه‌وای ده‌م ده‌بن و شتیه‌ی چۆنیتیی ناوازه‌ی هەر یه‌کتیکیان که‌وتۆته‌ نه‌ستۆی زمانه‌وه‌.) « 79، 100 »

له‌ دا‌به‌شکردنی پیته‌کانیشدا، چ پ‌سپۆر و زانایانی بیانیی، چ زمانناس و زمانزانه‌کانی کورد خۆی، له‌ نێو خۆیاندا ڕێک ناکه‌ون. هەر یه‌که‌یان با‌وه‌ڕێکی جیا‌وازیان هه‌یه. ته‌نانه‌ت، له‌ سه‌ر ناوی هەر دوو جو‌ره‌ پیته‌کانی، یه‌ک بۆچوونی ته‌واو و یه‌ک‌گرتوویان نییه‌. کوردیش، هیندی ناوی جیا‌وازی وه‌ک: « بێده‌نگ، نه‌بزوین، ده‌نگه‌ر، ساز » بۆ کۆنسونانته‌کان، « ده‌نگدار، بزوین، ده‌نگبزوین، خۆده‌نگ، ناساز و ... » بۆ ف‌اوئله‌کان دا‌ناوه‌ بۆ نمونه‌ :

« توفیق وه‌ه‌بی », ف‌اوئله‌کان به‌ پیتی بزوین یا ده‌نگبزوین و د. « مارف خه‌زنه‌دار » به‌ پیتی بزوین و ده‌نگداری دا‌ده‌نێن. « تایه‌ر سادق » کۆنسونانت و ف‌اوئله‌کان به‌ « ساز و ناساز » نا‌ده‌با. « زوبی‌حی » و د. « نه‌وره‌حمانی حاجی مارف » ده‌لێن: بزوین باشتره‌، چونکه‌ هه‌موو پیتی

دهنگی ههیه، پیتی دهنگدار و پیتی بیتدهنگ راست نیسه. (کوژ تییپی دهنگدار به «حەرف صەحیح و صامت» ی عەرەبیی دەداتە قەلەم. راستییەکهی «حەرف صەحیح» و «حەرف صامت» هەر دووکیان یەکن و بی دهنگن. له کاتیکیدا «حەرف عیله» دهنگداره. واتا «تیپه‌بزوتین» و «تیپی دهنگدار» هەر دووکیان یەک مانایان ههیه و یەکن. ئەوهی بزوتی دهنگداره و ئەوهی نه‌بزوتی بی دهنگه.) «88،24» له‌بەرئەوه، من وا به باشی ده‌زانم، هەر زاراوه ئینگلیزییه‌کان به‌کابیترتین.

ده‌ریاره‌ی ژماره‌ی، هەر دوو به‌شه پیتەکانی کۆنسۆنانت و فاول، «تۆفیق وه‌هبی»، له هەر دوو به‌رهممی (ده‌ستووری زمانی کوردی/1928) و (خوتنده‌واری باو/1933) دا، که ده‌ریاره‌ی ریزمانی زمانی کوردیی نووسیونی، ته‌نیا (هه‌شت دهنگی بزوتین و بیستوپینج کۆنسۆنانتی دیاری کردووه له‌گەڵ نیم‌چه‌بزوتیتکیشدا.) «58،100» که‌چی، له‌گوتاری (زانباری گشتیی پیتشه‌کیی/1983) دا، ژماره‌ی فاول و کۆنسۆنانتەکانی زمانی کوردیی زیادده‌که‌ن. (ئەلفویتی کوردیی، که له ئەلفویتی عەرەبیی‌وه وەرگیراون، بریتین له‌ چل تێپ. ئەم چل تێپه‌ به‌پیتی کاربانه‌وه له‌ نووسیندا، دوو به‌شن:

1. تیپی ده‌نگبه‌ر.

2. تیپی بزوتین.

ده‌نگبه‌ره‌کانی کوردیی ... بیستونۆ تییپن) «12،17» و (بزوتنه‌کانی کوردیی: ئەمانه‌ بریتین له‌ یازده‌ تییپ) «14،17» به‌ راستیی نازانم، له‌ ماوه‌ی ئەم په‌نج‌سا‌له‌دا، چۆن زمانی کوردیی، ئەو شه‌ش پیتە‌ی زیادکرد، به‌ مەرجه‌ی، ئەو پیتە عەرەبییانه‌ی له‌ زمانی کوردیدا نین، نه‌بیژاردوون، تو‌ بلتی، زمانیش زاووزتیک‌ا، من نه‌مزانییی؟!

هه‌روه‌ها، له «بنه‌چه‌که‌ی کوردان و بنچینه‌ی زمانی کورد» دا ده‌لتی: (له‌ زمانی کوردیدا هه‌وت پیتی بزوتین هه‌یه: a دوو جوژه (ئا - ا) وه‌ک: ئاو - با. e سێ جوژه (ئه، هه، هه) وه‌ک: ئەوه، بابە، وه‌ره. e خه‌تی له‌سه‌ره، چوار جوژه (ئێ، ی، ئی، ئی) وه‌ک: ئێران، دێم، دێ، ئی ئی. i هه‌شتی له‌سه‌ره، چوار جوژه (ئێ، ی، ی، ئی) هه‌موویان خه‌تیان له‌سه‌ره. وه‌ک:

ئىدى، سىروان، ئى منە، ھەموويان خەتيان لەسەرە. O دوو جۆرە، (ئۆ،
 ۆ) ۋەك: ئۆخەي، سۆزان. U جۆرىكە، (و) ۋەك: كورد، U ھەشتى
 لەسەرە، دوو جۆرە، (ئومىد، سور، ئو، و) ھەموو واوھەكان خەتى لەسەرە.
 واتا بە دوو واو دەنووسرتىن. «16، 49، 50»

د. « مەكارىۋس »، سىودوو كۆنسۆنانت و نىمچە كۆنسۆنانتى
 ديارىكردوو، واتە: بىستونۆ فونىم و سى دەنگى نىمچە كۆنسۆنانت. ئەم
 دەنگانەش تايەتن بە زمانى كوردىيى سلىمانىيەو، «100، 123»

(دوكتۆر مەكەنزى بۆ دىيالىكتى، ياخود گروپە دىيالىكتى خواروو، كە
 سلىمانى بە نمونە ۋە رەگىراو، بۆ ئەو گروپە بىستونۆ دەنگە كۆنسۆنانت و
 سى شىۋە دەنگ و دوو نىمچە بزوتىنى ديارى كردوو، «100، 123»

ھەرۋەھا، كۆمەلتى نووسەر و شارەزاي دىكەي، ۋەك: « تايەر سادق »
 دەلتى: (پىتى ساز « صحیح » بىستوھەشت پىتن. پىتە ناسازەكان «عيله »
 شەش پىتن « ئەلفى درىژ - ا . و . ۆ . ى . ئ . » «36، 63»

« غەزىزى ئىبراھىمى » ئاۋل بە ھەشت و كۆنسۆنانت بە بىستوھەشت
 «11-12، 72»، « جەلادەت بەدرخان » ئاۋل بە ھەشت و كۆنسۆنانت بە
 بىستوسى «18، 25»، د. « كەمال فواد » ئاۋل و نىۋە ئاۋل بە دە و
 كۆنسۆنانت بە بىستوسى «24-25، 90» پىت دادەنتىن.

د. « نەبەز » يىش دەلتى: (لە زمانى كوردىدا ھەشت تىپى بە دەنگ ھەيە و
 ئەم دەنگانە دوو جۆرن :

1. تىپى بە دەنگى كورت: u . i . e .

2. تىپى بە دەنگى درىژ: u . a . i . e . («21، 25») . ۆ .

تىپى بىئەدەنگىش، ئەو تىپانەن كە بە يىن يارمەتى تىپىكى بە دەنگ،
 دەنگە كانىيان دەرناكەۋى. بىجگە لەو ھەشت تىپەي سەرەو، ھەموو
 تىپەكانى ترى زمانى كوردىيى بى دەنگن. «22، 25»

بە باۋەرى د. « ئەۋرەحمانى حاجى مارق »، پىتە بزوتنەكانى زمانى
 كوردىيى ھەشت دانەن. ئەوانىش ئەمانەن :

(ا ، ە ، ئ ، يى ، ۆ ، و ، ۆ) «7، 25»

لە راستىدا، مەۋقى كورد، بە دەس ئەم شارەزاينەو سەرى لى تىكەدەچى.

نایا، تا ئیسته، ئەو هەموو شارەزا کورد و بیانییانه نەیاننوانیوه، لیکۆلینەو هەیهکی زمانەوانیی ریکرپیتک بکەن، لە نیتو خۆیاندا، لە سەر ژمارە ی پیتەکان بە گشتیی، پیتە ئاۆل و کۆنسونانتەکان بە تاییه تیی ریککەون!!! سەیره! بەو شیوهیه جیاوازیی لە نیتوانیاندا هەبێ! خۆ، (دەنگ و « دەنگ بزۆین »، دەسکردی ئینسان نین و بزۆیش کەسێ بە هەر زمانێ قسەبکا بزۆی نییه و نابێ دەسکارییان بکا، وەک یه کتیی بێ و هەر له خۆیهوه بلتی فلانە دەنگم قبوولە و فیسارە دەنگ بزۆینم رالێ نییه. بەلام، پیتەکانی ئەلفرپیتکە، ئادەمیزاد بۆ راپەراندن و هاسانکردنی کاروباری خۆی دایهتیاون، ئەگەر ئەم ئەرکەیان بێ جیبه جێ نەکرێ ئەو دەمه دەسکاریکردن یا گۆرنیان دەبیتە پتووست. (69,70)

لێره دا دەمهوێ، بە کورتیی لە هیندی پیتی عەرهبیی وەک (ث . ص . ض . ذ . ط . ظ . ع) بدویم، کە هیندی نووسەری کورد تا ئەوڕۆش، بە تاییه تیی نووسەرە کلاسیکیه کائمان، لە نووسینی کوردیدا بەکاریان دیتین. هەر چەندە، هیندی پیتی وەک « ط، ظ، ع » وەک دەنگ، لە لقه دیالیکتی « بادینایی » دا دەبیسرتین، بەلام، وەک پیت نین. ئەمهش، لە ئەنجامی ئەو تیکە لا بوونه دوورودرێژە مێژوویی یهه هاتوه، کە لە نیتوان گەلی عەرهب و دانیشتوانی ئەو ناوچانە دا پهیدا بوون. دەتوانین، بلتین: ئەو دەنگانەیان لە عەرهبەکانهوه خواستوه. د. « نەبەز »، دەرپاره ی پیتی « ع » دهلت: (هیندی جاریش تپیی « ع » ی عەرهبیی کە دیتە ووشه یهه کوه و لە کوردیدا بەکاریدیتین، ناچارین، هەر به هەمزە بینوسین، چونکه تپیی « ع » لە کوردیدا نییه و لە گۆرنی « e », « e », « u », « u », « i », « i » وه هاتوه. (15,25) ئەمه له نووسینی لاتیندا راسته. بەلام، باوه ر ناگم، لە ئەلفرپیتی عەرهبیدا، لەو رووهوه هیچ جۆره گرفتیکمان هەبێ!

ئە راستیشدا، هیچ ووشه یهه کە لە زمانی کوردیدا، بە پیتی « ع » دەس بێ ناگا، چونکه، « ع » پیتیکی عەرهبیه. تهنیا ئەو ناو و ووشانه نەبێ، کە لە بنه رتدا خۆیان عەرهبین. وەک « عەبدوللا، عەلی، عەزیز، عومەر، عارف ... تاد ». بەلام، لە هیندی ناوچه ی کوردستاندا، تهنانهت ئەو ناوانهش بە پیتی « ح » دهخوتندنهوه، وەک « عەبدوللا، حەلی، حەزیز،

حومەر، حارف ... تاد». کهچی، به پیچه وانه شهوه، ئەو ناوانەیی بە پیستی
 «ح» دەسپێتدەکەن، بە پیستی «ع» دەیانخوێننەوه، وەک «حەسەن -
 عەسەن، حوسێن - عوسێن، حاجی - عاجی ... تاد» (36.63)
 هێندێ جار، لە ناوچەیهکی دیاریکراوی کوردستان، ووشەیهکی عەرەبیی
 وەرەگرن، کەمێ گۆرانی تێدا دەکەن، پاشان بۆ مەبەستیکی دیکە
 بەکاریدێن. بێ ئەوەی بزانی، ئەو ووشەیه لە بنەرەدا لە کوتۆه هاتوو؟
 واتای چیه؟ بۆ نمونە: د. «کەمال فوواد» دەلتی: ووشە «جەحیل» لە
 ووشە «جاهیل» ی عەرەبییە وەرگیراوه. «24.90» لەوانەیه، ئەمە
 وایە. بەلام، باوەر ناکەم، کورد ئەو ووشەیهی بەو مەبەسە بەکارهێناوە.
 چونکە، چەن جارێکم لە رانییه و قەلادزە و دەوروێری گۆی لێ بووه، بە
 لایکی تازه پێگەشتوی تەندروستیان گوتوو، جاحیلێکی قۆزە. واتە:
 لەو ناوچانەدا بە گەنج و هەرزەکار دێ.

سەیر ئەوەیه، د. «حەسەن حەمە عەلی» ناوی، ناوەکەمی خۆی بە دل نەبووه،
 بە «هەسەن هەمە ئەلی» نووسیوه «90،2» وەک ئەوەی بیهوێ، هەر دوو
 پیستی «ح، ع»، لە زمانێ کوردیدا، بە تەواویی پاکتاوکا! دەرپارەیی
 پیستی «ح» تایەر سادق» دەلتی: (پیستی «ح» لە کوردیدا زۆر کەم بە
 کارنەهێنری. ئەتوانین، لە باتی ئەم پێستە، پیستی «ه» بە
 کارینین.) «11.63» هەر وەها، (پیستی «غ» هەر بەم جۆرەیه، ئەتوانین،
 پیستی «خ» لە باتیان بەکارینین) «11.63»

بەلام، د. «کەمال فوواد» دەلتی: (ص/S، غ/g، ح/h: بە بیروپاری
 من نابنە دەنگی بنچینهیی. لە زمانی کوردیدا، یەکەم - لەبەر ئەوەی لە کەم
 ووشە کوردیدا بەدیدهکری. دووهم - گۆرینیان بۆ: س. خ ه نابنە هۆی
 ماناگۆرینی ووشە.) «26-25.90» بە راستیی، هێندێ دید و بۆجۆون
 سەیره! دەبێ، بۆچی لە بری ئەو پێستانە، پیتتیکێ دیکە بنووسین؟! نایا،
 تەنیا هەر ئەو سێ پێستە عەرەبین و پێستەکانی دیکە هەموویان کوردین، وا
 دەبێ، نەیانوسین!!!

هێندێ جار، نووسەرانی کورد، هێندێ ناو یا ووشە کوردیی بە پیستی
 عەرەبیی دەنووسن، ئەو پێستانەیی لە زمانی کوردیدا نین، بەکاریاندا نین. لە

راستیدا، ئەو پیتانە لە گەڵ فۆنیتیکی زمانی کوردیدا ناگونجێن. چونکە، لە زمانەکانماندا، یەک ووشە نابێت، بەو پیتانە بنووسێ، یا ئەو دەنگانەیان هەبێ. لەبەرئەوە، لە بری پیتی « ط »، دوو جوۆر « ت » ی سووک و قوورسمان هەیە، هەر دووکیان هەر بە « ت » دەنوسرێن. بەلام، لە کاتی خۆتندنەوەدا دەنگەکانیان جیاپە. وەک تیبی « ل » وایە، « ل » ی سووک و قەلەومان هەیە. لێرەدا لامە قەلەووەکە، خەوتی لە سەر لامەکە وەردهگری «ل» و بەووە لە لامی سووک جیا دەکرێتەووە.

هەر وەها، هەر دوو پیتی « ث و ص » یش، سووک و قەلەویان هەیە و هەر دووکیان لە کوردیدا، هەر بە « س » دەنوسرێن. بەلام، پیتە عەرەبییەکانی وەک « ض ، ظ ، ذ »، لە کوردیدا تەنیا بە « ز » دەنوسرێن. جا لەبەرئەوەی، هیندی کەس خۆیان وا دروسبون، زمانیان وایە، هیندی جار، ووشە بە پیتی « س » دەسپێدەکا، ئەوان بە « ص » دەریدەبرن. واتە: بە هەلە پیتی « س » بە « ص » دەخۆتێنەووە، ئەوویان شتیکی دیکەپە. بۆ نمونە: هیندی کەس هەن، بە « ماست » دەلێن: «ماست». نیدی خۆ ناگری، لە بەر خاتری ئەوان، زمانەکانمان تیکدەین، ووشە « ماست » لە بری ووشە « ماست »، لە زمانی کوردیدا بەکاربێتێن و بە سەر خەلکیدا بسەپێتێن.

راستە، پیتی « ص » پیتیکی عەرەبییە. ئێمە کورد دەتوانین، لە بری پیتی « ص » پیتی « س » دانێین. بە باوهری من، بەکارهێنانی پیتی « ص » لە زمانی کوردیدا هەلەپە. چونکە، پیت وەک ووشە نییە، تا ئاتاشرێ. راستە دەتوانرێ، لە زمانیکی دیکەووە، چ پیت و چ ووشەش پەخوازێ. بەلام، بە مەرجێ لە گەڵ دەنگەکانی ئەو زمانەدا بگونجێ. جگە ئەووی، ئەو پیتە، لە گەڵ تاییەتکارییەکانی زمانی کوردیدا ناگونجێ، هەمووی چەن ووشەپەکیشمان هەیە، دەنگی پیتی « س » ی تیدا لە پیتی « ص » وە نزیکبێ، ئەو ووشانەش، بە پەنجەپە هەر دوو دەس دەژمێرین. بە شتوویەکی گشتیی دەتوانین، ئەو شتوانە لە بەر پۆشنایی لیکۆلینەووەکی « هورامانی » دا کورتکەپینەووە، پێش چاوی خۆتەرانێ هێژای خەین، کە دەنگی پیتی « س » وەک دەنگی پیتی « ص » وایە.

1. نه‌گهر که‌وته پیتش « ه - ه » هوه و یه‌ک بر‌گه‌یان دروس‌کرد، شتیوه ده‌نگی « ص » وهرده‌گری، وه‌ک: « سد » و « صد ».
 2. نه‌گهر که‌وته پیتش « - ال » هوه و بر‌گه‌یه‌کی دروس‌کرد، ده‌بتی به‌ ده‌نگی « ص ». وه‌ک « سال » و « صال ».
 3. نه‌گهر که‌وته پیتش « ه - ه » هوه، ده‌بتی به‌ ده‌نگی « ص »، وه‌ک: « سه‌وز » و « سه‌وز ». « 138,99 »
- هه‌روه‌ها، ده‌ریاره‌ی ده‌نگی « ص » له‌ زمانی کوردیدا، « زوبیتی » ده‌لتی: (له‌ کوردییی ئیتسته‌دا، ده‌نگی هه‌یه، له‌م ده‌نگه‌ بچی، نه‌وی راستییی، ناتوانین، ده‌قاوده‌ق به‌ « ص » ی‌ عه‌ره‌بیی دانیتین، بی‌جگه‌ له‌ چهن ووشه‌یه‌کدا وه‌کوو « سه‌گ، صدت ... » و زیاتر نه‌م جو‌ره‌ ده‌نگی « ص » ه‌ وه‌ختی په‌یداده‌بتی، که‌ ده‌نگی « س » ده‌که‌وتته پیتش ده‌نگی « ت »، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش ناتوانین، خو‌مان دل‌نیاکه‌مین که‌ ده‌نگی « س » له‌ زمانانی په‌هله‌ویی یا نافیستایی و مادییدا، هه‌روه‌ک « س » ی‌ کوردییی ئیتسته، له‌ دم‌ هاتوته‌ده‌ر و هیچ نه‌بتی جاروباره و له‌ جیرانه‌تییی هه‌ندتی ده‌نگی دیکه‌دا فیکه و ناوازه‌یه‌کی لتی په‌یدانه‌بووه و له‌ ده‌نگی « ص » ی‌ عه‌ره‌بیی نزیکتی نه‌کردوته‌وه. « 59,70 »

لیتسه‌دا ده‌توانین، چهن نمونه‌یه‌کی دیکه‌ش بیتینه‌وه. وه‌ک: « سه‌گ - سه‌گ، سه‌وزه - سه‌وزه ». به‌لام، بو‌ ووشه‌ی « شانسی یا شانص »، نه‌ز هه‌ر دوو ووشه‌که به‌ راست نازانم. چونکه‌ نه‌م ووشه‌یه، نه‌ کوردیییه و نه‌ عه‌ره‌بییه، به‌لکوو له‌ زمانی ئینگلیزییه‌وه وه‌رگیراوه و به‌ « chance - چانس » ده‌نوسری. له‌ به‌رته‌وه‌ی، پیتی « چ » له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا نییه، عه‌ره‌به‌کان ناتوانن، نه‌و پیتسه وه‌ک خو‌ی چۆن هه‌یه، بیلتین و بینوسن، «چ» که‌یان کردووه به‌ « ش » و کوردیش به‌ چاولیتکه‌رییی له‌وانه‌وه به‌کاریدیتنی. هه‌ر چهنده، تازه نه‌و ووشه‌یه به‌و شتیوه‌یه، له‌ زمانی ناخافتن و نووسینی کوردیدا، جیتکه‌ی خو‌ی له‌ نیتو خه‌لکیدا کردوته‌وه. به‌لام، له‌ به‌رته‌وه‌ی ئیمه، پیتی « چ » مان هه‌یه، راستروایه، له‌ زمانه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی خو‌یدا چۆنه، هه‌ر به‌و شتیوه‌یه به‌کاربیتنین. ووشه‌ی چانس، له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا به‌ « حظ » و « به‌خت » دی. زۆر له‌ میژه، نه‌ته‌وه‌کانی « کورد،

فارس، عه‌ره‌ب و ...»، ووشه‌ی «به‌خت» یان به‌کاره‌یتناوه، به‌لام، له راستیدا نازانم، ووشه‌که له بنه‌ره‌تدا، له کام زمانه‌وه وه‌رگیراوه و بلا‌بو‌ته‌وه.

به باوه‌ری من، به هیچ شتیوه‌یه نابیی، نه‌و جو‌زه پیتانه‌ی، له دیالیکت و خواردیالیکته‌کاندا به‌کاردیتترین، له زمانی نووسیندا بنووسرتین.

د. «که‌مال فوواد» ده‌لتی: (له کوردییدا، چهن ده‌نگیتکی تریش به‌ر گوئی نه‌که‌ون، وه‌ک: ص/S له‌م ووشانه‌دا: صد/Sad. صال/Sal. سه‌وز/Sawz. ش‌صت/Sast ... هتد. نه‌گهر له‌م ووشانه‌دا له جیاتی «ص»، «س» به‌کاریتنین، مانای ووشه‌کان ناگو‌رتین و ووشه‌ی نو‌تییان لئی دروس نابیی. له «نه‌سه‌چی» و «نه‌صتی/ک» دا نه‌بیتت ووشه‌ی تر له زمانه‌که‌ماندا نابینم که ئالگو‌رتکردنی ده‌نگی «س» و «ص» تیا‌یا‌ندا بیتته هوی مانا گو‌رتینیان. بو‌نه‌مه‌ش، پیتویست ناکات، تپیتک به‌خه‌ینه سه‌ر نه‌لفویتی زمانه‌که‌مان. هه‌مان قسه‌ش بو‌ «غ» نه‌شیتت. چونکه، له «خار» و «غار» دا نه‌بیتت ووشه‌ی تر نابینم، که ئالگو‌رتکردنی «خ» و «غ» تیا‌یدا بیتته هوی مانا گو‌رتین.

ده‌نگی ط/t و ظ/z له بادینیدا و ث/t و ذ/d له هه‌ورا‌مییدا و ع/c له ده‌زی و پشه‌رییدا، دیسان نایه‌نه ناو نه‌لفویتی زمانه‌که‌مانه‌وه. چونکه، نه‌لفویتی بو‌زمانی نووسین و نه‌ده‌بیات دانه‌رتت نه‌ک بو‌شتیوه و زمانی گفتوگو. له زمانی نه‌ده‌بیی کوردیی رۆژاوا‌یی «کرمانجیی ژو‌ورو» دا، وه‌ک له یه‌کیتیی سو‌قیه‌ت و تورکیا و سو‌ریا به‌کاردیتت، نانووسن طاری/tari «تاریک»، ظارۆک/zarok «منال» ... لئی دنقیسن: تاری/tari, زارۆک/zarok). «20-21, 90» نه‌و ده‌نگانه، چون هه‌ن، با هه‌ر به‌و شتیوه‌یه بیان‌خو‌رتینه‌وه، به‌لام به‌ هیچ شتیوه‌یه‌ک، له نووسیندا به‌کارنه‌یه‌رتین.

هه‌روه‌ها، دوکتۆز ده‌رباره‌ی پیتی «ص» ده‌لتی: (له کوردییدا یان هه‌ر وه‌ک خو‌ی نه‌میتیتته‌وه یان نه‌گو‌رتت بو‌ س/s: له صابون/sabun دا وه‌ک خو‌ی نه‌میتیتته‌وه. به‌لام له صحراء/sahra نه‌بیتت به‌ سه‌حرا/sahra و سارا/sara, صینییه/siniya نه‌بیتت به‌ سینیی/sini). «22, 90»

ههروه‌ها، هیندی ووشه‌ی دیکه‌ی، له سه‌ر پیتی «ط، ض» به نمونه هیناوه‌توه، هه‌موویان عه‌ره‌بین و به‌رانبه‌ره‌که‌یان له کوردیدا هه‌یه. وه‌ک: (طه‌لاق/ talaq، طاووس/ tawus، طابور/ tabur). «23،90»

ئیمه له کوردیدا، له بری سه‌حرا «بیابان» مان هه‌یه. به‌لام، تاووس هه‌ر چه‌نده عه‌ره‌بییه، ئه‌وه‌ته‌ی کورد هه‌یه، هه‌ر پیتی ده‌لتی: تاووس، نه‌ک طاوس. سابوونیش، له به‌نه‌رتدا هه‌ر عه‌ره‌بییه نییه، یا له فارسیی یا له کوردییوه وه‌رگیراوه. گه‌ر ووشه‌ی سینیش له به‌نه‌رتدا عه‌ره‌بی بی و به پیتی «ص» بنووسری، گرنه‌گ نییه، چونکه کورد هه‌ر ده‌لتی: سینیی. پاشان (ضرر/ darar، غضب/ gadab، نه‌بن به زه‌ره‌ر/ zarar، غه‌زه‌ب/ gadab. ارض/ ard، نه‌بیت به نه‌رز/ arz، عه‌رد/ ard، نه‌رل/ arl). «23،90»

له راستیدا، گه‌ر هه‌ر لیکۆله‌ری، باسیتیکی به کوردیی نووسی، ده‌بی، نمونه‌کانیشی هه‌ر کوردیی بن. ئه‌و ووشانه‌ی دوکتۆر باسیانده‌کا، زۆره‌یان عه‌ره‌بین، نه‌گینا له زمانی کوردیدا، هه‌چ ووشه‌یه‌ک نییه، به‌و پیتانه ده‌سپیتکا. به‌رانبه‌ره‌کانیشی له کوردیدا ده‌بن به: زیان، توپه، زه‌وی. بۆ ده‌نگی ئه‌م پیتانه، بۆ ئه‌م ووشه‌ بیانیانه، زمانه‌وانه‌کانی کورد ده‌بی، گوئی بۆ گوندییه‌کاغان رادیرن، بزانه‌ن، چۆن ده‌خین، نه‌ک گوئی له دانیشتووانی شاره‌کان بگرن، جگه له‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بییه، له هه‌موو پرویه‌که‌وه کاری له زمانیان کردووه، به زمانیتیکی تیکه‌لاویش قسه‌ده‌که‌ن!

ئه‌وه‌ی له‌م دواییانه‌دا، پتر سه‌رنجی راکیشام، ئه‌وه‌بوو، هیندی نووسه‌ری ناشاره‌زا، له زمانی کوردیدا په‌یدا بوون، به ئاره‌زووی دلی خویان و به‌پیتی ریبازیتیکی نازانسته‌نه، بی ئه‌وه‌ی بیه‌ر له پاشه‌پۆژی زمانه‌که‌یان بکه‌نه‌وه، هه‌ر پۆژه‌ی بیانوو به پیتی له پسته‌کانی زمانی کوردیی ده‌گرن، یه‌کتیکیان لی توپه‌ده‌ن و به کوردییان نازانه‌ن، به‌لکوو به عه‌ره‌بییه‌یان داده‌نین. ئه‌وه له کاتیکدا، گه‌لانی جیهان هه‌وله‌ده‌ن، گه‌ر ژماره‌ی پسته‌کانیان بۆ زیاد نه‌کری، ئه‌وا به هه‌چ شتیوه‌یه، لیتی که‌م ناکه‌نه‌وه. چونکه، ئه‌وه خۆی له خۆیدا، ده‌وله‌مه‌ندی زمانیتیکی دیاریکراو پیشانده‌دا.

جگه له‌وه‌ی، په‌رکردنی ئه‌و پیتانه، «گرفت، له‌نگیی، که‌موکۆپی و

ناژاوه په کی گهوره ، له زمانې کوردیدا دروسده کا . بۆ نمونه: پیتی « ع » به « ئ » و « ق » به « ک » دهنوسن، گوايه، ئهم پیتانه کوردیی رهسهن نین! دیاره، ئهو جوژه نووسه رانه، ته نیا ئهم چهن پسته سووک و قه له وه تاییه تییه کوردییانه (پ، چ، ر، ژ، ڤ، گ، ل، و...) به کوردیی ده زانن، هه موو پسته کانی دیکه به کوردیی دا نانین، وهک ئه وهی، هه موو پسته عه ره بییه کانیش له بنه ره تدا، عه ره بیی پروت بووبن! له بهر ئه وه ده بینن، « عیراق » به « ئیراک » یا « قه سری شیرین » به « که سری شیرین » دهنوسن!

وه نه بی، ئهم تیورییه تازه بهش، له سه راهای نووسینه که یاندا پتیره وکه ن، به لکوو، سه یر ئه وه یه، له هیندی شوتندا « ع » و « ق » هکان ده سه رنه وه، « ئ » و « ک » له شوینی ئه وان به کار دین! که چی، له هیندی شوینی دیکه ی هه مان نووسیندا، وهک خو یان ده یانه تیلنه وه و ده سکاریان ناکهن. که واته، به پیتی بۆ چوونی ئهو نووسه رانه بی، له مه ودوا ده بی، له مه ودا به « قۆر، قور، قۆل، و... تاد » بلتین: « کۆر، کور، کۆل » و به شاری « مه سقه ت » یش بلتین « مه سکه ت »! که هه ر یه کتی له و ووشانه، واتایه کی تاییه تییه جیا وازی خو یان هه یه! به و پتیه ش به و، زمانه که مان هینده ی دیکه ده شتووتری و پاشا گه ردانیه که زیاتر ده بی، کورد ده لئ: مال خۆی له خۆدا نه بوو، میوانیش رووی تیکرد!

گه ر له جیگه ی پیتی « ق »، له هیندی ووشه وکاتدا بتوانین، پیتی « ک » دانین، وهک (رقوقین: رقوکینه - رکوکینه، لق: لک، ... تا) ئه و ناتوانین، بۆ هیندی ووشه ی دیکه، له بری « ق » پیتی « ک » به کاریتین. چونکه، له لایه که وه روخساری ووشه که تیکه ده دا و ناشیرینیده کا. له لایه کی دیکه شه وه، هیندی جار واتا که شی ده گۆرئ، یا هه ر واتای نابئ. وهک (باسوق: باسووک، بۆق: بۆک، ته قه: ته که، ره ق: ره ک، ره قه: ره که، زه ق: زه ک، شه ق: شه ک، قاز: کاز، قژ: کژ، قرقینه: کرکینه، قۆری: کۆری، قۆری: کۆری، له قه لق: له کله ک، مه شق: مه شک ... تاد) ههروه ها، هه ر دوو ووشه ی « ئاقار و ئاکار »، یه که میان بۆ شوین و دووه میشیان بۆ ره وشت به کار دیتین، گه ر له بری پیتی « ق »، ئاقاره که به پیتی « ک »

بنوسین، ئەوا هەر دووکیان یەک شت دەردەچن و یەک واتایان دەبێ! بەو
 بۆنە یەو، قسە یەکی خۆشی د. « کاوس قەفتان » م بیرکە وتەو. لە کۆرتکدا
 ڕوو لە بەشداران دەکا و دەلتی: ئێو هەولده دەن، پیتی « ق » لە زمانی
 کوردیدا نەهیلن. بەلام، هەموو یەکیکتان بە نیر و میتانەو، بەلانی
 کەمەو « ق » یکتان تێدایە!

هەر چەندە، هیندی لە زمانناسەکانی کورد، لە سەر ئەو باوەرەن، دەنگی
 «ق» لە بنەرەتدا، دەنگیکی کوردیی ڕەسەن نییە. بەلام، جگە لەوێ لە
 میژو، لە زمانی کوردیدا بەکار دێنرێ، لە هەمان کاتیشدا ڕوا ناکەم،
 هیچ جۆرە بەلگە یەکی زمانەوانیی و زانستانە هەبێ، کە ئەو پیتە لە
 بنەرەتدا کوردیی نەبووبێ. چونکە، ئەو دەنگە لە گەلتی ووشە ی کوردیی
 کۆن و نوێدا بە دیدە کرێ. هەر چەندە، دەتوانرێ، هەر دوو پیتە کە « ق » و
 « ک » بە کار بێنرێ. بەلام، تازە ئەو پیتانە ی، هیندی لەو نووسەرانی
 دەیانەوێ، گۆریان گوومەکن، لە زمانی کوردیدا، بە تەواویی جێگە ی
 شیاوی خۆیان کردۆتەو، گەر پەریانکە یین، وەک ئەو وایە، خشتی لە
 بناغە ی دیواری مالتی دەریتین. هەر وەک د، « نەبەز » یش دەلتی: (بە لای
 منەو و باشە، تا دەنگی سووکی « ک » مان لێ هەلکە وتبێ، دەنگی
 قورسی « ق » بە کار نەبەین. تەنانەت لەو ووشە بیگانانە شدا کە « ق »
 یان تێدایە و هاتوونەتە زمانە کەمانەو. بۆ وێنە تا ووشە « خەلک » مان
 هەبێ، ووشە ی « خەلق » بە کار نەبەین.) «78-77،23»

لە کۆتایی ئەم دەمەتە قتییه دا، دەلیم: با، ئیمەش وەک « میسر » ییەکان،
 تا دەتوانین، زمانە کەمان ڕەوان و ئاسانکە یین. ئەوان لە ناخافتندا، بە
 جۆری دەدوین، لە نووسینیشدا بە جۆرتکی دیکە دەنووسن. بۆیە،
 دیالیکتە کە یان لای خۆیان، عەرەب زمانەکانی دیکە و ئەوانە ی عەرەبیش
 دەزانن، و ناسک و شیرین کردوو، مرقۆف هەست بە قورسایی و سەختییە ک
 ناکا، کاتی گۆتی لەو دیالیکتە دەبێ. هەلبەتە، هەر هەمان ئەلفووبی
 عەرەبی بە کار دێن، بە هەمان زمان دەنووسن، هەمان ڕێنووس
 پێرەو دەکەن، کەچی، لە چا و دیالیکتەکانی دیکە ی عەرەبیدا، جێگە ی
 تاییە تی خۆی هەیه.

بۆ نمونە: ئەوان لە کاتی ئاخافتندا، لە بری پیتی «ذ»، پیتی «د»، لە بری پیتی «ث» پیتی «س» و لە بری پیتی «ق» پیتی «ئ» بەکار دیتن. بەلام، لە کاتی نووسیندا، ھەر ھەمان پیتەکانی «ذ، ث، ق» دەنووسن. ئیمەى کوردیش دەتوانین، لە کاتی ئاخافتندا، دەنگی پیتی «ص» دەرپرین، بەلام، لە نووسیندا، ھەر پیتی «س» بنووسین!

ھەموو ئەو پیتانەى بە کوردیی دادەنرتن، وەک: «پ، چ، ژ، ڤ، گ، ل، و، ئ» ھیتدیکیان لە زمانە ئێرانییەکان و ھیتدیکی دیکەشیان لە زمانە ھیندۆ ئەوروپایی یەکاندا ھەن. بەلام، ئەم پیتانە لە زمانى نووسینی عەرەبیدا نین. کەچی، لە زمانى ئاخافتنى عەرەبیدا ھەن. ھەر چەندە، لەم دواییانەدا، میسراییەکان ھیتدی پیتی وەک «پ، چ، ڤ»، لە نووسینی ناودا بەکار دیتن، جا نازانم، لە زمانى کوردییانەوہ خواستووہ، یا لە زمانى دیکەوہ وەریانگرتووہ، یا ھەر خۆیان دایانھیتان؟!!

لە دیالیکتە جۆر بە جۆرەکانى زمانى کوردیسدا، ھەر دوو پیتی «ڤ» و «ژ»، زۆر بە روونى لە نووسینە کۆنەکاندا دەر دەکەوێ. بۆ نمونە:

(زمانى کوردی ھەورامانی نیتو «یارەسان» پرە لە ئاوازەى دەنگى «ڤ» و «ژ») «46,99»

نمونەى ئەو دوو پیتە، لە پەرتووکی «عەلى ئیلاھىی» ەکان دەبینین، کە پتر لە ھەشت سەدە لەمەوبەر «578 ک/1182ز» نووسراوہ. (لە نمونە شیعەرەکانى سەیدای ھەورامیى یەکەمدا، ئەو دەنگانە کە لە «یارەسان» دا بەدیدیە کەرتن، لیتەرش ھەن. واتە: بوونى دەنگى «ڤ» بە زۆرى و بەکارھیتانى «ژ» لە جیاتى «لە» و بە زۆرى بەکارھیتانى راناوى «ئەز» لەگەڵ بوونى موڤرەداتى عەرەبى ھەورامانى زۆر کۆندا، بە تەواوى بە پیتچەوانەى ھەورامانى دەمى «شیتخ شەھابەدین» و سەیدای ھەورامىى دووم و بیتارانى و مەولەوى، کە ئەو جۆرە دەنگانە بەدى ناکرتن و وەک ھەورامانى ھەورامانى تەخت دەنگ و ووشە و موڤرەدات بەدیدیە کەرتن. بە شتوہیەكى روونتر ئەو ئالوگۆرەى بە سەر زمانى کوردی ھەورامانىدا لە ماوہى «800» سالتیکدا ھاتووہ، تەنیا لایەنى دەنگى گرتۆتووہ ...) «45, 100 - 46»

دیاره ئەمەش، ھۆکەمی بۆ پەیدا بوونی ئایینی ئیسلام دەگەرێتەو. بە ھۆی ئەو ئایینەو، زمانی عەرەبیی لە کوردستاندا بلاو بۆتەو و کاریکی زۆری لە زمانی کوردیی کردوو. ھێندێ لە پێتەکانی زمانی عەرەبیی، جیگەیان بە ھێندێ لە پێتە کوردییەکانی وەک « ڤ » و « ژ » تەنگکردوو.

بۆیە، لە دوای ئەو میژوووە، نەک ھەر لە ناوچەی ھەوراماندا، ئەو پێتانە کەم بەکارھاتوون، یا ھەر بەکار نەھاتوون. بەلکوو، لە سەرانسەری رۆژھەلاتی کوردستانیشدا، بە کاریتیکرنی زمانی عەرەبیی لە زمانی فارسیی، ئەو دەرکەوتە زمانەوانییە، بە ئاشکرا دەبینرێ. (زمانی ئایینی تازە، « دەنگ » ی وای تێدا بوو، لە زمانەکانی « ئێرانی » دا بەرچاو نەدەگەوت، گومانی تێدا نییە، کورد یا فارسیکی سەرەتای ئیسلامەتی، تا ماوہیەکی زۆر نەیتوانیو، ئەو دەنگانە وەکوو عەرەبێک تەلەفوزیکا، فارسەکان و گەلێ نەتەوہی موسولمانی ئیستەش، ئەو دەنگانەیان وەکوو خۆی بۆ ناگوترێ. بەلام، کورد دەنگی « ض » ی لێدەرکەوی، ئەوانی دیکەیان بە چاکیی بۆ دێ و دەیلتین، بە جوۆی وەکوو دەنگیکی ئەسلی زمانی کوردییان لێھاتوو، نەک ھەر ئەوەندە و بەس، بەلکوو، گەلێ ووشە پەتی کوردیی، ھەندێ لە دەنگەکانیان - « ک یا گ » ی کوردیی بە « ق » ی عەرەبیی - گۆریو تەوہ بەو دەنگانە ی کە زمانی ئایینی تازە ھێناونە کوردستان. « 35، 70 - 36 »

دەنگی پیتی « ڤ »، لە ھێندێ ووشە بەشەدیالیتکتی « ھەورامانیی » کۆن و « بادینانیی » دا، زۆر بە روونی دیارە و دەبیسرێ، بۆ نمونە: ھەورامیی کۆن (نامۆفە، سەرۆفە، ژبۆفە، یۆفە، ئاڤی) لە بادینانیدا بوون بە (ھاتەفە، سەرڤە، ڤمژڤە یا ژبۆڤە، پێکڤە، ئاڤ) « 130، 63 » بەلام، وەک گوتمان: ئەو پێتە کوردییی یە کۆنە، بە کاریتیکردنی زمانی عەرەبیی بە گشتیی و زمانی فارسیی لە رۆژھەلاتی کوردستان بە تاییەتی، وردەوردە، دەنگی پیتی « ڤ » ی کزکرد و پیتی « و » جیگە ی گرتەو.

دەربارە ی ھەر دوو پیتی « و » و « ڤ » لە ھەر دوو لڤەدیالیتکتی « سۆرانیی و بادینانیی » سەر بە بەشەدیالیتکتی « کرمانجیی سەروو و ژووروو » دەتوانین، چەن نمونە یەک بێنینەو: (ئاو - ئاڤ. سۆلاو -

سۆلاڧ. ھاوین - ھاڧین. ھەویر - ھەڧیر. نیو - نیڧ. سیو - سیڧ، کاروان - کارڧان. کەوان - کڧان. چاو - چاڧ. نوڧژ - نوڧژ. دارەوان - دارڧان. باوی « بادام » - باھیڧ. شەو - شەڧ. ئاواویی - ئاڧاھی. بلاو - بەلاڧ. شیو « چیشت » - شیڧ. مرۆ - مرۆڧ. تەون - تەڧن. داو - داڧ. ھەنگاو - گاڧ. زیو - زیڧ. گاوان - گاڧان. شوان - شڧان. شوانکارە - شڧانکارە. دەو « دەم » - دەڧ. میوان - میھڧان. ریتی - ریتی. ناو - ناڧ. ژوان - ژڧان. پیتوان - پیتڧان. ئاوا - ئاڧا. رۆژئاوا - رۆژئاڧا. پیتلاو - پیتلاڧ. رەزەوان - رەزەڧان. تەور - تەڧر. مەلەوان - مەلەڧان. « 54, 63 »

لە راستیدا، گەر ئەم دوو لقە دیالیکتە، لە ڕێگەی ئەم چەن وو شەبەو، لە گەڤ زمانی کوردیی و فارسیدا بەراوردکەین، جیاوزییەکی گەورە نابینن. ئەمەش ئەوەمان بۆ دەسەلمێت، کە زمانی کوردیی و فارسیی، لە بنەچەدا ھەر یەک زمان بوون. پاشان، لە ئەنجامی ئەو گۆرانکارییانەی بە سەر ھەر دوو زمانە کەدا ھاتوون، لە گەڤ تێپەرپوونی رۆژگاردا، بە تەواویی جیاپوونەتەو، ئەورۆ وەک دوو زمانی جیاواز دادەنرێن، ھەر وەک چۆن « سۆرانیی و بادینانی » ش، وەک دوو لقە دیالیکت جیاپوونەتەو و تەماشادەکرتن.

سەیر ئەو ھەبە، کوردەکانی رۆژھەلاتی کوردستانیش، چاو لە فارسەکان دەگەن، لە بری پیتی « ڧ »، پیتی « و » بە کاردێن. بۆیە، ھەر وو شەبەک پیتی « ڧ » ی تێدایە، ئەوان بە پیتی « و » دەنووسن و دەبخوێننەو. بۆ نمونە: (ئەڧین - ئەوین، ڧییەنا - وینا، ڧیدیۆ - ویدیۆ، ئاڧیستا - ئاوتیستا، تیلیڧیزۆن - تیلیویزیۆن ... تادا) وەک ئەو ھەبە، ئەو پیتە کوردیی نەبێ! کە ئەمە خوێ لە خوێدا، نیشانەکی گەرەلاوژییەکی گەورە « ڧ V » لە باری فۆنۆلۆژییەو کۆتترە لە « و W »، ھەر و ھا، لە سەر زمان شیرینتر و جوانترە و لەو ھەش بترازی، زۆری زۆری نەتەو ھەبە کورد بەو جۆرە دەریدەپێت. « 59, 23 »

جا نازانم، ئەو پیتە بۆ دەسپێنەو؟ ئایا، ئەم کارە لە ژێر کارتیکردنی زمانی فارسیدا دەگەن، یا ھەر بە ئارەزووی دلای خۆیان وای دەنووسن و وەک

چۆلەکه ملی ئەو پیتە کوردییە هەلەدەکێشن؟! ئەو لە کاتیگدا، ئەو پیتە پیتیکی کوردیی ڕەسەنە و زۆری زۆری کورد، لە هەموو دیالیکتەکاندا بۆ ناخافتن و بە هەر دوو پیتە عەرەبیی و لاتینییەکەش، لە نووسیندا بەکاریدین.

لە بەشەدیالیکتی « هورامیی » شدا، ئەو کارتیکردنە بە ئاشکرا دەبینن. بۆ نمونە: ئەو ووشانەی لە هۆنراوەکانی سەیدای هورامیی و لە هورامیی کۆندا، دەنگی « ث » یان تێدابوو، لە هورامیی نوێدا، بە دەنگی « و » گۆراون. وەک: هورامانی کۆن (ئاغاز، تەقە، لکنا، ژێقۆ، تاقام، لەنجیقە، زنجیقە، یقێقە، قەیقە) هورامانی نوێ (ئاواز، تۆه، لکناو، ژێقوو، تاوام، لەنجیقوو، زنجیقوو، یوتوو، وەیقە « وەپو ») « 131, 63 »

یەکی لە خەسلەتەکانی زمانی کوردیی ئەوێ، بە شتوێکی بەردەوام لە گۆراندا. جا ئەو گۆرانکاریانە، چ لە زیادکردن و چ لە کمکردنی پیت و دەنگەکاندا بێ. لەبەرئەو دەبینن، هەمیشە زمانەکه مان بە دوا کورتکردنەوەدا دەگەڕێ، بەرەو ئاسانتەر دەرا، تا لە پاشەرۆژدا ئاسانتەر و ئاسانتربش دەبێ. ئەم خەسلەتە ئەک هەر تەنیا، لە زمانی کوردیدا هەیە، ئەک هەر تەنیا لە نووسینی کوردیی، بە پیتی عەرەبییدا هەیە، بەلکو، لە زۆری زمانەکانی جیهاندا هەیە، لە نووسینی کوردیی بە پیتی لاتینییدا هەیە. بۆ نمونە:

ئەو پیتانەی لە ناخافتندا سواوون و ئەماون، باشتروایە، لە نووسینیدا نەنووسرین، تا بە کوردییەکی ئاسانتەر دەڕپین و لە سەر زبانی شیرینترین. بە پیتی عەرەبی دەتوانین، لە بری « دەستنیشانکردن، دەستنووس، مەبەست، دەست، ڕاوەستە، کەرەستە، ڕابکە، ئیشبکە، مالت ئاوا، ڕۆژئاوا، خۆزئاوا و ... تاد » بنوسین: « دەسنیشانکردن، دەسنووس، مەبەس، دەس، ڕاوەسە، کەرەسە، ڕاکە، ئیشکە، مالاوا، ڕۆژاوا، خۆزاوا و ... تاد » بە پیتی لاتینیش وەک:

Destgeh - Desgeh
Dotmam - Domam
Destmal - Desmal

Cendik - Denik

Bincegn - Biceng

Cehwar - Cihar «83.18»

ههروهها دهتوانین، بلتین: پیتی «ت» پتر بو دلنیایی له راستیی ووشه و دروستیی تیگه یشتنه کان به کار دینرئ. نه گینا، هیچ له واتای ووشه که و رسته که ناگوړئ. به تایه تیی، کاتئ کردار تیکی «ئسته – Present مان دهبی، کوتایی به پیتی «ت» دئ، نهک هیچ جوړه زیانئ به زمانه که مان ناگه یه نئ، به لکوو هیچ جوړه هه له به کیش دروس نابئ و ناواز و موسیقای ووشه که ش، له سهر زبان شیرینتر دهبی. بو نمونه:

تو پیتشمه رگهیت : تو پیتشمه رگه ی. تو رابه ریت : تو رابه ری.

بو نه وهی زمانه که مان، لای خو مان و لای نه و بیانیا نهی ده یانه وی، فیری زمانی کوردیی بن، به ته وایی ناسانکه یین، پیتوسته، چون قسه ده که یین، هر به و شتیوه ش بنوسین. له به رنه وه پیتش نیاز ده که م، هیندی پیتی کونسوزنانتی وهک «ت. د. ک. ه» ههن، له ناوه راست یا له کوتایی ووشه دا دین، باشر وایه، به گوته ی توانا و له و شوتنانه دا که اتا و دهنگی ووشه که ی پت تیک ناچئ، نه نو سرتین. زوره ی زوری کورد، له زوره ی کاتدا، له ناخافتندا پیتی «ت» ده رنا بپن. له به رنه وه، له و جیگه یانه ی پیتی «ت»، له ناوه راست یا له کوتایی ووشه دا دئ، هیندی جار، له سهر زبان قورسه و هیندی جاری دیکه ش، شتیکی زیاده و پیتوست ناکا، بگوترئ و بنوسرئ. بویه ده توانین، چون قسه ده که یین، هر به و شتیوه یه ش بنوسین. نه مه ش دوو که لکی بو زمانه که مان هه یه: له لایه که وه، ووشه کان له سهر زبان ناسانتر، ره وانتر و خو شتر ده بن. له لایه کی دیکه شه وه، چ لای خو مان و چ لای نه و بیانیا نهی ده یانه وی، زمانی کوردیی فیرین، زمانه که مان ناسانتر ده کا. له م بواره دا ده توانین، که لک له به شه دیالیتیکی هه ورامیی وهر گرین. بو نمونه: له «سوزانیی» دا ده لتین: (بابیت، ده ست، ده سته س... تاد). به لام له «هه ورامیی» دا ده لتین: (بابی، ده س، ده سه سه... تاد) باوه ریش ناکه م، شتیوه ی یه که م له شتیوه ی دووم شیرینتریی، یا به قرتاندنی «ت»، زمانه که مان تووشی هیچ جوړه زیانئ بی!

نهم کورتکردنه و یهش پتر، له کاتی کهسی دووه می کرداری رابردوی تی نه پهدا دهرده کهی. به تاییه تیی، نهو کردارانهی به پیستی « ی » کوتاییان دئی. لهو کاته دا، « یت » وهرده گری. وهک نهوهی بلیتین: « چوون - چووم، چوو »، تا ئیره هیچ گوزانیکي تیدا ناکری. به لام ده توانین، بو کهسی دووه م، له بری « چوویت » بلیتین « چوی ».

له کرداری ئیسته دا، جوریکي دیکه ده بی، هیچ پیونه ندیه کی به باری کرداره کهوه نییه، ج تیتپه ری یا تی نه پهر بی، « ی » کهسی دووه م هر وهرده گری. بو نمونه: « خواردن - ده خویت، ده خوی. نووستن - ده نوویت، ده نوی. نووسین - ده نووسیت، ده نووسی ».*

نهوه جگه له وهی، کورد هه می شه، له کاتی کرداری « فه رمان » یا داواکردنا، هه رگیز نهو « ت » به کار نایه تی و نه یقرتینتی. وهک: ده بیت، خۆت بشویت، ئینجا بنویت. ده بی، خۆت بشوی، ئینجا بنوی.

لیره دا، چهن نمونه یهک، له سه ر کورتکردنه وهی هیندی پیت دینینه وه : پیستی « ت »: (ده یکوژتیت - ده یکوژتی، ده پروات - ده پروا، ده خوات - ده خوا). پیستی « ک »: (یه کیتک - یه کتی، رۆژتیک - رۆژی، که سیک - که سی). پیستی « د »: (به غداد - به غدا، ده نواند - ده نوان، ده رواند - ده روان). ههروه ها، هیندی جار، پیستی له ناوه رستی ووشه دا دئی، ده توانین، له نووسیندا بیقرتینین و نه ینووسین، وهک پیستی « ه »: (سه رده هیتان : سه رده رده هینتی - سه رده ردینتی، سه ریده رهیتنا - سه ریده رهیتنا، سه ریانده رهیتنا - سه ریانده رهیتنا. نمونه هیتانه وه: نمونه ده هینیتته وه - نمونه دینیتته وه. پیکهیتان: پیکهینتی - پیکینتی.)

* کاتی خوی، نامه یه کم بو به رتوبه رانی مانگنامه ی « په یام » نارد. له به شی « په یامی خوینهران » ژماره ده بلاوکرایه وه. ویستم، هاوکارییان له گه ل بکه م، که چی، کاره کم به خراب لی وهرگیرا. « 65 » جار دهسکاریی هر دوو پیستی « ت، ک » ی کوتایی ووشه کانیان کردبوو. گوایه، هه له ی رینووس و ریزمانیان بو پاسکردوومه ته وه! و لاممدانه وه. به لام نه منارد. بویه لیره دا بلاویده که مه وه، چونکه، پیوه ندیه کی راسته و خوی به م باسه وه هیه. ته ماشای ل 546 بکه.

هیندهی لهو بارهیهوه سه‌رنجمداره، زۆریه‌ی کورد له قسه‌کردندا، ده‌لین : «ده‌سم نه‌شتوو» ، کهم ده‌لین. «ده‌ستم نه‌شتوو» . یا ده‌لین: «ده‌سخۆش، ده‌س خۆشبی، ده‌سی خۆشبی» . که‌متر ده‌لین: «ده‌سخۆش، ده‌ست خۆشبی، ده‌ستی خۆشبی» . چونکه، کاتی دوو پیتی کۆنسوانت، به‌ دوا‌ی یه‌ک‌دی‌دا دین، دوو‌ه‌میان له‌ سه‌ر زبان قورسه‌به‌ت، وه‌ک پیتی «ت» که‌ دوا‌ی پیتی «س» دێ. هه‌روه‌ها، «دروس‌م‌کرد، دروس‌م‌کرد، دروس‌م‌کرد، دروس‌م‌کرد» ، له‌ «دروس‌م‌کرد، دروس‌تی‌کرد، دروس‌تیده‌کا» ، له‌ سه‌ر زبان ئاسانتر، ره‌وانتر و خۆشتره‌ . ئایا چاکتر نییه‌ ، هه‌موو لایه‌کمان به‌ وردی، سه‌رنجی زمانه‌که‌ی خۆمان به‌هین، کورد چۆن ده‌دو‌ی و چۆن ده‌نووسێ، ناوی شته‌کان له‌ راستیدا چۆن ده‌با، هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ ناویان به‌رین و بیان‌خوتینه‌وه‌ و تۆماریان‌که‌ین!!

له‌ هه‌مان کاتیشدا، هیندی وشه‌ هه‌ن، ده‌توانین، کورتیان‌که‌ینه‌وه‌، بێ نه‌وه‌ی واتا‌کانیان تیک‌چن، له‌ سه‌ر زمانیش ئاسانتر و ره‌وانتر ده‌بن. وه‌ک (ئه‌گه‌ر - گه‌ر. ئه‌گه‌ر چی - گه‌ر چی. ئینجا - جا. بێجگه‌ - جگه‌. چاکتر - چاتر. چه‌ند - چن. خۆژئاوا - خۆراوا. رۆژئاوا - رۆژاوا. نه‌وه‌کوو - نه‌ک. هه‌تا - تا. هه‌تاهه‌تایه‌ - تاهه‌تایه‌. هینی - هی. وه‌کوو - وه‌ک. یاخود - یا. یان - یا. مرۆف - مرۆ و... تاد)

ده‌باره‌ی نه‌و ریتنوسه‌ی، له‌ ساله‌کانی هه‌فتادا، بۆ نووسینی زمانی کوردی، له‌ لایه‌ن «کۆر» هوه‌ دانرا، تا ئه‌ورۆ ته‌نیا وه‌ک یادگاری سه‌یره‌کری. چونکه، نه‌ک ئیسته‌، هه‌ر که‌س پتیره‌وی نا‌کا، به‌ل‌کوو ته‌نانه‌ت، نه‌وانه‌ی داشیاننا، خۆشیان پتی نانوسن! نه‌مه‌ش، له‌ به‌ر نه‌وه‌ بوو، شتوازیکی گه‌لێ نا‌شیرینی هه‌بوو. کاتی، به‌ لاسایی‌کردنه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بیی، له‌ بری دوو «و» یا دوو «ی» نیشانه‌یان له‌ سه‌ر پسته‌کان داده‌نا، یا چو‌کله‌ی پیتی «پ»، له‌ بری نه‌وه‌ی له‌ ژیر پسته‌که‌دا بێ، له‌ سه‌ر پسته‌که‌ دا‌یانه‌نا، که‌ نه‌وه‌ یه‌که‌م: ریتنوسیتی زۆر نا‌شیرین بوو. دووهم: وه‌ک «تایه‌ر سادق» و د. «جه‌مال نه‌به‌ز» یش ده‌لین: (پیتی پتی گران، نیشانه‌که‌ی له‌ ژیره‌وه‌ بێ با‌شتره‌، تا‌کوو له‌ گه‌ل پیتی «ز» یا پیتی «ژ» به‌ هه‌له‌ نه‌چین.) (11, 63)

پاشان ده‌توانین، له نه‌ندامانی کۆر پیرسین، ئایا، چوکلّه له ژیریا له سهر «ر» که بی، چی له باسه که ده‌گۆرئ؟ ئایا، بهو بریاره‌یان، چ شتیکی نوټیان له نووسین و ریتنوسی کوردیدا داهینا؟

زۆر پتویسته، جیاوازی له نیوان، له لایه‌که‌وه «پیت» و «ده‌نگ»، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، «پیت» و «فۆنیم» دا بکه‌ین. راسته، به روواله‌ت، ههر دووکیان وه‌ک یه‌ک وان. به‌لام، له راستیدا، له یه‌کدی جیاوازن. بۆیه، له سهره‌تادا پتویسته، پیتاسه‌ی ههر یه‌کتی له‌و سئ زاراوه‌یه بکه‌ین و چه‌ن نمونه‌یه‌کیشیان له سهر بیتینه‌وه.

له راستیدا، ماوه‌یه‌کی زۆر نییه، جیاوازی له نیوان «ده‌نگ» و «پیت» دا ده‌کرئ. به‌لکوو، (زانایان تا نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌میش، «ده‌نگ» و «پیت» یان له یه‌کدی جیا نه‌کردبۆه، ئه‌مه و زمانناسانیش، له نیوه‌ی دووه‌می هه‌مان سه‌ده‌دا، بۆ له یه‌کدی جیا کردنه‌وه‌ی «پیت» و «ده‌نگ»، کیشه‌یان هاته پیتش و پاش کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌میش، له نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی بۆ دۆزینه‌وه‌ی شته نانا‌شکرکان به نه‌نجامبگه‌ن، که ههر له رتگه‌ی تیوری فۆنیتیکیدا "فۆنیم" دۆزرایه‌وه.)

«29,3»

پیتشتر، به درتژی باسی پسته‌کاغان کرد. به‌لام، با ئیسته بزانی، مه‌به‌سمان له «ده‌نگ» و «فۆنیم» چیه؟ «زوبیتی» ده‌لتی: (زمانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی سهر رووی ئه‌م زه‌مینه، وه‌کوو دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی وایه و «کل» تیکه که له «جزء» ان پیتکه‌ساتوه، ئاتۆمی زمانان ده‌نگه‌کانی ههر زمانیکه، ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که نه‌ختی زیاتر خورده‌که‌ینه‌وه ده‌بی بلیتین: که ئاتۆمی زمانانیش ئه‌و «جزئه لایه‌ته‌جزئه» نییه، وه‌کوو دپته به‌رچاوان، چونکه زانستی فیزیا ده‌میکه روونی کردۆته‌وه «ده‌نگ» له له‌رینه‌وه‌ی شتیک په‌یدا ده‌بی «زه‌زه‌بات نه‌لصه‌وتیه» وه‌ک ده‌بینین، ئه‌و ئامرازانه‌ی مۆسیقی که «ژئی» یان هه‌یه وه‌کوو تار، عوود، که‌مانچه ... تا به ئامرازی تایبه‌تی میسرزاب «بۆ تار و عوود» و ئارشئ «بۆ که‌مانچه» له ته‌له‌کانیان نه‌ده‌ن و نه‌یان له‌ریتنه‌وه ده‌نگیان لیه‌ نایه، له مه‌سه‌له‌ی ده‌نگه‌کانی زمانیکدا ئه‌وه ئامرازانه‌ی مۆسیقا گه‌رووی ئینسانه

که هندی « ژتی » ی تیدایه « ئەلشەوتار ئەلصەوتیه » به ههوایهکی له دهروندا دیتەدەر دهکەونه لەرینهوه. (پاشان دەلتی: (بۆیه کورت و کرمانجیی دەلتیم: دەنگەکانی هەر زمانیک له لەرینهوهی ژتیکانی دەنگی گەرووی ئەم ئینسانانە پەیدا دەبێ، که بهو زمانە قسەدەکەن و ئەم لەرینهوه به پێچوپەناکانی ناو قورگ و دەمی ئینساندا تیدەپەرێ، تا دەگاتە ئەو شۆنەیی هەر دوو لێو پێکەوه دەنووسین. «57،70»

دەربارەیی پێناسەیی « دەنگ » و « فۆنیم »، د. « کهمال فوواد » دەلتی: (دەنگ « phone »: پچووکتەری یەکانەیی وتە. تیپ « grapheme », type «: وێنەیی دەنگە و پچووکتەری پارچەییە له نووسین. فۆنیم « phoneme »: پچووکتەری یەکانەیی دەنگی زمانە، که گۆرینی له ووشەییە کدا ئەبیتە هۆی گۆرینی مانای ئەو ووشەییە. «2،90»

سەبارەت به پێوەندیی نێوان « پیت و فۆنیم »، گەلتی شارەزای وەک: «جەلادەت بەدرخان و د. کهمال فوواد » دەلتین: (له زانستی زماندا، راستەین شێوهی نووسین ئەوهیه، که بۆ دەرپڕینی هەر یەکانەییەکی دەنگیی، یەک تیپ به کارپیت. «3،90» بەلام، باشتر شتیکی و باری دەنگی پیتەکان شتیکی دیکەیه. بۆیه، هێندێ جار دەبینین، یەک پیت، دوو دەنگی ههیه. ئەم خەسلەتەش پتر له پیتە عەرەبییەکاندا دەردهکەوێ و له پیتی لاتیندا ووندەبێ. هەر وهه وهه، ئەم خەسلەتە ته تەنیا هەر له زمانی کوردیییدا ههبێ، بەلکوو له گەلتی زمانەکانی دیکەیی گەلانی جیهاندا ههیه.

بۆ ئەوهی باشتر، له جیاوازیی نێوان دەنگ و پیت بگهین، لێره دا نمونەییەک دێنینهوه: ووشەیی ئینگلیزیی « Fox » له سێ پیت پێکھاتوو. بەلام، چوار دەنگی ههیه. چونکه، « X » به تەنیا دوو دەنگی وەک « ک ، س » وەردهگرێ. لێره دا دەبینین: ژمارەیی دەنگ و پیت جیاواز و دەنگ و فۆنیم، وەک یەکن.

دەنگ له زمانەکانی جیهاندا، بایەختیکی گەلتی زۆری یێ دەدرێ. چونکه، (دەنگ بەردی بناغەیی ههموو زمانیکە و ئەو دەنگانەیی ئیسمرۆ له زمانی کوردیییدا هەن « رەسەن و نارەسەن » بەروبووی تەطوری سەدان سالە، که پێداویستی زمانەکه مان سەپاندوو یه تیی و له قانەنی بەردی بناغەیی دیوار

یا خانوو باش نییه.) «60،70 - 61» بهلام، به مهرجی له گه‌ل ده‌ستووری زماندا بگونجی. نه‌ک، هه‌ر که‌سی ده‌سی پینوس بگری، ماف به خوی بدا، به راست و به چه‌پدا، وه‌ک ناشی کپتوه ده‌نگ، پیت و ووشه ده‌رفرتینی! نه‌وه‌ی گومانی تیدا نییه، هه‌ر پیتی ده‌نگیکی تاییه‌تی خوی هه‌یه. له هه‌مان کاتیشدا، به‌گوتیه‌ی جیگه‌ی نه‌و پسته، له سترکتووری ووشه‌یه‌کی دیاریکراودا، ده‌نگه‌که‌ی ده‌گۆری. واته: پسته جیاوازه‌کان، کار له ده‌نگی یه‌کدی ده‌که‌ن. «زوبیحی» ده‌نگه‌کانی زمانی کوردیی به‌سی ده‌نگ داده‌نی. بهلام، ده‌لی: (به لای منه‌وه ده‌بی نه‌م ده‌نگانه‌ش «واته: ده‌نگی ط، ظ» به‌بهرینه‌ ناو ده‌نگه‌کانی کوردییه‌وه، به‌م جوژه ده‌نگه‌کانی زمانی کوردیی ژماره‌یان ده‌بیته سیودوو ده‌نگ) «63،70» به‌لگه‌شی بۆ نه‌مه نه‌وه‌یه، گوايه نه‌م دوو ده‌نگه له دیالیکتی باکووردا هه‌یه. راسته، له دیالیکتی باکووردا، نه‌م دوو ده‌نگه ده‌بیسری، بهلام، نه‌م بۆچوونه هه‌له‌یه. چونکه:

یه‌که‌م: نه‌و ده‌نگانه ته‌نیا له ناخافتندا ده‌رده‌که‌ون، وه‌ک پیت، له نووسیندا به‌کاری نایه‌ن.

دووه‌م: نه‌و ده‌نگانه ده‌نگیکی کوردیی ره‌سه‌ن نین، به‌لکوو له نه‌نجامی تیکه‌لاوی دانیشتوانی ناوچه‌کانی باکوور و گه‌لی عه‌ره‌ب په‌یدا بوون. سییه‌م: نه‌وان به‌ پیتی لاتین ده‌نوسن، نه‌و دوو پسته ده‌نگه‌کانیان به‌ پیتی لاتین نانوسری و ده‌ر ناگه‌ون.

ئینجا، با بزانی، جیاوازی له‌ نیوان «ده‌نگ» و «فونیم» دا هه‌یه، یانا؟ ده‌نگ - Phone (هه‌موو ده‌نگی ناگرتیه‌وه، به‌لکوو مه‌به‌س نه‌و ده‌نگه‌یه، که له ناخافتندا به‌کار دیتری، وه‌ک که‌ره‌سه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی گفتوگۆکردن، ئیتر نه‌و ده‌نگه کۆنسۆنانت بی، یاخود بزوتین.) «73،99 - 74»

هیندی له‌ زماناسان پیتیان وایه: (فونیم چه‌پکی ده‌نگی ناخافته.) هیندیکی دیکه له‌و باوه‌ره‌دان: (فونیم نه‌و ده‌نگه‌یه، که واتای ووشه ده‌گۆری.) هیندیکی دیکه‌ش ده‌لین: (فونیم، نه‌و ده‌نگه‌یه، که توانای به‌خشینی واتایه‌کی تاییه‌تی هه‌یه، له ناو چه‌پکی ده‌نگی تاییه‌تی ناخافتندا.) «77،100»

(زاناکانی زمان، کۆنسۆنانتهکان و بزۆینهکان به فۆنیم دادهنن. «77,100» بۆ نمونه: هەر دوو ووشە «شەن» و «شەم» دیننەوه. له پرواله تدا مۆسیقای دەنگەکانیان، له کاتی ناخافتندا وەک یەک وان بهلام، له راستیدا، جیاوازییەک له نێوان دەنگی «ن» و دەنگی «م» دا هەیە. دیاره، هەر له بەر ئەوهشە، له رووی واتاوه جیاوازییان هەیە. بۆیه دەبێ، هەر دوو دەنگەکه، دەنگی «م» و دەنگی «ن»، هەر یەکەیان به فۆنیمیکێ جیاواز داننن.

فۆنیم، چەن پرواله تیکێ هەیە (جۆره ناوازیکی تایبەتیی له نێو چە پکێ یاخود له پرزە چە پکێ دەنگی ناخافتن له کاتی گۆگردندا، واتایەکی تایبەتیشی له نێو ئەو چە پکە دەنگانە و به هۆیانەوه هەیە ..) «78,100»

هەموو ئەو دەنگانەش، پێبەپیتی گۆرانکارییه مێژوویی و کارەساتە نەتەوهیی یەکان گۆراون. له سەردەمێکدا هیندی دەنگ له زمانە کۆنەکانی گەلانی ئێراندا هەبوون، ئەورۆ نین. به پێچهوانەشەوه هەر راستە. واتە: له سەردەمێکی دیاریکراودا، هیندی دەنگ نەبوون، کەچی ئەورۆ پەیدا بوون، له دەنگە ڕەسەنە کۆنەکانیش، لەم زمانانەدا پتر جێگەیی خۆیان گرتووه. بۆ نمون: (هەر نووسراویکی پەهلەویی یا ئاقیستایی که تا ئیستە زانایان خۆیندوو یانەتەوه دەنگی «ص، ع، ق» یان تیدا نییه «گەر وای داننن، که تەله فووزی راستی دەنگەکانی پەهلەویی و ئاقیستاییمان به دەستەوهیه» بهلام، ئیستە ووشەیی کوردیی که به «ق» دەست پێدەکرین یا «ق» یان تیدایه، هیچ که متر نین له وانهی به دەنگیکی ڕەسەنی کوردیی دەسپێدەکرین و هەر وهها «ع» یش که م نییه، کەچی بێجگە له چەن ووشەیه کمان دەس ناکهوی که به «ژ» دەسپێسکا و ئەگەر چی ئەم دەنگە له دەنگە ڕەسەنەکانە، له پەهلەویی و ئاقیستاییشدا هەر که م بووه،) «59,70»

هەر وهها، (زمانی ئاقیستایی که یه کێکه له سەرچاوه کانی زمانی کوردیی دەنگی «ل» ی نەبووه، دەنگیکی هەبووه له دوو دەنگی «ت، ه» پیکهاتووه که ئیستە هەندی کەس وه کوو «ث» ی عەرەبیی یا Th ئینگلیزی دهیخوونیتەوه و به عزتیکیش «تھ» تەله فووزدەکن، وه کوو ووشە «پەرتهوه» که ناوی یه کێک له خێلاتی ئەشکانیی بووه، گەلن

کەس بە « پەرئو» ی دادەنێن و بە عەرەبیی « فرئی » یە، هەرۆهەا له
زمانی ئافیسستاییدا دەنگی « ذ » و دەنگی تیکەلاوی « خ، ث »
هەبوو، ئیستە لەو زماناندا کە ئافیسستای کاری تیکردوون ئەو دەنگانە
نەماوون. « 58,70 - 59 »

له کۆتایی ئەم باسەدا، دەلیم: بۆ ئەوەی، هەستی نەتەوویی کورد
ببۆزیتەوه، بۆ ئەوەی، له هەموو ڕووەکانی ژبانی نەتەوویی یەوه
پیتشکەوی، بۆ ئەوەی، له دەس داگیرکردن و چەوساندنەوه ڕزگاریبی، بۆ
ئەوەی، ئاسۆی بیرکردنەوهی فراوانبی و گەشەبکا، بۆ ئەوەی، هەموو
ڕۆلەکانی کورد، به تەواوی له یەکدی بگەن، دەبی بایەختکی تەواو به
زمانەکه مان بەهین.

د. « سمایل پیتشیکچی »، قسەکردن به کوردیی، خوتندن و نووسین به
کوردیی، به یەکتی له مەرجه سەرەکییەکان دادەنێ و دەلتی: (پیتوسته،
هەموو هەولتی بدری، یەک شتیه زمانی یەکگرتوی نووسینی کوردیی
بەسەپیندری. ئەویش، بەوهی ئەلفویتیەکی هاوبەش بەکاربیتری. بۆ نمونە:
لەوانەیه، بەکارهێنانی ئەلفویتی لاتین، یەکتی لەو هۆ گرنگانەبی، ئەو
سنووره رامیاربیانە ئیمپریالیزم و هاوکارەکانی له ناوچهکهدا کیشاویانە،
بیبەزیتنی. « 315,10 » چونکه، به هۆی ئەو هەموو گرافتە مەزنانەیی،
زمانی کوردیی هەیهتی، به هۆی ئەو هەموو دیالیکت و بەشەدیالیکتانەیی
پەیدا بوون، به هۆی ئەو باره نەتەوویی و رامیاربیانەیی، نەتەوهی کوردی
تیبیدا دەژی، زمانەکه مان لیکداپراوه و لیکچراوه، هەر بەشەیی به
دیالیکتی قسەدەکا و به ئەلفویتیەکی جیاواز دەنووسی. بۆیه،
(پسپۆرەکانی زمان لەو باوەرەدان، ئەلفویتی لاتین بۆ زمانی کوردیی، پتر
گونجاوتره. « 316,10 »

کاتێ خوتندکاریکی کورد، ڕیتی له وولاتیکی ئەوروپایی دەکهوی و
دەخوتنی، ئەو کاتە له باریی و بایەخی زمانەکهی خۆی بۆ دەردهکهوی.
چونکه، ئەو پیتانەیی له زمانە ئەوروپایی یەکاندا هەن، نزیکەیی هەر
هەموویان، له زمانی کوردییشدا هەن، بەلام، کاتێ توریستی یا
خوتندکاریکی « تورک، فارس، عەرەب، ئەمیریکای لاتین، ئەفریقا »،

رټيان له وولاته نه وروپايي يانه ده كه وي، نه و كاته هه ست به سه ختیی
گوتنی نه و پستانه ده كمن، چونكه هیندی له و پستانه یان نییه. له بهر نه وه
ناتوان، وهك پټویست ووشه كان به شتوه یه کی راست ده برن.

بۆ نمونه: له زمانی رووسیدا، هه موو پیته كوردییه ره سه نه كانی وهك: « ژ،
ف، گ، چ، پ، و ...) هه ن. به بیره ده لټین « پیغه - PIVO ». ویندكاره
عه رب، نه مټیركای لاتین و هیندی له خویندكاره نه فریکایی یه كان،
له بهر نه وه ی هه ر دوو پیستی « پ و ف » یان نییه، ده یانگوت: « بیغه »
رووسه كانیش لټیان تیده گه یشتن، چییان ده وی، به لام هه ر به گالته پټیكردن
و پټكه نینه وه، ده یانگوت: (بیغه مان نییه، پیغه مان هه یه!)

4/ زمانی ستاندارد :

ټیمه نهك هه ر نه لفویټیه کی یه كگرتوو مان نییه، به لكوو، تا ئیستازمانټی
ویژه یی یه كگرتوی نووسین و خویندنه وه شمان نییه. چونكه، زمانی كوردیی
له چهن دیالټیكت و خوار دیالټیكتی جیاواز پټكه اتوه. هه ر دیالټیكت ه ش،
به جوړه پیستیکی تاییه تیی ده نووسری. هیندی جیاوازی دیکه ش، له نیوان
ریزمانی هیندی له دیالټیكته كاندا هه یه. له بهر نه وه، گه ر بیر له زمانټیکی
ستاندارد بكه ینه وه، پیشه کیی ده بی، هه ولټیکی زوړ بده ین، نه لفویټی
كوردیی یه كخه ین. هه ر چهنده، نه و كوردانه ی به به شه دیالټیكتی كرمانجیی
خوارو و ده دوټن و به پیستی عه ربیی ده نووسن، تا راده یهك، زمانټیکی
نیمچه ستانداردیان بۆ خوټیان هه لټبراردوه و چه سپیوه. نه و زمانه ش، پتر
خوټی له لقه دیالټیكته كانی ناوچه ی « سوله یمانی - موكری » دا ده نوټی.
به لام، نه و كوردانه ی به به شه دیالټیكتی كرمانجیی ژووروو ده په یقن،
هیندیکیان به پیستی لاتین و هیندیکی دیکه شیان به پیستی عه ربیی
ده نووسن، تا ئیسته، له نیو خوټاندا، له سه ر شتوه زمانټیکی تاییه تیی
رټیك نه كه وتوون و به ته واوی ره گی دا نه كوتاوه.

شتیکی گرنگی دیکه ش هه یه، لټره دا پټویسته، له سه ری راوه ستین.
نه ویش نه وه یه، بۆ نه وه ی زمانه كه مان ئاسانه كین، ده بی، له نیوان دوو
ووشه ی وهك یه كدا، ووشه ئاسانه كیان هه لټبرترین و به كاریبټنن. له گه ل
نه وه شدا، له زمانی كوردیدا، هیندی ووشه هه ن، شتوه و ناوه رټوکیان

به‌گویره‌ی ناوچه و دیالیکت ده‌گوژی. له‌به‌رئه‌وه ناتوانین، بلتین، کامیان راسترن. به‌لکوو، له‌هەر ناوچه‌یه‌ک و به‌هەر دیالیکتی، شیوه‌یه‌کی تاییه‌تیی به‌کار دیتن. به‌لام، له‌زمانی ستانداردا ده‌بی، هه‌ره‌ راسته‌که‌یان بو نووسین ده‌سنیشان‌نکری، نه‌وی دیکه‌شیان، گه‌ر له‌کاتی ئاخافتندا بگوتری، هیچ‌ جوژه‌ زیانی به‌ زمانه‌که‌مان ناگه‌یه‌نی. نه‌گینا گه‌ر وا نه‌بی، زمانیتیکی تیکه‌لاوی درشتی روخسار دزێو دروسده‌بی، هه‌ر کوردی به‌ ئاره‌زووی خۆی و له‌ شۆینی خۆیه‌وه، ووشه‌ی نادروست له‌ دیالیکته‌که‌ی خۆیه‌وه هه‌لدیتنجی و به‌کار دیتن.

زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی جیهان، به‌ هۆی په‌رتووکیکی ئایینی، یا شاکارتیکی وێژه‌یی یه‌وه، زمانی ستانداردیان دامه‌زراندوه. به‌لام، تا ئیسته له‌ نیو نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌ گشتیی، کوردی رۆژه‌ه‌لات و باشووری کوردستان به‌ تایبه‌تیی، نووسه‌رتیکی مه‌زنی وای تیدا هه‌ل نه‌که‌وتوه، تا بتوانی، به‌ره‌مه‌تیکی وێژه‌یی به‌رز و به‌ نرخ بنووسی، به‌ مه‌رجی شیوازی نووسینه‌که‌ی هینده شیرین، ره‌وان، ئاسان و به‌تاووتینیی، شیوه‌ زمانیتیکی یه‌کگرتوی نووسین، چ له‌ کرمانجی ژووورو و چ له‌ کرمانجی خواروودا دروسکا. بۆیه، نه‌و دوو به‌شه‌دیالیکته‌شم له‌ یه‌کدی جیاکرده‌وه، چونکه، شیوه‌ی نووسین و پینووسی هه‌ر دووکیان جیاوازی هه‌یه.

هه‌ر چه‌نده، نووسه‌ر و هۆنه‌ری گه‌وره‌ی کورد « نه‌حه‌دی خانیی »، شاکاره به‌رزه‌که‌ی خۆی « مه‌م و زین »، له‌ سالی « 1695/1694 ز » دا نووسیوه، له‌ نیوگه‌لانی جیهاندا، به‌ « رۆمیۆ و جولیت » ی کوردیی ناسراوه. به‌لام، له‌به‌رئه‌وه‌ی، کورد خاوه‌نی ده‌وله‌تییکی تاییه‌تیی نه‌ته‌وه‌یی خۆی نه‌بووه، کوردستان له‌ بنده‌سی هه‌ر دوو ئیمپراتۆریا گه‌وره‌ داگیرکه‌ره‌که‌ی « عوسمانیی و سه‌فه‌ویی » دا بووه، جگه‌ له‌وه‌ی، « مه‌م و زین » به‌ کوردیه‌کی په‌تیی و ره‌وان نه‌نووسراوه، تا نه‌و شیوه‌ زمانه‌ی نه‌و پیتی نووسیوه، بتوانی، نه‌و رۆله‌ مه‌زنه له‌ زمانی یه‌کگرتوی نووسینی کوردیدا بیینی. وه‌ک « هه‌ژار » ده‌لتی: (مه‌م و زینی خانی، په‌په‌تی له‌ عه‌ره‌بیی ره‌ق و فارسیی گران، نه‌مه‌ش نابتی، له‌ خانیی بگرین. چونکه، نه‌و ده‌مه‌ی نه‌و پیتی ژیاوه، ئاوا باوه‌بوو. هۆنه‌رمه‌ندیی هه‌ر که‌س به‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوه، که

زۆر ووشەى رەقى عەرەبىيى و فارسىيى بەكار بىتىنى. «1، s» ئەو ە لە كاتىكدا، لە مېژووى گەلانى جىهاندا، چەندىن ئىوونەى زەقى لەو بابەتە دەبىنىن، تەنبا ھۆنەرلىكى مەزن يا نووسەرلىكى لىتھاتوو، بە نووسىنەكانى توانىسوتتى، زمانلىكى ستانداردى يەكگرتوى نەتەوھىيى، بۆ نەتەوھەكى دامەزرىتىنى. بۆ ئىوونە: «عەرەب» ەكان بە ھۆى ھۆنراوھەكانى سەردەمى نەزانىن و پاشتىرىش بە ھۆى قورئانەوھە، زمانلىكى ستانداردىان بۆ خۆيان دامەزران. فارسەكان بە ھۆى ھۆنراوھەكانى «حافىزى شىرازى» و پەخشانە بەرزەكانى «سەعدىي» ەوھە، زمانى يەكگرتوى نووسىنىيان دروسكرد. نووسەرلىكى گەورەى بە ناوبانگى وەك «ئەبول قاسمى فىردۆسىي»، لە دەوروبەرى «935-1020» ز. دا، واتە: پتەر لە ھەزار و نەوھەندە سال لەمەوبەر، شاكارە بە نرخەكەى «شانامە» نووسىوھە، كارلىكى گەلى گەورەى لە زمان، وىژە و مېژووى فارسەكان كرد. «115، 125»

«دانتى» ھونەر مەند، لە سەدەى چوادەبەمدا ژباوھە. يەكلى لەو نووسەرە بلىمەتانەى «ئىتالىا» بوو، بە ھۆى كۆمەلى بەرھەمى وىژەبىيى خۆبەوھە توانى، كارلىكى يەكجار گەورە، لە زمانى يەكگرتوو و ھەستى نەتەوھىيى، پۆلەكانى نەتەوھى «ئىتالىا» بكا. ئەو بەرھەمانە، ئاگرلىكى واى لە دل و دەروونى، پۆلەكانى ئىتالىادا كردوھە، بە شىوھەكى وا پالتىيان بە كۆمەلانى خەلكەوھە نا، ھەموو شتىكىيان لە پىناوى نىشتمانەكەياندا، بەخت دەكرد، تەنبا بۆ ئەوھى نازادىيى و سەر بەخۆبى بەدىبىتىن. ھىتىدى لە گرنگىرىن بەرھەمەكانى: كۆمەلى ھۆنراوھە، پەخشانى «ژبانى نوئى» و «كۆمىدىيى يەزدانى» بوو. (ئەدەبىياتى «دانتى» چ لە پرووى شىوھە و چ لە پرووى ناوھەپۆكەوھە، لە شاكارى «كۆمىدىيا» دا - كە دوای خۆى بە «كۆمىدىيى يەزدانى» ناوبرا - گەبىشتە لووتكە. ئەم بەرھەمە بە نرخەى، بە گەوھەرى درەوشەدارى ھەموو دىيالىكتە ئىتالىايى يەكان و پەندى مىللى و ئامۆزگارى بە نرخ و ئىوونەى مېژووى پازانندەوھە. «96، 91»

جگە لەوھى، («كۆمىدىيى يەزدانى» يەكىكىشە لەو چىرۆكانەى ناوھەپۆكلىكى قوولتى نىشتمانىيى ھەبە و بە ئاشكرا، تەعبىر لە بوونى نەتەوھىيى گەلى ئىتالىا دەكا. نووسەرى «كۆمىدىيا» خەو بە يەكىتىيى

ئیتالیا و نه هیتشتنی شهر و ناکۆکیی ناوختۆیی یهوه ده‌بینی و ده‌یه‌وی، ده‌سه‌لاتی دونیایی له ده‌س پاپاکان وهرگرتیه‌وه. «99،91» به کورتیی : «کۆمیدیای یه‌زدانی» وه‌ک ناوینه‌یه‌ک واپوو، (ههر چی زانست و ئاوات و هه‌ستی سه‌رده‌مه‌که‌ی هه‌بوون، تیتیدا ره‌نگیانه‌دایه‌وه. «101،91» پاشان، ئه‌وه بوو، له سه‌ده‌ی یازده‌دا «دانسی» توانی، به هۆی به‌ره‌می «کۆمیدیای یه‌زدانی» یه‌وه، (بنکه‌یه‌کی پته‌وی زمانی ئه‌ده‌بیی یه‌کگرتوی ئیتالیا) پیتکبتنی. «96،91»

گوتمان: «ئه‌حمه‌دی خانیی»، پیتش سن سه‌ده له‌مه‌وه‌به‌ر، «مهم و زین» ی نووسیوه. له به‌ره‌مه‌ نایابه‌که‌یدا، له زۆریه‌ی ده‌رده‌کانی کۆمه‌لگه‌ی کورد دواوه. دژی «ناکۆکیی، دووبه‌ره‌کیی و ناپاکیی» وه‌ستاوه و گوتویه‌تی : هیتنده‌ی که به‌ جه‌رگ و دووره‌ترسن که‌ستر له به‌ یه‌که‌گه‌ین ده‌پرسن که‌س بۆ که‌سی نابێ چاوده‌به‌ریت ههر که‌س ده‌یه‌وی زل و له سه‌ر بیت له‌م سه‌ر ره‌قییه و ده‌ماری زلیان بیتگانه ده‌بن سواری ملیان ههر بۆیه‌یه بوونه هیتزی خۆخۆر ههر خۆیه‌تی زلکه‌وه و .هش و بۆز ده‌ستیان ده‌که‌وت ژبانی سه‌ره‌ست کوردیش که‌ بپایه‌ یه‌کل و ده‌ست ناومان ده‌رنه‌کرد به‌ بیر و زانین په‌یداده‌بوو باو و گه‌وره‌یی و ژین پر نرخ و به‌رتز ده‌بوو شتی چاک جیاوازه‌بوو گفتی پاک و ناپاک «14-13،1»

«خانیی»، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو که‌موکۆرییه‌شدا دیوتیی، هیتشتا باوه‌ری له‌ق نه‌بووه. رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کوردی هانداوه، یه‌که‌گرن، پتکه‌وه برابن، خه‌باتکه‌ن، له ژیر سایه‌ی فه‌رمانی تاقه سه‌رکرده‌یه‌کی کورده‌دا کۆینه‌وه، ده‌وله‌تییکی کوردیی دامه‌زرتین، بۆیه فه‌رمویه‌تی : ده‌وله‌تییکی پت بیه‌خشیایی تانجیتیکی پت بیه‌خشیایی بۆ مه‌ش که‌ هه‌بایه‌ پادشایی خوا په‌یداده‌بوو رتیز و گه‌وره‌یی و ناو ئیمه‌ی له‌ که‌ساسیی ده‌رده‌هیتنا په‌نگ و کری مه‌ش ده‌هاته به‌ر چاو ترکان نه‌ده‌بوون به‌ سه‌ر مه‌دا زال بیتستانی هیوای وه‌به‌رده‌هیتنا بۆ کوند نه‌ده‌بوینه لانه و مال چۆن بۆ عه‌جه‌مان ده‌بوینه ژێرده‌ست ژێرده‌ستی شتی وه‌ها نه‌وی و په‌ست «13-12،1»

تهنانهت، لهو سهردهمهشدا، بیری لهوه کردۆتوه، به کوردیی بنووسی، تا له لایه کهوه، به خه لکی بسه لیتنی، کورد زمانیکی تاییه تیی خۆی هیه، ده توانی، پتی بنووسی. له لایه کی دیکه شهوه، ههولیداوه، زمانیکی یه کگرتوو بۆ کورد ڕیکخا، بۆیه گوتوو یه تی :

بیتگانه نه لیتن که کورد نه زانن بیت نووسهر و هونهر و زمانن «14,1» بهلام، له گه ل هه موو نه وانه شدا، ههوله کانی سه ری نه گرت. ههر نه شیتوانی، نامانجه کانی به دیبیتنی. چونکه، وهک که له نووسه رانی نه ته وه کانی جیهان، گوپی لی نه گیراوه. دهسه لاتییکی کوردیی نه بووه، تا پشگیری داوا په واکانی بکا.

ههروهها، نووسه ری به ناویانگی ئیسپانیی « سیر فانتس »، کارتیکی یه کجار گه وره ی، له زمانی یه کگرتوو « ئیسپانیی » کرد. به شتیه یه کی وا، (به نووسینه کانی بنچینه و بناغه ی بۆ زمانی یه کگرتوو ئیسپانی دارشت) «175,91».

ئینگلیزه کانیش به هۆی هۆنراوه کانی « جۆسه ر » و « شکسپیر » هوه توانییان، زمانی ستانداردی خۆیان گه لاله کهن. رووسه کانیش له سه ده ی پازده دا، به هۆی نووسه ر و هۆنهره کانیا نه وه، نه م زمانه یه کگرتوو ه ی نه ورۆیان لا په خسا.

بهو شتیه یه ده بینن، رۆله کانی نه ته وه ی کورد، له م بواره گرنگه ی ژیا نی نه ته وه پیدا، له بواری زمان و وێژه ی کوردیدا، تا ئیسته، هیه چیان پتی نه کراوه. له وه ده چتی، کورد له به ره به یانی میژوو ه وه، ههر هه ولیداوه، ههر خه باتیکه ر دووه، که چی له هه موو بواره کاند، به ده سی به تال گه راوه ته وه و هیه چی دهس نه که وتوو ه. وا دیاره، ئیمه ی کورد له کۆندا، هاوچه رخی سه رده میکی تاییه تیی میژوو یی بووین، له چاو نه ته وه کانی دیکه ی، سه ر رووی زه ویدا دو اکه وتوو بووین، هیشتا پرشنگی خۆری شارستانیتی له گوردستان، به ته وایی هه ل نه هاتبوو. به لکوو به پتیه وه وانه وه، رۆژه به رۆژیش، ههنگاوی به ره و ناو ابوون ناوه. بۆیه، تا کوو ئیسه ش، ناوات به به ره به یانی ده خوا زین، رۆژی سه رده میکی زۆرینی نۆی، بۆ کورد تیدا هه لیت.

ھەر چەندە، زمانیکی یە کگرتووی کوردیی نووسینمان نییە، بەلام، تا
 ڕادەیهکی زۆر، زمانی یە کگرتووی کوردیی نووسین، لە بەشێکی گەورە
 ھەر دوو پارچە کەمی ڕۆژھەلات و باشووری کوردستان، لە مێژوێ بە
 بەشە دیالیکتی کرمانجیی خواروو - لقعە دیالیکتی « سولەیمانیی - موکریی »
 چەسپێوە. کەچی، ھیتندی لە نووسەرەکان، ھەر بەو لقعە دیالیکتە دەنووسن، کە
 لە سنووری ناوچەیی ژبانی خۆیاندا بەکاریدیتن، وەک لەو پێشەکییە
 « مستەفا نەریمان » بۆ ھۆنراوەکانی « خەلیل مەنوەر » ی نووسیوە، بە
 ئاشکرا دەردەکەوێ. جا گەر، ھەر نووسەری بەو شێوە زمانە قسەیی
 دەکا، بنووسی، دەبێ، چ جۆرە گەرەلاوژییەکی زمانەوانیی، مالتوێرانییەکی
 نەتەوایی و پاشاگەردانییەکی سەیری لێ دەرچێ؟! کارێش بەو شێوە
 بڕوا، ھەرگیز زمانیکی یە کگرتووی تۆکمە و سفتوسۆلی نووسین، لە نێو
 کورددا سەرھەڵ نادات!

لەگەڵ ئەوەشدا ناتوانین، نکولی لەو بەکەین، بە شێوەیەکی بەردەوام،
 نووسەر و شارەزاگانمان ھەولیانداوە و ھەولیش دەدەن، بەردی بنچینەیی
 زمانیکی ستاندارد دانین. بەلام، ھەموو ئەو ھەولانە، تا ئێسە سەرمان
 نەگرتووە. (ھەر چی مەسەلەیی زمانە یە کگرتووە ئەدەبییە کەشە، ئەوا دەبێ،
 بزانی، کە ھەر چەندە، ئەم ناتەواوییە وەک کەلێنیک لە سەدە
 ڕابوردووە ھەستی پێکراوە، بەلام، ھەتا ئێستە بایەختکی زانستانە بە
 دروسکردنی نەدراوە. لە سالی 1934 دا کۆنگرەییەکی کوردناسەکانی
 یەکییتی سۆفیەت بڕیاریدا، شێوەی کرمانجیی ژووروو بکاتە شێوەی
 ڕەسمیی بۆ ھەموو کورد. ئەوەش بو لە ئەیلوولی سالی 1959 دا کۆنگرە
 مامۆستایانی کوردی عێراق لە شەقلاوێ بڕیاریدا، ئەو شێوەیە کە بە «
 سۆرانیی » ناسراوە، بکا بە شێوەی ڕەسمیی و بنچینەیی زمانی
 یە کگرتووی کوردیی دواڕۆژ. » (81,24)

دەبێ، ئەوەش بلتین: بڕیاردان بە دەس کورد خۆبەتی، بەلام،
 جێبەجێکردنە کەمی بە دەس خۆی نییە. گەر بڕیاردان و جێبەجێکردن، ھەر
 دووکیان لە دەسلاتی کورد خۆیدا بووایە، ئەو کاتە باستیکی دیکە بوو.
 ئارەزوو و بڕیاردانی کورد، لە دۆلیکی قوولی تەنگی وشک دایە و

جیبه جیتکردنه کەشی له دۆلتیکی دیکه خزینراوه. بۆیه، هه‌موو ئه‌و بڕایارانه، رووناکییان نه‌بیبینی و هه‌ر به‌ کۆریه‌یی جوانه‌مه‌رگه‌بون. چونکه، زمانی یه‌کگرتوی نووسین، پێوه‌ندییه‌کی توندوتۆلی، به‌ « نازادی نه‌ته‌وه، باری رامیاری وولات و ده‌سه‌لاتی ده‌ولت » هه‌یه. هه‌ر کاتی، ئه‌و شتانه به‌ ده‌س کورد خۆیه‌وه بوو، ئه‌وا ده‌توانین، بڵتین، بڕیاره‌کانیشمان به‌ زووی جیبه‌جیتده‌کرتین، هه‌موو ئامانجه‌کانمان به‌ دیدنرتین، زمانه‌که‌شمان پێشده‌که‌وی و زمانی ستانداردی کوردیش، گه‌ر له‌ سه‌رتاسه‌ری کوردستاندا سه‌رهه‌ل نه‌دا، ئه‌وا له‌و به‌شه‌ نازاده‌ی کوردستاندا دروسده‌ی.

ئهم باره‌ ناله‌باره‌ی زمانی ستاندارد، کاریکی گه‌لی خرابی، له‌ زمانه‌که‌مان کردووه. هه‌ر نووسه‌ری، به‌ ئاره‌زووی خۆی ده‌نووسی، نووسینه‌کان له‌ هیچ روویه‌که‌وه، له‌ یه‌کدی ناچن. له‌ سه‌ر هیچ جوژه‌ ده‌ستوورێکی زمان نارۆن. نه‌مه‌ش به‌وه‌ پاساو ده‌ده‌ن و ده‌لین: له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی زمانیتکی ستاندارمان نییه. بۆیه، ئه‌و ده‌ستووری نووسینه‌ پێره‌وه‌که‌ن، که‌ خۆیان باوه‌ریان پیتی هه‌یه. جارێ ئه‌مه‌ وایه، له‌ وه‌ش ده‌چێ، تا ئاسۆیه‌کی دووریش نه‌توانین، یا ئه‌و توانا و ده‌سه‌لاته‌مان نه‌بێ، خۆمان له‌ ده‌س ئه‌و گرفته‌ گه‌وره‌یه‌ پزگاره‌که‌ین و ئه‌و زمانه‌ یه‌کگرتوه‌ پیتکیتین.

له‌وانه‌یه، هیندی نووسه‌ر و شاره‌زای زمانی کوردیی، وا بیرکه‌نه‌وه، چونکه، ئه‌و کوردانه‌ی به‌ به‌شه‌ دیالیکتی کورمانجیی ژووورو ده‌په‌یفن و ده‌نووسن، زۆریه‌ی کورد پیتکیتین، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بێ، ئه‌و شیوه‌ زمانه‌ وه‌رگرتن و وه‌ک زمانی ستاندارد بیچه‌سپین. به‌لام، مه‌رج نییه، ئه‌م بۆچوونه‌ بنچینه‌یه‌کی زانستانه‌ی هه‌بێ. چونکه، زمانی ستاندار، به‌ پیتی که‌م و زۆری ئه‌و به‌شه‌ی نه‌ته‌وه‌ قسه‌ی پێ ده‌کا، بڕیار ناده‌ی. به‌ لکوو، هیندی فاکته‌ری دیاریکراوی وه‌ک: باری « نه‌ته‌وه‌یی، رامیاری و ئابووری »، ئه‌و جوژه‌ کیشانه‌ چاره‌سه‌رده‌که‌ن. جگه‌ له‌وه‌ی، چهن نمونه‌یه‌کیشمان له‌ مێژوودا پێش چاوده‌که‌وی، به‌ ته‌واوی به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌م یاسا دیمۆکراسیه‌ وه‌یه. زمانی که‌مینه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ک، له‌ به‌ر پاراوی، په‌وانیی و ده‌وله‌مه‌ندی، خۆی به‌ سه‌ر، زمانی زۆریه‌ی ناوچه‌کانی دیکه‌ی وولاته‌که‌دا سه‌پاندووه. بۆ نمونه: ئه‌و شیوه‌ زمانه‌ عه‌ره‌بییه‌ی هۆزی « قوره‌یش »، له‌ نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بدا،

قسه یانپیده کرد، به هۆی قورئانه وه بوو به زمانی یه کگرتوی ویژهیی هه موو
 عه ره ب. چونکه، پیغه مبه ره که له خۆیان بوو، هه ره بهو شیوه زمانهش
 ده په یقی و قورئانه که شیان هه ره بهو شیوه زمانه نووسییه وه. دیاره، گه
 زه ده شتیش بیا به و ئایینه که ی به هه موو کونوقوژنیتیکی کوردستاندا
 بلا بوو وایه ته وه، ئایینی ئیسلام له کوردستاندا، جیتی پت له ق نه کردایه،
 هه لبه ته ئه ویش، « ئاقیتستا » که ی خۆی، هه ره بهو شیوه زمانه نه ته وه یی به
 ده نووسییه وه، که ئاخافتنی پت ده کرد. ئه و کاته، هه ره ئه و شیوه زمانه ی
 زه رده شت و ئاقیتستاش جیگیر ده بوو، ئه ورۆ وه ک زمانیتیکی ستانداردی
 لیده هات. له و باره یه شه وه، هیچ جۆره گرفتیکمان نه ده بوو. به لام ئه وه بوو،
 زمانی عه ره بیی له رتی قورئانه وه پیشکه وت، زمانی کوردیش، به هۆی
 له نیرجونی ئاقیتستا و ئاینه که یه وه، تووشی ئه م هه موو گرفته ی ئه ورۆ بوو.
 ده رباره ی رینوس و نووسین به کوردیی، به لقه دیالیتیکی « سوله یمانیی یا
 موکریانیی »، ئه وه یان زیاتر بۆ نووسه ره کان ده گه ریته وه. واته: هه ره
 نووسه ری بۆ خۆی نازاده، کام شیوه ی رینوس و به ش یا لقه دیالیتکت له
 نووسیندا به کار دینن. به لام، باشتروایه، یه ک شیوه ی یه کگرتوو، له
 نووسینی کوردیدا پیره وه که یین، تا سه ره تای زمانیکی یه کگرتوی نووسین و
 رینوسیتیکی یه کگرتوی کوردیی دامه زرتینن. یا گه ره، به هه ره دوو شیوه
 جیا وازه که ش نووسیمان، ئه وا پیتویسته، هه ره دوو شیوه که له نووسیندا
 تیکه لاو نه که یین. بۆ نمونه: له لقه دیالیتیکی « سوله یمانیی » دا، پتر
 پیشگری « نه » و پاشگری « تر » له نووسیندا به کار دینن. به لام، له
 لقه دیالیتیکی « موکریانیی » دا، له بری ئه وه، « ده » و « دی یا دیکه »
 به کار دینن. بۆ پیشگر، له لقه دیالیتیکی « سوله یمانیی » دا، وه ک (ئه رۆم،
 ئه خۆم، ئه کرم ... تاد). له « موکریانیی » دا ده بی به (ده رۆم، ده خۆم، ده کرم
 ... تاد). هه روه ها، بۆ پاشگری له یه که مدا، وه ک (یه کیتیکی تر، جاریتیکی
 تر، کاتیتیکی تر ... تاد). له دووه مییشدا ده لیتن: (یه کیتیکی دی، جاریتیکی
 دی، کاتیتیکی دی یا کاتیتیکی دیکه ... تاد).

هه روه ها، هیندی ووشه ی دیکه ی وه ک « تیا » و « پیا » « خۆی » ... تاد
 هه ن، له لقه دیالیتیکی سوله یمانیدا، هه ره وه ک خۆی ده مینیتته وه. به لام، له

لقه‌دیالیکتی موکریدا، به « تیدا » و « پیدا » و « خۆیدا » ده‌نوسری. جگه له‌وهی، له بری « له » ی سوله‌یانیی، « ده » به‌کار دیتن. وه‌ک له‌گه‌ل ده‌بێ به‌ده‌گه‌ل. دیاره، به‌پیتی ئه‌و دوو لقه‌دیالیکته جی‌اوازه‌ی زمانی کوردیی بێ، هه‌ر دووکیان راستن. به‌لام نابێ، له یه‌ک نووسیندا، جاری شتیوه‌ی سوله‌یانیی و جاریکی دیکه‌ش شتیوه‌ی موکریانیی به‌کاریتین. لیره‌دا، چهن رسته‌یه‌ک به‌ نمونه‌ دیتینه‌وه :

لقه‌دیالیکتی سوله‌یانیی :

1. له‌م رۆژه‌ ره‌شه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مانی « پیا » تیه‌په‌رئه‌بێ.
2. به‌غا نزیکه‌ی یه‌ک میلیۆن کوردی تیا به‌.
3. له جیتی خۆیا نه‌بوو.

لقه‌دیالیکتی موکریانیی :

1. له‌م رۆژه‌ ره‌شه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مانی « پیدا » تیه‌په‌رئه‌بێ.
2. به‌غدا نزیکه‌ی یه‌ک میلیۆن کوردی تیدا به‌.
3. له جیتی خۆیدا نه‌بوو.

جا، نه‌ز پیموا به، باشتر و جوانتر وایه، هیچ نووسه‌ری له‌ نووسینه‌کانیدا، ئه‌و دوو لقه‌دیالیکته تیکه‌لاو نه‌کا. جاری به « ئه » و جاری به « ده » ده‌سه‌پیبکا، یا جاری به « تر » و جاریکی دیکه‌ش به « دی » کوتایی بێ بیتن. به‌لام، بۆ ئه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان ئاسانه‌کین، ده‌توانین، به‌ شتیوه‌یه‌کی دیکه، هه‌ر دوو لقه‌دیالیکته تیکه‌لکه‌ین، کام ووشه له‌ کام لقدا ئاسانی، ئه‌ویان به‌کاریتین. یا کام ووشه، له‌ کام لقدا، به‌ ئاسایی کوردته‌کرته‌وه، ئه‌ویان بنووسین.

له‌ هه‌موو زمانیکدا، هیندی ووشه‌ی لیکدراو هه‌ن، له‌ دوو ووشه‌ یا پتر پیکهاتوون. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ر زمان ئاسان، یه‌کتی له‌و پستانه، یا پتر له‌ پیتن، له‌ پسته‌کانی یه‌کتی له‌ ووشه‌کان ده‌قترتیرن. ئیدی، نه‌ له‌ ئاخافتن و نه‌ له‌ نووسیندا به‌کار دیتیرن. دیاره، زمانی کوردیی، وه‌ک هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ی گه‌لانی جیهان، بۆ ووشه‌ داتاشین و لیکدانی ووشه‌کان، خه‌سه‌له‌تی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و له‌م ده‌رکه‌وته‌یه‌ به‌ده‌ر نییه. و لیره‌دا، له‌و باره‌یه‌وه هیندی نمونه‌ دیتینه‌وه. (کاک برا - کابرا. گا ئاسن - گاسن. باوک

پیر - باپیر. جوان میترد - جوامیتر. ره‌وند دز - ره‌واندز. نه‌مرد - نه‌مر.
کاک نه‌بی - کانه‌بی. خودا - خوا. مه‌به‌ست - مه‌به‌س. بار‌ناش - باراش.
مام‌وه‌ستا - مام‌وستا. بان‌گردین - باگردین. مرؤف - مرؤ. خاوه‌ند -
خاوه‌ن. به‌سته‌زمان - به‌سه‌زمان) «89، 63»

هه‌روه‌ها، «توفیق‌وه‌هبی» یش، چهن ووشه‌یه‌کی له‌و باره‌یه‌وه بوؤ
هیتاوینه‌ته‌وه. وه‌ک(بار - ناش - باراش. ده‌رؤم - نه‌ماله‌وه - ده‌رؤمه
ماله‌وه. بی - تابان - بیابان. به‌رد - نه - پی - به‌رده‌پن. کانی -
ناسکان - کانیسکان.) «16، 17»

شتیکی ناشکرایه، کوردستان له‌ نیوان پینج ده‌وله‌ت و به‌ سهر چهن
نه‌ته‌وه‌یه‌کدا دابه‌شکراوه، تا نه‌ورؤش ههر به‌ داگیرکراوی ماوه‌ته‌وه.
زمانیکی یه‌کگرتوی ناخافتن و نووسینمان نییه. کورد له‌ ههر به‌شتیکی
نیشتمانه‌که‌یدا ناچارکراوه، زمانی نه‌و گه‌له‌ سه‌رده‌ستانه‌ فیریت، پتیمان
بخوتیت و پتیشیان بنووسیت. له‌به‌رئه‌وه، شتیکی زؤر ناسایی یه، رۆله‌کانی
نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ ههر ده‌وله‌تتیکی داگیرکهری کوردستاندا، خویان له‌ ژیر
کارتیکردنی زمان و ویتیه‌ی، نه‌و گه‌له‌ سه‌رده‌سانه‌دا بییننه‌وه.

له‌ باکووری کوردستان، کورد له‌ ژیر کارتیکردنی «ئه‌لفویت، زمان، هونه‌ر،
ویتیه» و هه‌موو شتیکی دیکه‌ی تورکه‌کان دان. له‌ رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان،
به‌ هه‌مان شتیه، له‌ ژیر کارتیکردنی نه‌ته‌وه‌ی فارس دان. له‌ باشوور و
خؤراوا، له‌ ژیر کارتیکردنی که‌لتووری عه‌ره‌ب دان. بۆیه، گه‌لت له
نووسه‌رانی کورد ده‌بینن، کوردانه‌ بیر ناکه‌نه‌وه، به‌ره‌مه‌کانیان کوردانه
دانه‌پیتراوه. به‌لکوو، له‌ ژیر کارتیکردنی یه‌کت له‌و زمانانه‌دا، بییری لئ
کراوه‌ته‌وه و داپیتراوه. (دیاره، ئه‌ده‌بی خۆمان نه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت نه‌کراوه و
په‌ری نه‌گرتوه، که‌ هه‌ستی فیربوونی پووناکبیر و خوتنده‌وارانی کوردی
عیراق رازی بکا. ناچارن له‌ ریگه‌ی زمانی عه‌ره‌بیه‌وه فیرین و زانستیان
به‌ره‌و ژوور به‌رن، بیانه‌وئ یا نه‌یانه‌وئ، ده‌که‌ونه‌ ژیر ته‌نسیری زمانی
عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه، کاتیک ده‌نووسن، رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بیه‌ی داده‌پیتن. یا
باشتر بلتیم: به‌ عه‌ره‌بیه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه و به‌ کوردیه‌ی ده‌نووسن. رسته‌ی وا
ده‌بینم، هه‌موو ووشه‌کانی کوردیه‌ی په‌سه‌نن، که‌چی تیتی ناگه‌م. چونکه، له

سەر رێزمانی عەرەبیی داریژراوه. ئەویش، زۆر لە رێزمانی کوردیی دووره. «29,122»

نووسەری کوردی وا هەن، گەر لە رووی پێنوس و داریشتنەوه، بەرەمه‌کانیان هەلسەنگێتین، ئەوا دەبێ، سەرله‌نووی هەموویان داریژینه‌وه. بە شێوه‌یه‌کی وێژه‌یی رێکوپێک، لە سەر بنچینه‌یه‌کی زانستانه‌ی دەستووری زمان بیاننوسینه‌وه. زۆریه‌ی نووسەرەکانی باشووری کوردستان، چونکه، لە بنده‌سی ده‌وله‌تی داگیرکەری عێراقدا په‌روه‌ده‌بوون، هەر به‌ عەرەبیی خۆیندووینان، به‌ شێوازی عەرەبیی دهنوسن، داریشتنەکانیان به‌ ئاشکرا، شه‌قلی عەرەبیی پێوه‌ دیاره. لە پێنوس، داریشتن و دەستووری زماندا، گه‌لێ لاوازن، به‌ شێوه‌یه‌ک، کارێکی زۆری له‌ ناوه‌رۆکی به‌رهمه‌کانیشیان کردوه. لێره‌دا ده‌توانین، چهن نمونه‌یه‌ک، له‌ سەر نووسینی هێندێ له‌و نووسه‌رانه‌ بێتینه‌وه :

«عه‌بدوللا ناگرین» دهنوسی: (... پێشیتلی په‌نجی سه‌رکه‌وتوانه‌ی ئەو هەموو تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی میلله‌تان له‌ تیکرای بواره‌کانی زانست و ئەده‌ب و رۆشنبیریدا ناکریت.) «7,94» راستروایه، به‌ کوردیی بنوسین: (په‌نجی سه‌رکه‌وتوانه‌ی، ئەو هەموو تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی میلله‌تان، له‌ تیکرای بواره‌کانی زانست و ئەده‌ب و رۆشنبیریدا، پێشیل ناکرێ).

«سۆران مه‌حوی» له‌ نووسیندا، زۆر درێژه‌ به‌ نووسینه‌کانی ده‌دا، ووشه‌ له‌یه‌کچوه‌ کوردیی و عەرەبییه‌کان دووباره‌ده‌کاته‌وه، وا ده‌زانێ، به‌و شێوه‌یه‌، نووسینه‌که‌ی به‌ پێژده‌بێ، یا ده‌توانێ، خۆتێهر باشتر تێگه‌یه‌نێ. لێره‌دا چهن نمونه‌یه‌ک دێتینه‌وه، بێ ئەوه‌ی ده‌سکاری پێنوسه‌که‌ی بکه‌ین: (شاره‌زا بوون و ئاشنا کردنی رۆشنبیرانی نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌ میرات و که‌له‌پووری ئەده‌بی تورکی و له‌و روانگه‌یه‌شه‌وه‌ سوود وه‌رگرتن له‌و که‌له‌پووره‌ و مسووتووره‌کردنی له‌ وێژه‌ و ئەده‌بی کوردی دا و هه‌روه‌هاش به‌ستنه‌وه‌ی جه‌مسەری زۆری زانست و زانیاری یه‌کانی ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ به‌ نه‌ته‌وه‌کانی ژێر ده‌سته‌ی خۆیانوه، که‌ ئەوانیش به‌ حوکمی نزیکیان، له‌ وولاتانی ئەوروپایانه‌وه‌ وه‌رگرت بو.) «201,94» له‌م کۆیله‌یه‌دا، (میرات و که‌له‌پوور، وێژه‌ و ئەده‌ب) دووباره‌بوونه‌ته‌وه.

هروه‌ها ده‌لتی: (خستنه‌وه‌ی دووبه‌ره‌کی و به‌ربه‌ره‌کانیی‌ه‌کی نارپه‌وایانه، به ناوی تاین و دینه‌وه له نیوان و میان‌ه‌ی شیخانی تهریقه‌تی قسادی و نه‌قشبه‌ندی دا و له پال و په‌نای نه‌وانه‌ش دا گه‌یشتنی عوسمانی یه‌کان به مه‌رام و نه‌و ناواتانه‌ی گه‌ره‌کیان بوو.) «201،94»

جگه له‌وه‌ی پرتیوس و دارپشته‌که‌ی گه‌لتی لاوازه، هه‌موو جووته ووشه‌کانی (تاین و دین، نیوان و میان‌ه، پال و په‌نا، مه‌رام و ناوات) ته‌نیا جوونه‌وه و دووباره‌کردنه‌وه‌ی ووشه‌عه‌ره‌بیه‌کان نه‌بن، هیچی دیکه‌نین. نه‌مه‌ش، به پیچه‌وانه‌وه، له لایه‌که‌وه‌خوینەر وه‌رسده‌کا. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، هه‌م دارپشته‌که لاواز و بیتیزده‌کا، هه‌م نووسینه‌که‌ش به خۆزایی درتیزده‌کاته‌وه. (له‌سه‌ر نه‌ساس و بناغه‌ی مه‌نتیق دامه‌زراون و نه‌مه‌ش پرن له ووشه و ده‌سته‌وازی قورس و گران) «218-217،94» نه‌ساس و بناغه، قورس و زل، ووشه و ده‌سته‌واز.

هروه‌ها ده‌لتی: (فه‌رموو، کتی‌ی تریش هه‌یه له نووسه‌ران شتیکی باش و چاکتریان زیاتر له‌م تی بینانه‌ی من شک و گومان ده‌بات با بیخاته‌ پروو، ... «222،94» باش و چاک، شک و گومان. (شاعیر به‌وه‌ قایل و ناوه‌ستیتته‌وه و زیاتر پتی له‌سه‌ر رازی دل و ناوات و هیوا و مه‌به‌سته‌کانی راده‌گرتت و هه‌رده‌م تیژ و سووره له‌سه‌ر رایه‌کانی ...) «226،94» رازی دل، ناوات، هیوا و مه‌به‌ست. تیژ و سوور. (له هه‌مان کاتیش دا خۆ لاخستن و که‌نارگرتتی مرۆقه له گشت خراپه‌کاری یه‌گیانی و رۆحی یه‌کان ...) «233،94» گیانی و رۆحی. (سه‌رجه‌م نه‌و شتانه‌یان لا کاریکی ناسایی و به ساده‌وساکاری دیتته‌به‌رچاویان.) «235،94» ناسایی، ساده و ساکار. (له‌م کاته‌دا و له هه‌ر دوو باره‌که‌دا، له کار و ئیشی خۆیان قایل و رازی نین و «نوکرانی زات» یان «نه‌فس شکاندنی» خۆیان و «خۆبه‌هیچ‌گرتن» له ناستی هه‌موو شته‌کاندا، ویتدی سه‌ر زمان و قسه‌یی ناو دل و هه‌ست و سۆز و نه‌ندیشه و خه‌یالیانه.) «236،94» کار و ئیش، قایل و رازی، نه‌ندیشه و خه‌یال. (پاشان نه‌و شته‌پچوو‌کانه هیدی هیدی و ورده‌ورده زل و گه‌وره‌ده‌بن ...) «237،94» هیدی هیدی، ورده‌ورده، زل و گه‌وره. (پاشان مه‌حوی زیندوو خۆی به‌کوومه‌له‌وه و چوون

یهک همسو لایهک تیژ و هاندهدات لهسره نهوهی له دنیایی بی بهها و بی رهواج و بی نرخ یاخی بن ..» (241,94) تیژ و هان، تیژدهکا و هاندهدا. بی بهها، بی رهواج و بی نرخ. (نهوهمان له لاساخ و یهکالا دهبنهوه،) «245,94» ساخ و یهکالا. (گومان کردن و شک چوون) «246,94» (ئیش و نازار) «249,94» (پیشهنگی کاروان و قافله) «250,94» (چهوتی و ههلهکانم بۆ راست بکه نهوه)، (گهوره و مهزن، ژان و ژئی و نازار) «252,94» نایین و دین، گیان و رۆح، له گهلج جیگه دا دووباره دهکاتهوه، وهک له لاپه رهکانی (202, 224, 228, 233, 238) ده بیینین.

« هیمن » ی هۆنهر، له رۆژ ههلاتی کوردستانهوه، نامه یهک بۆ « که ریعی حسامی » له « سوید » ده نیری. له نامه که ده به یاره ی نووسه رانی کورد، ده لئی: (نووسه ره بی، له نیو خهلکدا بی و له خهلک فیری و نهوهی فیری بووه، به وردی و جوانی بیداتهوه به خهلک... تاد) «94,86» ههروهها، له هه مان نامه دا، ده به یاره ی نووسین و زمان ده لئی. (کاکه ئیمه له نه ده بی دهوله مهندی زمانی فارسی که خزمی هه ره نیزیکی زمانه که مانه که لک وه ره گرین. وهک نووسه رهکانی نهو دیو نین* به عه ره بی بیر که یه نهوه و به کوردی بنووسین و نهویش به کوردی داتاشراو. نه که ره به فارسیش بیر بکه یه نهوه دیسان زۆر له زمانه که ی خۆمان دوور ناکه وینه وه. چونکه، ریزمانه که مان هینده له ریزمانی فارسیی دوور نییه. هه تا پیمان بکری، خۆ له وشه ی داتاشراو ده پارتیزین. خۆ ئیمه له خهلکی دیکه زیاتر نین. به داخه وه فره نه گیتی نهوتوی کوردیمان له دهس دا نیه که مندالیتی کورد پازیکا.) «96,86» هه ره « هیمن » خۆی، له « پاشه رۆک » دا ده لئی: کوردی لای ئیمه کوردی نازانن. زۆر راسته، زۆره ی زۆری نووسه رانی کورد، له باشووری کوردستاندا، له ژیر کاریگه ریتی « زمان، فره هنگ، ریزمان و رینووسی عه ره بیی » دان. به لام، به داخه وه کوردی رۆژ ههلالات، تا ئیستش، هه ره به فارسیی بیر ده که نه وه، وهک فارس ده نووسن.

* مه به سی نووسه رهکانی خوارووی کوردستانه.

با لیتره‌دا، سه‌رنجی له پټنوس و دارشتنی، نووسه‌ر و هۆنهره‌کانی نه‌ورۆی
رۆژه‌لاتی کوردستان بده‌ین، تا بزانی، زمانی کوردیی، له چ ئاستیکدا
خۆی ده‌بینی.

به شتویه‌کی گشتیی، نووسینه‌کانیان له پووی « پټنوس، دارشتن و
ده‌ستووری زمانی کوردیی » وه، گه‌لی لاوازن. به راستیی، له هیندی
جیگه‌ی نووسینه‌کانیادا، ده‌ردی « هیمن » ده‌لی: خۆنهر لییان تی ناگا!
بۆ نمونه: « سدیق بۆره‌که‌یی » ده‌نووسی: (دیاره له وه‌ها باریکی ئالۆزدا
هۆنراوه‌کان و شوپنه‌واره‌کانی مه‌ستووره‌ده‌ستاوده‌ست که‌وتوو له
ناوچوه) «5,48» جارئ، پیتش هه‌موو شتی ده‌بی، نه‌وه بزانی، « وه‌ها »
ده‌پرینتیکی فارسییه. له کوردییدا « وا » ده‌نووسئ. جگه له‌وه‌ی، وه‌ها
یا وا پیتش ووشه‌ی « باریکی » ناکه‌وئ. چونکه، وا ئاوه‌لناوه و شتویه
باره‌که پیشانده‌دا، که زۆر سه‌خته. له‌به‌رئوه، ئاوه‌لناو له پیتش
باسکراوه‌نایه‌ت. بۆیه، راسته‌وايه، بنووسئ: « له باریکی وا ئالۆزدا »
هه‌روه‌ها، له جیگه‌یه‌کی دیکه‌شدا ده‌نووسی: (به زمانی زکماکی خۆیان
نووسراویان بۆمان به‌جئ هشتون ...) «6,48» بۆیان به‌جته‌شتوین. یا
ده‌نووسی: (ته‌نانه‌ت گه‌لانی بیگانه‌ش سوودیان لی یان وه‌رگرتوه و
شانازیشیان پی یان کردوو) «7,48» راسته‌که‌ی نه‌مه‌یه: (..... سوودیان
لی وه‌رگرتوون و شانازیشیان پتوه کردوون.) هه‌روه‌ها ده‌نووسی: (نه‌وه بوو
ئه‌رده‌لانی یه‌کان له هیرشیک دا چند که‌سیکیان لییان کوشت ...)
«83,48» راستروايه، به‌م شتویه‌ی بنووسئ: چند که‌سیکیان لی کوشتن.
د. « حوسینی خه‌لیقی » له « بناخه‌گشتی یه‌کانی کۆمه‌لناسی » دا ده‌لی:
(هۆشیا‌ری نه‌ته‌وايه‌تی ئاوات و هیوای گۆزینی کۆمه‌ل به‌ره‌و باشتر و
گه‌یشتن به‌ دوا‌رۆژیکی له‌بارتر، هه‌ستکردن به‌ هۆیه‌کانی دوا‌که‌وتن و
ملکه‌چی، نیشانه‌کردنی کیشه‌کانی نه‌ته‌وه‌یی، دۆزینه‌وه‌ی چاره‌بۆ
ده‌رده‌کان، تیکۆشان بۆ رامالینی ته‌گه‌ره‌ی پیتشکه‌وتن. بیری نه‌ته‌وايه‌تی،
تیگه‌یشتن له‌ نزمبوونه‌وه و باری راسته‌قینه‌ی دۆخی نه‌ته‌وه‌یی. لیکدانی
هه‌ست و سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی و چه‌سپاندن و پاراستنی قه‌واره‌ی نه‌ته‌وه‌یی و
تیکۆشان بۆ رزگاری و دوا‌رۆزی گه‌ل، نه‌ته‌وه‌ی زیندوو ده‌بی‌خواه‌ن په‌یام

بیت. سهرنجی ریک و پیککردنی دوارژژ بدا. «251,31» کاتی، دهقینکی وا دهخوینینهوه، یه کسه ر تیدهگهین، تهنیا ووشهکانی کوردییه، نهگینا، له رووی دارشتن و واتاوه، به هیج شتیهویه، له کوردیی ناچتی. به لکوو، پتر له وهرگپران دهچتی. ئەم چەن رستهیهی دوکتور نووسیوتتی، هەر له سهرهتاوه تا « نهتهوهی زیندوو ... » هه موو ئەو کردارانەئە تیبدایهتی، به شتیهوی چاوگ هاتوون و گهردان نهکراون. واته: کاتی کردارهکان دیاری نهکراون. هیج رستهیهکی کوردییش، بی کردار نابتی، چونکه، واتا ناگهیهتی! پاشان له « نهتهوهی زیندوو دهبی ... » تا کوتایی دهقهکه، هیج پتیهندییهکی بهو چەن رستهیهی پیششوووه نیسه! ئەمه، چەن نمونهیهک بوو، تا بزانی، کوردهکانی رۆژهلات چۆن دهنوسن.

بۆیه، پتیهسته، چ کوردی رۆژهلات و چ کوردی باشوور، به کوردیی بیرکهنهوه، به کوردیی بنووسن و هەر بۆ کوردیش بنووسن! نووسینی کوردیی، تا به ووشهی « ساکار، رهوان، ناسک و گونجاو » برازیترتیهوه، نووسینهکه جوانتر و دلگیرتر دهکا. بۆیه دهبی، به کوردیی بییری لی بکرتیهوه، به کوردیی داریژژی، بۆ کوردیش بنووسری، تا خوینهری کورد لیتی تیبگا و چیتری لی وهرگری. تا کوردییهکهی رهوان و بی گرتیگولبی، تا رستهکانی کورت و پر واتابی، تا راهی دلقرتین و ژیکهله بهکارهینرابتی، هیندهی دیکه، جیگهی خۆی، له دل و دهروونی خوینهردا دهکاتهوه.

وهک « هیمن » یش دهلی: (نووسهری کورد دهبی، خۆی له دهمارگیری ناوچهگهریتی بپارتزی، که لک له هه موو شتیهکانی زمانی کوردیی وهرگری. کام ووشه رهسەن و سووک و ئاسان و رهوانی، له نووسینهکانیدا، ئەو ووشهیه پتر بهکاریتتی، کام خوازه له نیتو خه لکیدا باوه و له سەر زمان ناموچیتری زیاتره، ئەو خوازهیه بخوازی و بنووسی. خۆی له ووشهیی تاشراو و نارەسەن و دزتو بپارتزی، شارهزاییهکی تهوایی له رتزمانی زمانی کوردییدا هەبی و له ژیر کارتیکردنی زمانهکانی عه رهیی، تورکی و فارسیدا، که ولی خۆی و پتیهوهکهی قووتار بکا.) «100, 122»

زمانی یه کگرتوی کوردیی، بهوه دروس نابتی، گهر ووشهیهک، له دیالیکتی کرمانجیی خواروودا چهسپابی، ئیمه هه مان ووشه له

دیالیکتیکی دیکه وه وەرگرین و له نووسینه کافماندا تیهه لکیتشکه یین. وهک هیندی نووسه ره له بری « نزیک - نیتزدیک. خراپتر - خراتر. جینو - جوتن - جمین - جون. » ده نووسن. به لکوو ده بی، له دیالیکته کانی دیکه دا، به دوای ئەو ووشه کوردییە پەتییە پوخته رەسە ناندەدا بگەریتین، که له دیالیکتی کرمانجیی خواروودا نین، پاشان به کاریابیتین، بلاویانکه یه وه، بیانچه سپیتین و که لکیان لئ وەرگرین. تا له لایه که وه، زمانه که مان به ووشه ی کوردیی رەسەن ده ولە مه ندکه یین. له لایه کی دیکه شه وه، زمانیتیکی تیکه لاوی چیتستی مجیور ئاسا دروس نه که یین و سه ره له خه لکی تیک نه ده یین.

ئه وه ی پتیه ندیی به نووسین و دارشته وه هه یه و زۆر گرنگه، ئه وه یه، له نووسیندا پتیه یه، یه که تیه یه کی تونوتۆل له نیتوان سه رتا پای بابه ته که دا هه بی، وهک زنجیری له کۆمه لتی نه لقه ی هاوڕه نگ و قه باره پتیه کاتیی. پچرپچر نه بی، هه سوو به شه کانی به باشیی پتیه که وه به سه رابن. دا هیتان له شتوازی نووسین و بۆچونه کانیدا له نامیز گری. ریزکردن و ریکویتی کردنی بابه ته کانی، به روونی پتیه دیاریتی. کاتی خوتنه ره ده یخوتیتیه وه، چه شه یه کی وێژه یی تاییه تیی لئ وەرگری، هه ست به تام و چیتژیکی دیاریکراو بکا، ته روپاراویتی. ره قوته ق و ووشک نه بی، خوتنه ره بیتزارکا. له شتیه و ناوه رۆکدا به پتیز بی، چونکه، گه ره شتیه دیوی ده ره وه ی به ره مه که بی، نه وا ناوه رۆک، دیوی ناوه وه ی به ره مه و وێژه یی یه که پیشانده دا.

زمانی نووسینی کوردیی ده بی، وهک نه ستیره ی ئاسمان بدره وشیتیه وه، وهک ئاوی کانیی بنا ره کانی چیا ی « قه ندیل » روونی، وهک شه ونی سه ره په ره ی گولی به ره به یان ته ری، وهک ئاوازی هۆنراوه کانی « گۆران »، رەسەن و خۆمالیی، وهک هۆنراوه کانی « هیتن » ته روپاراویتی، وهک ههنگونی شه مه تلینکه شیرینی، وهک شۆره ژن چاومه ستبی، وهک کیژه کورد به گوری، وهک به فری کوستان سپیی، وهک شیر ی به ری دایک خاوتینی، وهک کارماز چا و جوانبی، وهک بولبول خوششاوازی، وهک نه لماس تیرینی، وهک شووشه سفتوسۆلینی، وهک کریستال زرنکه یی، وهک

ناوینه تیشکباتهوه، وهک دارگوتز قایبیتی، وهک داربهروو رهگی قوول داچووبیتی، وهک چنار بالایی بهرزیتی، وهک سهروو قه‌دی ریکبیتی، وهک خونچه‌گول بگه‌شیتتهوه، وهک گوله‌هیترو جوانبیتی، وهک چیمه‌ن سه‌وزیتی، وهک کیتلگهی سه‌وز به به‌ریتی، وهک ره‌ز هیتشوووی گوئی بگری ...

5/ ده‌ستووری نووسین :

دیاره، هه‌موو زمانی، خه‌سله‌تی تایبه‌تیی و ده‌ستووریکیی نووسینی دیاریکراوی خۆی هه‌یه. هه‌موو زمانی، به‌جۆره‌ نه‌لفووتیه‌کی دیاریکراو ده‌نووسری، جۆره‌ ریتنووسیتکی تایبه‌تیی به‌کاردیتنی. له‌به‌رئه‌وه، زۆریه‌ی زۆری، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه و نووسهران، له‌ نووسیندا پتیره‌ویده‌که‌ن. نه‌مه‌ش، خۆی له‌خۆیدا، یه‌کیتتی نووسین و پتیشکه‌وتنی زمانی نووسینی، نه‌و نه‌ته‌ویه‌ پيشانده‌دا. به‌پتچه‌وانه‌شوه، گهر نه‌ته‌ویه‌ک، ده‌ستووریکیی نووسینی تایبه‌تیی نه‌بوو، نه‌وا ههر نووسری، له‌ نووسینه‌کانی خۆیدا، به‌شیه‌ ریتنووسیتکی دیاریکراو ده‌نووسی، جۆره‌ پیتتیکیی جیاواز به‌کاردیتنی، یاساکانی ده‌ستووری نووسین ره‌چاو ناکا. نه‌مه‌ش له‌ نیوان نه‌ندامه‌کانی نه‌و نه‌ته‌ویه‌دا، جۆره‌ ناکۆکیی و ناته‌باییه‌ک دروسده‌کا، بتی ده‌ستووری و بتی دیسیپلینیی، نه‌و زمانه‌ ده‌رده‌خا. سه‌ره‌نجامیش، ئازاوه‌یه‌کی زمانه‌وانییی له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌که‌دا دروسده‌کا.

گهر، به‌راوردی له‌ نیوان زمانی کوردیی و زمانه‌کانی دیکه‌ی جیهاندا بکه‌ین، به‌ ئاشکرا بۆمان ده‌رده‌که‌وی، زمانی کوردیی، له‌ رووی ده‌ستووری نووسینه‌وه، تا ج‌را ده‌یه‌ک دواکه‌وتوه. به‌لام، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، ههر زمانی خه‌سله‌تی تایبه‌تیی خۆی هه‌یه، ههر زمانی ده‌ستووری نووسینی تایبه‌تیی خۆی هه‌یه. بۆ نمونه: له‌ زمانه‌ نه‌وروپایی یه‌کاندا، یه‌که‌م پیتی یه‌که‌م رۆشه، له‌ رسته‌دا و له‌ سه‌ری دپیر، هه‌میشه‌ به‌ پیتی گه‌وره‌ ده‌نووسری. هه‌روه‌ها، ناوی « مروف، وولات، شار، گوند، و ... تاد »، له‌ ههر جیگه‌یه‌کی رسته‌که‌دابتی، ههر ده‌بتی، به‌ پیتی گه‌وره‌ بنووسری. به‌لام، له‌ زمانه‌ رۆژه‌لاتیه‌کاندا، نه‌م خه‌سله‌ته‌مان نییه. جگه‌ له‌وه‌ی له‌ زمانی کوردیدا، راناوی لکاومان هه‌یه، له‌ زمانه‌ نه‌وروپایی یه‌کاندا نییه. هه‌روا ده‌بینین، له‌ زۆریه‌ی زمانه‌ نه‌وروپایی یه‌کاندا، له‌ رتزمانه‌که‌یاندا، جیاوازی

له نیتوان نیر و میتدا ههیه. راناوی تاییه تییان بۆ ههر دوو رهگهزه که داناوه. بۆ نمونه: له زمانی ئینگلیزییدا، راناوی « He » بۆ نیر و « She » بۆ مێ، له زمانی رووسییدا، راناوی « OH - ئۆن » بۆ نیر و « OHA - ئهنا » بۆ مێ، له زمانی سویدییدا، راناوی « Han » بۆ نیر و « Hon » بۆ مێ بهرکار دیتن. کهچی، جگه له بهشه دیالیکتی کرمانجی ژوووو و ههوارمانیی، ئه و جیاوازی نیر و میتیه، له دیالیکتهکانی دیکه ی زمانی کوردییدا نییه. دیاره، زمانی کوردیی، باوهری به جیاوازی نیتوان ژن و پیاو نییه و زمانیکی سۆسیالیستییه! له راستیشدا، ئه م جیاوازییه، یه کهم جار، له زمانی عه ره بییه وه دا که وتوه. چونکه، به ئاشکرا له قورتاندا ده بینین، زمانی قسه کردنی نیر و مێ جیایه!

دووور نییه، ته نیا ئه م خه سه له ته، ده ستووری ههر دوو جوژه گروهه زمانه که، له یه کدی جیاگاته وه، ئه گینا، له « ویرگول، خال، رسته ی کورت، رسته ی درێژ، په ره گرافی نوێ، نیشانه ی سه رسوپمان، نیشانه ی پرسیار - پرسه ک و هه موو نیشانه کانی دیکه ش »، وه ک یه ک پتیه ده که رتین. که چی، له رووی زمان و دارشته وه، زۆریه ی زمانه کان، له گه ل یه ک دییدا جیاوازیان هه یه. به تاییه تیی، ههر دوو گروهه زمانه رۆژاوا یی و رۆژه له تاییه که، ههر زۆر له یه کدی جیاوازن. ههر چه نده، هه موو زمانی ده ستووری تاییه تیی خۆی هه یه، به لام، تا ئه و رۆ، زمانی کوردیی ده ستووریکه یه که گرتوی نییه. هه موو ئه و ده ستوورانه ی داشنراون، ههر یه که یان، له ده ستووری یه کتی له دیالیکته کانی زمانی کوردیی ده دوێ، هه یچیان ده ستووریکه ی گشتیی نین. بۆ نمونه: (ده ستووره که ی میتجه ر « سۆن » که له مه و پتیش با سمان کرد ته نیا له شتیه ی « سۆران » ئه دوێ، ئه و ده ستوورانه ی که « توفیق وه هبی »، « مه لا سه عید ئه فه ندی » و « نووری عه لی ئه مین » دایان ناون، ته نیا شتیه ی « سوله یمانیی » ئه خه نه پتیش چا و. ئه و ده ستووره ی که « دوکتور کامهران » و « رشید کورد » و « بول بایندر » دایان ناون، به ته نیا باسی شتیه ی کرمانجیی با کوور ئه که ن. (68, 26 - 69)

یه که سه ره کبیه کانی، هه موو زمانیکی نووسین، له « پیت، وشه، رسته، ئامرازه کانی لیکده ر، پتیه ندیی و بانگکردن، نیشانه کانی خالبه ندیی »

هروه‌ها، به‌شکافی ناخافتن، له « ناو، راناو، ناوه‌لناو، کردار، ناوه‌لکار، نامرازی لیکدر، نامرازی پیوه‌ندی و ده‌نگ) پیکهاتون. له باسه‌کافی پیتشودا، به دریشی باسی پیت و ده‌نگه کوردیه‌کافمان کرد. بویه، پیوست ناکا، جاریکی دیکه لیتیان بدوتین. به‌لام، لیره‌دا هیندی له به‌شکافی دیکه ده‌دوتین.

زمان، له یکه پچوکه‌کانه‌وه بۆ‌گه‌وره‌کان ده‌سپیده‌کا. واته: سه‌ره‌تا پیت، ووشه و پاشان رسته دئ. هر چهنده، پیت به یکه له بنچینه‌کافی زمان داده‌نری، بی پیت نه ووشه و نه رسته دروس نابئ. به‌لام، له زمانی کوردیدا، پیت به تنیا، مه‌گر به ده‌گمن بی، نه‌گینا هیچ جوړه واتایه‌ک نابخشئ. که‌چی، له زمانه نه‌ورویایی یه‌کاندا وانیه، هیندی پیت، واتای ته‌وای هیه. بۆ‌نمونه: « Ö » له زمانی سویدا، به « دوورگه » دئ. له زمانی کوردیدا، له دوو پیت و به‌ره‌و ژوور، نینجا ووشه پیکدی و اتا ده‌بخشئ. وه‌ک: (با، پئ، بی، کا، لا، خر، تر، فر ...)

ووشه نه‌وه‌یه، له دوو پیت یا پتر پیکدی. هه‌موو ووشه‌یه‌کی ته‌وایش ده‌بئ، واتایه‌کی دیاریکراوی هه‌بئ. به‌پتی ژماری نه‌و پیتانه‌ی، له دروس‌بونوی ووشه‌یه‌کدا به‌شداریده‌گمن، ووشه‌ی ساکار و ناوتنه‌مان هیه. ووشه به یکه‌یه‌کی سه‌ره‌کی رسته داده‌نری.

به‌لام، رسته به به‌ردی بناغه‌ی هه‌موو زمانی ده‌ژمیری. زۆریه‌ی ووشه، له زمانی کوردیدا یه‌ک واتایان هیه. به‌لام هیندی ووشه هه‌ن، دوو یا پتر له دوو واتایان هیه. له هه‌موو زمانیکدا، چهن ووشه‌یه‌ک هه‌ن، تنیا به خالی یا به پیت، واتاکانیان به ته‌وایی ده‌گۆرئ وه‌ک: (شیر - شیر. گۆل - گۆل. گۆل - بۆل. گه‌رامو - گه‌ناو. ماد - مار. هار - بار ...). هه‌روه‌ها، له زمانه‌کافی دیکه‌شدا، به هه‌مان شیوه‌یه. بۆ‌نمونه له زمانی عه‌ره‌بیدا: (زه‌مه‌ت - زه‌مه‌ت. نه‌عم - نه‌غم. روعب - روع. جار - جاف. خاف - خار ...). له زمانی سویدا :

(God-Gud, Köra-Göra, Kaka-Kika, Kyla-kula ...)

له راستیدا، پیت و ووشه، هر چهن زۆر یا که‌م، ساکار یا ناوتنه‌ش بن، سرۆف ناتوانئ، به هۆیانه‌وه له یکه‌دی بگهن. چونکه، مه‌به‌ستیکی و

گرنگ و پوون، به دهسهوه نادهن، تا به تهواویی تیبگهین. بهلام، رسته و اتاکهی گهلئ فراوانتره. هر به هۆی رستهوه، کۆمهلتی مرۆ له یهکدی دهگهن، زمانی نووسین پیکدی. کهواته رسته چیه؟

گهر بانهوئی، پیناسهیهکی کورتی، رسته بکهین، دهلتین: رسته له دوو ووشه یا پتر پیکهاتوهه. ووشهکان بهپیتی یاسای زمانهوانیی، له رستهکهدا ریزدهکرتین. مهرجی سهرهکیی له رستهدا نهوهیه، بکه و کرداری تیدابئ، له پووی ریزمانهوه ریکبئ، واتایهکی دیاریکراویش ببهخشی. رسته، بهپیتی قهواره دهگۆرئ و چهن جورئکی هیه، وهک :

1. رستهی ساکار: Simple sentence یهک کارا و کاری تیدایه. بۆ نمونه :

رستهی دوو ووشهیی - کامهران خهوت.

سئ ووشهیی - کامهران گوشت دهکړئ. بهرزان نانی خوارد.

چوار ووشهیی - کورده له بازار هاتهوه.

پینج ووشهیی - کوردۆ به دهسی خۆی کوشتی.

ئیدی بهو شتیهیه، فراوانتر و فراوانتر دهبتی ... وهک: لاهه سهرزلی لووتخواری چلمن ...، کارئیری دوی پاش نیوهوۆ، له شاری سولهیمانی، له باشوری کوردستان، سهردانی گۆرهپانی کاوهی ناسنگهری کرد.

2. رستهی لیکدراو: Compound sentence له دوو رستهی ساکار پیکهاتوه، به هۆی ئامرازی لیکدهروهه پیکهوه دهبهسرتن. وهک : کامهران هات و پۆی. کامهران هات و کاوه پۆی.

3. رستهی ئاویتته: Complex sentence له دوو رسته له یهک دهدرتین، یهکتیکیان سهرهکییه و نهوی دیکهیان لاههکییه. واته: گهر جیایانکهینهوه، واتای تهواویی نابئ. وهک : کاتئ پۆژ ههلدئ، دهچم بۆ ئیش. رستهی یهکهه ناتهواو و دووهمیش تهواوه. «310، 100 - 311»

زۆریه رسته له زمانی کوردیدا، به کردار کۆتاییدی. گهر رستهکه کورتبوو، نهوا ویرگولی ناوئ و خال دادهنئین، وهک : من ئاو دهخۆمهوه. کورده نان دهخوا. بهلام گهر رستهکه درتیبوو، نهوا بههۆی ویرگولهوه، دابهشدهکړئ. بۆ نمونه: له سالی گرانییهکهی 1920هوه من و نازادی برام

و تارای خوشکم و دایکم و باوکم پیکهوه دهژین. راستروایه، ئەم رستهیه بهم شتیوهیه بنوسین: له سالی گرانیههکهی 1920هوه، من، نازادی برام، تارای خوشکم، دایکم و باوکم، پیکهوه دهژین. ویرگول له رستهی درێژدا، له دوای « ناو، کردار، شوین، کات، میژوو و رستهی کورت » هوه دی.

گوتان: هه موو رستهیهک ده بی، کرداری تیدایی. بهلام، هیندی رسته له زمانی کوردیدا هیه، گهر به وردیی سهرنجیان لی نه دهین، وا ده رده کهوی، کرداریان تیدا نییه. بۆ نمونه :

من نازام. من چهوساوه م.

تۆ دووریت. تۆ مهردیت.

ئهو قۆزه. ئهو زیره که.

ئیمه سهر راستین. ئیمه نه خوشین

ئیه گهره ن. ئیه سهره رن.

ئهو ان دواکه وتوون. ئهو ان پیتشکه وتون.

گهر سهرنجیکی سهر پیتی له م رستانه بدهین، ده بینین: هیچیان کرداریان تیدا نییه. چونکه، « نازا، چهوساوه، دوور، مهرد، قۆز، زیره ک، سهر راست، نه خوش، گهره، سهره ر، دواکه وتوو و پیتشکه وتوو » ههر هه موویان ئاوه لئاوان. ههروه ها، « م، یت، ه، ین، ن، » ههر هه موویان به راناوی لکاوه ده ژمیرین.

شاره زایانی زمانی کوردیی، دوو جۆر بۆچونیان هیه. دهسته یه کیان، راناوه لکاوه کان به کردار داده نین. دهسته یه کی دیکه شیان پیتیان وایه، ئه وانه کردار نین و له کوردیدا رسته ی بی کرداریش هیه.

« مه سعود محمه د » زۆر به درێژی له م باسه دواوه، پیتش له سهر ئه وه .آده گری، که له زمانی کوردیدا، رسته هیه، کرداری تیدا نییه. ئه و راناوه لکاوانه ی پیتشتریش پیتشماندان، ته نیا به راناویان داده نی و ده لئ: (ئینکار کردنی هه بوونی رسته ی بی فیعل له کوردیدا ئه و خلیسکه مان پی ده با که، کوردیی گوته نی، ته وقی سهری ریتزمانه که مان به ئه رز ده که وی، چونکه به شتیکی گرنگ له بنج و بناخه ی زمانه که هه لده ته کینئ). « 94.107 » بهلام، ئه ز پیم وایه، ئه و راناوه لکاوانه، له یه ک کاتدا، دوو ئه رکیان هیه.

جاری وهک راناو و جاریکی دیکهش، وهک کرداری یارمه تیدهر، له رسته که دا خویمان دهنوتین. واته: راناوه لکاوه کان کردار نین، به لکوو، وهک کرداریکی یاریده دهر، جیگه ی کردار ده گرنه وه، تا رسته که واتا بیه خستی.

گهر، به راوردی له نیوان، زمانی « عه ره بیی و کوردیی » دا بکه یین، جیاوازیسه کی یه کجار گه وره ده بینین. بو نمونه: له زمانی عه ره بیدا ده لیتین: انا اذهب الی المدرسه، هو یشتی القمیص فی السوق.

گهر نم دوو رسته یه، بو سهر زمانی کوردیی وهر گتیرین، ده لیتین: من بو خوتندنگه ده چم، نهو کراس له بازار ده کړی.

لیره دا ده بینین: له زمانی عه ره بیدا، هه مشیه بکه ره له سهره تای رسته و کردار به دوایدا دی. پاشان، به شه کانی دیکه ی رسته که ته واوده کړی. که چی، له زمانی کوردیدا، بکه ره له سهره تا و کردار له کوتایی رسته کانداهاتوه، به شه کانی دیکه ی رسته که ش، له نیوان بکه ره و کردار دا، جیتی خویمان ده گرن. نه مه، وهک ده ستوریکی ههر دوو زمانه که وایه و تا نه دازه یه کی زوریش چه سپیوه. به لام، رسته ی یه که م: من بو خوتندنگه ده چم. زور له سهر زیان خوش نییه، له بهر نه وه، گه لتی جار کورد نم ده ستوره ده شکیتنی، بهو شیوه یه یه له سهر زیان ناسان و خوشیت، ده لتی: من ده چم بو خوتندنگه. که ههر دوو رسته که یهک واتا ده گه یه نن و له رووی گرامه ریشه وه ههر راستن.

له هه موو زمانه کانی جیهاندا، کاتی دوو رسته ی ناسایی کورتان ده بی، ده مانه وی، رسته یه کی ناوتته یان لتی پتیکبیتین، به هوی نامرازه کانی « لیتکدر و پیوه ندیی » یه وه، پتیکیان وه ده به سین، یا « ویرگول » له نیوانیاندا داده نیتین. با لیره دا، نمونه یه که له زمانی « سویدی » دا بیتینه وه:

گهر، سه یریکی نم دوو رسته یه بکه یین:

Sten har en syster. Hon heter Karin. ناوی کارینه. ده بینین: « en syster » له گه ل « Hon » دا، ته نیا مه بهس له یهک که سه، نه ویش خوشکه که ی « Karin ». لیره دا ده توانین، نم دوو رسته یه، به هوی « ویرگول » و « نامرازی لیتکدر » وه پتیکه وه گرتده یین،

به مهرجیِ ثُو دوو « ناو » و « راناو » هس، دووباره نه‌بنه‌وه. بۆیه، ههر دوو رسته ناساییه پچووکه‌که، یه‌ک رسته‌ی ناو‌یتته پتکدیتن. وه‌ک :

« 115.126 Sten har en syster, som heter Karin »

ستین خوشکیتکی هه‌یه، که ناوی کارینه. له کوردیدا ده‌توانین، بۆ هیتندی رسته، ئه‌و نامرازی « که » ش به‌کار نه‌یه‌نین. چونکه، ویرگوله‌که جیتگی ده‌گرتیه‌وه. ته‌نیا بنوسین : ستین خوشکیتکی هه‌یه، ناوی کارینه.

لیته‌دا ده‌مه‌وی، ده‌بارهی چهن نامرازی بدویم، که له زمانی کوردیدا زۆر به‌کار دیتن. پیتی « و » ی نامرازی لیکده‌ر، یه‌کتی له‌و پیتانه‌یه، که زۆر به‌کار دی، به‌شیتویه‌ک، نووسینه‌که ناشیرین ده‌کا. بۆیه ده‌بی، پتویست نه‌بی، له نیوان ووشه و رسته کورته‌کاندا، زۆر به‌کار نه‌هیتن، به‌لکو له بری ئه‌وه، ویرگوله‌ دابنری. بۆ نمونه: گهر چهن ووشه‌یه‌ک پتویستی به نامرازی لیکده‌ر هه‌بوو، ئه‌وا له بری پیتی « و » ده‌توانین، له نیوانیاندا ویرگوله‌ دانین، به‌لام، له نیوان پیش دواووشه و دواووشه‌دا ده‌بی، « و » دانین، وه‌ک: (له بواره‌کانی نه‌ته‌وه‌یی، رامیاری، ئابوری، فهره‌نگیی، کۆمه‌لایه‌تیی، سایکۆلۆژی و سۆسیۆلۆژیدا). نه‌ک له نیوان ههر ووشه‌یه‌کدا « و » دانین و به‌م شتویه‌ بنوسین: (له بواره‌کانی نه‌ته‌وه‌یی و رامیاری و ئابوری و فهره‌نگیی و کۆمه‌لایه‌تیی و سایکۆلۆژی و سۆسیۆلۆژیدا). هه‌روه‌ها پتویسته، کاتی له نیوان دوو ووشه‌دا، یا دوو رسته‌ی کورتدا، ویرگوله‌مان دانا، ئیدی « و » دا نه‌نین. به‌پیتچه‌وانه‌شه‌وه، کاتی « و » مان به‌کاره‌ینا، ویرگوله‌ دا نانین، اته: ته‌نیا یه‌کتیکیان به‌کارینین. بۆ نمونه: هیتدی نووسه‌ر له کاتی نووسیندا، به‌تایبه‌تیی له کۆندا و ئیسته‌ش، ئه‌و نووسه‌رانه‌ی له سه‌ر ریتیازی رینووسی کلاسیک ده‌رۆن، ویرگولیش و « و » یش داده‌نین. وه‌ک: زمانی کوردیی، و زمانی هیندیی، و زمانی فارسیی له بنه‌رته‌دا، ههر یه‌ک زمان بوون. پاشان جیابوونه‌ته‌وه، و هه‌ریه‌که‌یان زمانیکی سه‌ریه‌خۆیان، پتکه‌یتناوه. راستروایه به‌م شتویه‌ بنوسین: زمانی کوردیی، زمانی هیندیی و زمانی فارسیی، له بنه‌رته‌دا ههر یه‌ک زمان بوون. پاشان، جیابوونه‌ته‌وه و ههر یه‌که‌یان زمانیکی سه‌ریه‌خۆیان پتکه‌یتناوه.

با لیسه‌دا، شتی بۆ دز بیترین. ئەز پیموایه، هه‌موو ئەو پیتشنیاز و ریتوتینیانە، له لایەن پەسپۆر و شارەزایانی زمان و وێژە ی کوردییەوه دە‌کرتن، کارتیکی گەلی باشن. نووسەرە‌کافمان دە‌بێ، تا‌قی‌کردنە‌وه تا‌بە‌تییە‌کانی ژبانی نووسینی خۆیان، بۆ نە‌وه‌کانی دا‌هاتوو تو‌مار‌کە‌ن. بە‌لام، پیتشنیاز و ریتوتینی‌کردن بە شتی‌ک و جیبە‌جیت‌کردنیشی بە شتی‌کی دی‌کە دا‌ده‌نرێ. دە‌بێ، ئەو کە‌سه‌ی پیتشنیازی کارێ دە‌کا، خۆی له پیتش هه‌مووانه‌وه به‌ کرده‌وه جیبه‌جیتیکا. «هیتن» ده‌لتی: (هه‌تا ده‌توانین، «واوی عه‌تف» که‌متر به‌ دوا‌ی یه‌ک‌دا ریز‌که‌ین) «31، 122»

داوا له‌ نووسه‌رانی کورد ده‌کا، له‌ نووسینه‌کانیاندا «واو» ی نام‌رازی لیت‌کده‌ر زۆر به‌‌کار نیه‌نن. ئەز، ئە‌مه‌ به‌ کارتیکی باش ده‌زانم، له‌و باره‌یه‌وه، هیچ تیبینییه‌کم نییه. که‌چی، هه‌ر دوا‌ی دوو دێ‌ر له‌ نووسینه‌که‌ی خۆیدا، ئەو پیتشنیاز و نامۆزگارییه‌ی بیرده‌چیته‌وه، له‌ دێ‌ر و نیوت‌ک‌دا، که‌ ژماره‌ی ووشه‌کانی له‌ شازده‌ ووشه‌ پیت‌که‌اتون، هه‌وت دا‌نه‌ جار نام‌رازی «واو» ی لیت‌کده‌ری، وه‌ک ئە‌لقه‌ی زنجیره‌ی فا‌گۆنی شه‌مه‌نده‌‌فر، بۆ پیت‌که‌وه به‌ستنی ووشه‌ و رسته‌کانی به‌‌کار‌دێ‌ن! با بزانی، چۆن ئە‌م کاره‌ی کردووه. (کورت‌ه‌ چیرۆکی باش و وتاری به‌‌که‌لک و چاکی ئە‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و می‌ژوویی و ره‌خه‌ی بی‌ غه‌ره‌ز و دۆسته‌انه‌ بلا‌وکاته‌وه.) «31، 122» ئە‌وه‌ له‌ کاتیک‌دا ده‌بێ، ئە‌و دێ‌ر و نیوه، به‌م شتیه‌یه‌ بنووسین: (کورت‌ه‌ چیرۆکی باش، وتاری به‌‌که‌لک و چاکی ئە‌ده‌بی، کۆمه‌لایه‌تی، زانستی، می‌ژوویی، ره‌خه‌ی بی‌ غه‌ره‌ز و دۆسته‌انه‌ بلا‌وکاته‌وه.) که‌واته‌، به‌‌پیتی پیتشنیازه‌که‌ی خۆی بی‌، له‌و دێ‌ر و نیوه‌دا ده‌بێ، ته‌نیا دوو جار «و» ی لیت‌کده‌ر دووباره‌‌بیته‌وه.

بۆ‌یه‌ ده‌بێ، وه‌ک هه‌موو زمانیکی پیت‌که‌وتووی خاوه‌ن ده‌ستوور و ریت‌مانی گه‌لانی جیهان، له‌ بری ئە‌و هه‌موو «واو» ی لیت‌کده‌رانه، له‌ نیوان ووشه‌کان و ره‌سته‌کاندا، له‌ شوتنی پت‌بوستی خۆیدا، وێرگول دانیتن. گه‌ر ووشه‌ و رسته‌کانیش پتر له‌ دووان بوون، ئە‌وا له‌ نیوان پیتش و دوا ووشه‌دا، به‌ هۆی «واو» ی لیت‌کده‌ره‌وه‌ گرتیانده‌‌هین. واته‌: سه‌رحه‌می ووشه‌ و رسته‌ی ده‌قیکی وێژه‌یی دیاری‌کراو، به‌ هۆی وێرگول و پیتی «واو» ی لیت‌کده‌ره‌وه‌

پتیکه‌وه ده‌به‌سرتین. ئەوه تەنیا، نمونەیه‌کی نزیکێ پتیشنیاز و پتینماییه‌کانی مامۆستا بوو، ئەگینا، سەرانسەری دەقی نووسینە‌که‌ی به‌و شیتوه‌یه رازاندۆتەوه! به‌لام، ئیتمه‌ لێره‌دا، به‌ پتووستی نازانین، له‌ نمونەیه‌ک پتر پیشانده‌ین، هەر که‌ستی ده‌یه‌وێ، له‌ راستیی ره‌خنه‌که‌مان دلتیابێ، ئەوا ده‌توانێ، ته‌ماشایه‌کی سه‌رجه‌می نووسینه‌که‌ی بکا!

یه‌کێ له‌ خاله‌ گرنه‌که‌کانی، ده‌ستووری نووسینی هەر زمانیکێ دیاریکراو، نیشانه‌کانی «خاله‌ندی» ه. هه‌لبه‌ته‌، بۆ هەر «پیتی، ده‌نگی، ووشه‌یه‌ک و رسته‌یه‌ک»، جوژه‌ نیشانه‌یه‌کی تایه‌تی هه‌یه. هەر یه‌که‌شیان به‌ شیتوه‌یه‌کی تایه‌تی و له‌ جیگه‌یه‌کی دیاریکراو، به‌کار دینرێن. نیشانه‌کانی خاله‌ندی، که‌لێ بایه‌خیان بۆ خوتنه‌ر هه‌یه. (نیشانه‌ی خاله‌ندی، پتوانه‌ و کیشانه‌ی مانا و سه‌رنج و رابه‌ریکردن و خواست و مه‌به‌ست و هه‌موو زاراوه‌کانی تری خاله‌ندی بۆ خوتنه‌ر له‌ نووسیندا دیاریده‌کات. که‌ ئەمه‌یه‌ ده‌قی ره‌وانبێژی و دروستی خوتنده‌وه‌ لای خوتنه‌ر، چونکه‌، دروستی خوتنده‌وه‌ و ره‌وانبێژی لای خوتنه‌ر له‌ گوێره‌ی شتوازی راستنووسینی نووسه‌روه‌ دیته‌کایه‌وه. که‌واته‌، خوتنده‌وه‌ی ره‌وان «راستنووسین» به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات.) «7,2» لێره‌دا، نووسه‌ری ئەم چه‌ن دێره‌ «ئه‌که‌رم خامۆش»، باسی گرنگی و بایه‌خی نیشانه‌کانی خاله‌ندی ده‌کا، که‌چی، خۆی زۆر پتیره‌وی نه‌کردوه‌، له‌و شوتنانه‌ی پتووسته‌، وێرگول دانرێ، ئەو ئامرازی «و» ی لێکده‌ری داناوه‌!

به‌ داخه‌وه‌، زۆریه‌ی زۆری نووسه‌رانی کورد، ئەم نیشانه‌ گرنه‌گانه‌ی نووسینیان پشگوتخستوه‌وه‌. ئەمه‌ش، له‌ لایه‌که‌وه‌ له‌ نووسیندا، به‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ داده‌نرێ. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، هیندێ جار واتای رسته‌که‌ و نه‌ده‌کا، خوتنه‌ر به‌ ئاسانی له‌ واتاکی ناگا.

بۆ نمونە: گه‌ر ووشه‌یه‌ک یا رسته‌یه‌ک، به‌ پرسیار ده‌سیپێکردبێ، به‌لام، نیشانه‌ی پرسیا‌ری به‌ دوا‌دا نه‌هاتبێ، ئەوا ده‌توانرێ، به‌ جوێرکی دیکه‌ له‌و شته‌ بگه‌ین. تا مه‌به‌سی راسته‌قینه‌ ده‌دۆزینه‌وه‌، خوتنه‌ر ماندووده‌کا. به‌لام، گه‌ر ئەو نیشانه‌یه‌ هه‌بوو، ئیدی خوتنه‌ر یه‌کسه‌ر، له‌ مه‌به‌سه‌که‌ ده‌گا. لێره‌دا، هه‌ولده‌هه‌ین، هیندێ له‌ نیشانه‌کانی خاله‌ندی بدوین، ئەوی

گرنگ و پتویسته، بۆ خوتنه‌ری کوردی روونده‌کهینه‌وه. به‌لام، ته‌نیا له‌و نیشانه‌ده‌دوتین، که زۆر به‌ پتویستی ده‌زانم، لای خوتنه‌ران و هیتندی له‌ نووسه‌ران، تا ئیسته‌ زۆر روون نین. به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی ده‌توانین، نیشانه‌کانی خالبه‌ندی، به‌م چهن نیشانه‌ دیاریکه‌ین: « ویرگول » ، « . » . ویرگولی خالدار « : » ، نیشانه‌ی پرسیار « ؟ » ، نیشانه‌ی سه‌رسورمان « ! » ، خال « . » ، دووخالی له‌ سه‌ریه‌ک « : » ، کۆمه‌له‌خال « » ، نیشانه‌ی ته‌قل « - » ، دووکه‌وانه « () » ، که‌وانه‌ی دووجایی « « » ، نیشانه‌ی نه‌ستیره « * » و ...) لیره‌دا، له‌ چهن نیشانه‌یه‌کی گرنگیان ده‌دوتین :

ویرگول « ، » : ئەم نیشانه‌یه، بۆ دابه‌شکردنی رسته‌یه‌کی درێژ به‌کارده‌ی. بۆ ئەوه‌ی کاتێ، خوتنه‌ر ده‌خوتنیتته‌وه، ماندوو و هه‌ناسه‌سوار نه‌بێ، له‌ نێوان دێره‌کاندا، که‌مێ بچه‌وتته‌وه. یا گهر، چهن زاراوه‌یه‌کی دیاریکراومان هه‌بوو، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک هاتن، ئەوا ویرگول له‌ نێوانیاندا داده‌نرێ، له‌ نێوان پێش و دوا زاراوه‌شدا، ئامرازی « و » ی لیکده‌ر به‌کارده‌ینرێ. بۆ نمونه‌: « کوردستان، له‌ بواری ئابووری، پێشه‌سازی، بازرگانیی، کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی، رووناکبیری، رامیاری و دیپلۆماسیی « دا دواکه‌وتوو. هه‌روه‌ها، باشتروایه، له‌ دوا‌ی هه‌ر رسته‌یه‌کی کورت، که‌ به‌ کردار کۆتاییده‌ی، ویرگول دانرێ، وه‌ک: که‌ژه‌کانی سال، له‌ چوار وه‌رز پێکهاتوو. « هاوین، پایز، زستان و به‌هار ». هاوین گه‌رمه، پایز گه‌لارێزانه، زستان سارده، به‌لام، به‌هار جوان و رازاوه‌یه.

هه‌روه‌ها، جۆره‌ ویرگولێکی دیکه‌ش هه‌یه، پیتی ده‌گوترێ « ویرگولی خالدار - : » به‌ باوه‌ری من، ئەم جۆره‌ زۆر پتویست نییه. چونکه، ویرگولی بیتخال ده‌توانێ، له‌ زۆریه‌ی کاتدا جێگه‌ی بگرتته‌وه.

پتویسته، جیاوازی له‌ نێوان هه‌ر دوو نیشانه‌ی پرسیار و سه‌رسورماندا بکری. چونکه، هیتندی جار، مه‌به‌سی نووسینه‌که له‌م بواره‌دا تیکه‌لاوده‌بێ. هه‌روه‌ها، هیتندی جاری دیکه‌ش، هه‌ر دووکیان پێکه‌وه به‌کارده‌ینرێ. ئەویش، کاتێ نووسه‌ر هه‌م پرسیارده‌کا، هه‌م سه‌رسورماوه، وه‌ک « !! » خال، به‌ یه‌کێ له‌ نیشانه‌ گرنگه‌کانی خالبه‌ندی داده‌نرێ. ئەم نیشانه‌یه،

همیشه له کوتایی هر دوو جوژه رسته کورت و درتیره که دا داده نری. له رستهی درتیردا، دواى نهوہی رسته که به هوئی چهن ویرگولیکه وه دابه شده کرى، کاتج مهبهسه سهره کيبه که ته واوده بی، رسته که ته وا بوو، خال داده نری. نیشانهی خال، کوتایی هم به رسته و هم به پهره گرافیش دینى. پاشان، رسته و پهره گرافیکى نوئى، ده سپیده کا.

نیشانهی دوو خال، پتر له م بوارانهی خواره وه دا به کار دینى: « به شه کانی ناخافتن - گوتى : ... ده لئى : ... » بۆ نمونه هینانه وه - وه ک : ... وه کوو : ... بۆ نمونه : بۆ وینه : ... » بۆ بژاردن - خالی یه که م : بړگه یی که م : ... نه مانه یی خواره وه : ... » بۆ واتای ووشه - چیا : شاخ « بۆ پیناسه کردن - کورد : نهو نه ته وه یه یه، نه وه ته یی هه یه، له پیناوی ژباندا لاشه ده نیتى. نیشانه یی ته قهل، پتر بۆ کاتى گفتوگو کردن و بۆ کارى رۆژنامه گهری به کار دى. ههروه ها، بۆ نه وه یی پیکهاته یی ووشه یه ک پيشاندرى، وه ک کورد له چوار پیت پیکهاتوه. « ک - و - ر - د ». یا له کاتى باسئکى کورتى لاوه کيدا له رسته دا، یا شتى بپر خوتنر بپنینه وه، یا له وه رگیتړاندا، وه رگیتړ له نیتوان دوو که وانده شتى ده نووسى، پاشان ته قله که داده نئى و ناوی خوئى ده نووسى، یا نیشانه یه که داده نئى، که مهبهسى بی. بۆ نمونه : کورد له میژوودا، همیشه ههر به شخوراویوه. هه رگیز خاوه نى ده وله تى خوئى نه بووه. « هیندى میرنشینی دامه زانده وه - نازاد » که وانده کانیس، چ دوو که وانده و چ که وانده یی دوو جا، به پیتی دید و بۆ جوونی نووسه ره کان به کار دینى. به لام، به باوه رى من، باشتروایه، هه موو جوژه دوو که وانده کان، بۆ گوتزانده یی ده قیتکى دیار بکراو له به ره هه مى نووسه رتیکه وه به کار دینى. که وانده پچوکه کان به ههر دوو جوژه که یه وه، بۆ هه موو جوژه ناوی به کار دینى. نیشانه یی نه ستیره ش، ته نیا بۆ په راویتز داده نری.

دواى نهوہی، هیندى خالی سهره کييمان، ده رباره یی ده ستورى نووسین و ونکرده وه، ئیسته ده توانین، هیندى نمونه، له سهر به ره هه مى نووسه ره شورده ناوداره کان وه رگړین، تا بزانی، چۆن ده نووسن! پتوسسته، به شپوه یه کى زانایانه بنووسین، ده بی، بزانی، چۆن ده نووسین؟ له کوئوه ده سپیده که یی؟ له نیتوان رسته کورته کاند، له کوئدا ویرگول داده نئین؟ که یی

رسته که کوتاییدی و له کوتدا خال دادهنین؟ له کوتدا رسته یه که ته واوده بی و رسته یه کی نوی ده سپیده کهین؟ که ی پهره گرافی ته واوده بی و پهره گرافیتی نوی ده سپیده کا؟ له کوتدا نیشانه ی پرسیار و سه سورمان داده نیتین؟

هیندی نووسر هه ن، رسته کانیا ن زور به شیویه کی درتژ داده رتژن. که چی، له گهل نه وه شدا، و یرگول و خال زور کهم داده نین، وه که نه وهی دوژمنایه تییه کی دیرنیا ن، له گهل نه دوو نیشانه یه دا هه بی! بو نمونه: نووسر تیکی وه که «مه سعوود محمهد»، به ده گمه ن و یرگول و خال داده نی. رسته کانی زور درتژن، به شیویه کن، خوتنه ر تووشی هه ناسه برکتی ده که ن. با به و بونه وه یه وه، ته ماشایه کی نه م ده قه ی ماموستا بکه ی ن:

(من هه ولی نه ساسیم نه وه بوو که له رتگی گروو یه عه شیره تیکی سه د هه زار که سییه وه براده ریمان له گهل به غدا بیتته هوی نه پسانی پتیه ندی له نیوان به غدا و کورده ا چونکه نزیکه بلتیم کوتریش ده یدیت به رده وام بوونی حال و باری سیاسی - پاش تیکچوونی بهینی زه عیم و حیزب - له کوردستاندا ده کیشیتته وه بو پتیک که وتنه وه و هه را. له م نوخته یه نه ونده دلنیا بووم هه تا نه وهی که دیده نیی زه عیم ته گه ره ی تیکه وت، به باقر دجیلیم گوت نه گه ر پیت ده کری خوت رزگار بکه چونکه نه م ولاته هه سانه وهی تیدا نه ما. باقر بو ی رتیکه وت بوو به وه زیری به له دیات.) «391,109» گه ر سه رنجیتی نه م کوتله یه ی ماموستا بده ی ن، چه ند شتیکی سه یر ده بینین:

1. به رتووسیتی تیکه لاو نووسراوه، له هیندی شویندا چاوه گه کان پتیکه وه نووسراون، وه که «تیکچوونی». له هیندی شوینی دیکه شدا، به سه ره یه که وه نه نووسراون، وه که «به رده وام بوونی». دیاره، چاوه گه همیشه پتیکه وه ده نووسرتن.
2. هه روه ها، له هیندی جیتدا، کرداره کان پتیکه وه نووسراون. وه که «دلنیا بووم، تیکه وت، رتیکه وت». له هیندی شوینی دیکه شدا، کرداره کان به شیویه کی بلاو نووسراون. وه که «پتیک که وتنه وه، پیت ده کری، رزگار بکه».

3. هه‌له‌ی رێنوووسی تێدا یه. وه‌ک پێوه‌ندی به‌ دوو « ی » ده‌نووسری.
4. ووشه‌ی عه‌ره‌بیه‌ی تێدا به‌کارهاتوه، له‌ کاتیکدا له‌ زمانه‌ی کوردیدا، نه‌و ووشانه‌مان چه‌ندین سا‌له‌ هه‌یه. وه‌ک « نه‌ساسی، عه‌شیره‌ت، حا‌ل، سیاسه‌ی، به‌ین، زه‌عیم، حه‌یزب، نوخته، به‌له‌دیات ». جگه‌ له‌وه‌ی، « حا‌ل و با‌ری » به‌کارهێناوه، دوو ووشه‌ی عه‌ره‌بیه‌ی و کوردیه‌ی و یه‌ک واتایان هه‌یه.
5. ده‌ستووری زمان ره‌چاو نه‌کراوه. هه‌یج جو‌ره‌ نیشانه‌یه‌کی خا‌له‌بنده‌ی دا نه‌نراوه.
6. له‌ نیوان حه‌وت دێر و نزیکه‌ی هه‌شتاو چوار ووشه‌دا، یه‌ک وێرگول و سه‌ن خا‌لی داناوه.
7. رسته‌کانی گه‌لێ درێژن. خوێنه‌ر نازانی، له‌ کوێدا کو‌تایی به‌ رسته‌یه‌کی کورت دێ و یه‌کیکی دیکه‌ ده‌سه‌پێده‌کا. له‌به‌ر نه‌وه، هه‌تندێ له‌ چاوگ و کرداره‌کان تیکه‌ل به‌ یه‌کدی بوون، وه‌ک یه‌ک نه‌رکیان هه‌بێ، وا یه‌. له‌ هه‌مان کاتیشدا، دارشته‌ی ده‌قه‌که‌ی لاواز و بیه‌په‌ز کردووه، له‌ تیکه‌ستیه‌کی کوردیه‌ی ناچه‌ن، به‌لکوو ده‌له‌تیه‌ی کوردیه‌ی و به‌ عه‌ره‌بیه‌ی نووسراوه.
- بۆیه‌ وه‌ک نمونه‌یه‌ک، نه‌ز پێشینه‌ی زده‌که‌م، نه‌م ده‌قه‌ به‌م شێوه‌یه‌ی لای خواره‌وه‌ بنوووسری، بێ نه‌وه‌ی ده‌سکاری ووشه‌ عه‌ره‌بیه‌کان به‌کام :
- (من هه‌ولێ نه‌ساسیم نه‌وه‌ بوو، که‌ له‌ رێگه‌ی گرووپه‌ عه‌شیره‌تیه‌کی سه‌د هه‌زار که‌سییه‌وه، براده‌ریمان له‌ گه‌ل به‌غدا، بیه‌ته‌ هۆی نه‌پسانی پێوه‌ندیه‌ی له‌ نیوان به‌غدا و کورددا، چونکه‌، نزیکه‌ به‌لیم: کو‌تیه‌ش ده‌یدیت، به‌رده‌وامبوونی حا‌ل و با‌ری سیاسیه‌ی - پاش تیکه‌چوونی به‌ینی زه‌عیم و حه‌یزب - له‌ کوردستاندا، ده‌کیشیه‌وه‌ بۆ پێکه‌وتنه‌وه‌ و هه‌را. له‌م نوخته‌یه‌ ده‌بۆنده‌ دنیابووم، هه‌تا نه‌وه‌ی، که‌ دیده‌نیه‌ی زه‌عیم ته‌گه‌ره‌ی تیکه‌وت، به‌ باقر ده‌جیلیم گو‌ت: نه‌گه‌ر پێت ده‌کرێ، خو‌ت ره‌زگاریکه‌، چونکه‌، نه‌م و لاته‌ هه‌سه‌نه‌وه‌ی تێدا نه‌ما. باقر بۆ رێکه‌وت، بوو به‌ وه‌زیری به‌له‌دیات.)
- « گه‌گه‌ی فلاح », له‌ نیوان سه‌دو شه‌ست ووشه‌ و چواره‌ دێردا، ته‌نیا سه‌ن وێرگول و یه‌ک خا‌لی داناوه، له‌ بری وێرگول، سه‌یو حه‌وت جار پیه‌تی « و » ی نووسیه‌وه. نه‌مه‌ش ده‌قی نووسینه‌که‌یه‌تی، بێ نه‌وه‌ی ده‌سکاری رێنوو سه‌که‌ی به‌گه‌ین یا هه‌له‌ی رێنوو سه‌ی بۆ راسکه‌ینه‌وه :

(نهوهی دهمه وی له ناوینهی ئهم پیشه کیسه دا ده ری بخم نهوه به که تا ئیستا هیچ نه بی له دوو توتی کتیبیکدا، به چه شتیکی ورد و هیمن و بابه تیانه، ده رباره ی سه ره تای شیعی نوتی کوردیمان و بار و گو پرن و چو نیتی پیشکه وتن و هه لگیتر و داگیتر ی رتگای داهینان و ناوه رۆک و شیوه و شیواز و هه وین و وینه و رواله ته هونه ری و واتاییه کانی شیعی ئهم سه رده مه ی کورد له کوردستانی عیراقدا له دوو چاره که چه رخی ئهم دواییه ی سه ده ی بیستم به م لاره، شتیکی نه وتو ناکه ویتته به رچاو که مایه ی دلنیا یی و متمانه و پشت یح به ستان بیت و تا راده یه کی نزیک له راستیی و دروستیی، نه و قوتابخانه و پتیاز و ته وژم و شه پوله شیعی یانه ده ست نیشان بکات و که مئیک ئهم ته م و مژ و هه ور و هالاوی پاشا گهردانیی و به هه له داچوون و دان پیانه نان و خو بردنه پیشه وه و بی بایه خیی و خو نه ناسین و نه و ناژاوه یه ی له دنیا ی شیعی کوردی دا هه به به ویتته وه و هیچ نه بی توژتیک به ریتی خو مان بیسین و به وردیی و بی لایه نیی و به ویزدانه وه له به ره مه ی به کتر بگه ین و به چترین و بکو لینه وه.)

«5,29»

ههروه ها، له نمونه ی سییه مدا، کو پله یه ک له نووسینیکی د. « که مال مه زهر » پیشانده ده ین، ده لئ: (به م جو ره میدی یه کان گه لئیک که لکیان له و شارستانی یه کو نانه وه رگرت و هیچ گومانی تیدا نی یه که وا له دوای نهوه ی فارسه کان به سه ریا نا زال بوون و نه مانه دایانه شاخه کانی زاگرو س بو رزگار بوون له ده ست ژێرده سه یی کو نه ژێرده سه کانی خو بان، شارستانی یه ته که بیان له ولاته کو نه که ی خو بان بو فارسه کان به جئ هیشت، واته بی سی و دوو ده توانین بلتین کاکله ی شارستانی یه ته پیشکه وتوه که ی فارسه کان بریتی یه له و شارستانی یه ته ی با پیره گه وره ی کورد دایمه زران دو به جئ هیشتن.) «11,92» لیره دا ده بینین، کو پله که له شه ستو پینج ووشه پتکه ها توه، جگه له وه ی یه ک و ترگولی به کاره ی ناوه، به هیچ شیوه یه، نیشانه کانی دیکه ی خالبه ندیشی پیره و نه کردوه!

بۆیه، نووسه رانی کورد پتو یسته، شاره زاییه کی ته واویان، له ده ستووری زمانی کوردیدا هه بی، بو نه وه ی نووسینه کانیان رتکو پتیکترین، واتای

تہاوا بہ دہسہ وہ ہدا، دہیتی، لہ شوتینی خودا، نیشانہ کانی خالبہ ندیی
دانین. بۆ نمونہ: « مہجوی » دہلتی :

سہندہ بیت مۆز و خہط دہعوہیی مہحبیبہت کردنہ « مہجوی »

تہعہ ششوق، بیت دلتیکی داغدار سینہیی پیشی «239,94»

کاتی « سۆزان مہجوی »، نهم ہۆنراوہیہ لیکدہ داتہوہ، بہ ہیچ شتیوہ،
پتیرہوی دہستوری نووسین ناکا. بہ دہگمہن، ویرگول لہ نیوان ووشہ و
رستہکاندا دادہنتی. کاتی رستہیہک تہواودہبتی، خال دانانتی. بیت نہوی
پتویستکا، کوتایی بہ رستہیہکی درتیر دینتی، پەرہ گرافیتیکی نوئی دہسپیدہکا
و بۆ سہری دتیر دہگوزیتہوہ. بۆیہ، بہ باوہری من، ہیچ پتویستی نہدہ کرد،
بہم شتیوہ بنووستی:

(واتہ نہو کہسانہی نیدعایی دلداری یہکی راست و خوشہویستہکی شیرین
و خواپہرستی یہکی بہ ہق دہکەن. دہبت ہمیشہ نہو نیدعا کردنہیان کہ
رہنگ دانہوی یاخی بوونیتیکی دہرون داغداریی و سینہیہکی برینداری
پتوہیہ. سہرہتا لہ خویانہوہ دہست بیت بکہن و دہرہستی ہیچ نیش و نازار
دان و بوون و نہبوونیتک نہبن، چونکہ نیدعا کردنی شتیکی و ہا گہورہ و
قورس نہبتی ہر دہم بہلگہ نامہیی نہو داوا کردنہوی بیت بیت.

دیارہ نہگہر کاریش وا دہرنہچوو، نہوسا نہو نیدعیا و داوا کردنہیان و ہک
سہنہ دیتیکی بیت مۆز و خہت دہنوتنتی، کہ ہیچ نرخ و بایہ خیتیکی
نہبیت. «239,94» ہرورہا، لہ لاپہرہ « 240 » پشدا، کاتی
ہۆنراوہیہکی دیکہی « مہجوی » شیدہ کاتہوہ، ہمان شتوہی نووسینی
پتیرہو کردوہ.

مہجوی (یہ کہ مین شاعیرتیکہ توانی رہگہزی شیعری سۆفی گہریتی
بہ تاییہتی شیعری سہر بہر پیازی تہریقہتی نہقشبنہندی بہ دیالیتیکی
گہرمانجی خواروو داہرتیمی و لہو مہیدانہدا سوارچاکی و لن ہاتووی خوی
نیشان بدات و نینجا زۆر شاعیرانی تر بۆ نہو مہبہستہ شوتین پیتی نہو
ہدلبگر نہوہ.) «244,94»

ہرورہا، ہیندتی نووسہر لہ نووسین و ہیندتی کہس لہ ناخافتنیشدا،
ہیندتی ووشہی عہرہبیی، بۆ رہگہزی متی بہ کار دیتن، عہرہب چۆنی دہلتی،

ئەوانیش، ھەر بەو شىئەيە دووبارە يەكەنەوہ. بىئ ئەوہى، گوى بە جىاوازى نىوان رىزمانى ھەر دوو زمانەكە بدن. بۆ نمونە: (فەنانە، شاعىرە، ئەدىبە، كاتبە، صەحەفە، دكتورە، طەبىبە، محامىە، موعلىمە، مودەرەسە، ئوستازە و ... تاد) ئەمانە ھەمورى ووشەى عەرەبىن و بە پىتى رىزمانى عەرەبىي بەم شىئەيە دەنوسرىن. بەلام، جىاوازى نىوان نىر و مى، لە زمانى كوردىدا، لە بەشەدىالىكتى كرمانجىي خواروودا نىبە. ھەر چەندە، ئەو جىاوازى يە، لە بەشەدىالىكتى كرمانجىي ژووروو و «ھەورامانىي» دا بەدەكەرى. كەچى، لە گەل ئەوہشدا، ھىشتا باي ئەوہندە نىبە، لە نووسىندا پىتى لە سەر داگرىن و لىتى قوولبىنەوہ، تا ئەم ووشە عەرەبىيانە، بە تەرازوى رىزمانى كوردىي پى بكتىشەن!

لەبەرئەوہ، گەر ھەر نووسەرى دەيەوى، ئەو ووشانە بە عەرەبىي بنوسى، ئەوا پىتەستە ھەر بە شىئەي نىر بىنوسى، واتە (فەنان، شاعىر، ئەدىب، كاتب، صەحەفى، دوكتور، طەبىب، محامى، موعلىم، مودەرەس، ئوستاز و ... تاد) ئەگىنا، لە يەك زماندا، دوو رىزمانى جىاواز و ناكۆك پىرەوودەكەرى.

خۆ گەر كوردى بىەوى، ئەو ووشانە بە كوردىي بلتى و بنوسى، ئەوا بەرانبەرەكانىان، لە مەژە لە زمانى كوردىدا ھەن، ئىدى بۆ دەبى، خۆمان تووشى ھەلە و گرفتى زمانەوانىي بەگىن، وەك: « ھونەر مەند، ھۆنەر، بوئىر، نووسەر، پۆژنامەوان، دوكتور، پزىشك، پارىزەر، مامۆستاي سەرەتايى، مامۆستاي ناوہندىي يا نامادەيى، مامۆستاي زانكۆ يا ھەر مامۆستا بە گشتىي ... تاد ».

6 / رىنوس :

گەر سەرنجىكى سەرىپىي، لە رىنوسى كۆن بەدەين، ئەوا بۆمان دەردەكەوى، زۆرەي زۆرى نووسەرەكانى پىشووومان، بە كوردىيەكى تىكەلاو، بە رىنوسىكى نىوہ « عەرەبىي - كوردىي » نووسىوانە.

بۆ نمونە: « ئەكەم و ئەلەيم » يان بە « اكەم يا اكەم، الەيم » نووسىوہ. ئىستەش، پىاوہ بە سالاچووەكانمان، ھەر بەو شىئەيە دەنوسن. بەلام، رىنوسى نوتى كوردىي ئەورۆ، لە گەل رىنوسى ئەو سەردەمانەدا،

جیاوازییهکی زۆری ههیه، نهم جیاوازییهش به ناشکرا دهبینین. چۆن؟ له کۆندا، له بهرئوهی ههر دوو زمانی « فارسیی و عه‌ره‌بیی »، کارتکی زۆریان له زمانی کوردیی کردووه، کوردیش له نووسیندا، پستی عه‌ره‌بیی به‌کاره‌یتاوه، به رینوس و هیتلی « عه‌ره‌بیی - فارسیی » نووسیوتتی، رینوسیکی بلاو، جیاجیا، هه‌له‌شاو، تیکه‌لاو له وشه‌ی « فارسیی، عه‌ره‌بیی و تورکیی » به‌کاره‌یتاوه.

رینوسی کوردیی، وه‌ک هه‌موو شتیکی زیندووی دیکه‌ی نهم جیهانه، پتیه‌پتی گۆرانکارییه « پامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، زانستی، که‌لتووری و نابورییه‌کان » ی کۆمه‌لگه‌ ده‌گۆڕی. بۆیه ده‌توانین، بلتین: نه‌و رینوسه‌ی له سه‌ره‌تای نهم سه‌ده‌یه‌دا، بۆ نووسینی کوردیی به‌کاره‌یتراوه، له‌گه‌ڵ نه‌و رینوسه‌ی، له سیی و چله‌کاندا پتیاکان ده‌نووسی، جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه. یا هه‌مان نه‌و رینوسه‌ی چله‌کان، له‌گه‌ڵ نهم رینوسه‌ی نه‌ورۆماندا، گه‌لتی جیاوازیی هه‌یه.

گه‌ر به‌راوردیکی، زمانی کوردیی و رینوسی سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وه‌ی « شیخ مه‌حمود », له‌گه‌ڵ زمانی نووسینی نه‌ورۆماندا بکه‌ین، زۆر به‌ ئاسانی، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، رینوسی کوردیی، له ماوه‌ی نهم « 70 - 80 » ساله‌دا، به‌ چهن قۆناغیکی می‌ژوویدا تپه‌ریوه، چهن گۆرانکارییه‌کی گرنگی، به سه‌ردا هاتوه!! چونکه، رینوس و زمانی کوردیی، له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر سه‌ره‌تایی بووه. وشه‌یه‌کی زۆری « فارسیی، عه‌ره‌بیی و تورکیی » تیدا‌بووه. به‌لام، نه‌ورۆ زمانی کوردیی، به رینوسیکی نوێ ده‌نووسێ، له ورشه‌ی بیانیی خاوتنکراوه‌ته‌وه، به وشه‌ی کوردیی په‌تی و په‌سه‌ن ده‌وله‌مه‌ندکراوه، گه‌لتی وشه‌ی نوێ وه‌رگرتوه، هیندی وشه‌ی داتا‌شراوی نوێ، به‌پتی گۆران و پتیه‌که‌وتنی سه‌رده‌مه‌که، به‌گۆره‌ی پتیه‌که‌وتنی گه‌لتی کوردیی، له زمانی لاتینه‌وه وه‌رگیراوه، به‌پتی تایه‌قه‌ندیی مه‌انه‌که‌مان داری‌تراوه و چه‌سپاوه. بۆ نه‌وه‌ی خوتنه‌ری کورد، چ له ئیسته و چ له پاشه‌په‌رژا، ناگای له چۆنیستی گۆرانی رینوس و پاک‌کردنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان بی، به‌پتی نه‌و قۆناغه می‌ژووینی، زمانی کوردیی پتیا تپه‌ریوه، چهن نمونه‌یه‌ک له نووسینی کوردیی دتینه‌وه.

له سه‌رده‌می ده‌وله‌ته‌که‌ی خوارووی کوردستان، له سالی «1922» دا، رۆژنامه‌ی «بانگی کوردستان» ده‌رده‌چوو. لیره‌دا، کۆله‌یه‌کی پچووک، له راگه‌یاندنیتکی رۆژنامه‌که وه‌رده‌گرین، ده‌لی:

(اعلان رسمی ب عموم اغا و کویخا و اهالی دیهات کوردستان. دزی و جرده‌یی و سایر معاملات بی شرعی بی معنا لم رۆژه‌دا له هه‌مو وختی زیاتر عیب و گوناوه چونکه امرۆ رۆژ برایتی و دوستی و خزمت دین و ملتە «1922/10/29» (45, 11)

با لیره‌دا، نمونه‌یه‌ک له سه‌ر رینوس و دارشنتی نووسینی کوردیی بئینینه‌وه، بئێ نه‌وه‌ی، به‌هیچ جوۆی، ده‌سکاریی رینوسه‌که‌ی بکه‌م، یا خال و ویرگولی بۆ دانیم، کتومت وه‌ک خۆی چۆنه، هه‌ر واش ده‌یگوتزمه‌وه، تا بزانی، هۆنه‌ر و نووسه‌ره‌کائمان، نه‌و زمانه‌ی له‌سییه‌کاندا پێیان نووسیوه، چۆن بووه! هۆنه‌ری پایه‌بلندی کورد، خوالێخۆشبوو «عه‌لی که‌مال باپیر ئاغا»، هۆی دانانی به‌ره‌مه‌ی «گولده‌سته‌ی شوعرای هاو‌عه‌صرم»، به‌م شتیوه‌ باسه‌ه‌کا: (رۆژی 14 تموز 1939 پاش عصر له‌ نه‌طراف‌ی شاری هه‌له‌بجه له‌سه‌ر حوزیتک له‌باغی شیخ «محمد نه‌مین» دا له‌خدمت جه‌نابی ذاتیک‌ی موخته‌رمی وطن په‌روه‌ردا بووم له‌شعرا و نه‌ده‌بیاتی کورد نه‌دوان یه‌کی له‌و ذاتانه‌ جنابی نه‌حمه‌د فه‌خری بوو روی کرده‌ منو فه‌رموی: له‌عالمه‌وه‌ دياره‌ که‌ قه‌ومی کورد زۆر شو‌عرا و گه‌وره‌ و به‌ناوبانگی بووه‌ و هه‌یه، درێخ که‌ تا ئیستا هیچ که‌سه‌ی ته‌رجمه‌ی حال و نه‌شعاری نه‌و شاعرانه‌ی کوردی کۆنه‌کردۆته‌وه. چی نه‌بێ؟ نه‌گه‌ر تو هیچ نه‌بێ ته‌رجمه‌ی حالی شو‌عرا‌ی کوردی هاو‌زمان و هاو‌زبان له‌گه‌ل هه‌ر یه‌کتیک چهند غه‌زه‌لیکیان کۆبکه‌یته‌وه و چاپی بکه‌ی.

منیش له‌سه‌ر نه‌و فه‌رمووده‌ و تشویقانه‌ی نه‌و تاکیداتی چه‌ندی له‌یاران و وطن په‌روه‌ران ده‌ستم کرد به‌کۆکردنه‌وه و نووسینی ته‌رجمه‌ی حال و نه‌شعاری شاعرانی هاو‌عه‌صرم و ناوم نا «گولده‌سته‌ی شو‌عرا‌ی هاو‌عه‌صرم». (124, 85)

«شیخ نووری شیخ صالح، توفیق وه‌هبی، عه‌بدولواحید نووری و پیره‌مێرد» پاشان «گۆران»، به‌پیشه‌وا‌ی نووسینی کوردی په‌تیی و نوی داده‌نرتین.

با بازانين، هيتندي لهم پيشه و ايانه، کاتي خوئی به چ جوړه زمان و رينووستي نووسیویانه؟ پاشان، چوڼ گوزاوه!!

« شتيخ نووری »، له سالی « 1926 » دا، کومه له گوتاریکی دهریاری « ویتزهی کوردی » نووسیوه، به بیستویتنج زنجیره، له رۆژنامهی « ژيان » دا بلاویکردوتهوه. له یهکتی لهو گوتارانهدا نووسیویتی: (« هینانه وجودی رساله یکی ادبی کورد له سر شانی ادیب و تجدد پروره کاغمان به لزومیکی قطعی از انم « حاشا ثم حاشا من نالیم ادیبم، من نالیم شاعرم، بلام لبر اوهی له مندالیمهوه فکرم اشتغالی له گل ادبیاتدا بووه به تتبعات نختی شماره زاییم هیه وه ام شماره زاییه دائما سوقی اوهی کردوم که له علمه دا که هیشتا به زمانی کوردی نه نو سراوه ته وه رساله ییک تالیف و طبع بکه م مع التاسف و ضعیف خصوصیه م دهست نه که وتنی شعری شاعره کوڼ و تازه کاغمان بوو به اسبابی تاخری ام تشبیه خیره.) « 12-11.84 » که چی، کاتي « شتيخ مهحمود » ی نهمر، له سالی « 1956 » دا مردووه، « شتيخ نووری » به م کوردیه په تیبیه و به م هوزراوه یه، گهرمه شینی بو کردووه :

چ نوکی خه نجه ری بوو، وا بهی ریشهی دل و گیانم؟

چ تینی ناگری بوو، وا به جاری جهرگی سووتانم؟

له سهرچاوهی ته قیوی دلمه وه خویناوی نال و گمش

به ناو شهره یانه کانا دینه سهرچاوهی دوو چاوانم!

له گهل دوودی هه ناسه م تیکه لاوی یهک نه بی نه وسه

نه بیته دانهی فرمیسکی خوین، نه پرژیتته دامانم!

توممز شیری خه فته به ندی جگرمی وا کوناودهر کرد

که یاندوو به به یه کتر تانجه رۆ و زه لمی دواوانم!

نه پالیزی په ری دل نم نهی خویناوی لیل و ویل

پرژیتنی موژهی چاو قه تره قه تره نه شکی گریانم

وهرن سهیری ته بیعهت کهن له هه واری ناھ و خوینی دل

که چوڼ تاویکی هینا و بارییه سهر مه زه عهی ژیانم!

به زاره ی خه م سه ری هیتایه دهر به م تاو و بارانه

راری پویکه ی عهیش و خویشی سهر چنارانم!

نهمل نیژرا له ناو خاکدا، نه له م گۆیکه و چرۆی ده رکرد
به جاری هه لکروزا سه بزه زاری ناو به هار انم !

به گۆچی تۆوه بوو مه جووی حه ق مه محمودی ره بیانیی
وهک غه زنه به چۆلیی مایه وه شاری سوله یانیی ! « 106-105، 68 »

ته نانه ت، « گۆزان » له سه رده مه تکدا، چ له نووسین و چ له هۆنراوه کانیدا،
به کوردیییه کی تیکه لاوی نیوه کوردیی و عه ره بیی ده ینووسی. پاشان،
شۆرشیککی نوتی له نووسینی زمانی کوردیدا به ریا کرد، رینگه ی نووسینی
کوردیی په تی گرته بهر. با نمونه یهک له سه ر نووسینیکی کۆنی « گۆزان »
بیتینه وه، تا بزانی، له سه ره تادا به چ شیویه نووسیوتی. « گۆزان » له
هه له بجه مامۆستا ده بی، له « 1932/4/4 » دا، نامه به بۆ « پیره میترد »
ده نیرئ، ناوه رۆکی نامه که، باسی نه وه ده کا، هۆنراوه کانی « گۆزان »
هه لسه نگینتی و یارمه تیبدا. ئیمه لیره دا، ته نیا کۆله یهک بۆ نمونه، له و
نامه یه وه رده گرین، تا خوینه ری کورد بزانی، ره ووتی پشکه ووتنی نووسینی
کوردیی و پرۆسیسی بزار کردنی زمانه که مان، له که یه وه ده سیپیتکردوه و
چۆن هاتوه.

آستادی محترم :

ره نگه له بیریشان چوویت: هاوینی رابردو، له دوکانی حماغای عطار به
ملاقاتیکی بچوکتان فیضی گه وره م چنگ کهوت، به رامبه ر به ملکه ی
شعرم، له ضمنی تشویعا متفائل دیار بون. هه رچه ن ئه م التفاتم حرفیا به
جدی وه رنه گرت، به لام چونکه له شخصیتیکی صلاحیتدار و تجربه دیده ی
شعره وه صادر بوو، حاشا نا که م، قوه تیکی مؤثری به هیوام به خشی. ذاتا
پیش نه وه ش مفتونی « په ری شعر » بوم، انجا به هه مو اشتها یه که وه تی ی
الام که هه رساته به ره نگیک، له شکلی نه وا دیته پیش چاوم (...)
« 83، 44 » پاشان، له سه ر نامه که ی ده روا و ده لتی: (به شکو آوان مصیب
بن؟ به شکو من علتیکی نفسیم له گه ل بیت، سلامتی فکر و ذوقی تیک
دابم؟ به شکو من له ریگای ضلالت یم شیطانیکی فاحشه، به
عشقیکی حرام، به عشقیکی سفیلی ملوث اغوای کردیم؟ افسوس! ...
عمری جوانیم خه سار گیرا له پی ناوی عشقیکا، که مایه ی هیکی

مقدسی خا طره‌ی حرامزاده‌یک دەرچوو! ...» (84،44) کهچی، پاشان نهو شۆرشه گه‌وره‌یه‌ی له‌ زمانی کوردیدا هه‌لگیرسان!

هه‌روه‌ها، «تایه‌ر سادق» له‌ سالی «1969» دا، ریتنووستیکی کوردیی پیتشینیا زکردوو، له‌ گه‌ل ریتنووسی نه‌ورۆماندا گه‌لی جیاوازه. بۆ نمونه: ئەم ووشانه‌ که چاوگن، نه‌و پیتشینیا زده‌کا، به‌م شتیه‌یه‌ بنووسترئ: (تئ کردن، تئ گرتن، جئ ماو، جئ گر، جئ به‌ جئ، لئ دوربون، لئ خوش بون، پئ گه‌یشت، پئ هه‌ل گرتن، لئیک بونه‌وه .. تاد) «82-80،63» کهچی نه‌ورۆ، به‌ جووتیکی دیکه‌ ده‌نووسرئ. وه‌ک (تئکردن، تئگرتن، جئماو، جئگر، جئبه‌جئ، لئدوووبون، لئخوشبون، پئگه‌یشت، پئه‌لگرتن، لئکبونوه ... تاد).

ده‌بئ، نه‌وه‌ باش بزانی، ریتنوو، له‌ گه‌ل سه‌رده‌م و ته‌مه‌نی ژبانی مرۆڤدا ده‌گۆرئ. چونکه، له‌ لایه‌که‌وه‌ وه‌ک چۆن، پیتشکه‌وتن له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژباندا رووده‌دا، هه‌روه‌ها، له‌ بواری زمانیشدا، نه‌و پیتشکه‌وتنه‌ به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام رووده‌دا. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، تا نووسه‌ری کورد به‌ سالا بچئ، گه‌ر به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، چاودیریی گۆران و پیتشکه‌وته‌کانی زمان و زمانه‌وانیی نه‌کا، نه‌وا له‌ کاروان داوه‌که‌وئ و له‌ جئگه‌ی خۆی ده‌چه‌قتئ. بۆیه، گه‌لئ نووسه‌ری به‌ ته‌مه‌ن، هه‌ر له‌ سه‌ر ریتنوو سه‌ کۆنه‌کانی خۆبان، تا سه‌ر به‌رده‌وام ده‌بن، پئ نه‌وه‌ی گوئ به‌ ریتبازی نووسینی نوئ و ریتنوو سی تازه‌ بدن. بۆ نمونه: گه‌ر سه‌رنجیتکی سه‌ر پیتی، له‌و ریتنوو سه‌ی «توفیق وه‌ه‌بی» بده‌ین، که‌ له‌ ژماره‌ یه‌کی گۆفاری «ه‌یوا» ی سالی «1983» دا، گوتاری «زانیاری گشتی ی پیتشه‌کی» پئ نووسیوه، له‌ گه‌ل ریتنوو سه‌ کۆنه‌کانیدا به‌راوردیکه‌ین، ده‌بینن: چهن هه‌نگاوئ بۆ داوه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌! خوتنه‌ر، زۆر به‌ گران بۆی ده‌خوتنرتته‌وه‌. جا گه‌ر، مامۆستا چهن سالتیکی دیکه‌ بزبایه، ه‌یتندئ گوتاری دیکه‌ی له‌و بابه‌تانه‌ی بنوو سیایه، له‌و باوه‌رده‌دام، ریتنووستیکی وا قورس و ئالتۆزی پتیره‌وده‌کرد، په‌نا به‌ خوا، هه‌گه‌ر هه‌ر خۆی سه‌ری لئ ده‌رکردایه‌!

به‌ کورتیی و به‌ کوردیی، چهن سالتئ له‌مه‌وبه‌ر، ئەم چه‌شنه‌ ریتنوو سه‌ به‌کار دیترا، که‌ نه‌ورۆ، مه‌گه‌ر لای به‌ ته‌مه‌نه‌کان پتیره‌وکرئ، نه‌گینا، خه‌ریکه‌

به ته‌واویی باوی نامیتنی. وهک « ایمه، اوان، ادهمی زاد، نان مان، چاو
 یان، یه‌کتی کی تر، ئاوی که، بی کهس، بم ناسی با، بن میچ، بی گومان،
 دهست ئاو، دهست یاو، ماست ئاو، تنی بی نی، دهس بازی، پاک تر،
 شاری کی تر، دهست لی ههل گرتن، دهستی پی لی ههل گرت، دهست ماج
 کردن، خوا لی خوش بو، چاپ کراو، چاپ خانه، چاپی کی تر، پیشه‌وا،
 پیشوازی، پیتک مانه‌وه، پیتی کمان، په‌رچه‌مه‌تی، جی گا، جی گورین،
 ره‌نجی کمان دوا، جولایی یان کرد، نه‌خوش خانه، خوی و ئاوک، خوتن
 دن، خوتن ده‌وار، داخ مان نه‌ما، کوچ یان کرد، کوچ بار، پیچ کردنه‌وه، چی
 یه، چی تر، هی چی تر، هی چی لی نازانم، ورچی کی یان، بال دار، نان
 ده‌ر، دی به‌گه، باس تان کرد، سی کان یان، باس لی کراو، دهست کهوت،
 دهست کهوت مان، سوپاس ی کرد، سی سه مار، سه‌گ سار، ره‌ش بگیری،
 ره‌ش به‌له‌ک، پاش ماوه، شورش گپ، پیش کهوتن، پیش کهوتو خواز،
 شم شیر، باغ چه، ماف دار، فه‌رمان به‌ر، فیئل باز، تیغ به‌ند، ره‌ق
 بوونه‌وه، تیک دان، فیشه‌ک دان، پی تاک، یه‌ک گرتوو، لیک دراو،
 تاریک کستان، ریک و پیک، به‌رگ درو، مل وان که، په‌رچ دانه‌وه، ههل
 گرتن، چوم مان، کم ترین، نیه، نی یه، نه‌م زانی، نه‌مان زانی، نه‌تان
 زانی، نه‌یان زانی، نان که‌ر، شوان کاره، تاوان بار، ئاسن گر - ئاسن که‌ر،
 له‌کورددی دا، له‌سوله‌یمانی دا، له‌دیار به‌که‌ر وه، له‌ئامید یه‌وه، خواردنم
 ماسی یه، مرای ی کوردستان، زه‌وی ی بو جوتیار، نه‌ز دزه‌یم، شوان
 موسلاوی یه، هه‌رمی ی کری، زئی ی گه‌وره، له‌دی وه بو شار، هه‌رمی
 یه‌ک، سی یه‌مین جار، له‌نوسین دا، نوسینه‌که‌ی منت دی، هزار می‌رد،
 میرزا روسته‌م ... تاد « به‌لام، نه‌ورۆ به‌م شتوه‌یه ده‌نوسرتین: » نیتمه،
 نه‌وان، ئاده‌میزاد، ناغان، چاویان، یه‌کتیکتر، ئاویکه، بیکه‌س، بناسیبا،
 بنمیچ، بیکه‌مان، ده‌ستاو، ده‌ستیواو، ماستاو، تیبینی، ده‌سبازی، پاکتر،
 شاریکیتر، ده‌سلته‌لگرتن، ده‌سی پی لی ههلگرت، ده‌سماچکردن،
 خوالیخوشبوو، چاپکراو، چاپخانه، چاپیکتر، پیشه‌وا، پیشوازی،
 پیکمانه‌وه، پیتیکمان، په‌رچه‌میته‌تی، جیکه، جیکورین، ره‌نجیکمان دوا،
 جولاییانکرد، نه‌خوشخانه، خوتواوک، خوتندن، خوتنده‌وار، داخمان نه‌ما،

کوچیانکرد، کوچبار، پیچکردنه‌وه، چیه، چیترا، هیچیترا، هیچی لی نازانم، ورچتکیان، بالدار، ناندر، دیبه‌گه، باستانکرد، سیکانیان، باسلتیکراو، ده‌سکه‌وت، ده‌سکه‌وتمان، سوپاسیکرد، سیسه‌مار، سه‌گسار، ره‌شبیگیر، ره‌شبه‌له‌ک، پاشماوه، شورشگیترا، پتیشکه‌وتن، پتیشکه‌وتووخواز، شمشیترا، باغچه، مافدار، فرمانبهر، فیتلباز، تیغبنده، ره‌قبوونه‌وه، تیکدان، فیشه‌کدان، پیتاک، یه‌کگرتوو، لیکدراو، تاریکستان، ریکوپیتک، بهرگدرو، ملوانکه، په‌رچدانه‌وه، هه‌لگرتن، چۆمان، که‌مترین، نییه، نه‌مزانی، نه‌مانزانی، نه‌تانزانی، نه‌یانزانی، نانکه‌ر، شوانکاره، تاوانبار، ناسنگه‌ر، له‌کوریددا، له‌سوله‌یمانیدا، له‌دیاره‌کره‌وه، له‌نامیدییه‌وه، خواردنم‌ماسییه، مراوی کوردستان، زه‌ویی بۆ‌جوتیار، نه‌ز دزه‌ییم، شوان موسلاوییه، هه‌رمیتی کری، زتی‌گه‌وره، له‌دپوه‌بۆ‌شار، هه‌رمیتییه‌ک، سییه‌مین‌جار، له‌نوسیندا، نوسینه‌که‌ی‌منت‌دی، هه‌زارمیترا، میرزا‌رۆسته‌م ... تاد».

هه‌روه‌ها، چهن‌سالتی‌له‌مه‌وبه‌ر، نوسه‌ران‌زۆر‌ووشه‌یان‌له‌یه‌کدی‌جیاده‌کرده‌وه‌و‌نوسینه‌که‌ش‌زۆر‌بلاوده‌بۆ‌وه، وه‌ک: «بئی‌که‌س، بن‌میچ، ره‌وان‌بیترا، بن‌باخه‌ل، سه‌ر‌بان، له‌ناو‌چوون، بئی‌لی‌هه‌ل‌به‌رین ... تاد» به‌لام، ئیسته‌زۆریه‌ی‌زۆری‌نوسه‌ران، ئه‌م‌ووشانه‌به‌م‌شیتویه‌ده‌نوسن: «بیتکه‌س، بن‌میچ، ره‌وان‌بیترا، بن‌باخه‌ل، سه‌ریان، له‌ناو‌چوون، پیتیه‌له‌به‌رین ... تاد» چونکه، ئه‌و‌ووشانه، هه‌موو‌پیتکه‌وه‌یه‌ک‌واتا‌ده‌بخشن.

پینووسی‌کوردیی‌ئه‌و‌رۆشمان، له‌سه‌ره‌تای‌قوناغیتی‌نوتی‌نوسین‌دایه. تا‌ئیسته‌ش، مملانییه‌کی‌توند‌له‌نیوان‌پینووسی‌کلاسیک‌و‌نویدا‌هه‌یه. ده‌توانین، به‌لتین: گه‌ره‌لا‌و‌زتییه‌کی‌ته‌واو، له‌پینووسی‌کوردیی‌ئه‌و‌رۆدا‌په‌دیده‌کری. به‌کورتیی‌ده‌کری، دوو‌جو‌ر‌پینووسی‌کلاسیک‌و‌نوتی‌ئه‌م‌سه‌رده‌مه‌پیشانده‌ین:

چهن‌نوسه‌رتیکی‌ناسراوی‌کورد‌هه‌ن. له‌نوسیندا‌له‌سه‌ر‌رتبازی‌کلاسیک‌ده‌رۆن. له‌هیندی‌جیگه‌ی‌نوسینه‌کانیادا، پینووسیتی‌کوئی‌سه‌رده‌می‌په‌نج‌ا‌و‌شه‌سته‌کان‌به‌کار‌دینین. پتر‌شه‌قلی‌دراشتنی‌عه‌ره‌بی، به‌ته‌وتلی‌نوسینه‌کانیانه‌وه‌دیاره. ووشه‌ی‌عه‌ره‌بی‌زۆر‌به‌کار‌دین. به‌هیچ‌شیتویه،

پتیرهوی دهستووری نووسین ناکهن. با لیره‌دا، بۆ نمونه کۆیله‌یه له به‌ره‌میکی « مه‌سه‌وود محمه‌د » وه‌رگرن: (که‌واته دلّ خوڤ کردن به‌و رواله‌ته بی بایه‌خه له کارتیکی وا گرنگدا، که بریار دانی بوون و نه‌بوونی فیعله له رسته‌ی کوردیدا، جگه له‌وه که هه‌رچی زانستی زمانه و هه‌رچی هۆش و هه‌ست و مه‌نتیقه گالته‌ی بی ده‌کا، هه‌ر خۆی، واته ئەو دلّ خوڤ کردنه، نیشانه‌ی بی بایه‌خ کردنی ریزمان و ده‌ستوره‌کانیه‌تی چونکه قبول کردنی رواله‌تی بی هیز و بی ده‌لاله‌ت و بی نزخ به‌ به‌لگه‌ی زمانه‌وانی بۆ نیسپات کردنی مه‌سه‌له‌تیکی زلی ریزمان هه‌رچی متمانییه نایه‌یتلی و ده‌مانبانه سه‌ر ئەو قه‌ناعه‌ته که وا ره‌نگه له هه‌موو سه‌ره‌بسه‌کانی ریزماندا توێژینه‌وه‌ی وه‌ها سه‌راوی به‌کار بی و به‌کار هاتبی ..) « 98، 107 »

پاساوی ئەم ریتنوسه‌ی خوڤی، به‌وه ده‌دا و ده‌لتی: (خۆم ئازاد زانیوه له په‌یره‌ویی کردنی جوژی ریتنوس، چونکه تا ئیستا بریاریک ده‌رنه‌چو بۆ ده‌ست نیشان کردنی یه‌کیک له‌و جوژانه‌ی له باودان. تا ئەو رۆژه‌ی بریاریک شوین خشکه‌ی خامه‌ روون ده‌کا و به‌سه‌ردا رۆشتنی بۆ ده‌کا به‌ ده‌ستوور، من و تو و هه‌موو که‌سیک ده‌توانی یه‌کیک له‌ ریتنوسه‌ ناشناکان بکا به‌ گه‌شتگه‌ی خامه‌ی.) « 179، 107 » راسته، هه‌موو نووسه‌ری ئازاده، چ جوژه ریتنوسی پتیره‌وده‌کا، به‌لام، زانا و نووسه‌ریکی وه‌ک « مه‌سه‌وود »، به‌ تایه‌تی شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی، له زمانه‌کانی « کوردیی، عه‌ره‌بیی و ئینگلیزی » دا هه‌یه، نه‌ده‌بوو، ئەو مافه به‌ خۆی بدا، خۆی به‌ پرینسیپی ئازادییه‌وه به‌سه‌یته‌وه، به‌لکوو ده‌بوایه، جوژه ریتنوسیکی نوێ بۆ ئیتمه و نه‌وه‌کانی داها‌توومان پێشنیاز کردایه!

لیره‌دا، پتیبست ناکا، وینه‌ی ریتنوسی نوێ پیش چاوخه‌ین، چونکه، خوێنەر بۆ خۆی به‌ باشیی ده‌یبینی، به‌ ئاسانی ده‌توانی، به‌راوردی له‌ نێوان هه‌ر دوو ریتنوسه‌که‌دا بکا. ئەو کاته، بریاری خۆی بدا. ئەگینا، نمونه زۆره، له سه‌ر ریتنوسی کوردیی نوێ بیه‌یتینه‌وه. به‌لام، با لیره‌دا، چهن نمونه‌یه‌ک، له سه‌ر شتیه‌ی ریتنوسی نوێ بیه‌یتینه‌وه :

1. ئیتمه، له‌گه‌ل مناله‌کان، له‌ ناوایی « میرزا رۆسته‌م »، ناغمانخوارد.
2. خۆزگه، ئەو کورهم بناسیایه. خۆزگه بناسیایه. خۆزگه بناسیایه.

3. خوالیخوشبوو، پیتشه‌وا « قازی محمهد »، خوی پیتشوازی لی کردین.
4. نه‌شکه‌وتی « هه‌زارمیترد »، له شاری « سوله‌یانی » یه‌وه، زۆر دوور نییه.

5. له گوندی « کانیشه‌یتان »، ماستاوی ساردیان ده‌رخواردین. ماستاومان خوارده‌وه.

به باوه‌ری من، له‌به‌رئه‌وه‌ی نووسینی کوردیی، هیشتا به ته‌واویی یه‌کی نه‌گرتوه، بۆیه، هه‌ر نووسه‌ری چۆنی بو، وا ده‌نووسی. له‌به‌رئه‌وه، نه‌ورۆ سی جۆر پینووس، له نووسینی کوردیدا به‌دیده‌کری :

1. پینووسی بنچینه‌که‌ی له سه‌ر چاوگ دامه‌زراوه. وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌ر ووشه‌یه‌ک، گه‌ر چاوگبوو، به‌سه‌ریه‌که‌وه ده‌نووسری. گه‌ر، وه‌ک کرداریش به‌کاره‌یترا، نه‌وا ره‌گه‌که‌ی به‌جیا و کرداره‌که به‌جیا ده‌نووسری. واته‌: هه‌موو ووشه‌یه‌ک، جگه له چاوگ، به‌جیا ده‌نووسری، بی نه‌وه‌ی، گوئی به‌واتا‌که‌ی بدری. بۆ نمونه‌: « پاککردن، چاککردن، بانگکردن، هه‌له‌وشاندنه‌وه، هه‌ل‌گه‌یانه‌وه، خۆتیه‌له‌قورتانندن، تیداچوون، ... تاد ». نه‌مانه هه‌موویان چاوگن، پینووسه، به‌سه‌ریه‌که‌وه بنووسری. به‌لام، کاتی وردیانه‌که‌ینه‌وه و به‌شیه‌وه‌ی کردار به‌کاریان‌دیتین، وایان لیدی: « پاک کرده‌وه، پاک کرده‌وه، پاکیان کرده‌وه، پاکي ده‌که‌مه‌وه، پاکي ده‌کاته‌وه، پاکي ده‌که‌نه‌وه. هه‌لم وه‌شانده‌وه، هه‌لی وه‌شانده‌وه، هه‌لیان وه‌شانده‌وه، هه‌لی ده‌وه‌شینه‌وه، هه‌لی ده‌وه‌شینه‌وه. خۆم تی هه‌ل قورتانند، خۆی تی هه‌ل قورتانند، خۆیان تی هه‌ل قورتانند، خۆمی تی هه‌ل ده‌قورتینم، خۆی تی هه‌ل ده‌قورتین، خۆیانی تی هه‌ل ده‌قورتین ». هه‌روه‌ها، بۆ ووشه‌کانی دیکه‌ش، هه‌ر به‌و شیه‌وه‌یه‌ ده‌بی. لیره‌دا ده‌بینین، له هه‌موو ووشه‌کاندا، ره‌گی چاوگه‌که‌یه‌ک شته، وه‌ک « پاک و هه‌ل ». نه‌ویس به‌گۆتیه‌ی « کات، بکه‌ر، تاک و کو » پاشگری « ی، م، یان » ورده‌گرن و واتای ووشه‌کان ده‌گۆرتین.

2. پینووسی، بنچینه‌که‌ی له سه‌ر واتای ووشه دامه‌زراوه. وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌ر ووشه‌یه‌ک، گه‌ر واتایه‌کی تایه‌تیی به‌خشی، بی نه‌وه‌ی گوئی به‌سیستیمی چاوگ و ره‌گه‌که‌ی بدری، هه‌مووی پتکه‌وه ده‌نووسری. واته‌: گه‌ر چه‌ن

به باوه‌ری من، هر یه‌کئی له و دوو شیوه‌یه‌ی یه‌که‌م و دووهم به‌کار‌بیتنری، هیچ جۆره زیانی به زمانه‌که‌مان ناگه‌یه‌نئی. به‌لام، به مهرجی شیوه‌ی سیتییه‌می تیهه‌لکیش نه‌کری. نه‌ورۆ نووسهره لاوه‌کاغان، زیاتر هه‌ولده‌دهن، زمانه‌که‌مان ئاسان‌که‌ن، به‌سه‌ریه‌که‌وه بنووسن، تا له سه‌ختیی هیتندی گرفته‌کانی زمان و رینووس، رزگارمانبئی. نه‌ز پیموایه، له پاشه‌رۆژدا، شیوه‌ی دووهم « واته: رینووس له سه‌ر بناغه‌ی واتا »، خۆی له نووسینی کوردیدا ده‌چه‌سپیتئی. چونکه، له هر دوو شیوه‌که‌ی دیکه، باشتر و ئاسانتره. له‌به‌رته‌وه‌ی :

1. کاتی که‌متر ده‌وی. چونکه، نووسهر که‌متر ده‌س به‌رزده‌کاته‌وه، خیراتر شت ده‌نووست.

2. نووسینه‌که کورتر ده‌بیته‌وه. چونکه، هر شتی به نووسینی یه‌که‌م دوو دپیرئی، به نووسینی دووهم که‌متر ده‌رده‌چی.

3. نووسینی کوردیی، به شیوه رینوووسی یه‌که‌م جیا‌جیا و بلاوتره. شیوه رینوووسی دووهم، گه‌لی پرت‌ر، ریکوییت‌کتر و جوانتره.

هیتدی که‌س هه‌ن، ده‌بانه‌وی، پیره‌وی ریتیازی رینوووسی نوئی بکه‌ن. به‌لام، وا دیاره، زۆریه‌یان به ته‌واویی له زمانی کوردیدا شاره‌زانی. بۆیه، گوی به هیچ ریشوتینکی ریتزمان و زمانه‌وانیی ناده‌ن. نه‌ز پیموایه، نابئی هر له پیتاوی نه‌وه‌ی به‌سه‌ریه‌که‌وه بنووسن، ئیدی هرچی له زماندا هه‌یه، به سه‌ر یه‌کدیدا بترشیتین و گوی به هیچ نه‌ده‌ین. بۆ نمونه: نابئی بنووسن، کاره‌که‌ییه‌نه‌نجام‌گه‌یانند، به‌لکوو ده‌بی بنووسن، کاره‌که‌ی به نه‌نجام‌گه‌یانند. هه‌روه‌ها، ئیشه‌که‌ی جی‌جی‌به‌جی‌کرد - ئیشه‌که‌ی جی‌جی‌به‌جی‌کرد. زۆریه‌ی

نووسهران، « نه‌مشه‌و، یه‌که‌م‌جار، که‌م‌جار ... » به‌م شیوه‌یه‌ ده‌نووسن، به‌لام وه‌نهبئی، گه‌ر زۆریه کار‌تیک‌کرد، ئیدی هه‌له‌نه‌بئی. چونکه، هر یه‌کئی له‌و زاراوانه، له دوو وشه‌ی جیا‌واز پیکهاتوون. وه‌ک « نه‌م » و « شه‌و »، « یه‌که‌م » و « جار »، « که‌م » و « جار »، که هر یه‌که‌یان پیتاسه‌ی تاپه‌تیی خۆیان هه‌یه. « نه‌م » ناوی هیتمایه، « شه‌و » ناوه و بۆکات به‌گسار‌دینری. « یه‌که‌م » ژمیره‌یه و به ناوه‌لناو داده‌نری و « جار » یش هه‌روه‌ها. « که‌م » ناوه‌لناویکه باسی شتیکی دیکه ده‌کا، « جار » بۆ

ژماردن ده‌بیت. له‌بهر‌نم‌وه ده‌بیت، به‌جیا بیانوسین. جا‌گهر وا‌نهبیت، نه‌دی
 بۆچی نانوسین: «نوشه‌و، دووه‌مجار، زۆرجار، هیتندیتجار ...»
 له‌وانه‌یه، هیتندیت بلتین: نه‌دی زاراوه‌ی «نهمرۆ یا نه‌ورۆ» بۆ به‌و شتیه‌یه
 ده‌نوسری؟ ده‌بیت بزانی، نه‌مه له‌کو‌توه هاتوه؟ «نهمرۆ یا نه‌ورۆ»
 باریکی جیا‌وازی تاییه‌تیی خو‌یان هه‌یه. چونکه «نهمرۆ یا نه‌ورۆ»
 ووشه‌یه‌کی لیتکدراوه، له «نهم یا نه‌و» و «رۆژ» پتیکه‌هاتوه. به‌لام،
 پیتی «ژ» قرتینراوه، کورتکراوه‌ته‌وه و وه‌ک ووشه‌یه‌کی نو‌ی داتا‌شراوه،
 تا «نهمرۆ یا نه‌ورۆ» ی لێ‌ی ده‌رچوه. نه‌و چهن نمونه‌یه‌ی پتیشوش، به
 چهن ووشه‌یه‌کی لیتکدراو و داتا‌شراو دا‌نارتین!

ته‌نانه‌ت، کاتی به‌سه‌ریه‌کیشه‌وه ده‌نوسین، به‌هیچ شتیه‌ی نابیت، «ناو،
 راناوی سه‌ریه‌خۆ، کردار، نامرازه‌کانی پتیه‌ندی و لیتکده‌ر»، پتیکه‌وه
 بلکتین. چونکه، نه‌و کاته، جیا‌وازی له‌نیوان نه‌و ووشه‌گرنگانه‌ی
 زماندا نامیتن، به‌لکو‌و ده‌بیت، هه‌ر یه‌که‌یان به‌جیا بنوسرتن. بۆ نمونه:
 «سوله‌یمانیه‌خۆشه، عه‌لیقۆزه، له‌دووره‌وه‌هاتم، هانی جوانرۆمدا.» به‌م
 شتیه‌یه‌ی نابیت، بنوسین. گهر وا بنوسین، دیاره‌ته‌نیا ده‌مانه‌وی، نه‌وه
 به‌سه‌لمتین، رینوسیتکی نو‌یمان بۆ زمانه‌ی کوردیه‌ی داناوه!!! نه‌م پتیکه‌وه
 نووسینانه، به‌گو‌یره‌ی «راناوه‌کان، پتیه‌کان، پتیشگر و پاشگره‌کان، ناوی
 مرۆف، ئازهل، بالنده، رووه‌ک، جیتگه» ده‌گو‌ی. دیاره‌هه‌ر چی ناوی
 «مرۆف، ئازهل، رووه‌ک، شتومه‌ک و که‌لوپهل» هه‌یه، به‌سه‌ریه‌که‌وه
 بنوسری، گه‌لێ جوانتر و باشتره. هه‌ر چهنده، له‌چهن پیت و ووشه‌یه‌کیش
 پتیکه‌هاتبیت، هه‌ر یه‌ک و اتا ده‌گه‌یه‌نتی. وه‌ک «دل‌سارام، کرتیکار،
 جگه‌رخوتین، جال‌جالۆکه، هه‌زارپت، شه‌نگه‌سووره، دارکونکه‌ره، لاولاو،
 شاتوو، تووترک، گو‌یژه‌ره‌شه، حیلومی‌تخه‌ک، ملوانکه، بازیه‌ند، پلپله،
 سیاچه‌مانه، ئاوسه‌ر، ته‌نگیسه‌ر، چلچرا، به‌رگه‌سه‌رین، گو‌لدان ... تاد»
 نه‌ک «دل‌نارام، کرێ‌کار، جگه‌رخوتین، جال‌جالۆکه، هه‌زارپت، شه‌نگه
 سووره، دارکون‌که‌ره، لاولاو، شا‌توو، تووترک، گو‌یژه‌ره‌شه، حیل و
 میتخه‌ک، مل‌وانکه، بازی‌به‌ند، پل‌پله، سیاچه‌مانه، ناوی سه‌ر، ته‌نگی
 سه‌ر، چل‌چرا، به‌رگه‌سه‌رین، گو‌ل‌دان ... تاد».

تهوان حهز له ههنگوین دهکهن.

تارا نانی له چیتخانهی لاوان خواردوو.

لهم سێ رستهیهدا دهبینین، چاوگی ههر سێ کردارهکان، له « ههلدان، حهزکردن و نانخواردن » دا خویان دهنوێن. بهلام، به چهن ووشه و ناوی له یهکدی داپراون. له بهرئوه ناتوانین، پتکیانهوه گرتدهین، یا کردارهکانی « دهدهین، دهکهن و خواردوو », له گهڵ « سهربهخویی، ههنگوین و لاوان » دا، پتکهوه بلکینین. ههروهها، کرداره ناوێتهکان، له ههموو شتیهکانیدا « پابردوو، ئیسته و ئاینده » پتکهوه دهنووسرتین. وهک: « داهاتن، دهرهتنان، لیكخستن، بازدان، ئاوهدانکردنهوه، لیکنزیکهوتنهوه، دوورکهوتنهوه و ... »

5. جگه لهوهی، ههموو کردارهکان، به ههر سێ شتیهکانیانهوه « پابردوو، ئیسته و ئاینده » ههیشه پتکهوه دهنووسرتین. وهک « خهوتن - خهومدی، دهخهوم، خهوتبووم. خواردنهوه - دهخۆمهوه، دههخواردوه، خواردبوومهوه » نهک « خهوم دی، خهوت بووم. دم خواردوه، خوارد بوومهوه. »

6. ههموو ئاوهلئاوهکان، له گهڵ راناوهلکاو و کردارهکاندا پتکهوه دهنووسرتین، وهک: « سارد - سارده - ساردبوو. گهرم - گهرمه - گهرمبوو. گهوره - گهورهیه - گهورهبوو - گهورهبوون. کورت - کورته - کورتبوو - کورتبوون. سهرزله - سهرزلبوو - سهرزلبوون. ورگدراو - ورگدراوه - ورگدراوبوو - ورگدراوبوون. چونکه، گهر « سهرزله » له « سهر + زل + ه » پتکههاتبی و پتکهوه بلکینرتین، ئه دی بۆ « سهر + زل + بوو » پتکهوه نهنووسرتین؟! چ جیاوازییهکیان ههیه؟ ئه دوو نامراز و کراده « ه »، بوو « ته نیا له کاتدا جیاوازییان ههیه، ئه گینا له هیچ روویهکی دیکهوه، هیچ جوژه جیاوازییهکیان نییه.

لهوانهیه، هیتندی کهس بلتین: « ه » کردار نییه، به لکوو نامرازی پتیهندییه و « بوو » کرداری پابردوو. به لای منهوه، هیچ رستهیهک نییه، له هیچ زمانیکدا، کرداری تیدا نه بێ، واتا بیهخشی. راسته « ه » کرداری تهواو نییه، بهلام، جیتگی کردار دهگری و رۆلی کردار دهبینی. وهک پتشتهر لهم باسه دوایین.

7. به هیچ شتیوهیه نابی، نامرازه‌کانی « لیکدر، په‌یوه‌ندی و ناوی هیتما یا نامازه‌کردن »، له‌گه‌ل ناو و کرداره‌کاندا پیکه‌وه بلکیتزین. چونکه، جگه له‌وهی له رووی ریزمانه‌وه هه‌له‌یه، هر یه‌که‌شیان واتایه‌کی تایه‌تیی خویان هه‌یه. بۆ نمونه: هیتندی نووسر ده‌نووسن: « ئەمجاره، ئەمسال ... تاد » که‌چی « ئەو جاره، ئەو ساله ... تاد » پیکه‌وه نانووسن و به‌جیا ده‌یاننووسن. به‌باوه‌ری من، شتیوه‌ی یه‌که‌م به‌هه‌له و شتیوه‌ی دووم به‌راست داده‌نری. چونکه، له‌هه‌ر دوو شتیوه‌که‌دا، (ئەم و ئەو) ناوی نامازه‌کردن. بۆچی، له‌شتیوه‌ی یه‌که‌مدا پیکه‌وه ده‌یاننووسن و له‌شتیوه‌ی دوومه‌دا به‌جیا ده‌یاننووسن؟! که‌واته راستروایه، بنووسن: « ئەم جاره، ئەم سال »، له‌هه‌موو زمانیکیشدا، هه‌ر وا ده‌نووسری. لیره‌دا تیبینییه‌کی گرنگ هه‌یه، ده‌ریاره‌ی هیتندی له‌نامرازه‌کانی پتیه‌ندی وه‌ک « به ، بۆ ، ه ، وه‌ک ، له ... تاد » و « لیکدر وه‌ک » و . به‌لام ، به‌لکوو ، یا ، نه‌ک ، چونکه ... تاد » روونکه‌ینه‌وه :

دیاره، نامرازه‌کانی پتیه‌ندی « بۆ ، وه‌ک » و نامرازه‌کانی لیکدر « به‌لام، به‌لکوو ، یا ، نه‌ک ، چونکه » به‌هیچ شتیوه‌یه‌ک له‌گه‌ل هیچ وشه‌یه‌کدا پیکه‌وه نانووسیتزین. به‌لام، گرفته‌که‌خوی له‌هه‌ر چوار نامرازه‌که‌ی پتیه‌ندی وه‌ک « به ، ه ، ی ، له » و نامرازای لیکدری « و » دا ده‌بینی. بۆ؟ گومانی تیدا نییه، هه‌ر دوو نامرازای پتیه‌ندی « ه ، ی » به‌جۆری له‌نامرازه‌لکاوه‌کان داده‌نری. چونکه، هه‌رگیز به‌ته‌نیا نایه‌ن. بۆ نمونه: لا‌ولا و هاتوه. له « کارداری هات + پاشگری وو + نامرازای ه » پیکه‌هاتوه. چونکه، « هاتوو » بێ نامرازه‌که، هیچ ناگه‌یه‌نتی، واتا‌که‌ی روون نییه. به‌لکوو نامرازه‌که، ئەوه‌مان بۆ روونده‌کاته‌وه، لا‌ولا و هاتوه و کاره‌که‌ته‌وا‌بووه، نیسته‌ لیره‌یه. پتیه‌ندییه‌ک له‌نیوان « ناو، کات و شوتن » دا پیشانده‌دا.

هه‌ها، نامرازای پتیه‌ندی « ی » ش به‌و شتیوه‌ ده‌بین. بۆ نمونه: کورده‌هوتی گه‌وره‌یه. لیره‌دا نامرازای « ی » خه‌سه‌لتی « گه‌وره » به‌ناوی مرۆف و ناوی ئەندامیکی جه‌سته‌ی کورده‌وه‌گرتده‌دا. به‌لام بۆ « به و له »، که‌م نووسر هه‌یه، گۆی به‌ده‌ستوری نووسینی ئەم دوو نامرازه‌ پتیه‌ندییه‌ بده‌ن.

زۆریه‌ی نووسهران، له‌گه‌ڵ هه‌موو یه‌که‌کانی زماندا، پتیکانه‌وه ده‌به‌ستن. بۆ
 نمونه: « له، له ناو، له سهر، له ژێر، له بهر، له لای، له لایهن، له رۆژی،
 له شاری، له چیا پرسه و ... » ئەمانه، هه‌موویان پتویسته، به‌پیتی
 ده‌ستووری زمان، ته‌نیا به‌م شتیه‌یه‌ بنووسرێن. که‌چی، زۆر که‌س پتیره‌وی
 ناکا و ده‌نووسن: « له، له ناو، له سهر، له ژێر، له بهر، له لای، له لایهن،
 له رۆژی، له شاری، له چیا پرسه و ... »

ئەمانه، بۆیه ده‌بێ، به‌ جیا بنووسرێن، چونکه، هه‌ر یه‌کێ له‌و ووشانه، بێ
 « له » واتایه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، به‌ شتیه‌یه‌کی تایبه‌تییش
 گه‌ردانده‌کری. واته: ده‌توانین، بێ « له » بڵێین: « ناو، سهر، ژێر، بهر،
 لای، لایهن، رۆژی، شاری، له چیا پرسه و ... » واته: ئەو ووشانه له
 یه‌ک ووشه پتیک نه‌هاتون، به‌لکوو، هه‌ر یه‌کتیکیان له‌ دوو ووشه‌ی
 جیاواز پتیکهاتون، بۆیه ده‌بێ، پتیکه‌وه نه‌لکێترێن.

بۆ ئامرازی « به » ش، به‌ هه‌مان شتیه‌ ده‌توانین، نمونه‌یه‌ک بێنینه‌وه: « به،
 به‌ تایبه‌تی، به‌ گشتی، به‌ ناشتی، به‌ خوشیی، به‌ ئاره‌زوو، به‌ پت، به
 ئۆتۆمۆبیل، به‌ رۆژ، به‌ شه‌و، به‌ شیروانم گوت و ... » به‌ هه‌له‌ش، به‌م
 شتیه‌یه‌ ده‌نووسرێ: « به، به‌ تایبه‌تی، به‌ گشتی، به‌ ناشتی، به‌ خوشیی،
 به‌ ئاره‌زوو، به‌ پت، به‌ ئۆتۆمۆبیل، به‌ رۆژ، به‌ شه‌و، به‌ شیروانم گوت و ... »
 به‌لام، « له‌به‌رئه‌وه، به‌گۆیره‌ی، به‌پیتی، جتیه‌جێکردن، به‌رۆژ - گه‌ر ناوی
 مەرۆف بێ - ، به‌س و .. » هه‌ر ده‌بێ، به‌م شتیه‌یه‌ بنووسرێ، چونکه، به
 هه‌موویان یه‌ک ووشه پتیکدێن.

به‌ داخه‌وه، هێندێ له‌ نووسه‌ره‌کان، چاو له‌ ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌یی و
 فارسیی ده‌که‌ن، ئەو ئامرازه پتیه‌ندیانه له‌گه‌ڵ ووشه‌کاندا، پتیکه‌وه
 ده‌لکێن. وه‌ک له‌ عه‌ره‌بیدا ده‌لێن: « له سهر = عه‌لا، له ژێ = ته‌حت، له
 ناو = فی، به‌ ئاره‌زوو = برغیه، به‌ په‌زامه‌ندیی = بمواقفه، به‌ شتیه‌یه‌کی
 تایبه‌تی = بصوره‌ خاصه و ... » له‌ زمانی کوردیییدا، ئەمانه هه‌موو به
 هه‌له‌ داده‌نرێن، چونکه، ده‌ستوورێکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه. مه‌گه‌ر له
 ناینده‌دا، ده‌زگه‌یه‌کی ئەکادیمی کوردی دامه‌زرێ، به‌لگه‌ی زانستانه‌ی بۆ
 داتاشتی و بچه‌سپێ.

بۆ نامرازی لیکدەری « و » ش، بە هیچ جوۆری، بە هیچ ووشە یە کە وە نالکیتیری. ھەر چەندە، زوو نووسەران پتیکیانە وە دەلکاندن. وەک منو دارا - من و دارا. کۆمەڵی ھونەر و وێژە ی کوردیی.

بە کورتیی دەتوانین، گرتەکانی رینووسی کوردیی، لەم چەن خالانە ی لای خوارە وە دا، چرکە ی نە وە :

1. رینووسیکی یە کگرتوی تایبەتیی و دیاریکراومان نییە. لە بەرئە وە، ھەر نووسەری، بە ئارەزووی خۆی دەنووسی. ھەر ووشە یە کیش، بە چەن جوۆری دەنووسری. لە ناو و ووشە کوردییەکاندا، گرتتییکی زۆرمان بۆ پەیدا نابن، چونکە، خۆی چۆنە و دەنووسری. بەلام، لەو ناوانە ی کوردیی نین، ھەر کەسێ چۆنی بە راست بزانی، بەو شتیو یە دەینووسی. بۆ نمونە: « حسین » و « محمد » دوو ناوی عەرەبە یین. کورد بەم شتیوانە دەیانلێ و دەیاننووسی: «حسین، حسین، حسەین، حوسەین و حوسین ». ھەر وەھا، ناوی «محمد» ییش، بەم شتیو جیا جیا یانە دەنووسری. « محمدەد، محەمەد، موحەمەد و موحەمەد. » نووسەری و ا ھە یە، ئەو ناوە لە یەک بەرھەمی خۆیدا، بە چەن جوۆری دەنووسی، کە پتووستە، لە ھەموو بەرھەمە کیدا، بە یەک شتیو بێنووسی. (جاری و ا ھە یە، ناوی جیتگە یەک یا کەسێ، بە زیاتر لە رینووسی نووسراو. بۆ نمونە: بدلیس، بەدلیس، بیتلیس. سلیمانی، سلەیمانی، سولەیمانی، سولیمانی. سلیمانی. ئادیمەمان، ئادیبەمان ... تاد) «49,35» لە بەرئە وە، ھەموو ناوی کوردیی نەبوو، پتووستە، بە رینووسی کوردیی بنووسری. بۆ نمونە: « طه، طیب، طاهر، صديق، صمد، صالح، مصطفى، ظاهر، ثامر، عثمان، ذنون، عبیداللە، فواد... تاد » بە کوردیی بە « تەھا، تە یب، تایەر، سدیق، سەمەد، سالح، مستەفا، زاھیر، سامر، عوسمان، زەنون، عوبیدوللا، فواد .. تاد » دەنووسری. جگە لە وە ی، تەنانەت ھیتندی نووسەر ھەن، لە نووسینەکانی خۆیاندا، یەک جوۆر رینووسی یە کگرتوو بە کار ناھیتن. واتە: ھەر لە یەک گوٹاری کورتی خۆیاندا، ھیتندی جار، ناوی یا ووشە یەکی دیاریکراو، بە چەن شتیو یەکی جیاواز دەنووسن، کە ئەم جوۆرە نووسینانە، زیاتر سەر لە خوتنەری کورد تیکدەدەن و گرتی پتر، لە بەردەم زمانە کە ماندا قووتدە کە نە وە.

2. اشاره‌زایانی زمانی کوردیی، دوو واویان « وو » به پیستیکی سه‌ره‌خۆ داناوه و له یه‌ک واو « و » جیایان‌کردۆته‌وه. هه‌ر چه‌نده، هه‌ر دوو‌کیان هه‌ر هه‌مان واتا ده‌به‌خشن، به‌لام، گه‌ر ئه‌و ووشانه‌ی به‌ دوو واو ده‌نوسرین، به‌ یه‌ک واو بیانوسین، له‌ رووی پینوسه‌وه، به‌ هه‌له‌ ده‌ژمیرری.

زۆر ووشه‌ هه‌یه، به‌ دوو « و » ده‌نوسری. به‌لام، زۆریه‌ی نووسه‌ران به‌ یه‌ک « و » ده‌ینوسن. کاتێ، له‌و باره‌یه‌شه‌وه‌ پرسیاربان لێ ده‌که‌ی، له‌ وه‌لامدا ده‌لین:

یه‌که‌م - پینوسیتکی یه‌که‌گرتووی کوردیمان نییه، له‌به‌رئه‌وه، هه‌رچی چۆنێ بنوسین، هه‌ر راسته.

دووه‌م - ده‌لین: گرنگ ئه‌وه‌یه، خۆت‌ه‌ر له‌ مه‌به‌سه‌که‌مان بگا، ئیدی به‌ یه‌ک « و » یا به‌ دوو « و » بنوسین، گرنگ نییه.

به‌لام، له‌ راستیدا، له‌ رووی پینوسه‌وه‌ وایه‌ وه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. چونکه، ورده‌ورده، زمانه‌که‌مان تیک‌ده‌چێ، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ ته‌واوی فیری پینوسیتکی ریکویتیک و یه‌که‌گرتووی کوردیی نابن. جگه‌ له‌وه‌ی، له‌گه‌ڵ فۆنتیتیک زمانه‌که‌ماندا ناگونجی.

له‌ زمانه‌کانی دیکه‌دا، گه‌ر هه‌ر ووشه‌یه‌ بنوسین، پیستیکی تیدا دووباره‌ بوویته‌وه، ئیمه‌ به‌ یه‌ک پیت بنوسین، یه‌که‌سه‌ر به‌ هه‌له‌ بۆمان داده‌نیتن. وه‌ک له‌ زمانی ئینگلیزیدا به‌ ده‌رگا ده‌لین: « Door » و به‌ دوو « O » ده‌نوسری، گه‌ر به‌ یه‌ک « O » بنوسین، وه‌ک « Dor » به‌ هه‌له‌ داده‌نری و ئه‌و واتایه‌ نابه‌خشی. هه‌روه‌ها، ووشه‌کانی « Coop, Droop, Loop » له‌گه‌ڵ ووشه‌کانی « Cop, Drop, Lop » دا، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ یه‌کدی جیاوازن، یه‌ک واتاشیان نییه. له‌ زمانی « سویدی » یشدا « Sugga » به‌ میتی به‌راز و « Suga » به‌ مرین، « Komma » به‌ ویرگول و « Koma » به‌ سه‌ره‌مه‌رگ، « Äp » به‌ شوینی برین و « Är » به‌ کردار دین. هه‌ر یه‌کتێ له‌و جووت پیتانه‌ بقرتینین، جگه‌ له‌وه‌ی واتاکیان ده‌گۆزی، له‌ رووی پینوسیشه‌وه‌ به‌ هه‌له‌ ده‌ژمیرری. هه‌روه‌ها، له‌ هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی جیهاندا، هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌یه.

لیره‌دا، چمن نمونه‌یه‌ک له سهر « و » دینینه‌وه: ئیمه ده‌زانی، هم‌مو ووشه‌یه‌ک، له چمن پیستی پیکهاتوه. گهر هر ووشه‌یه‌ک، به « و » ده‌سپیټیکا، پیوسته به دوو « و » بنووسری. وهک « ووزه، ووژه، ووره، ووشه، وورشه، وون، ووتن، ووتار، وولات، وونجروونجی و ... تاد ». به‌لام، له ساله‌کانی حه‌فتادا، « کوژی زانیاری کورد » بپاریټکیانده‌رکرد، گوټیان: ئەو ووشانه‌ی سه‌ره‌تاکانیان به دوو « و » ده‌سپیټه‌کا، ته‌نیا به یه‌ک « و » بنووسرتین. چونکه، هیچ ووشه‌یه‌کی کوردیی به یه‌ک « و » ده‌س پیټ ناکا. جا ئیسته، بۆ نووسه‌ره‌که خۆی ده‌گه‌رپته‌وه، به هر شتوه‌یه‌کیان بنووست، هه‌له‌ نییه. به باوه‌ری من، به دوو « و » بنووسری، گه‌لی جوانتر و ریکوپیټکتره. به‌لام، له راستیدا، بۆ نووسین، یه‌ک « و » ئاسانتره.

به‌لام، گهر پیستی « و »، له ناوه‌راستی ووشه‌که‌دا هاتبوو، له نیتوان دوو پیستی کۆنسۆنانتدا بوو، ئەوا ده‌نگه‌که درێژ ده‌بی و به دوو « و » ده‌نووسری. وهک « ئابووری، بوون، پوول، چوون، خوول، روون، رووسیا، ژوور، سوور، سووریا، قوول، کووره، لول، لوور، نووسین، نووستن و ... تاد » هه‌روه‌ها، گهر هم‌مو ئەو « و » نه‌ی له نیتوان دوو پیستی ئاؤل یا پیټیکی کۆنسۆنانت و یه‌کیکی دیکه‌ی ئاؤلدا دین، ئەوا ته‌نیا به یه‌ک واو ده‌نووسرتین. وهک « خواردن، خواردنه‌وه، خه‌وتن، زویر، زه‌وی، ره‌وین، ره‌وند، رتوی، رتواس، ساوه‌ر، گه‌ورک، له‌وه‌ر و ... تاد ». یا کاتێ، هر ووشه‌یه‌ک، به « و » کۆتاییدئ، له دوا‌ی پیستی کۆنسۆنانتسه‌وه دئ، ديسانه‌وه به دوو « و » ده‌نووسری. وهک « به‌روو، په‌موو، توو، چوو، خوو، دوو، پابردوو، روو، زوو، سنجوو، شوو، فوو، قوو، لوو، مازوو، موو، هم‌مو و ... تاد ». مه‌گهر، ووشه‌که کۆتایی به پیټیکی ئوکال هاتبی.

3. بۆ ئەوه‌ی، پیستی « ی » له رینووسی کوردیدا، به شتوه‌یه‌کی راست بنووسین، تا بزانی، له کۆتدا یه‌ک، یا دوو، یا سێ « ی » به دوا‌ی یه‌کدیدا دین، لیره‌دا چمن نمونه‌یه‌ک پیش چاو ده‌خه‌ین :

هر کاتێ پیستی « ی »، له سه‌ره‌تای ووشه‌وه هات، هه‌میشه به یه‌ک « ی » ده‌نووسری. وهک: « یار، یاد، یاوه‌ر، یه‌زدان، یه‌ده‌ک و ... تاد ».

هروه‌ها، کاتتی پیتی « ی »، له دواى ناوى « مرۆف، شت، جتی » یا ناوه‌لناوی‌تکه‌وه دئی، ههر به یهک « ی » دهنوسرئ. وهک: شیخ مه‌حموودی نهمر. حوسیتی کورد. زاینده‌ی سوله‌یمانیه. دانیشتووی کویتستانه. خه‌لکی گهرمیانه. ناسنی سارد، ناوی گهرم «.

ههر کاتتی، باسی جیگه‌ی له دایکسونی یه‌کیتکمان کرد، یا نازناوی جیگه‌مان دیاریکرد، ئەوا به دوو « ی » دهنوسرئ. وهک: « کۆیی، شاره‌زووری، به‌غایی، کوفیی، ئینگلیزی، پرووسی ... تاد ». هروه‌ها، ناوه‌لناوه‌کانیش کۆتاییان به دوو « ی » دئی. وهک: « سه‌روه‌یی،

سه‌ره‌رزی، به‌رزی، گهرمی، ساردیی، پانیی، درتیی و ... تاد » به‌لام، کاتتی پیتی « ی » له ناوه‌راستی ووشه‌که‌دا هات، دوو باری تاییه‌تیی وهرده‌گرئ و به‌پیتی پسته‌قاوڵ و کۆنسۆنانته‌کان ده‌گۆرین. گهر له نیتوان دوو پیتی کۆنسۆنانتدا بوو، ئەوا به یهک « ی » دهنوسرئ، وهک (بارین، هارین، ریج، ژیرک، شیلان، فیکه، لیر، لیره، میز، هه‌لمین، هیزه، ویره و ... تاد).

به‌لام، گهر له نیتوان دوو پیتی قاوڵ یا پیتتیکی قاوڵ و یه‌کیتکی دیکه‌ی کۆنسۆنانتدا بوو، یا گهر پیتی « ی »، خۆی له ووشه‌که‌دا هه‌بوو، ئەوا ههر به دوو « ی » دهنوسرئ. وهک: « نایین، بییر، تییر، زایین، سییر و ... تاد ». هروه‌ها، گهر ههر ووشه‌یه‌ک، خۆی به پیتی « ی » کۆتاییه‌تیی، به دوو « ی » دهنوسرئ، وهک: « ئابووری، پیشه‌سازی، نه‌ته‌وه‌یی، نیشتمانیی، وێژه‌یی، هونه‌ری .. تاد ».

جگه‌ له‌وه‌ی، گهر به دواى ناودا هات، رۆلی نامرازی پتیه‌ندیی بینی و ناوه‌لناوی پتیکه‌وه‌گریدا، یا بلتین: گهر دوو ووشه یا چهن ووشه‌یه‌ک، به دواى یه‌کدیدا بین و هه‌موویان به پیتی « ی » نامرازی پتیه‌ندیی پتیکه‌وه‌ بیه‌سرتن، ئەوا یه‌که‌م و دووهم ووشه، ههر به یهک « ی » دهنوسرتن و دوا ووشه‌ش به دوو « ی » دهنوسرئ. وهک: « زمانی کوردیی - زمان + ی + کورد + یی، بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی - بزوتنه‌وه + ی + نه‌ته‌وه + یی، ناماری جوگرافیایی - نامار + ی + جوگرافیا + یی، رووداوی میژوویی - رووداو + ی + میژوو + یی، بزافی رزگاربخوازی نیشتمانیی - بزاف + ی

+ پژگاریخواز + ی + نیشتمان + یی، ... هتد « لیره دا ده‌بینین، » ی
 یه‌کهم له نمونه‌ی یه‌کهم - چوارهم، نامرازی پیتوه‌ندییه. له دوا نمونه‌شد،
 ههر دوو « ی » زاراوه‌کانی « بزاف و پژگاریخواز » ههر به دوو « ی »
 نامرازی پیتوه‌ندیی داده‌نرتین. به‌لام ههموو جووته « ی » کانی کوتایی دوا
 ووشه‌کان، « ی » ناسایین، واتای رسته‌که ته‌واوده‌کهن. له راستیدا،
 نه‌مه‌ش پیتوه‌ندییه‌کی توندی، به دوا پیتی کوتایی ووشه‌کانه‌وه هه‌یه. بۆ
 نمونه: زاراو‌هی نه‌ته‌وه: نه‌ته‌وه‌ی کورد، نه‌ته‌وه‌کانی جیهان، به یه‌ک « ی »،
 باوه‌ری نه‌ته‌وه‌یی « به دوو « ی » و نه‌وه‌لویتسته نه‌ته‌وه‌یی یه، به
 هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی یان « به سئ « ی » ده‌نووسرتین. هه‌روه‌ها، ووشه‌ی زانا:
 زانای گه‌وره، زانایانی زمان، به یه‌ک « ی »، به زانایی، به دوو « ی » و
 نه‌وه‌ کاره زانایی یه، به زانایی یان سه‌رکه‌وتن، به سئ « ی » ده‌نووسرتین.
 نه‌وه‌ ووشانه‌ی به پیتی « ی » کوتاییان دئی، وه‌ک « کویره‌وه‌ری، جیاوازی،
 کۆمه‌لایه‌تی، رۆمانسیی. به کویره‌وه‌رییانه، جیاوازییانه، کۆمه‌لایه‌تییانه،
 رۆمانسییانه » ده‌نووسرتی. به‌لام، نه‌وه‌ ووشانه‌ی به کۆنسۆنانت ته‌واوده‌بن،
 به دوو « ی » ده‌نووسرتین و ده‌نگه‌کان درتژده‌بنه‌وه. وه‌ک: « باب‌ه‌ت -
 باب‌ه‌تی - باب‌ه‌تی، پت - پتی - پتی، زانست - زانستی - زانستی،
 سه‌ره‌ست - سه‌ره‌ستی - سه‌ره‌ستی، کان - کانی - کانی، نازاد -
 نازادی - نازادی، هیتمن - هیتمی - هیتمی، بیتلایه‌ن - بیتلایه‌نی -
 بیتلایه‌نی، مه‌ینه‌ت - مه‌ینه‌تی - مه‌ینه‌تی و ... تاد »، له شتیوه‌ی
 یه‌که‌مدا یه‌ک « ی » و له شتیوه‌ی دووه‌مدا دوو « ی » وهرده‌گرن. چونکه
 ههر یه‌که‌یان واتایه‌کی تاییه‌تییان هه‌یه. بۆ نمونه: « نازاد » ههم بۆ ناو و
 ههم بۆ ناوه‌لناو به‌کار دئی. « نازادی » یه‌کتی به یه‌کتی دئی تۆ نازادی واته:
 سه‌ره‌ستی. به عه‌ره‌بیی به « حور » دئی. « نازادی » مه‌به‌س له نازادی
 سه‌ره‌ستی یا نه‌ته‌وه‌یه. « نازادبخواز » ناوه‌لناوه‌ بۆ که‌ستی یا کۆمه‌لتی، ریک‌خرائی
 به‌کار دئی. به عه‌ره‌بیی یه‌که‌م به « حوریه » و دووه‌میش به « احرار » دئی.
 ههموو نه‌وه‌ ووشانه‌ی پیتشوو ده‌بن، به‌م شتیوه‌یه بنووسرتی: « باب‌ه‌تانه،
 زانستانه، سه‌ره‌ستانه، نازادانه، هیتمانه، بیتلایه‌نانه، مه‌ینه‌تانه و ... »
 نه‌ک به « باب‌ه‌تییانه، زانستییانه، سه‌ره‌ستییانه، نازادییانه، هیتمییانه،

پتلايه نپيانه، مهينه تپيانه و ... « بنووسرتين. ئەم وو شانەش، لە سەر بناغەي كورد - كوردانه، مەرد - مەردانه دادەر پترتین. تاقە مەبەس - تاقانە مەبەس راست نپیه. بۆ منال ده گوتری: كورتيكي تاقانە، واتا تاقانە خەسلەتە و دواي ناو يا شت دي، نەك پيشي بگەوي.

هەروەها وو شەکانی دیکەي « داهیتەر - داهیتان - داهیتەرانه، هونەر - هونەر مەند - هونەر مەندانە، سەرکەوتوو - بە سەرکەوتوویی - سەرکەوتوانە، ژیر - بە ژیری - ژیرانە، کەر - کەریتی - کەرانه، شۆرشگتیر - شۆرشگتیری، شۆرشگتیرانە، پیتشکەوتووخواز - پیتشکەوتووخوازی - پیتشکەوتووخوازی - پیتشکەوتووخوازانە، کۆنەپەرست - کۆنەپەرستی - کۆنەپەرستی، کۆنەپەرستانە، بەهره - بەهره دار، بەهره دارانە، کۆتیر - کۆتیری - بە کۆتیری، کۆتیرانە، دلنەرم - دلنەرمی - دلنەرمیی - دلنەرمانە ... تاد» هەروەها « باوک - باوکیتی نەك باوکایەتی. میر - میریتی نەك میرایەتی. ئەندامیتی نەك ئەندامەتی. بەلام پیاو - پیاوەتی نەك پیاویتی. کۆتخا - کۆتخایەتی نەك کۆتخیتی. کەچی هیندی وو شەي وەك كورد دەتوانین، بە گۆتەرەي مەبەسە جیاوازه گانمان، بە كوردیتی و كوردایەتی بینووسین. بۆ « میریتی و پیاوەتی » - پتوهندیی بە دوا پیتی وو شەكەوه هەیه. « میر » بە پیتتیکي كۆنسۆنانتی وەك « ر » كۆتاییهاتوو. بەلام « پیاو » بە پیتتیکي ئاؤل « و » تەوابوو. دواي پیتە كۆنسۆنانتەكان دەتوانین، پیتی ئاؤل بۆ ئاوه ئناوه كان بەكاریتین، وەك : « باوکیتی، میریتی، کەریتی، بەرپتو بەریتی، كوردیتی، ریشسپیتی و ... تاد » بەلام، دوو پیتی ئاؤل بە دواي یەكدا قورسە و لە سەر زبان رەوان نپیه.

هیندی وو شە هەن، هەر خۆیان بە دوو « ی » كۆتاییاندي، لە هیندی کاتیشدا، « ی » یەکی ئامرازی پتوهندیی وەر دەگرن، دەبن بە سێ « ی » وەك: « شایی - شایی ی لادی. کۆتایی - کۆتایی ی سال. لادی - لادی کوردستان - لادی ی. واتە: خەلکی لادی », بەلام، لەبەرئەوهی جوان نپیه، سێ « ی » بە دواي یەكدا ریزکەین، تا ئیستە، هەر بە دوو « ی » نووسیومانە.

4. هیتدی نووسەر ههن، به تایبه تیبی له پرۆژه لاتی کوردستان، ههموو ئه و پسته عهره بیبانهی له زمانی کوردیدا نین، وهک: « ث ، ص ، ض ، ذ ، ط ، ظ » له نووسینی کوردیدا به کارباندیتن. بۆ نمونه: « زوبیحی، همژاری موکوریانی، مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس، محهمه دی مهلا که ریم، مه سهوود محهمه، مسته فا نه ریمان، نهوشیروان مسته فا و... » له و نووسه رانهن، ئه م جوژه پیتانه و ووشه ی عهره بیبی له نووسینه کانیاندا زۆر به کار دیتن.

به راستیی، بنه ماله ناینیهه کان و مه لای مزگه وته کان، چهن پاره ی زمان و وێژه ی کوردییان کردووه، هیتدی جاریش، زمانه که یان لی شتیواندوون. چونکه، پتوه ندیه کی توندوتولیان له گه ل مزگه وت و ناییندا هه بووه و هه یه. قورئان و گوته کانی په یامبه ر، هه مووی به زمانی عهره بیبی نووسراونه ته وه. ئه و زمانه ش، له هه موو روویه که وه، کارتیکی زۆری تیکردوون. بۆیه، وا فیربوون و راهاتوون، گه لی جار له سه ر ده ستووری زمانی عهره بیبی ده پرۆن، به ریتنوستیکی تایبه تیبی ده نووسن، زۆر پیتی عهره بیبی له نووسینی کوردیدا به کار دیتن. هه لسه ته، ئه مه زیاتر له و کاتانه دا ده بی، که ناوی مرۆفتی، جیه گه یه یا شتی، به چ شتیه و پیتی نووسرابتی، ئه وانیش هه ر به هه مان ده ستوور و پیتی ئه و زمانه، له نووسینه کوردیه که دا ده ینووسنه وه. ئه مه جگه له وه ی، له گه ل ریتنوووس و ده ستووری زمانی کوردیدا ناگونجی، دوو ریتنوووسی جیاوازیش، له یه ک ده قی وێژه ییدا دروسده کا. بۆ نمونه:

له و کورته مێژووه ی، مهلا « عهبدولکه ریمی موده ریس » و کوره که ی « محهمه دی مهلا که ریم »، بۆ ژبانی « مه حوی » یان نووسیوه، ئه م پسته عهره بیبانه (ث ، ص ، ض ، ذ ، ط ، ظ) به رچاوده که ون، که کوردیی نین و له زمانی کوردیدا به کار نایه ن، وهک، (« مه حوی » ناوی موحه مده د و کوری مهلا عه عثمانی ...) « 5،47 » لیره دا ده بنین، هه موو ناوه که به کوردیی نووسراوه، جگه له ناوی « عه عثمان »، ئه وان ی دیکه هه موو پسته کانی گوردین. ئه و ناوه پینج جار دووباره بوته وه، که چی، هه ر به و شتیه یه نووسیبویانه! سه یر ئه وه یه، « سولتان عه بدولحه میدی عه عثمانیی » ش، جاری به و شتیه یه و جارتیکی دیکه به عه عثمانیی ده نووسن. « 15، 14، 6، 47 »

ههروه‌ها، له هه‌مان لاپه‌ره‌دا ده‌بینین، « نيمامي نه‌عظم » به ريسووسی کوردیی و به پیتی « ظ » ی عه‌ره‌بیی ده‌نووسن. لی‌ره‌دا ده‌بی، یا هه‌موو ناوه‌که به عه‌ره‌بیی بنووسری، ئه‌و کاته، دوو ریتنوس له ده‌قه ویتزه‌یی یه‌که‌دا په‌یدا ده‌بی، یا به ریتنوس و پیتی کوردیی تو‌مارکری، نه‌ک یه‌ک ناو، به دوو جو‌ره پیت و ریتنوسی جیاواز بنووسری! ئه‌مه خو‌ی له خو‌یدا، له رووی ده‌ستووری زمان و ریتنوسه‌وه، به هه‌له داده‌نری. چونکه، ورده‌ورده ئه‌و پیتانه، له‌گه‌ل پیته کوردییه‌کاندا تیکه‌ل‌ده‌بن. وا بزانه، به‌و کاره‌ش زمانه‌که‌مان نه‌ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی و نه پیتیشیده‌که‌وی، به‌لکوو خراپ‌تر ده‌بی. له‌به‌رئه‌وه، له‌گه‌ل خه‌سه‌له‌تی زمانه‌که‌ماندا نا‌گو‌نجی.

« محمه‌دی مه‌لا که‌ریم »، زۆریه‌ی ووشه عه‌ره‌بییه‌کان، به ریتنوسی کوردیی ده‌نووسی. که‌چی، کاتێ ناویکی عه‌ره‌بیی ده‌نووسی، به ریتنوسی کوردیی ناینووسی، به‌لکوو عه‌ره‌ب چۆنی ده‌نووسی، ئه‌ویش هه‌ر وای ده‌نووسی. ته‌نانه‌ت، ناوی خو‌ی و باوکیشی، هه‌ر به عه‌ره‌بیی ده‌نووسی. به‌لام، « مه‌لا » که‌ به کوردیی ده‌نووسی. بو‌نمونه: « محم‌دی مه‌لا که‌ریم »، کوردییه‌که‌ی « محمه‌دی مه‌لا که‌ریم ». هه‌روه‌ها، کو‌مه‌له‌ی ناوی وه‌ک: (محمود، شیخ رضای دیلی‌زه، ابن الحجاج، مه‌لا حسن، مه‌لا حسین، مه‌لا احمد) « 43 ج » که‌ هه‌موومان ده‌زانین، بو‌ئه‌وه‌ی دوو جو‌ر ریتنوس پیت‌ه‌و نه‌که‌ین، ناوه عه‌ره‌بییه‌کان ده‌بی، به ریتنوسی کوردیی بنووسری. وه‌ک: « مه‌حمود، شیخ ره‌زای دیلی‌زه، ئیبن نه‌لحاج، مه‌لا حه‌سه‌ن، مه‌لا حوسین، مه‌لا نه‌حمه‌د. »

هه‌روه‌ها، « هه‌زاري موکریانیی »، له‌و پیتشه‌کییه‌دا بو‌لیتک‌دانه‌وه‌ی دیوانه‌که‌ی « مه‌لای جزیری » نووسیوه، گه‌له‌ی ووشه و ناوی عه‌ره‌بیی تووشبووه. هه‌ر چه‌نده، ووشه عه‌ره‌بییه‌کانی، به ریتنوسی کوردیی نووسیوه، به‌لام، به پیتی عه‌ره‌بیی تو‌ماریکردوون. وه‌ک: « خذمه » ی عه‌ره‌بیی به کوردیی به « خذمه‌ت » نووسیوتی. « حدیث » ی عه‌ره‌بیی، هیندی جار به « حه‌دیث » و هیندی جاری دیکه‌ش به « حه‌دیس » نووسیوتی. له راستیدا ده‌بی، ته‌نیا هه‌ر به یه‌ک شیتوه و به کوردیش بنووسرتن. جگه له‌وانه، وولاتی « مصر »، جاری به « میصر » و

جارتیکیش به « میسر » نووسیویه تی. ههروه‌ها، شاری « مووسل » یشی، ده‌می به « موصل » و ده‌می به « موصل » تو‌مارکردوو. ژماره‌ی « سه‌د - سه‌دان »، که‌ره‌تی به « سه‌ت - سه‌تان » و که‌ره‌تیکی دیکه به « سه‌ت - سه‌تان » نووسیوه. گه‌ر له بری پیستی « س »، پیستی « ص » یش به‌کارینین، نابئ له چهن د‌ت‌ت‌ک‌دا، هه‌ر جاره‌ی یه‌ک‌ت‌ک‌یان بنووسین، به‌ل‌کوو ده‌بی، یا هه‌ر « سه‌د - سه‌دان » یا هه‌ر « سه‌د - سه‌دان » به‌کارینین، تا هه‌موو ده‌قه‌که به یه‌ک ر‌ت‌نووسی یه‌ک‌گرتوو بنووسر‌ت‌ته‌وه.

له هیتندئ جیت‌گه‌ی دیکه‌دا، ناوتیکی عه‌ره‌ببی نووسیوه، پیسته‌کانی به عه‌ره‌بین و تیکستی ناوه‌که‌شی، به ر‌ت‌نووسیتکی تیکه‌لاوی نیوه کوردیی و نیوه عه‌ره‌ببی تو‌مارکردوو. وه‌ک: « نیمام محمدی غه‌زالی، ئه‌بو الفیدای، نیب‌نوصه‌لاح، مه‌لا عب‌د‌والله بیتوشی، ر‌صافی، محمد کورد عه‌لی، شیخ عب‌د‌الباسط عب‌د‌الصمدی، طه‌ حوسین، حافظ، عی‌ماد‌الدینی جزیری ... تاد » که راستروایه، به‌م شتویه بنووسر‌ت‌ن. « نیمام محمه‌دی غه‌زالیی، ئه‌بو ئه‌لفیدای، نیب‌نوصه‌لاح، مه‌لا عب‌د‌ول‌لای بیتوشیی، ره‌سافی، محمه‌د کورد عه‌لی، شیخ عب‌د‌ول‌ب‌است عب‌د‌ول‌سه‌مه‌د، ته‌ها حوسین، حافظ، عی‌ماده‌دینی جزیری ... تا ». ئه‌گینا گه‌ر به‌و شتویه نه‌یان‌نووسین، له رووی زمانه‌وانییه‌وه، به هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌دا‌ده‌ن‌ئ. « 5.49 - 25 »

« مه‌سه‌عوود محمه‌مه‌د »، نه‌ک هه‌ر ناوه‌کان به پیستی عه‌ره‌ببی ده‌نووسن، به‌ل‌کوو له به‌ره‌مه‌ی « ورد‌ب‌ونه‌وه له چهند باسیتکی ر‌ت‌زمانی کوردیی » دا، له بری ئه‌وه‌ی ژماره‌ بو « پیشه‌کیی » دانن، شازده په‌ره‌ی نووسیوه، ئه‌لفویتی تیکه‌لاوی « کوردیی - عه‌ره‌ببی » به‌کاره‌یتاوه. واته: هه‌موو پیسته کوردییه‌کانی تیکه‌ل به هه‌ر دوو پیستی عه‌ره‌ببی « ص ، ط » کردوو. ب‌پاره، مام‌وستا نه‌و دوو پیسته به کوردیی داده‌نت! به‌و پیته‌ش بی، ژماره‌ی پیسته‌کان لای ئه‌و ته‌نیا بیستون‌ئ پیتن! چونکه، د‌وای ئه‌وه‌ی به پیستی « ی » پیسته‌کییه‌که‌ی ک‌وتایی پی هیتاوه، جارتیکی دیکه به « ا - ب » ده‌سپیت‌کرد‌ۆ‌ته‌وه!

هه‌روه‌ها « نه‌وشیروان مسته‌فا » له به‌ره‌مه‌که‌یدا، گه‌لتی ناو به پیستی عه‌ره‌ببی ده‌نووسن. وه‌ک: (د. فوناد مه‌عصوم و د. له‌طیف ره‌شید).

«5,116» که راسته‌وايه، بهم شتویه « د، فوواد مه‌عسوم و د. له تيف ره‌شيد » بنووسری. جگه له‌وهی، کۆمه‌لتی ناوی به پیتی کوردیی و هیندیکی دیکه‌شی به پیتی عه‌ره‌بیبی نووسیوه. وهک : (ئه‌نهر که‌ریم، نه‌حمه‌د محمه‌د، عه‌بدوللا توفیق، حه‌مید عه‌زیز، ره‌مه‌زان سه‌عید، ره‌ضا عه‌مه‌ر.) «178,116» زۆریه‌ی کورد، نه‌و دوو ناوه‌ی دوایی، هه‌ر به‌م شتویه « ره‌مه‌زان، ره‌زا » ده‌نووسن. گه‌ر هه‌ر پیتیکی عه‌ره‌بیبی له‌ زمانی کوردیدا به‌کارینین، به‌ هیچ شتویه‌ک نابێ، نه‌و پیته‌ به‌کارینین. چونکه له‌گه‌ل فۆنیتیکی زمانه‌که‌مان ناگۆنجی. ته‌نانه‌ت، هیندی جار، زمانی عه‌ره‌بیبی به‌ ناوی نه‌و پیته‌وه ناوده‌برئ و ده‌لتین: « لوغه‌ت نه‌لضاد »!

دیاره، نه‌م شتویه نووسینه، له‌ سه‌ر رتوشوتنی نووسه‌ر و هۆنه‌ره کلاسیکیه‌کانی کورد پیره‌وده‌کری. وهک چۆن له‌ کۆندا، (مه‌حویی، نالیی، کوردیی، سالم ... تاد) به‌ کوردیی ده‌یاننووسی و پیتی عه‌ره‌بیبیان له‌گه‌لدا تیه‌له‌کتیشه‌کرد. نه‌مانیش، ئیسته‌ش هه‌ر به‌ یادی نه‌و سه‌رده‌مه‌وه و هه‌ر به‌و شتویه‌ش ده‌نووسن، وهک نه‌م ووشانه‌ی ده‌یانبینین، له‌ هۆنراوه‌ کوردیه‌که‌کاندا به‌کارهاتوون، چ ووشه‌کان و چ هیندی له‌ پیته‌کان، به‌ عه‌ره‌بیبی نووسراون. (نه‌عضایی، صۆفی، طه‌ریقه‌ت، طه‌ریق، واعیظ، نه‌ظه‌ر، طه‌عنه، مه‌ذه‌ب، ذه‌هب، نه‌مشال، ته‌ئشیر ... تاد) نه‌وه‌ته‌ چه‌ندین جار، ووشه‌ی « واعیظ و عه‌رووضیه » له‌ لاپه‌ره‌کانی (19, 30) ی به‌ره‌مه‌که‌ی « مه‌حویی » دا به‌کارهاتوه.

هیندی نووسه‌ر، له‌ نووسینه‌کانیاندا، ووشه‌ی عه‌ره‌بیبی به‌کاردین. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، نه‌و ووشانه‌ له‌ زمانی کوردیدا، به‌رانبه‌ره‌کانیان هه‌ن و به‌کاری ناهیتن. ووشه‌ عه‌ره‌بیبیه‌کانیش، هه‌ر به‌ رینووس و پیتی عه‌ره‌بیبی تۆمارده‌که‌ن. وهک له‌و پیتشه‌کیه‌ی « مسته‌فا نه‌ریان »، بۆ به‌ره‌مه‌که‌ی « خه‌لیل منه‌هر » ی نووسیوه، چه‌ندین جار ووشه‌ی « ظۆلم » ی نووسیوه، «14,7,119» له‌ کاتیکدا، له‌ زمانی کوردیدا، ووشه‌ی « زۆرداری » مان هه‌یه، نووسه‌ر به‌کاری نه‌هیناوه! به‌لام ده‌یتوانی، به‌ پیتی کوردیی بینووسی، وهک « زۆلم » نه‌ک به‌ پیتی عه‌ره‌بیبی بینووسی. چونکه، خۆشی باش ده‌زانئ، له‌ زمانی کوردیدا، پیتی « ظ » مان نییه!

باوهر ناکهم، هیچ کسoty به قه‌دهر « مه‌سعوود محمه‌د »، له نووسیندا،
 ووشه‌ی عه‌ره‌بیی و فارسیی به‌کاریتینی. بۆ نمونه: گه‌شتی به‌شازده
 لاپه‌ره‌که‌ی پیشه‌کیی به‌ره‌مه‌که‌ی پیشوویدا ده‌که‌ین، تا بزانی، له‌وه‌واره
 چ‌باسه‌؟

(مه‌علوم، له‌هجه، نه‌ده‌ب، ته‌ئسیر، جیل، نه‌فه‌س، عومر، ته‌سلیم،
 قودره‌ت، ده‌ور و ته‌سلیم، نه‌فه‌س، کتیب، حال، قه‌ده‌ر، ته‌عدیل، حورمه‌ت،
 ساده، ته‌ئویل، فه‌توا، جامع‌ه، دیراسه، غه‌یر، مه‌وزوعی، زه‌رپه‌یه‌ک،
 حیکایه‌ت، متعدی، فیعل، صیغه، تصریف، حیساب، ده‌رونه، زه‌هن،
 زه‌کاوه‌ت، زه‌حمه‌ت، شیعر، په‌سمی، نامه‌فهوم، فه‌ن، ئیعتیزاز، تیجاره‌ت،
 ته‌رجه‌مه، خه‌یال، عقلی، تطبیقی، ئیبداع، ئیسپات، مادی، ئه‌سل،
 واقیع، ته‌عریف، قه‌ناعه‌ت، عاده‌تی، ئیشاره‌ت، شهاده‌الجنسیه، عاشقه.)
 «107، ا-ی» جگه‌له‌ ووشه‌ فارسییه‌کانی وه‌ک «جوداوازی، خوش
 نامه‌دی، ته‌نها، په‌نهانی، ملیونه‌ها... تاد» به‌کاریه‌تیاون، ئه‌مه‌ته‌نیا
 ئه‌وه‌ندی، فریاکه‌وتم، له‌شازده‌ لاپه‌ره‌ی پیشه‌کییه‌که‌یدا بژاردم. هه‌ر‌یه‌کتی
 له‌وه‌وشانه‌ش، چه‌ندین جار دووباره‌بونه‌ته‌وه. خو‌گه‌ر، هه‌موو سه‌دوه‌هشتا
 لاپه‌ره‌ی په‌رتووکه‌که‌ بژمیرین، ئه‌وا دلنیام، به‌سه‌دان ووشه‌ی بیانیی،
 هیتلانه‌ی له‌نیوان دتپه‌کانیدا کردووه. به‌راستی، ئه‌م ووشه‌ فارسیی و
 عه‌ره‌بیانه‌ی ماموستا به‌کاریاندیتینی، نووسینه‌که‌ی ده‌لتی: کیتلگه‌ی سه‌وزی
 گه‌می «قه‌نده‌هاری» ه و ووشه‌ی «سن» ی فارسیی و «کولله» ی
 عه‌ره‌بیی تییداوه، بۆیه، به‌ته‌واویی پیت و په‌ونه‌قی لی‌برپوه!

ئه‌ز ناتوانم، ئه‌وه‌له‌ گه‌وره‌یه‌ بکه‌م، بلتیم: خوا نه‌خواسته، ماموستا واتای
 ئه‌و ووشانه‌ به‌کوردیی نازانتی، چونکه‌ شاره‌زایی و توانای ئه‌و، له‌زمانی
 کوردیییدا بیسنووهره. به‌لام، داخه‌که‌م ئه‌وه‌ش نمونه‌یه‌کی نووسینه
 کوردیییه‌که‌یه‌تی! سه‌یر ئه‌وه‌یه، ئه‌م کوردیییه‌ تیکه‌لاوه‌ی خۆی، به‌وه
 پاساوده‌دا و ده‌لتی: (دیسان ده‌س پارێزم نه‌کرده‌ له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی
 بیگانه‌ بۆ مه‌به‌سی تیکه‌یانندن. زاراوه‌کانی «ماضی، مضارع، امر، حکم،
 اسناد، مطلق، فعل، فاعل، مفعول، مصدر، ظرف، صغه، موصوف .. و
 گه‌لیکی تری وه‌ک ئه‌مانه‌ هه‌موو که‌س تیتیان ده‌گا، له‌وانه‌بوو که‌ وه‌رم

کترابانه سهر کوردیی، به هۆی نهوهوه که وا جارێ خهلق پێیان رانههاتوه،
واتا و مه بهسی نووسینه که به لای گهلتی که سه وه زه حمه تتر که وتبا.)
«179-178.107»

با بلتین: نه و وشه عه ره بیهانی مامۆستا ریزیکردون، هه موویان
پتوهندیان به زمان و ریزمانی کوردیی و عه ره بیهیه وه هه یه، نه دی بۆ و وشه
ناسایی یه کانی دیکه دهلتی چی، که به دهیان ساله له کوردیدا،
به رانه ره کانیان هه یه؟! نایا، که ی نووسهر و زاناگانمان، فیری نووسینی
کوردیی و وشه ی کوردیی ره سه ن و په تیمان ده که ن؟ نایا، نه وه راسته،
هر له به رنه وه ی خه لک له و وشانه تیبگا، ئیدی به کوردیه کی خا وین
نه نووسین؟! نه دی که ی ناو ری له زمانه که مان ده ده ی نه وه؟! وا بزانه، گه نجی
کورد، به تامه زرۆیی یه وه، نووسیه نه کانی مامۆستا ده خۆتینه وه، به لام،
خۆزگه خۆتینه وارانشی، فیری کوردیه کی ره سه ن و وشه ی په تیی ده کرد!
هیندی که سه هه ن، هر سه ن ناوه که یان، هه مووی کوردیی نییه. به لکوو
یه کتی له و سیانه یا دووانیان، به کوردیی یا به عه ره بیهیه. که چی، هیندی
جار ده بینین، ناوه کوردیه که به رینوسی کوردیی ده نووسن، ناوه
عه ره بیهیه که شه به رینوسی عه ره بیهی ده نووسن. وه ک: «مصطفی نهریمان»
که پتووسته، هر دوکیان به کوردیی بنووسری «مسته فا نهریمان».
نه ز بۆیه، کاتی سهر چاوه یه کی کوردیی به کاردینم، رینووسه که ی وه ک خۆی
چۆنه، نایگوتزمه وه و ده سکاری ده که م، تا ده قی هه موو نووسینه که، به
یه ک رینووسی یه که گرتوو بنووسمه وه. چونکه، به راستیی، نووسینی به
دوو یا چه ن رینووستیکی جیاواز و کۆن و نوێ بنووسری، جگه له وه ی،
گه لتی ناشیرینه، سهریش له خۆتینه ری کورد ده شتوینتی.

سه یر نه وه یه، لای برایه کی هۆنه ر، باسی شتوه ی نووسینه کانی مامۆستام کرد،
نه ویش یه که سه ر کوتی: جا «عه زمه تی» مه سه وود محمه د له وه دایه، که ویرکول و
خال دانانی، به و شتوه یه ده نووسی و وشه ی عه ره بیهی به کاردینتی. دیاره،
خۆتینه ری کورد وایه، که ر زانایه کی کورد، هر هه له په کیش بکا، هر به خالیکتی
به هیز بۆی ده ژمیرن!

له‌به‌رئوه، پێش‌نیازده‌که‌م، هه‌موو نووسه‌رتکی کورد، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی کاری پوژنامه‌گه‌ری ده‌که‌ن، پوژنامه و گۆڤاری کوردیی ده‌رده‌که‌ن، له‌ به‌ر هه‌مه‌کانیا‌ندا، یه‌ک ریتنوسی نوێ به‌کاربێن، تا ورده‌ورده، خۆتانه‌ری کورد، ده‌ق به‌و ریتنوسانه‌وه‌ بگرێ. له‌ نه‌نجامی‌شدا، ریتنوسی‌تکی یه‌که‌گرتوی کوردیی دروسی، (خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانی ریتنوسی کوردیی رزگارکا.) «31، 122» کاتێ نووسه‌ره‌کانیش، له‌ پوژنامه و گۆڤاره‌کاندا، ته‌ماشایه‌کی به‌ر هه‌مه‌کانی خۆیان ده‌که‌ن، له‌گه‌ڵ ریتنوسه‌که‌ی خۆیاندا به‌راوردیده‌که‌نه‌وه، ئیدی هه‌ولده‌ده‌ن، به‌و شیوه‌یه‌ بنووسن، که‌ زۆریه‌ی نووسه‌رانی کورد پێی ده‌نووسن. جارێکی دیکه‌ش، ئه‌و ریتنوسه‌ جوهره‌جوهرانه‌ دووپات نابنه‌وه. وه‌ک «هێمن» یه‌ش ده‌لتی: (بێگومان نه‌گه‌ر نووسه‌ره‌کانمان بزانن، نووسینه‌کانیان ناوا له‌ بێژنگ ده‌درێن و ته‌ته‌له‌ده‌کرێن، به‌ سه‌رنجه‌وه‌ ده‌نووسن.) «32، 122» به‌لام، به‌ پێچه‌وانه‌وه، گه‌ر کۆنترۆلی ریتنوس و نووسین نه‌بێ، ئه‌وا که‌س گوتی ناداتی، هه‌ر نووسه‌ری، به‌ ئاره‌زووی دلی خۆی، چۆنی بوێ، وا ده‌نووسێ.

لێره‌دا، شتیکی زۆر گه‌رنگ هه‌یه، ده‌بێ باسیکه‌ین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ نابێ، ده‌سکاری ده‌قی هۆنراوه‌ کلاسیکیه‌کانی کوردیی بکه‌ین. ووشه‌ «عه‌ره‌بیی، تورکیی و فارسیی» هه‌کانی وه‌رگه‌تێن، ریتنوسه‌که‌ی بگۆرێن. چونکه‌، هۆنراوه‌ شتیکی تایبه‌تییه‌ و نابێ، خۆمانی له‌ قه‌رده‌هین، به‌ تایبه‌تی هۆنراوه‌ کلاسیکیه‌کانمان، گه‌ر ده‌سکاریانکه‌ین، جگه‌ له‌ وه‌ی هه‌موویان، به‌ «کیش و سه‌ره‌وا» وه‌ به‌سراون و له‌و چوارچێوه‌یه‌دا تیکترنجیتراون، ئاواز و موسیقای هۆنراوه‌کان تیکده‌چن. هه‌روه‌ها، تامی نامینێ و خۆتانه‌ر چێژی لێ نابینێ. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، به‌ ریتنوسی ئه‌و هۆنراوه‌دا ده‌توانین، میژووی گوتنیا‌ن دیاریکه‌ین. له‌به‌رئوه‌ ده‌کرێ، هه‌ر نووسه‌ری بیه‌وێ، له‌ په‌راوێزی نووسینه‌که‌یدا، واتای ووشه‌ بیانییه‌کان لێکدا‌ته‌وه.

5. به‌ باوه‌ری من، پتویست نا‌کا، گه‌ر ناوێ یا ووشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییمان به‌ کوردیی نووسی، له‌ ته‌نیشتییه‌وه، به‌ عه‌ره‌بیش بینووسینه‌وه. چونکه‌، خۆتانه‌ر ناوه‌که‌ی به‌ کوردیی بو‌ده‌خۆینرێته‌وه و تێیده‌گا، ئیدی چ

هاتنه کوتایی، دینه کوتایی) به کار دیتن. هر چه نده، نم جوړه کرداره ناویتانه، له لقه دیالیکتی «بادینایی» دا پتر به کار دیتن. به لام، جوانتر و راستروایه، له بری نهوه بنووسین: (کوتاییهات - کوتاییم پتی هیتنا، کوتایی پتی هیتنا، کوتاییمان پتی هیتنا - کوتاییمان پتی هیتنا). هر وه ها کرداری «دهداته قه لَم» یا «له قه لَم مدهدا»، به راستیی نازانم، نم کرداره ناریک و هه له یه له کوتوه هاتوه، زوریه ی نووسه رانی کورد به کار دیتن؟ له بری نهوه ده توانین، کرداره کانی «داده نری، ده زمیتری، ده ناسری» به کار دیتن. چونکه، ده ریتته قه لَم یا ددهداته قه لَم، هیچ واتایه کی نییه.

7. له کیشه و باسی ریتنوسی کوردیدا، به ناشکرا پاشا گهر دانییه کی سهر ده بینین. به تایبه تیی له و رۆژنامه و گوڤارانهی، چ له ناوه وه و چ له دهروهی وولات دهرده چن. هر دهسته ی به رتوه به رتیک، شیتوازیکی تایبه تیی بو خوی داناوه، به مسو لیتی لا نادا، گهر دلای هه مسو خوینهر و نووسه رانیسی له خوی یه شان دووه! جا سهر نه وه یه، هیچیشیان دان به وی دیکه یاندا نانتین! نه مه وه نه بی، تنیا له رۆژنامه و گوڤاره کاندایه رنگیاندا بیته وه، به لکوه، زوریه ی زوری نه و نامیلکه و به رتوکانه یب بلاویشده کرتنه وه، له رووی ریتنوس و دارشته وه، به ناشکرا، لاوازییه کی زوریان پتوه دیاره. له رووی دارشته وه، گه لقی کالوکریچ و بیتیتن، به لام وهک دیاره، کهس به دوی خوی نالتی: ترشه!

سهر نه وه یه، نهک هر جیاوازیی له نیتوان نووسینی نووسه ره جیاوازه کاندایه بینری، به لکوه، تنانتهت جیاوازیی له نیتوان ریتنوسی، یهک نووسه ر و له یهک نووسینی تایبه تیشدا، زور به زهقی دیاره. نه مه نه وه ده گه یه نتی، که نووسه ره کان، زور به په له به ره مه کانیان ده نووسن، کهم جار پتیداده چنه وه، یا خویان هینده به شاره زان، بیتریان نایه، پتیش نه وه ی به ره مه کانیان بلاوکه نه وه، پیشانی چن که سیتیکی شاره زای دن، تا هه له کانیان بو پاسکه نه وه و ریتنمایانکه ن! لامان سهر نه بی، گهر له نووسینی نووسه ریکدا، تنانتهت یهک ناوی به سنی جوړ و به سنی ریتنوس نووسیوه، وهک (حوسین، حسین و حسه ین). یا هیندی جار، له گوتهاری نووسه رتیک لودا ده بینم، (چی به و چییه) یا (نیه، نی یه و نییه) به سنی شتوه ی

ده شیتوتنی. بۆیه، باشتروایه، به یهک شیتوهی یه کگرتوو بنووسرتین. له راستیشدا، هر چهنده، نه مه به پیتی دیالیکت و ناوچه جیا جیاکانی کوردستان ده گۆرێ، به لام جگه له وهی تیه مه، باسی زمانی یه کگرتووی نووسین ده که یین، ده بیتی، هه مووی به یهک جوۆر تو مارکری، ته نیا هه ر یهک شیتوهیشیان راسته و نهوانی دیکه یان به هه له به کار دیتین.

بۆ نمونه: « یهک، دوو، سێ، چوار، پینج، شش، ههوت، ههشت، نوۆ، ده، یازده، دوازده، سیازده، چوارده، پازده، شانزده، حه قده، ههژده، نوۆده، بیست، شهست، نه وه د، سه د ... تاد » نهک: « چار، حهفت، یانزه، دوانزه، سیانزه یا سیتزده، پانزه، شانزه، حه قه، هه شده، شیتست، نوۆت، سهت ... تاد » دیاره، نمونه یی یه که م به راست و جوۆری دووهم به هه له داده نرێ. چونکه، گه ر له سه ر شیتوهی دووهم برۆین، نه دی « چوارده، حه قده، ههژده و نوۆده » چۆن به شیتوهی « یانزه، دوانزه ... تاد » ده نووسین؟!

ههروه ها، گه ر هتندی ژماره مان به نووسین نووسی، نهوا چاکتر وایه، پیکه وه بنووسرتین. وهک :

« 21 - 99 بیستویهک - نه وه دونۆ. 200 - 900 دووسه د - نو سه د. 101 - 120 سه دویهک - سه دو بیست. 121 - 999 سه دو بیستویهک - نو سه دونه وه دونۆ. 235 - 999 دووسه دو سیو پینج - نو سه دونه وه دونۆ. 2 000 - 99 000 دوو هه زار - نه وه دونۆ هه زار. 1 001 - 1 020 هه زار و یهک - هه زار و بیست. 1 021 - 1 099 هه زار و بیستویهک - هه زار و نه وه دونۆ. 1 100 - 1 900 هه زار و سه د - هه زار و نو سه د. 1 106 - 1 999 هه زار و سه د و شهش - هه زار و نو سه دونه وه دونۆ. 2 000 000 - 99 000 000 دوو میلیۆن - نه وه دونۆ میلیۆن. 6 500 744 - 99 099 999 شهش میلیۆن و پینج سه د هه زار و حه وتسه دو چلو چوار - نه وه دونۆ میلیۆن و نه وه دونۆ هه زار و نو سه دونه وه دونۆ ... تاد » نه مه وه نه بیتی، ته نیا له زمانی کوردییدا پیره و گری، به لکو له زۆریه ی زمانه ئه وروپایی یهکانی جیهاندا، هه ر به و شیتوهیه ی ده نووسن. بۆ نمونه: سویدییه کان به م شیتوهیه ژماره کانیا ن ده نووسن: سیودوو - trettitva, دووسه دو سیازده - tvåhundra trettan,

هزار و بیستوشهش - ettusentjugosex، سیودوو هزار و سه دوچلوپیتنج
- trettitvåusenethundrafyrtifem ... تاد «70، 126»

هروه‌ها، باشر وایه، ساله‌کانیش به سهر یه‌که‌وه بنوسرتین، وه‌ک :
دوو هزار و شه‌سه‌دونه‌وه‌دونۆی کوردیی، هزار و نۆسه‌دونه‌وه‌دونۆی
زایینی، هزار و چوارسه‌دوبیستویه‌کی کوچیی. بۆ نمونه: له زمانی
سویدیدا، بهم شیویه ده‌نوسری :

1967 - nittohundrasextisju

1492 - fjortonhundra nittitvå «92، 126»

له کۆتایی نهم باسه‌دا، ده‌لیم: پیتوسته، چاوئ به رینوسی ئه‌ورۆی
کوردیدا بگتیرینه‌وه. تا ده‌توانین، خۆمان ماندوو‌که‌ین، رینوسی‌کی نوئی
ناسان بۆ زمانه‌که‌مان دانیتین، به مهرجی، له‌گه‌ل «خه‌سه‌له‌ت، تایه‌مه‌ندی،
گۆرانکاریه‌کانی زمانی کوردیی، پیتشکه‌وته‌ته‌ته‌کنۆلۆژیاکانی جیهان و
پیتوستیه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی کورد» دا بگۆنچیی. به شیویه‌کی به‌رده‌وامیش
هه‌ولده‌ین، خۆمان فیری رینوسی نوئی که‌ین. واز له رینوسی فارسیی و
عه‌ره‌بیی بێنین.

17 ووشه‌ی بیانیی :

دیاره، کاریکی زۆر ناسایی یه، گهر زمانه‌کانی گهلانی جیاوازی جیهان به
گشتیی، زمانه‌ نزیك و دراوسیتکان به تایبه‌تیی، که‌لک له یه‌کدی
وه‌رگرن، کاز له یه‌کدی بکه‌ن، ووشه‌کانیان تیکه‌ل به یه‌کدی بن. چونکه،
هیچ زمانی له جیهاندا به‌دی ناکرئ، له‌م یاسایه‌ به‌ده‌ریی. ههر له‌و پرۆژه‌وه
کورد دروسبووه، له‌ ناوچه‌که‌دا له‌گه‌ل چه‌ندین گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی وه‌ک :
«فارس، ئاشوری، کلدانیی، ئه‌رمه‌نیی، یۆنانیی، عه‌ره‌ب، مه‌غۆل،
تورک، تورکمان، ئازهر، بلوژ « تیکه‌لبووه. له‌به‌رئوه، ههر له‌ کۆنه‌وه،
هیندی ووشه‌ی ئه‌و زمانانه، تیکه‌ل به یه‌کدی بوون. ههر وه‌ک چۆن،
هیندی ووشه‌ی ئه‌و زمانانه، له‌ زمانی کوردیدا، جیگه‌ی خۆیان کردۆته‌وه،
به‌هه‌مان شیوه‌ش، هیندی ووشه‌ی ره‌سه‌نی کوردییش، له‌ فه‌ره‌نگی
نه‌ته‌وه‌یی ئه‌و زمانانه‌دا جیگیربووه.

که‌واته: هیچ زمانیکی نه‌ته‌وه‌یی نییه، که‌لکی له‌ زمانه‌ جیاوازه‌کانی

دیکه‌ی، گهلانی جیهان وەر نه‌گرتی. به تاییه‌تیی، به‌پیتی نه‌و تیکه‌لاوبیون، دوور و نزیکیی و داگیرکردنه‌ی گهلان، زمانه‌کان کارتیکی زۆریان له‌یه‌کدی کردوو. واته: ووشه‌ی بیانیی له‌هموو زمانتیکدا هه‌یه. بۆ نمونه: گهر زمانی عه‌ره‌ببیی بگرین، نه‌وا نزیکه‌ی « 1420 » سال دهبی، به‌هموو شتیه‌یه‌ک و له‌هموو لایه‌که‌وه راژه‌ده‌کری، که‌چی هیشتا، به‌هزاران ووشه‌ی له‌زمانه‌کانی دیکه‌ی گهلانی جیهانه‌وه وەرگرتوو. له‌و باره‌یه‌وه، د. « نه‌بەز » ده‌لی: (بۆته‌یه‌که‌ بۆ تواننده‌وه‌ی هه‌زاران ووشه‌ی عیبری، ئارامیی کۆن، ئیرانیی « فارسیی و کوردیی و ... هتد »، سریان، حه‌به‌شهی، تورکیی، مه‌غولی، لاتینی، ویتانیی و هیندی و .. هتد. زمانی فارسیش له‌م پرووه‌وه له‌عه‌ره‌بی " خاوتتیره " نیسه‌). « 76,23 » هه‌ر چه‌نده، نه‌و زمانانه‌که‌لکیان له‌زمانه‌کانی دیکه‌ وەرگرتوو، که‌چی، له‌همان کاتیشدا، هه‌ر به‌و شتیه‌ رینوسه‌ی خۆیان نووسیویه‌ته‌وه، که‌له‌گه‌ل خه‌سه‌ته‌ی تاییه‌تیی ریزمان و فۆنتیکی زمانه‌کیاندا ده‌گونجی.

لیته‌دا، نمونه‌یه‌ک له‌سه‌ر زمانی « سویدی » دینینه‌وه. « سویدی » ه‌کان، به‌شی زۆری زمانه‌کیان، له‌ ووشه‌ی « ئەلمانی، ئینگلیزی و لاتین » پیکهاتوو. به‌لام نه‌هاتوون، هه‌موو ووشه‌کان، کوتومت له‌زمانه‌ په‌سه‌نه‌کیاندا چۆنه، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش وەرگیرن. به‌لکوو، نه‌و ووشانه‌ی له‌و زمانانه‌وه وەرینگرتوو، جگه‌ له‌وه‌ی، به‌پیتی زمانه‌که‌ی خۆیان، ده‌نگه‌کانیان گۆپیون و به‌کارباندین، له‌همان کاتیشدا، به‌پیت و رینوسه‌ی تاییه‌تیی خۆیان ده‌ینوسن. بۆ نمونه: « Welcome - ویلکه‌م » یان له‌ زمانی « ئینگلیز » یه‌وه وەرگرتوو، وانا خۆشهاتی. به‌لام به‌ « Välkommen - فیلکۆمین » ده‌یخوتنه‌وه و ده‌ینوسن.

ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، زۆریه‌ی زۆری کورد، له‌کاتی ئاخافتندا، ووشه‌ی عه‌ره‌ببیی زۆر به‌کاردیتن. به‌زمانیکی پوختی کوردیی قسه‌ناکه‌ن. نه‌نانه‌ت، گه‌ر به‌ کوردییش بدۆین، هه‌مان ووشه‌ به‌عه‌ره‌ببیی به‌دوایدا دووباره‌ده‌که‌نه‌وه. هیندی جاریش، له‌نووسیندا ئه‌م نه‌رته‌ پیره‌وده‌که‌ن. وه‌ک: « هه‌ست و شعور، ریز و ئیحترام، خو و ئولفه‌ت، ته‌سیحکردن و

زۆر بەکار دێن. کهچی، هەر به پرتنوسی ئەو زمانەش دەیاننوسنەوه. له کاتیکدا پتووسته، گەر ووشەى بیانیش بەکار بێنن، تەنیا، به پرتنوسی کوردیی بیاننوسینەوه. ئەویش، بۆ ئەوەی له نووسینەکانماندا، دوو جۆر پرتنوس، پتره و نهکهین. (هیچ ووشه یهکی بێگانه نابێ، به پرتنوسی ئەو زمانه بێگانه یه بنوسرێ، که لێوهی وهرگیراوه. چونکه گەر بیتو ئیمه، ئەو ووشه بێگانانه، هەر وهک خۆیان بنوسینەوه، دەبێ منالەکانمان و ئەو بێگانانەى زمانەکه مان فێردەبن، فێری دوو جۆرە نووسین بکهین.....

زمانی عەرەبى، که ههزاران ووشه ی له عیبرى و ئارامى و فارسى و هیندى و کوردی و ویتانی و ... هتدوه وهرگرتوه، نهچوو به پرتنوسی ئەو زمانانە بیاننوسێ، ئەمجا ئیمه بزجی دەبێ، زمانەکه مان له پروی نووسینیشەوه بکهینه دوو زمان؟ بەلام، گەر هاتوو، ووشه یهکی عەرەبىمان وهرگرت و وستانمان وهک خۆی، به پرتنوسی عەرەبى بیهێلینەوه، به نیازی کارىکى تابهتێ، نهک بیکهینه مالى زمانه که مان، ئەوا دەبێ، له دوو کهوانه دا بینوسین. (77,23)

جگه له وهى، به پتیی ئەو فەرهنگه ی پرۆفیسۆر «قەناتى کوردۆ»، له سالى «1983» دا دايناوه، ژماره ی پسته کوردیبه کان له سیوشه ش پیت پتکهاتون. بهرانبەر هەر پیتیکیش، پسته لاتینییه که ی نووسیوه.

«26,80» چۆن هیندی پستی وهک: (ث، ذ، ص، ض، ط، ظ) له زمانى کوردیدا نین، هەر به و شتیه یه ش، هیندی پستی رهسەنى کوردی وهک: (پ، چ، ر، ژ، ف، گ، ل، و، ئ، ی) له زمانى عەرهبیدا نین. بەلام، له زمانه ئه وروپایى یه کانداهن. گەر، هەر «ووشه یهک، ناوی، زاراوه» یه کمان، له هەر زمانىکى بیانى دیکه وه وهرگرت، دەبێ. ووشه که ئەو زمانه نه ته وه یی یه رهسە نه که ی خۆیدا، دهنگه که ی چۆن بوو، هەر به و شتیه یه ش بیهێننه وه، یا خۆیان چۆنى ده نووسن، ئیمه ش، هەر به و شتیه یه بنوسین، بەلام، پستی کوردی به کار بێنن. له بهر ئەوه نابێ، بۆ ناوی «ئامیر، زاراوه جۆره جۆره کان، ناوی مانگه کان، گوند، شارۆچکه، شار و وولات»، وهک «عەرهب، تورک و فارس» هکان بیاننوسین، به لکۆر پتووسته، ئەو گه لانه خۆیان چۆنى ده لێن و چۆنى ده نووسن، ئیمه ش هەر

به و شیوهیه بیاننوسین. نهک، هر کهسه به ناره زووی خوی بیاننوسی، یا له زمانی عهده بییه وه وهریانگری و به کار یانبیتنی. به لکوه وهک گوتمان: له زمانه سه ره کیسه که ی خویانه وه وهریانده گرین. چونکه، نیمه نه و پیتانه مان ههن. لیره دا، چهن نمونه یهک دینینه وه :

ناوی دهوله تی «Portugal»، ته نیا ده بی، به پیتی کوردیی به « پورتوگال » بینوسین، نهک گوتن و نووسینه که ی، له زمانی دووه مه وه وهرگرین. چونکه، عهده ب پیتی « پ ، گ » یان نییه و به « برتغال » دهینوسن. یا له به رته وه ی فارسه کان، به دهوله تی « پورتوگال » ده لئین « پرتقال »، ئیدی کورده کانی روزه لاتیش ده بی، له بهر خاتری نه وان، هر نه و ناوه به کاریتن. نه دی، نه و کاته، چون جیاوازی له نیوان « پرتقال » ی میوه و « پورتوگال » ی وولاتدا ده که ن؟! یا رووسه کان خویان، به پیتته خته که یان ده لئین: « Moskva ». که چی، عهده ب له به رته وه ی پیتی « V » یان نییه، به « موسکو » ی ده نووسن و ده خویننه وه، له کاتیکدا راستییه که ی « مۆسکفه » یه. یا « Chile » له به رته وه ی له زمانی عهده بیدا، پیتی « ج » نییه، عهده به کان به « شیلی » دهینوسن. بویه نابی، نیمه ی کوردیش له عهده به وه وهریگرین. چونکه، عهده بیی و کوردیی دوو زمانی جیاوازن و ده بی، له زمانه ره سه نه که وه وهریگرین و به « چیلی » بینوسین. یا با ناوی وولاتی « مصر » وهرگرین: له زوره ی زمانه کانی جیهاندا، به « Egypt » ده نووسری. به لام، چونکه « مصر ». وولاتیکی عهده بییه، له زمانه ره سه نه که ی خویاندا به « مصر » ده نووسری و ده خوینرته وه، نیمه ی کوردیش ده بی، له عهده به کانه وه بیخوازین و به پیتی کوردیی و به « میسر » بینوسین. ههروه ها، « Gabon , Polen , America , Japan , Venezuela , Vietnam , Vatikan , Ghana , Gambia » عهده به کان به « یابان، امریکا، بولونیا، کابون، کامبیا، کانا، فاتیکان، فیتنام و فنزویلا » ده یاننوسن، که راستر وایه، به « ژاپون، نه میتریکا، پؤلون، کابون، گانا، کامبیا، فاتیکان، فیتنام و فیتزه ویلا » بنووسرتن. ههروه ها، ناوی مانگه کانی سال، پتویسته، به ئینگلیزی بنووسری. هیچ پتویست ناکا، به « فارسیی، عهده بیی، یا تورکیی » بنووسرتن. چونکه،

گەر تیکسته که کوردیی بی، به کوردیی بنوسین و بۆ کورد بنوسین، پتویست به وه ناکا، به زمانی نه ته وه سه ده سه کانی کوردستان بیاننوسین. جگه له وهی، ناوی مانگه کان به ئینگلیزی :
 یه کهم: رۆله کانی کورد به باشی فیری ده بن.

دووم: نه ورۆ زۆریه ی زۆری گهلانی جیهان، له هر پینج کیشوهره که ی جیهاندا، هر نهو ناوانه به کاردین و وهک شتیکی نیتونه ته وه یی لیها ته وه. ئیمهش، له بری ناوی مانگه کان، به و زمانانه بنوسین، پتویسته، ته نیا ناوه ئینگلیزی و کوردییه کان به کاریتین. له هه مان کاتیشدا پتویسته، دهنگه کانیان له زمانی ئینگلیزیدا چۆن بن، هر به و شیوه یهش به کوردیی بیاننوسین. بۆ نمونه: January - جهنیوهری یا ژهنیوهری، February - فیهروههری، March - مارچ. به لام، له بهر نه وهی عه ره به کان پیتی « ج » یان نییه، به « مارس » دهینوسن، تازه له نیتو کوردیشدا، هر به « مارس » رۆش ته وه. « روس و سوید » ییه کانیس، هر هه مان ناوه ئینگلیزییه کان به کاردین، به لام، له گهل خه سه ته ی زمانه که ی خۆیاندا گونجان دوویانه. بۆ نمونه: سویدییه کان به « March » ده لیتن: « مارش - Mars ».

رووسه کان پیتی ده لیتن: Mart.

دیاره ژمارهش، به چهن جۆری ده نووسری، وهک هیندی (1, 2, 3, 4, 5, 6 ... تاد) لاتینی (I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI ... تاد) به باوههری من، باشته روایه، ژماره کان هه سووی به عه ره بی بنوسری. له بهر نه وهی :

یه کهم : رۆله کانی کورد، له هه سوو به شه کانی کوردستان بتوانن، بیخو ئیتته وه و تیبگن.

دووم : ئیسته، هه سوو گهلانی جیهان، هر نهو ژماره عه ره بییانه به کاردین.

له باسی ژماره دا، جیتی خۆیه تی، گەر باسی ژماره کان به نووسینیش بکه ین. گەر ژماره « 1 » به نووسین بنوسین، نهوا به پیتی جۆری قسه کردنه که مان، چهن شیوازی وهرده گری. وهک: « یهک، یه کهم، یه کهمین. دوو، دووم،

دووه‌مین. ده، دهیم، دهیمین. پازده، پازده‌یه‌م، پازده‌یه‌مین. بیست، بیستم، بیستمین. سی، سییه‌م، سییه‌مین. ... تاد « که‌چی هیتندی که‌س، به تاییه‌تیی کورده‌کانی رۆژهللات. به « یه‌که‌هم، یه‌که‌هه‌مین. دووه‌م، دووه‌مین. ده‌یه‌م، ده‌یه‌مین. پازده‌هم، پازده‌هه‌مین. بیستهم، بیستهمین. سیه‌م، سیه‌مین ... تاد « دهنوسن، که نه‌و نووسینانه هیچیان کوردیی نین، به‌لکوو له فارسه‌کانه‌وه فیربون. یا هیتندیکی دیکه دهنوسن: « یازده‌م، دوازده‌م، سیازده‌م ... »، که نه‌مه‌ش پتر له شتیه زمانی دیالیکته‌کان ده‌چی و تیکه‌لاوی زمانی نووسینی کوردیی ده‌کهن. کورده‌کانی رۆژهللاتی کوردستان، له ژیر ده‌سی فارسه‌کان دان. له‌به‌رئه‌وه‌ی، راسته‌وخۆ له ژیر ده‌سلالاتی ده‌وله‌تیکیی عه‌ره‌بیدا نین، عه‌ره‌ببی نازانن، نه‌و بره عه‌ره‌ببییه‌ی ده‌شیزانن، له پتی نایینی ئیسلام و فارسه‌کانه‌وه فیربون. چونکه، زمانی فارسیی، گه‌ر ووشه « عه‌ره‌ببی، کوردیی و تورکیی » ه‌کانی لی‌ ده‌رتینن، به تاییه‌تیی ووشه عه‌ره‌ببییه‌کان، شتیکی نه‌وتوی نامینیتته‌وه! که‌چی، کوردی رۆژهللات، له ناخافتن و نووسیندا، ووشه‌یه‌کی عه‌ره‌ببی زۆر به‌کار دیتن، به‌و شتیه‌یه‌ش به‌کار دیتن، که فارسه‌کان ده‌لیتین و به‌کار دیتن. بۆیه ده‌توانین، بلتین: زۆر له ژیر کارتیکردنی زمان و فره‌هنگی فارسیی دان. ته‌نانه‌ت، له قسه‌کردن و نووسینیشدا، له سه‌ر هه‌مان ریتیازی نه‌وان ده‌رۆن. بۆ نمونه: هه‌ر چه‌نده، «مه‌ردۆخی» پتی وایه: « ئینسان » له « نازان » ی کوردیی کۆنه‌وه وه‌رگیراوه و له زمانی « ئین خه‌له‌کان » وه، ده‌یاره‌ی ووشه‌ی « ئینسان » ده‌لتی: (نازان ووشه‌ی « ئینسان » ی عه‌ره‌ببی لی‌ وه‌رگیراوه، که « ز » کراوه به « س ». له هه‌ورامیدا هه‌ر نازان به‌کار دئی.) «84، 106» به‌لام، تازه نه‌و ووشه‌یه، تاپۆی زمانی عه‌ره‌ببی پتیه‌یه. « ئینسان » ووشه‌یه‌کی عه‌ره‌ببییه و به کوردیی واتای « مرۆف » ده‌گه‌یه‌نتی. « ئینسان » له زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌م بۆ « تاک » و هه‌م بۆ « کو » ش به‌کار دیتن و هه‌رگیز کۆ نا‌کریتته‌وه. به‌لام، کاتێ فارسه‌کان ووشه‌ی « ئینسان » به‌کار دیتن، وه‌ک « تاک » وه‌ریده‌گرن، کۆکه‌شی لای نه‌وان به « ئینسانه‌ها » ده‌رده‌پرن. دیاره کورده‌کانی رۆژهللاتیش، نه‌م دیارییه جوانه‌یان له فارسه‌کانه‌وه بۆ هیتا‌وین

و ده‌یانه‌وی، زمانه‌که‌مانی پێ پرزێننه‌وه! هەر به‌و شتیوه‌یه، ووشه کوردییه‌کانیش کۆده‌که‌نه‌وه، وه‌ک «سه‌د، هه‌زار، میلیۆن، جار و ...» به کوردیی به «سه‌دان، هه‌زاران، میلیۆنان، جاره‌کان و ...» ده‌نووسرتین. که‌چی، چونکه فارسه‌کان به «سه‌ده‌ها، هه‌زاره‌ها، میلیۆنه‌ها، جاره‌ها و ...» ده‌یاننووسن، کورده‌کانی بنده‌سیشیان، هەر به‌و شتیوه‌یه ده‌یاننووسن.

«ته‌نیا» ی کوردیی به «ته‌نها» ی فارسیی ده‌نووسن. له راستیدا، نه‌مه کاریکی زۆر هه‌له‌یه. چونکه، دوو رێنووسی جیاوازی «کوردیی و فارسیی» له زمانی کوردیدا قووتده‌کاته‌وه. وا بزایم، کاتی ئه‌وه هاتوه، بژارتیکی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و له‌و ئاژاوه‌یه پرزگاریکه‌ین!

ئه‌وه‌ته، نووسه‌رتیکی وه‌ک «که‌رمی حسامی»، که له زۆریه‌ی نووسه‌ره کورده‌کانی رۆژه‌لات باشتره، له «یادی هێمن» دا ده‌نووسی: (دوای شۆرشێ گهلانی ئێران، هێمنیش پاش سالها ده‌ربه‌ده‌ری له نێو پیتشوازی که‌رمی خه‌لکدا که‌راوه بۆ نیشتمان...) «88,86» «سالها»، یه‌که‌م: فارسییه، به کوردیی ده‌نووسرتی: «چهن سال» یا «چهن‌دین سال» یا «گه‌لێ سالان». دووهم: گه‌ر به‌و شتیوه‌یه‌ش بینووسین، ده‌بی، به رێنووسی کوردیی بنووسین: «ساله‌ها» نه‌ک «سالها»!

هێندێ ووشه‌ی دیکه، له زمانی کوردیدا هه‌ن، له یه‌کتی له زمانه درواسێکانی گه‌له‌کانی ناوچه‌که‌وه، یا گهلانی دوور وولاته‌وه وه‌رگیراون. هەر له‌ میژوه‌ له‌ زمانی کوردیدا به‌کارهێنراون، به شتیوه‌یه تهاونه‌ته‌وه، گه‌ر به وردیی سه‌رنجیان نه‌ده‌ین، به ته‌واویی نانا‌سرتنه‌وه، بنه‌چه‌که‌یان له کام زسانی گهلانی جیهانه‌وه هاتوه. به‌لکوه‌، وا ده‌زانین، هەر له بنه‌ره‌تدا کوردیی بوون. وه‌ک «تام، هه‌تیو، قات، فه‌قی، میرات، خه‌لک، خزمه‌ت، ته‌گیسر، وه‌خت، عه‌رد، ئۆمه‌ت، جنۆکه ... تاد» که به‌رامبه‌ره‌کانیان به «تیم، قحط، فقیه، میراث، خلق، خدمه، تدبیر، وقت، ارض، امه، جن ... تاد» پێ ده‌گوتری. هەر چه‌نده، به‌شی زۆری ئه‌م ووشانه، له زمانی کوردیشدا به کوردیی هه‌ن، به‌لام، له نه‌نجامی ئه‌و داگیرکردن و تیکه‌لاوییه‌ی، له نێوان هەر دوو نه‌ته‌وه‌ی کورد و عه‌ره‌بدا په‌یدا‌بووه، تازه‌ ئه‌و ووشانه، له فهره‌نگی زمانی کوردیدا، جێگه‌ی خۆیان

گرتووہ. بہ تاییہ تیی، لہ ئاخافتندا زۆر بہ کار دیترین. ہر وہا، لہ ہممو
 زمانیکدا، ئو ووشہ بیانیانہ ہن. بۆ نمونہ:
 لہ زمانی عہرہ بییدا، ووشہ کانی « قیشارہ، قانون، اقلیم ... تاد » لہ
 زمانی یونانییہ و ہر گراون. تہناتہ قورعانی پیروز (لہ پاکئی و پھوانیدا
 مۆجیزاتہ - دہیان ووشہی نەژاد رۆمی، سانسکریتی، پھلہوی، یونانی،
 کوردیی و ئارامیی کۆنی تیدایہ، وەکوو « برہان، دین، ملکوت، طوبی،
 رضوان، فردوس، اراثک، زرابی، نمارق، کافور، کاس، قواریر، زنجبیل،
 سندس، استبرق، مائدہ، رزق، زخرف، سراج، صراط، قسطاس، رھبان،
 داب، بیعہ، کنز، سراویل، دراہم، بھس، آمد، ابد، صدقات، قطمیر،
 اصنام، جناح، سخط، برزخ، جحیم، تنور، زبانیہ، جھنم، زمھریر، صرصر،
 شواظ، شنار، قمطیر، غساق، ضنک، شیئی، کھل، کھف، دلو، یم و
 سراب » و ہی تریش) «25.120» ہر وہا، (ووشہی سہ ماوہر پووسیہ.
 تہ ماتہ نینگلیزی. تہرخان، قاچاغ، ئاغ، خان، خانم، بیگ، مہ غۆلین)
 «28، 29 - 122» تہناتہ، کورد ووشہی لہ زمانی مہ غۆلہ کانی شہوہ
 و ہر گرتووہ، وەک: (« و لاخ » لہ ئولاغ » ی مہ غۆلییہ و ہر گراوہ).
 ہر وہا، (یاسا، قوناغ، چۆک و بہ چۆکداہاتن، تامغہ، تہ غار، تہن،
 نۆکەر، قہیتول، ئوردو، ئیل، ...) «147.116» وەک گوتمان: ہر چہندہ،
 ہممو زمانی، کەلک لہ یەکدی و ہر دہ گری، ہممو زمانہ کان بہ ووشہی
 بیانیی رازاونہ تہوہ، بہ لام، تازہ ئو ووشانہ کوردیتراون. چونکہ، ہیئندہ لہ
 کۆنہوہ، تیکەل بہ زمانہ کەمان بوون، بہ شیوہ یەکیان لیہاتووہ، لہ گەل
 ووشہ رەسەنہ کانی زمانہ کە خۆیدا، جیاناکرتنہوہ. بہ لام نابئی، ئەمہ ریکہی
 ئەوہمان بۆ خۆشکا، پەل بۆ ووشہی بیانیی دریتزکەین، زمانہ کەمان لہ
 ووشہی بیانیی بارکەین، لہ کاتیکدا خۆمان ئو ووشانہمان ہبئی!
 ئەز، لہ گەل ئەوہدام، تا ووشہی رەسەن و شیرینی کوردیمان ہبئی، نابئی،
 پەنا بۆ بہر ووشہی بیانیی بہرین. لہ بہرئہوہ، ہەرگیز لہ گەل بۆچوونی ئو
 نووسەراندەدا نیم، ماف بہ خۆیان و خەلکی دیکەش دەدەن، بہ ئارہ زووی
 خۆیان، گتیرہ لہ خەرمانی زمانی گەلانی دیکہی جیہاندا بکەن.
 جگہ لہوہی، ہەلبەتہ زۆرہی زۆری زمانہ کانی جیہان، کەلکیان لہ یەکدی

وهرگرتوه، بهلام، نهمه نهمه ناگه به نیت، گهر ووشه به کمان نه بوو، له زمانی نه ته وه بالا ده سه کانی کوردستانه وه وهریانگرین، وهک هیتندی له نووسهران و شماره زایانی زمانی کوردیی، بیانوی بو ده دۆزنه وه. به لکوو پتویسته، نهم ووشانه ی له زمانی کوردییدا نین، به رانه ره کانیان بدۆزینه وه، یا له زمانی لاتینه وه وهریانگرین! چونکه، هم موو گهلانی سهر پرووی زه ویی، بی جیاوازی ده توانن، که لک له زمانی لاتینی وهرگرن، نهم ووشانه ی ههر له بنه رته دا، له زمانه نه ته وه بی یه که ی خویندا چنگ ناکه ون یا «پیشکه وتتی زانست، گۆرانه کاری یه نو تکانی سهرده م و داهیتانه ته کنۆلۆژیاکان» ده یسه پیتن، زۆر به ئاسانی ده توانی، زاراوه ی لی وهریگری، به مهرجی له گهل تایبه تمه ندیتی نهم زمانه دا بگونجی. (چونکه ده توانی، به ئاسانی ووشه ی لی وهریگری و ووشه ی تازه ی لی پتیکبیتری، له پرووی ده رپرینیشه وه زاراوه کانی له سهر زمان سووکت و ره وانترن.) «81،91»

وهک ده زانین، زمانی عهره بیی، هه زار و چواره ده ویست ساله، جگه له عهره ب خوینان، هم موو گهلانی نیسلام راژه بده کهن. ده ور به ری دووسه دوپه نجا میلیۆن عهره ب پتی ده دوتن. عهره به کان، پتر له بیست ده ولته تی نه ته وه بی یان هه یه. که چی، سه دان سال ده بی، به ده یان ووشه ی بیانییان ده سه مۆکردوه، زمانه که ی خوینیان پتی ده ولته مند کردوه و رازاندۆته وه. بویه، به زمانیکی ده ولته من داده نری، له فهرهنگی ووشه شدا، په کیان له سهر هیچ ووشه به ک ناکه وی.

ده رباره ی ده ولته مندیی زمانی کوردیش، دیاره، دید و بوچوونی جیاواز هه یه: د. «نه به ز» ده لی: (ده ولته مندیی زمان، له وه دایه، که بو هم موو واته به ک ووشه به کت بیی، نه ک بو واته به کی وه ک چیا، «شاخ و کیتو» و چهن ووشه به کی دیشته بیی. بهلام، بو هه زاران واتای فیزیکی و ته کنیک ووشه به کت لی بچیتته قات. که گهل پچر پچر بوو و ناخری شهر بوو و بوو به چهن تیره و هۆزیکه وه، دیاره ههر تیره به ک ووشه و زاری خو ی ده بی و نهمه ش نیشانه ی ده ولته مندیی زمان نییه و لووتبه رزی پتی ناوی)

«111،24»

ههر چهنده، نه ته وه ی «فارس و تورک»، به سه دان ساله، خاوه نی

دهسه لات و دهوله تی ناسیونالی تاییه تی خویانن، به هه موو شیوهیه رازهی زمانه که ی خویان کردوو و دهیکه ن. گهر زمانزانی، شاره زایی له زمانه کانی « کوردیی، فارسیی و تورکییی » دا هه بی، بهراوردی له نیوان زمانی کوردیی و ههر دوو زمانه که ی دیکه دا بکا، نهوا بۆی ده رده که وی: زمانی کوردیی، له ههر دوو زمانه که، دهوله مه ندر، خاوینتر و پاراوتره. ووشه ی بیانیی که متر تیدایه. ههر چه نده کورد، خاوه نی دهوله تی ناسیونالی خوی نییه، له ژیر باری ژیرده سیی و چه وساندنه وه ی نه ته وه بییدا ده نالینن، سه ره رای نهو هه موو چه ره سه رییه ی کورد له میژوودا دیوتتی، که چی، هیتشتا ده توانین، به کوردییه کی پوخت بنوسین، بی نه وه ی ووشه یه کی بیانیی به کارینین. به لام، کاریکی هینده ناسان نییه، فارسی یا تورکی، ته نانه ت نامه یه کیش به فارسیی یا به تورکیی بنوسن، بی نه وه ی په نا بو بهر زمانیکی دیکه نه با. ههر بۆیه « حاجی قادر »، ته نانه ت له و سه رده مه شدا گوتوو یه تی :

شه بییهی جۆلا که رازی نه بی به سه ر در ی خوی
 مدلتین فه ساحه تی کوردی به فارسی ناگا
 به لاغه تیکی هه یه هیچ زمانی نایگاتی
 له بی ته عه صوبی کوردانه بی ره واج و بها
 که خۆتی تی نه گه یه نی، له نیگته کانی نه گه ی
 ده لیتی هه مووی هه زه یانه خودا به لای لی دا
 به لام نه وانی که سه ررافی زقر و زبوی قسه ن
 به شه ره وانی ده زانن. چ سکه بیته که رهوا «37،45»

ههر وه ک د. « نه به ز » یش گوتی: له راستیدا، نه زیش ناتوانم، بلتیم: زمانه که مان زۆر دهوله مه نده. له بهر نه وه ی، بو ههر شتی چه ن ووشه یه کمان هه یه. له هه مان کاتیشدا، له گه ل بۆچوونه که ی نه ویشدا نیم. چونکه ناتوانم، بلتیم: زمانه که مان هینده ش هه ژاره، زۆر ووشه مان نییه. به لام، له گه ل نه وه شدا، زمانی کوردیی، له ههر دوو زمانی « فارسیی و تورکیی »، گه لی باشتر، جوانتر، شیرینتر، ره وانتر، پوخت و پاراوتره. هه ژاریی و دهوله مه ندیی زمانیکی دیاریکراویش، تا نه ندازه یه کی زۆر،

پیتوهندی به ووه نییه، ئەو زمانه تا چەن پتووستی به ووشەیی بیانیی هەیه. یا تا چەن، لە هیندی ووشەیی زانستانەدا هەزاره و نییه تی. چونکە، لە لایە کەوه، پێشکەوتووترین زمانی جیهان، لە ووشەیی بیانیی به دەر نییه. لە لایەکی دیکە شەوه، هەموو زمانی، لە ووشەیی زانستانەدا تا ئەندازەیه ک کۆلەوارە، ناچار دەبێ، ئەو ووشانە، لەو زمانە رەسە نەوه وەرگرێ، کە دایان هینان. وەک پروفیسۆر « کوردویف » یش، دەلێ:

و هەبێ، دەولە مەندیی زمانی کوردیی، به هۆی ووشەیی بێگانەوه بێ، بەلکوه به هۆی دروسبوونی ناوخوازی خۆیه تی. (102,78) واتە: زمانە کەمان لە رووی هەلکەوتی ناوخوازه، به زمانیتکی دەولە مەن دادەنرێ.

گەر پتوانەیی دەولە مەندیی زمانی، تەنیا ئەوه بێ، به لانی کە مەوه، بۆ هەر شتی ووشەیهکی تایبەتی هەبێ، ئەوا گەلێ لە زمانە مردووه کانی جیهانیش، ئەو خەسلە تەیان تیدا نییه. چونکە، گەلە کانیان لە بندهسی دەولە تە داگیرکەرە کاندای بوون، ماوهی ئەوهیان نەبووه، پراژەیی زمانە کەیی خۆیان بکەن. بۆیه بهو شتیهوه، لە کاروانی ژیار و شارستانی، گەلانی دیکەیی سەر زهویی به جیتمان، لە ناستی گۆرانکاری و پێشکەوتنه زانستی و تەکنۆلۆژییه کاندای نین.

لەبەر ئەوه، ناچار دەبن، ئەو ووشانەیی لە زمانە کەیاندا دەس ناکهون، لە زمانە کانی دیکەیی گەلانی دەرودراسی و دوری جیهانەوه وەریان گرن. هەمووشمان دەزانین، ئەم باره لە کوردستاندا، تا ئەو ورۆش هەر بەر دەوامه. بۆیه، کورد سەری نەپەرژاوه، به تەواویی پراژەیی زمانە کەیی خۆی بکا، لە ووشەیی بیانیی بژاریکا، ووشەیی رەسەنی کوردیی به کاریتێ، ئەو ووشانەشی نییه تی، به پیتی توانا و به شتیهوه کەیی زانستانە داینتاشی، به مەرجی لە گەل خەسلەتی زمانە کەیدا بگۆجێ. یا لە زمانە کانی دیکەوه بیانخوازی و بیانگۆجیتێ. ئەمەش، هەر لە زمانی کوردیی رووی نەدواوه، هەر لە تەتەوهی کورد نەقه و ماوه، بەلکوه، زۆری زۆری زمانە مردووه کانی، گەلانی جیهانی گرتۆتەوه. لەبەر ئەوه، گەر بۆ هیندی شت، ووشەیه کمان لێ قاتەه بێ، به تایبەتی، لە بواری زانستاندا، به تەواویی مالتۆزانین. ئەوا لە هەمان کاتدا، بۆ هیندی شتی دیکە، چەن ووشەیه کمان

ههیه، که ههه یهکتی لهو ووشانه، له یهکتی له دیالیکت و خواردیالیکتتهکانی زمانی کوردیدا بهکار دیتین و هه موویان کوردیی پهتین. بهلام، زۆرم سهیر لیدتی، له کاتیگدا، ئه ووشه خۆمالیانه مان ههیه، کهچی، هیندی «رووناکبیر، خوتندهوار و نووسهر»، له نووسینهکانیاندا ووشهی «فارسیی، عهره بیی و تورکیی» بهکار دیتن. کهواته، ئایا ده بی، چ جۆره جیباوازییهکی هه بی، گهر ووشه یهکی کوردیی رهسن و په تیمان، بۆ که رهسه یهکی دیاریکراو نه بی، ووشه که له زمانی عهره بییه وه نه خوازین، به لکوو، له زمانی فارسییه وه وه رگین؟ بۆ نمونه: گهر هیندی نووسهری کورد، به ووشهی «پینوس» قایل نه بن، ووشهی «قهلم» یش به عهره بیی بزائن، بۆچی ده بی، ووشهی «خامه» ی فارسیی له نووسیندا به کاریتین؟ گهر «پینوس» ی کوردیمان هه بی، ئیدی بۆ ده بی، «قهلم» ی عهره بیی و «خامه» ی فارسیی به کاریتین؟

«هیمن»، خۆی یهکتی له وانه بوو، رهخنهی لهو نووسه رانه ده گرت، که له بری قهلم «خامه» ی فارسیی به کار دیتن. کهچی، خۆی له «تاریک و روون» دا، له هۆنراوهی «رۆژگاری رهش» دا ده لتی:

داخرا ده رکی رۆژنامه

شکاون نووکی خامه

کوردی نووستن حه رامه

دوژمن ده لتی بی تامه «97.121»

هه له به ته، نه مه وهک نوکته که ی «شیخ رهزا» وایه. جارێکیان یهکتی له ده رگا ده دا. شیخ رهزا ده پرسی: کتییه؟ نه ویش ده لتی: بیکه وه منم. شیخ رهزا ده لتی: کبیر به قوزی ژنم. ژنه که شی هاوارده کا و ده لتی: نه یه رۆ! پیاوه که، نه وه تو ده لیتی چی؟ نه ویش ده لتی: خۆ له بهر خاتری نه و کوزه بۆگه نه ی تو، کیش و سه ره وای هۆنراوه که ی خۆم تیک ناده م!

ههروه ها، که «ژن، خوتندکار و په که وته» ی کوردیمان هه بی، بۆ ده بی، «نافرهت، قوتابی و سه قهت» له «عورهت، کتابی و سه قهط» ی عهره بییه وه بخوازین. جیتی داخه، «پارتیی و یه کیتیی»، هه ره له بهر نه وه ی ریک خراوه خوتندکارهکانیان له یه کدی جیاکه نه وه، بۆ ناوی

ریتکخراوه‌کانیان، پارتی « قوتابیان » و یه‌گیتی « خوتندکاران » به‌کار دیتن، که هر دووکیان یه‌ک شت ده‌گه‌یه‌نن. نهو ریتکخراوانه، هر به‌وش قایل نابن، پاره‌ی زمانی کوردیی ناکهن، نهو ریتکخراوانه نه‌ک هر کورد ده‌کوژن و کوردستان ویرانده‌کهن، به‌لکوو زمانه‌که‌شمان لی ده‌شیتوتین! هر وه‌ها، گهر چهن ووشه‌یه‌کمان، بو یه‌ک شت هه‌بی، بو یه‌کتی لهو ووشانه به‌کار نه‌هینین و به‌دوای ووشه‌یه‌کی دیکه‌ی، یه‌کتی له زمانه‌کاماندا بگه‌رتین. « به‌لم، که‌شستی، پاپور، گه‌متی » ی کوردیمان هه‌یه، که‌چی، هیتدی که‌س هر « باخره » ی عه‌ره‌بیی به‌کار دیتن. « زور، گه‌لتی، فره » ی کوردیمان هه‌یه، که‌چی، هیتدی کورد، « خه‌یلی » فارسیی به‌کار دیتن. یا وه‌ک « هیتن » ده‌لتی: (ئیمه‌ نابی، گوئی بده‌ینه شوئیتنیسته‌کانی فارسی، که‌ ده‌لتین: کوردیی شتوه‌یه‌کی فارسییه. بو خو‌مان ده‌زانین، زمانه‌که‌مان زمانتیکی سه‌ریه‌خویه و ناترسین و نایشارینه‌وه، که‌ خزمایه‌تی وه‌ ته‌ک فارسیشدا هه‌یه. زور باش ده‌توانین، ووشه‌ی فارسیی وه‌رگین، وه‌ک نه‌وان که‌ له‌ وه‌رگرتنی ووشه‌ی کوردیی و هیچ زمانتیکی دیکه‌ سل ناکهن. به‌لام هه‌ق نیسه، له‌ باتی ووشه‌ی مه‌زن، گه‌وره، زه‌لام، زل، ووشه‌ی " بزرگ " ی فارسیی بنووسین، یا له‌ جیاتی جوان، چه‌له‌نگ، ده‌لال و شه‌نگی خو‌مان، ووشه‌ی " قشنگ " له‌کار دیتن، که‌ تورک و فارسی کیشه‌یان له‌ سه‌ر هه‌یه. (28، 122)

چکه‌ له‌ وه‌ی، هیتدی نووسهر، دلیان ناو ناخواته‌وه، گهر هر هیچ نه‌بی، « پیتن، ووشه‌یه یا به‌شیتی پچووک له‌ ووشه‌که »، له‌ زمانتیکی بیانیه‌وه نه‌خوازن و له‌ گه‌ل ووشه‌ کوردیه‌کاندا تیکه‌لی نه‌کهن. ته‌نانه‌ت، هیتدی له‌ نووسهران، « پیتسگر و پاشگر » ه‌کانیش، له‌ زمانی نه‌ته‌وه بالاده‌سه‌کانی کوردستانه‌وه ده‌خوازن و له‌ زمانه‌که‌ماندا به‌کار دیتن. (ئیمه — مو‌مانای « نه‌رتی »، « بی » مان هه‌یه. بو « به‌که‌لک، بیتکه‌لک، به‌شه‌ره‌ف، شه‌ره‌ف، بده‌ماغ، بیتده‌ماغ » که‌چی نابهر پرسیارانه‌ پاشکوی « سز » به‌کار دیتن و ده‌نووسن « شه‌ره‌سز، ده‌ماغ‌سز و ... تاد » ته‌نانه‌ت، پاشگری « امیز » ی فارسیش ده‌بیتنه « خوشامیتز، دلنامیتز و .. تاد » بیتکه‌ له‌ به‌کار هیتنانی سه‌دان ووشه‌ی زور زه‌قی فارسیی وه‌کوو « میهر،

شکسته، پژمورده، بیمارستان، خسته‌خانه و ... تاد « ۸۰۵ »

هیندی نووسه‌ری دیکه، ووشه‌ی « به‌یاز » به‌کار دیتن، که له ووشه‌ی « به‌یاض » ی عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگیراوه. گهر، ووشه‌یه‌ک له زمانی کوردیدا نه‌بیت، ده‌کری، نه‌و ووشه‌یه له ههر زمانیکه‌وه بخوازین، له نی‌ودوو که‌وانه‌دا داینیتین. به‌لام، به‌ران‌به‌ر ووشه‌ی « به‌یاز » ی عه‌ره‌بیه‌ی، ووشه‌ی « پاک‌نوس » ی کوردیمان هه‌یه. نیدی بوچی، زمانه‌که‌مان به‌پاکیی رانه‌گرین و به‌ ووشه‌ی بیانیی بی‌ناخنین؟! جا سه‌یر نه‌وه‌یه، ههر له‌به‌رته‌وه‌ی چند نووسه‌یکه‌ی وه‌ک بنه‌ماله‌ی « موده‌ریسی و مه‌سه‌وود محمه‌د »، نه‌و ووشه‌یه به‌کار دیتن، هیندی نووسه‌ری لاویش، بی‌ته‌وه‌ی هه‌ستی پی‌بکه‌ن، دووباره به‌کار دیتنه‌وه!

هیندی نووسه‌ر هه‌ن، له نووسینیشدا، جگه له‌وه‌ی ووشه‌ی « کوردیی و عه‌ره‌بیه‌ی » تیکه‌لده‌که‌ن، ههر هه‌مووشیان یه‌ک واتایان هه‌یه. بو نمونه: « مسته‌فا عه‌سه‌که‌ری » له پیتشه‌کی دیوانی نه‌سیریدا ده‌نووسی: (ناچار بووم - منی نه‌شاره‌زا له ویتزه و نه‌ده‌ب و شی‌عردا - بیمه سه‌ریاله‌ی نه‌م دره‌وه ...) « 7,53 » دیاره، ویتزه کوردیه‌یه و نه‌ده‌ب عه‌ره‌بیه‌یه. شی‌عیش به‌لقیکی ویتزه داده‌نری. له‌به‌رته‌وه، پتویست نا‌کا، بو یه‌ک مه‌به‌س، سی ووشه به‌کار بیتن. به‌لکو، ته‌نیا ده‌توانین، ووشه‌ی ویتزه به‌کار بیتن و بلتین: منی نه‌شاره‌زا له ویتزه‌دا. یا منی نه‌شاره‌زا له هونراوه‌دا.

« پروناکییر، نووسه‌ر و هونره‌کانی کورد »، له سه‌ره‌تای ساله‌کانی بیست تا سیه‌کانیش، پتر به‌ کوردیه‌کی تیکه‌لاوی « فارسیی، عه‌ره‌بیه‌ی و تورکیی » ده‌یاننووسی. به‌لام، ورده‌ورده، نه‌و جوژه نووسینانه کزیوون، زمانی کوردیی له ووشه‌ی بیانیی بزارکرا. به‌تایبه‌تیی، له سه‌رده‌مه‌دا، خوارووی کوردستان، له ژتیده‌سی « بریتانیا » دا بو، زمانی کوردیی بوژاندنه‌وه‌یه‌کی به‌خۆیه‌وه دی. جولانه‌وه‌یه‌کی له‌به‌رچاوی مه‌زن، له لایه‌ن « ئینگلیز » ه‌کانه‌وه، له « پیتشه‌وتن، گه‌شه‌نه‌دننی زمانی کوردیی و چالاکیی رۆژنامه‌گیریدا » ده‌سیپتیکرد. رۆژنامه‌ی « پیتشه‌وتن »، له سه‌رده‌مه‌دا له لایه‌ن چهن خوتنده‌وار و به‌پالپشتی ئینگلیزه‌کان درده‌چوو، رۆلتیکی له‌و جولانه‌وه‌یه‌دا ازیکرد. نه‌وه بو، پیتشبرکتیه‌ک له سه‌ر

نوسینی کوردیی په تیی راگه نه را. هیندی نووسر و هۆنر به شدارییان تیدا کرد. هیندیکیشیان وهک: « شیخ نووری شیخ صالح و جه میل سائیب و مستهفا سائیب » ده چوون. « پیره میترد » ی ره حمه تیش ههر شیعیری « به یانیی بوو له خهو هه لسام » هکه ی ههر به هه وای نهو موسابه قه یه وه دوای چند سالتیک نووسی، لهو رۆژگاره وه مه سه له ی به کوردیی په تیی نووسین و بژارکردنی زمانی کوردیی، له ووشه ی بیگانه سه ره به لدا و بایه خی پتدرا. » (47, 29)

دوای نه وه ی « گۆران » له هۆنراوه گوتندا، به ته وایی ناویده رکرد و جلته وی پتشره ویتی هۆنراوه ی کوردیی وهرگرت، نیدی لهو کاته وه، نالای کوردیی په تی نووسین و بژارکردنی زمانی کوردیی له ووشه ی بیانیی هه لکرد. نه م میژووهش بو سالی « 1932 » ده گه ریتته وه، (ئیتیر له وه به دواوه، به کارهینانی ووشه ی کوردیی په تیی و بژارکردنی ووشه ی بیگانه له شیعردا، وهک هونه رتک و داهینانیتک، بو « گۆران » ده گه ریتته وه) (49, 29)

هیندی نووسر، له نووسین و به ره مه ویتره ییه کانی خۆیاندا، زاراوه ی « شیعر و شاعیر » ی عه ره بیی به کار دینن. که چی، ههر له هه مان نووسیندا، به کوردیش، تاوی « هۆنراوه ————— » و تاویکی دیکه ش، « هه لبه ست » ده نووسن. نه ز پتیموایه، پتویسته، بو « شیعر » یه کتی له م زاراوانه « هۆنراوه یا هه لبه ست » و بو « شاعیر » یش، « هۆنر یا هه لبه سته وان » هه لبرترین، بو نه وه ی، له نووسینه کاناغندا ته نیا یه کتیکیان به کارینن. چونکه ناکرئ، جارئ به عه ره بیی و جارئ به کوردیی بنووسین، یا ههر دوو ووشه کوردییه که « هۆنراوه و هه لبه ست » پتکه وه بنووسین. بویه، تا نووسر به یه ک رتینووسی یه کگرتوو، به یه ک چه شنه زاراوه ی دیاریکراو بنووسئ، نووسیه نه که ی گه لئ راستتر، جوانتر، ره وانتر، شیرینتر و دلگیرتر ده بی.

به کورتییه که ی، گهر زمانیکی دیاریکراو، خاوه نی ووشه ی زۆر و پتزمانیکی تایبه تیی خۆی بوو، نه وا هیچ جوړه مه ترسییه ک بو سر نه و زمانه نییه و نابئ. ته نانه ت، گهر چه ندین ووشه ی بیانیی، له زمانه جیا جیا کانی نه ته وه کانی جیهانه وه، تیکه ل به زمانه که شیان بی. چونکه، به

شیتوهیهکی گشتیی، (گرنگیی زمان له چۆنیتی ریزمان و ووشهکانی زمان دایه.) «102.78» نهک له وه دایه، تا چهن ووشهی بیانیی، تیکهلی نهو زمانه بووه.

هر چهنده، ووشهی بیانیی ناتوانی، کار له تایبهتهندی هیج جۆره زمانی بکا، زمانهکه بگۆری، یا ریزمان و ووشهکانی زمان تیکدا. بهلام، هر چۆنیتی، زمان تا له ووشهی بیانیی خاوتنکریتتهوه، تا پاک راگیرتی، تا راژهکری، هیندهی دیکه زمانهکه دهبوژنیتهوه، شیرینتر، گهشاوتر، جوانتر دهبی و پیشدهکهوی.

له گه له ئهم راستییانه شدا دهبی، به شیتوهیهکی بهردهوام ههولندهین، زمانهکه مان له ووشهی بیانیی بژارکهین. چونکه، گهر ئهم کاره نهکهین، هر بلتین: تازه نهو ووشانه کوردینراون، وهک نهوه وایه، بلتین: له میژه کورد له گه له «فارس، عه ره ب و تورک» دا تیکه لاوبوون، له سنوری نهو دهوله تانه دا پیکه وه دهژین، تازه پیکه وه راهاتوون، ئیدی سهری خۆمان بو بیه شینین، داوای ماف و دهولت بکهین؟

8 / ئیدیۆم :

له زمانی کوردیدا، به تایبهتی له لقه دیالیکتی سوله یمانیدا، هیندی ووشهی ئاوتته ههن، له دوو ووشهی جیاواز یا پتر پیکهاتوون، به هر دووکیان یا به هه موویان بهک واتا ده به خشن. له زانستی زماندا و به زاراوهی زمانه وانیی، بهم جۆره ووشانه دهگوتی: «ئیدیۆم یا فریزیۆلۆژی». هیندی له نووسهر و شارهزایانی زمانی کوردیی، وهک: «د. نهوره حمانی حاجی مارف، د. نه سرین فهخری، عه زیز گهردیی و جهلال مه محمود عه لی ... تاد»، له بهر روژنایی نهو زانیاریانهی، له دووتویی پهرتوکه کاندای ههن، پیناسهی جیا جیاان بو ئیدیۆم کردووه. بو نمونه: د. نهوره حمان دهلی: ئیدیۆم (پیکهاتنیکی تایبهتی و ئالۆزه، که له بهکگرتنی هندی ووشه، و اتایهکی تایبهتی پهیدادهبی، که له مانادا له ووشه نزیکده بیته وه). ههروهها، د. نه سرین دهلی: (نهوهیه که راسته وراست ناوی شتی نه بهی، به لکوو ناوی شتیکی تر بهی، که په یوهندی به مانای به که مه وه هه بی، بو نهوهی پیاو له مانا باسکراوه که، بو مانا مه بهسته هیمابۆکراوه که بچی).

مامۆستا گەردیش دەلتی: (ئەوێه وشەیهک یان دەستە وشەیهک بیتی، که واتایهکی دروستی خۆی ههبن، هەر لهو کاته‌دا، له پرسته‌که‌دا مانایه‌کی تر بدا به‌دهسته‌وه و مه‌به‌ست ئەم مانایه‌ی دوایی یه‌ بێ، دیسان ده‌شتی واتا دروست و نه‌ژادیه‌که‌ت مه‌به‌ست بێ) «16 - 115,71,20,6».

گەر سه‌رنجێکی ورد، له‌و سێ پێناسه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌ بده‌ین، ده‌بینین: هه‌رسته‌یکیان له‌ ناوه‌رژکه‌دا، له‌یه‌که‌دیه‌وه‌ نزیکن و بۆیه‌که‌ مه‌به‌سی دیاریکه‌راوی تایه‌تیی گوتراون. له‌به‌رئه‌وه‌، له‌ به‌ر رووناکایی ئەو پێناسانه‌دا ده‌توانین، پێناسه‌یه‌کی گشتیی و ئاسانتر دیاریکه‌ین، تا خۆتانه‌ری کورد، به‌ باشی له‌ پێناسه‌ی ئیدیۆم بگا. ئیدیۆم: له‌ دوو وشه‌ی وه‌که‌ یه‌ک، یا جیاواز، یا له‌ کۆمه‌لتی وشه‌ی پێکه‌وه‌ گونجاو، یا پرسته‌یه‌که‌ یا پتر پێکدێ، به‌شیه‌یه‌که‌ی راسته‌وخۆ یا ناراسته‌وخۆ، هه‌موویان یه‌ک واتا ده‌به‌خشن.

ئەز پێموایه‌، ئەو ئیدیۆمانه‌، هه‌روا به‌ خۆزایی دروس نه‌بوون، به‌لکوو، چهن فاکته‌ریکی جیاواز، کاری له‌ « پله‌ی یه‌که‌گرتن، جۆری پێکه‌یتان و شتوازی دابه‌شکردن » یان کردووه‌. لێره‌دا ده‌توانین، ئەو فاکته‌رانه‌، به‌م سێ خاله‌ی لای خواره‌وه‌ ده‌سنیشانکه‌ین:

1. پله‌ی یه‌که‌گرتن و پێکه‌وه‌ نووساندنی وشه‌کان.
2. پێوه‌ندی نیوان وشه‌ جیاجیاکان له‌ رووی واتاوه‌.
3. کام وشه‌ له‌و وشانه‌، پتر رۆلی سه‌ره‌کی له‌ پێکه‌یتانی ئیدیۆمه‌که‌دا وازیده‌گا.

له‌ به‌ر رۆشنایی ئەم خالانه‌ی سه‌ره‌وه‌دا، د. « ئەوره‌حمان »، ئیدیۆمه‌کانی زمانی کوردیی، به‌ سه‌ر سێ ده‌سته‌دا دابه‌شده‌گا، فریزبۆلیژی « تیکچه‌رژاو، یه‌که‌گرتوو و تیکنالاو ».

«یاره‌، ئەو سێ جۆره‌، به‌ هه‌رسته‌یکیان ئیدیۆم پێکدێن. به‌لام، له‌ ژماره‌ و جۆری وشه‌کاندا، جیاوازیان هه‌یه‌. ئەوه‌ی تێمه‌ لێره‌دا، بۆ باسه‌که‌مان که‌لکی لێ ده‌بینین و زۆر مه‌به‌سمانه‌، جۆری یه‌که‌م و دووه‌مه‌.

ئیدیۆمی تیکچه‌رژاو: (ئه‌وانه‌ن که‌ مانای گشتییان به‌ هیچ جۆری، به‌ند نییه‌ به‌ مانای ئەو وشانه‌وه‌ که‌ پێکیانه‌یتاوه‌، به‌لکوو، به‌شتی له‌ ئیدیۆمه‌که‌

بریتیه، له ووشه یک که خاوهنی مانای سهرهخوی خوی نییه، وهک «شت و مت، گول و مول، گیتز و ویتز، هاتهران و پاتهران ... هتد» واته: بویه بونه ته ئیدیوم، پیکهوه هاتوون و یه کیتکیان هیچ واتایهک نابه خشی و به هوی نهوهوه به ئیدیوم ده ناسرتین و واتای ئیدیومه کesh ناشکرایه. (19.6)

به پیتی نهو نمونانهی، د. «نهوره حمان»، لیره دا پیش چاوی خستوون، پیناسه ی ئیدیومی تیکچرژاوه، زور له شوینی خویدا نییه. چونکه، به باوه ری من، ئیدیومه تیکچرژاوه کان، له رووکه شدا، له دوو ووشه ی جیاواز پیکدین. به لام، له واتادا، هر دوو ووشه که چونیه کن. یه که میان - رولی سهره کیی ده بینتی، دووه می شیان - وهک پاشکویهک وایه و دووباره ده بیتته وه. له گه ل نهو ه شدا، به هر دوو کیان یهک واتا ده به خشن. وهک: «همژارونه دارا، پاکوخواوین، به ریزو هیتزا، ئیشوکار، نازیزو خوشه ویست ... تاد». نه م جوړه ئیدیومه، گهر پیکه وه بن، یا جیا کرینه وه، هر یهک واتا ده به خشن. بو نمونه: ئیدیومی «ئیشوکار»، له دوو ووشه ی رووخسار جیاوازی وهک «ئیش» و «کار» پیکهاتوه. به لام، هر دوو کیان یهک واتایان هه یه. گهر پیکه وه بن، یا به جیا بن، وهک «ئیش» یا «کار»، هر هه مان واتا ده به خشن. گهر هر دوو کیان پیکه وه بوون، ده بی، پیکیش هوه بنوسرتین. به لام، باشتروایه، هر یه کیتکیان به کاریتیری، به جیا جیا بنوسرتین، وهک: «ئیش»، «کار». له هیندی فریزی دیکه دا، به هر دوو ووشه که، یهک واتا ده به خشن. له بهر نه وه، مروف ناتوانتی، له یه کدییان جیاکاته وه و به جیا جیا به کاریان بیتتی. چونکه، گهر جیا یانکه ینه وه، ووشه ی یه که م - له ئیدیومه که دا، هر هه مان واتای هه یه. به لام، ووشه ی دووه م - یا واتا نابه خشی، یا واتایه کی دیکه ی جیاواز ده به خشی. له بهر نه وه ده بی، پیکه وه به کاریان بیتین، چونکه، به هر دوو کیان یهک واتا ده به خشن. نهو کاته ده بی، به سهره که وه بنوسرتین. وهک: «چیا وچول، ته پوتوز، توندوتول، خروخول .. تاد» بو نمونه: ئیدیومی «چیا وچول»، پیکه وه به مه به سی «شاخ» به کار دیتیری. که چی، گهر جیا یانکه ینه وه، «چیا» هر هه مان

واتا ده گه یه نئی، « چۆل » یش واتایه کی دیکه ی هیه. ههروه ها، هه ر سئی فریزی « ته پوتۆز، توندوتۆل و خروخۆل »، پیکه وه یه ک واتا به ده سه وه ده ده ن. به لام، گه ر جیا یانکه ی نه وه، « تۆز، توند و خر » واتای تایبه تیبی خۆیان ده به خشن، که چی، « ته پ و تۆل »، به ته نیا واتایه کی نه وتۆ نابه خشن، بۆ نه و مه به سانه به کار نایه ن، بۆیه له گه ل « تۆز و تۆل » دا لیکدراون. هه ر چه نده، هیندی پتیا ن وایه، « ته پ » له وه وه هاتوه، کاتی شتی ده ته کیتی، ته پی دی و تۆزی لی به ر زده بیته وه. به لام، « تۆز » به ته نیا واتای خۆی هیه، ووشه یه کی عه ره بییه، واتای گه ردیله پچوو که کانی خۆل ده گه یه نئی.

له هه مان کاتدا، هیندی ووشه ی دیکه هه ن، گه ر پیکه وه به کار بئیرین، یه ک واتا ده به خشن. به لام، گه ر به جیا به کار بئیرین، دوو واتای جیا واز به ده سه وه ده ده ن. بۆیه، چۆن ده توانین، پیکه وه به کار یان بئینین، هه ر به و چه شنه ش ده توانین، به ته نیا به کار یان بئینین. وه ک « دوو رو درێژ ». گه ر پیکه وه به کار بئینین، ده لئین: رتگایه کی دوو رو درێژه. به سه ره اتیبکی دوو رو درێژه. به لام، گه ر به ته نیا به کار یان بئینین، هه ر یه که یان بۆ مه به سیکی دیار یگرا و به کار دئیرین. بۆ نمونه: ووشه ی « دوو » بۆ ماوه به کار دئیرن، وه ک: رتگه یه کی دوو ره. ماله که یان لیره وه زۆر دوو ره. من و تۆ له یه ک دییه وه زۆر دوو ر نین. ههروه ها، ووشه ی « درێژ » یش بۆ ماوه به کار دئیرن وه ک: رتگه یه کی درێژه. بۆ پتیا ن به کار دئیرن، وه ک: به رتیز درێژه، واتا که له گه ته. نه و میزه درێژه. ههروه ها، بۆ کاتیش به کار دئیرن، وه ک: نه وه چیرۆکیکی درێژه، زۆر ده خایه نئی. نه و فیلمه درێژه.

لیره دا ده توانین، بلتین: نه و دوو نمونه یه ی مامۆستاش هینا و تیبیه وه، وه ک: «شت و مت، گوول و مول»، به روا ناکه م، له خانه ی فریزدا پۆلین کرین. چونکه، مه رجه کانی فریزیا ن تیدا نییه. به لکوو، له لقه دیالیکتی سه رله یانیدا، نه و شتانه زۆر به کار دئیرین. بۆ زۆریه شته کان، پیتی یه که می لاده بن، له بری نه وه پیتی « م » ی پتیه ده لکین، که هیج واتایه ک نابه خشی. به لکوو، به هه له له زمانی کور دیدا به کار هینرا وه و به کار شدتیرن. هه ر چه نده، زیاتر له زمانی ناخافتن و زۆر به که میش له

زمانی نووسیندا به کار دینری، بهلام، تازه نهو ههلهیه رۆشتووه، وای لیهاتووه، جیگهی خۆی گرتووه. جا گهر بهو شیوهیه بی، جگه لهو ووشانهی به پیتی « م » دهسپیده کهن، ووشه نییه، له زمانی کوردیدا فریزی نه بی، ته نانهت، ناوی « مرۆف، ناژهل، پهله وه و رووهک » یش، له بهر رۆشنایی نهو دوو نمونه یه ی مامۆستادا، فریزی تاییه تییان ده بی، وهک: « عهلی و مهلی، سهگ و مهگ، کهله شیر و مهله شیر، گهنم و مهنم ... تاد »، که نهووه خۆی له خۆیدا ههلهیه، نه کهس له ناخافتندا عهلی ناوی به عهلی و مهلی بانگدهکا، نه له نووسینیشدا به کار دینتی.

دهرباره ی فریزی به کگرتوش، د. « نهوهرحمان » دهلتی: (نهوهریه، که مانای له رێگهی سهریاکی نهو ووشانهوه پێکیانهیتناوه، ناشکرا ده بی، بهشی ههره زۆری ئیدیۆمی کوردیش، له بهشی به کگرتوودا داده نری، وهک: زماندرێژ، سه رسهخت ... هتد.) « 21,6 »

له بهر تیشکی، نهو زانیاریانه ی سه ره وه دا ده توانین، چهن شتی دهرباره ی، چونتیتی پێکهاتتی ئیدیۆمه کوردیه کان روونکه یه وه :

هیندی ئیدیۆم ههن، بی نهوه ی هیه جۆره نامرازیکی پتوهندی یا لیکده ر پێکیانه وه به سه ی، له دوو ووشه ی چوونیهک پێکدین و دووباره ده بنه وه. وهک: « هاتهات، تیرتیر، تکتک، توتسوی، جارجار، تولتولین، توتوتین، بربر، بزبز ... تاد ».

هیندیکی دیکه لهو ئیدیۆمانه، به هۆی هیندی له نامرازهکانی پتوهندی وهک: « به، ه، له » وه گرتده درین. بۆ نمونه: « بوکبه بارانی، پشتبه پشت، شاخبه شاخ، پایزه برا، باعه باع، جووکه جووک، دهسه دهس، سه ده سه د، چاره ده ر ... تاد ».

ههروه ها، هیندیکی دیکه شیان، به هۆی نامرازی لیکده ری « و » وه پێکه وه ده به سرتین. وهک: « رێکوپێک، هیهچو یهچ، بهژنوبالا ... تاد ».

نهو ئیدیۆمانه ی به هۆی نامرازهکانی پتوهندی و لیکده ره وه دروسده بن، زیاتر خۆیان له خانه ی فریزی « تیکچرژاو » دا ده بین.

له هه مان کاتیشدا، هیندی ئیدیۆمی دیکه مان هیه، دووباره نابنه وه و هیه جۆره نامرازیکی پتوهندی یا لیکده ریشی تیدا به کارنا هینری.

به لککو، دوو ووشه‌ی سهر به خو و جی‌اواز یه کده گرن، له نه نجامدا نه و ئیدیۆمانه دروسده کهن. یه که میان - زیاتر به شیوه‌ی ناو دئ، دووهمیشیان - باسی خهسلته تیکی دیار یکرای نه و ناوه یا نه و شته ده‌کا. له گه‌ل نه و ه‌شدا، ههر دووکیان پتکه وه یهک و اتا به دهسه وه ده‌دن. له هه‌مان کاتیشدا، گهر جی‌ایان که یه‌نه وه، ههر یه که یان به جی‌ا و اتا یه کی تاییه تیی خۆی ده‌بئ. وه‌ک: «م‌لد‌ر‌ئ‌ژ، که و اسور، و ر‌گ‌د‌راو، س‌م‌ئ‌ل‌ف‌ش، ق‌ن‌گ‌ق‌ه‌و‌ی‌له». ئەم جوړه‌شیان، پتر له ئیدیۆمی «یه‌ک‌گ‌رت‌وو» دا جی‌گه‌ی خۆی ده‌گرئ. که واته ده‌توانین، بلتین: زۆره‌ی زۆری ئیدیۆمه‌کانی زمانی کوردیی، به پله‌ی یه‌که‌م، له جوړی دووهم «یه‌ک‌گ‌رت‌وو»، به پله‌ی دووهم له جوړی یه‌که‌م «تیک‌چ‌ر‌ژاو» و پاشان له جوړی س‌ئ‌یه‌م «تیک‌نال‌او» پتکه‌ها تون.

ئیدیۆم، له زمانی کوردیی‌دا، له شتیوازی جی‌اواز جی‌اوازدا خۆیان ده‌نوئین. هیندی‌کیان بۆ ناو به‌کار دینرین، وه‌ک ناوی «مرۆڤ، ناژهل، په‌له‌وه‌ر، رووه‌ک، شوئن، ریتگه و شتومه‌ک». بۆ نمونه: «باووب‌پیران، ج‌ر‌و‌ج‌انه‌وه‌ر، تهره‌توله‌که، قازوقولنگ، داروده‌وه‌ن، خاکوخۆل، ریتگه‌وبان، که‌لوپه‌ل ... تاد». هیندی‌کی دیکه‌یان، پتیه‌ندیان به ئەندامه‌کانی «جه‌سته‌ی مرۆڤ، له‌شی ناژهل و به‌شه جی‌اوازه‌کانی رووه‌ک» وه‌ه هه‌یه، وه‌ک «سهر، ناوچه‌وان، چاو، دهم، زمان، لووت، سمیل، ریش، شان، مل، پشت، ده‌ست، پئ، کلک، شاخ، لمۆز، بال، ده‌نووک، ره‌گ، قه‌د، لق، چل، گه‌لا ... تاد». هیندی‌کی دیکه‌یان، پتیه‌ندیان به ده‌نگه‌وه هه‌یه، وه‌ک ده‌نگی «مرۆڤ، ناژهل، په‌له‌وه‌ر، با، ناو، هه‌ور، که‌ره‌سه‌ی ته‌قه‌مه‌نیی». بۆ نمونه: «پرخه‌پرخ، باعه‌باغ، جوکه‌جووک، وژه‌وژ، خو‌په‌خو‌پ، شریخو‌هو‌پ ... تاد». هیندی‌کی دیکه‌شیان، باسی خهسلته تیکی تاییه تیی «که‌سئ، شوئنی، ناوی یا شتیکی دیار یکرای تاییه تیی دیکه» ده‌کهن. وه‌ک:

په‌شته‌وپه‌رداخ، تروفیز، سهره‌ولئژ، بۆنویه‌رامه، له‌تله‌ت ... تاد.

په‌پتی مه‌به‌سی به‌کاره‌ئینان، به سهر چهن گروپیتکدا دابه‌شده‌کرین:

1. نه و ئیدیۆمانه‌ی، یه‌ک و اتا ده‌به‌خشن. وه‌ک: «پاکو‌خا‌وتین، باخو‌با‌خات، باعه‌باغ ... تاد».

2. نه و ئیدیۆمانه‌ی، پتر له یه‌ک و اتایان هه‌یه. ئەم جوړه‌یان پتر له ئیدیۆمه

تیکئالاهه کائادا دهرده کهون. وهک « دووکهل له مالى ههلناسئ » واته:
مرۆقیکی رهزله یا ههزاره.

3. ئیدیۆمه دژهکان. وهک « دهسپاک و دهسپیس، وهجاخروون و وهجاکوئیر،
تەمه ندریژ و تەمه نکورت ... تاد ».

4. ئیدیۆمه له یه کچووهکان. وهک « لووتبهرز - تپزل، دهسکورت -
ههزارونه دارا، دریژدادپ - زۆریلتی ... تاد ».

5. ئیدیۆمه کسورتهکان. له دوو ووشه یا سئ ووشه پتیکدین. وهک
« متوموروو، مانگه شهو، مانگابه کهل ... تاد ».

6. ئیدیۆمه دریژهکان. له رسته یهک یا پتر پتیکدین. وهک « دهلتی
کهله شیری سهر باره داره. دار پوازی له خۆی نه بی، ناقلیشتی، دهلتی
سپلی لا ورگه ... تاد ».

7. هیندی ئیدیۆمی دیکهش هه، به شیوهی هۆنراوه دهگوترین. وهک:
« رووبهروو ده مچهور، پاشمله ده متهور ».

پیش ئهوهی چهن ئهونه یهک بیتمه وه، به پتویستی دهزانم، چهن خالتیکی
تایه تیبی روونکه مه وه:

1/ دیاره، له بهرئه وهی له کۆنه وه، کوردستان داگیر و دابه شکراره، به هۆی
ئهو تیکه لاییهی، له نیوان کورد و نه ته وه بالاده سهکانی ههر چوار دهوله ته
داگیر که ره که دا دروسبووه، شتیکی زۆر ناسایی یه، زمانی ئهو نه ته وانه،
کار له یه کدی بکه و جۆره تیکه لاییهک له نیوان زمانه کانیاندا په دابیی.
بۆیه، لهم بواره دا، هیندی ئیدیۆم له زمانی کوردیدا ده بینین، له زمانه کانی
« فارسیی، عه ره بیی و تورکیی » وه وه رگیارون، وهک « ئاخروئوخر،
ئاخرخیر، ئاخرشهر، ئاشقه و ماشقه، به لاشوجه لاش، ژه قنه مسوت،
سیاوه حش، قالوبه لا، قوزه لقوورت، قه ره بالغ، قه له بالغ، سالتمونالتم،
وارووئیح. ئیلاتوییلان، عورفوعادات، عه یاموزه مان، مه قامومه نزل،
قالوقیل و ... تاد ». ههر چه نده، ئه م ئیدیۆمانه، به شیوه یهکی به رفران،
پۆژانه له نیو کۆمه لانی خه لکیدا به کار دیتین و تا راده یهکی زۆر
کوردیتراون، به لام، له بهرئه وهی له بنه رته دا کوردیی نین، ناتوانین، له پیزی
ئیدیۆمه کانی زمانی کوردیدا پۆلتینیا نکهین.

12/ هیندی کورد هەن، لە کاتی ناخافتندا، دوو ووشە « کوردیی - عەرەبیی یا عەرەبیی - کوردیی، کوردیی - فارسیی یا فارسیی - کوردیی، کوردیی - تورکیی یا تورکیی - کوردیی » پێکەوه بەکار دێن، کە هەموویان یەک و اتا دەبەخشن. بە باوەری من ناتوانین، ئەو جوۆرە ووشە تیکەلوانەش، بە ئیدیۆمی کوردیی دانێن. چونکە، گەر بەهاتایە، هەر دوو ووشە کە کوردیی یا عەرەبیی بوونایە، ئەو کاتە باستیکی دی بوو. بەلام، لەبەرئەوهی هەر ووشە یە بۆ زمانیکی جیاواز دەگەرێتەوه، لە هەمان کاتیشدا، یەک و اتایان هەیە، بە ئیدیۆم دانانرێن. وەک: « نازا و رەشید، بەختیاریی و سەعادەت، تالع و ناوچەوان، جیران و درواسی، چەک و سیلاح، حازر و بز، حازرخۆز، حەرف و پیت، حەیا و ئابرو، حەیا و شەرم دەنگ و سەدا، رەزێل و ریسوا، رۆح و گیان، رێز و ئیحتیرام، زالم و زۆردار، سحر و جادو، سڕ و تڕ، سەبڕ و ئارام، سەرەخۆبی و ئیستیقلال، شەرت و پەیمان، عالیوسال، عاشق و دلدار، عاشقە و ماشقە، عەرشوقورش، عەشیرەت و خێل، عەشیرەت و هۆز، غەلوغەش، فەرق و جیاوازی، فەقیر و هەزار، فیز و تەکەبور، قانون و یاسا، قەرار و بریار، مشکە و گیروگرفت، مقدس و پیرۆز، ئەندێشە و خەیاڵ، هەق و ماف، بۆتۆبی و خەیاڵ، یەکپارچە و مۆتەحید، ... تاد ».

13/ ئەو ووشانەی لە زمانی کوردیدا پێچەوانەی یەکدین. هەر چەندە، بە جوۆری لە جوۆرەکانی ئیدیۆم دادەنرێن، بەلام، لەبەرئەوهی، هەر یەکیکیان و اتایەکی دیاریکراوی تایبەتی خۆیان هەیە، نابێ پێکەوه بنووسرێن، بەلکوو بەجیا دەنووسرێن و بەهۆی نامرازی لێکدەری « و » «وه پێکەوه گرتەدرێن. وەک « نازا و ترسنۆک، ئاو و ئاگر، باکوور و باشوور، بگرە و بەردە، بوون و نەبوون، بەرز و نزم، بەهەشت و دۆزەخ، بینا و نابینا، پاک و پێس، تاریک و پوون، تال و شیرین، تایبەتی و گشتیی، جوان و ناشیرین، جەنگ و ناشتی، خۆش و ناخۆش، خۆشەویستی و رق، خوار و پێک، دۆست و دوژمن، دوور و نزیک، دیل و ئازاد، راست و چەپ، رۆژەهلات و رۆژاوا، رەش و سپی، زیر و لووس، زەوی و ئاسمان، ژیان و مردن، ژێر و ژوور، ژێر و سەر، سارد و گەرم، سەریان و بنبان، سەر و

خوار، سه‌روو و خواروو، قه‌له‌و و لاواز، کورت و درٲٲز، کم و زور، گران و هرزان، گه‌ش و سیس، گه‌وره و پچووک، گیل و وریا، لاواز و به‌هیز، لووتکه و بنار، مان و نهمان، مردن و ژیان، ناوه‌وه و دهره‌وه، نهرم و رهق، نیر و می، هاتن و رٲٲشتن، هه‌لبه‌ز و دابه‌ز، هه‌لگٲٲر و داگٲٲر، هٲٲتان و بردن، نه‌ری و نه‌ری... تاد». چونکه، نه‌مانه هٲٲچیان سینۆنیم نین.

4/ باش‌تروایه، کاتٲٲ ده‌په‌یقٲٲن یا ده‌نوسین، ووشه له‌یه‌ک‌چووه‌کانی «سینۆنیم» زمانی کوردیی، پٲٲکه‌وه به‌کار نه‌هٲٲنن. چونکه، چ پٲٲوسٲٲده‌کا، گهر دوو ووشه یه‌ک واتا به‌خشن، دووباره‌کرٲٲنه‌وه؟! وه‌ک: «نازادیی و سه‌ره‌ستی، نازیز و خو‌شه‌ویست، به‌رٲٲز و هٲٲزا، پاک و خاوٲٲن، خه‌بات و تٲٲکو‌شان، هیوا و ناوات، نٲٲش و کار... تاد».

5/ به‌لام نابٲٲ، نه‌وه‌شمان بی‌رچٲٲ، جوٲٲزکی دیکه ووشه‌مان هه‌ن، یه‌ک واتا ده‌به‌خشن. نه‌و ووشانه به «سینۆنیم» ناوده‌برٲٲن. دیاره، سینۆنیمه‌کان له‌گه‌ل نه‌و ووشانه‌دا، جیا‌وازییه‌کی زوربان هه‌یه. چونکه، سینۆنیم ته‌نیا له‌ روخساری ههر دوو ووشه‌که‌دا وه‌ک یه‌ک نین، نه‌گینا له‌ واتادا ههر دووکیان وه‌ک یه‌ک وان. بو‌نمونه: (نامۆزا - پسمام، ناوله - خروکه، ناسک - مامز، نه‌ژنۆ - چۆک، نٲٲسته - هه‌نووک، نٲٲش - ژان، بانگ - گاز، بٲٲشکه - لانکه، باش - چاک، پاک - خاوٲٲن، پاشه‌وه - دواوه، پٲٲ - قاچ، تازه - نوٲٲ، توند - قایم، ته‌سک - ته‌نگ، جام - کاسه، جل - به‌رگ، جوٲٲز - چه‌شن، چال - قسۆرت، چۆبی - هه‌لبه‌ری، چه‌م - رووبار، خاک - زه‌ویی، خوٲٲز - هه‌تاو - رۆژ، خوٲٲل - گل، درٲٲز - که‌له‌گه‌ت، ده‌رفه‌ت - هه‌ل، دٲٲ - گوند - ناوایی، روو - روخسار، ره‌گ - پٲٲشه، رٲٲک - راست، زار - ده‌م - زمان، زل - گه‌وره - مه‌زن، زویر - زیز - توٲٲراو، ژوو‌روو - سه‌روو، ژین - ژیان، ژیکه‌له - جوانکیله، سایه - سٲٲبه‌ر، سه‌نگین - قورس، سه‌وز - که‌سک، شاخ - چیا، شوٲٲن - جٲٲگه، شه‌نگ - جوان، فرمٲٲسک - نه‌شک، فٲٲشه‌ک - گولله، فٲٲرپوون - راهاتن، قوم - مژ، قۆز - جوان، قه‌یچی - مقه‌س، کار - نٲٲش، کورت - کوٲٲل، که‌نار - رۆخ - دامه‌ن - لیوار، گوم - ون - بزر، که‌لا - په‌لک، گه‌نج - لاو، لار - خوار، لاشه - جه‌سته، لو‌که - په‌موو، مافوور - فه‌رش، مژده - مژگٲٲنی، مل -

ئەستۆ. ناوەراست - ناوەند، نزم - نهوی، نهوسن - چلتیس. وریا - وشیار -
 زیت - گسورج، وەرە - بەی، ویست - ئارەزوو. هاوپی - برادەر، هەنگاو -
 شاقاو، هیتش - پەلامار - شالاو. یار - خۆشەویست، یاری - وازی -
 گەمە، یەزدان - خوا.

6/ بەلام، ئەو ووشە دەسکاریکراوانە، هەر چەندە، لە واتادا جیساوازییان
 نییە، بەپیتی ناوچەکانی کوردەواری، تەنیا یەک پیتیان لە ناوەراست یا لە
 کۆتایی ووشەدا لێ گۆرراوە یا پاشوپیش خراوە. وەک (ئارد - هارد، ئیستر
 - یەستر - هیستر، ئینجا - ئەنجا - ئیمجا. بازار - بازێر، بو - لو، بەفر -
 بەرف. پشقل - قشقل، پیاز - پیواز، پیت - تیپ، پیوەند - پەیوەند،
 پیتشیاژ - پیتشیاژ. تا - تاکوو - هەتاکوو، تانجی - تازجی، تەرزە - تەزەرە.
 جامانە - جامەدانە، جل - جلک، جنتو - جوتن - جمین، جیا - جودا. چا -
 چای، چلک - چرک، چەکوش - چەکوچ. خراب - خراو، خوتن - خون -
 خین، خووی - ختی، خەوتن - خەفتن. دان - ددان، دوژمن - دوژمن، دەنووک
 - دندووک، دوگ - دونگ، دئی - لادئی. رق - رک، رۆن - رۆن، رئی - رینگا
 - رینگە. زەوی - زەمین، زیخ - خیز، زیرینگەر - زەرەنگەر. ژار - ژەر -
 زەر، ژیرک - ژوژک، ژیلە - زیلە. ساغ - ساخ، سوتوو - سوتی، سوور -
 سۆر. شوتی - شفتی - شامی، شور - شور، شوتن - شون. غونچە - خونچە،
 غەنی - خەنی، غەم - خەم. فەرموودە - فەرماشت، فەندوفیتل -
 فەنگوفیتل، فیکە - فیتە - فیتو. قەلا - قەلات، قین - کین، قیز - قیز -
 بیتز. کولانە - کولینە، کویر - کوور، کۆن - کەون. گرنک - گرینگ، گزنگ -
 گزینگ، گسک - گەسک. لارە - لەرە، لق - لک، لۆژ - لۆش. مندال -
 منال، میوان - میتوان، موروو - میروو. ناو - نام - نیو. ناف، ناوەندی -
 ناوەنجیی، نوزە - نوکە. ورد - هورد، وتە - گوته، وەک - وەکوو - وەکی.
 هەتار - تاو، هەتیو - هەتیم، هەمدیسان - هەمیسان. یا - یان، یاخی -
 یاخی، یەک - یک. (بە باوەری من، ووشەکانی بەشی یەکم، شیرینتر و
 راسترن، زۆر بەی نووسەرانی کوردیش، هەر ئەو ووشانە لە نووسینەکانیاندا
 بەکار دێن. جگە لەوەی، کوردەکانی رۆژەهەلات، زۆر پێنوس و دەنگی
 دیکە ناوچە جیا جیاکانی کوردستان، یا لە زمانی فارسییەوه وەرەگرن و

له زمانى نووسينى كوردىي ده ترنجيتان. وهك ده مهوى - ده مهوى، كه كورده كانى ناوچهى سنه به كاريدتين. Renaissance ووشه يه كى لاتينييه، پتويسته بهم شتويه « رتنيسانس » بنووسرى و بخوتنرته وه. كه چى كورده كانى روزه لات، به « رونيسانس » ده ليتن و ده بنووسن.
 جگه له وهى، هينديكيان هر له بنه رتدا، كوردى نين، وهك: « جودا، چاى، خون، زهر، ساغ ... هتد. »

17 / هيچ ووشه يه له زمانى كورديدا، به قه ده ر ووشه ي « ده ست - ده س » ووشه ي ليك دراوى - فريزى لى دروست ناكرى. بو نمونه: (ده سخوش، ده سقلب، ده سقلب، ده سگرانب، ده سگرانگين، ده سراس، ده سنوتز، ده سجان، ده سنووس، ده سكيتش، ده سبار، ده سبراو، ده سشكاو، ده سلرز، ده سبلاو، ده سسووك، ده سگران، ده سبزىو، ده سباز، ده سگرته وه، ده سه سرى، ده سكرد، ده سكردنه وه، ده سكره، ده سرازه، ده سكرتن، ده سمايه، ده سناس، ده سته، ده سكرت، ده سدريتر، ده سشاش، ده سپاك، ده سپيس، ده سته، ده سپانكردنه وه، ده سله ملكردن، ده ستياو، ده سه لات، ده سه مو، ده سه نغو، ده سه ندا، ده سه بهر، ده سه يه، ده سه ستور، ده سراكرتن، ده سه نغو، ده سه بردان، ده سداگرتن، ده سقوجاو، ده سه نداز، ده ستور، ده ستار، ده سشور، ده سنيشان، ده سوپى، ده سك، ده سكه وت، ده سشور، ده سكه لا، ده سكه، ده سكه سك، ده سگير، ده سگير، ده سگيراو، ده سه رز، ده سه ندان، ده سسارد، ده سخاو، ده سه لكردن، ده سلته لكرتن، ده سليدان، ده سه كار، ده سلتيبونه وه، ده سبردن، ده سه جى، ده سكوژ، ده سه ده س، ده سه ده سدان، ده سه سه ر، ده سه سه رداگرتن، ده سه تاو، ده سه پتويه نان، ده سه سه ده س، ده سه خوشك، ده سه پتويه كرتن، سه ده سه، ژيرده س، بيدس، كه مده س، زورده س، به ده سه، ده سو برد، ده سدريترى، ده سه چين، ده سه پاريز، له ده سه لاتن، به ده سه توه يه، له ده سيدى، (133-128.63)

بو نه وهى، شتياو زىكى يه كگرتوو، بو رتنيوسى نيديو مه كان دانين، زمانه كه مان له گه ره لاوژتى رتنيوسى جو ره جو ر قووتار كه ين. هر وه ها، له به رنه وهى هم مو نه و فريزانه ي، له جو رى يه كه م و دو وه مدا پولىنده كرتن، جگه له فريزه دزه كان، پتكه وه يه ك واتايان هه يه، نه ز پيشنيازه كه م،

پتیکه وه بنووسرتن و له یه کدی جیا نه کرتنه وه. لیتره دا ده توانین، هیندی له و
ئیدیۆمانه ی به شی یه که م و دووهم، به پیتی پیتی ئه لفوییتی کوردیی، پیتش
چاوخهین، ته نیا پیتی «ع» نه بی، چونکه هیچ ووشه یه له زمانی کوردیدا،
به و پیته دهس یی ناکا :

ناخوداخ، نازدیخواز، ناسمانوریتسمان، ناسویه لاس، ناشبه تال،
ناشناورپوشنا، ناشوماش، ئالاووالا، ئالویۆل، ئالوگۆز، ئالۆزوبالۆز،
ئاووهوا، ئاهوناله، ئاهونزوله، ئایینوتۆیین.

باخوایات، بارودۆخ، باسوخواس، باعه باع، باقوبریق، باوباران، باوبۆران،
باوباپیران، بریقوهور، برپه، برپه بر، برویبانوو، بره نوک، بزیزۆکه، بزیزپز،
بکوژیبر، بلمه بلم، بنجوبناوان، بنه مۆم، بۆزه پیساو، بۆزه بۆز، بۆله بۆل،
بۆنویه رامه، بووکه به باران، به دزه دزه، به رچاوته ننگ، به رچاوتیسر،
بهرداویه رد، بهردیه بهرد، بهروبووم، بهرده زهرد، بهریزوهیژا، بههیزوپته و،
بههیزوتوانا، بهره باب، بهره و خوار، بهره و ژوور، بهره بهره، بهزموپه زم،
بهژنوبالا، بهشبهش، بهیتوبالۆزه، بیروبواوه، بیروپا.

پارچه پارچه، پاره پاره، پاشمله، پاشه رۆژ، پاخواوتین، پانویه رین، پانویۆز،
پاپووز، پایزه برا، پرته پرت، پرته و بۆله، پرخواهور، پرخه پرخ، پروپوچ،
پروپیت، پشتاویشت، پشتبهشت، پشتویه نا، پله ویا یه، پلته پلته،
پۆشته و پهرداخ، پۆله پۆل، پۆلپۆل، په تپه تپن، په رتوبلاو، په رشوبلاو،
په رله پتی، په روبال، په روپۆ، په لسه پهل، په لسه ل، په لکه زه پینه، په لوپۆ،
په له پهل، په له پیتکه، په ناویه سیر، په نجابه په نجابا، په نجابه پیتا،
په روخه رۆ، په سوپۆخل، په چاوپیتج، په چویه نا، په چولۆج، په شکه و تووخواز،
تاجه گولینه، تارومار، تاریکونووته ک، تازه کوره، تاسولوس، تاشه بهرد،
تاقبه تاق، تاقساق، تاقوفیق، تاقولۆق، تاکبر، تاکبه تاک، تاکتاک،
تاگوتووک، تاکوته را، تاکوته ریک، تاکوته نیا، تاکولۆک، تالوسویر،
تاسویۆ، تاموچیتژ، تامییتامی، تانویۆ، تانه و ته شهر، تاووتۆ، تاووتوان،
تاووتۆف، تاووتین، تریوهوور، ترشوتال، تریقهوهور، ترزل، ترکه له ک،
تروتۆپ، تروتفاق، تروته شقه له، تروزر، تروفیز، تره تر، تره مه رۆ، تکتک،
تکه تکه، تولتولین، توندوتۆل، توندوتیسر، تونیبابا، تۆیتۆیتن، تۆیتۆی،

تووره ورتۆز، تووره ورهق، ته پاول، ته پليستۆيئين، ته پوتل، ته پوتۆز، ته پودووكه، ته پوكۆ، ته پومژ، ته پونم، ته پوهوور، ته په ته پ، ته په تره، ته ته له ميران، ته ختوبه خت، ته ختوتاراج، ته ريوش، ته ريبير، ته رويپاراو، ته روتازه، ته روتووشى، ته ره تۆله كه، ته ره ماش، ته سكوتروسك، ته شيرتيس، ته فروتونا، ته قتهق، ته قه تهق، ته قه وره قه، ته قوتوق، ته كولو، ته لوسيم، ته له كه باز، ته مومژ، ته نكوتيوال، ته نگرچه له مه، ته پبه تيب، ته پتتپ، ته روتوانج، ته روشير، ته تيفتيفه، ته كانتته په بهه وشار، ته تيرتير، ته رويپر، ته روتسهل، ته كوييك، ته كوته و تيبه ره، ته كه لوييكه، ته كه وليكه.

جار جار، جار جاره، جار به جار، جاروبار، جريۆز، جريوچۆپ، جرتوفرت، جروجانه وهر، جرووكه جرووك، جريوه جريو، جگرگۆشه، جلوه رگ، جلوچۆر، جلقوفلتق، جموچۆل، جۆشوخرۆش، جووتبه جووت، جووتجووت، جووجه له، جووكه جووك، جه رومه ننگه نه، جه والدر، جيا جيا، جيا به جيا، جي ره جي ره، جيقوفيق، جي كه جي كه .

چالوچۆل، چاوباز، چاوباشقال، چاوبه ره وژتير، چاوچنۆك، چاوحييز، چاوپهش، چاوسووركه ر، چاوشۆر، چاوقايم، چاوكال، چاوكونه سوورژن، چاوله دهر، چاونه ترس، چاووراو، چريه چرپ، چرچولۆج، چركه چرك، چروچاو، چره دوكه، چستوچالاك، چلكاوخۆر، چۆليقرلغه، چۆنچۆنى، چوارچاوه، چوارگورچك، چوارميخه، چه پوچير، چه پولار، چه قچهق، چه قچهق، چه كه به پۆز، چه كه رهق، چه كوچر، چه لومل، چه نندوچوون، چه نه باز، چه به چيا، چه اوچۆل، چه ته كه ويسته كه، چه لكه و چه و تيل، چه نه چين، چه چين.

حاجيله قلهق، چه پۆله ميتشخۆر، چه په چه پ، چه تحه تۆكه، چه چولوور، چه زويه ز، چه لاشوبه لاش، چه له له، چه واله به گه واله، حيله حيل، حينه و فينجه .

خاتروخۆتر، خاكوبا، خاكوخۆل، خالوور، خالومل، خانومان، خانه به كۆل، خانه بيتزار، خانيخانان، خاوخاو، خاوه خاو، خاووخيتزان، خاووخليچك، خاوه نشكۆ، خايه ومايه، ختوخۆرايى، خرتويرت، خرتوخۆل، خرتومرت،

خرتوهوور، خرتهخرت، خرچوهوور، خرچهخرج، خرخال، خرکهبهرد، خرخوخل،
 خرخواهپان، خرومپ، خرموهوور، خرمهخرم، خرنگوهوور، خرنگهخرنگ،
 خرپوهوور، خرپهخرپ، خشپوهوور، خشپهخشپ، خشوهوور، خشهخش،
 خلینهگوو، خلینهوبلیته، خنجوخول، خوشوهوور، خوشهخوش، خووروهوور،
 خویرهخوپ، خویرهخو، خواروخیچ، خواوراستان، خوتهوبوله، خهتوخال،
 خهلهوخهزمان، خیزوهوور، خیزهخیز، خیرهومهاند، خوینتال، خوینخوور،
 خوینسارد، خوینشیرین، خوینگهرم، خوینمژ، خهلکوخوا، خهمخوار،
 خهمخوور، خهموخهفت، خهیالپلاو، خیراخیرا، خیروبیر، خیلوخوار.

دابونهریت، دابهشدابهبش، داخوخهفت، دادوفیغان، داردهست، داروبار،
 داروپهردوو، دارودهسته، دارودهون، دارودیوار، دارهداره، داسکودهردزی،
 دامودهزگا، دانساز، دانکیشان، دانوستان، داودهزمان، داوینپاک،
 داوینپیس، دپکودال، دپوداوین، دروودهلهسه، درپژدادپ، دزادز، دزه دز،
 دزوجهرده، دزهخورجینه، دلپاک، دلپ، دلتهر، دلراگر، دلرهق، دلسوتاو،
 دلشکاو، دلفراوان، دلفرین، دلگران، دلگوشراو، دلگیر، دلمردوو،
 دلنرم، دلوریا، دللهلکهندر او، دلخورتی، دلپراوکه، دلکهوته،
 دوابه دوا، دواروژ، دولاودول، دولبه دول، دوویه دوو، دوودل، دوودوو،
 دوورکوز، دوورودرپژ، دوورودوست، دوورناس، دووروو، دووزمان،
 دووگیان، دهپدبه، دهریهدهر، دهردوبه لا، دهردهار، دهردهگا، دهرگاکوت،
 دهرگاودووتی، دهروونرهش، دهسبپ، دهسبلاو، دهسبجی، دهسببهدهس،
 دهسبهردار، دهسبهسهر، دهسبهقلب، دهسپاک، دهسپیس، دهسپیشخهر،
 دهسخت، دهسدرپژ، دهسدهس، دهسراست، دهسرنگین، دهسریو، دهسرهش،
 دهسسپی، دهسکورت، دهسورد، دهسویتیوهند، دهسودهم، دهستهبهدهسته،
 دهسهپاچه، دهستهدهسته، دهسهوسان، دهسهوکه مهر، دهسهویه خه،
 دهسیدهسی، دهسلهدهس، دهشتاودهشت، دهشتبهدهشت، دهشتودهس،
 دهعیهوفیز، دهغلتودان، دهقاودهق، دهقبهدهق، دهلهبهبا، دهلهدیتو،
 دهلهسهگ، دهمارگرژ، دهماودهم، دهمبل، دهمبهدهم، دهمپاراو، دهستهور،
 دهمچهور، دهمخاو، دهمدراو، دهمدرپژ، دهمدم، دهمراست، دهمیرهش،
 دهمسپی، دهمسوور، دهمشپ، دهمگهرم، دهمویل، دهموچاو، دهمودهس،

دهموشک، ده موفلق، ده مولووت، ده موریل، ده نگدراو، ده نگویاس،
 ده نگه دنگ، ده ورور، ده ونه ناش، ده هتکوت، دیزه به دار، دیزه به کوتل،
 دیموکر اسیخواز، دیتورنج.

رازوگله بی، رازونیاز، راستودروست، راستوره وان، راسته وختو، راهوشکار،
 راهوریس، راهوریتوی، راهوروت، رز دوچرووک، رکوکینه، رموزن،
 روبازاری، روبه پروو، روتوره جال، روتوقوت، رورهش، روزه رد،
 روسارد، روسپی، روسور، روشکین، روکراوه، روگرم،
 روهه لماراو، ره پوراست، ره زاگران، ره شبگیر، ره شبه لهک، ره شوروت،
 ره شهبا، ره شه لهک، ره شه ولاح، ره قوتهق، ره گوریشه، ره نگاره رنگ،
 ره نگویو، ره نگوروو، ره سوگوریس، ره شه کیش، ره شکوه پیتشکه،
 ره کوییک، ره گاو بان.

زاروزیج، زاره ترهک، زاواریتوی، زاووزی، زرته بوز، زرموکوت، زرموهوور،
 زرمه زرم، زرنه گوهوور، زرنه زرنه، زروزه نگیسانه، زروهوور، زره زپ،
 زریکوهوور، زریکه زریک، ززل، زمانپاراو، زمانپیس، زماندریژ،
 زمانزان، زمانلوس، زمزم، زورزور، زوره ملی، زویه زوو، زوزوو،
 زهبروزه ننگ، زهردوزول، زهردوقو، زهردیاوا، زهردیوهلی، زه رنه قووته،
 زهروهوور، زه رزه ر، زروهوور، زیره زپ، زیکوهوور، زیکه زیک، زینده به چال
 زهویوزار، زیدونیشتمان.

ژانوزور، ژانوزی، ژاوژاو، ژنبهژن، ژنوژنخواز.

ساتیه سات، ساتوکات، ساده وساکار، ساردوسر، سافولوس، سالبه سال،
 ساله وسال، سرتوسول، سرته سرت، سرته وپوله، سفتوسول، سفره در،
 سکسوتاو، سمتوکه فعل، سمیلخوار، سمیلفش، سمیلقیت، سمیلقه وی،
 سمیلقه یسانی، ساوپاوا، سوکوباریک، سوروتوره، سووکوچرووک،
 سووکوریسوا، سهده سهده، سهده سهده، سه ریه دهر، سه ریه رز، سه ریه سه ر،
 سه ریایی، سه رتاسهر، سه رتوپ، سه ریاست، سه سه خت، سه رشوپ،
 سه رکار، سه رگرم، سه رله بهری، سه رله نوی، سه رماوسوله، سه رویه ر،
 سه روبه ند، سه روپوته لاک، سه روپتی، سه روچاو، سه روساخت،
 سه روسه کوت، سه روسیما، سه روشوین، سه روکنگ، سه روگوتلاک،

سەرھەمەرگ، سەرھەوخوار، سەرھەوژوور، سەرھەوژئیر، سەرھەولیتز،
 سەگسار، سەلتوقولت، سەنگوتەرازوو، سەنگوپەنگ، سەنگوسووک،
 سەوداسەر، سەپروسەمەرە، سەپرەق، سەپرەگژئیز، سەپرومار، سەپسوپیس،
 سەپسەمار، سەپەرەوسایە، سەپەسە، سەچرەتەکی، سەسە.

شاتوشووت، شاتەشات، شاخبەشاخ، شاخوداخ، شاخەوشاخ، شاربەدەر،
 شاشووتیش، شانبەشان، شانوبازوو، شانوباهو، شانوشەپک، شانوشەوکەت،
 شایبولۆغان، شتومەک، شرتوشۆ، شریخوھوو، شریخەشریخ، شرکەوپرکە،
 شرۆالپیس، شرۆدپ، شرۆشیتال، شرۆشیتاوا، شرۆور، شرۆخۆز، شرۆوپرە،
 شرۆووورە، شلوشۆتۆ، شلوشەکەت، شلوشیتاوا، شلومل، شلەشاری،
 شلپوھوو، شلپەشلپ، شلقوھوو، شلقەشلق، شوخوشەنگ، شەپوشۆ،
 شەخسەپەرۆ، شەرموشوورەیی، شەرانگیتز، شەرفرۆش، شەرووشۆ،
 شەروگەر، شەردەدەنووک، شەردەسەگ، شەردەشەق، شەردەشۆق، شەقوئۆکس،
 شەقویەق، شەقوشەر، شەقوشۆق، شەقوھوو، شەقەشەق، شەلویەت،
 شەلوشکست، شەلوکوئیر، شەلوگیتز، شەنوکەو، شەولەبان، شەینوشەپۆز،
 شیواوشیو، شیویەشیو، شیوودۆل، شیتتوسەرگەردان، شیتتومالوئیران،
 شیتتووت، شیرەبەفرینە .

غەزوبەز.

فاکوفیک، فرانفران، فرکوھوو، فرکەفرک، فروفیشال، فروفیتل، فروھوو،
 فرەفر، فسفسپالەوان، فسکوھوو، فسکەفسک، فسوفۆل، فسوھوو،
 فشەفش، فلتوھوو، فلتەفلت، فەرۆبیر، فەریکەحوشتر، فەریکەدیتو،
 فەریکەکەر، فەریکەنۆک، فەنگوفیتل، فەپنەگولە، فەیشەکەشیتە،
 فەیشکوھوو، فەیشکەفیشک، فیکوھوو، فیکەفیک، فیلەگیتزە،
 فیتلوتەلەکەبازی، فیتلوفەرەج.

فۆھوو، فۆرەفر، فۆنگوھوو، فۆنگەفۆنگ.

قاپوقاچاغ، قاجوقووج، قاتوقر، قاسپەقاسپ، قاووقیژ، قامیوتەو،
 قەرتوھوو، قەرتەقەرت، قەرچوھوو، قەرچەقەرچ، قەرخوھوو، قەرخەقەرخ،
 قەرموھوو، قەرمەقەرم، قەرۆقەپ، قەرۆقەپۆز، قەرۆھوو، قەرەقەر، قەرۆپەر،
 قەرشکوھوو، قەرشکەقەرشک، قەرۆھوو، قەرۆقەرۆ، قەسەزان، قلیوبلی،

قلپوهوور، قلمپه قلمپ، قنجوقیت، قنجوقول، قنگقه ویله، قنگلیتکه وتوو،
 قنگه جنۆکه، قنگه شهر، قنگه وتلوور، قوروجلپاو، قورولیتاو، قوله یقاف،
 قولپوهوور، قولپه قولپ، قومار باز، قۆره قۆر، قووقه قووق، قولومهند،
 قوونه قوون، قوونه قوونکەر، قه پوپ، قه رزوقۆله، قه فقهف، قه لویه رد،
 قه لاچوالان، قۆجه قانی، قۆلپ، قیتوقۆز، قیرسیچمه، قیروسیا، قیروهوور،
 قیره قیر، قیروهوور، قیره قیر، قیزنده و بیژنده .

کاروانکۆزه، کاره کەر، کاسه لیس، کاکیبه کاکمی، کالوکرج، کاله کخۆز،
 کاله و پیتاو، کانیکان، کتوپر، کچاو کچ، کچبه کچ، کپوهوور، کپه کپ،
 کزولواواز، کزوهوور، کزه کز، کسپوکۆ، کسپوهوور، کسپه کسپ، کشمومات،
 کفندی، کفندی، کلکوکۆی، کلکه قونئ، کلکه له قئ، کلکه سوتئ، کللور قۆنه،
 کللاوسور، کللاوکلایین، کوتوکول، کوتوکوتیر، کوتومت، کوتومزهره قی،
 کوراکور، کورپه کور، کوردپه روه، کوروکال، کولودل، کولوکۆ، کونبه کون،
 کونکون، کونوقۆژبن، کونوکله بهر، کونیه فیشال، کونه مشک، کۆچوره،
 کۆترباز، کۆتوزنجیر، کۆسکه وتوو، کۆلانبه کۆلان، کۆنه په رست، کۆنه دۆز،
 کۆنه فرۆش، کۆنه قین، کووتبه کووت، کووتکووت، کهراو کەر، کهربازار،
 کهرتبه کهرت، کهرتکهرت، کهرتویه رت، کهرویتشکه خه و، کهره کەر،
 کهسوکار، کهشوفش، کهشکه لانیفه له ک، کهشوه و، کهفوکول، کهلویه ل،
 کهلله بهران، کهلله خپ، کهلله رهق، کهلله زل، کهلله شهق، کهله کباز، کهله گا،
 کهمچیکلدانه، کهمکه م، کهموکوپمی، کهواسوور، کهوباز، کهولسوور،
 کهوله کۆن، کهینویه بن، کیتشه و بهره، کیتواو کیتو، کیتویه کیتو.

گاره گار، گاوگۆلک، گاوگۆتیر، گدیگدی، گده گده، گروپف، گروکف،
 گروگال، گرموهوور، گرمه گرم، گروهوور، گره گپ، گرتوکۆل، گژوگیا، گفتوکۆ،
 گقوهوور، گغه گف، گلکۆ، گمه گم، گورجوکۆل، گورچکبپ، گورگانه شه وئ،
 گورگه بۆز، گورگه خه و، گورگه زئی، گورگه لۆقه، گورنه ته له، گوره و پره،
 گوپیراو، گویدریتژ، گوئزل، گوئزه بانه، گۆربه گۆر، گۆروه شار، گۆرهلته کیتنه،
 گۆرهلته کهنه، گه جهر و گوجه ر، گه ردنکه ج، گه رده لولول، گه رموگور،
 گه نده موو، گه نکه نمیتنه، گه نده گوو، گه پروگور، گه پروگول، گه پروگیتچه ل،
 گه ره لاوژئی، گه زبه گه ز، گه زگه ز، گه له گورگ، گه نده خۆر، گه وره کچ،

گهوره ومه زن، گياکه له، گيانه لالا، گيرو گرفت، گيزو هوور، گيزه گيز،
گيره شيتون، گيزو گولنک، گيزو ويز، گيرمه وکيشه، گيره وکيشه، گيتلگيله،
گيله پياو، گيله گيل.

لاتولوت، لاتوله ويز، لاجلاج، لاره مله، لافوگه زاف، لامسه رلايي، لاولا،
لايه لايه، لايلايه، لچوليتو، لچولچل، لؤزه لؤزه، لؤقه لؤق، لووتبراو، لووتبه رز،
لووتخوار، لووتزل، لووتويزووت، لووتوپووت، لووته لا، لووره لوور،
لووسوپووس، له بله بان، له به ره نه وه، له تبه له ت، له تله ت، له تويه ت،
له توکوت، له رولاواز، له شبه بار، له شبه دؤشاو، له شسووک، له شگران،
له شقورس، له قولوق، له نجه ولار، له نگولور، له وچه له وچ، له وسه له وس،
ليتوبه بار.

ماتهمات، ماچوموچ، مارانگاز، ماريمارانخور، ماسيگر، ماسيگره،
ماشويرنج، مالانگه پ، مالاوايي، مالوحوال، مانگابه کهل، مانگه شه و،
مايه پوچ، متوموروو، مرخوهوور، مرخه مرخ، مريشکه به کپ، مپومووش،
مروهوور، مرقبه روه ر، مرمه مپ، مشتومال، مشتومپ، مشوهوور، مشه مش،
مقومتوق، مپان، ملشور، ملکه ج، مله وور، ملومووش، منجه منج،
مهرومالات، مه ره گيتر، مه لاخوره، موره له کن، موسيقاژهن، مونوگرژ،
موويه موو، مياوه مياو، ميرخوناو، ميريران، مينگه مينگ،
ميچکه ميچک، ميترده زمه.

ناخونه کخور، ناراسته وخو، نازوجياز، نازونووز، نازونياز، نافه کشتوپ،
نالنه نال، نانودوپر، نانوتف، نانومک، ناويه ناو، ناوکه پيز، ناووناتور،
نه ختويوخت، نه ديويدي، نه رموشل، نه رمونول، نه رمونيان، نه ره ديو،
نه ره نه پ، نفتونوي، نه کسوتير، نوزه دريژ، نيشتمانيه روه ر، نيره کور،
نيره کهر، نيره مووک، نيره ورج، نيتونيگا.

وتوويژ، ورته ورت، وردکه وپرتکه، وردوخاش، وردورد، وردوقوول،
ورده وال، ورده ورده، ورگدراو، وره وور، وره وور، وشکويرنگ، وشکه جو،
وشکه سؤفي، وه جاخروون، وه جاخکوتير، وه ره وهر، ويزوهوور، ويزه ويز،
وتلوسه رگه ردان، وتلوعه ودال،
هاتوچو، هاتوهووت، هاتها ت، هارتوهوورت، هاروهاج، هاره هار، هازه هاز،

هاژده و هوژده، هاشو هوش، هاشه و هووشه، هاوارو پۆرۆ، هاوارهاوار،
 هوشو گۆش، ههتا ههتا یه، ههراوزه نا، ههراوهوریا، ههراههرا،
 ههرجیویهرچی، ههرداو ههرد، ههردبه ههرد، ههرزانتالان، ههره شه و گوپه شه،
 ههره مه کی، ههژارونه دارا، ههژده ههژده، هه شبه سهه، هه لاهه لا،
 هه لوده رفهت، هه لومه رج، هه لله قومه لله ق، هه لهه له، هه له که سه ما،
 هه لسه که وت، هه له و په له، هه له وهر، هه وتوته قه لا، هه یه ونیه، هه چوپوچ،
 ههیزو پیز، ههیزو توانا.

ئه نجننه نجن، ئه شوکار، ئه سکو پرووسک.

یه کبال، یه که به یه ک، یه که تن، یه کدل، یه که دست، یه که زمان، یه که شه و یله،
 یه که یه ک، یه که یه که، یه که یه ک.

له کوتاییدا، ده لیم: که لێ له نووسه رانی کورد، نووسینه کانیان به خۆرای،
 به « ووشه ی لیکچوو، چهن پرسته یه کی لاهه کیی، راقه کردن »، قه به و
 فشو قۆل ده کهن، جا نه ووشه لیکچووانه، ههردووکیان کوردیی بن، وهک
 « کهوره و مهزن و زل »، یا ووشه یه کیان کوردیی و نهوی دیکه یان
 « فارسیی، عه ره بیی و تورکیی » بن، وهک « نه ندیشه و خه یال، وێژه و
 نه ده ب، شاعر و هۆنراوه و هه لبه ست »، هه یچ له باسه که مان ناگۆرێ.

9 / فرههنگ :

یه کتی له کاره گرنگه کانی هه موو نه ته وه یه کی زیندوو، به دانانی فرههنگی
 زمان ده سپێده کا. ههرد نه ته وه یه ک، چهن فرههنگی هه بی، هه تنده ش
 زمانه کی ده وه له مه نده ده بی. نه ته وه ی بی فرههنگ، به نه ته وه یه کی هه ژار و
 مردوو ده ژمێرێ. چونکه، فرههنگ به یه کتی له دینگه سه ره کییه کانی
 زمان و نه ته وه که داده نرێ. ههرد به هۆی فرههنگه وه ده توانرێ، هه مسو
 دیالیکت، به ش و لقه دیالیکته کانی زمان کۆکرتیه وه. له باخچه ی ههرد
 ناوجه یه کی دیاریکراو، چهن گولتیککی بۆنخۆش بچنرێ و چه پکه گولتیککی
 رازاوه ی زمانی لێ به سه رێ. ههرد به هۆی فرههنگه وه، خه رمانی ووشه ی
 کوردیی گرده کرتیه وه، ووشه و زاراوه ی میلی، له له نیتوچوون ده پارێزرێ.
 فرههنگ، زمان له « شێوانن، لاوازی، پوکانه وه، داته پین و مردن »
 ده پارێزێ، نه وه ی نوێ به ووشه ی کوردیی کۆن و نوێ پیده که یه نێ، زمانیان

دوله‌مه‌نده‌کا. هەر به هۆی فەرهنه‌نگه‌وه ده‌توانین، له وشه و زاراوه‌ی دیالیکته جیاوازه‌کانی، زمانی کوردیی و زمانه‌کانی بیانیی، نه‌ته‌وه‌کانی جیهان بکه‌ین. هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی « وشیار، پێشکه‌وتوو، خاوه‌ن‌توانا و ده‌سه‌لات »، هەر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌ورۆ، هه‌ولتیکێ زۆریان داوه، تا چه‌ندین فەرهنه‌نگی جوّریه‌جوّریان نووسیوه. گومانێ تیدا نییه، گهلانی جیهان، بایه‌خیتکی یه‌ک‌جار مه‌زنیان به‌ نووسینی فەرهنه‌نگ داوه. بۆیه، (زمانه‌ زیندوو‌ه‌کان، ژماره‌ی فەرهنه‌نگه‌کانیان گه‌یشتۆته «1500، فەرهنه‌نگ.) «6,63»

به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی، چه‌ن جوّره‌ فەرهنه‌نگت هه‌یه :

1. فەرهنه‌نگی زمانی نه‌ته‌وه‌یی: ئەم جوّره‌ فەرهنه‌نگه، به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی دا‌ده‌نرێ، له‌ نیوان دیالیکت و به‌ش و لقه‌دیالیکته‌کانی زمانتیکدا ده‌نووسرێ. وه‌ک فەرهنه‌نگی کوردیی - کوردیی، به‌ هەر دوو به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خوراوو و هه‌ورامانیی.

2. فەرهنه‌نگی زمانی نه‌ته‌وه‌یی - بیانیی: ئەم جوّریان، به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌سه‌پێده‌کا و به‌رانبه‌ره‌که‌ی یه‌کی له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌کانی جیهان ده‌بێ. وه‌ک فەرهنه‌نگی کوردیی - ڕووسی.

3. فەرهنه‌نگی بیانیی - نه‌ته‌وه‌یی: ئەم جوّره‌شیان، به‌ پێچه‌وانه‌ی هەر دوو جوّره‌که‌ی پێشوو، به‌ یه‌کتێ له‌ زمانه‌ بیانییه‌کان ده‌نووسرێ و به‌رانبه‌ریشی واتاکانی به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی تو‌مارده‌کری، وه‌ک « ئینگلیزی - کوردیی ». به‌ داخه‌وه، گه‌ر به‌راوردێ له‌ نیوان نه‌ته‌وه‌ی کورد و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی جیهاندا بکه‌ین، ده‌بینین: کورد به‌ هۆی گه‌لتی هۆی « نه‌ته‌وه‌یی، ڕامیاری، ئایینی، زمانه‌وانیی، که‌لتووری » یه‌وه، له‌ بواری فەرهنه‌نگداناندا، زۆر دواکه‌وتوو. ڕۆله‌کانی کورد، زۆر دره‌نگ بیریان له‌ فەرهنه‌نگنووسین گه‌ردۆته‌وه، زۆر دره‌نگیش، ده‌سیان به‌و کاره‌ کردوو.

کورد، له‌ هەر سێ جوّره‌ فەرهنه‌نگه‌که، ژماره‌یه‌کی زۆر که‌می هه‌یه. به‌لام، ئه‌و فەرهنه‌نگانه‌ی هه‌شن، زۆریه‌یان له‌و فەرهنه‌نگانه‌ن، که‌ له‌ زمانتیکیی بیانییه‌وه‌ بۆ کوردیی نووسراون. زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆریشیان، « ڕۆژه‌لاتناس، گه‌ڕۆک و شاره‌زا بیانییه‌کان » بۆیان نووسیون. نه‌گینا، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا،

گەر ئەوان نەبوونایە، کورد نەک هەر نەیزانیوه، فەرھەنگ بنووستی، بەلکوو هەر بیریشی لێ نەکردۆتەو! لەو سەردەمە تاریکونووتەکانەدا، کە کورد خەریکی راوی یەکدی بوون، بیرتکیان لە زمانەکی خۆیان نەکردۆتەو، زمانی کوردیی بە تەوایی پشگوتیخواوە، ئەو کادێرە بیانییانە، باسکیان لێ هەلمالیوه، کون و قوژینی گوند و شارۆچکەکانی کوردستان گەراون، سەرما و گەرما یەکی زۆریان چیشستووه، هیندئ جاریش، تووشی «ناخۆشیی، پرووتکردنەو، ئازار، گرتن و کوشتن» یش بوون. بەلام، هەر کۆلیان نەداوه، تا دەنکەدەنکە، وەک دانەى مرواریی، ووشەى پەتیی و پەسەنى شیرینی کوردییان بۆ هەلگرتووینەتەو. پاشان، لیتکۆلینەو ی ورد و قوولیان لە سەر کردوون، بەپیتی باوەری ئەو سەردەمەیان، لیتکیاندا نەتەو و پۆلتینیان کردوون. دواتریش، چەن فەرھەنگتکیان، وەک یادگارتکی دێرین و بە نرخ، بۆ بەجێهێشتووین. پاشان، ئەو کارانەى ئەوان، وەک بنچینەیک، لە لایەن شارەزا و زانایانی کوردەو قۆزراوەتەو. ئەوانیش، وردە وردە، لە بەر پۆشنایی ئەو کارانەدا، خەریکی لیتکۆلینەو و فەرھەنگدانان بوون. بۆیە، هەزاران سلاو لە گیانی پاکیان بێ، هەزاران جار، مالیان ئاوەدان و کوپیان بە زاوا بێ.

گەر فەرھەنگدانان، بۆ نەتەوکانی جیھان، کارتکی ئاسانبێ، ئەوا بۆ کورد، بە کارتکی یەكجار گران دادەنرێ. چونکە :

یەكەم : کورد دەولەتتیکى نەتەوایی نییە. لەبەرئەو، خاوەنى دەزگەى کەلتووری و ئەکادیمیى خۆى نییە. بۆیە، لەو بوارەدا ناتوانێ، هەم کادێری ئەکادیمیى پێگە یەنێ، هەم بۆدجەیکى باشى بۆ تەرخانکا، تا ئەو کارانە وەک پتویست، بە ئەنجامگە یەنێ.

دووم : زمانی کوردیی، لە چەن « دیالیکت، بەش و لقە دیالیکت » یکی جیاواز پێکھاتووه. ئەم دابەشیوونە، گرفتتیکى زۆرى بۆ زمانەکەمان و پەسپۆرەکان دروسکردووه. لەبەرئەو، گەر فەرھەنگت بۆ هەموو دیالیکتەکانى زمانی کوردیی دا بنرێ، ئەوا بە کارتکی زۆر سەخت و قوورس دادەنرێ. لەوانەیک، فەرھەنگدانان، بۆ یەکتى لە دیالیکتەکانى زمانی کوردیی، کارتکی گەلێ ئاسانترین.

سیتیهم : له ماویه کی کهمدا ناتوانی، نهو کارانه جیبه جیتگری. به لکوو، پتیوستی به ماویه کی درتیه هیه. لهم کاته شدا، نهو توانایه مان نییه. چوارهم : له بواری زمانه وانیدا، شارهزا و پسپوری زمانزان و زمانناسمان، زور کهمه و به په نجهی دهس دهژمیررتین. نهوانه شی ههن، هیتندیکیان چهن کادیتیکی ته مه لهن، له ناستی نه رکه نه ته وهیی و لیتپرسینه وه که دا نین. هیتندیکی دیکه یان، وازیان له تهرخانی تاییه تیی خویان هیتناوه، خهریکی کاریکی دیکهن. هیتندیکی دیکه شیان، سه ری خویان بهو کاروه نایه شیتن، چونکه که لکی نییه!

نهم کاره گه وره یه ش، پتیوستی به کومه لئی شارهزا و زانای زمانی کوردیی، له هه موو پارچه کانی کوردستان هیه، بو نه وهی هه موو پیکه وه کارکه ن، هاوکاری له گه ل یه کدیدا بکه ن. به لام، به داخه وه، نهو شاره زایانه ی هه شمان، نه وه نین، پشتیان پی به سین، چونکه، له نیتو خویاندا کوک و ته با نین. گیانی هاوکاریان تیدا نییه، دهسی یارمه تیی بو یه کدی درتیه ناکهن. ههر کهس خوی به ماموستا و زانا ده ناسی، کاری کهسی دیکه یان لا په سه ن نییه. له بهر نه وه، نهک ههر فره هه نگتی، بو هه موو دیالیکته کانی زمانی کوردیی، کاریکی زور گرانه، به لکوو ته نانه ت، فره هه نگتی بو یه کتی له دیالیکته دیار بکراوه کانیش، به کاریکی سهخت دهژمیررتی.

له گه ل نه وه شدا و تا نه وره، گه لئی فره هه نگ و فره هه نگوک، به شتیه ی سامیلکه و په رتووک، یا له پاشکووی به ره مه کانیا نندا، له لایهن هیتندی کوردستانی کورده وه بلاو کراونه ته وه. ههروه ها، هیتندی له شاره زایانی کوردیش، لهو بواره دا کاریان کردوه. به لام، نهو فره هه نگانه، هیچیان فره هه نگی کوردیی - کوردیی نه بوون، به لکوو، فره هه نگیکی تیکه لاوی کوردیی و یه کتی له زمانه کانی دیکه ی بیانیی بوون. چونکه، فره هه نگی کوردیی نه وه یه، له کوردیی هه بو زمانیکی دیکه بنووسرتی. به لام، نهو فره هه نگانه ی له زمانیکی دیکه وه، بو کوردیی نووسراون، پتر له سه ره فره هه نگی نهو زمانه دهژمیررتین. وهک: فره هه نگی «عه ره بیی - کوردیی، فارسسی - کوردیی، رووسی - کوردیی و ...». نيمه ی کورد، له چاو زمانه کانی دیکه دا، فره هه نگمان که مه.

دەبىي، ئەو ھەش بزانين، ھەر چەندە، لە سالى « 1683/1682 » زدا، ھۆنەرى گەورەى كورد « ئەحمەدى خانىيى »، يەكەم فەرھەنگى، بە زمانى كوردىي و بە ھەشەدىالتيكتى كرمانجىي ژووروو داناوھ. بەلام، ئەو فەرھەنگە، جگە لەو ھى چى دىكەى بە دوادا نەھات، وەك فەرھەنگىكى عەرەبىي تەماشادە كرىي. چونكە، لە عەرەبىيەو ھە بۆ كوردىي نووسراوھ. ھەرودھا، يەكەم كەسى فەرھەنگى « كوردىي - كوردىي » دانابى، بە سەر كەوتوويى، كارەكانى خۆي بە ئەنجام گەياندىي، فەرھەنگەكەى مامۆستا « شىخ محەمەدى خال »، لە سالى « 1960 ز » دا بوو، كە سى بەرگى لە فەرھەنگە تايبەتتەيەكەى خۆي، لە ژىر ناوئىشانى « فەرھەنگى خال » دا چاپ كر دووھ.

جگە لەو فەرھەنگانەى تا سالى « 1975 »، لە بەرھەمەكەى د. « ئەو پەرھەنگەى حاجى مەرف » دا ناويان نەھاتووھ، وەك « قاموسى زمانى كوردى - عەبدولپەرھەنگەى زەبىحى و ھەنبا نەبۆرىنەى - ھەزار ... تاد » تا ئىستە، چ لە كوردستان و چ لە ھەندەران، چ لە لاين كورد خۆي، چ لە لاين شارەزايانى بيانييەوھ، نزيكەى سەد فەرھەنگ و فەرھەنگۆكى كوردىي بلاكر اوھتوھ.

ھەر چەندە، ئەم فەرھەنگانە، وەك گوتمان: لە لاينەكەوھ لە چاو فەرھەنگى نەتوھەكانى دىكەدا، زۆر كەمە. لە لاينەكى دىكەشەوھ، (زۆرىي زۆرى ئەم فەرھەنگانە، لە بەر گەلىك ھۆي ئاشكرا، لە سەر شىوھ و رىنگەيەكى زانستىي دانەنراون، لە گەل ئەو ھەشدا بە نىسبەت كارى فەرھەنگنووسىي كوردىيەوھ، چەن ھەنگاوئىكى گەورە نراوھ و ژمارەيەك فەرھەنگى سەر كەوتوومان ھەيە. « 91، 70 »

لێرەدا، بە پىوستى دەزانم، ناوى ھىندى لەو فەرھەنگۆك و فەرھەنگانەى دەسمانكەوتوون، رىزكەين، كە « پىسپۆر، شارەزا، رۆژھەلاتناسەكانى كورد و بيانييى » نووسىويانن. ئەم فەرھەنگانە، لە چەن سەرچاوھەيەكى جياوازوھ كۆكر اوھتوھ. لێرەدا، بە پىي مېژوويى بىلابوونەوھيان، ھىندىكيان بە كورتىي، لى پەنجەر مېترىاندەكەين، تا خوتنەرى ھىژا بزانن، مېژوويى فەرھەنگنووسى كوردىي لە كەيەوھ دەسپىت كر دووھ و كام فەرھەنگ لە دوای

- کام فەرھەنگە گەوہ هاتووہ، بۆ ئەوہی، زنجیرە ی میترووی فەرھەنگنوسویی کوردیی، بە شێوہ یەکی پیکویتی ک پوونکەینەوہ :
1. ئەحمەدی خانیی، نەو بە هار - 1682/1683 ز .
 2. یوسف زیائەدین پاشا خالیدی ئەلمەقەدسیی - ئەلمەخزومی، ئەلھەدییہ ئەلمەمیدییہ فی ئەللوغە ئەلکوردییہ، ئەستەنبول، 1310ھ - 1893م .
 3. شیخ ماری نۆدی، ئەحمەدی، سلیمانیی - 1895 .
 4. ئی. ئا. ئوریلییی، فەرھەنگی کوردیی - رووسی، 1920 .
 5. جەلادەت عالی بەدرخان، فەرھەنگۆک، گۆفاری «ھاوار»، شام .
 6. خەبەرناما ژ زمانی فەلەیی - کورمانجیی، رەوان، یەریقان، 1933 .
 7. شاکیر فەتاح، فەرھەنگۆک، ئینگلیزیی - کوردیی و کوردیی - ئینگلیزیی، رەواندوز، 1934 .
 8. خەبەرناما تیرمینۆلۆجی یێ فەلەیی - کورمانجیی، یەریقان، 1935 .
 9. عەبدوللا زێوەر - 1941 .
 10. گیوی موکریانی، «رەبەر»، عەرەبیی و کوردیی، هەولێر، 1950 .
 11. گیوی موکریانی، «کۆلکەزێرینە»، کوردیی - فارسیی - عەرەبیی - فەرەنسیی - ئینگلیزیی، ج 1، 1955، ج 2، 1966 .
 12. فەرھەنگی کوردیی - مراد ئاوەرەنگ «کوردیی - فارسیی» .
 13. عیززەدین مەلا مستەفا، فەرھەنگۆک بەغدا، 1955 .
 14. فەرھەنگی مەردۆخ، تاران، 1956. کوردیی - فارسیی - عەرەبیی .
 15. سەمەندیی سیا بەند، ئارامیی چاچان، خەبەرناما ئەرمەنیی - کوردیی، یەریقان، 1957 .
 16. ئی. ئۆ. فاریزۆف، فەرھەنگی رووسی - کوردیی، مۆسکۆ، 1957 .
 17. ج. خ. باکاییتف، فەرھەنگی کوردیی - رووسی، مۆسکۆ، 1957 .
 18. فەرھەنگی خال، ب 1 - 1959-1960، ب 2 - 1964، ب 3 - 1976 .
 19. نەقابە ی م. سولەیمانیی، فەرھەنگۆکی «زاراوەی زانستی» 1960 .
 20. ق. کوردۆبیٹف، فەرھەنگی کوردیی - رووسی، مۆسکۆ، 1960 .
 21. جەمال نەبەز، هەندیک زاراوەی زانستی، سلیمانی، 1960 .
 22. جەمال نەبەز، فەرھەنگۆکی زانستی، هەولێر، 1960-1961 .

23. گیوی موکریانی، «مه‌آباد» کوردیی و عه‌ره‌بییه، هه‌ولتیر، 1961.
24. جگه‌رخوتن، فره‌ه‌نگا کوردیی، ب 1 - 2، به‌غدا، 1962.
25. عه‌لادین سه‌جادی، کوردیی - عه‌ره‌بییه - فارسیی، به‌غدا، 1963.
26. موسا عه‌نته‌ر، فره‌ه‌نگا کوردیی - ترکی، استانبول، 1967.
27. م. اوره‌نگ، فره‌نگ کردی، تهران، 1968.
28. مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس، «دوو پشته»، فره‌ه‌نگیتکی عه‌ره‌بییه و کوردیی به‌هه‌لبه‌ست، به‌غدا، 1970.
29. عه‌بدولقادر به‌رزنجیی، فره‌ه‌نگی زانیاری، سلیمانیی، 1971.
30. لیژنه‌یه‌کی تایبه‌تیی له‌ زانا و کوردیی زانی به‌ توانا، فره‌ه‌نگۆکی زاراوی پارێزگای سلیمانیی، عه‌ره‌بییه - کوردیی، 1971.
31. معروف قه‌ره‌داغی، فره‌ه‌نگی کشتوکال، ب 1 - 2، به‌غدا، 1972 - 1973.
32. به‌رتیوه‌به‌رتیی گشتیی خوتندنی کوردیی، فره‌ه‌نگی کوردیی - عه‌ره‌بییه، گۆفاری «په‌روه‌ده و زانست»، ژماره 4، به‌غدا، 1972.
33. که‌مال جه‌لال غه‌ریب، فره‌ه‌نگی زانیاری، عه‌ره‌بییه - کوردیی، ب 1 - 2، سلیمانیی، 1974.
34. که‌مال جه‌لال غه‌ریب، ئه‌لقاموس ئه‌لعلمی، عه‌ره‌بییه - کوردیی، به‌شی یه‌که‌م، 1974.
35. به‌رتیوه‌به‌رتیی گشتیی خوتندنی کوردیی، فره‌ه‌نگی کوردیی - عه‌ره‌بییه، گۆفاری «په‌روه‌ده و زانست»، ژماره 7 - 8، به‌غدا، 1974.
36. زاراوی کارگیتیری، دانان و لیدوانی ئه‌نجوومه‌نی کۆر، پیشه‌کیی و رێکخستنی د. که‌مال مه‌زه‌هر، به‌غدا، 193 - 1974.
37. زاراوی هه‌مه‌چه‌شنه، دانان و لیدوانی ئه‌نجوومه‌نی کۆر و لیژنه‌کانی، پیشه‌کیی و رێکخستنی د. ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف، به‌غدا، 1974.
38. لیسته‌ی چواره‌می زاراوه‌کانی کۆر، دانان و لیدوانی ئه‌نجوومه‌نی کۆر و لیژنه‌کانی، پیشه‌کیی و رێکخستنی د. ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف، 1974.
39. محمه‌د ئه‌مینیی میسری سه‌بیدیان،، کردی - فارسی - عه‌ره‌بییه.

40. فرهنگى « ئهلقاموس ئهلعهسرى »، كوردىيى - عهرهبيىيى، عهلى سهدىق گۆرانى.
41. ئهستيره گهشه، كوردىيى - عهرهبيىيى، فازيل نيزامهدين، 1977.
42. عهبدورهحمانى زهبيتىحى، قاموسى زىانى كوردى، ب 1، 1977. ب 2، 1978.
43. فرهنگى لهك و لور، حمدى نيزهدهناه، 1978.
44. كهمال جهلال غهريب، ئهلقاموس ئهلعلمى، ئينگليزىيى - كوردىيى، بهشى دووه، 1979.
45. فرهنگى فارسىيى - كوردىيى، شوكتلاي بابان، 1361.
46. ههزار، ههنبانهبۆزىنه، فرهنگ كوردى - فارسى، چاپى يهكهه، سروش، تهران، 1369.
47. كهمال جهلال غهريب، ئهلقاموس ئهلعلمى، عهرهبيىيى - ئينگليزىيى - كوردىيى، بهشى ستييهه، 1983.
48. ق. كوردۆيىش، ز. يوسف، فرهنگى كوردى - رووسى « سۆرانى »، دهزگاي چاپهههنى « زمانى رووسى » مۆسكۆ، 1983.
49. فرهنگى ئارى، كوردىيى - كوردىيى - عهرهبيىيى، سايبير حهمههه و عهلى عهبدوللا گردهازهبانىيى، بهشى يهكهه، 1984.
50. فرهنگى نۆبهره « ئهلباكوره »، عهرهبيىيى - كوردىيى، بهشى يهكهه، گيوموكريانىيى، 1984.
51. فرهنگى گهنجينه، عهرهبيىيى - كوردىيى، عهلى عهبدوللا، 1988.
52. فرهنگى كوردىيى - ئينگليزىيى، شهوكههه ئيسماعيل حهسههه، 1989.
53. فرهنگى كاروانى، فارسىيى - كوردىيى، ئهبو بهكر رهشيد، 1993.
54. فرهنگى زيوار، جهمال عهبدول، 1996.
55. فرهنگى شهوكار، جهمال عهبدول، 1998.
- ئهو فرهنگى و فرهنگىگۆكانهه زمانزان و رۆژههلاته بيانىيهكانيش نووسياويانه، ئهمانهه :
56. ماورىتۆ گارزۆنى 1787. ئيتالىيى - كوردىيى.

57. پ.س. پالاس، فەرھەنگی بەراوردیی ھەموو زمان و شێوەکان، پیترسبورگ، 1787.

58. کلودیۆس جیمس ریچ، 1836-1837.

59. پیتوەر لیترخ، 1856-1857-1858. کوردیی «کرمانجیی ژووروو»

- ڕووسی، کوردیی «زاڤا» - ڕووسی.

60. سامۆل رھیا، 1872، فەرھەنگۆکی کوردیی - ئینگلیزی.

61. ئەلیکساندەر ژابا، 1879. کوردیی - فرەنسی.

62. ئەلبیرت سۆسین، 1887-1890، فەرھەنگۆکی کوردیی - ئەلمانی.

63. س. ئا. یەگیزارۆف، 1891. کوردیی - ڕووسی و ڕووسی - کوردیی.

64. میتجەر سۆن، لەندن - 1913، بەغدا - 1919. ئینگلیزی - کوردیی.

65. باسیل نیکیتین، ورمی - 1916. فەرھەنگۆکی ڕووسی - کوردیی.

66. ئاغا پیتروۆس، بەغدا - 1920. ئاسووری - کوردیی و یەزیدی.

67. ر. ف. جاردین، بەغدا - 1922. کوردیی - ئینگلیزی.

68. جویس بلاو، پاریس - 1965. کوردیی - فرەنسی - ئینگلیزی.

69. توفیق وەھبی، نیویۆرک - 1965. کوردیی - ئینگلیزی.

70. توفیق وەھبی و ئەدمۆنس، لەندن - 1966. کوردیی - ئینگلیزی.

71. ئەرنیست مەکاریۆس، ئەمیریکا، 1967. کوردیی - ئینگلیزی.

72. فەرھەنگی ژەنەرالی - ئوڤۆدتۆبابا.

ھەروەھا، کۆمەڵتی فەرھەنگی دیکەش ھەن، چ لە کوردستان و چ لە

ھەندەران، لە لایەن نووسەر و شارەزایانی زمانی کوردییەو چاپکراون.

لیتەردا نەمانتوانی، لەو پتر درێژە بەم باسە بەدەین، ئەو فەرھەنگانەی لە

دوای سالیەکانی ھەرھەسی «1975» ھو، ھێندێ لە خۆتندکار و

پەنابەرەکانی کورد، لە ھەرھەوی وولات، بە گەلی زمانی نەتەوەکانی

جێھان دایانناو، گەلیکن. بەلام، زۆرەیان لە جوۆری فەرھەنگی بیانیی -

کوردین.

لە کۆتایی ئەم باسەدا دەلیم: ھەر چەندە، کورد زۆر درەنگ، دەسی بە

فەرھەنگادانان کردوو. بەلام، گومانی تیدا نییە، ھەموو ئەو فەرھەنگۆک

و فەرھەنگانەی ھەشن، چ لە کوردییەو بو زمانە بیانییەکانی دیکە بێ، یا

له زمانه بیانیه‌کانهوه بو زمانی کوردیی بی، بی هه‌له نین. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، زۆر گرنگ نییه و ده‌بی، ده‌سی ریزیان لی بنری. به‌لام، هیشتا بایی هینده نین، تینوتیی «خوتنده‌وارانی کورد، لیکۆله‌ر و توپۆره بیانیه‌کان» بشکیتین. بۆیه، له‌و بواره‌دا ده‌بی، شاره‌زیان و کادیره نه‌کادیمییه‌کانی کورد، چاکی چالاکی لی هه‌لکه‌ن، به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ رازه‌ی زمانه‌که‌ی خویان بکه‌ن، نه‌و نامانجه‌ مه‌زنه‌ پیرۆزه‌ی، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مان به‌دیبتین. هه‌ر چی چۆنیتی، ئیمه‌ی کورد، نه‌و تۆزه‌ فهره‌نگ و فهره‌نگۆکه‌مان هه‌یه، به‌لام، کورد پتیوستی به‌ پتر و پتریش هه‌یه.

ئه‌ز پیموایه، هه‌نگاوی یه‌که‌م ده‌بی، له‌ فهره‌نگه‌ کۆنه‌کانه‌وه‌ به‌هاوێژین. هه‌موو نه‌و فهره‌نگۆک و فهره‌نگانه‌ی، چ له‌ لایه‌ن دۆسته‌ پسه‌پۆره بیانیه‌کانی کورد و چ له‌ لایه‌ن شاره‌زا و فهره‌نگناسه‌کانی کورد خۆیه‌وه، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا نه‌و پۆ، له‌ سه‌ر زمانی کوردیی دانراون، پتیوسته، وه‌ک گه‌نجینه‌یه‌کی به‌ نرخ و له‌بن نه‌هاتووی زمانه‌وانیی کوردیی لیتیان پروانین و هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌لدا بکه‌ین. شاره‌زیانی نه‌و بواره‌ ده‌توانن، ده‌سیکیان پێدا بێن، به‌ ته‌واوی بژاریانکه‌ن، سه‌رله‌نوێ له‌ سه‌ر ریتیازیکی زانستانه ریتیانه‌وه. پاشان، که‌لکیان لی وه‌رگرن.

له‌ هه‌نگاوی دووه‌میشدا، پتیوسته، پسه‌پۆر و شاره‌زیانی زمانی کوردیی، گرنگیه‌کی ته‌واو، به‌ فهره‌نگ به‌ن، به‌ تایبه‌تی فهره‌نگیکی زمانه‌وانیی «کوردیی - کوردیی»، له‌ هه‌ر چوار دیالیکته‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی کوردیی دانین. هه‌روه‌ها ده‌بی، بایه‌ختیکی زۆر، به‌ جۆره‌کانی فهره‌نگی «ئینسکلوتیدی و فیلولۆژی» به‌ن. زمانزان و زمانناسه‌کانی کورد، به‌ په‌رۆشه‌وه‌ له‌و بواره‌دا کاریکه‌ن.

پاشتروایه، سه‌ره‌تا کۆمیتیه‌یه‌کی زمانه‌وانیی و فهره‌نگدانان دامه‌زریتن، وه‌ک هه‌نگاوی یه‌که‌م، هه‌موو نه‌و فهره‌نگانه‌ی تا نه‌و پۆ نووسراون، گۆکرتنه‌وه. پاشان نه‌و کۆمیتیه‌یه، به‌ هه‌موو نه‌و فهره‌نگانه‌دا بچنه‌وه، به‌راوردی ریتیانه‌کان، به‌ ته‌واوی شه‌نۆکه‌ویانکه‌ن و له‌ بێژنکیانده‌ن، هه‌موو سه‌رکۆزه‌ری هه‌له‌ و ناراستیه‌کانیان توپه‌ن. ئینجا، له‌ به‌ر رۆشنایی میتۆدیکی زانستانه‌دا، سه‌رله‌نوێ ریتیانه‌وه، که‌لکیان لی وه‌رگرن،

فەرھەنگیتکی گەورەى نوێى كوردیى دانیتن، وەك « مەنجە » ی عەرەبىی وایە، جینگەى زۆرەى زۆرى ووشە كوردییهكانى تێدا بکرتەوه.

10/ رانـاو :

هیندی جار، زۆرەى كورده نهشارەزاكانى زمانى كوردیى و هیندی له خوتندهوارانىش، لیتیان تیکدهچن، جیاوازی له نیوان « پیشگر و پاشگر » و راناوهكاندا ناکەن. ئەمەش، پتر بۆ ئەوه دەگەریتەوه، زۆر بایەخ به زمان و ریزمانى كوردیى نادن. ئەوهى گومانى تێدا نییه، « پیشگر و پاشگر » و « راناو »، دوو باس و بابەتى جیاوازن. هیچ جۆره پتوهندیى و تیکه لاوییهکیان نییه. لەبەر ئەوه دەبێ، له یەكدییان جیاکەینەوه.

پیشگر و پاشگر: له چەن بەشیتکی پچکۆله پتیکهاتوون، خویان به تەنیا هیچ جۆره واتایەك نابەخشن. بەلام، له پیتش و پاشى هیندی ووشەوه دین، تیکه یشتنتیکى نوێ به واتای ئەو ووشانه دەبەخشن. وەك: (قرژال - قرژ + ئال. فیشال - فیش + ئال. بهاران - بهار + ئان. بەیانان - بەیان + ئان. سوتاو - سوت + ئاو. خوړاو - خوړ + ئاو. قوړاوی - قوړ + ئاوی. خوتناوی - خوتن + ئاوی. تینواپه تی - تینو + ئاپه تی. تینویتی - تینو + یتی. برسیتی - برسی + یتی. دەسک - دەس + ئک. نهوسن - نهوس + ئن. بالنده - بال + ئنده. درنده - در + ئنده. سەرۆک - سەر + ئۆک. بارۆکه - بار + ئۆکه، جندۆکه - جند + ئۆکه. میتوولکه - میت + ئوولکه. میتروولکه - میتروو + ئوولکه. میتشووله - میتش + ئووله. میترووله - میتروو + ئووله. دارهکه - دار + ئەکه. شوانهکه - شوان + ئەکه. ووردیلانە - وورد + ئیلانە. خنجیلانە - خنج + ئیلانە. خوتندن + ئەوه. سورانهوه - سوران + ئەوه. کویه له - کویه + له. گۆزه له - گۆزه + له. کورگه له - کورپ + گه له. گاکه له - گا + گه له. بەرده لان - بەرد + ه لان. ئەحمه دیله - ئەحمه د + یله. قولنگ - قول + نگ. بێژنگ - بێژ + نگ. براینه - برا + یینه. خزمینه - خزم + یینه.) « 50، 16، 52 »

یا وەك پیشگرهكانى: هەلفرى - هەل + فرى. هەلسا - هەل + سا. هەللوشین - هەل + لوشین. داتاشین - دا + تاشین. داهیشتن - دا + هیشتن. دانیشتن - دا + نیشتن. داهینان - دا + هینان. رۆکردن - رۆ +

کردن. پړوان - پړو + نان. راگوټزان - را + گوټزان. راگردن - را + گردن. بهلام «راناو»: له چمن ووشه يه کي ديار يکراو پټکه ساتووه، له بري ناوې به کار دي، نيدی ناوه که، که سي يه کهم يا دووهم بي، تاک يا کوټي، هيچ له باسه که ناگوټي. له زماني کورديدا، سټ جوړ راناوي سهره کيمان هه يه: يه کهم: راناوي که سي - نهمه ش ديسانوه دوو جوړه:

1. نهلکاو: «سهره خو، جيا، مهند «يشی پټ ده لټين. بو که سي يه کهم، دووهم و سټيهم، تاک و کوکه ي نهمانه به کار دي ترين: «من، نټمه، تو، نټوه، نهو، نهوان». نهم جوړه، به شټوه يه کي گشتي، له سهره تاي رسته دا دي. به شټوه يه کي سهره خو دهنوسرتين، پټوه ندي ي به کرداره وه نييه.

2. لکاو: «پټوه نوساو، به سراو، چالاک «يشی پټ ده لټيم. وهک: «م، مان، ين، ت، تان، يان، ي، ئ، يت، ن). نهم جوړه شيان، به شټوه يه کي گشتي، له کوتايي رسته کورته کاندا دټين. له گه ل ناو و کرداره کاندا پټکه وه دهنوسرتين و پټوه ندي شيان به کرداره کانه وه هه يه.

له وه ده چټي، هټندي نووسر هبن، جياوازي له نټوان زماني ناخافتن و نووسين، زماني نووسين و ديالکته کاندا نه کهن. له بهر نه وه، نهم بوچوونه، له دابه شکر دني راناوه کانيشدا رهنگياندا ته وه. بو نمونه: «ليزه ي رټزmani کوټي زانباري کورد «به م شټوه يه ي خواره وه، راناوه کانيان دابه شکر دووه:

ا - بو که سي يه کهم:

1. تاک: من، نهز، نهم، م.

2. کوټ: نټمه، نهمه، نهم، مه.

ب - بو که سي دووهم:

1. تاک: تو، نه تو، نه توو، توو، ته.

2. کوټ: نټوه، نهنگو، نهوه، ههوه، هوين، هنگ، وه.

ج - بو که سي سټيهم:

1. تاک: نهو، نهوي، وي، وي، نهوي.

2. کوټ: نهوان، ولن، نانا، نهو، وا. «107، 124-125»

به لاي منه وه، ته نيا نهم راناوانه، «من، نټمه، تو، نټوه، نهو، نهوان» به راناوي سهره خو داده نټيم، چونکه:

یه کهم : ئەو راناوانه هه‌موو یهک واتایان هه‌یه و بۆ یهک کهس به کار دیتن. به‌لام، به‌پیتی دیالیکته‌کان ده‌گۆزین.

دووه‌م : ئیمه باسی زمانی یه‌کگرتوی کوردیی و نووسین ده‌که‌ین، باسی دیالیکته‌کان ناکه‌ین، له‌ ناوچه جیا‌جیا‌کانی کوردستان، به‌و راناوانه ده‌لتین چی؟ له‌ نووسیندا ده‌بی، هه‌موو وه‌ک یه‌ک و به‌ یه‌ک رهنگ بنووسین، به‌لام، له‌ ناخافتندا، هه‌ر کوردی نازاده، چۆن قسه‌ده‌کا و کام سینۆنیمی راناوه‌کان به‌کار دیتن. جا گه‌ر وا نه‌که‌ین، تا کوردی مابن، یه‌ک زمانی یه‌کگرتوی نووسین پتیک نایه‌.

ئەو دیالیکتانه له‌ هه‌موو زمانیکدا هه‌ن، به‌لام، هه‌یج نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌و شتیه‌یه، راناوه‌کانی دیاری ناکا، به‌لکوو، بۆ هه‌ر جوۆرتیک و بۆ هه‌ر که‌سیک، یه‌ک جوۆره راناوی یه‌کگرتوی دیاریکراو هه‌یه‌.

له‌ رینووسی کۆنی کوردیدا، نووسه‌ره‌کاتمان راناوه‌کانیان به‌ ناوه‌که‌انه‌وه نه‌ده‌نووسان. هه‌ر چه‌نده، تا ئیسته‌ش، هه‌یندی نووسه‌ر هه‌ر له‌ سه‌ر ئەو شتیه‌یه کۆنه‌ ده‌رۆن، به‌ تایبه‌تیی کاتێ راناو له‌ شتیه‌ی کۆدا به‌کار دیتن. به‌لام، له‌ راستیدا، ئەو شتیه‌ نووسینه‌ نه‌ راسته‌ و نه‌ جوانیشه. به‌لکوو، هه‌موو راناوه‌ لکاوه‌کان ده‌بی، به‌پیتی ناوه‌کانی خۆیان پتیکه‌وه بنووسین. بۆ نمونه‌ : « ماله‌که‌م، کۆلانه‌که‌م، گه‌ره‌که‌که‌م. شاره‌که‌مان، ناوچه‌که‌مان، هه‌ریمه‌که‌مان. گه‌یشتین، رۆیشتین، چووین. خاکه‌که‌ت، وولاته‌که‌ت، نیشتمانه‌که‌ت. چوویت، هاتیت، نووسیت. گه‌له‌که‌تان، نه‌ته‌وه‌که‌تان، ده‌وله‌ته‌که‌تان. یاره‌که‌یان، دۆسته‌که‌یان، دراوسێکه‌یان. گیانه‌که‌ی، چاوه‌که‌ی، گوته‌که‌ی. ده‌په‌یتقی، ده‌نووسی، ده‌چرێ. ده‌سووتین، ده‌گیرین، ده‌کوژین... تاد) نه‌ک (ماله‌که‌م، کۆلانه‌که‌م، گه‌ره‌که‌که‌م. شاره‌که‌مان، ناوچه‌که‌مان، هه‌ریمه‌که‌مان. گه‌یشتین، رۆیشتین، چووین. خاکه‌که‌ت، وولاته‌که‌ت، نیشتمانه‌که‌ت. چوویت، هاتیت، نووسیت. گه‌له‌که‌تان، نه‌ته‌وه‌که‌تان، ده‌وله‌ته‌که‌تان. یاره‌که‌یان، دۆسته‌که‌یان، دراوسێکه‌یان. ... تاد ».

دووه‌م : راناوی خۆیی یا هاوه‌به‌ش : وه‌ک : « خۆم، خۆمان، خۆت، خۆتان، خۆی، خۆیان) ئەم راناوانه‌ش، هه‌یندی جار له‌ سه‌ره‌تای رسته‌وه، دوا‌ی

پاره‌ی یه‌که‌م - نامرازی مؤرفۆلۆژی :

1. نامرازی بانگکردن: (ئه‌ی، هۆ، هتی، یا، ۆ، ه، ئ) «3.9» له‌ زمانی کوردیدا، «هتی» پتر به‌کار دیتێری وه‌ک له‌ «هتی» .
ئه‌ی گه‌لی کوردی قاره‌مان! هۆ کاکه‌ی شوان! هتی نازه‌نین. هتی خه‌جتی.
هتی دایه‌. یا پیتغه‌مبه‌ر هاوار. کوردۆ وه‌ره‌. عه‌زۆ بپۆ. کوپه‌ وه‌ره‌. کاکه‌ بچۆ. بابه‌. براهه‌. خزمه‌. بۆ کو: براهینه‌. خزمیه‌ینه‌. کچه‌ینه‌. خوشکینه‌. پورێ، خوشکێ، کچه‌ی.

2. نامرازی پرسسیار: (بۆ، ج، بۆج، بۆچی، نایا، که‌ی، چه‌ند، چی، کتی، کامه‌، کوا، له‌ به‌رچی، «له‌ کوئی، بۆ کوئی، تا کوئی») «10,9» به‌لام «چۆن، چلۆن، چۆنچۆنی و چیه‌یه‌» ی له‌ یادکردووه‌، ئه‌مانیش چوار نیشانه‌ی پرسسیارن. «چۆنچۆنی» هه‌ر له‌ «چۆن» وه‌هه‌رگیراوه‌، به‌لام ئه‌وه‌ زیاتر بۆ جه‌ختکردن به‌کار دێ. هه‌روه‌ها، ئه‌م نامرازانه‌ی «کام، کامیان، که‌نگتی، کوئی، تا که‌ی، هه‌تا که‌نگتی، که‌یه‌» باس نه‌کردووه‌. «کامه‌ و کامیان و که‌یه‌» له‌ «کام» وه‌هه‌رگیراون، وه‌ک: کام چناره‌ ده‌لتیی؟ «که‌نگتی» له‌ «که‌ی» وه‌هه‌رگیراوه‌. «له‌ کوئی، بۆ کوئی، تا کوئی» له‌ نامرازی «کوئی» وه‌ هاتوون. وه‌ک کوئی ده‌لتیی؟ «تا که‌ی، هه‌تا که‌نگتی» دوو نامرازی پرسسیارکردنی ئاویتنه‌ن، له‌ «که‌ی» وه‌هه‌رگیراون. «که‌یه‌» له‌ «کتی» وه‌ نزیکه‌. به‌ کوردتیه‌ که‌ی، هه‌موو ئه‌و نامرازانه‌، به‌پیتی ناوچه‌ و دیالیکت ده‌گۆڕین.

3. نامرازی سه‌رسوپمان: (هه‌یه‌ها، په‌کسو، په‌کوف، چه‌ک، هه‌ک، پیتح، په‌حا، «ته‌ح، ته‌حه‌، ته‌حا»، ئه‌ک، هه‌و، چش، «وای، نای، ئۆخه‌ی»، ناخ، ئۆف، به‌هه‌ (به‌ه) «16,9» جگه‌ له‌ وه‌ی دوکتۆر «هه‌یه‌هو، په‌ح» ی بیه‌رچووه‌، هیتدێ له‌و ووشانه‌ به‌ نامرازی سه‌رسوپمان دانانرتین. بۆ نمونه‌:
«چش» کاتێ به‌کار دیتێری، که‌ بمانه‌وێ، بیه‌ری بده‌ین، یا کاری بکه‌ین، نازانین، قازانج ده‌که‌ین، یا زیانی لێ ده‌بینین، له‌ به‌رئه‌وه‌ ده‌لتیین: هه‌ر چه‌نده‌ ده‌زانم، یا هه‌ر چه‌نده‌ نازانم، ئه‌نجامی ئه‌و کاره‌ چۆن ده‌بێ، به‌لام، چش من هه‌ر ده‌یه‌که‌م. جگه‌ له‌ وه‌ی «وه‌ی» باس نه‌کردووه‌، «وای، نای» زۆر که‌م وه‌ک نامرازی سه‌رسوپمان به‌کار دیتێری، به‌لکو، کاتێ به‌کار دیتێری، که‌

یهکنی قسه‌یه بلتی، یا کاری بکا، نه‌نجامه‌که‌ی دیاریتی، مرؤف به دلی نه‌بتی، یا به لایه‌وه راست نه‌بتی، له‌به‌رته‌وه ده‌لتین: « وای » یا « وهی » که کاریکی خراپه. « نای » چی به خوی کرد. نه‌مانه، پتر بۆ نه‌وه ده‌شتین، یه‌کنی به داخه‌وه، باسی شتی یا کرده‌وه‌ی یه‌کنی یا لایه‌نیتیکی دیکه بکا. « ئوخه‌ی » کاتی ده‌گوتری، که یه‌کنی مرؤده‌یه‌کی خوشت ده‌داتی. وه‌ک، که‌سی یه‌که‌م ده‌لتی: جه‌نگی نیوخۆ ته‌واوبوو. که‌سی دووم ده‌لتی: ئوخه‌ی، ده‌می بوو، چاوه‌روانی هه‌والیتیکی وابووم.

هه‌روه‌ها، « ناخ، ئۆف » یش، ته‌نیا له‌و کاتانه‌دا ده‌گوترین، که مرؤف بی‌ری که‌سیکی نازیزی کۆچکردوی خوی ده‌که‌ویتته‌وه، یا یادی بی‌ره‌وه‌ریسه‌کی پیروز ده‌کاته‌وه، که سه‌ری نه‌گرتوه. نه‌و کاته به هه‌ناسه‌هه‌لکیتشان و به ده‌م خه‌فه‌ته‌وه ده‌لتی: ناخ، برا جوانه‌مه‌رگه‌که‌م. ناخ، بۆ نه‌ته‌وه ژیره‌ده‌سه‌که‌م. ئۆف، تا ده‌مرم بی‌رم ناچیتته‌وه. هه‌روه‌ها، کاتی یه‌کنی نازاری پی ده‌گا، یا یه‌کنی نازاری پیته‌گه‌یه‌نتی، هاوارده‌کا و ده‌لتی: ناخ ده‌سم سووتا، ناخ ده‌س بریندارکردم. ئۆف پشتم شکا، ئۆف مالی ویرانکردم.

4. نامرازی ناسراو و نه‌ناسراو: (که، ه‌که، یک، ه‌ک، یه‌ک، ئ) « 18،9 » زه‌ریا - زه‌ریاکه، ده‌رگا - ده‌رگاکه. پیاو - پیاوه‌که، خانوو - خانوه‌که. پینگه - پینگه‌که، هه‌رمی - هه‌رمییه‌ک. لیره‌دا دوکتۆر ده‌لتی. (نه‌گه‌ر هاتوو وشه‌که یان ناوه‌که کۆتایی به پیتی بزوتنی « وو، و » هاتبی ناوه‌که نامرازی « یه‌ک » وه‌رناگری به‌لکوو « یک » وه‌رده‌گریت، وه‌ک خانوو خانوو‌یک نه‌ک خانوو‌یه‌ک.) « 19،9 » به باوه‌ری من، نه‌مه راست نییه، به‌لکوو ده‌توانین، هه‌ر دوو شیوه‌که به‌کاربیتن. کیتو - کیتو‌یک، دار - دار‌یک. بۆ نامرازی « ئی » ده‌لتی: (نه‌مه‌ش نامرازیکی نه‌ناسراوه، تاییه‌ته به‌و ناوانه‌ی که کۆتاییان به پیتی بزوتن نه‌هاتوو: گوند گوندی، کورد کوردی.) « 20،9 » به‌لام، نه‌مه راست نییه، چونکه له هیندی باردا، هیندی ووشه به پیتی بزوتنی « و » کۆتایییدی، که‌چی ده‌توانین، به‌کاربیتن، وه‌ک: لاو - لاوی، پیاو - پیاوی. هه‌روه‌ها، بۆ نامرازی « ه‌ک » ده‌لتی: (نامرازیکی نه‌ناسراوه، به‌و ناوانه‌وه ده‌لکی، که کۆتاییان به پیتی نه‌بزوتن، وه‌ک له خواره‌وه‌دا دیاره :

ژن ژنهک، کوپ کوپهک، کچ کچهک.) «20,9» هەر چهنده، ئەم شتووه ده‌رپینه، له به‌شه‌دیالیکتی گرمانجیی ژووروودا زیاتر به‌کار دیتری. به‌لام، دیسانه‌وه ئەم بۆچوونه‌ش، هەر راست نییه، چونکه ده‌توانین، بۆ هیندی پیتی ئاوتی وهک « و » به‌کار یانین. وهک: پیاو - پیاوهک، لاو - لاوهک. به‌لام، له هەر دوو باره‌که‌دا، راستروایه، بۆ ئەم نمونانه، نامرازی « ئ » به‌کار یانین و بلتین: ژنی، کوپ، کچی، پیاوی، لاوی.

5. نامرازی کۆ: (ان، هات، جات، وات، گهل) «21,9» نووسەر - نووسهران، ژن - ژنان، پیاو - پیاوان. پاشان ده‌لتی: (ئه‌گەر نامرازی «ان» چووه سەر ئەو ناوانه‌ی که کۆتاییان به‌ پیتی بزوتن «ا، ی، ئ، و» هاتووه، لێره‌دا نامرازی کۆی «ی» وهرده‌گرت و فۆرمی «یان» دروست ده‌بیت. وه‌کسو: چیا چیا یان، ههرمئ ههرمئ یان، هه‌لتۆ هه‌لتۆ یان) «21,9» دیاره، ئەمه به‌پیتی نیوچه و دیالیکته جۆره‌جۆره‌کانی، زمانی کوردیی ده‌گۆڕی. له‌به‌رئوه، گهر به‌ شتووه‌یه‌کی ره‌ها بیگرین، راست نییه. چونکه، له‌و نمونانه‌ی نووسەر هیناوتیتیه، راستروایه، به‌م شتووه‌یه بنووسرتن: چیا - چیاکان، ههرمئ - ههرمئکان، هه‌لتۆ - هه‌لتۆکان.

هه‌روه‌ها، ده‌لتی: (نامرازی «ان» ده‌توانی، به‌چیتته سهر ناوی دیارخهر، بۆ نمونه: خوتندکاری زیرهک خوتندکارانی زیرهک) «22,9» به‌ باوه‌ری من، ئەم داڕشتنه هه‌له‌یه، چونکه پتویسته، ئاوه‌لئاوه‌که نامرازی کۆی «ان» وهرگرتی، نه‌ک ئاوه‌که. له‌و کاته‌شدا، ئاوتناوی کۆ بۆ ئاوه‌که ده‌گه‌ریته‌وه، جا هیچ گزنگ نییه، گهر له‌ دوا‌ی نامرازی «ان» هوه، ناوی دیارخهر به‌ی، یا گهر به‌ دوا‌ی ناوی دیارخراودا دیارخه‌رتیکی ناسراو هاتیبی، وه‌ک نووسەر له‌ تیبینی ژماره‌یه‌که‌دا روونیکردۆته‌وه. واته: ده‌بیت، بۆ تاک بلتین: خوتندکاری زیرهک - خوتندکاره‌ زیره‌که‌که. بۆ کۆش بلتین: خوتندکاره‌ زیره‌که‌کان. ئایا ده‌لتین: کوردانی زیره‌ک یا کورده‌ زیره‌که‌کان!

له‌ کۆندا، ئەو ووشانه‌ی به‌ کۆنسۆنانت کۆتاییانده‌هات، بۆ کۆ، نامرازی «ان» به‌کار دیترا. وه‌ک: «داران، ئەسپان». هه‌روه‌ها، بۆ ئەو ووشانه‌ی به‌ ئاوتی کۆتاییانده‌هات، «یان» یان داده‌نا. وه‌ک: «هاورپیان، برابان». به‌لام، له‌به‌رئوه‌ی له‌ سهر زبان ناخۆش و قورسبوو، ئیتسه‌ گۆراوه.

بۆ كۆنسۆنانتەكان، «هەكان» وەرەگرتی. وەك: «دار + هەكان = دارەكان. ئەسپ + هەكان = ئەسپەكان.» بۆ قاولەكانیش، بەپیتی مەبەس و پرستەكە دەگۆژی، واتە: هەر دووكیان بەكاردینرتن. وەك: «هاورپتیان - هاورپتكان - هاورپتكانم. برابان - براكان - براكانم.»

ئەو جگە لەو هی، دەربارە هی هەر دوو نامرازی كۆی «هات و جات»، نووسەر دەلتی: (ئەم نامرازە زۆر كەم لە زمانی كوردیدا بەكاردیت و تەنیا لە وشە هی «دیھات و میوھەت» دا دیارە) «23،9» پاشان دەلتی: (ھەرۆھە ئەمیش نامرازتێکی كۆیە و لە زمانی كوردیدا كەم بەكاردیت و لە وشە هی «میوھەت» دا دیار دەكەوتیت. سەوزە + وات = سەوزەوات. ئاغا + وات = ئاغاوات.) «23،9» بە باوھەری من :

یەكەم : پاشگری «هات و جات» لە بنەرەتدا كوردیی نین. لەو دەچتی، زیاتر لە زمانی عەرەبیبیدا بەكاربیترتی. نامرازی كۆی «ات» لە زمانی عەرەبیبیو وەرگیراوە، كوردیش بەپیتی ھەلەكەوت و خەسلەتی تایبەتی زمانەكە هی خۆی، پیتی «ھ، ج» ی بۆ زیادكردووە، لە زمانی كوردیبیدا، شپۆھە «هات و جات» ی وەرگرتووە و جێگە هی خۆی گرتووە. وەك :

«تورھات، ترتیبات، مستلزمات، مؤمرات، مؤمرات ... تاد» .

دووھم : نووسەر، كاتێ ئمۆنە یەكی، لە سەر ھەر دوو نامرازی كۆی «هات و جات» ھیتاوەتەو، وا دیارە، لیتی تێكچووھ. چونكە، لە ژێر ھەر دوو نامرازەكەدا، ھەر ھەمان ئمۆنە هی لە سەر نامرازی كۆی «هات» ھیتاوەتەو. وەك (دیھات، میوھەت، سەوزەوات، ئاغاوات) بەلام، تەنیا یەك ئمۆنە هی بۆ نامرازی كۆی «جات» ھیتاوەتەو، ئەویش «میوھەت» ە كە لە ھەمان كاتیشدا دەتوانین، نامرازی كۆی «میوھەت» یش بەكاربیتن. كەواتە، جیاوازییەكی ئەوتۆ لە نێوان ئەو دوو نامرازەدا نییە.

6. نامرازی كسردار: (ب، با، یە، دە، ھ، ر، ر، ی، ر، ا) «24،9» لیسرەدا نووسەر، نامرازی كسرداری «پ، ئ، راو» ی لە بیسچووھ. كەچی، ئمۆنەشی لە سەر ھیتاوەتەو و ئمۆنە هی لە سەر نامرازی «پ، ی» نەھیتاوەتەو، وەك كورد - كوردەواری. دل - دلداری. میوان - میوانداری. من پیتماویە، «دە» بە نامرازی كسردار دانانرتی، بەلكوو، وەك پیتشگری لە لقەدیالیكتی

موکرییدا به کار دینرئ. له بری نهو « ده » یه، له لقه دیالیکتی سوله یمانیدا، پیشگری « نه » به کار دئی. بۆ نمونه: دهخۆم - نهخۆم، دهکهم - نهکهم، دهشۆم - نهشۆم. جا گهر، « ده » نامرازی کردار بی، نووسهر دهبوویه، پیشگری « نه » شی له ریزی نامرازهکانی کردارا ریزکردایه! خواردن - بخۆ، بخواردایه. کردن - بکه، بکردایه. پیتوان - پیتوه، پیتوویه. نووسین - بنووسه، بنووسیایه. شیلان - بشیله، بشیتلایه. ناشتن - دهناشترئ، دهنیترئ، نیترأ. بینین - دهبینئ، بینرا، بینراو. نووسین - نووسهر، نووسراو.

7. نامرازی پیتوهندیی: (بۆ، ه، له گه، له، به) « 28،9 » نووسهر ههر سئ نامرازی پیتوهندیی « ی، وهک و دهلتی » ی نه نووسیوه. جا نازانم، بیرپچووه، یا ههر له بنچینه دا به نامرازی پیتوهندییان دانانتی؟! بۆ نمونه: بۆ نامرازی « ی » دهلتین: کوردۆ چاوی شینه. برایم سمیتلی ره شه. جوامتر خوتنی شیرینه.

بۆ نامرازی « وهک » دهلتین: نازه وهک گول وایه. لانه وهک کهرویشک خودهکا. عهلی وهک قهله دهقیرتئی.

ههروهها، بۆ نامرازی « دهلتی » دهلتین: قاله دهلتی گورگه دهلوورتئی. نهحه دهلتی ماره دهفیشکتئی. خوله دهلتی سهگه دهوهپئی.

نووسهر، له کوتایی بهشی ههوته مدا، تیبینییهکی نویسه و دهلتی: (له نامرازه سهرهکییهکانی پیتوهندیی له زمانی کوردییدا « و » که پیتوهندیی دوو وشه یان دوو ناو یاز، دوو پرسته پیکدیتئی). « 30-29،9 » له راستیدا، پیتی « و » نامرازی پیتوهندیی نییه، به لکوو، به نامرازی لیکدهر داده نرئ. دیاره، نووسهر خوشی لهوه به گومانبووه، نهگینا، ههر له سهره تادا، له ریزی نامرازهکانی دیکه پیتوهندیی دهینووسین!

دهپاره ی نامرازهکانی پیتوهندیی و لیکدهر، ماموستا « ههورامانیی » ههر دوو جوهره که ی تیکه لاو کردووه. نه مهش خوی له خویدا، به ههله به که گهوره ی زمانه وانیی داده نرئ. چونکه نامرازی پیتوهندیی: (نهو ووشه به که نه پرسته دا بهندیواری نیوانی ناویک یا ناوه لئاویک یا ناوه لفرمانتیک له تهگ ووشهکانی تری پرسته که دا دهرده خات، وهک: « به، بۆ، ه، ی، وهک، له ») « 53،118 » بهلام نامرازی لیکدهر: (نهو نامرازه به، که دوو شت له

واتادا « مانادا » به یکهوه ده به ستیت. وه کوو : « و، به لام، به لکو، یا، نهک، چونکه » (59,118) که چی، ماموستا « هورامانیی » ده لئی:

(بو لیکدانه وی دوو پرسته ی ساده له سر یه کتری هندی نامرزی په یوه ز = په یوه ست همن و نه مانهش زوره یانن. « و، به لام - وه لئی، یا، نه، بویه، گهر - نه گهر - نهر، چونکه، ههر چی، که ی، گهر چی - نه گهر چی، ههر، که، به تیکه لای نامرزی « که » و « ههر »، داخه که م، دوی نه وه، وه لئی، وهختی، زیاده، سهره پای، چهند، نهر، جه») (311,100 - 314)

نهمه جگه له وهی، ههر دوو نامرزه که ی تیکه لاو کوردوه، هیتندی له ووشانهش، به نامرزی پتیه ندیی داده نئی. بو نمونه: به هیچ شتیه، نامرزه پتیه ندیه کانی سهره وهی نه نو سیوه. ههروه ها تنیا « و، به لام، یا، چونکه » ی به نامرزی لیکدهر دانوه. « به لکو و نهک » ی، به نامرزی لیکدهر له قهلم نه داوه. « به لام و وه لئی » ش یهک واتایان هه یه، دوو جار دووباره کراونه ته وه. جارئ (به لام و وه لئی) پتیه وه هاتوون. جاری دووه میس « وه لئی » به تنیا هاتوه. نه وانهی دیکه شیان که ده میتنه وه، تنیا ووشن، وهک ههر ووشه یه کی دیکه ی زمانی کوردیی به کار دیتین.

8. نامرزی خۆزی « کاش »: (خۆزگه، خۆزیا، بریا، کاشکی) «31,9» ههر وهک پتیشتر روونمان کرده وه، زمانی کوردیی، له چمن دیالیکتیککی جیاواز پتیه اتوه. له بهر نه وه، له ههر ناوچه یه، به شتیه کی جیاواز ناخافتن ده که ن، زاراهوی جۆریه جۆر به کار دیتن. به لام، له بهر نه وهی به همویان یهک زمان پتیکدیتن، رهگی ووشه کان چوونیه کن. بویه نامرزی « خۆزگه و خۆزیا » ههر به یهک نامراز داده نرتین و دوو نامرزی جیاواز نین، چونکه رهگی ههر دوو کیان، له « خۆز » پتیه اتوه و یهک واتاشیان هه یه.

9. نامرزی نه فی « نهرئ »: نووسهر ده لئی: (له زمانی کوردیدا سئی نامراز هه یه نه فی پیشانده دات، وهک « نه، نا، نه خیر ») «33,9» که چی، ههر له دوی نه و دوو دتیره وه ده لئی: (له گه له مه) «33,9» که واته، چوار نامرزی نهر تمان هه یه! به لام « نه » یس به کار دیتن. له راستیدا، « نه، نه، و نا » زۆر له یه کدییه وه نزیکن، ههر کامیکیان بو ره تکر دنه وهی قسه یهک یا کاری به کاریتین، به هه له دانانن. به لام، « نه » پتر بو پرسیار کردن

به کاردیتیری، وهک نه خۆم؟ نه نووم؟ نه رۆم؟ به لّام، وهک نووسەر ده لّتی:
(جاری وا ههیه ئامرازی « نه » ده که ویتته پیش ناویش و ناوه که به نه فی
پیشانده دا، وه کوو: نه رزگارم دی نه نازاد) «33،9»

به باوه پی من، کاتێ کرداری رته ده که یه نه وه، له بری « نه »، ئامرازی « نا »
به کاریتین. بۆ نمونه: نه خۆم، نه بيم، نه نووسم. باشتر وایه، بنووسین: ناخۆم،
نايم، نا نووسم. به لّام، بۆ کاتی رابردوو، باشتر وایه، « نه » به کاریتیری،
وهک: نه مزانیوه، نه مزانیبوو، نه مده زانی. نهک نامزانیوه، نامزانیبوو،
نامه زانی. « نه خیر » بۆ وه لامدانه وه به کاردیتیری. « مه » له گه لّ کرداری
فه رماندا ده گونجی، وهک: مه خۆ، مه رۆ، مه نووسه، مه یشکینه، مه یخۆ،
مه یخۆره وه، مه چۆ، مه که، مه به ... تاد.

10. ئامرازی پله ی به راورد و بالا: نووسەر نه مه ی، یه کسه ر له عه ره بیه وه
وه رگیتراوه. به لّام راستتر وایه، ته نیا (ئامرازی پله ی به راورد کردن)
به کاریتین. نووسەر ده لّتی: (له زمانی کوردییدا سێ ئامراز بۆ پله ی بالا و
به راورد به کارده چن که بریتین له « تر، ترین، هه ره » نه م ئامرازانه
تایبه تن به ئاوه لئاوه وه و ده چنه سه ر ئاوه لئاو و پله ی به راورد و بالا پیشان
ده دن، بۆ نمونه: جوان جوانتر جوانترین هه ره جوانتر) «35،9»
هه لّبه ته، « هه ره » ته نیا پیش ئامرازی به راورد کردنی « جوانتر » ناکه وی،
به لّکوو له هیندی باردا، له پیش ئامرازی به راورد کردنی « جوانترین »
یشه وه دی، وهک نووسەر خۆی له کۆتایی باسه که یدا، په نجهی بۆ راکیتشاه
و له سه ره تادا باسی نه کرده وه. من پیموایه، ته نیا نه و سێ ئامرازه مان
نییه، به لّکوو له زمانی کوردییدا، ئامرازی « نه وه نده ی تر و هینده ی دیکه »
سما ن هه یه. به لّام، گه ر نه و سێ ئامرازه ی پیتشوو، بۆ به راورد کردنی
خه سه لته تیکی دیاریکراو، له نیوان دوو شت یا دوو که سدا به کاریتیری، نه و
نه م ئامرازه، بۆ چۆره به راورد کردنیکی تایبه تیی به کادیتیرین، ته نیا، بۆ یه ک
خه سه لته تی دیاریکراو و له یه ک که سدا، که کاتی رابردوو و ئیسته ی یا
ناینده ی پیشانده دا. وهک نه وه ی بلتین: جار ان ژینۆ زۆر جوانبوو، به لّام،
ئیسته هینده ی دیکه جوانبووه. ههروه ها ده توانین، بلتین: جار ان ژینۆ زۆر
جوانبوو، به لّام ئیسته، جوانتر بووه. یا « جوانتره ».

11. نامرازی داواکردن و پارانهوه : نووسەر دهلتی: (له زمانی کوردیییدا تاکه نامرازی تک هیه بو داواکردن و پارانهوه، نهویش « تکایه » بو نمونه: تکایه قسه مه کهن. تکاده کهم زووتر وهره.) «37،9»

پاره‌ی دووهم - سینتاکسی « نه‌حه‌ویی »

نهم نامرازه به عه‌ره‌بیبی « عه‌تف »، به پرووسی « سینتاکسی چسکی - Syntactical » ی پیتده‌لتین. شاره‌زا و زمانه‌وانه‌کانی کوردیش، چهن ناویکیان بو نهم نامرازه داناره، وه‌ک: نامرازی « لیکده‌ر، یه‌کخهر، پتوه‌ست، گرته‌در، گه‌یه‌نهر ». به‌لام، به لای منه‌وه، « لیکده‌ر » له هه‌موویان گونجاوتره.

(نامرازه‌کانی سینتاکسی نه‌و جو‌ره نامرازانه‌ن، که دوو رسته‌ی ساده به یه‌که‌وه ده‌به‌سته‌وه یان رسته‌یه‌کی شو‌تینکه‌وتوو « تابع » ده‌گه‌یه‌ننه رسته‌ی سه‌ره‌کی « اصلی » له نی‌و رسته‌ی لیکدراودا به‌م نامرازانه ده‌وتریت نامرازی سینتاکسی « ترکیببی » چونکه نه‌و نه‌رکه‌ی، که جی‌به‌جی‌یده‌که‌ن ده‌که‌وتته ناو قالبی سینتاکسه‌وه.

نامرازه‌کانی سینتاکسیش، که نهم له‌م کاره‌دا قسه‌یان له سه‌ر ده‌که‌ین نه‌مانه‌ن: " ئیستا، وه، به‌لام، نه‌وسا، به‌لکوو، ش، ئینجا، یا، نه‌گینا، وه‌کوو، و، که، بو‌نه‌وه‌ی، که‌چی، تا، چونکه، نه‌گهر، بو‌یه." «64،9-65» لیره‌دا ده‌بینین، نهم نامرازانه، له دوو شی‌وه‌دا خو‌یان ده‌نو‌تین: نامرازی سینتاکسی ساکار، نه‌وانه‌ی له یه‌ک ووشه پیکهاتوون و لیکدراو‌نین. وه‌ک: (ئیستا، وه، به‌لام، ش، یا، و، که، تا). جو‌ری دوو‌ه‌میان، نه‌وانه‌ی که له دوو ووشه‌ی جیا‌واز پیکهاتوون و لیکدراون. وه‌ک: (نه‌وسا، به‌لکوو، ئینجا، نه‌گینا، وه‌کوو، بو‌نه‌وه‌ی، که‌چی، چونکه، نه‌گهر، بو‌یه.) جگه له‌وه‌ی نووسەر، په‌نجه‌ی بو‌نامرازی « نه‌وده‌مه، نه‌و کاته، نه‌وجا، ئنجا، له پاشان، دوایی » رانه‌کیتشاره، که نزیکه‌ی ههر واتای «نه‌وسا» ده‌گه‌یه‌نن. هه‌روه‌ها، باسی نامرازی « نه‌ک، نه‌کوو، نه‌وه‌کوو، نه‌وه‌کا » شی نه‌کردوه، یا له یادی چوه، له نمونه‌کانیدا ریزیانکا. نه‌و سییانه‌ی دواییان، له یه‌که‌مه‌وه وهرگیراون. بو‌نمونه: پشت به نامهرد مه‌به‌سه، نه‌ک « نه‌وه‌ک، نه‌وه‌کوو، نه‌وه‌کا » پشت بشکیتنی. ناوی

نامرازه‌کانی « به‌لکه، به‌لکم، به‌شکوو » شی نه‌بردووه، که هر سیتیکیان له « به‌لکوو » هوه نزیکن. هه‌روه‌ها، « نه‌گه‌رنا، گه‌رنا، نه‌ینا » که له نامرازی « نه‌گینا » وه نزیکن، پیشان نه‌دراون. نامرازه‌کانی « تاکوو، تاوه‌کوو، هه‌تاکوو، هه‌تاوه‌کوو » له‌گه‌ل نامرازی « تا » دا ناشناییان هه‌یه، له کاتی به‌کاره‌ینانی‌شسیاندا، هیچ له واتاکیان ناگوژی. « له‌به‌رئه‌وه‌ی » له « چونکه » هوه نزیکن. هه‌روه‌ها، هیندی نامرازی دیکه‌ش هه‌ن، هیندی له نووسهران به نامرازی لیکه‌ده‌ری داده‌نین، وهک « ره‌نگه، له‌وانه‌یه، نه‌دی، وهک، بیگومان » نامازه‌ی بۆ نه‌کراوه. وهک:

نم یاسه زۆر درێژه، ره‌نگه وا زوو ته‌واو نه‌بی.
 نه‌و کیتلگه‌یه زۆر گه‌وره‌یه، له‌وانه‌یه دووه‌زار دۆنم بی.
 نه‌وه لاسه، نه‌دی خه‌زال له کوئییه؟

نازه کیژیکی جوانه، وهک گوێ وایه.

نه‌وه‌ی تو ده‌یزانی، بیگومان نه‌ویش ده‌یزانی.

هیندی کهس « فه‌رمان » له بری « فعل » ی عه‌ره‌یی به‌کار دین. بۆ نمونه:

دوکتۆر برام « 10، 9-24 » راسته‌که‌ی نه‌وه‌یه، کردار به‌کارینین.

نووسه‌ر ده‌نووسی: (به‌لام لیکۆلینه‌وه‌ی ئیمه و نمونه‌کانی ئیمه له دیالیکتی

سۆرانیدا پیشانمانده‌هه‌ن.) « 37، 9 » سۆرانیی دیالیکت نییه، به‌لکوو لقه

دیالیکته و به‌یه‌کن له به‌شه‌دیالیکتی کرمانجی خواروو داده‌نری. هه‌روه‌ها،

ده‌نووسی: (هه‌ر دوو دکتۆران که‌رمی ره‌حمانی نه‌ییووی و س. نا.

سمیرنۆقه‌ی خیزانی ...) « 37، 9 »

له راستیدا، کاتێ ژماره پیش خه‌سه‌ته‌تی یا ناویکه‌وه ده‌که‌وی، ئیدی نه‌و

خه‌سه‌ته‌یه یا نه‌و ناوه‌ کو‌ ناگریته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، هه‌ر دوو دکتۆران هه‌له‌یه،

به‌لکوو راسته‌روایه، « هه‌ر دوو دوکتۆر » بنوسین. یا ده‌یتوانی،

جیایانکاته‌وه، پیش هه‌ر ناویکیان ناسنامه‌ی دکتۆرییان بۆ داہنی، وهک

« دکتۆر که‌رمی ره‌حمانی نه‌ییووی و دوکتۆر س. نا. سمیرنۆقه ».

هه‌روه‌ها، نووسه‌ر ده‌نووسی: (له‌م هه‌ر دوو رێستانه‌ی سه‌ره‌وه‌دا، له هه‌ر

رێسته‌یه‌کدا دوو موته‌دا هه‌یه.) « 96، 9 » بیگومان، نه‌م دا‌رشته‌ گه‌لی

لاوازه، له‌ پرۆی رێزمانیشه‌وه، به‌هه‌له‌ داده‌نری. به‌لکوو راسته‌روایه،

بنووسین: (لهو دوو پرسته‌یهی سه‌ره‌وه‌دا.) یا (لهو پرستانه‌ی سه‌ره‌وه‌دا.)
 نووسر ده‌لتی: (به‌پرز ماموستا توفیق وه‌ه‌بی، له نامراز دواوه، نهو ناویان
 به ووشه ده‌یات. به رای نئمه، هر چه‌نده له رواله‌ت وشه‌ن، به‌لام، له
 نه‌رک و نامرازی فه‌رمان دان. له‌به‌رنه‌وه هر نامرازن و ووشه
 نین.) «48،9» نه‌ز پئیموایه، هر دووکیان به هه‌له‌دا چوون. چونکه، کاتی
 دوو پیت یا پتریه‌کده‌گرن، ووشه‌یه‌کی دیاریکراو دروسده‌کهن. له‌به‌رنه‌وه،
 نامرازیش هر ووشه‌یه، به‌لام، چۆن بکه‌ر، کردار، چاوگ ... له ووشه
 پتیکهاتوون و چهن ناویکی جیاوازیان هه‌یه، هر یه‌که‌شیان خه‌سه‌له‌تتیکي
 تایه‌تییان هه‌یه و جوژه کاریکی دیاریکراو ده‌کهن، هر به‌و چه‌شه‌ش
 نامرازیش وایه.

پاشان ده‌لتی: [جگه‌ر خوتین هر باسی نامرازه‌کانی گه‌یه‌نهر ده‌کات وه‌ک
 (نه‌گه‌ر، گه‌ر، نه‌ر، وه‌ر، مه‌گه‌ر، هه‌که، کو، هه‌تا، حه‌تا، هنگه‌ستی) لیره‌دا
 نامرازه‌کانی (نه‌گه‌ر، گه‌ر، مه‌گه‌ر) هر یه‌ک نامرازن. به‌لام، به رواله‌تی
 دروستبوون لیک جیان، وه‌ک (گه‌ر، مه‌گه‌ر) هر نامرازی (نه‌گه‌ر) ن هه‌روا
 (نه‌ر) نه‌ویش هر به‌ واتا و وه‌زیه‌ی « نه‌گه‌ر » به‌کار دینریت. «50،9»
 نه‌گه‌ر: (نهم نامرازه‌ش له دوو به‌ش پتیکهاتووه له به‌شی « نه » و « گه‌ر ».
 به‌لگه‌ش بوئه‌وه‌ی، که نهمه نامرازیکی لیکدراوه، نه‌وه‌یه که « گه‌ر » به
 ته‌نیا به‌کاردی و جاری واش هه‌یه نامرازی نه‌فی « مه » وه‌رده‌گری و
 «مه‌گه‌ر» دروسده‌کا پیته قالبی « نه » ش، هر وه‌ک دیته پیش چاو بو
 دووپاتی به‌کاردی. هیتی نهم نامرازه به پیته قالبی « نه » زیاتره له‌وه‌ی،
 که به‌بئ نهم پیته‌قالبه ... بیت. له هه‌ندی گۆه‌رانی زمانی کوردیدا
 «هه‌گه‌ر» یش هه‌یه.) «70،9» (هه‌ندی جار له دیالیکتی کرمانجیی
 خواروودا له بریتی « نه‌گه‌ر » « نه‌ر » به‌کاردی. له دیالیکتی کرمانجیی
 سه‌روودا « نه‌ر » به « نه‌گه‌ر » واتا ده‌گه‌یه‌نی وه‌ک نه‌و به‌ بلاوی
 به‌کاره‌ینری.) «70،9»

(جاری وایه به پیشگر و پاشگریش ده‌وتری نامراز، جگه له‌وه‌ی که نامراز
 ناوه بو هه‌ندی ده‌رین، که دوو پرسته به یه‌که‌وه ده‌به‌ستیه‌وه یان
 پرسته‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نیه‌ پرسته‌یه‌کی تر هه‌روا به‌وه‌ش ده‌وتریت، که ناوی تاک

دهکاته کو، ناسراو نه ناسراو، ... هتد.) «63،9» من پیموایه، پیتشگر و پاشگر، له گهل نامرازدا جیاوازیسان هدییه. چونکه، هر یه که بیان خسه لته تیکی تاییه تیبی خوئی هدییه و کارتیکی دیاریرکراو نه نجانده دهن.

« ننججا، نینجا، نهوجا، جا، نهوسا، نهوده، نهوکات » نزیکهی همموویان یهک واتایان هدییه. بهلام، له شوینی جیا جیادا به کاردیتیرین. (ننججا، نینجا، نهوجا) رهگی بنه رته تی هاو به شی هر سیکیان، له « جا » پیکهاتوه. چهن نامرازتیکی سینتاکسی په یوه سداری هامبه ری لیکدراون، که له گهل چهن پیتشگریکی وهک: (ئن، نین و نهو) دا یه کیانگرتوه و نهو نامرازه لیکدراوه یان دروسکردوه. به تاییه تیبی « نهوجا »، له دوو ووشهی « نهو » و « جار » په یدابووه. پیستی « ر » که وتوه و تنیا « جا » که ی ماوه. «نهوکات» یش هر وهک « نهوسا » وایه، چونکه له زمانی کوردیدا، «کات» و « سات » نزیکهی یهک واتایان هدییه. بق نمونه: که منی حه و امه وه، نینجا (نینجا، نهوجا، نهوسا، نهوده، نهوکاته) ته ماشای ده و روبه ری خوم کرد. « نینجا » له هیتندی شویندا، به واتای (پاشان، له پاشان، دواپی، له دوا پیدا) دئی.

«که» وهک نامرازتیکی سینتاکسی که یه نهر، له ناخافتن و نووسینی کوردیدا زور به کاردیتیری. لیره دا چهن نمونه یهک له سهر نهو نامرازانه دینینه وه:

دیاره، که دهوران نه بله په رسته، هوشیار و دانا پرووی له نوشوسته. په رددیک که نهزان بیخاته ناو ناو، دهرنایه به سهد عاقلی به ناو. به سکتی برسیی و به سکتی تیرین، لیمان ناگه رتین که خوش رابوتیرین. خوا عه بیی بزنی خستوه ته روو، که چی کلای کردوه بق به رو. قه زری مانگ نییه، تا نه گاته شو، کهرما ناوی سارد نه خاته به رو. پشم مه لیتن، ریشته وهک خوری خاوه، کوتر، هه تا ده مرئ، به هیوای چاوه. سوار هه تا نه گلئی، نابین به سوار، برنج نه کوتری، ناچیتته بازار. له گهل نه وهش ترسوکن قورسن بی هیتن، بهلام هر گیز شلم، کوترم، دهست ناچارین.

نه گهر قه لهرش رتیشانده ری، نه بیی که وره هر ده ریه ده ری.

«105104988455.87»

(که - نامرازیکى گه یه نهره له زمانى نه ده بى ئیسرۆى کوردییدا، نه مه هتجگار باو و بلاوه و زۆر به کاردی، ده توانی، چه ندین جور پسته ی لیکدرای شوینکه وتوو بگه یه نیتته پسته ی سهره کیى له نیتو پسته ی لیکدرای شوینکه وتووخوازا. بۆیه، پیتی دهوتری: نامرازی گه یه نهری گشتی. نه م نامرازه له پرووی داها تیه وه، له نامرازی « کتی » وه هاتوه و پیشکه وتنی نه وه له زۆر زمانى ئیرانى به کاردی، وه ک فارسیی و پوشتو ... هتد. جیگه ی نامرازی که پیشه وه ی پسته یه له وه حالته ی، که پسته ی شوینکه وتوو ی کاتی بگه یه نیتته پسته ی سهره کیى. به لام، گهر پسته ی شوینکه وتوو ی کاتی بگه یه نیتته پسته ی سهره کیى، به لام گهر پسته ی شوینکه وتوو ی دیارخهری بگه یه نیتته پسته ی سهره کیى، جیگه ی ههر نیتوان پسته ی سهره کیى و پسته ی شوینکه وتوو ده بی، نه م نامرازه ده توانی جیگه ی نامرازی گه یه نهر " نه گهر " بگریته وه. « 137، 9 »

خۆزگه، نووسهرانى کورد، خۆیان له دووپا تکردنه وه ی نه و نامرازه « که » ده پاراست. به راستی، هتندی نووسهر، بی بۆنه و به بۆنه به کاریدیتن. به شیبه ک، نووسینه که لاواز و بیپیتزده کا، خوتنهر بی تاقه تده کا. بۆ نمونه: با ته ماشایه کی نه م کۆپله یه ی « محمه د ره سوول هاوار » بکه ین، تا بزانی، چه ن جار نه و نامرازه ی، له وه دوو دپه رده به کارهیتناوه. (به و جوره پاش نه وه ئیتر بریتانیا له ناو کۆمه لى گه لاندای بوو به شۆره سوار و داشه هاره، که له میتر بوو نه خشه ی بۆ نه و رۆژه کیشابوو، که به ئاره زوو ی خۆی ده ست بگریت به سهر ناوچه ی رۆژه لاتی ناوه راستدا، که به پراگه ی رتگه ی پاراستنی هیندستان و چاله نه وته کانی نه هواز بوو له خواروو ی ئیراندا، « 14، 102 » نه م چه ن پسته یه ده توانرا، به شیبه یه کی جوانتر و بی نه و سى « که » یه داریتۆرئ!

زمانى هۆنراوه به تاییه تیی، له گه ل زمانى « په خشان، چیرۆک و به شه کانی دیکه ی ویتزه » دا، جیساوازیسه کی گه وره یان هه یه. چونکه، له هۆنراوه دا، هۆنره کان بۆیان هه یه، بۆنه وه ی « کیش و سهره وا، ناواز و موسیقا » ی هۆنراوه کانیا ن بپارتزن و له نگ نه بی، ژماره ی کیشی په نجبه ی دپه ری هۆنراوه کانیا ن تیک نه چی، زۆر جار ووشه کورته که نه وه، یا له رتزمان

لاددهن و گهلی شتی سهیر دهنوسن! بۆ نمونه: له م هۆنراوهیهی « هیمن »
دا، هر دوو نامرازی سینتاکسی لیکدهری وهک: « نهگهر » و « گهر »
بهکارهاتوه، هر چهنده، هر دووکیان یهک واتایان ههیه، بهلام، له دوو
جیگهی جیاوازا بهکارهتیراون.

بههار بوو فهسلی زستانم

نهگهر یارم له گهل بایه

درۆیه گهر وتویانه

به خونچهیهکی بههار نایه. « 1,87 »

له کوتایی ئهم بهشدا دهلتیم: هه موو خوتندهوار و نووسهرتیکی کورد دهیت،
شارهزایی یهکی باشی له نامرازهکانی زمانی کوردییدا ههیت. به شتویهیهکی
گونجاو و ریکویتیک، له کاتی پتویست و له جیگهی شیایوی خویاندا
بهکاریانبیت. بهلام، له دهقیکی وێژهییدا، زۆر دوویاره نهبنهوه، به
شتویهیهکی نووسینهکه لاواز و بیپتیز بکا.

12/ وهرگیتیران :

له بهرئهوهی، له بواری وهرگیتیراندا، « کادیری زمان، پسپۆری شارهزا و به
توانا » مان زۆر کهمه، بزووتنهوهی وهرگیتیران، به شتویهیهکی گشتیی
دواکهوتوه. زۆر جار، ئهو دهقانهی له زمانیتکی بیانیی دیاریکراوهوه، بۆ
سهر زمانی کوردیی وهردهگیتیرین، جگه لهوهی، ههلهیهکی زۆری
زمانهوانیی تیدا بهدیدهکری، شتوازی دارشتهکهشی زۆر لاوازه. هیتندی
جاریش، دهقه وهرگیتیراوهکه له رووی ناوهڕۆکهوه، له گهل دهقه رهسهنهکهدا
جیاوازن. نهشارهزایی له وهرگیتیراندا، له نیتو خهلکی ساکاریشدا رهنگی
داوهتهوه.

وهرگیتیران دوو جۆره :

یه کهم : له زمانیتکی بیانییهوه بۆ کوردیی.

دووهم : له کوردییهوه بۆ زمانیتکی بیانیی.

ئهمه کورد، هر دوو جۆره وهرگیتیرانهکهمان پتویسته. تا له لایهکهوه،
شارهزاییمان له بهرهمی نهتهوهکانی جیهاندا ههیت. له لایهکی دیکهشهوه،
تا ئهو نهتهوانه، شارهزای « زمان، هونهر و وێژهی کوردیی » بن.

ھەر چەندە، بابەتی وەرگیتراڤمان کەمە، کەچی، ئەوەی ھەشە، زۆریە
 زۆریان لە زمانە پەسنەکەیی خۆیانەو وەر نەگیتراون. بەلکوو، لە زمانی
 نەتەو بەلادەسەکانی دەولەتە داگیرکەرەکانی کوردستانەو وەرگیتراون. بە
 داخەو، ھیندی ھۆنەر، ھۆنراوەی ھۆنەرە ناسراو و گەورەکانی نەتەوکانی
 جیھانی وەک: « ئاراگۆن، پوشکین، بابلۆ نیرۆدا، تۆفۆ و شیللی ... تاد »
 وەرەگیترا، بێ ئەوەی زمانە پەسنە نەتەوئەیی یەکەیی ئەو ھۆنەرەنە بزانی،
 بەلکوو، لە زمانیکەیی دیکەیی دوو مەو وەرماندەگیترا. واتە: تا دەکەوێ بە
 کوردیی، دوو سۆ دەس دەکا. جا، گەر « ھەمزەتۆف » گوتەنی: وەرگیترا
 وەک گوتلی ئەو دیوی فەرش وابتی، ئەوا دەبێ، لە زمانی دوو مەو، وەک
 چی وابتی؟!

بەلام، گەر وەرگیترا، زمانە پەسنەکەیی دەقەکە خۆی بزانی، توانای بە
 سەردا بشکێ، ئەوا گومانێ تیدا نییە، وەرگیترا ئەکە گەلێ لە دەقە
 سەرەکییەکەو نزیکتەر و باشتەدەبێ. بە پێچەوانەشەو، گەر لە دەقی دووم
 و سێیە مەو وەرگیترا، ئەوا یەکسەر خۆتەر، ھەست بە لاوازی
 وەرگیترا ئەکە دەکا، چێژی لێ نابینی، لە زۆر پوووە، ناوەرۆکەکەیی خۆی لە
 دەسدەدا. چونکە، ھەرگیز وەرگیترا نییە کەم، پێ بە پێستی دەقە پەسنەکە
 نییە، جا دەبێ، وەرگیترا دووم و سێیەم، چۆنچۆنی لە دەقە پەسنەکە
 بچێ؟

لەبەرئەوەی، لە ھیندی ناوچەیی باشووری کوردستان، ھەر لە کۆنەو
 خۆتندن و نووسین، بە زمانی عەرەبیی بوو. زمانی کوردیی لە ھەموو
 بەرپۆبەرتیی و خۆتندنگەکاندا قەدەغە کرا، تەنانەت، تابلۆی سەر
 دوکان و کۆگاکانیشیان، ھەر بە عەرەبیی دەنووسی، وەک لە (کەرکوک،
 خانەقین، ژەنگار و زۆریەیی نێوچەکانی بادینان) یش روویدا بوو. بەلام،
 دوای ئەوەی رێککەوتنامەیی (11/مارس/1970) مۆزکرا، سەرەتا
 ھەلیکیان بۆ ھەلکەوت، بە کوردیی بخۆتین و بنووسن، ھەستی نەتەوئەیی
 یان پالیپتۆھەنان، سەرلەنوێ ئەو شتانەیی بە عەرەبیی نووسیبویان، بە
 کوردیی بینووسنەو. سەیر ئەو ھەبوو، بە کوردیی نووسینەکیان، ھیندە
 خراپوو، وای لێھاتبوو، لە نێو خەلکیدا بوو بوو بە نوکتە. چونکە، بە

- د. « کامیل » بۆ نمونە، سێ سەرچاوەی دەسنیشانکردووه، که به کۆنترین بەرھەمی کوردیی له بوارى رەخنەسازیدا دادەنرێن :
1. ئەمین فیضی، ئەنجومەنى ئەدیباى کورد، 1339 کۆچى، ئەستنبول.
 2. على کمال باپیر اغا، گۆلدەستەى شوعرای هاوێەصرم، چاپخانەى ژیان، سلیمانى، 1939ز.
 3. رفیق حلمى، شعر و ئەدەبىياتى کوردى، چاپخانەى نقیض، بغداد، 1941ز. «121،85»
- دوکتۆر زۆر بە دلتىیایى یەو، دەربارى « ئەمین فەزىی »، دەلتى: (یەكەم میژوونوسى وێژەى کوردییه، که له دانراوه کهیدا، به دواى هۆى دەرختنى برىارى رەخنەسازىیهکانى گەراییت و زیرەکانە بۆ هەر ووتەیهکی لىکدانەوێههکی میژوویى چەسپاندبیت. «123،85»
- بە باوهرى من، میژووی جولانەوێهه رەخنەسازى کوردى، وهک هیندى شتى دیکهش، له میژووی نەتەوێهه کهماندا، زۆر روون نییه. له بەرئەو، گەر واز له م میژووه بێنن، ئاورى له بزوتنەوێهه رەخنەسازى کوردى ئەوڕۆمان بدەینهوه، گەلتى باشتره.
- بە داخهوه، تا ئىستە به باشى، له واتای رەخنە نەگەیشتووین. ئەوێهه ههیه، زۆر بهی له پىداهەلدان و باسکردنىكى بىتام و چىژ پتر، هىچى دیکه نییه. بۆیه، میژوویهکی « وێژەى، زمانهوانى و نەتەوێهه » خراپمان بۆ خوێمان تۆمارکردووه. ههسوو کوردى پىوسته، ئەوێهه بزانتى، رەخنە له هەر بوارىکدا بى، له دوو جوۆر پىکدى: « رەخنەگرتن له باوهر و ههلسوکهوتى خو و له خەلک ». ئەم دوو جوۆرش، دىسانهوه دوو لایهنى نەرتى و نەرتى ههیه. با بزانتى چۆن و لای کورد چۆنه!!!
- ههلبەتە، ههسوو نووسىنت، بەرھەمىكى ديارىکراو، له هەر بابەتىكى « زمان، وێژە، هونەر، کهلتوور، کۆمەلایهتى، ئەکادىمى، رامىارى و نەتەوێهه » بدوى، وهک چۆن. لایهنى « گەش و وورشەدار، باش و جوان، بههیز و پتەو » ی ههیه، هەر بهو چەشنەش، لایهنى « سىس و کوزاوه، خراپ و ناشىرىن، لاواز و فشتۆل » ی ههیه. جىگهى داخه، جولانەوێهه رەخنەسازى کوردى، له بوارى جىاکردنەوێهه ئەم دوو لایهنەدا، گەلتى

ههژار و لاوازه. جگه لهوهی، رهخه گرمان کهمه و له بواری رهخه سازیدا، وهک تا قانه تهماشاده کرتین، نهوانه هی ههشن، لهو ناسته دا نین، رهش و سپی له یه کدی جیاکه نهوه. لیره دا، دوو خالی گرنگ، پۆلی سه ره کیی، له رهخه ی کوردیدا ده بینت.

یه کهم: پتوه ندیی تاکه که سیی نیتوان رهخه گر و رهخه لیگیراوه. گهر پتوه ندیی نیتوان، ههر دوو لا باشبوو، دۆستایه تیی نیتوانیان به هیزبوو، نهوا رهخه گر، یا چاو له هیتندی ههله و کهموکوپیی هاوپی نووسه ره که ی ده پۆش. یا گهر رهخه شی لی گرت، له گوشتی رت ناکا. وهک ده لیتن: گوشته که ی ده خوا، به لام، نیتسه که ی ناشکیتن! گهر زۆر دۆستیش بن، نهوا به دهسویه نهجی زتیرینیدا هه لده دا. به پتچه وانه شه وه، گهر ناکۆکییه ک له نیتوانیاندا بوو، نهوا رهخه گر، نهک ههر نووکی خه نهجری پینوسه که ی، له گوشت ره تده کا، به لکوو تا سه ر جهرگ و دلیشی ده با. کاری به به ره هم و که سیتی نووسه ر خۆی ده کا، با به دهواری بیابان شینی نه کردی!

دووه میان: « پتوه ندیی نایدۆلۆژی، فهلسه فیی و رامیاری » نیتوان ههر دوو لای پرۆستی رهخه که. گهر « نووسه ری، هۆنه ری، زانایه کی کورد »، سه ر به ریتازتیکی فهلسه فیی جیاوازی، له رتیکهراویتیکی رامیاری دیکه دا کاریکا، له گه ل دید و بۆچوونی فهلسه فیی و رامیاری، رتیکهراوه که ی مامۆستای رهخه گرده جیاوازی و نه گونجی، نهوا ههر چی خراپه، نهوه ی پی ده لیتن و پتی ده کهن. بی نهوه ی، ناوپی له به ره مه که ی بده نه وه، لایه نه باشه کانی هه لسه نگیتن، گوئی به « هه لوته قه لا، ماندووبوون، رازه کردنی هونه ر، ویره، زمان و نه ته وه که یان » بدهن. ههر چی قسه ی سووکه، نهک ههر به خۆی، به لکوو ته نانه ت، به منال و خیزانه که شی ده لیتن، به ده یان ده رۆده له سه ی بۆ دروسده کهن. جا نه وه باری رهخه ی کوردی بی، نیدی، چۆن جوولانه وه ی رهخه سازی کوردی پیتشده که وی؟ چۆن نووسه ر و هه ندرمه نده کائمان، گوڕده به سه نه وه، هانده درتین، تا پتر وهک مۆمی له رتیکه ی زمان و که لتووری نه ته وه که یاندا بسوتین؟! ئایا، نووسه ران خۆیان بۆیه ماندووده کهن، تا به و شتیه به، که سانی بیویردان و رتیکهراوه له هیل ده رچوه گان، سووکایه تی به خۆیان و نه ندامانی خیزان و بنه ماله که یان

بکهن؟! ئەم دەرکەوتە خراب و دزتو، گەر لە نیتو چەن نەتەوێهەکی
پۆژەهلایستی وەک کورددا نەبێ، ئەدی لە نیتو چ کۆمەلگەیهکی دیکە
دانیشتووی، سەر پووی ئەم زەوییەدا بەدیدهکری؟!!

دیاره، بە پێچەوانەشەو هەر راسته. گەر نووسەرێ یا هۆنەرێ، لەگەڵ ئەو
پێیازە ی ئەواندا بێ، ئەوا سەری لە حەوت تەبەقە ی ئاسمان تونددەکەن،
پێتێکی زۆری لێ دەگرن. لێرهدا، نمونەیهکی زیندوو دینینهوه : ئەو
«مەسعوود محەمەد»ە، زۆری کاتی ژبانی خۆی، بە خۆتێنددەوه و
نووسینهوه بەسەربردووه، ئەوانە ی لە «زیرەکیی، بلیمەتی، بیرکردنەوه،
زۆری بەرهم و نووسین»دا، شان لە شانی نادەن، بە دەیان پرویاگەندە ی
ناشیرینی بۆ دەکەن. گەر هەلەیهک بکا، ئیدی کێچی هەلەکە ی بۆ دەکەن
بە گایەک!

گەر نووسەرێکیش بیتلایەن بێ، بە شێوێهەکی بەویژدانانە و بە پێکۆپێکی،
پەخنە لە بەرهمە ی نووسەران و پێکخراوەکان بگری، ئەوا ئیدی لای
هەمووان چاره ی لە بنی مەنجهل پەشتر و ئیتسکیشی لە هەژدیهای حەوسەر
قووورستردەبێ. هەر ئەوێهە، خۆتێنی لە کاسە ناکەن! بۆ نمونە: «جەلال
تالەبانیی» چ وەک رامیار و چ وەک نووسەر، لە بەرهمە ی «کوردستان و
ئەلخەرەکە ئەلقەومیه ئەلکورديه»دا، کاتی باسی زمان و وێژە دەکا، ناوی
کۆمەلێ نووسەر و هۆنەرێ مردوو و زیندوو ی ناوداری کورد دینێ. کارە
هونەرێ و وێژە یی یەکانیان هەلەسەنگینێ. دەریاره ی هیندی لەو
نووسەرانی، ئەو سەردەمە لەگەڵ بزوتنەوهکە ی خۆی بوون، وەک
«نەوشیروان مستەفا، بەکر حوسین، فوواد قەرەداخی و ...» بە
نووسەرێکی خاوەن بەهره و پێشکەوتووخوازیان دادەنێ. «60، 19» چونکە،
لە پیزی پێکخراوەکە ی خۆیدا کاریانده کرد. لەوانەیه ئەو سەردەمە، کەم
کەس وەک نووسەر، هەر ناوی ئەوانەشی بیستبێ، بە تایبەتی «بەکر
حوسین»، لەوانەیه، لە هەموو ژبانیادا، یەک دوو گوتار پتری لە سەر
«ماده ی دیالیکتیک»، لە عەرەبیهوه بۆ کوردی وەر نەگێرا بێ، لە
گۆفاری «پزگاری» ئەو سەردەمە ی خۆیاندا بلاویکردبیتتەوه! ئیدی دوای
ئەوه وەک ناوی کانی ووشکیکرد! بەلام، بە چاک و بە خراب، باسی

چەندىن نووسەر و ھۆنەرى گەورەى وەك « ھەزار، ھىمن، حەسەنى قزلبجى، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس و كورەكانى، د. كەمال مەزھەر، مەسعوود محەمەد، جەمال شارباژتېرى، حەسىب قەرەداخىي، شىركۆ بىتكەس و ... » ى نەكردووه. چونكە، ئەو كاتە، ئەو نووسەر و ھۆنەرمانە، لەگەل بەلكەى دىكەى شۆرشى كورددا بوون. بەرھەمەكانيان، لە پراژەكردنى شۆرشى كورددا بوو، لەگەل بەلكەى ئەماندا ميانەيان نەبوو. كەچى، دواى ئەو ى كارەساتى ھەرەس روويدا، شۆرشى نوئى ھەلگىرسا، ھىندى لە نووسەر و ھۆنەرەكانى كورد، بەپىتى بارى رىپالىزمى نوئى كوردستان، سەنگەرى خۆيان گۆرى، ھەلسەنگاندەكانى « جەلال تالەبانىي » ىش گۆرا. رېژىكى زۆريان، لە « شىركۆ بىتكەس » گرت، بە شان و بازووياندا ھەلدەدا! لەگەل ئەو ىشدا، « شىركۆ بىتكەس »، ھەر لە سەرەتاو، ئەو بەھرە ھونەرىي و چرۆ ھۆنراو ىيەى درەختى سەوزى نىتو باخى و ئىژەى كوردىي پىتو دياربوو! ھەر « شىركۆ بىتكەس » بوو، كاتى دۆى پىلانە چەپەلەكەى، لە « بارزانىي مستەفا » سالى « 1972 » كرا، ھۆنراو ى بو نووسى، بنەمالەى بارزانىي و پارتى، رېژىكى زۆريان لى دەگرت، كەچى دواى ئەو ى، بە ھۆنراو ى ەخنەى لە كارەساتى ھەرەس گرت، لەگەل شۆرشى نوئى، « يەكئىتى نىشتمانىي كوردستان » دا ھاوكارىي دەكرد، نەك لای ئەوان ھەر ھۆنەر نىيە، بەلكو ئەو ى خراپىشە پىتى دەكەن! لە كاتىكدا، « شىركۆ بىتكەس » بە يەكئى لە لووتكە ھەرە بەرزەكانى و ئىژەى كوردىي ئەم سەردەمە دادەنرئ. گەر، بوونى رەتكەينەو، وەك ئەو ى وایە، يەكئى لە كۆلەكە گەورە و گرنەكانى ئاسمانى ھۆنراو ى كوردىي پىوخىنن!

ھەر چەندە، ئەو ى بارى ەخنەسازىي ئەو ى كوردىمانە، ھەر چەندە، ئەو ى ئەلئىستى ەخنەگر و رىكخراو ىگانە، بەلام، لە راستىدا ناتوانم، بلىم: ەخنەگرمان نەبوو و نىيە. ھەر ىها ناشوانم، بلىم: كادىرئىكى زۆرى باش و ئەكادىمىيمان، لە بوارى ھونەرى ەخنەگرىدا ھەبوو و ھەيە. بەلكو، بەگۆتەرەى بارى « بندەسىي، ناكۆكىي نىتوخو و دواكەوتووى كۆمەلگەى كورد »، لە ھەموو قونناغەكانى مىترووى نووسىنى كوردىيدا، جوړئ لە جوړەكانى، جولانەو ى ەخنەگرىمان ھەبوو، ەخنەگرىشان ھەر ھەبوو. جا

ههلسوکه وتیان، له گه ل جه ماوهر و بهر هه مه کانیاندا کردووه؟ تا چه ویتژدانی خویان نازا و نازاد کردووه؟ به چ شتیه نووسیویانه. ئایا ره خنه کانیان، پتر شتوازی گالته جارپی یا نه کادیمیانهی وهر گرتووه؟ نه مانه هه موو کۆمه لئی پرسیارن، پتیه نندی بهم باسه وه نیسه، به لکوو دهبن، ههر به کتیکیان به جیا باسکرتن و هه لسه نگیتن.

به کوردیی و کورتیی: به کت له گرفته سهره کیه کانی جولانه وهی که لتووری کوردیی به گشتیی، زمانی کوردیی به تاییه تیی نه وهیه، « ره خنه ی به جی، کاربگر، زانستانه، به ویتژدانانه، خاوتن، به لیکۆلینه وه و به لگه وه »، یا زۆر که مه یا ههر نییه!

14 / سه لیهی زمانه وانیی :

سه لیه: ووردبوونه وه، هه ستپیتکردن، سه رنجی قول، به دوا دا رۆشتن ده گرتیه وه، بۆ نه وهی، مرۆ له بنه مای شتن، یا دیارده یه کی دیار یکر او بگا. سه لیهی زمانه وانیش، ههر به و شتیه یه، به ووردبوونه وه و لیکۆلینه وه دروس ده بن. لیره دا ده مه وی، باری سه رنجی خۆم، به رانبه ر چه ن بۆچوون و باوه رپی ده رپم، تا له راستیی کیشه زمانه وانیه کان بگه ین، له کۆتاییشدا، سه رنجامیکی باشمان ده سه که وی.

(له زمانی کوردییدا، هیتندی ووشه ههن، ههر له کۆنه وه تا نه ورۆ، له لایه ن کۆمه لانی خه لکه وه، به هه له به کاره یتراون و به هه له ش به کاردیتن. بۆیه پتیه ستیه، راسکرتنه وه و به شتیه یه کی راست و گونجاو، له ناخافتن و نووسیندا به کاریتن. « 18,37 »)

سه ره تا ده مه وی، چه ن ووشه یه ک، له ژیر مایکرۆسکۆیی زمانه وانیه دا شیکه مه وه و شیرۆقه کم، تا پتر روونیا نه که مه وه و به شتیه یه کی رتکوییک، له زمانه که ماندا جیه گی خویان بگرن. هه لبه ته، هیتندی زا راوه ی ئیتنی هیه، پتیه پیتی باری سه رنجی « نایدۆلۆژیی رامیاریی، بنه مای فه لسه فیی جیاواز و دیدی ئایینه جیا جیاکان » ده گۆرتن. بۆ نموونه: ئایینی ئیسلام، هه موو گه لانی موسولمانی سه ر رووی زه وی، به یه ک نه ته وه داده ن، نه ویش نه ته وه ی ئیسلامه. نه ز، لیره دا مه به سم له و

دیده نایینییه نییه. به لکۆ ههولدهدهم، ئه زاراوانه، له رووی « ئیتینی،
رامیاری و زمانهوانیی » هه پوونکه مهوه.

(دیاره، میللهت ووشهیهکی کوردیی نییه، به لکۆ ووشهیهکی ئیسلامیی -
عهربیییه، له ڕێگهی نایینی ئیسلامهوه، له زمانهکانی کوردیی، فارسی و
تورکیدا بلاو بوتهوه. ووشهی میللهت له قورناتی پیروژدا، به « مله - ملت »
هاتوه و چهن جاری دووباره بوتهوه. ئهم ووشهیه له بنهڕهتدا، له قورناندا
بو مه بهسیکی تایه تیی و (بو دیاریکردنی " کۆمه لگهی ناموسولمان " به کار
هینراوه) «10,28» بهلام، ئیسته بو ئه مه بهسه به کار ناهینری. هه چهنده،
(هیندیگ له گه له موسولمانهکانی ڕۆژهلات، به تایه تی تورک و فارس و
تهنانهت کوردیش، ئهم ووشهیه یان له عه ره به وه وه رگرتوه، که چی به مانای
بنه ره تیی خۆی به کاری ناهین، به لکۆ به مانای « گه ل » ی کوردیی و
People ی ئینگلیزی و Volk ی ئه لمانیی و هیندی جاریش به رامبه ر
نه ته وه Nation " به کاری ده بهن، وه ک ئه وه ی ده بیژن: Turk Milleti ",
گه ل یا نه ته وه ی تورک " ، ملت فارس " گه ل یا نه ته وه ی فارس " ، میلله تی
کورد " گه ل یا نه ته وه ی کورد " .) «10,28» .

گه ل، ووشهیهکی کوردیی په تیی و په سه نه، بو یه که م جار، له سالانی
سییه کان و چلهکانی ئهم سه ده یه دا، له نووسینهکانی گو قاری « گه لاویژ » دا
ده رکه وت. ووشهی گه ل له کوردیدا، زیاتر به کۆمه ل دی، وه ک گه له گورگ،
واتا کۆمه لتی گورگ. گه ل، له بری میلله تی عه ره بیی به کار نایه، به لکۆ
پتویسته، گه ل له بری « ئه لشه عب » و نه ته وه ش له جیاتی « ئه لئومه » ی
عه ره بیی به کار پینرتین. باشتریش وایه، میلله ت بو ئه مه بهسه به کار
نه یه نین. دیاره، گه ل و نه ته وه ش جیا وازیان هه یه. گه ل به کوردی
دیشته وی پارچه یه کی دیاریکراوی کوردستان ده گوتری، وه ک گه لی کورد
له ڕۆژهلاتی کوردستان، یا گه لی کورد له ئیراندا ... تاد. بهلام، به هه مو
کوردی پارچهکانی کوردستان، یه ک نه ته وه پتیکدین. ههروه ها،
عه ره به کانی له هه ر وولاتیکی عه ره بیدا، به گه لی عه ره ب ناوده برین، به
هه ره شیان یه ک نه ته وه پتیکدین.

گه ل ده کانی ڕۆژهلاتی کوردستان، ئه و سێ زاراوه ئیتینییه به هه له

به کار دیتن. تا نیتسته له نیو خو باند، له سهر به کار هیتانی نهو سنی زار او په، به ته او بی ساغ نه بوونه ته وه. هیندی کیان میللت و نه ته وه، له یه کدی جیا ناکه نه وه و به یه ک شتی داده نین. وهک پیتشر پروغمان کرده وه، میللت ووشه یه کی عه ره بییه و بو کومه لئی به کار دیتن و له بری گه ل و نه ته وه به کار ناهیتن، له گه ل نه ته وه شدا، جیا وازی به کی گوره ی هیه.

هیندی کی دیکه یان، له فارسه کانه وه فیربون، ده لیتن: میلله تی نیران یا نه ته وه ی نیران. له گه ل نه وه شدا، میللت و نه ته وه ش بو کورد به کار دیتن. هیندی کی دیکه شیان، له بری گه ل زار او ی خه لک به کار دیتن. گه لیش لای نه وان، خو تنده واره رو شنیره پیتشره وه که ی خه لک ده گرتته وه! جگه له وه ی، نه م باوره یان، له کار به ده سه شو قیتنیسته کانی ده وله تی نیرانه وه وه رگرتوه، هر له بنچینه شدا هه له یه. چونکه، نیران ده وله تیکی ناسیونال نییه، تنیا یه ک نه ته وه ی تیدا بڑی، به لکوو، ده وله تیکی تیریتوریا له. واته: ده وله تیکی فره نه ته وه و نیشتمانه، له چهن گه ل تیکی جیا واز پیکهاتوه. هر یه کئی له و گه لانه ش، به گه ل تیکی سه ره خو داده نرین و به شتی گرنک له نه ته وه کانی خو یان پیکدیتن. نهک وهک فارسه شو قیتنیسته کان ده لیتن و به هه موو شیوه یه پرو پا گه نده ی بو ده کن و ده یانه وی، به هر نرخیت، له میتسکی روله کانی نه و گه لانه ی بشاخن، که له نیراندا، تنیا یه ک نه ته وه هیه، نه ویش نه ته وه ی نیرانییه.

له راستیدا، نیران ناوی خاک و ده وله ته. له رووی زمانه وانیه وه، به هیتج جوړی راست نییه، زار او ی جوگرافیا و نیتنیک تیکه لاو کړی. به لکوو ده توانین، بلتین: نیران وهک ده وله تیکی فره نه ته وه و نیشتمان، له رووی جوگرافیا وه، له چهن وولاتیکی جیا وازی وهک وولاتی « فارس، کوردستان، نازربایجان ... تاد » پیکهاتوه. له رووی نیتنیشه وه، له چهن گه ل تیکی جیا وازی وهک: « فارس، کورد، بلوژ، تازی، نه فغان، نازر، تورکمان، عه ره ب » پیکهاتوه، به هه موو شیان ده گوتری، گه لانی نیران، نهک میلله تی نیران یا گه لی نیران یا نه ته وه ی نیران.

وهک چهن جبار تکی دیکه، له هیندی نوو سیندا پروغمان کرده وه، نه م زار او په، له لایه که وه نیمپریالیزی جیهان و له لایه کی دیکه شه وه،

کاربه دهه سانی دهوله ته سو سیالیسته کانی پیتشو دایانناوه. چونکه، له بنه رتدا دانیان به بوونی گه له کانی بنده سیاندا نه ده نا. وهک چهن گه لیتیکی سه ربه خو، هه لئسوکه وتیان له گه لدا نه ده کردن. له به رنه وه، ههر له و رۆژه وه، نه و دهوله تانه دامه زراون، ههر گیز نه یانگوتووه، گه لانی «سو فیته»، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاقییا، نه سیبویا... تاد» به لکوو، هه میسه به گه لی «سو فیته»، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاقییا، نه سیبویا... تاد» ناویان بردوون. تا له کو تاییدا، نه و دهوله ته تیریتۆریالانه هه لوه شانوه، چهن دهوله تیتیکی ناسیونال، له جیگه یان دامه زرا. دیاره، بۆ ههر چوار دهوله ته داگیرکهره که ی کوردستانیش، داگیرکهران ههر هه مان چاوبه سمان له گه ل ده که ن. جگه له گه له کانی خو یان، به هیچ شتیه وه که دان به بوون و مافی گه له کانی دیکه ی بنده سیاندا نانتین. بۆیه ده لتین: گه لی «تورکییا، ئیران، عیراق و سووریا» و زاراوه ی گه لانی «تورکییا، ئیران، عیراق و سووریا» به کار نا هیتن. به داخه وه، زۆریه ی کورده کانی رۆژه هلات، له لایه که وه له به رنه وه ی، خو یان به ئیرانی ده زانن، له لایه کی دیکه شه وه، له به رنه وه ی له زمانی کوردیییدا شاره زانن، نه و زاراوانه به هه له به کار دیتن، دید و بۆچونه شو فیینییه کانی نه ته وه ی بالاده سی فارس، دووباره ده که نه وه!

ده بی، نه وه ش بزانی، «روویار، زه ریا و ئوقیانوسه کان»، با هه مووشیان ههر ناو بن، چۆن له نیو خو یاندا، له چه ندیتی و چۆنیتیدا جیا وازیان هه یه، ههر به و شتیه وه ش، «که مینه، گه ل و نه ته وه» ش، له گه ل یه کدیدا جیا وازیان هه یه. بۆیه ده بی، ههر زاراوه یهن پیتناسه ی تاییه تیی خو ی بۆ بکری، له جیگه ی تاییه تیی و له باری خویدا دانری.

ئوسته با بزانی، خه لکی کورد، ههر له کۆنه وه تا نه و رۆ، به ره شه خه لک و خو ینده واره کانیانه وه، چۆن له زاراوه ی «که مهنه ته وه یی، میلله ت، گه ل و نه ته وه» تیه گه یشتوون؟ با له وه ش گه رتین، هیتدی له و زاراوانه، له به کاره تانی فه رهنگی رامیاری به گشتیی و فه رهنگی زمانی کوردیییدا به تاییه تیی، له چا و فه رهنگی ناییندا، ههر زۆر نوین. چونکه، گه ر زاراوه ی «گه ل» بگرن، هه موو په نجا سالتی نابن، بۆ نه م مه به سه ی نه و رۆ به کار دی. ئیره دا، پیتنج نه و نه ی زیندوو پیتش چاوده خه ین:

له کۆندا، نووسەر و هۆنهرتکی ناسراوی وهک « رهفیق حیلمی »، زاراوهی « نهتهوه » ی به شتیهویهکی سهیر و شتیواو بهکارهیتناوه. بۆ نمونه، له نووسینتیکدا باسی « رهزمی مهلا مارف » دهکا و دهلتی: (رهزمی له سهیر سنوری بوژیهکانی دهوری کۆن و تازهدایه، ناتوانین، بلتیین: که به تهواوی شاعرتکی تهقلیدییه و ههر پهپرهوی بوژیه کۆنهکانی کردووه. به ههموو مانای ووشه، به شاعیرتکی عهسری و تازهش ناژمیریت. بهلام، به نهسپایی و لهسهرخۆ، له ههر دوو نهتهوهکانی وهرگرتووه و له چهشکهی ههر دوو لادا بهشداره.) « 25،57 » لیرهدا، مامۆستا زاراوهی نهتهوهی، به ههله، له بری نهوه بهکارهیتناوه. یا کاتێ باسی « سالم » دهکا، دهلتی: (له نهتهوهی « صاحبقرانه ») « 55،57 » نهمه ههلهیهکی گهلتی گهورهیه. چونکه « صاحبقران » نهتهوه نییه، بهلکوو بنهمالهیه. ههروهها دهیتوانی، بنووسی: له بهرهبابی « صاحبقرانه ».

« عهزیزی ئیبراهیمی »، بهوهشوه نهوهستاه، نهتهوه و هۆزی تیکهلاوکردووه، کاتێ، له سههرتای بهرهههکهیدا دهلتی: (نهم نامیلکهیه پیشکهش به برایانی بهریتز و خوشکانی خۆشهویستم دهکم، که به کورد و تورک و بهلووچ و عهرهب و فارس و ههموو هۆزهکانی تریشهوه.) « 6،72 » ههلبهته، لای نووسەر، تا ئهو کاته، جیاوازی له نیتوان « نهتهوه » و « هۆز » دا پروون نهبوتهوه، بۆیه ئهو نهتهوانهی به « هۆز » داناوه! پاشان دهلتی: (بزائن ههر نهتهوهیهک که زمان و ئهدهبی بوو ئهژی و سههرنهکهوئێ ئهو گهله جا با دیلپش بێ، ههر خۆ دهناسینت و پۆژتیک دهبی ههر وهک گهلانی پیشکهوتووێ دیکه کۆسپی ژیان لابهری و سههرکهوئێ... تادا) « 6،72 » لیرهشدا، جارێ زاراوهی « نهتهوه » و جارێکیش زاراوهی « گهل » ی بهکارهیتناوه. نهمهش نهوه دهگهیهنتی، نووسەر جیاوازی له نیتوانیاندا ناکا. چونکه، گهر دوو زاراوهی جیاوازی، ههر کاتێ به نهتهوه یا گهل شتیکمان نووسی، دهبی، ههر به ههمان زاراوهش تهواوکری. واته: دهبوایه، بینووسیايه: « بزائن ههر نهتهوهیهک که زمان و ئهدهبی بوو ئهژی و سههرنهکهوئێ، ئهو نهتهوهیه جا با دیلپش بێ، ... تادا ».

« هیمن » یش، وهک ههموو کورده نووسهرهکانی رۆژههلات، له لایهکهوه

ئەو جىاوازىيەى لە نىوان « گەل و مىللەت »، لە لايەكى دىكشەوہ لە نىوان « گەل و مىللەتانى ئىيران » دا نەكردوہ. ئەمەش لەم چەن دىرەدا دەردەكەوئ، كاتى دەلتى: (بەيانى دوو فرۆكە هاتن و چەن نارنجۆكى پچووکیان بە شارددا دا، ئەرتەشى شاهەنشاهی، ئەو ئەرتەشى لە كوشتتى مىللەتى ئىراندا لاسایی داگیركەرانى مەغوول و نازى دەكردەوہ، تاوتىكى بەرەرهكانى نەكرد و پىش ئەوہى لەشكرى سوور بگاتە مەهاباد چەكى فرىدا و وەك تۆوى ھەرزىن بلابوو.) «18,121»

« ئومىد ناشنا »، لە گوتارى « موفتى پىنجوتىنى - وەك تىكۆشەرىك لە رىنگاى سەرەستى ئافرەتدا » دەنووسى: (شتىكى ديارە كە نەتەوہى كوردىش وەكوو دووہم نەتەوہى عىراق وە بەپىتى ھەلكەوتنى جوگرافىاي ناوچەكەى و نزىكى لە دەولەتى عوسمانىيەوہ لە ژىر دەسەلاتى ئەو رۆژمە كۆن و دواكەوتوہدا ئەینالاند.) «20,50» جارئ، با ئەوہ بلىتىن، ئەو كاتانەى كورد، لە بئەسى عوسمانىيەكاندا دەینالاند، لە سەر رووى نەخشەى ئەم جىھانە، دەولەتى نەبوو، ناوى عىراق بى! ئىنجا، كورد لە عىراقدا، لە رووى زمان و زاراوہى ئىتتىيەوہ، نە ئەوساش و نە ئىستەش، ھەرگىزاو ھەرگىز نەتەوہ نەبوو و نەتەوہش نىيە. چونكە، كورد لە ھەر كۆتتە ھەبئ، بە ھەمىوى نەتەوہەك پىكدىتىن، كوردىش لە سنوورى ھەر دەولەتتەكدا بئى، زاراوہى گەلى بۆ بەكاردىتىن. گەلانى عىراقىش، ھەر بەكەيان بەشتى لە نەتەوہەكى خۆيان پىكدىتىن، وەك گەلى كورد لە عىراقدا، بە بەشتى لە نەتەوہى كورد و گەلى عەرەبىش لە عىراقدا، بە بەشتى لە نەتەوہى عەرەب دادەنرىن. نەك بلىتىن: نەتەوہى عىراق، ئەمە خۆى لە ھەيدا، بە ھەلەيەكى گەورەى زمانەوانىي و ئىتتىي دەژمىرئ، بەكارھىنانى ھەرگىز راست نىيە.

« ئاتىج رەسوول » دەلتى: (گەلى كورد پىتوستى بە پارتىكى ماركسىستى سەرىدە خۆى تەواو ھەيە، كە رۆلتىكى سەرەكى و پىشەرەوانە، لە رىتوتىنى ھەبئى رەواى گەلەكەمان و ئەو نەتەوہ پچووكانەى لە سەر خاكى كوردستان دەرىن، بىنىت.) «22,41» لىرەدا، واز لە ھەلەى رىتوس دىتىن. تەنبا لە ھەبئەكەى خۆمان دەدوتىن. لەم كۆپلە پچووگەى، لە بىستونۆ ووشە

پیتکهاتوه، دوو جار زاراوهی گهل و جار تیکیش زاراوهی نه ته وهی به کارهیتناوه. پیتشه کیی ده بئ، رووی ده مم له نووسهر کهم و لئی بهرسم: نایا مه بهس له گهلی کورد یا گه له کهمان، تهنیا گهلی کورده، له باشووری کوردستان، یا هموو کورد له جیهاندا ده گرتته وه؟ چونکه، نه وه دوو زاراوه و دوو واتای جیاواز ده گه یه نن. گهر مه بهس له گهلی کورد، تهنیا نه و کوردانه بن، له باشووری کوردستاندا ده ژین، نه وا به کارهیتناوه که ته واوه. بهلام، گهر مه بهسه که هموو کورد بئ، نه وا به هه له به کی گهره داده نرئ. چونکه، به هموو کوردی پارچه کان و هه نده رانیس، ئینجا نه ته وه به ک پیتکه دین. پاشان، له همموی سه برتر نه وه به، نه و که مه نه ته وه بی یانه ی، ههر له کۆنه وه له کوردستاندا ده ژین، به « نه ته وه پچوو که کان » یان داده نئ. جگه له وهی نه وان، نه ک ههر نه ته وه نین، به لکوو به گه لیش ناژمیررئ، چونکه له کوردستاندا خاکیان نییه. بۆیه، به که مه نه ته وه بی داده نرئ. بهلام، کوردستانی نه ورۆ، « جگه له عهره به ده شته کییه چیتراوه کان » نیشتمانی هموو نه و که مه نه ته وه بی یانه شه، که له سه ری ده ژین، گهر بیان هوی، وه ک برا له گهل کورددا بژین و بۆ خاکو خۆله که ی، ناووه واکه ی به نه مه ک و دل سوژین! جا ئیسته تی نه گه یشتین، نه و پارته کۆمۆنیستی داوایده کا، بۆ هموو کورده، یا تهنیا بۆ به شی له نه ته وه ی کورده، که « گهل » هکه ی مامۆستا ده گه یه نئ!

« نه وشیروان مستفا »، له نووسینه کانیدا، به تایبه تی له م سئ بهرگه ی یاداشته کانیدا، گه لئ جار، نه م زاراوانه ی تیکه لکردوو. لیره دا، چه ن کۆپله یه کیان، وه ک نمونه لئ وهرده گرین.

له بهرگه یه که می بیره وه ریسه کانیدا، ده لئ: (له راپۆرت هکه ی دا لایه نه سه لبی و ئیجاییه کانی سیاسه تی به عسی له کوردستان دا باس کرد بو. ناسینی کورد له ده ستور دا وه کو نه ته وه به کی سه ره کی و، سه ماندنئ مافی ئۆتۆنۆمی و، ...) « 50.116 » لیره دا، جگه له وه ی وه ک نووسه ره کلاسیکییه کانی کورد، به رینووسیکی کۆن و بلاو نووسییتی، ویزگول و نامرازی « و » ی لیکده ری پیتکه وه به کارهیتناوه، کوردیشی له عیتراقدا به نه ته وه ی سه ره کیی داناوه!

ههروهه ها، دهلتی: (پزگار کردنی عیراق له کوټ و زنجیر و په یوه نندییه کانی
 کولونیالیزمی نوټ و له رژیمی دیکتاتورۍ دوزمن به گهل و هیتانه سه
 کاری حکومه تیکی دیموکراتی نیشتلانی له نوټنه رانی پارتیییه سیاسیییه
 پیشکه و تووه کان و چینه کانی گهل و نه ته وه سه ره کی و پچوکه کانی عیراق،
 (... «80,116» له م کۆیله یه دا، دوو زاراهوی جییاواز و ناکوټکی
 به کارهیتاوه. گهل، نه ته وه سه ره کیی و پچوکه کانی عیراق. یه که م: گهل و
 نه ته وه جییاوه. له عیراقدا نه ته وه ی تیدا نییه. به لکوو له چهن گهل و
 که مه یینه یه کی نه ته وه یی پیکه اتوه. دووه م: ده بوایه، گهلانی عیراقی
 بنووسیایه. سیتییه م: نه ته وه پچوکه کان هه له یه کی زۆر گه وره یه. چونکه،
 نووسه مه به سی له تورکمان و ناسوورییه کانه، نه وانه که مه نه ته وه یین و
 نه ته وه نین. نه مه شی جارتیکی دیکه دوو باره کردۆته وه، کاتی دهلتی: (به شدار
 بونی کورد و نه ته وه پچوکه کان له نۆرگانه ناوه نندییه کان دا به پتی ی
 ژماره یان.) «81,116» له جیتکه یه کی دیکه شدا، به شتیه یه کی سه یه
 زاراهوی «نه ته وه» به کار دیتنی و دهلتی: (نه ته وه یی کردنی بازرگانیی ده ره وه
 و چاودیری کردنی بازرگانی ناوه وه ی ولات و گه شه پیدانی ده زگا کانی به شی
 گشتی.) «83,116» لیره دا نازانم، مه به سی له زاراهوی «نه ته وه ییکردن»
 چییه؟! گه مه به س له «ده سه به سه راگرتن» نه بټی، هیچ شتیککی دیکه
 ناگه یه نی! هه ره چهنده، به ته وایی نازانم، نووسه ره له گهل نه م و ته یه ی
 «یه زیدی» هکاندایه یانا؟! به لام، به راستیی نه و زاراهویه بۆ یه زیدییه کان
 پر به پیتستی خوی داده نری. چونکه، وه ک له کۆندا «فه ه» ی سکر تیری
 پارتی کۆمونیست و ده ولته تی عیراق بانگاشه یان بۆ ده کرد، یه زیدییه کان نه
 که مه یینه یه کی نه ته وه یی و نه گه لیتکی جییاوازن، به لکوو کوردن و به به شی له
 نه ته وه ی کورد داده نرتن، به لام، له گهل کورده موسولمانه کاندا، نایینیان
 جییاوزه، له به ره نه وه له جیتی خۆدایه تی، گه ره به میلله تی یه زیدی ناویرتن،
 وه ک تورناتی پیروز، نه وانه ی باوه ریان به په یامبه ران «برایم و موسا»
 «یتابوو، به «میلله تی برایم و موسا» ی ناویردوون. لیره دا، نووسه ره دهلتی:
 (یه زیدییه کان به خویان نه لیتن: «میلله ت» و به دینه که یان نه لیتن: «نولی
 لیره»): خویان به میلله تی هه لبر تر دراوی یه زدان نه زانن.) «106,116»

له بهرگی دووه می بیره وه ریبه کانیشیدا، ده باره ی کورد ده نووستی: (نهم میلله ته ی که رهنگه له دنیا ی ئه مرۆدا، تنیا نه ته وه ی گه وه بیت که هیتشتا میلله ته بهش بهش و دیله که ی ئیمه یه که ناوی: کورده.)

«10.117» جگه له وه ی، له نیوان بیستودوو ووشه دا، سنج جار نامرازی «که» ی داناوه، ههر دوو زاراوه ی «میلله ت» و «نه ته وه» شی، به یهک واتا بۆ کورد به کاره ی تاوه. باوه ر ناکهم، میلله ت نه ته وه بی! پاشان، له جیگه یه کی دیکه دا، ده لئ: (وه ر زمانه ی کۆمه له له قۆناغیتکا دیته کۆری خه باته وه که خه باتی گه له که مان گه یشتۆته بهر زترین و بالاترین پله ی، واته پله ی خه باتی چه کدارانه، واته لابه لا کردنی ناکوکی سروشت دوژمنانه و سه ره کی نیوان بورجوازی بیترۆکراتی ره گه زه رست و شوؤقتنی عه ره بیی عیراق و نه ته وه ی کورد له رتگای به کاره ی تنانی زه بروزه نگی شو ر شگیترا نه و چه که وه.) «11.117» لیره دا، گه ر مه به سی له نه ته وه ی کورد، تنیا کوردی باشوور بی، ئه وا له رووی زمانه وه هه له یه، ده بوو گه لی بنووسیا یه. به لام، گه ر مه به سی له هه موو کورد بی، ئه وا جگه له وه ی، عه ره بی عیراقی له نه ته وه ی عه ره ب جیا کردۆته وه، به لام، کوردی له نه ته وه ی کورد جیا نه کردۆته وه، له رووی نه ته وه یی و رامیا ریشه وه هه ره له یه، چونکه، ئه و دوژمنایه تییه ی له نیوان کوردی باشوور و به عس دایه، له نیوان هه موو کورد و به عسدا نییه، به لکوو تنیا، له نیوان کوردی باشوور و به عس دایه!

ههروه ها، سه رنجمدا وه، له زمان ی کوردیدا، چه ن ووشه یه کی وهک «داکوکی»، بهرگری، بهرهنکار بوونه وه، بهر بهر کانیی، بهر هه لست، بهر بهر چه دانه وه و ... «مان هه یه، واتا کانیان له یه کدییه وه نزیکن، هه ر چه نده، هه ر یه که یان بۆ مه به سی کی تایه تی به کار دیترین، به لام، زۆر جار به هه له به کار دیترین. ووشه ی «داکوکی» له زمان ی کوردیدا، به رانبه ر ووشه ی «دفاع» و ووشه ی «بهرگری» ش به رانبه ر ووشه ی «مقاومه» ی عه ره بیی دین. که چی، هیندی کهس و نووسه ر، له قسه کردن و ته نانه ت له نووسینه کانیشیاندا، جیاوازی له نیوان هه ر دوو ووشه که دا ناکه ن. ووشه ی «بهرگری» به پتیچه وانه وه به کار دیتن و به رانبه ر ووشه ی «دفاع» ی

عه‌ره‌بیبی دایده‌نینن. داکۆکیی، پتر پشتیوانیکردن ده‌گه‌یه‌نتی، هه‌ولدانه، کۆششکردنه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ سهر شتیکدا سهرکه‌وی. وه‌ک ده‌لتیی: نازاد داکۆکیی له‌ نازادیی ده‌کا. نه‌ک به‌گرایی له‌ نازادیی ده‌کا. کاوه‌ داکۆکیی له‌ خۆی کرد، نه‌ک به‌رگریی له‌ خۆی کرد. به‌رگریی، له‌ به‌رگه‌گرتنه‌وه‌ هاتوه. بۆ نمونه. راستروایه، بلیتین: کورد له‌ سالی « 1975 » دا به‌رگریی بۆ نه‌کرا. نه‌ک داکۆکیی بۆ نه‌کرا. هه‌ر دوو زاراوه‌ی « به‌رگریی و به‌رهنگارییونه‌وه » نزیکه‌ی یه‌ک واتایان هه‌یه، هه‌ر دووکیان بۆ تاکه‌ که‌ستی‌ک و بزووتنه‌وه‌یه‌کی چه‌کدارانه‌ش به‌کاردیتترین. به‌رهنگاریی یا به‌رهنگارییونه‌وه، به‌گه‌ژاچوونه‌وه‌ ده‌گرتنه‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌لتین:

کاروان ویستی، له‌ کاوه‌ بدا، به‌لام کاوه‌ به‌رهنگاریی بۆوه. هه‌ر چه‌نده، سه‌ربازه‌که‌ له‌ کاوه‌ی دا، به‌لام، کاوه‌ به‌رگریی کرد و خۆی به‌ ده‌سه‌وه‌ نه‌دا.

یه‌کتی یا بزووتنه‌وه‌یه‌کی چه‌کدارانه‌ ده‌توانی، به‌رهنگاریی زۆرداریی بیته‌وه. بۆ نمونه:

خزعل گه‌لێ سوکایه‌تی به‌ کورد کرد، کورده‌ به‌رهنگاریی بۆوه. به‌ره‌ه‌ل‌ستی‌کردن، له‌ به‌ره‌ه‌ل‌سته‌وه‌ هاتوه. واته: دژایه‌تی‌کردن، دوژمنایه‌تی. یا به‌ کۆسپ و له‌مپه‌ریش دئی. بۆ نمونه:

سه‌روو ویستی، به‌ره‌ه‌ل‌ستی سه‌ردار بکا، به‌لام سه‌ردار به‌ره‌ه‌ل‌ستی کرد. به‌ره‌ه‌ل‌سکارمان زۆره، به‌ره‌ه‌ل‌ستمان بۆ داده‌نین.

ئه‌وه‌ته‌ی کورد هه‌یه، به‌ره‌ه‌ل‌ستی بۆچوونه‌کانی ده‌وله‌تی عیراق ده‌کا. به‌ره‌ه‌ره‌کانیی، له‌ رووی یه‌کتیکدا بوه‌سی. رقه‌به‌ریی له‌گه‌ل که‌ستی‌کدا بکه‌ی. به‌ره‌ه‌رچدانه‌وه، بۆ که‌ستی ده‌بی، وه‌لامی گووته‌یه‌ یا کارتیکی خراب بداته‌وه. یا که‌سه‌ به‌ یه‌کتی ببڕی. ده‌لتین: ئه‌و، ئه‌و درۆیه‌ی کرد، منیش به‌ره‌ه‌رچمدایه‌وه. یا بێده‌نگمکرد.

هه‌تایی جار، ریکه‌خواه‌ رامیاریه‌کانی کوردستانیش، به‌گۆیره‌ی به‌رژه‌وه‌ند و پاوه‌ریی تایبه‌تی ته‌سکیی پارتایه‌تی خۆیان، به‌ ئاره‌زووی دلی خۆیان، زاره‌وی ئیستیی و رامیاریی داده‌تاشن، بی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌به‌سه‌که‌یاندا بگۆجی، یا راستیه‌کی تیدا بی. ئه‌مه‌ش پتر زمانه‌که‌مان ده‌شیتینی، نه‌ک

دهوله مەندی بکا. بۆ نمونە: چەن ووشە یە هەن، واتا کانیان لە یە کدییه وه نزیکن، وهک: (پرووخان، تیکچوون، تهواوبوون، بلاوه لیکردن، کۆتایی پێهێنان، ناشبه تال، هه رهس، نسکۆ). له پرواله تدا ده توانین، ئهم ووشانه هه موویان بۆ کاره ساته که ی شۆرشی 11/ سیتیتیمبه ر به کار بێنین، به لام، له راستیدا، هه ر یه که یان بۆ مه به سێکی تایبه تی و دیار بکراو به کار دێنرێن.

هه موومان ده زانین، دوای ئه وه ی شۆرشی 11/ سیتیتیمبه ر، له ئه نجامی پیلانێکی نیوچه یی و نیوده وله تیدا کۆتایی پێهات، هیندی له م زاراوانه ده رکه وتن. جاری یه که م، ووشه ی « ناشبه تال » وه ک چه مکێ بۆ ئه و کاره ساته نه ته وه یی یه ی به سه ر کوردا هات، له سه ر زاری کۆمه لانی ره شوو رووتی گه لی باشووری کورده ستانه وه ده رکه وت. به لام دواتر، « کۆمه له ی مارکسی - لێنینی و یه کیتی نیشتمانی کورده ستان », وه ک نه یاریکی « بنه ماله ی بارزانیی » قۆستیانه وه، له ئاخافتن و نووسینه کانیاندا، وه ک زاراوه یه کی رامیاری به کاریانه ئینا. ته نانه ت، ئه ورۆ ئه و ووشه یه وای لیهاتوه، جۆره کاردانه وه یه کی لای هیندی که س په یدا کردوه. هه ر کاتی، یه کێ باسی ناشبه تال بکا، یه کسه ر دۆست و ئه ندامانی پارتی، ده ماری تووره ییان هه لده سی و تووکی سه ربان گرز ده ی، وه ک ئه وه ی گرفته گه وره سه ره کییه که ی کورد، له به کاریانه یی ئه و زاراوه یه دا بێ!

گه ر له رووی زمانه وانیه وه، له و ووشه یه بدوین، ده بینین، « ناشبه تال » ووشه یه کی لیکدراوه، له دوو ووشه ی « ناش » و « به تال » پیکهاتوه. له هه مان کاتدا، به یه کێ له ئیدیۆمه یه کگرتوه کانی زمانی کوردیی داده نرێ. گه ر « ناشبه تال » به پیتی هه نبانه بۆرینه که ی « مام هه ژار » لیکده ینه وه، (ده س له کار کێشان) ده گرتیه وه. « 7.120 » به لام، گه ر بۆ به سه ره اته که ی بگه رتینه وه، ئه و، « ناشبه تال » واته: کاتی ناشه وان هه سده کا، ناشه که ی خه ریکه دانی لێ ده بێ، یا به ته وایی دانی لێ بپاوه، بۆ ئه وه ی ناشه که له کارکردن نه که وێ، گه ر شوونی ناشه که له ئاوایه وه نزیکبێ، له سه ربانی ناشه که وه رووه ئاوا یی ده قیرتینی و ده لێ:

ناشبه تال. به لام، گهر شوینی ناشه که، له ناواییه وه دوورین، نهوا
 ناشه وانه که دهچی بو ناوایی و لهوئی هاوارده کا: « ناشبه تال »، تا باراشی
 بو بینن و چ ناش و چ ناشه وان سارد نه بنه وه و له کار نه که ون.

دیاره، کومه لانی خه لک، نهو ئیدیومه یان بو مه به سی رامیاری، لهو کاره وه
 خواستوه و به کاریانه تیناوه. لیره دا، به مه به سی وازه تیان له کاری
 به کاره اتوه، که خاوه نه که ی به که موکوری و بی نه وه ی تهو اویکا،
 به جیتی هیشته وه. به لام، به باوه ری من، ئیدیومی « ناشبه تال »، بو
 تیکچوونی شوژی چواره ساله ی گه له که مان به کار ناهیتری و له جیتی
 خویدا نییه. چونکه، گهر شوژی شیش به ناش و ژهنه رال « بارزانی » به
 ناشه وان دانیتین، نهوا نهو « ناش » و « ناشه وان »، دانیان لی نه برابوو،
 تا هاوار له کومه لتیکی دیکه بکه ن و باراشیان بو بینن، بو نه وه ی
 ناشه که یانی پی بگپرن! به لکوو، هه موومان ده زانین، شوژی کورد، له بهر
 بی توانایی نابوری و که می که ره سه ی جهنگی، کوتایی پی نه هات، له
 پرووی سه ریازیشه وه تیک نه شکا، به لکوو، ههر له سه ره تاوه، له پرووی
 رامیاری و دیپلوماسییه وه، به تهو اویی لاوازبوو. پاشان، له نه نجامی
 پیلاتیکی نینه ته وه پیدا تیکشکا و تووشی نهو مالتویرانییه بوو.
 بهرژه ونیدی زله تیزیکی وه ک نه میریکاش، رۆلی سه ره کیی لهو
 تیکشکاندنه دا وازیکرد. له بهر نه وه لیره دا، ووشه ی « ناشبه تال » به هیچ
 شتویه ناگونجی و بو نهو مه به سه به کار ناهیتری.

ووشه ی « هه رس » واته: کاتی کیتیک یا چیا به ک، « بهردی زل، پارچه
 بهر، خول » یکی زوری لی ده بیتته وه و ده روختی، له بهر زاییه وه به ره و خوار
 نه و ده بیتته وه. نهو کاته ده لیتن: کیه که یا چیا که هه ره سیه تینا. یا کاتی،
 بهر یکی زور ده باری، به تهو اویی سه ر « لووتکه، قه دپالی کیتو و چیاکان »
 ده بهر یکی، نهو به فره ماوه به کی زور ده میتیتته وه. پاشان، تیشکی خور
 کات بهر ده گنا، ورده ورده ده تویتته وه، به نه که ی بوش ده بی، یا ههر خوی له
 بهر ده گنا، له زیر به فره که دا بوشاییه ک دروسبووه، به کسه ر داده روختی، له
 سه ره وه بو خواره وه، به گور و به تاو، وه ک شه پوله به فر تلورده بیتته وه، ههر
 جی هیه، له گه ل خویدا رایده مالتی، یا له شوینی خویدا دایده پوشتی. بو به

هه‌ره‌سی به‌فر ناوی ده‌به‌ن. به باوه‌ری من، باشت‌ترین ووشه، ووشه‌ی «هه‌ره‌س» هه. چونکه، کورد هه‌موو شتیکی هه‌بوو، به‌لام سه‌رانی شو‌رشه‌که، بی‌ئوه‌ی، هیچ جو‌زه لیتکدانه‌وه‌یه‌کی ورد، بۆ باری شو‌رشه‌که و گه‌له‌که‌مان بکه‌ن، بی‌ئوه‌ی، ناگادارییه‌کی ته‌واویان، له‌سه‌ر بارودۆخی نیونه‌ته‌وه‌یی و به‌رژه‌وه‌ندی زله‌تیه‌که‌کانی جیهان هه‌بی، بی‌ئوه‌ی، ناگایان له‌خۆیان بی، به‌وه‌موو توانا مرۆیی و مه‌تیرالییه‌وه، له‌په‌ر وه‌ک چیا‌یه‌کی به‌فرین، شو‌رش هه‌ره‌سیه‌یتنا، هه‌موو شتیکی له‌گه‌ل خۆیدا رامالی و کۆتایی بی‌هات.

دیاره، ئەم زاراوانه‌ش، به‌پیتی «کات، توانا، ده‌سه‌لات و ته‌رازووی هه‌تیه‌که‌کان» ده‌گۆرین. سه‌ره‌تا، زۆریه‌ی زۆری پۆله‌که‌کانی گه‌ل و پتیک‌خراوه رامیارییه‌کانی کوردستان، له‌تاو سو‌تی نازاری ئەو کاره‌ساته‌گه‌وره نه‌ته‌وه‌یی یه، له‌ناخافتن و نووسینه‌کانیاندا، تووتی ناسا، ئەو زاراوه‌یه‌یان دووپات‌ده‌کرده‌وه. سه‌رکرده‌که‌کانی پارت و بنه‌ماله‌ی بارزانی‌ش، هه‌تنده په‌شو‌کابوون، ناگایان له‌خۆیان نه‌بوو، هه‌یچیان له‌ده‌سدا نه‌ما‌بوو، زۆر گرنگی‌یان به‌وه‌ جو‌زه ووشه و چه‌مکانه‌نه‌ده‌دا، یا با بلتین: لیتی تی نه‌ده‌گه‌یشتن. به‌لام کاتی، هۆشیان به‌به‌ر خۆیاندا هاته‌وه، زانیان، چیا‌یان به‌سه‌ر خۆیان و گه‌له‌که‌یان هه‌تئاوه، ورده‌ورده، خۆیان کۆکرده‌وه و خۆیان پتیک‌خسته‌وه، هه‌تزی چه‌که‌داریان دامه‌زرانده‌وه، مه‌چه‌ک و بازوویان نه‌ستوو‌رپۆوه، وه‌ک پتیک‌خراوتیکی رامیاری به‌هه‌ت و توانا، سه‌رله‌نووی بۆ گۆره‌پانه‌که‌گه‌رانه‌وه، وه‌ک هه‌تزیکی چه‌که‌دار له‌کوردستاندا خۆیان نوانده‌وه. به‌تایبه‌تی، دوا‌ی شو‌رشی گه‌لانی ئی‌ران، به‌ته‌واویی له‌داره‌داره‌که‌وتن، سه‌رپیتی خۆیان که‌وتنه‌وه، خوتنیکی نووی، به‌جه‌سته‌یاندا گه‌را. ئیدی له‌وه‌به‌دوا، له‌که‌سیان قه‌بو‌ل نه‌ده‌کرد، زاراوه‌ی «ناشبه‌تال» به‌کاربێنێ، به‌لکوو له‌به‌ری ئەوه، زاراوه‌ی هه‌ره‌سیان به‌کاردیتنا. ته‌نانه‌ت، کاتی له‌نزیکه‌وه، له‌گه‌ل هه‌تیه‌ کوردستانیه‌که‌کانی دیکه‌شدا، ده‌سیان به‌وتوو‌ژکرد و له‌یه‌که‌دی نزیکه‌سو‌نه‌وه، پاشان، پتیک‌که‌وتن و به‌ره‌ی کوردستانیه‌یان دامه‌زراند، ئیدی ته‌وانیش، وازیان له‌وه‌وشه‌یه‌هه‌تئا و ووشه‌ی هه‌ره‌سیان به‌کاردیتنا. هه‌ر چه‌نده، هه‌ر جارێ، ده‌مبۆله‌یه،

ههراوه‌وریایه، له نیوان پارتی و یه‌کیتیدا په‌ی‌داده‌یی، یا جه‌نگ له نیوانیاندا رووده‌دا، هه‌ر زوو نه‌ندامان و کادیره‌کانی سه‌رکردایه‌تی یه‌کیتی، جاریکی دیکه، ووشه‌ی «ناشبه‌تال» به‌کار‌دیننه‌وه، تا به‌و شیوه‌یه، سووکایه‌تی به‌سه‌رانی پارتی و بنه‌ماله‌ی بارزانیی بکه‌ن. نه‌وه‌بوو، له به‌ر ناره‌زایی پارتی، له بری ووشه‌ی «ناشبه‌تال»، له نووسیندا زاراوه‌ی «هه‌رس»، بره‌وی په‌یدا‌کرد و تا راده‌یه‌کی زۆرش چه‌سپا.

به‌لام، سه‌رانی پارتی و بنه‌ماله‌ی بارزانیی، کاتق سه‌رکه‌وتنی مه‌زنتریان به‌ده‌سه‌هیتنا، جاریکی دیکه به‌خۆیاندا چوونه‌وه. بۆیه، ئیسته‌ ووشه‌ی هه‌ره‌سیش به‌گالته‌پیتکردن و سووکایه‌تی داده‌نیتن. له‌به‌رئه‌وه، ووشه‌یه‌کی دیکه‌یان داناوه، نه‌ویش ووشه‌ی «نسکو» یه. جا گه‌ر له پاشه‌پۆژدا، به‌ته‌واویی ده‌س به‌سه‌ر کاروباری کوردستاندا بگره‌وه، ته‌نیا خۆیان له گۆره‌پانه‌که‌دا ته‌راتینکه‌ن، هیچ لایه‌نتی له کوردستاندا، به‌ره‌ره‌کانیان نه‌کا، نه‌وا نه‌و کاته، جاریکی دیکه، ووشه‌ی «نسکو» ش په‌تده‌که‌نه‌وه. دوور نییه، نه‌م جاره‌یان، ووشه‌یه‌کی دیکه‌ی له بارتر، به‌پیتی به‌رزه‌وه‌ندییه‌کانی خۆیان داتاشن، که زۆر زیاتر له راستییه‌وه دوورین!

با لیره‌دا، که‌مق له ووشه‌ی «نسکو» ش بدوین. له هه‌نبانه‌بۆرینه‌که‌ی «هه‌زار» دا، ووشه‌ی نسکو به‌ (1/ په‌ت، سه‌رسم. 2/ هه‌له‌نگوتن) هاتوه. «865، 120» دیاره، به‌هیچ شیوه‌یه، نسکو بۆ تیکچه‌وون و کوتایه‌پیته‌تانی شو‌رشى 11/ سیتیتیمبه‌ر به‌کار نایه. چونکه شو‌رش نه‌ مروف و نه‌ ئازه‌ل بووه، تا په‌ت و سه‌رسمدا و بکه‌وئ، جاریکی دیکه‌ش هه‌له‌نگوته‌وه! هه‌له‌نگوتنیش به‌ واتای (توشبوون، که‌وتن) دئ «27، 120» چه‌گه‌ نه‌وه‌ی، شو‌رش بۆ کاریکی تایه‌تیی رامیاری یا سه‌ریازی، هه‌نگاویکی دیاری‌کراوی نه‌ناوه، تا له‌وه‌هنگاوه‌دا، تووشی نه‌وه‌له‌نگوته‌وتنه‌بووین، به‌لکه‌وو، هه‌موو ده‌زگه «رامیاری، سه‌ریازی، گۆره‌پانه‌تیی و کله‌توروی» هه‌کانی، هه‌ر له زاخۆوه تا خانه‌قین، به‌یه‌ک جار به‌ره‌یه‌ک هه‌له‌وشان، تیکچه‌وون و روخان. پاشان، ماوه‌ی پتر له سائیکیشی به‌سه‌ردا تپه‌په‌ری، تا جاریکی دیکه، ناگری شو‌رشیکی دیکه‌ی نوتی چه‌کداری، به‌ته‌واویی کله‌په‌سه‌ند، گری به‌رزپۆوه و هه‌موو

کوردستانی رووناک کرده‌وه. واته: هه‌ره‌ستیکی ته‌واویی «رامیاری، سه‌ریازی، مه‌رالیی و سایکۆلۆژی» بوو، نه‌ک هه‌ر کاری له شۆرش/11 سیپتیمبه‌ر و گه‌لی باشووری کوردستان کرد، به‌لکوو، له هه‌موو پرویه‌که‌وه، کاریکی یه‌ک‌جار گه‌وره‌ی، له سه‌رجه‌م بزووتنه‌وه‌ی رزگار یه‌خوازی نه‌ته‌وه‌ی کورد کرد. به‌ شتیه‌یه، پشکۆی داخیتی زۆر سه‌خت و بی‌ئه‌دازه‌ی، به‌ دل و ده‌روونی هه‌موو کوردیکی دلسۆز و نیشتمانپه‌روه‌راندا چزانده‌ و کسپه‌ی له‌ جه‌رگیان هه‌لسان.

له‌به‌رئه‌وه، نه‌ ئاشبه‌تالی دویتن و نه‌ نسکۆی ئه‌وپۆ، بۆ ئه‌و کاره‌ساته‌ له‌ جیتی خۆیان‌دان و گونجاون، به‌لکوو، له‌ راستیدا، ووشه‌ی «هه‌ره‌س» پر به‌ پیستی رووداوه‌که‌یه. به‌لئی هه‌ره‌سه‌بوو، هه‌ره‌ستیکی مالتۆترانکه‌رانه‌ی وا، به‌ هیچ شتیه‌یه‌ له‌ بی‌ر ناچیته‌وه، تا ئه‌وپۆش برینه‌کانی به‌ ته‌واویی ساریژ نه‌بوون. لاپه‌ره‌کانی می‌ژووش، زۆر به‌ وردیی، هیندی له‌و کاره‌ساتانه‌ی تۆمارکردوون، به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش تۆماریان‌ده‌کا.

هه‌روه‌ها، هیندی ووشه‌ی دیکه‌ هه‌ن، به‌ هه‌له‌ هاتوون، تا ئه‌وپۆش هه‌ر به‌ هه‌له‌ به‌کار دیتن. هه‌ر چه‌نده، هیندی نووسه‌ر له‌ سه‌ریان نووسیوه، به‌لام، خه‌لک یا نایان‌خوتنه‌وه، یا گۆتی ناده‌نت! بۆیه، کاتی ئه‌وه‌ هاتووه، زمانه‌که‌مان له‌ ووشه‌ی هه‌له‌ پاکه‌ینه‌وه. بۆ نمونه: (به‌روار و ریکه‌وت، له‌ سه‌ر تیشک و له‌ به‌ر تیشک، لیکۆلینه‌وه و توێژینه‌وه و شیکردنه‌وه، بچووک و پچووک، پێشنیاز و پێشنیار، نیشان و پیشان، نێو و ناو، زمان و زیان، ژن و ئافه‌رت، قوتابی و خوتندکار و شاگرد، قوتابخانه‌ و خوتندنگه، فرین و رفین، ئالتون و زێر، چه‌وه‌نده‌ر و چه‌نه‌وه‌ر، زانکۆ و زانستگه، ... تاد)

هه‌ر چه‌نده، هیندی له‌م ووشانه، به‌پیتی ناوچه‌ و دیالیکت ده‌گۆرتن. هه‌روه‌ها، هیندیکیشیان واتای جیا‌وازیان هه‌یه. به‌لام، راسته‌روایه، ووشه‌ی «به‌روار» به‌کار نه‌هینن، چونکه‌ له‌ «به‌رواری بالاوه» هاتووه! «له‌ ژیر تیشکی» له‌ «عه‌لی ضه‌وئی» ی عه‌ره‌بییه‌وه وهرگیراوه و «له‌ به‌ر تیشکی» راسته‌.

ده‌ریاره‌ی ووشه‌ی «لیکۆلینه‌وه، توێژینه‌وه و شیکردنه‌وه»، چهن

تییینییه کمان ههیه. د. « عیززه دین »، ووشهی « Analiz » پروونده کاتهوه و دهلتی: (ئه نالیز: ووشهی « Analiz » ی گرتیکی له زۆریه ی زمانه کانی جیهاندا به مانای « تحلیل » ی عهره بی به کار دیت، لام وایه ئیمهش بۆ ئهوه مه به سه ی به کار بێتین و ووشهی « لیکۆلینهوه » ی ئیستا به کارهاتوی خۆمان بۆ « ته حقیق » به کار بێتین باشه. هه رجیش ووشهی داتاشراوی « توێژینهوه » یه، ئهوه لای زۆر له شاره زایان وایه که ده بی له گه ل ئهوه ووشه ده ستر دانه دا که ناشی دروستی کردوون، لادرتین. (48.30)

لیره دا ده مه وی، شتی ده یاره ی « لیکۆلینهوه » و « توێژینهوه » پروونکه مه وه. ئه م دوو زا را وه یه، بۆ دوو مه به سی جیا واز به کار دیتین، دوو واتای جیا وازیشیان هه یه. به لام، هیندی که س تیکه لا و یان ده که ن، یا جیا وازیان له نیواندا نا که ن. « لیکۆلینهوه »، بۆ دوو مه به س به کار دیتری. یه که میان - له کار تیکی « هونه ری، وێژه یی، میترووی، رامیاری ... » بکو لیته وه و پروونیکه یته وه. به لام، مه رج نییه، وه ک تا قیکردنه وه یه کی زانستانه وایه، که له کیتلگه و لا بۆ ره کاندا ده کری و نه نجامی تکی زانستانه ی هه بی. واته: پتر وه ک باری سه رنج ده ر پین وایه. لیره دا، به عهره بیی پتر به زا را وه ی « درسه » دی. دو وه میان - بۆ لیکۆلینهوه له تا وانێ یا له شتیکی نادیا ر دی، وه ک « ته حقیق » له عهره بیدا به کار دیتری.

به لام « توێژینهوه »، به « به حس » ی عهره بیی دی، که ته نیا له بواری تا قیکردنه وه کانی زانستاندا به کار دیتری. جا، د. « عیززه دین »، هه رستی ووشهی « Analiz »، « لیکۆلینهوه » و « توێژینهوه » ی تیکه لکردووه. « لیکۆلینهوه » ی کوردی، بۆ « ته حقیق » ی عهره بیی و « ته حلیل » ی عهره بیی، بۆ « Analiz » ی گرتیکی داده نێ. به لام، با سی نه کردووه، « توێژینهوه » بۆ ج مه به سی داده نری، ته نیا به ووشه یه کی داتاشراوی دانه وه، بۆ ئه وه ی به عهره بیی یا گرتیکی، و اتاکه ی بلتی، تا بزانی، له گوردیدا بۆ چی به کار دی! له و وایه، خه لکی « لیکۆلینهوه » بۆ ئه وه مه به سه به کار دیتین. لای وایه، ناشیه کانی کورد « توێژینهوه » یان داتاشیه و ده بی، لادرتی. « Analiz » یش، به کوردی به « شیکردنه وه » دی. له راستیدا، ئه م سێ ووشه یه له زمانی کوردیدا، به ته واوی جیگه ی خۆیان کردۆته وه.

ووشهی « پچووک » و « بچووک »، هر چند هه دووکیان یه و اتایان ههیه، هر دووکیشیان راستن، بهلام « پچووک » له « بچووک » شیرینتره و له سهر زیان ناسانتره، چونکه پیستی « ب » له سهر زیان له پیستی « پ » قورستره.

« پیشان » بۆ پیشانندان دهبی و « نیشان » یش، بۆ نیشانه و نیشانکردن دهبی، پیوسته جیاوازی له نیتوان نم دوو ووشهیهدا بکری. « پیشنیاز » له « پیشنیار » راستره و دووه میان هیچ نییه.

« ناو و نیتو »، له راستیدا، هر دووکیان هر یهک و اتایان ههیه، زۆر جار نووسهران، به شتیهیهکی تیکه لاه به کاریان دین. به تایبه تیی « نیتو » له لقه دیالیکتی « موکری » دا، زۆر به کاری. نهز پیشنیاز دهگه، نم دوو ووشهیه جیا کرتنه وه، « ناو » بۆ ناوی گیانله بهر و شت، « نیتو » یش بۆ شتی له نیتو شتیکدای، به کاریترین.

له کوندا، هر چی بیخوتندایه، به « شاگرد » ناویان دهبرد. هر وهک « مهجویی » ش دهلتی: « له شاگردانی کۆپی عه شقم و شوعله عه سامه و دهستی پی دهگرم ». بهلام، نیسته ووشهی « شاگرد »، بۆ یه کن به کاریترین، له بندهسی وه ستایهکی شاره زادا کاریکا، تا فیری نهو کاری کا. پاشان ووشهی « قوتابی » له « کتابی » عه ره بییه وه وه رگیراوه. بهلام له په نجاکاندا ووشهی « خوتندکار » دانرا، که له هر دوو ووشه که راستر و باشتره. « قوتابخانه و خوتندنگه » ش، ههروه ها، به هه مان شتیه خوتندنگه له قوتابخانه راستره.

« فرین » له « رفین » راستره. باوهر ناکه، ووشهی « نالتون » کوردیی بی، چونکه کورد هر گوتوو یه تی: زتی و زیو، یا گوتوو یه تی زترینگر. ته نانهت، له نیتو تور کمانه کانی کهر کوو کیشدا، « نالتون » بۆ ناوی نیرینهش به کاریترینا. بۆیه ووشهی « زتی »، له « نالتون » ته واوتره. « چه وندهر » راسته و « چه نه وهر » هه له یه.

بۆ « زانکو و زانستگه »، کاتی خۆی له سالی « 1968 » دا، زانکو له سوله یمانیی کرایه وه، له سهر نهو دوو ووشهیه، ده مه ته قیتییهکی زۆر بوو. بهلام، له کۆتاییدا هر « زانکو » یان دانا. له راستیدا، زانکو ووشهیهکی

لیکدراوه، له « زانین و کوژکردهوه » وه هاتووه. زانین واتای «مه‌علومات» ی عه‌ره‌بیبی ده‌گه‌یه‌نن. « زانست » پتر بۆ « عیلم » ی عه‌ره‌بیبی به‌کار‌دیتنری. به‌لای منه‌وه، زانستگه‌ راستره. به‌لام گه‌ر پیتی « ت » که‌شی لئ بقرتینین، وه‌ک « زانسگه » ی لیدی، گه‌لئ ره‌وانتر و خو‌شترده‌بئ! سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی له‌ نیوان نهم دوو زاراوه‌یه‌دا گیرمان‌خواردووه، هیتشتا هیتندئ که‌س، زاراوه‌ی «دانشگا» ی فارسییش به‌کار‌دیتن. ته‌نانه‌ت له‌ نووسینه‌کانیاندا و له‌ نیوان دوو دیترا، جارئ دانشگا و جارئکی دیکه‌ زانسگه‌ ده‌نووسن. بۆ نمونه‌:

«عومه‌ری ئی‌لخانی» ده‌نووسئ: (" سواره " له‌ زندان هاته‌ده‌ری و زه‌رد و لاواز و بئ واز خو‌تندنی دانشگای درێژه‌ پیتدا و له‌ سالی 1347 ی هه‌تاوی زانسگه‌ی ته‌واو‌کرد...) «12,60» دیاره، نهم جو‌ره‌ نووسینه، به‌ هیچ شتیه‌یه‌ راست نییه‌. چونکه‌، وه‌ک نه‌وه‌ وایه، به‌ دوو زمان بنووسی، ووشه‌ی زمانی فارسیی و کوردیی تیکه‌لاوکه‌ی!

هیتندئ که‌س، له‌ بری ووشه‌ی « له‌و کاته‌دا » یا « له‌و ماوه‌یه‌دا » یا « به‌و هۆبه‌وه » ووشه‌ی « له‌و میانه‌دا » به‌کار‌دیتن. له‌ راستیدا، « میانه » واتای « نیوان » ده‌گه‌یه‌نن. کورد ده‌لتی: له‌ میانه‌ی من و تۆدا، هیچ جیا‌وازییه‌ نییه‌. یا له‌ میانه‌ی قسه‌کانیدا ده‌گوترئ. نهم ووشه‌یه‌ش به‌و شتیه‌یه‌، ره‌نگه‌ بۆ یه‌که‌م جار، «عه‌لادین سوجادی»، وه‌ک هه‌له‌یه‌کی زمانه‌وانیی به‌کار‌هیتنابئ. کاتئ ده‌لتی: (له‌و میانه‌یه‌دا قسه‌ کراوه و ژنه‌ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ مالی که‌س و کاری خۆی) «154,58» که‌ راستر وابوو، بئتی: (له‌و باره‌یه‌وه ...). پاشان، نهم ووشه‌یه‌ له‌ ده‌نگوباسه‌کانی « MedTV » به‌ زۆری به‌کار‌دیترا، چونکه‌ له‌ هه‌موو ده‌زگه‌ی نه‌و تیلئتیفیزیزونه‌ کوردیه‌یه‌دا، یه‌ک کادیتری زمانی کوردیی لئ نه‌بوو. ئیدی نه‌وه‌ی له‌وئ ده‌س به‌ کاربوو، ئاره‌زووی دلی خۆی، ووشه‌ی داده‌تاشی، بئ نه‌وه‌ی به‌زه‌یی به‌ زمانه‌که‌دا بیه‌نه‌وه، هه‌ر کار بڕوا، نه‌وی دیکه‌ی گرنگ نییه‌.*

* له‌و باره‌یه‌وه، چهن جارئ قسه‌م له‌گه‌ل کردوون، به‌لام، که‌لکی نه‌بوو. چیکه‌ی داخه‌، ئیزگه‌ی تیلئتیفیزیزیزیککی وا گرنگ، شتیکی له‌و بابته‌ به‌ هه‌له‌ بلاوه‌کاته‌وه، هه‌لکی نه‌شاره‌شش وا ده‌زانن، ووشه‌یه‌کی راسته‌ و دووپاتیده‌که‌نه‌وه!

بۆ « شیعەر » ی عەرەبیی، دوو زاراوهی وهک « هۆنراوه، ههلبهست » و بۆ « شاعیر » یش سێ زاراوهی وهک « هۆنەر، ههستیار و ههلبهستهوان » مان ههیه، کهچی، زۆریه ی زۆری نووسهران، ههر « شیعەر و شاعیر » ی عەرەبیی بهکار دێن. هیندی جاریش، تیکه لاوی دهکهن، عەرەبیی و کوردییه کهیان ده نووسن، یا دوو زاراوهی کوردیی له تهنه یشت یه که وه ریزده کهن، وهک نه وهی بلتین: کورد به یه کتیکیان تی ناگا. بۆ نمونه: له گهلی شوینی نووسینه کانی « عه لادین سوجادیی » دا نووسراوه: (له باریکا که ههلبهست و هۆنراوه هۆیه که بۆ ده برین و ...) « 58، 68 »

زۆریه ی نووسهران، ووشه ی « ههر » له هیندی جیگه دا، له گه ل ژماره و وشه کاندایه که وه ده نووسن، کهچی، له هیندی جیگه ی دیکه شدا، به جیا ده یان نووسن. له راستیدا، له هه موو باره کاندایه بیج، هه موویان به جیا بنووسرین. چونکه، له هه موو جیگه کاندایه، ههر یهک واتایان هه یه. به لام، به پیتی به کار هینان ده گۆرێ. بۆ نمونه: زۆریه ی نووسهران ئهم ووشانه، « ههر دوو کیان، ههر چه نده، ههروه ها ... » به م شیوه یه ده نووسن. کهچی، ههر گیز نان نووسن، (ههر چوار یان، ههر تو، ههر من، ههر کهس، ههر هه موو، ههر یه و زمانه، له ههر سه رده میتکدا، کهچی ههر دوکتۆر خۆی، ههر خۆی، ههر کارزان ...) به لکوو، ئهو ووشه و رستانه، له یه کدی جیاده که نه وه، وهک: (ههر چوار یان، ههر تو، ههر من، ههر کهس، ههر هه موو، ههر به و زمانه، له ههر سه رده میتکدا، کهچی ههر دوکتۆر خۆی، ههر خۆی، ههر کارزان ...). له بهر ئه وه ده بیج، « ههر » به جیا بنووسرێ.

هیندی نووسهر، هیندی ووشه ی فارسیی به کار دێن، یا گوتی ناده ن، یا نایزانتن. دیاره، له ههر دوو باره که دا، ههر هه لیه و ههر خراپه. ههر چه نده، ههر دوو زمانه ی کوردیی و فارسیی، به یه کتی له لقه زمانه کانی هیندی ئه وروپایی داده نرین، له گه لی پرووه له یه کدی ده چن. به لام، ههر پیوسته، جیاوازی له نیتوانیاندایه بکری. چونکه، زمانه کان چه ن له یه کدی شه وه نزیکن، ههر ده بیج، تایبه تمه ندیی خۆیان هه بیج، خه سه له ته دیار یگراوه کانیان بپارتزری. ئه گینا، گهر وا نه بیج، بۆ به یهک زمان دانانرین؟! با لیره دا، چه ن نمونه یهک بێنینه وه:

«تونها، جوداوازی، جوداخوازی، جوداگردنوه، جودایی، ستهه ...»
 همموویان به فارسیی داده‌نرتین و کوردییه‌کانیان بهم شتیویه ده‌نوسری :
 «تینیا، جیاوازی، جیاخوازی، جیاگردنوه، جیایی، ستهه ...»
 هتندئ نووسه‌ری دیکه، کاتی ووشه‌یه کۆده‌که‌نه‌وه، له به‌ر رۆشنایی،
 ده‌ستوری رتزمانی فارسیدا کۆده‌که‌نه‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر دوو پاشگری
 «گا» و «ها» ی فارسیی به‌کار دیتن. وه‌ک: «ساله‌ها، جاره‌ها،
 ئینسانه‌ها، میلیۆنه‌ها ...» ئه‌مه‌ به‌ هیچ جۆری راست نییه. به‌لکوو
 ده‌بج، به‌ هۆی «گه‌لتی» و «چهن، چهن‌دین» وه‌ کۆکریتنه‌وه. بۆ نمونه:
 «گه‌لتی سال. گه‌لتی جار. گه‌لتی مرۆف ...» هه‌روا بۆ «چهن یا چهن‌دین
 سال، چهن یا چهن‌دین جار، چهن مرۆفتی یا چهن‌دین مرۆ، چهن یا چهن‌دین
 میلیۆن. یا به‌ میلیۆن، به‌ ملیۆنان به‌ میلیار و به‌ میلیاران ...» هه‌روه‌ها
 ده‌توانین، له‌گه‌ل نامرازی هتماکردندا به‌کاربانیتین و بلیتین: ئه‌و سالانه،
 ئه‌و جارانه، ئه‌و مرۆفانه. یا ساله‌کان، جاره‌کان، مرۆقه‌کان.
 پاشگری «گا» له «گاه» ی فارسییه‌وه هاتوه. به‌ باوه‌ری من،
 باشتروایه، پاشگری «گا»، له‌ زمانی کوردیدا به‌کار نه‌هتیری. به‌لکوو، له
 بری ئه‌وه پاشگری «گه» دابنیتین، تهنیا له‌ ووشانه‌دا نه‌بێ، که‌ خۆیان به
 هه‌ر دوو پیتی «گ، ا» کۆتاییانندی و پاشگر نین، یا هه‌ر خۆی به‌ تهنیا
 واتا ده‌به‌خشی. وه‌ک: «گا، مانگا». به‌لام، ئه‌و ووشانه‌ی به‌ پاشگری
 «گا» کۆتاییانندی، باشتروایه، به «گه» بیانوسین. وه‌ک: «رتگه،
 ده‌رگه، فیرگه، ئیتزگه، ویتزگه، چه‌شارگه، روانگه، ده‌سگه، جیتگه،
 خوتندنگه، فرگه، فرۆشگه ...» نه‌ک، «رتگا، ده‌رگا، فیرگا، ئیتزگا،
 فرۆشگا، چه‌شارگا، روانگا، ده‌سگا، جیتگا، خوتندنگا، فرگا، فرۆشگا ...»
 به‌گه‌ ئه‌وه‌ی کارتیکی زۆر باشه، گه‌ر پاشگری «که‌ر» له‌ زمانی کوردیدا
 واتا بێتین. چونکه، له‌ بری ئه‌وه، چهن پاشگریکی دیکه‌ی
 پاشگریکترومان هه‌یه، وه‌ک: «کار» له‌ سه‌ر ئاوازی «کرتکار، جوتکار و
 پاشیار». «زان» له‌ سه‌ر ئاوازی «زمانزان». «چی» له‌ سه‌ر ئاوازی
 «چانیچی، پینه‌چی» یا «گتی» له‌ سه‌ر ئاوازی «ده‌سگتی، وه‌رگتی» بۆ
 نمونه: «پاریکه‌ر، باسکه‌ر، فیرکه‌ر، راوکه‌ر، ته‌ماشاکه‌ر، خه‌باتکه‌ر ...»

به « یاریزان، باسکار، فیرکار، راوکار یا راوچی، تهماشاکار یا تهماشاوان، خهباتکار یا خهباتگیر ... » با « کەر » تهنیا بۆ ناوی نازهل به کاربئی. وهک: « کەر و ماکەر ».

ههروهها، هیندی ووشه ههن، له ههموو زمانیکدا کۆناکرتنهوه. واته: تاک و کۆی وهک یهک به کار دینرئی. بۆ نمونه: له زمانی کوردییدا وهک: « پاره، با، باران، بهفر، ناو، هوش، ههست، ژیری، خوشه ویستی ... » جارئ، له رادیویهکی کوردیی شاری ستۆکهۆلم، گوتم له برادهرئ بوو، چهن جارئ دهیگوت: « ههسته نهتهوهیی یهکان » که نهوه به ههله و ههستی نهتهوهیی، به راستر دادهنرئی.

نهم ووشانهش پێش ههر خهسهلهتی بکهون، ئیدی کۆناکرتنهوه. بۆ نمونه: « هیندی، کهم، زۆر کهم، گهلت، کۆمهلت، چهن، چهند، چهن دین ». له بهرتهوه ناتوانین، بلتین: (هیندیک نمونان) «84، 103» به لکوو دهبئی، بنوسین: « هیندی یا هیندیک نمونه. هیندی، کهم، زۆر کهم، گهلت، چهن، چهند، چهن دین - جار، سال، نمونه ... » نهک « هیندی یا هیندیک، کهم، زۆر کهم، گهلت، چهن، چهند، چهن دین - جار، سال، نمونان ... » وهک « گۆران » یش دهلت: « زۆر قژی زهره، سهرنجی راکتیاوم ».

ئیهسته، کهواته، واته، نهوته ... له ئیهستا، کهواتا، اتا، نهوته ... باشترن. بهلام، دهتوانین، « واته » له بری « یعنی » و « واتا » له بری « مهعنا » عه رهیی دانین. گوشار له فشار جوانتره. لیکۆله له لیکۆله رهوه، توێژه له توێژه رهوه و شیکار له شیکه رهوه راستر و باشترن. قهفقاز له قهفقاس و قوقاز راستر. تسار له تزار و تهزار و قهیسهر راستر. له بری « گیروگرف، تهنگچه له مه و بارودوخ » بنوسین « گرفت، چه له مه و بار »

نوسهران دهبئی، جیاوازی له نیتوان « دا » بۆ شوتین و « دا » ی کردارادا بکهن. یهکه میان له نوسیندا، هه میسه به ووشه کانه وه ده لکترین، بهلام گهر ناو بوو، له نیتوان دوو کهوانه دا دانهرابوو، نهوا له دهره وهی کهوانه که دادهنرئی. وهک: له سوله یمانییدا، له کوردستاندا، له نهورپادا و ... له «سوله یمانیی دا، له « کوردستان » دا، له « نهورپا » دا ... بۆ کردار

پتکه وه ناٲوو سٲترٲن، گهر له ٲه کدی دابرابوون، وهک :
 نازاد ههولٲٲکی زۆری دا.
 نامه کم دا به ناران.
 کامهران له کاوهی دا.
 نهمه بۆ کورد دهس نادا.

دهشتوانٲن، گهلٲ جار، پاشگری « دا » پشگوٲخهٲن و نهٲنوو سٲن.
 هٲندٲ له نووسهرانی کورد، چهن ووشهٲهک به جوٲٲکی تاٲبهٲیی دهٲنوسن،
 وهک نهوهی باوهٲریان به گوٲرانی زمان نهٲٲ، یا دژی کورٲکردهوهی ووشهٲی
 کوردیی بن. بۆ نمونه: (پۆژانهش، نهوٲوش، نهٲ مانگهش، نهٲمهش،
 نهٲمانهش، نهوهش، نهوانهش، مهزنهش، ساختهش، لاپهٲرهکesh، ههرواش،
 ...) بهٲ شٲوهٲه دهٲنوسن: (پۆژانهٲش، نهوٲوٲش، نهٲ مانگهٲش، نهٲمهٲش،
 نهٲمانهٲش، نهوهٲش، نهوانهٲش، مهزنهٲش، ساختهٲش، لاپهٲرهکهٲش، ههرواش،
 ههرواش ...) ههر چهنده، نهٲ شٲوهٲه نووسٲنه، له رووی ٲٲزمانهوه به
 ٲاست دادهٲنٲ. بهلام، باشترواٲه، کورٲکرٲنهوه و به جوٲری ٲه کم
 بنووسٲن. یا هٲندٲ نووسهر « رهجهلهک » به « ٲٲچهلهک » دهٲنوسن.
 نهٲهشٲان ههر وهک باسهکهی ٲٲشو وایه.

وردکردهوه و گهردان، بوون و ههبوون، ئٲمٲراتۆریا و ئٲمٲراتۆریهت.
 ووشهکانی جوٲری ٲه کم، له جوٲری دووهٲ باشترو و ئاسانترن.
 زۆر به باشی دهزانم، له برٲ « عیاده » ی ٲزٲشکی عهٲهٲیی، ووشهٲی
 « کلٲنٲک » ی لاتٲنی دابٲنٲ.

له برٲ زاراوهی « السیاسه » ی عهٲهٲیی، « ٲامیاری » یا « ٲۆلٲٲٲک » ی
 لاتٲنی له زمانی کوردٲیدا بچهٲسٲٲن. وا بزانهٲ، ٲه کم جار، زاراوهی
 « ٲامیاری » له لایهن « داماوٲ موکریانٲی » ٲهوه بهکارهٲتراوه. نهو کاته،
 ناوی بکهٲر به « ٲامیار » یا « ٲۆلٲٲٲکار » دهٲنٲ.

له زمانی کوردٲیدا، هٲندٲ ووشه ههن، له گوٲندا وهک گٲٲرن وان.
 نهٲهٲنهوهی، له کوردٲیدا شهٲهٲی عهٲهٲٲمان نٲیه، له برٲ نهوه، به دوو
 ٲٲت دهٲنوو سٲن. بۆ نمونه: « گولله، گولله، گللهٲی، کهللا، ههٲللا،
 سهٲللا - وهک نهوهی دهٲٲ له سهٲللاوه هات. له هٲندٲ جار ٲۆلهکانی

کورد، جیاوازی له نیتوان « ناواره، دهرهدهر، پهناهر و نامۆ » دا ناکهن. بۆ نمونه: « محهمه دی مهلا کهریم », له بری ناواری کوردیی، ووشه ی « غه ریب » ی عه ره بیی داناوه، نه مه گوایه، بۆ خوینه ری پرونده کاته وه، نه با، له « ناواره » ی کوردیی نه گهن، به هه له عه ره بییه که یان بۆ ده نووستی، که له راستیدا « غه ریب » ناواره ناگه یه نتی، به لکوو « نامۆ » ده گرتته وه. « 77,43 »

سێ ووشه ههن، پتیوسته، جیاوازی له نیتوانیاندا بکه ین. چونکه، سێ زاراوه ی جیاوازن و هه ر یه که یان بۆ مه به سێکی تایه تیی به کار دین. نه وانیش: « به ند، به نده و کۆیله » ن.

به ند: گه راد ده گه یه نتی. که سێ له گرتوو خانهدا له لایهن لایه که وه گه رایی. به ندیخانه یا گرتوو خانه. به ند له به نده وه نزیکه. به نده - دوو واتای هه یه: یه که م: زاراوه یه کی کۆمه لگه ی جووتیاری - دهره به گه یه. بۆ خو پچووک پێشاندان له ناستی « ناغا، به گ، خان و شیخ » هکاندا به کاریانه تئاوه. وهک به رتزه وه قسه یان له گه ل ده که ن و ده لێن: قوریان، به نده ناماده ی هه موو شتیکم. لێره دا مه به س له وه نییه، به نده به واتای کۆیله به کاره اتبێ. هیتدی جاری دیکه ش، له گفتوگۆی ناسایی نیتوان دوو که سی ناسیاو یا نه ناسیاویشدا ده گوتری. به نده گوتم: مه به سی خو به تی، واته: من گوتم. به نده نه یه تیشته وه کاره بکه ن. له وانیه، بۆ پیاوی دهره به گه کانیشت به کاری. به نده واتا کۆمه لایه تیه که ی کۆیله ناگه یه نتی، چونکه یه کتی پیاوی خه لک بی، مه رج نییه، هه موو جوژه نازادیه کی خۆی ونکا. به لام، کۆیله هه یج جوژه نازادیه کی نییه، به پیستهرین شتیه ده چه وسیترتته وه. به نده بۆی هه یه، واز له و بار و دهره به گه بیتتی و بارکا و به روا. به لام کۆیله، مه گه ر یه کتی بیکری، یا خاوه نه که ی نازادیکا، یا مه رگ رزگاریکا! زاراوه ی کۆیله: نه به ند و نه به نده ناگرتته وه. به لکوو « عه بد » ی عه ره بیی ده گه یه نتی.

دووه میان: واتا نایینییه که ی دی. له نیتو موسولمانه کورده کاندا باوه، ده لێن: نیتمه هه موو به نده ی خواین. لێره دا مه به سیان « عه بد » ه.

15/ دهزگه‌ی کهلتووری و ئەکادیمی :

له سه‌رانه‌ری کوردستانی مه‌زن‌دا، ته‌نانه‌ت، له‌ نیتو کورده‌ په‌نا‌به‌ره‌کانی ده‌روه‌ش‌دا، یه‌ک یه‌ک‌یتیی یه‌که‌گرتووی نووسه‌رانی کورد، یا ده‌زگه‌یه‌کی که‌لتووری و ئەکادیمی یه‌که‌گرتوومان نییه‌. تا له‌ لایه‌که‌وه‌، نووسه‌ران و روونا‌کبیران، ئەرکه‌ «‌ویژه‌یی، که‌لتووری، زمانه‌وانیی و ئەکادیمییه‌کانی » سه‌رشانی خۆیان، وه‌ک پتویست به‌جیتیان. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، توانایه‌کی ئابووری هه‌بت، یارمه‌تیی نووسه‌ران و ئەکادیمییه‌کانی کورد بدا، پرۆژه‌کانی خۆیانی پێ جتیه‌جیکه‌ن.

هر چه‌نده‌، کیشه‌ی ئابووری، به‌ گه‌وره‌ترین چه‌له‌مه‌ی ئەو‌رۆی نووسه‌ران و ئەکادیمییه‌کانی کورد داده‌نری. ئەو کیشه‌یه‌، به‌ شتیه‌یه‌ک کاری له‌ نووسه‌ران کردووه‌، به‌ ئاسانی ناتوانن، راژه‌ی «‌ زمان، ویژه‌ و فه‌ره‌نگ » ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان بکه‌ن، به‌ره‌مه‌کانیان چاپکه‌ن و بلاوکه‌نه‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، بازاری چاپه‌مه‌نی کوردیش، هینده‌ دلخۆشکه‌ر نییه‌، به‌ره‌مه‌ی نووسه‌رانی، به‌ ئاسانی تیدا ساغبیته‌وه‌ و جیتی ئەو که‌موکورییه‌ ئابوورییه‌یان بۆ بگرتیه‌وه‌.

یه‌کت له‌ گه‌رفته‌کانی زمانی کوردیی ئەوه‌یه‌، ده‌زگه‌یه‌کی چاپه‌مه‌نی و بلاوکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ییمان نییه‌، تا به‌ شتیه‌یه‌کی ریکویتی، هه‌موو کاره‌کانی چاپکردن و بلاوکردنه‌وه‌، له‌ نه‌ستۆی خۆی گری. ئەمه‌ش خۆی له‌ خۆیدا، له‌ پتی خوتنده‌واری به‌ کوردیی، په‌رسه‌ندنی زمانی کوردیی و پتیشکه‌وتندا، به‌ کۆسپتیککی گه‌لێ گه‌وره‌ داده‌نری.

ئەو‌رۆ، نه‌ته‌وه‌ی کورد، گه‌لێ «‌ خوتنده‌وار، روونا‌کبیر، نووسه‌ر و کادیری ئەکادیمی » باشی، له‌ بواره‌ جۆربه‌جۆزه‌کانی «‌ زمان، ویژه‌ و هونه‌ری کوردی » دا هه‌یه‌، به‌لام، له‌ لایه‌که‌وه‌ یه‌که‌گرتوو نین. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، ئەو ده‌زگه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌گرتوو هه‌مان نییه‌، تا هه‌موو کاره‌کانیان ئاسانکا. بۆیه‌، به‌ راستیی له‌ توانای هه‌ج خوتنده‌وار و نووسه‌رێکدا نییه‌، به‌ ته‌نیا پال، کاره‌کانی خۆی جتیه‌جیک و به‌ره‌مه‌کانی بلاوکاته‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، کاری به‌ کۆمه‌ل، گه‌لێ له‌ کاری ته‌نیا‌یی و هه‌ر که‌س بۆ خۆی باشتر، به‌ به‌ره‌مه‌تر و ریکویتی‌کتره‌.

16/ فاکتھری سائیکولۆژیی :

گرتوگۆلہ سائیکولۆژییہ کانی، نیو دہروونی نووسہران و ئەکادییمیہ کانی کوردیش، خۆی لە خۆیدا، بە چەلەمە یەکی گەورە و گران دەژمێرێ. ئەو نەخۆشییە دەروونیانە، بە شێوہیە کاری تیکردوون، کەم نووسەر و زانای کورد دەتوانن، تا سەر پتیکەوہ ہەلکەن، کاری ھاوبەش بە ئەنجامگە یەنن و بە کۆمەڵ رازہیەکی زمانە کەمان بکەن. ہەر چەن « نووسەر، پروناکبیر و زانایەک »، قۆل بە قۆلی یە کدا دەکەن، ئیدی خۆیان بە شاسواری گۆرہ پانی « وێژە، زمان و زانست » دەزانن. رێژ بۆ « بەہرہ، توانا و دەسپەرہ نگیسیی »، ھاوێژ نووسەرہ کانی دیکہی خۆیان دانائین. ئەمەش، کارتیکی گەلنی نیتگیتتیقانہ و زامیتیکی وا قوولی، لە ہەست، ہۆش و بییری ہونەر مەندان و نووسەرانی کورد کردووە، تەنانەت ناتوانن، پتیکەوہ لە چوارچێوہی ریکخراویتیکی « ہونەری، وێژہیی و ئەکادییمی » یە کگرتوودا کۆنہوہ. لە بەرئەوہ، چەندین ریکخراوی جۆراوجۆری، کالوکسج و لاوازیان دامەزراندووە، بە شێوہیە ریزہ کانی نووسہران و ئەکادییمیہ کانی کوردیان لە توبہ تکر دووە، وایان لیتھاتووە، ہەر چەن کە سێکیان پتیکەوہ ناگونجین. لیتھادا دەمەوێ، زۆر بە راشکاوی بلتیم: زۆری زۆری ئەو پتیکەوہ نەگونجانندانەش، ہیچ جۆرہ پتوہندییہکی بە شێوہی « نووسین، کاری ہونەری و تیروانیی فەلسەفی » ەوہ نییہ. بەلکۆ، پتر بۆ ئیرہیی و رکوکیئہی تاییہیی تاکہ کەسیی، نیوان نووسەرہ کان خۆیان دەگەریتتہوہ. تەنانەت، گەلنی جار، لە ہیندی نووسەر م بیستووە، گوتووایانہ: ہونەر مەندان، نووسہران و زانایانی کورد، دوودوو سیتسی پتیکەوہ دەگونجین و دەتوانن، پتیکەوہ کارکەن، بەلام، لەوہ تپہرکا، زۆر پتیکەوہ نالکین و ناگونجین.

17/ رۆلی ریکخراوہ کوردستانییہ کان :

لای ھەمووان ناشرایہ، ئەو ریکخراوہ « پیشہیی، دیمۆکراسیی و پارته رامیارییانہی کوردستان »، چ رۆلیکی نیتگیتتیف، لە دواکەتن و کەرتکەرتکردنی « زمان، ہونەر، وێژہی کوردیی، ریزہ کانی یەکتیتی نووسہران و ہونەر مەندان کورد » دا وازیدەکەن. ہەر ریکخراوی، بەگۆرہی

بیروبوچوونی ساکاری خۆی، کالقامانه و ناشارهزایانه ههلسوکهوتدهکا. بهپیتی بهرژهوهندی تهسک و تاییهتی پتیکخراوهکهی خۆی، ههنگاودهنت و بهرنامهکانی دادهپتیی. هیچ لایهکیان، گوئی به بهرژهوهندی بهرزی نهتهوهکه نادهن. بۆیه، کردار و رهفتار، دید و بوچوونی پارتیه به ناو کوردستانییهکان، به تهواویی پیزهکانی نووسهران و نهکادییهکانی کوردیان لهتویهتکردوه. زمانهکهشیان، به ووشهی ناشیرین، نارپهوا و بازاریی سیخناخکردوه.

جگه لهوهی، به رینووستیکی کۆنی تیکهلاوی « کوردیی - عه ره بیی، کوردیی - فارسیی » ده نووسن. ته نانهت، ووشه کوردییهکانیشیان، له نیوان خۆیاندا دابهشکردوه. بۆ نمونه: « پارتی دیمۆکراتی کوردستان » و « یه کیتی نیشتمانیی کوردستان », ناکۆکیی و جهنگه نیوخۆیییه کهی نیوانیان، کاریکی وای کردوه، به شیویهک ناوی پتیکخراوه پیشهیی و جه ماوه ربی یهکانیشیان، وهک برا بهشکردوه. پارتی - « یه کیتی قوتابیانی کوردستان » و « یه کیتی ئافره تانی کوردستان » ی هه یه. به لام، یه کیتی بۆ نهوهی له پارتی جیابتی، له بری « قوتابیان - خوتندکاران » و له بری « ئافره تان - ژنان » به کار دیتن. به بری مان، له پرووی زمانه وه، هه ر دوو زاراوهی « خوتندکار و ژن » له « قوتابی و ئافرهت » کوردیتتر، سهنگینتر، رهوانتر و شیرینترن.

18/ باکووری کوردستان :

کورد، وهک ئاردی نیو درکیی لیتهاتوه، جگه له کوردستانه بی ئارام و ویرانه کهی خۆیان، به هه مسو و دهوله تهکانی جیهاندا، به تهواویی په رشوبلا و بوونه تهوه. به هۆی نهو گرفتانهی، له زمان و کهلتووری کوردیشدا ههن، هیندهی دیکه له یه کدی دوور که وتوونه تهوه، داپراون و پچرپچر بوون. بۆیه، گهر کاریکی باشی بۆ نه کری، له وه خراپتریشی به سه ردی، پۆلهکانی تهوه که مان و نهوهی دوا پۆژ سهریان لی ده شیوی. له پاشه پۆژدا، زۆر له سه ر خۆیان و زمانه که مان ده که وی.

گه رده گانی باکوور و خۆراوی کوردستان، وهک گهلانی عه ره بیی « جه زایر، عه ره رب و تونس » ی، سالی په نجما و شهسته گان وان. دوا ی نهوهی، نهو

گهلانه، له دهس نيمپرياليزمي فرهنسا پرگار يانبوو، به هوځي ماموستاي زماني عهريه بيي، دهولته ته عهريه بييه كاني ديكه وه، فيري زماني عهريه بيي كران. چونكه، پيشتر زماني نه ته وه يي خوځانيان نه ده زماني.

سه رته مانله كانيان، له خوځندنه كاند ا فيري زمان كرد. گه وره كانيشيان، له سهر پرؤسي سي قه لاچؤ كرندي نه خوځنده واري و فيري ووني زماني عهريه بيي راهيتا. تا و ايان ليهات، زؤريه يان فيري زماني خوځندنه وه و نووسين بوون. به لام، تا نه ورؤش، شتوهي قسه كردن و دهريه يان، له گهل شتوهي ناوچه كاني ديكي، وولاتاني عهريه ا ههريه جيا وازيي ههريه. كه چي، له گهل نه وه شدا، تا نسته زماني فرهنسي، له و سني وولاته دا، به سهر زماني قسه كردني زؤريه ي زؤري دانيسه تواندا زاله. به لام، نه ورؤ له زؤريه ي ناوچه و به شه كاني كوردستان، نه و جوړه « نازادي، توانا و دهسلات » مان نييه، تا نه و كوردانه ي، زماني زكمايي خوځان نازان، له خوځندنه كاند ا فيريانكه ين. له بهر نه وه، نه و خوځندنه گه وره يه، نه و ماموستا دلسوژ و بليمه ته، بو هه موو كورد به گشتيي و بو كورده كاني باكوور و خوړاوا به تا يه تيي، خوځي له « MED TV » دا ده بيئي. چونكه، زؤريه ي زؤري كورده كاني باكوور و خوړاوا، زماني دا يك به باشي نازان، له بهر نه وه ي پتر له هه فتا ساله، دا گيركه ري ههريه دوو دهولته تي توركيا و سووريا هه ولده دهن، نه و زمانه يان له بيره رنه وه و به توكي چي ايي و عهريه ي ده شته كييان بنا ستن.

بوځه، زؤر پتويسته، كورد هه ولېدا، به زووترين كات، تيليفيزيؤنيكي ديكه بكاته وه، چونكه، تيليفيزيؤني نيه نه ته وه يي، رؤليكي گرنه و سه ره كيي، له بلاو كورده وه و فير كرندي زماني كورديدا ده بيئي. گهري، خو شمان نه م راستييه نازانين، نه و مه ترسي ههريه گه وره ي توره كان و دهولته ته دا گيركه ره كاني ديكي كوردستانيش، له پيش هه موو شتيكدا، خوځي له و تيليفيزيؤنه دا ده بيئي. بوځه، ههريه له و رؤژه كرايه وه، توره كان دريغيان نه كرده وه، ههولتيكي زؤريان دا، تا به ته واري به داخستنياندا. گرتي سه ره كيي، ههريه نه وه نييه، كورده كاني باكوور، زماني زكمايي خوځان نازان، به لكوو، جگه له وه ي، ديالتيكه كان له نيه و خوځاندا

جیاوازییان ههیه، پێنوسیش هیندهی دیکه، کارهکهی گرانکردوه. چونکه، گهر له زۆریه بهشکانی کوردستان، به پیتی عهرهیی بنوسری، نهوا له باکووری کوردستان، به پیتی لاتین دهنوسن. ئهم جیاوازی دیالیکت و ئهلفوییه، کارکی وای کردوه، (نگهر له سێ بهشهکهی کوردستان « به هندهرانیشهوه » بهم پێنوسه شتیک بنوسری، نهوا بهشه کهورهکهی باکور لیتی بیتاگایه! نهوانیش ههرچیان ههیه، ئیمه لیتی بیتاگاین! ئهم پهوته شوومه زیاد له نیوسهدهیه وههیه. واته زمانی کوردیی شهقارکراوه و دووفاقییه! « بهفر بوته برف » و « خاک بوته ناخ » و ... تاد. نهوهش بووتری، که پیتش له به لاتینیوسین، گرفتیی لیتیکه یشتن، هینده ناحهز و زهق نهبوو! به نوکه پێنوسیتک، زاراوه و وشه گران و نامۆکانی « کرمانجیی باکوور » به رهه مهکانی « مه لای جزیری، ئهحه مه دی خانیی، فهقی تهیران و... تاد) رافه دهکرا و ئیدی تیکه یشتن له به رهه مه که بو هه مو کوردیک بو. (8,5»

ئایا، چه ن پروناکبیر و نووسه ری، پۆژهللات و باشووری کوردستان، ناگیان له و پۆژنامه و گوڤارانه ههیه، که به به شه دیالیکتی کرمانجیی ژوووو و به پیتی لاتین ده رده چن؟ ئایا ناوه کانیان ده زانن؟ یا، ئایا پروناکبیر و نووسه ره کانی باکووری کوردستان، تا چه ن ناگیان له و پۆژنامه و گوڤارانه ههیه، که به به شه دیالیکتی کرمانجیی خوراوو و به پیتی عهره بیی بلاوده کرتنه وه؟ جا ئیدی، باسی نامیلکه و په رتووک، به هه ر دوو به شه دیالیکته که هه ر ناکه یین! چونکه، زۆریه ی نووسه رانی هه ر دوو لا، له بێ خه به ران، سلاوات له دیداری که شه که ک ده دن! ئه مه نه وه ده که یه نێ، له لایه که وه هێچ لایه کمان، به ته وایی ناگامان له یه کدی نییه. له لایه کی ده که شه وه، هه ر لایه کمان، ناگامان له چه ن دین کیشه و باسه کانی، پروناکبیرانی که لانی جیاواز و به زمانه جیاوازه کان ههیه، به لام، له هه مان گه لده، له نیوه ی که ره سه ی پروناکبیری کوردیی بێ ناگاین، که نه وه له یه ک گاتدا، به تراژیدیایه کی کۆمیدیی ده ژمیرری! چونکه، کورده کانی باکوور، گهر له نیوه ی ژماره ی هه موو کورد زۆرتر نه بن، بیتگومان که متر نین! پۆیه پێوسیته، کۆری زانیاری کوردستان و شاره زایانی زمانی کوردیی،

برپاریکی بنه پیری بدن، هر هیچ نه بی، له سهر ئەم کیتشه گرنگهی زمانی کوردیی ریتکه ون، تا یاسا و دەستووریتکی ریتکویتک و براوه، بو زمانی کوردیی دانین.

19/ دهوله ته داگیرکهره کانی کوردستان :

داگیرکهرانی کوردستان، زۆر له میتره، ههستیان به مهترسیی خوتندن و نووسین، به زمانی نه ته وهیی و به کارهینانی نه لفویتی لاتین کردووه. بۆیه، هر له کۆنوه، به هه موو شیوهیهک و له زۆریه ی زۆری ناوچه کانی کوردستانی گهره دا، ناخافتنیان به زمانی کوردیی قه دهغه کردووه. له خوتندنه گه کاندای ریتکه نادهن، به کوردیی بخوتنری، دژایه تیی خوتندن و نووسین، به زمانی نه ته وهیی ده کهن. بۆیه ده بی، رۆله کانی نه ته وهی کورد هر له منالییه وه، به زمانی داگیرکهران بخوتن و فیری نه و زمانانه شبن. دهوله ته داگیرکهره کانی کوردستان، به شیوهیهکی بهردهوام و سیستیماتیک، له بهر رووناکایی بهرنامه یهکی وانه کراو و دیاریکراو دا، بهر به دامه زرانندی « یه کیتی نووسهران، دهزگه کهلتووری و نه کادییاکانی » دیکهی کورد ده گرن، تا گرنگیی به زمان و کهلتووری کورد نه دن و پیشی نه خهن.

ئه وه جگه له وهی، نووسینی کوردیی به پیتی لاتین، له کوردستان به گشتیی، له رۆژهه لات و باشووری مه زن و پچووک به تایبه تیی، به کاریکی نارها و قه دهغه کراو داده نری. ته نانه ت، هر که سی به کاریبیتی، به توندیی سزاده نری!

ئه ورۆ باری نازادیی کورد وایه، جگه له چهن ناوچه یهکی دیاریکراوی باشووری کوردستان، نازادیی نه ته وهیی و دیموکراسیی، له هیچ پارچه یهکی کوردستانی مه زندا نییه. داگیرکهران ماوهی ئه وه نادهن، رۆله کانی نه ته وهی کورد به ناشکرا، به زمانی نه ته وهیی خویان، رۆژنامه و گۆناره کان ده رکهن. نامیلکه و پهرتووکه کان به کوردیی چاپکهن. ویزگه و تیتلیفیزیۆنی تایبه تیی کوردییمان هه بی، به لکوو، زۆریه ی نووسین و بلاووکراوه کان، به زمانه کانی « فارسیی، عه ره بیی و تورکیی » ده رده چن و بلاوده بنه وه. له بهر نه وه، له م بوارانه دا گوشاریکی زۆریان له سهر داناوین.

20 / باری په نابهران :

په نابهران، پتر مه به سه کهم منالان ده گرتته وه. به تایبه تیی، نه و منالانه ی دایک و باوکیان کوردن، نه گینا، نه وانه ی په کتیکیان کورد نییه، تازه ده بی، ده سیان لی بشوین!

زۆریه ی زۆری، منالانی کورده په نابهره کانی ده ره وه ی کوردستان، زۆر به گرانیی زمانی دایک فیرده بن. به زمانی کوردیی ناتوانن، بنوسن و بخویننه وه. چونکه، له سه رتکه وه تیکه لاوی، له نیتوان منال و خیزانه کورده کاندازۆر که مه. منالان ته نیا له ماله وه، به کوردیی ده په یشن. له سه رتکی دیکه شه وه، هم هیندی دایک و باوک هن، زۆر مناله کانیا ن هان نادهن، فیری زمانی زکماکیی خوینان بن. هم خوینان، زۆر بایه خ به فیربونی زمانی کوردیی نادهن. چونکه :یه کهم - هه ست و هوشی نه ته وه یی یان لاوازه. دووه میس - زۆر پیوستیان به و زمانه نییه، له بهر نه وه ی پتی ناخوینن و کاروباری ژبانی رۆژانه ی خوینانی، پتی هه ل ناسورینن. هه ر چهنده، تا نه ندازه یه کی باش، زمانی ناخافتن ده زانن، به لام، زۆر به ده گمن، منالیتی کورد ده بیینی، خویندن و نویسن، به زمانی کوردیی بزانتی. له گه ل نه وه شدا، له زۆریه ی نه و ده وله تانه ی کوردی تیدا ده ژمی، کاربه ده سان ماموستای زمانی کوردیی بو داناون، له خویندنگه کاندازمانی کوردیی، وه ک زمانی دایک ده خوینن. به لام، هم ماموستاکان نه وه نین، خوینان زۆر له گه ل خویندکاره کورده کان ماندووکن، هم هیشتا بایی نه وه ننده نییه، تا زمانی خویندنه وه و نویسن فیرین! بویه، جگه له وه ی منالانی کورد، له خویندنگه کاندازمانی دایک ده خوینن، به پیوستی ده زانن، که سه کانیا ن هه ولیان له گه ل بدن، فیری خویندن و نویسنیا ن که ن. هه روه ها ده بی، رتیک خراوه «که لتسوری، نه کادییی، دیمۆکراسیی و رامیارییه کانی کورد» یش، بییری له م گرفته گه وره یه بکه نه وه، چاره سه رتکی بو بدۆزنه وه. نه ویش به وه ی، چهن خولگه یه به خوینایی بو منالانی کورد بکه نه وه، هیندی له شاره زاکانی زمانی کوردیی، کاتیکتی تایبه تیبیا ن بو دیاریکن، تا له پال هه وله کانی مال و خویندنگه دا، وه ک پالپشتیتیکی به هیتز، یارمه تی منالانی کورد بدن.

15. چی بکهین باشه؟

گهر، واز له ره‌خنه و ره‌خنه‌کاری بی‌نین، وای دانئین و بلتین: نه‌وهی رۆی، رۆی و تازه له‌ده‌سچوو و ناگه‌رپتته‌وه. وه‌ک ده‌شلین: مردوو به‌شیوه‌ن و گریان و رۆرۆ زیندوو نابیتته‌وه. نه‌دی چی بکهین، باشه؟

زانای تورک، د. «سمایل بیتشکچی» ده‌لتی: (رپتگه‌گرتن له‌پیتشکه‌وتنی زمان، فهره‌نگ، ویتزه و فولکلور، سه‌رکه‌وتووترین شتیه‌ی کۆیله‌کردنی میلله‌ته). «41,56» که‌واته، ئیمه‌ی کورد، بۆ نه‌وه‌ی له‌وه زیاتر کۆیله‌نه‌بین و له‌ده‌س کۆیله‌یی رزگارمانبیت، چی بکهین، باشه؟

گومانی تیتدا نیسه، گهر رۆژۆ له‌رۆژان، نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌وله‌تییکی سه‌ره‌خۆی یه‌کگرتوی ناسیونال، له‌کوردستانی مه‌زندا دامه‌زریتنی، یا له‌یه‌کتی له‌پارچه‌کانی کوردستان، نه‌و نا‌واته‌ی به‌دیبت، به‌مه‌رجی سه‌رکردایه‌تییه‌کی «نیشتمانپه‌روه‌ر، دل‌سۆز، زانا و شاره‌زا»، کاروباری فهرمانپه‌وایی ده‌وله‌ته‌که‌ به‌رپه‌وه‌به‌ری، نازادی و دیمۆکراسیی بۆ کۆمه‌لانی خه‌لک دابینکری، نه‌وا نه‌و کاته‌ ده‌توانی، هه‌موو گه‌رفته‌کانی «زمان، که‌لتور، هونه‌ر و ویتزه‌ی کورد چاره‌سه‌رکری، کیتشه‌ی به‌کاره‌یتانی پستی عه‌ره‌بی، یا لاتین، یا هه‌ر دووکیان پتکه‌وه، به‌ته‌واویی یه‌کلاییکرتته‌وه. هه‌روه‌ها ده‌توانی، زمانییکی یه‌کگرتوی نووسین و خویتندنه‌وه‌ دانری. چونکه، ته‌نیا ده‌سه‌لاتی رامیاری و ئابووری ده‌وله‌ت ده‌توانی، زۆریه‌ی زۆری گه‌رفته‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی کورد چاره‌سه‌رکا. له‌م بواره‌دا ده‌توانین، چه‌ندین نمونه‌ی زیندوو، پیتش چاوی خویتنه‌وارانی گه‌له‌که‌مان خه‌ین. به‌لام، لیره‌دا ته‌نیا دوو نمونه، په‌نجه‌ژمیره‌که‌ین:

1. له‌و رۆژه‌وه، تورکه‌کان ئیمپراتوریای عوسمانییان دامه‌زران، ده‌سیان به‌سه‌ر کاروباری خه‌لافه‌ت و نایینی ئیسلامدا گرت، زمانی تورکییان، به‌سه‌ر هه‌موو گه‌لانی ناوچه‌ جیاجیایکانی ئیمپراتوریاکه‌دا سه‌پاند. زمانی «ده‌وله‌ت، خویتندن و نووسین» بوو به‌تورکیی. به‌لام، خۆیان نه‌لفویتیه‌کی تایبه‌تییان نه‌بوو. به‌لکوو، ده‌وره‌به‌ری هه‌وسه‌د سال، نه‌لفویتی عه‌ره‌بیان به‌کاره‌یتا. دوا‌ی نه‌وه‌ی جه‌نگی دووه‌می جیهان کۆتاییه‌ات، هیتزه‌کانی

هاو په میان سهرکه وتن و پیتتهختی نیمپراتوریا که یان داگیرکرد، له شگری عوسمانی تیکشکا و نیمپراتوریا کهش له گریژنه وه هه لوه شا. پاشان، کوماری نوتی تورکیا دامه زرا. دواى نه وهى، کوماره کهش دامه زرا، ماوه یه کی زور، هر نه و نه لوفویته یان به کارده هینا. به لام، پاشان « که مال نه تا تورک »، نه و نه لوفویته عه ره بییه ی قه ده غه کرد، له « 1928/4/29 » دا بریاریدا، نه لوفویته لاتین، له هه مرو کاروباره کانی نووسین و خویندنه وه، له کوماری تورکیای نوتدا به کارینری. « مسته فا که مال » له ماوه یه کی کورتدا توانی، به زور نه و نه لوفویته نوتیه به سهر هه موو ناوچه کانی تورکیادا بسه پیتن. گهر، به هوی هیزی له بن نه هاتووی ده ولته و توانای نابوریه وه نه بووایه، له و باوه ره دام، هه رگیز نه و کاره سهری نه ده گرت. هه رچهنده، هیندی کهس پتیا نوايه، « نه تا تورک » به و کاره ی، گه و ره ترین زیانی له زمانى تورکیى داوه. له و باره یه وه هونری کورد « شترکو بیتکه س » چهن تیبینیه کی تایبه تیی بو نووسیوم و ده لئ: (یه کئ له و کاره هه ره خراپانه ی « نه تا تورک » کردی، گورینی تیپی عه ره بیى بوو به لاتینیى. نه مه له رووکه شدا، گوايه وهرچه رخنایکی شارستانی بوو به ره و سهرده می تازه ی نه وروپا. به لام، له جه وه هردا « بره ری پشتی که لتووری تورکیى شکاند » چونکه نه وه ی تازه و کونى له یه کدی دابری و گه و ره ترین په رتووکخانه ی رووناکبیری تورکی ده رخواردی مشک دا. له گه ل نه وه شدا، که خاوه نی ده ولته و ده سه لات بوون، نه شیانتوانی، له سه دا پیتنجی نه و که لتووره ش بگورنه سهر پیتی لاتینی!

2. هه روه ها، پیتش نه وه ی ده ولته تی نیسرائیل، له ناوچه ی خو ره لاتی ناوه نندا، وه ک قارچک و دومه لان هه لتوقتی، زمانى « عیبری »، ته نیا زمانى تاین بوو. له لایهن حاخام و پیاوه ناینیه کانی دیکه ی جووه کانه وه بکار دیترا. هه ره له دووتوتی په رتووک ناینیه کانیشدا، قه تیسما بوو. به لام، دواى نه وه ی ده ولته تی نیسرائیل دامه زرا، ئیدی ورده ورده، زمانه که پیاوه ختیکی زوری په یادکرد. له خویندنگه کاندا، وه ک زمانى خویندن، بریاری نه سه ر درا. له به رتیه به رتیه کاندا، وه ک زمانى ده ولته ناسرا و کاروباره کانی روزانه ی یی راپه رتترا. له کتشته و جیگه ناینیه کانیشدا،

وهك زمانى ئايىن پەپرەوكر. له هەموو جىگە گشتىي، له سەر تابلۆي «بەرپۆه بەرپۆي، خوتىندنگە، زانسگە، كارگە، دوكان و بازارەكان، له سەر نيشانەي رېگە و شەقامەكان» يش، هەموو ناو و نيشانەكانى پى نووسرا. تا وای لىهات، وهك زمانىكى نەتەوهي، جىگەي خۆي گرت. هەموو جوويهك، له هەر كونوقوژنىتيكى ئەم جيهانەوه، له ئيسرايل كوكرابيتەوه، فېرى ئەو زمانە كران. ئىستەش، بە ئاسانيي قسەي پى دەكەن، پىي دەخوتىندەوه و پىشى دەنووسن. واتە: زمانى عيبيري، بە هۆي دەسلاتي دەولهتەوه، له زمانى ئايىنەوه، بۆ زمانى گەلي ئيسرايل گۆرا و بناغەيهكي پتەوي پەيداكرد. بەو شىوهيه جووهكان، كه هەر خىزانەي سەر بە نەتەوهيهكي جياوازيوون، زمانىكى يەكگرتوي ئايىني - نەتەوهي يان بۆ خۆيان پىكھيتنا. بەمەدا بۆمان دەردەكەوي، دەولهت چ رۆلتيكى گرنگ و مەزن، له «بلاوبوونەوه، گەشەسەندن و پىشكەوتنى زمان» دا وازىدەكا.

هەرۆهها، له كوردستانيشدا، له سەردەمە جياجياكانى مېژوي جولانەوهي كورددا، چەن تاقىكردەنەوهيهكي پر بە پىت، بە كەلك و تايبەتيمان، لهو بوارهدا هەيه. بە تايبەتيي له ماوهي ئەم حەفتا سالەي دواييدا، له باشوور و رۆژهلانتي كوردستان، چەن فەرمانرەواييهكي نيوخۆي دامەزاون، وهك:

1. دواي ئەوهي، جەنگي يەكەمي جيهان كوئاييهات، هەلي بۆ كورد هەلكەوت. له باشووري كوردستان، «شىخ مەحمودي بەرزنجيي»، دوو جار حوكومەتي دامەزاون: يەكەميان له «2/ نۆفەمبەر/ 1918» و دووهيشيان له «10/ نۆكتۆبەر/ 1922» دا بوو.
2. دواي جەنگي دووهي جيهان، كوئاري كوردستان له مهاباد، سالي «1946 - 1947» دامەزرا.
3. رېككەوتنامەي «11/ مارس/ 1970» له باشووري كوردستان، له نيوان سەركرديەتي شوپش و دەولهتي بەعسدا مۆكر.
4. راپەرپنە مەزنە جەماوەرييهكەي، بەهاري «1991» ي كوئەلانى خەلك له باشووري كوردستان پويدا. پاشان، پەرلەمان هەلبەريرا، ميرى هەريم دامەزرا. له سالي «1992» وەوه تا نەورۆ «1999» ش بەردەوامە.

دواي ئەو هەموو رووداو، سەرکەوتنە راميارىي و نەتەوهي يە گرنگانە،

هموو جارێ، له و دوو به شهی کوردستاندا، زمانی کوردیی له هموو
 روویه که وه بوژاوه وته، پتر گه شه یکردوه، وهک زمانیکی دانپیتانراو، له
 کاروباری به پرتوه بردنی دهوله تدا ناسراوه. منالانی کورد له خۆتندنه گه کاندای،
 به زمانی زکماکیی خۆیان خۆتندوو یانه. « پۆژنامه، گوژار، بلاو کراوه،
 نامیلکه و پهرتووک » ههر به کوردیی ده رچوون. به لام، دواي نه وهی هموو
 نه وه لانه له کیسدراون، تاقیکردنه وه کان تیکشیتراون، ورده ورده، رهوشی
 « زمان، فهرهنگ، هونه ر و وێژهی کوردیی »، به ره و خرابی پرسیوه، به
 تایه تیی له پۆژهه لاتتی کوردستان، هموو نه وه دهسکه وته نه ته وهیی یانهی،
 کورد به ده سهیته تباوو، ههر له گه ل کۆماره که جوانه مه رگبوو، ههر زوو همووی
 زینده به چالکران.

به لام، له باکوور و باشووری پچووک، له دواي جهنگی یه که می جیهانه وه تا
 نه ورۆ، هیچ جوژه ده سه لاتییکی کوردیی دروس نه بووه. له به ره نه وه، زمانی
 کوردیی، به هموو شتیوه یه قه ده غه کراوه. ههر گیز خۆتندن و نووسین
 به کوردیی نه بووه. بۆیه، به و شتیوه یه دواکه وتوووه. ته نانه ت، زۆریه ی زۆری
 کورده گانی باکوور نازانن، به زمانی دایک بیه یثن.

پیش هموو شتی ده بی، نه وه بزانی، له کوردستان گه لتی گرفتیی نه ته وهیی
 گه وره مان هیه. نازادی و سه ره خۆییمان نییه. له به ره نه وه ناتوانین، نه و
 به رنامه نی هه مانه، وهک پتیوست جیبه جییا نکه ین. پتیوسته، باری
 نه ته وهیی و رامیاری نه ته وه که مان په چاو که ین، به گوتیه ی نه و باره
 ههنگاوینین. به لام، ئیمه ی په نابه رانی کورد، له ده ره وهی کوردستان ده ژین،
 باریکی جیا وازمان هیه، هه لتیکی زێرنی میژوو ییمان بۆ هه لکه وتوووه. له
 سایه ی نه و نازادی و دیمۆکراسییه ی له م وولاتانه دا هیه، ده توانین، گه لتی
 کاری مه زن و ریکویتیکی نه کادیمییا نه به نه نجامگه یه نین، به تایه تیی
 چه ندین کادیری نه کادیمی، له بواره جیا وازه گانی « هونه ر، وێژه، زمان و
 زانست » دا، له م وولاتانه کۆبوونه ته وه. گه ر ههر یه که یان، که مته لیبوردنیان
 هه ی، له کاتی به نه رخیی خۆیان بگێرنه وه، ده سی براهه تیی و هاوکاری، له
 نه و ده سی یه کدی نین، ده توانن، گه لتی قازانج به زمانی کوردیی بگه یه نن.
 نه و ریکه یانه شه وه، کار له دید و بۆچوونه گانی نووسه رانی کورد، له

کوردستان بکه‌ن و راژه‌یه‌کی باش پیتشکه‌ش به نه‌ته‌وه‌که‌یان بکه‌ن. هم‌مو‌گه‌لانی سه‌ر رووی زه‌ویی، بی‌جیا‌وازیی ده‌توان، که‌لک له‌ زمانی لاتین وه‌رگرن، نه‌و ووشانه‌ی هه‌ر له‌ بنه‌ره‌تدا، له‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خویاندا چنگ ناکه‌ون، یا «پیتشکه‌وتنی زانست، گۆ‌پانکاری یه‌ نوپکانی سه‌رده‌م و داهیتانه‌ ته‌کنۆ‌لۆ‌ژیاکان» ده‌یسه‌پیتین، زۆ‌ر به‌ ئاسانیی ده‌توانی، زاراوه‌ی لی‌ وه‌رگیری، ووشه‌ی نوئی لی‌ دروسگری، به‌ مه‌رجی، له‌گه‌ل تایبه‌مه‌ندیتی نه‌و زمانه‌دا بگۆنجی. چونکه‌، (له‌ رووی ده‌رپرنیشه‌وه زاراوه‌کانی له‌ سه‌ر زمان سووکت‌ر و په‌وانترن.) «81,93»

له‌ سه‌ره‌تادا، «پیره‌میرد» هه‌ولیدا، له‌ نووسینی کوردییدا، پیتی لاتین به‌کاریتین. چونکه‌، له‌و سه‌رده‌مه‌دا، نووسین به‌ لاتین، نیشانه‌ی پیتشکه‌وتنبوو. بۆ‌ نه‌م مه‌به‌سه‌، هیندی پیتی لاتینی په‌یداکرد، له‌ رۆ‌ژنامه‌که‌یدا و به‌ پیتی لاتین ده‌ینوسی، به‌ ئومیدی نه‌وه‌ی، خوتنه‌واران لایان باشبی و پیره‌ویکه‌ن. داوی نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی عوسمانییه‌کان نه‌ما، تورکه‌ که‌مالیه‌کان ده‌سه‌لاتیان وه‌رگرت، وازیان له‌ پیتی عه‌ره‌بیی هیتا و پیتی لاتینیان به‌کاره‌یتا. نه‌م هه‌نگاوه‌ی تورکه‌کان، کاری له‌ «پیره‌میرد» یش کرد، بۆ‌ نه‌وه‌ی خۆ‌ی له‌ داوی پیتی عه‌ره‌بیی رزگارکا. نه‌م هه‌وله‌دانه‌ش بۆ‌ خۆ‌ رزگارکردن، له‌ ده‌س پیتی بیانیی، به‌ کاریکی باش ده‌ژمیرا. به‌لام، هه‌ر وه‌ک «به‌درخانیی» ه‌کان، له‌ هه‌ولدانه‌که‌یاندا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون، هه‌ره‌وها، «پیره‌میرد» یش نه‌یتوانی، تا سه‌ر له‌گه‌لی به‌رده‌وامبی.

هه‌ر چه‌نده‌، هه‌ر دوو پسته‌که‌ له‌ بنه‌ره‌تدا «عه‌ره‌بیی و لاتین»، هیچیان کوردی نیین. به‌لام، نه‌ز له‌و باوه‌ره‌دام، نه‌لفویتی لاتین بۆ‌ زمانی کوردی، گه‌لی له‌ نه‌لفویتی عه‌ره‌بیی باشته‌، چونکه‌ :

1. هه‌موو ده‌نگه‌کانی زمانی کوردی، به‌ پیتی عه‌ره‌بیی ده‌رناهری، به‌لام به‌ پیتی لاتین، به‌ ئاسانیی ده‌رده‌که‌وی. چونکه‌، (زۆ‌ر ووشه‌ی ده‌نگدار هه‌یه‌، به‌ پیتی لاتینی زۆ‌ر باشته‌ر نه‌نووسری وه‌ به‌ ئاسانیی هه‌موو ده‌نگه‌کان ده‌رئه‌هری) «36,44» بۆ‌ نمونه‌: هیندی ده‌نگی کورتی وه‌ک «i» هه‌یه‌، به‌ پیتی عه‌ره‌بیی وینه‌ی نییه‌. (وه‌ک ده‌نگی نیوان «ک» و «ز»

له ووشه‌ی کز/ z - k da، دهنگی نیوان « م » و « ن » له ووشه‌ی من/ min
دا و دهنگی « پ » و « ر » له ووشه‌ی پر/ pɪr (...). «7.90»

2. نه‌وه‌ی سه‌رنج راده‌کیتشی و تیبینیکراوه، له پیته عه‌ره‌بیه‌کاندا، گرتی
جیا‌وازی نیوان پیت و ده‌نگ هه‌یه. چونکه، هیتندی پیتی عه‌ره‌بیه‌ی به
یه‌ک ده‌نگ دهر ناپه‌رپی. به‌لام، هه‌موو پیته لاتینییه‌کان، ته‌نیا یه‌ک
ده‌نگیان هه‌یه، به یه‌ک ده‌نگ دهر‌ده‌پرتن. واته: ژماره‌ی پیت و ده‌نگ
یه‌کده‌گرن. (ئه‌لفوییتی کوردی به پیتی لاتین، ئه‌لفویتییه‌کی ده‌نگداره، هه‌ر
پیتی له پیته‌کانی تاکه یه‌ک ده‌نگی هه‌یه، ناتوانی، بو پیتی یا ده‌نگیتی
بگۆری. ... هه‌موو ووشه‌کانیش چۆن ده‌نوسرتن، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش
ده‌گوترتن، بی نه‌وه‌ی گومانیان لی بکه‌ین، له خوتندنه‌وه‌دا پتویسته، هه‌موو
پیته نووسراوه‌کان بخوتنرتته‌وه. «19، 18» به‌لام، (ته‌نیا پیتی « i » له‌م
یاسایه به‌ده‌ره.) «28، 18»

3. پیتی لاتین، به هه‌موو زمانه‌کانی جیهان ده‌خوتنرتته‌وه. به پیتچه‌وانه‌وه،
پیتی عه‌ره‌بیه‌ی ته‌نیا لای عه‌ره‌بزمانه‌کان و هیتندی له گه‌لانی موسولمان
ده‌ناسری. لیره‌دا، مه‌به‌سمان نه‌وه نییه، کاتی، هیتندی خه‌لکی « نه‌وروپا،
ئه‌میریکا » و ولاتانی دیکه دینه کوردستان، نه‌و پیته لاتینییه‌کانه
ده‌خوتننه‌وه، له زمانه‌که‌ش تیبگه‌ن. نه‌خیر، به‌لکو، هیتندی شتی گشتی
هه‌یه، وه‌ک ناوی « شه‌قام، تابلوی سه‌ر دوکان و بازاره‌کان، سینه‌ما،
نه‌خوشخانه، خوتندنگه و شوتنه گشتییه‌کان » ی دیکه، گه‌ر به پیتی لاتین
بنوسری، گه‌لی چاکتیره، وه‌ک له‌وه‌ی به پیتی عه‌ره‌بیه‌ی بنوسری. بو
شونه: کاتی کوردی پتی له هه‌ر ولاتیکی نه‌وروپا ده‌که‌وی، ده‌توانی، نه‌و
نارانه به ئاسایی بخوتنرتته‌وه، چونکه، له‌گه‌ل پیته‌کانی زمانی ئینگلیزیدا،
چۆره ئاشنایه‌تییه‌کی هه‌یه. به‌لام، خۆ مه‌رج نییه، له‌و زمانانه تیبگا!

4. غیروونی نووسین به ئه‌لفویتی لاتین، گه‌لی له ئه‌لفویتیکانی دیکه
ئاسانه‌.

5. گه‌ر حسیبی دیمۆکراسییش له‌به‌رچا‌و‌گرن، باسی زۆرینه و که‌مینه‌ش
په‌چین، هه‌ول بو چه‌سپاندنی ئه‌لفویتییه‌کی یه‌ک‌گرتوو بده‌ین، نه‌وا کورده‌کانی
بگۆر و خۆ‌ئا‌وای کوردستان، به‌شی زۆری نه‌ته‌وه‌ی کورد پیکدین و پیتی

لاتین به کار دیتن. لیره‌دا، مه‌به‌س له‌به‌کاره‌یتنانی پیستی لاتین، نه‌وه نییه، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژووروو، وه‌ک زمانی یه‌ک‌گرتوی ویتزه‌یی به‌کاریتنری، به‌لکوو، ته‌نیا مه‌به‌سمان له‌رتنوو‌سیکی یه‌ک‌گرتوی کوردییه. نه‌گینا، نه‌و کوردانه‌ی له‌رۆژه‌ه‌لات و باشووری کوردستان، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواریو ده‌په‌یغن، ده‌نوسن و ده‌خوتنه‌وه، ده‌توانن، هه‌ر به‌و به‌شه‌دیالیکته بنوسن و بخوتنه‌وه. به‌لام، له‌بری پیستی عه‌ره‌یی، پیستی لاتین به‌کاریتن.

له‌همان کاتدا، نم‌راستیانه نه‌وه ناگه‌یه‌نن، به‌کاره‌یتنانی پیستی لاتین، کاریکی هیتنه‌ناسانین، یه‌ک‌سه‌ر واز له‌یه‌کتی، له‌و دوو پیسته‌بینین و پتیه‌وی نه‌لفوییه‌کی یه‌ک‌گرتوو بکه‌ین. چونکه، به‌هۆی «داگیرکردن، دابه‌شکردنی کوردستان و لیک‌دا‌پرانی نه‌ته‌وه‌ی کورد» وه، پتر له‌ماوه‌ی سێ چاره‌که سه‌ده‌ده‌بیت، کورده‌کانی باشوور و خۆره‌ه‌لات، پیستی عه‌ره‌یی، کورده‌کانی باکوور و خۆراواش پیستی لاتین به‌کار دیتن. له‌به‌ر نه‌وه، هه‌روا به‌برپاریکی کتوپری و له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا ناتوانری، بی‌ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ت و ده‌زگه‌یه‌کی ئابوری به‌هیتز، نه‌و کاره‌به‌نه‌نجامگه‌یه‌نری. جگه‌له‌وه‌ی، گه‌ر هه‌موو «پتیه‌ستییه‌کانی گۆزان، باری خودیی و باب‌ه‌تیی» ش له‌باربوون، بی‌گرفت هه‌موو به‌یه‌ک پیستی یه‌ک‌گرتوو نووسیمان، نه‌مه‌نه‌وه ناگه‌یه‌نتی، ئیدی هیچ جوژه‌گرفتییکی زمانه‌وانیمان بۆ دروس نابن. به‌پتیه‌وانه‌وه، چه‌له‌مه‌یه‌کی زۆرمان بۆ قووت‌ده‌بیته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، گه‌ر نه‌ورۆ هه‌ر پیستیکیان به‌ته‌نیا به‌کاریتنن، هه‌ر دوو نه‌وه‌ی کۆن و نوئی، به‌ته‌واویی له‌یه‌کدی داده‌برتن، هه‌موو نه‌و نووسینانه‌ی پتیشووی، به‌یه‌کتی له‌و دوو پیسته‌نوسراون، له‌لایه‌ن نه‌وه‌ی تازه‌وه زۆر به‌گران ده‌خوتننه‌وه. بۆیه‌پتیه‌نیازده‌که‌م :

1/ هه‌ر چه‌نده، نه‌لفوییی «عه‌ره‌یی - فارسییش» ده‌سکاریکراو (تا سه‌ر به‌کاری زمانی کوردیی نایه‌ت، به‌لام، چارمان ناچاره، جاری ده‌بیت، به‌پتیه‌ده‌سه‌لات، ده‌ستوریکتی رتیکریتکی بۆ دانیتن و هه‌موو شتیک هه‌ر به‌و پتیه‌بنوو‌سینه‌وه.) «93.26» بۆیه‌ده‌بیت، جاری هه‌ر دوو نه‌لفوییه‌که به‌کاریتنری، تا له‌پارچه‌یه‌کی کوردستان، ده‌سه‌لاتیکتی رامیاری و قه‌واره‌یه‌کی

نه ته وهی سهره خو داده مه زری، نه و کاته ده توانری، برپاریکی ته او له سهر به کارهینانی په کتیکیان بدری.

2/ پتویسته هه ولدهین، ههر له ئیسته وه، خو مان فیری خوئنده وه و نووسینی نه لفویتی لاتین کهین. له پیش هه موو که سیکدا دهین، نووسه ران و روونا کبیرانی نه ته وه که مان، خو یان فیرکه ن و پاشان خه لکی دیکه ش فیرکه ن.

3/ هه موومان ده زانین، نزیکه ی « 80 - 90 » سالتی دهین، له باشووری کوردستان، زمانی کوردیی به کار دینری، « رۆژنامه، گوڤار، نامیلکه و په رتووک » یکی زۆر، به به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو و نه لفویتی عه ره بی نووسراوه. نووسه رانی کورد پتویسته، نه و نووسینهانی گرنگن و پتوه ندییان به « جوگرافیا، میژوو، زمان و ویژه ی کوردیی » وه هه یه، به یه کئی له دیالیکت و نه لفویتیکان نووسراون، که سانی شاره زا و دلسۆز، قۆلی رازه کردنی مهردانه ی لی هه لکه ن، به دیالیکت و نه لفویتیه که ی دیکه بیان نووسنه وه، تا هه موو کوردی پارچه کانی دیکه ی کوردستان، که لک له یه کدی وه رگرن.

4/ ههر نووسه ری، له مه ودوا ههر به ره مه یکی بلا و کرده وه، به گویره ی توانا، بوخته یه کی نووسینه که ی خو ی، به پیسته که ی دیکه بنووسیته وه و بلاویکاته وه.

5/ خولی تایبه تیی، بو فیریوونی ههر دوو به شه دیالیکته سهره کییه که ی زمانی کوردیی و ههر دوو نه لفویتیکان بکرتته وه، به تایبه تیش بایه خ به نه لفویتی لاتین بدری.

6/ هوکانی راگه یانندن، بایه خ به دیالیکته کانی زمانی کوردیی بده ن. گۆشه یه ک له قورینی رۆژنامه و گوڤاره کانیاندا، بو فیریوونی لاتین ته رخانکه ن.

7/ رۆله کانی نه ته وه ی کورد، به تایبه تیی نه و کوردانه ی باکووری کوردستان، ههروه ها، نه و منالانه ی له ده ره وه ی کوردستان گه وره دهین، یا له دابکه دین و ده خوئین، به هه موو شیوه یه هاندرین، خو یان فیری زمانی داپت که ن و به کوردیی بنووسن و بخوئنه وه.

- 8 / فەرھەنگیتکی تایبەتی « کوردیی - کوردیی »، بە ھەر دوو بەشە دیالیکتە سەرەکییەکە و بە پیتی عەرەبی و لاتین دانری.
- 9 / شارەزایانی گرامەری کوردیی لە ڤەرەوی وولات، ڤەرە بە ریزمانە کەمان بەن، لیتکۆلینەو و باسی ئەکادیمی، لە سەر بنووسن و بلاوکەنەو. ئەو کادیر و پەسپۆرە ئەکادیمیانە، لە ڤەرەوی وولات، بە یەکتی لە زمانە بیانییەکان، لە سەر کیشە و باسی زمانەوانیی خۆتندوویانە، ماجستیر یا دوکتۆرایان تەوا کردوو، با کارنامە ی دکتۆراکانیان، بۆ سەر زمانی کوردیی وەرگیرن، تا رۆلەکانی نەتەوی کوردیش، کەلک لە دید و بۆچوونە زانستانەکانیان وەرگرن و بیبەش نەبن.
- 10 / سوود لە ھەموو دیالیکت و خواردیالیکتە جیا جیاکانی زمانی کوردیی وەرگیرن، ووشە ی پاک ی کوردییان لیتو بەخواری، لە ناخافتن و نووسیندا بەکاربیتن.
- 11 / شارەزایانی زمان دەتوانن، کەلک لە ڤەرتووکە کوردییە ئایینییە کۆنەکانی وەک: « ئاقیتسا، سەرەنجام، جیلو و مسحەفا رەش » وەرگرن.
- 12 / ھەموومان دەزانن، لە سەلەکانی سی و بەرەو ژوور، لە باشووری کوردستان بە تایبەتی، گەر ووشە یەک بەرانبەرە کە ی لە زمانی کوردیییدا نەبووایە، شارەزایەک، زانایەکی کورد، چاک ی چالاکی لێ دەکرد بەلادا و بە تەنیا بەل، شانی دەدایە بەر و ھیتندی زاراوی دادەرشت. بەلام، ئەورۆ نەتەو کەمان، لە ھەموو پارچەکانی کوردستان بەگشتیی و لە باشووری کوردستان بە تایبەتی، باریکی جیاوازی ھەیە و تا رادە یەک پیتشکەوتوو. بۆیە دەبێ، دەزگە یەکی ئەکادیمی تایبەتی ھەبێ، چونکە، ھەول و تیتکۆشانی، تاکە تاکە ی نووسەر و زانایانی کورد، ھەر چەندە گرنگ و بە کەلکیشبێ، ھیتسا ھەر بەقەدەر کاری بە کۆمەل و ھاوکاریکردن، لە چوارچێوە ی دەزگە یەکی ئەکادیمی تایبەتییدا، ڤر بایەخ نییە، بە تەواوی جیتگە ی خۆ ی ناگرێ، ناتوانن، ڤرباریدا، ھەموو ئەو شتانە ی دەشیلن، وەک پیتشنیازی تەماشادەکرێ. بۆیە، گەر چەن دەزگە یەکی تایبەتی وەک: ئەکادیمیای زمانەوان و یەکتیتی نووسەران ھەبێ، گەلن باشترە، تا وەک پیتوست، ھەموو کارەکانی زمانەوانیی جیتبەجیتکا، بە تایبەتی زاراو

نوٲكان ډارٲژئ. گهر ووشه يه كى تايبه تيمان له زمانى كورديدا نه بو، نه وا پٲيوسته، به شٲوه يه كى باش ووشه يه كى له بهرانبه رډا بو ډارٲژئ. به لام، پٲيوسته، له كاتى ډارٲشٲى ههر زاراو په كډا، واٲاكه ي خوئ به ته واو ي بگه يه نئ و پر په پر ي خوئ. يا كو مٲسته يه ك، له بواره جيا وازه كانى زمانه وانيدا پٲكٲٲرئ، زاراو ه زانستانه بو نه ووشانه ي له زمانى كورديدا نين، ډابٲاشن.

13/ نٲمه نه ته وه يه كى بنډه سين، ته نانهٲ، نه ته وه كانى « فارس، عرب و تورك » ه كانى ش، به و هم مو توانا، ئازاډى و دهوله ته ناسيو نالانه ي هه يانه، تواناى نه وه يان نييه، شٲٲكى نوئ ډاهٲنين. به لكوو، هه مو شته كان، ته نانهٲ ووشه و زاراو نوٲكانيش، ههر له ډه ره وه وډه گرن. چونكه، نه و نه ته وانه، له ناستى « راپه رپنه ژيارى و شارستانى، پٲشكه و تنه نه كادى ي و ته كنولؤژيه كان » ډا نين، له كاروانى زانست و ته كنولؤژيا ډواكه و توون. بو يه، نٲمه ي كورديش ډه بئ، كه لك له و پٲشكه و تنه زمانه وانى يانه ي، گه لانى جيهان وډر گرن. نه و ووشانه ي تا نٲسته، له زمانى كورديدا نين و به و زو وانه تواناى ډاٲاشينيان نييه، له لاتينى يه وه وډر گيرٲن. ډه توانين، به ډوو شٲوه كه لك له زمانى لاتين وډر گرن :

1. ډواى نه وه ي ډه سكارى ووشه لاتينى يه كان ډه كرئ، به مه رجئ له گه ل خه سلته و ډه نغه كانى زمانى كورديدا بگونجٲن، ووشه كان به كارډٲٲرٲن.
2. يا ډه توانين، زاراو لاتينى يه كان ههر وه ك خوئ چو ن هه ن، به و شٲوه يه ش به كارٲٲٲن. به لام، به مه رجئ خو يان چو ن نو سرون، ههر به هه مان شٲوه ش به و سرتنه وه، فونٲٲٲكه كه ي خو يان ٲٲك نه ډرئ و ډه سكارى نه كرئ، وا يان لئ بگرئ نه ناسرتنه وه.

هه روه ها ډه بئ، نه و زارا وانه ش، له زمانه سه ره كى يه كانى يانه وه وډر گيرٲن، نه ك له زمانه كانى « فارسى، عربى ي و توركى » وه بيان خو ازين. چونكه، نه وان به گوتره ي پٲٲ و ډه ننگى زمانه كانى خو يان، نه و زارا وانه به كارٲٲن، كه له گه ل پٲٲ و فونٲٲٲكى زمانى كورديدا جيا وازيان هه يه. لٲه ډا، نمونه يه ك ډٲننه وه: نامٲره كانى « Telefon و Television » به

هیندی له زمانه جیاوازه‌کانی جیهان، بهو شیوه‌یه ده‌نووسری. به‌لام، عه‌به‌کان لهو زمانه جیهانیانه‌وه، نهو دوو ووشه‌یه‌یان خواستووه و بهم جوژه ده‌نووسن: «تلفیزون، تلفون». گهر، نهو ووشه بیانیه‌یه له زمانی عه‌به‌یه‌وه بخوازین، ده‌بی یه‌که‌م، به ریتنوسی کوردیی و به «ته‌له‌فیزون، ته‌له‌فون» بیاننووسین. نهو ریتنوسه‌ش هه‌له‌یه. به‌لکوو، راستروایه، خو‌بان له زمانه ره‌سه‌نه‌کانی‌اندا، چۆن نووسراون، ههر بهو شیوه‌یه‌ش بیاننووسین. که‌واته، به کوردیی بهم شیوه‌یه ده‌نووسرتن: «تیلتیفیزون، تیلتیفون».

له راستیدا، باشتروایه، گهر ووشه‌یه‌کی لاتینیمان خواست، سه‌ره‌تا له ته‌نیشت کوردیه‌که‌یه‌وه، ناوه‌که‌ی به‌پیتی لاتینیش بنووسین، تا خو‌ینه‌واران بزانتن، له کو‌ته‌وه هاتووه، ووشه ره‌سه‌نه‌که چۆن نووسراوه و ده‌نگه‌که‌ی چۆنه.

14 / ده‌بی، بایه‌خیتکی زۆر، به ههر دوو به‌شه‌دیالیتکه سه‌ره‌کیه‌که‌ی زمانی کوردیی «کرمانجیی سه‌روو، خواروو» بدری. له‌به‌رته‌وه‌ی، کورده‌کانی باکووری کوردستان، به دوو دیالیتکی جیاوازی وه‌ک به‌شی کرمانجیی ژووروو و زازایی ده‌دوتن. له هه‌مان کاتیشدا، هه‌موویان به پیتی لاتین ده‌نووسن، باشتروایه، هه‌ولده‌ن، ته‌نیا یه‌کتی لهو دوو به‌شه‌دیالیتکه، وه‌ک زمانی نووسین به‌کاریتن، نه‌ک به «کرمانجیی ژووروو و زازاکیی» ش بنووسن. چونکه، نهو کاره، هینده‌ی دیکه ریزه‌کانی گه‌لی کورد، له باکووری کوردستان به تایه‌تیی و نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌گشتیی، له‌توپه‌تده‌کا. دیاره، به‌پیتی «ژماره‌ی دانیش‌تووان، ده‌وله‌مه‌ندیی زمان و فره‌ه‌نگ، دوور و نزیکیی له دیالیتکه‌کانی دیکه‌ی زمانی کوردیی» وه‌بی، به‌شه‌دیالیتکی کرمانجیی ژووروو، له دیالیتکی زازایی باشتر و له‌بارتره. هه‌روه‌ها، له به‌شه‌دیالیتکی کرمانجیی خواروو‌ه‌وه‌ نزیکتره و به ههر دوو‌کیان یه‌ک دیالیتکت پیکدیتن.

له کرمانجیی خورودا پیتوسته، بایه‌خیتکی ته‌واو به لقه‌دیالیتکی موکریی بدری. هه‌ولدری، له نووسیندا به‌کاریتنری. چونکه، لقه‌دیالیتکی سوله‌یانیی، که‌می وشکو‌پرینگ و ره‌قوته‌قه. زۆریی زانیان لهو باوه‌ره‌دان

و بەلگە « ئەتنۆگرافیا، جوگرافیا و فیلۆلۆژیاکانیش » ئەوەیان سەلماندوو، ئەو لقە دیالیکتە، لە ھەموو لقەکانی دیکەى ناوچەکانى کوردستان، پاکتر، شیرینتر، ڕەوانتر، پیتشکەوتووتر، دەولەمەندترە و لە زمانى ئافىستای زەرەدەشتیشەوہ نزیکترە.

لە ھەمان کاتیشدا، پتویست ناگا، لە بەکارھێنانى دیالیکتە جوۆرہ جوۆرہکانى زمانى کوردیى بترسین. ئەو دیالیکتەھەن و ڕیالیزمى بارى ژيانى کۆمەلگەى کوردەواریى سەپاندوونى. لە بەرئەوہ دەبێ، ھەر ناوچەيەكى کوردستان، بەو دیالیکتەى خۆى بدوێ، گۆرانى پتە بلتێ و پیتشیشخا. دیالیکتەکان پتویستە، بۆ دەولەمەندکردنى زمانى کوردیى، کەلک لە يەكدى وەرگرن. بەلام، لە ھەمان کاتدا، بە شتێوہ يەك بەکار نەھیترین، لە يەكدى دوورکەونەوہ. بەلکوو ھەولدرێ، زمانىكى ئاخافتنى نزیکى ھاوبەش، لە نىوان ھەموو دیالیکتەکاندا، یا بەلانى کەمەوہ، لە نىوان ھەر دوو بەشە دیالیکتە سەرەکییە کەدا، کرمانجی سەرۆو و خواروو، دروسکری وەك چۆن دەلین: « سورمانجیى »، تا بەرەبەرە، پۆلەکانى کورد، لە ھەموو ناوچەکانى کوردستان، لە يەكدى دەگەن. ئەمەش پتر، لە ڕێگەى تیکەلاوہونەوہ پتیکدێ. بۆ نمونە: ئەو کوردانەى لە دەرەوہى کوردستان، بە تايبەتییى لە ئەوروپا دەژین، گەر لەگەل کوردەکانى باکوور و باشوور، بەرواردیانکەین، کە ھیتشتا لە کوردستان دەژین، چونکە، لە ھەموو بەشەکانى کوردستانەوہ ھاتوون، لە ئەنجامى « يەكدى ناسین، تیکەلاوہون و کارکردن » دا، گەلج ووشە لە يەكدیيەوہ فیتروون، تا ڕادەيەكى باشیش، لە يەكدى دەگەن. ھەرۆھە، « ڕادیۆ، تیلیفیزىۆن، فىلمى فیدیۆ و سینەما »، کارىكى باش لە بەرەو پیتشچوونى زمانە کەمان دەگەن و تیکەلاوہیەك لە نىوان دیالیکتە کوردیيەکاندا پەیدا دەگەن. بۆ نمونە: ئەو زمانە کوردیيەى « ڕادیۆ کوردیى لە ئەمىریکا » پتت دەدوێ، زۆرہى زۆرى کورد تیتیدەگا. پتت ئەو کرمانجیيەى « MED TV » بەکاریدتتا، گەلج باشبوو. گەر دا ئەمەرايە، دەتوانا، وردەوردە بەرەو باشتریش بڕوا، بە تايبەتییى دەزگەى سەنتیلايتى کوردیى، بە ھەموو کوردستان و جیھاندا، بەرنامەکانى خۆى پەشەگا و کارىكى زۆر لە کوردەکانى نێوہو و دەرەوہ دەگا.

لهگه لئ ئهوه شدا، پتويسته، زمانتيكي هاوبه شتي يه دحرتوي ساسه اردي
يه كگرتوومان هه بن، جا چ به پيتي لاتين، چ به پيتي عه ره بيبى بنووسرتي،
ئهوه يان زور گرنگ نيبه. چونكه، ئيستته ئيمه ليره دا برپار ناده ين. به لكوو
ده بن، ده زگه يه كي ئه كاديميى كوردى، ئه و برپاره بدا و له رتگه ي
ده سه لاتيكي راميار بيه وه پياده كرتي.

ده بن، ئه وه ش بزاني، هه ر كورد ئه و گرفته سه خته ي زمانه وانى نيبه،
به لكوو، هيتدي له نه ته وه كاني سه ر رووي ئه م زه مينه ش، به ده س هه مان
گرفتي ديالتيكته وه، گيريان خوار دووه. بو نمونه: نه ته وه ي عه ره ب، پتر له
بيست ده وه تي ناسيونيالى تايه تيبى خويان هه يه، په رتووكيكي پيرزوي
نايينى وه ك قورنانيان هه يه، هه موويانى له ده وري خو ي كو كرتو ته وه.
كه چى، تا ئه و رۆش له رووي زمانى ناخافته وه، گه و ره ترين گرفتيان هه يه،
نه ك هه ر عه ره بيتيكي خو روا له عه ره بيتيكي خو ره ه لاتي وولاتيكي ديكه ي
عه ره ب به گران تيده گا، به لكوو، له نيو يه ك ده وه لته شدا، چه ن ديالتيك
و به شه ديالتيكتيان هه يه و زور به ئاساني له يه كدى ناگه ن.

15/ پتويسته، بايه خيكي زور به وه رگيران بدرى، زمان و ويژه ي كوردى،
به به ره مى « چاك، به پتيز، پتسكه و تووخواز و به نرخ » ده وه مه ندرتوي.
جا چ له كورد بيه وه بو زمانه كاني ديكه ي جيهان بين، يا به پتچه وانوه بين،
به كارتكي گه لتي پتويست و گرنگ داده نرتي.

16/ بو ئه وه ي، ئه م پتشنيازانه و گه لتي پتشنيازي ديكه ي روناك بيرانى
كورد جتبه جتكرتن، بو ئه وه ي رازه ي زمان و كه لتووري نه ته وه كه مان كه ين،
پتويسته، هه موو « نووسه ران، شاره زايان و ئه كاديمييه كان »، له
چوارچتوه ي ده زگه يه كي ويژه يى يا ئه كاديميى نه ته وه بيدا، خويان رتبخهن و
كوينه وه. ئه گينا، به و په رشوبلاويى و بيت توانايى نابوورى يه وه، مه حاله
هيچ كوردى، به ته نيا بال بتوانتي، مالتيكي كوردى دامه زرتيني و هه نگاوت
بو پتشه وه بنرتي!

ئيمه ي كورد، هه ر چه نده زمانه كه مان، به و شتويه دواكه و توو و يه ك
نه كرتوه، به لام، زمانتيكي ده وه مه ندى وه ك زمانى عه ره بيبى، به و هه موو
توانا و ره وان بئيريه ي خو به وه، هيتشتا گه لتي گرفتى زمانه وانيسان هه يه.

به‌نام‌یه‌کی زیندووی « ئیواره‌تان باش ئه‌ی عه‌ره‌ب » پیتشکه‌شکرا. جگه له « نه‌شوه ئه‌لپوه‌ینی » به‌نام‌ه‌که‌ی پیتشکه‌شده‌کرد، بینه‌رانیش به‌تیلتفون به‌شداریانده‌کرد، دوو دوکتوری شاره‌زای زمانی عه‌ره‌بیش، کۆره‌که‌یان ده‌گیترا. له‌ کۆره‌که‌دا، به‌ درژی‌بی باسی زمانی عه‌ره‌بیی و گرفته‌کانیان کرد. یه‌کتیکیان له‌ سه‌ر کیتسه‌ی به‌کاره‌یتانی زمانی « عه‌ره‌بیی و فره‌نسیی »، له‌ هه‌ر سه‌ وولاته‌که‌ی خۆراوای نیشتمانی عه‌ره‌ب « جه‌زایر، مه‌غریب و تونس » گوتی: (گه‌لانی جیهان، ریزی ئه‌و گه‌لانه‌ ناگرن، که‌ به‌ زمانی گه‌لیکی دیکه‌ ده‌په‌یفن). هه‌ر چه‌نده، له‌وانه‌یه‌ ئه‌مه‌ راستی، به‌لام، به‌مه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وی، نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب، چه‌ن ریزی کورد ده‌گرن، کاتێ به‌ زمانی عه‌ره‌بیی قسه‌ده‌که‌ین و زمانه‌که‌ی خۆمان پشگۆتده‌خه‌ین. جا ئه‌و که‌سه‌ که‌سه، ئه‌لفیتی که‌سه!

بەرتیزان دەستەى بەرتۆەبەرانی مانگنامەى «پەيام»
سلاوتكى گەرم

لە نامەى رۆژى «1998/08/22» دا، چەن تىبىنىيەكم بۆ نووسىبوون. يەككى لەو تىبىنىيانە ئەوە بوو، نووسىبووم : نازانم، ئىتوھ كىن؟ ئىستەش ھەر ھەمان شت دووبارەدەكەمەوھ. لەبەرئەوھ ناتوانم، شارەزايىتان لە زمانى كوردىيدا ھەلسەنگىنم. بۆيە، وىژدانىشم رىگەم نادا، ھەر لە خۆمەوھ تەفەنگ بە تارىكەشەوھوھ بىتىم. بەلام دەكەرى، لەبەر رۆشنايى نامەكەى پىتسوومدا، كەمى لە بۆچوونەكانتان بدۆتىم.

لەوھ دەچى، ئەمە نىرە بىدۆشەبى، ھەر چى من بىلىتىم و ھەر چىتان بۆ بنووسم، بى كەلكىتى. چونكە، لەو نامەيەى لە ژمارە دەى بەشى «پەيامى خوتنەران» دا بلاوتانكردبۆوھ، چىم بۆ نووسىبوون، ھەموويتان پشگوتىختسووھ. ئەگىنا گەر وانەبى، چۆن لەو نامە كورتەدا، كە سەدويازەدە دىرى «4.5» سانتىمەترى «پەيام» بوو، شەستوپىنج جار دەسكارى رىتووسەكەيتان دەكرد؟!!

ئەز سەرم لىدى، ئىتوھ خۆتان بە دەستەى بەرتۆەبەرى بلاوكرائەكەى كوردى دەزانن، لە وولاتىكى وەك ئىنگلستاندا دەژىن، كەچى گوى بۆ پىتشنىيازەكانى خوتنەران رانادىرن! ھەلبەتە، ئىتوھش ھەر ھىندەى سەرانى رىتكخراوھ كوردستانىيەكان، باوھرتان بە دىمۆكراسىي ھەيە، رىز لە دىد و بۆچوونى خەلكى دەگرن، لە پىتشنىياز و داواكارىەكانىان دەكۆلنەوھ، بۆيە بەو شىوھە ھەلسوكەوت دەكەن!

نازانم، چۆن رىگە بە خۆتان دەدەن، دەسكارى نووسىنى خەلكى بكن؟! ئىتوھ ئەوھتان لە سەرە، گەر ھەلەبەكەى رىزمان ھەبى، راستىكەنەوھ، يا شتى ھەبى، بىنووسنەوھ، ئەوھىان كارتىكى زۆر باشە، كەس رەخنە ناگرى، چۆنكە بە يەككى لە ئەركەكانى سەر شانستان دادەنرى. بەلام، من بۆيە گونارەكانتان بە چاپكراوى بۆ دەنىترم، تا دەسكارى رىتووسەكەى نەكەن، ئەگىنا بە دەس بۆم دەنووسىن و بۆم دەناردن.

من ھەر لە خۆتان دەپرسم، گەر خوتنەرى، گوتارتىكى دىبارىكراوى ھەر نوسەرتىكى مانگنامەكەتان بخوتنىتەوھ، گەر ھەلەبەك لە نووسىنەكەيدا

هه‌بوو، ئایا چۆن ده‌زانتی، ئەو هه‌له‌یه هه‌له‌ی کیتییه؟ به هه‌له‌ی ئیوه یا به هه‌له‌ی نووسه‌ره‌که‌ی دابنتی؟ چونکه گهر ئیوه نووکی پینووسه‌که‌تان تیرکه‌نه‌وه و له هه‌موو دتیره‌کانی وهرده‌ن، ئیدی کتی ده‌زانتی، هه‌له‌ی کیتییه؟! جگه له‌وه، ئایا چۆن رینگه به خۆتان ده‌ده‌ن، کاری وا بکه‌ن؟ ئایا به کاریکی خراب و ناربه‌وای دانانین؟! وه‌نه‌بێ، ههر چی ئیوه ده‌ینووسن، راستبێ، نه‌خیر. له گوتاره‌کاندا گه‌لێ هه‌له‌ی ریزمان و رینووس ده‌بینم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی نازانم، نووسه‌ره‌کانیان به هه‌له‌ نووسیویان، یا ئیوه راسته‌کانتان به هه‌له‌ بۆ گۆپون، ناچار به سه‌ریاندا بازده‌ده‌م، ههر چه‌نده ههر چی چۆنیتبێ، له سه‌ر « په‌یام » ده‌که‌وی.

ده‌مه‌وی، بۆتان روونکه‌مه‌وه، ئەو شه‌ستوپینج جاره‌ی ئیوه ده‌سکاری نووسینه‌که‌تان کردوه، ته‌نیا یه‌ک جاری هه‌له‌یه‌گتان بۆ راسکردوومه‌ته‌وه، نه‌ویش ووشه‌ی « زۆری » یه و من به شتیه‌ی تاک نووسیومه، ده‌بووايه، به شتیه‌ی کۆ بنووسرایه، ده‌ستان خوشبێ و زۆر چاکتان کردوه. به‌لام، ئەو شه‌ستوچوار جاره‌ی دیکه، من به ده‌ستیوه‌ردانی داده‌نیم. ئەو کارانه‌ش له مرۆفی خۆینه‌وار و ده‌سپاک ناوه‌شیتته‌وه!

سه‌یر ده‌بێ، منیش وه‌ک ئیوه نه‌زانم، له کۆتدا پیتی « ک » و پیتی « ت » له کۆتایی ووشه‌کاندا به‌کار دیتری؟! چ ووشه‌یه‌ک له زمانی کوردیدا، به دوو « و » ده‌نووسری؟! له کۆتدا ووشه‌یه‌ک به دوو « ی » کۆتایی دی؟! به‌لام بۆ نمونه : کاتی من ده‌نووسم، « ده‌بێ، نابێ، ده‌مه‌وی یا نووسه‌ری، گوتاری، رۆژنامه‌یه، کاتی، رۆژی، مانگی، سالتی ... تاد »، نه‌ک « ده‌بیت، نابیت، ده‌مه‌ویت یا نووسه‌ریک، گوتاریک، رۆژنامه‌یه‌ک، کاتیک، رۆژیک، مانگیک، سالتیک ... تاد »، له رووی ریزمان و اتاوه، هیچ له ناوه‌رۆکی نووسینه‌که‌ ناگۆری. من پیموايه، ههر دوو نووسینه‌که راستن، به‌لام ئەز هه‌ولده‌ده‌م، به کوردیه‌کی ئاسان بنووسم. به‌و کوردیه‌ بنووسم، که کۆمه‌لانی خه‌لک رۆژانه ئاخافتنی پێ ده‌که‌ن. چونکه زمان خۆی ئه‌وه‌یه، ده‌بێ گوی له خه‌لکی بگرین، بزانی، چۆن ده‌دوین و ههر به‌و شتیه‌ش بنووسین. دیاره کوردی ئاسان، له‌گه‌ل نووسینی کوردی به هه‌له، جی‌او‌ازیه‌کی زۆریان هه‌یه. بۆ نمونه : گهر بنووسین، « نیه یا چیه »، ئەمه بۆ ئاسانکردنی زمانه‌که‌مان نییه، به‌لکوو به هه‌له‌ له قه‌له‌مده‌درین، چونکه راسته‌که‌ی ده‌بێ، به‌م شتیه‌یه بنووسری : « نییه،

چیه». خۆ گەر بنووسین: «نی یه یا چی یه»، دیسانهوه هەر ههله نییه، به لکوه له شتیهی رینووسهکاندا جیاوازیان ههیه. خۆ گەر ئیوه به «دهبیت، نابیت... تاد» قایل نابن، هەر له سهر بۆچوونی خۆتان سوورن، «دهبیت، نابیت... تاد» به راست دهزانن، ئه‌دی بۆ به یه‌کجاری نانووسن: «دهبیتن، نابیتن... تاد» وه‌ک هیندی کوردی ناوچه‌کانی کۆبه، ههولیر و بادینان به‌کاریدیتن!

بۆ ئاگاداریتان، ماوه‌ی پتر له سالتیکه پهرتووکتیکم له سهر «زمانی کوردی و گه‌رفته‌کانی» به‌دهسه‌وه‌یه، به‌شیککی تایبه‌تیم بۆ شتیه‌ی نووسین و رینووسی کوردی نوێ ته‌رخانکردوه. به‌درێژی باسی کوردی ئاسان و کوردی به‌ههله‌نووسینم کردوه.

ئیه‌و به‌ ئه‌وه‌ی پتویستکا، به‌خۆرای سهری خۆتان، به‌کاریکه‌وه‌ دیشیتن، له‌ زیان زیاتر قازانجی بۆ که‌س نییه، له‌ بری ئه‌وه‌ ده‌توانن، کاریککی دیکه‌ی سوودبه‌خش به‌ نه‌جمه‌گه‌یه‌نن. سه‌یره، هینده‌ی به‌و کارانه‌وه‌ خۆتان ماندووده‌که‌ن، ئه‌و هه‌موو پیتانه‌ی «ک» و «ت»، بۆ کۆتایی ووشه‌کانم زیادده‌که‌ن، یا هیندی ووشه‌ی وه‌ک «ده‌ریکه‌ن، کۆده‌بنه‌وه، جیا بکاته‌وه، جیا بکه‌نه‌وه، به‌گه‌ریخه‌ن، دوور بکه‌ونه‌وه، چاره‌سه‌ریکه‌ن، بلاو بکه‌نه‌وه، ئاگاداریکه‌ن» م پتیکه‌وه‌ نووسیوه، ئیه‌و له‌ یه‌کدی‌تان جیا کردوونه‌ته‌وه و به‌م شتیه‌یه‌ نووسیوتانه‌ته‌وه: «ده‌ریکه‌ن، کۆده‌بنه‌وه، جیا بکاته‌وه، جیا بکه‌نه‌وه، به‌گه‌ریخه‌ن، دوور بکه‌ونه‌وه، چاره‌سه‌ریکه‌ن، بلاو بکه‌نه‌وه، ئاگاداریکه‌ن»، گوتاری ب‌خویننه‌وه، گه‌لێ باشتره. یا «له‌ راستیدا» م به‌ جیا نووسیوه، که‌چی ئیه‌و پتیکتانه‌وه‌ نووساندوون و کردووتانه‌ به‌ «له‌ راستیدا»، که‌ ئه‌وه‌ ناشی و راست نییه، چونکه‌ «له‌ راستیدا» له‌ دوو ووشه‌ی جیاواز پتیکهاتوه. «له‌» ئامرازی پتیه‌ندییه، له‌ گه‌ل «راستیدا» پتیکه‌وه‌ نانووسین.

له‌ سه‌رنج له‌ هیندی گوتاری «په‌یام» ده‌ده‌م، به‌ رینووسیککی تیکه‌لاو نووسین. بۆ نمونه: ئه‌ورۆ که‌ به‌شت له‌ نووسه‌ره‌ لاوه‌کامان، پتیره‌وی رینووسی به‌ سه‌ریه‌که‌وه‌ نووسین ده‌که‌ن، ده‌بیت بزائن، چی و له‌ کۆتدا ووشه‌یه‌ک پتیکه‌وه‌ ده‌نووسین. خۆ ناکرێ، هەر له‌ به‌رئه‌وه‌ی پتیکه‌وه‌ بنووسین، هیندی هەر چی «ناو، کردار، ناوه‌لناو، ئامرازی پتیه‌ندی، ئامرازی لیکه‌در ئامرازی بانگکردن» هه‌یه، هه‌مووی وه‌ک چیتستی مجتور به‌ سهر یه‌کدا

بترشتین، ئەمە چییە، بە ریتنوسیتکی نوێ و بە سەریەگەوه دەنووسین. گەر بلیتین، ئەمانەش ھەر گرنگ نین، ئەدی بە چ مافێ، جاری ووشە «جگە» بە «بیتجگە» و دوو جاریش ووشە «ئینجا» بە «ئەوجا» دەگوێن؟ وەک بۆم روونکردنەوه، من نالیم، ئەوێ ئێوه ھەلەیه، ھەردوو شتیوہ نووسینەکە بە راست دەزانم، بەلام ئەز بە جوانی نازانم، شارەزایی خۆتان لە زمانی کوردیییدا، بە نووسەرائی کورد تا قییکەنەوه!

لە خالی شەشی نامەکە ی پیتسوودا، ووشە «Doctor» م بە ئینگلیزی نووسیوو، بەلام کاتی نامەکەتان بلاوکردۆتەوه، جگە لە چەن پیتتیکی عەرەبی وەک «طق ذھق م» هیچی دیکی دیار نییە. دیارە ئێوه لە سەر دیسکەکە تەماشای گوتارەکان دەکەن، ئیدی پاشان لە سەر رووکازی مانگانەکەتان چۆن دەرچێ، گرنگ نییە و پیتداناچنەوه، تا بزائن، چۆن دەرچوو و ھەلەکانی چاک بکەن.

ئەز دەمەوێ، لە نووسیندا تەنیا یەک جۆر ریتنوس پتەرەو کەم، جا خەلکی دیکی چۆن دەنووسن و کام شتیوہ پتەرەو دەکەن، یا لەبری «دە» و «ئیدی» لقعە دیالیکتی موکری، «ئە» و «ئیتەر» ی لقعە دیالیکتی سولەیمانی بەکار دێن، ھەر کەسە بۆ خۆی ئازادە و من بە ھەلە دانائیم. ھەر چەندە پر بە دل حەز دەکەم، ھەموو نووسەریکی کورد، بەو شتیوہیە بنووسێ، کە خۆم باوەرێم پتەرەو ھەیه، بەلام حەز کردن و سەپاندن، دوو شتی جیاوازن و پتەرەو ھەیه کە قازانی نووسیندا دانوویان ناکولێ. بۆ نمونە: لە مێژە ھەول دەدەم، لە بری «بیتجگە، ئەگەر، ئینجا، ئەوجا، ھەتا، وەکوو ... تاد». «جگە، گەر، جا، تا، وەک ... تاد» لە نووسینەکانی خۆمدا بەکارینم، بەلام ھەرگیز، شتی لەو بابەتانەشم بۆ هیچ براھەکی نووسەر چاک نەکردووه، کە ھیندی جار، داوای یارمەتی و پیتداجوونەوه دەکەن، چونکە وەک گوتم: ھەر دوو شتیوہکە راستن، تەنیا ھیندە ھەیه، من ئەوەیان بە کوردییەکی ئاسانتر، رەوانتر و شیرینتر دەزانم، بۆیە دەسەرداری نابم.

لە کوتاییدا، تکایەکی برایانەتان لێ دەکەم، واز لە نەخۆشی بەرزەفەرێ بیتن. چونکە، ھەر کەسێ تەنیا، ھەر خۆی بە راست بزانی، ئەو بە نەخۆشی و گریوگولتیکی دەروونی دادەنرێ. با پتەرەو راستی بنین، ئیمە تا ئێستە هیچمان، بە تەواویی کوردییەکی ریکویتی نازانین، لە سەرەتای رتداین و دەمانەوێ، بە شتیوہەکی ئەکادیمییانە، خۆمان فیری نووسینی

زمانه که مان بکهین، تا شیوه زمانیکی پوخت و پاراو، بۆ نه وه کانی داها توومان بچه سپینین. نه مهش، هیچ جوژه نه نگیه کی تیدانییه، چونکه له لایه که وه، به هۆی باری بنده سیی و دواکه و تووی نه ته وه که مانه وه، زمانه که مان نه و دهر فته ی بۆ نه ره خساوه، وه که نه ته وه نازاد و سه ره خو کانی دیکه ی سه ر رووی نه م زه وییه، نه و هه له یان بۆ هه لکه و تووه، راژه ی زمانه که مان بکهین. له لایه کی دیکه شه وه، نه م پیشکه و تن و ده سپیداهیتانه، به زۆر ناکرئ، به لکوو به ده مه ته قن و لی کۆلینه وه ی زمانه وانیه ی پیکدی، به هاوکاری، سنگفر او انیه ی و له خو تووردن جیه جیده کرئ. جا با ریه که مان هه لته وه شیتته وه، قسه هه ر بۆ قسه نه ی، ئاسنی سارد له گه ل یه کدی نه کوتین، باشتر وایه، له ژیر ره شمالی ره وش ی دیمۆ کراسی نه م وولاتانه دا، گوئ بۆ یه کدی شلکهین، ریز له بیرو با وه ری یه کدی بگرین، دلی نووسه ره کاغان نه ره نجیتین، له هه ولدان و خو ماند و کردن ساردیان نه که ی نه وه.

باشتر وایه، پیشه کی ته ماشایه کی میژووی گه شه سندن، پیشکه و تنی زمان و ریتووسی کوردی بکهین، بزاین، له دوا ی ساله کانی جهنگی یه که می جیهانه وه، زمانی کوردی به چ قو ناغیتکا تیه ره بووه، به چ شیوه یه گه شه یکردووه و پیشکه و تووه، تا به م شیوه یه گه یشتووه، که نه ورۆ ئیمه پیتی ده نووسین. له و با وه ره شدام، زمان وه که بوونه وه ریکی زیندوو وایه، پیشه پیتی گۆرانکاریه « نه ته وه یی، رامیاری، ئابووری، هونه ری، ویژه یی، زانستی و ته کتۆلۆژی » هکان ده گۆزی، به شیوه یه کی به رده وام، له گه شه سندن و به ره و پیشه وه چوندا یه. بۆیه له زۆر رووه وه، نه نه و شیوه زمانه ی پیش په نجا سالت له مه و به ره به کار دیترا، له م شیوه زمانه ی نه ورۆ ده یچ، نه نه م شیوه زمانه ی نه ورۆش، تا سه ر به م شیوه ده میتیتته وه، به لکوو به دلنیا ییه وه ده لیم: له پاشه رۆژدا، شیوه زمانیکی دیکه ی « باشتر، ره وانتر، شیرینتر و جوانتر » خو ی ده چه سپیتن.

نه م پیش نیاز ده که م، پیش نه وه ی، نه شته رکاری له دل و جه رگی کۆریه ی ساوا ی به ره مه ی نووسه راندا بکهن، باشتر وایه، چاو ی به و زمانه ئاسان و خۆ سالتیه دا بخشیتن، که له میژو، چه ن نووسه ر و بلیمه تیکی وه که (پیره میترد، گۆزان، هیمن، دیلان، همژار ... تاد) په خشانیا ن پت نه و سه یوه، هۆنرا وه یان پت هۆنیوه ته وه، به ره مه کانی خو یان، به خشلی

ووشه‌ی کوردییی ناسک و نازدار رازاندۆته‌وه، ئەو کاته بۆتان دەرده‌که‌وئ،
 ئەو نووسەر و هۆنەرە نەمرانە، بە چ زمانێ باخچە‌ی وێژە‌ی کوردییان
 رازاندۆته‌وه، ئەو هۆنەرماندە بلیمەتانه، بە دە س و پەنجە‌ی زێرنیان، چۆن
 ئەو چەن تابلۆ رەنگینانە‌ی زمانیان بۆ کیتش‌اوین!
 جارێکی دیکە‌ش، تکایە‌کی برایانە‌تان لێ دە‌که‌م، با کاتی یە‌کدی بە‌و
 شتانە‌وه نە‌گرن، چونکە، من یە‌که‌م کە‌س نیم، رە‌خنە‌تان لێ بگرم، بە‌لکۆ
 خە‌لکی دیکە‌ش هە‌ن، لێرە و لە‌وئ سرتە و بۆ‌لە‌یان لێ‌وه‌ دئ. گەر کاریش
 وا بپروا، رۆژێ‌هەر رۆژ ژمارە‌یان پتریش دە‌بێ. جا گەر هەر بپاریتان داوه، لە
 کە‌لی ئە‌ه‌رمە‌ن دانە‌به‌زن، خۆتان لە پشت دێ‌وجامە‌ی دە‌ست‌پێ‌وه‌ردانە‌وه
 حە‌شاردە‌ن و راوه ووشە‌ بکە‌ن، گەر دە‌سکاری نووسینە‌کانم دە‌کە‌ن، زۆر بە
 پاشکاوێ‌ی دە‌لێم: پێش مالا‌وایی، (دە‌ترسم، ئە‌مە‌شم بۆ بگۆرن و بیکە‌ن
 بە «مال‌ئاوایی»!)، لە‌ کانگای دلە‌وه، داوای سەرکە‌وتنتان بۆ دە‌که‌م،
 بە‌لام ئێ‌دی لە‌مە‌ودوا، چیدی‌که نووسینی من بلا‌ومە‌که‌نه‌وه، چونکە ئە‌ز
 تە‌نیا ناوه‌رۆ‌کم مە‌به‌س نییە، بە‌لکۆ ناوه‌رۆ‌ک و شێ‌وه‌م پێ‌که‌وه لا گرن‌گە.
 پیم‌وایە ناتوانرئ، بابە‌تێکی «گرن‌گ، بە‌ پێ‌ز و بە‌ هێ‌ز»، لە‌ شێ‌وه‌یە‌کی
 لاواز و شێ‌واودا دەر‌بیرئ، وە‌ک چۆن ئا‌وێ‌نه‌یە‌کی چل‌کن، تە‌ل‌خ و خراب،
 روخساری تە‌ماشاکاران دە‌شیتۆنتئ، رووه‌ گە‌ش و راستە‌قینە‌که‌یان پێ‌شان
 نادا، با تە‌ماشاکاریش مرۆ‌قی‌کی گە‌لئ «رێ‌کۆپێ‌ک، قنجوقیت، قۆز و
 ئێ‌سک‌سووک» بئ!

لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌ی‌ری رێ‌زی

دوکتۆر حوسێ‌ن محە‌مە‌د عە‌زیزدا

16. سه چاوه كان :

1. نهحمدهی خانی، مهم و زین، ههزار کردوویه به موکریانی، چاپخانهی نهجاج، « چاپی جهواهیتری تاران » بهغدا، 1960 .
2. نهکردهم خاموش، کیتشهی نیشانهکانی خالبهندی و دهستور و بناوانی چارهسهرکردنی، بهشی یهکهکم، گوژاری خویندکاری کورد، ژماره 24 - 25، دهزگی چاپهمهنی شهید فههاد، ریکخرای خویندکاری سۆسیالیستی کورد له نهورویا - سۆکسه، 1997
3. نهکردهم خاموش، کیتشهی ...، بهشی دووهم، ژماره 26، 1998 .
4. نهنداز جهویزی، نافیستا، بهشی یهکهکم، چاپی یهکهکم، سوید، 1992 .
5. نهنور محهمده نهحمده، زمانی دووقایی رۆژنامهگهرسی کوردی، مانگنامهی پهپام، ژماره 8، یولی 1998 .
6. د. نهورهحمانی حاجی مارف، وشهی زمانی کوردیی، بهغدا، 1975 .
7. د. نهورهحمانی حاجی مارف، زمانی کوردیی له بهر رۆشنایی فۆنهتییکدا، کۆری زانیاری کورد، بهغدا، 1976. ل - 25
8. نهولیا چلهبی، سیاحهتنامه، کورد له میژووی دراوستیکانیدا، وهرگیترا نی ناکام، چاپی دووهم، چاپخانهی نهشبیلییهی تازه، بهغداد، 1977 .
9. د. نیبراهیم عهزیز نیبراهیم، نامراز له زمانی کوردیدا، ناوهندی بلاکوردنهوی فهرهنگ و نهدهبی کوردی، چاپی یهکهکم، ارومیه، 1367 .
10. اسماعیل بیشیکچی، کردستان مستعمره دولیه، ترجمه زهیر عبدالملک، چاپی یهکهکم، چاپخانهی ناپیک، سوید، 1998 .
11. بانگی کوردستان - کۆکردنهوه و لهسهرونوسینی جهمال خهزنهدار - ل 111، سالی 1، ژماره 13، 1922 .
12. بهرهمی کۆکراوهی عبدالواحید نووری، نامادهکردن و کۆکردنهوی مهحمود توفیق خهزنهدار، پیتشهکی و سهرهپرشتیی نامادهکردن دوکتور عیزه دین مستهفا رهسول، طبع بطابع دار الثقافه العامه، بهغدا، 1991 .
13. بهشیک له دیوانی نهورهحمان بهگی بابان، نامادهکردنی، محمود احمد محمدهم، چاپی یهکهکم، چاپخانهی زهمان، بهغدا، 1989 .
14. بۆتی نهسهر، نهمرۆ پیتوستمان بهچی ههیه؟ گوژاری بهریانگ، ژماره 87، سالی 12، ستۆکهژلم، 1993 .
15. پهپام، مانگنامهی پهپام، ژماره 5، فیهروهی 1998 .

16. توفیق وهبی، بنه چه که ی کوردان و بنچینه ی زمانی کورد، وهرگیتەر تاها فهیزی زاده، چاپی یه کهم، چاپه مه نی سه ییدیان، مه هاباد، 1361.
17. توفیق وهبی، زانیاری گشتی ی پتیشه کی، گۆفاری هیوا، ژماره 1، له بلاوکراوه کانی نه نستیتوی کورد له پاریس، تشرینی یه کهم 1983.
18. الامیر جلادت بدرخان و المستشرق الفرنسی روجیه لسکو، قواعد اللغه الکرديه « اللهجه الکرمانجیه »، ترجمه و نشر دلاور زکی، الطبعه الاولی، مطبعه دار العلم، عمان، نیسان 1968.
19. جلال الطالبانی، کردستان و الحکره القومیه الکرديه، دار الطلیعه للطباعه و النشر، بیروت، 1969.
20. جلال مه حمود عدلی، نیدیۆم له زمانی کوریدا، چاپی یه کهم، به غدا، 1982.
21. جهمال عه بدول، شه وکار، فه رههنگی کیمیا ئینگلیزی - عه ره بیی - کوردی، چاپی یه کهم، له بلاوکراوه کانی کتیبخانه ی رۆشنییر، سلیمانی، 1998.
22. جمال نبز، حول المشکله الکرديه، طبع علی مطابع الاتحاد القومی للطلبه الاکراذ فی اورویا، 1969.
23. جهمال نه بهز، زمانی یه کگرتوی کوردی، یه کتیبی نه ته وهیی خوتندکارانی کورد له نهورویا بلای کوردۆته وه، ئەلمانیا - بامبیرگ، 1976.
24. د. جهمال نه بهز، سه رنجیتک له چه ند زارا وه یه کی تازه به کارهاتوو و کۆری زانیاری کورد، گۆفاری کۆلتیجی نه ده بییات، ژماره 22، چاپخانه ی « دار الجاحظ »، به غدا، 1978، ل 79 - 115.
25. جهمال نه بهز، نووسینی کوردی به لاتینی، چاپی دووه م، بنکه ی چاپه مه نی نه بهز، ستۆکهۆلم، 1987.
26. جهمال نه بهز، خوتنده واری به زمانی کوردی، چاپی دووه م، بنکه ی چاپه مه نی نه بهز، ستۆکهۆلم، 1987.
27. جمال نبز، المستضعفون الکرد و اخوانهم المسلمون، منشورات کوردنامه، لندن، 1997.
28. جهمال نه بهز، بییری نه ته وه ی کوردی نه بییری " قهومیهت " ی رۆژه لاتنی و نه بییری " ناسیۆنالزیم " ی رۆژئاوایی یه، چاپی یه کهم، بنکه ی چاپه مه نی نازاد، ستۆکهۆلم، سوید، 1984.
29. حه مه حه مه نه مین قادر، « کاکه ی فلاح »، کاروانی شیعری نوئی کوردی، بهرگی یه کهم، چاپی یه کهم، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا، 1978.

30. حه‌مه حه‌مه نهمین قادر، « کاکه‌ی ف‌د‌ل‌ا‌ح »، ش‌ی‌ع‌ر، چ‌ا‌پ‌ی یه‌ک‌ه‌م، چ‌ا‌پ‌خ‌ا‌ن‌ه‌ی « الح‌و‌ا‌ث »، ب‌ع‌د‌ا، 1980.
31. د. ح‌وس‌ی‌ن‌ی خ‌ه‌ل‌ی‌ق‌ی، ب‌ن‌ا‌خ‌ه گ‌ش‌ت‌ی یه‌ک‌ا‌ن‌ی ک‌ۆ‌م‌ه‌ل‌ن‌ا‌س‌ی، چ‌ا‌پ‌ی یه‌ک‌ه‌م، چ‌ا‌پ‌خ‌ا‌ن‌ه‌ی ن‌ا‌پ‌ت‌ی‌ک، س‌و‌ی‌د، 1991.
32. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، ب‌ه‌ر‌ه‌و ن‌ا‌ز‌ا‌د‌ی‌ی، ر‌ا‌ب‌و‌ن، ژ‌م‌ا‌ره 2، س‌و‌ی‌د، 1991، ل 46.
33. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، م‌ل‌م‌ل‌ا‌ت‌ی‌ی ن‌ا‌ی‌د‌ۆ‌ل‌ۆ‌ز‌ی له ک‌ور‌د‌س‌ت‌ا‌ن‌د‌ا، چ‌ا‌پ‌ی د‌و‌ه‌م، چ‌ا‌پ‌خ‌ا‌ن‌ه‌ی ک‌ت‌ی‌ب‌ی ه‌ه‌ر‌ز‌ان، س‌و‌ی‌د، 1995.
34. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، ک‌ور‌د و ش‌ۆ‌ر‌ش و ه‌ه‌ل‌ی م‌ی‌ژ‌و‌ی‌ی، چ‌ا‌پ‌ی یه‌ک‌ه‌م، چ‌ا‌پ‌خ‌ا‌ن‌ه‌ی ک‌ت‌ی‌ب‌ی ه‌ه‌ر‌ز‌ان، س‌و‌ی‌د، 1996.
35. د. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، ه‌ه‌ن‌گ‌ا‌و‌ی یه‌ک‌ه‌م و س‌ه‌ر‌ه‌ت‌ا‌ی ک‌ا‌ر‌ت‌ی‌ک‌ی م‌ه‌ز‌ن، گ‌ۆ‌ف‌ا‌ر‌ی ب‌ه‌ر‌ی‌ا‌ن‌گ، ژ‌م‌ا‌ره 102، س‌ا‌ل‌ی 12، س‌ت‌ۆ‌ک‌ه‌ۆ‌ل‌م، 1996.
36. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، ف‌ی‌د‌ر‌ا‌ل‌ی‌ز‌م و د‌ه‌و‌ل‌ه‌ت‌ی ف‌ی‌د‌ر‌ا‌ل، چ‌ا‌پ‌ی یه‌ک‌ه‌م، چ‌ا‌پ‌خ‌ا‌ن‌ه‌ی ب‌ا‌ر‌ان، س‌و‌ی‌د، 1996.
37. د. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، س‌ن س‌ه‌ر‌ن‌ج‌ی ز‌م‌ا‌ن‌ه‌و‌ا‌ن‌ی‌ی، م‌ا‌ن‌گ‌ن‌ا‌م‌ه‌ی پ‌ه‌ی‌ا‌م، ژ‌م‌ا‌ره ژ‌م‌ا‌ره 8، ی‌و‌ل‌ی 1998.
38. د. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، گ‌ی‌ر‌و‌گ‌ر‌ف‌ت‌ه س‌ه‌ر‌ه‌ک‌ی‌ب‌ه‌ک‌ا‌ن‌ی ک‌ور‌د، چ‌ا‌پ‌ی یه‌ک‌ه‌م، چ‌ا‌پ‌خ‌ا‌ن‌ه‌ی ک‌ت‌ی‌ب‌ی ه‌ه‌ر‌ز‌ان، س‌و‌ی‌د، 1998.
39. د. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، ن‌ا‌م‌ه‌ی ب‌ۆ‌ د‌ه‌س‌ت‌ه‌ی ب‌ه‌ر‌ت‌ۆ‌ه‌ب‌ه‌ر‌ا‌ن‌ی م‌ا‌ن‌گ‌ن‌ا‌م‌ه‌ی « پ‌ه‌ی‌ا‌م » م‌ا‌ن‌گ‌ن‌ا‌م‌ه‌ی پ‌ه‌ی‌ا‌م، ژ‌م‌ا‌ره 10، س‌ی‌پ‌ت‌ی‌م‌ب‌ه‌ر 1998.
40. د. ح‌وس‌ی‌ن‌ی م‌ح‌م‌ه‌د ع‌ه‌ز‌ی‌ز، ب‌ۆ‌ر‌ه ن‌ه‌ب‌ن، ب‌ا‌ز‌ه ب‌ن، ک‌ل‌ک‌ی ب‌ه ن‌ه‌ن‌د‌ا‌ز‌ه ب‌ن، گ‌ۆ‌ف‌ا‌ر‌ی ب‌ه‌ر‌ی‌ا‌ن‌گ، ژ‌م‌ا‌ره « 109 »، س‌ا‌ل‌ی 1998، ل 27-30.
41. د‌ا‌ر‌ا م‌ه‌ح‌م‌و‌ود، پ‌ش‌و‌و‌ی‌ه‌ک له ه‌ه‌و‌ا‌ر‌گ‌ه‌ی ک‌ا‌ر‌و‌ا‌ن‌ه د‌و‌ر‌و‌د‌ر‌ی‌ژ‌ه‌ک‌ه‌ی م‌ا‌م‌ۆ‌س‌ت‌ا « ف‌ا‌ت‌ی‌ح ر‌ه‌س‌ۆ‌ل » د‌ا، م‌ا‌ن‌گ‌ن‌ا‌م‌ه‌ی پ‌ه‌ی‌ا‌م، ژ‌م‌ا‌ره 11، ن‌ۆ‌ک‌تۆ‌ب‌ه‌ر‌ی 1998.
42. د‌ی‌ا‌ک‌ۆ‌ن‌ۆ‌ف ئ‌ی.م.، م‌ی‌د‌ی‌ا، ب‌و‌ر‌ه‌ا‌ن ق‌ا‌ن‌ع له ف‌ا‌ر‌س‌ی‌ب‌ه‌و‌ه ک‌ر‌د‌ۆ‌ت‌ی ب‌ه ک‌ور‌د‌ی، چ‌ا‌پ‌ی یه‌ک‌ه‌م، د‌ا‌ر‌ الح‌ر‌ی‌ه ل‌ل‌ط‌ب‌ا‌ع‌ه و الن‌ش‌ر، ب‌ع‌د‌ا، 1978.
43. د‌ی‌و‌ا‌ن‌ی ب‌ی‌خ‌و‌د، ب‌ن ن‌ه‌و‌ی ه‌ی‌چ‌ی له س‌ه‌ر ب‌ن!
44. د‌ی‌و‌ا‌ن‌ی پ‌ی‌ر‌ه‌م‌ی‌ر‌د‌ی ن‌ه‌م‌ر، س‌ق‌ز، 1369.
45. د‌ی‌و‌ا‌ن‌ی ح‌ا‌ج‌ی ق‌ا‌د‌ر‌ی ک‌ۆ‌ب‌ی، ل 1986.
46. د‌ی‌و‌ا‌ن‌ی د‌ل‌د‌ا‌ر.
47. د‌ی‌و‌ا‌ن‌ی م‌ه‌ح‌و‌ی، 1984.

48. دیوانی مهستوری کوردستانی، 1374.
49. دیوانی مهلای جزیری، تهران، 1361.
50. دیوانی موفتی پیتنجوینی - مهلا عهبدوللای توتنجی، بهغدا، 1990.
51. دیوانی نالی، تهران، 1364.
52. دیوانی ههزار، بۆ کوردستان، چاپی سیتیهم، تاران، بهفرانباری 1385.
53. دیوانی نهسیری - بهغدا، 1980.
54. دیوانی مهولهوی، بهغدا، 1961.
55. دیوانی مورخلیس حاجی مهلا رهسولوی دپلیتزه، سلیمانی، 1988.
56. دوو چاوپیتکهوتنی رۆژنامه نووسی له گهه له بهریزان د. عیسمهت شهریف وانلی و د. نیسماعیل بیتشکچی، وهرگیتانی له عهده بییهوه بۆ کوردی مههاباد کوردی، بنکهی چاپمهنی سارا، چاپی یه کهم، سوید، 1992.
57. رهفیق حیلمی، شعر و نهده بیاتی کورد، بهرگی یه کهم و دووم چاپی دووم، چاپخانهی خویندنای باله، ههولتیر، 1988.
58. زبیر بلال اسماعیل، میتزوی زمانی کوردی، وهرگیتانی له عهده بییهوه یوسف رهووف عدلی، دار الحریه للطباعه، بغداد، 1984.
59. ساطع الحصری، ما هی القومیه؟ مرکز دراسات الوحده العربیه، طبعه خاصه، بیروت، نیسان 1985.
60. سوارهی نیتلخانی زاده، خهوه بهردینه، چاپی یه کهم، ناوهندی بلاوکردهوهی فرههنگ و نهدهبی کوردی « نینتشاراتی سهلاحه دینی نهیوسی » اورمییه، 1372 ههتاوی.
61. د. شاکر خهسبک، الکرد و المساله الکرديه، الموسسه العربیه للدراسات و النشر، الطبعه الثانيه، بیروت، 1989.
62. شه رهفخانی بدلیسی، شرفنامه، ههزار کردویه به کوردی، له لایهن کۆپی زانیاری کوردهوه له چاپ دراوه، 1981.
63. طاهر صادق، ریتوس - چۆنیهتی نویسنی کوردی، چاپی دووم، له بلاوکراره کانی کتیبفرۆشی سیدیان له مههاباد. سالی چاپ؟
64. (د. علی عبدالواحد وافی، علم اللغة، الطبعه السادسه، دار نهضه مصر للطبع و النشر، 1967، ل 182-183)
65. عهبدوللا قهده داغی « مهلا عدلی » زه رتهشت، چاپی یه کهم، چاپخانهی ناپیتک، ستۆکۆلم، 1997.

66. عهبدولقادر رۆسته‌م بابان، ره‌وشی کوردان، میژووی کوردستان له فارسییه‌وه کهریمی حیسامی کردوویه به کوردی، چاپی یه‌که‌م، ناوه‌ندی چاپ و رازاندنه‌وه‌ی مه‌نسور، سوید، 1991.
67. علاء الدین سجادی، میژوی نه‌ده‌بی کوردی، کتابفرۆشی معارف، سردشت، په‌رتوخانه‌ی زانیاری، خرداد 1361.
68. علاء الدین سجادی، ده‌قه‌کانی نه‌ده‌بی کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، 1978.
69. دوکتۆر عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول، سه‌رنجی له زمانی نه‌ده‌بی ی یه‌که‌گرتوی کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی (سلمان الاعظمی)، به‌غدا، 1971.
70. عه‌بدوره‌حمانی زه‌بییحی، قاموس‌ی زمانی کوردی، چاپی دووم، نینتشاراتی سه‌لاحه‌دینی نه‌بیووی، ورمی، 1367.
71. عه‌زیز گهردی، په‌وانبیزی له نه‌ده‌بی کوردیدا، به‌رگی یه‌که‌م،
72. عه‌زیزی نیسبراهیمی، رینوس و ریزمانی کوردی دستۆر زبان کردی با ترجمه فارسی، مرکز پخش: مه‌باد، سالی چاپ؟
73. عدلی سه‌یدۆ گۆرانی، لوپ و لوپستان، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به‌رگی 2، به‌شی 2، به‌غدا، 1974، ل 113 «عه‌ره‌بی»
74. فریمان جرنفیل، التقویان الهجری و المیلادی، ترجمه د. حسام محی الدین الالوسی، وزاره‌ الثقافة و الاعلام، مطبعه‌ الجمهوریه، الطبعه‌ الثانيه، بغداد، 1986.
75. فوواد حه‌مه‌ خورشید، التوزیع الجغرافی للهجات اللغه‌ الکرديه، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به‌رگی 3، به‌شی 2، ل 612-634.
76. فیلیچیتسکی ئۆ. ل.، نه‌ژادی کورد، وه‌رگیتانی له‌ رووسییه‌وه ره‌شاد میران، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سارا، ستۆکهۆلم، 1993.
77. قانع، ژیان و شیعه‌کانی، برهان قانع کۆیکردۆته‌وه و سه‌ره‌رشتی چاپکردنی کردووه، چاپخانه و سالی چاپ؟
78. پروفیسۆر ق. کوردۆ، هه‌ندیک بیروپاوه‌ری هه‌له له‌ باره‌ی زمان و میژووی کوردووه، وه‌رگیتان و پتسه‌کیی د. نه‌وره‌حمانی حاجی مارف، پیاچونه‌وه‌ی د. که‌مال عه‌زه‌در، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، 1973-1974.
79. قورناتی پیروز.
80. پروفیسۆر ق. کوردۆ، فه‌ره‌ه‌نگی کوردی - رووسی (سۆزانی) چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپه‌مه‌نی زمانی رووسی، مۆسکۆ، 1983.

81. پرۆفیسۆر ق. کوردۆ، کورته دیرۆکا هه‌لشکافتنا ل بارا ریزمان و زارین کوردی، خالدی محهمه‌دی کردیه کوردی، چاپخانه‌ی خه‌بات، کوردستان، 1988.
82. کازیکنامه، فه‌لسه‌فه‌ی حیزبی کازیک له‌ چه‌ند دیتکتادا، چاپی دووم، چاپخانه‌ی داموده‌زگای کازیک له‌ نه‌ورویا، 1968.
83. کاکه‌ سوور، چاوپتکه‌وتن له‌ گه‌ل هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌ی کورد قادر دیلان، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره 11، نوکتۆبه‌ری 1998.
84. دکتۆر کامل حسن عزیز البصیر، له‌ کۆری لیتکۆلینه‌وه‌ی ویتۆه‌یی و په‌خه‌سازیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، 1980.
85. دکتۆر کامل حسن عزیز البصیر، په‌خه‌سازى میژوو و په‌په‌وه‌کردن، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق، به‌غداد، 1983.
86. که‌ریبی حسامی، یادى هیمن، چاپی یه‌که‌م، له‌ بلاوکراوه‌کانی سه‌رده‌می نوێ، سوید، 1987.
87. که‌ریم شاره‌زا، په‌ندی پیشینان له‌ شیعرى کوردیدا، به‌غدا، 1976.
88. د. که‌مال فوناد، زاراوه‌کانی زمانى کوردی و زمانى نه‌ده‌بیی و نووسینیان، گۆفاری زانیاری، ژماره 4، به‌غدا، 1971، ل. 22، 24.
89. د. که‌مال فوناد، چه‌ند سه‌ره‌تایه‌کی زمانه‌وانی، گۆفاری هیوا، ژماره 1، له‌ بلاوکراوه‌کانی نه‌ستیتۆوی کورد له‌ پاریس، تشرینی یه‌که‌م 1983.
90. د. که‌مال فوناد، فۆنیمه‌کانی زمانى کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کتیبی نه‌رزان، 1995.
91. د. که‌مال مه‌زه‌ر نه‌حمه‌د، رتیسانس، فوناد میسری کردوویه به‌ کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی - الحوادث به‌غدا، 1984.
92. د. که‌مال مه‌زه‌ر نه‌حمه‌د، چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک له‌ میژووی گه‌لی کورد « به‌شى یه‌که‌م « چاپی دووم، چاپخانه‌ی هه‌له‌به‌جه، سوید، سالی چاپ؟
93. د. که‌مال مه‌زه‌ر، پیترتسترتۆیکا و کورد، به‌شى یه‌که‌م، رۆژنامه‌ی هاوکاری، ژماره « 1138 »، 1989/12/25. به‌شى دووم، ژماره « 1140 » 1990/1/1.
- به‌شى سێیه‌م، ژماره « 1141 » 1990/1/4 (له سوید له شتۆه‌ی نامیلکه‌یه‌کدا کۆکراوه‌ته‌وه).
94. له‌ باره‌ی مه‌حوى لوتکه‌وه، چاپی یه‌که‌م، مطبعه‌ سومر، به‌غداد، 1986.
95. مارتین فان برونه‌سن، ناغا و شتیخ و ده‌ولت، کوردۆ له‌ ئالمانییه‌وه‌ کردوویه به‌ کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی رۆژ، سوید، 1996.

96. پرۆفیسۆر دوکتۆر ماری خەزەندار، پەخشانی هونەری کوردی 1945-1961، گۆڤاری باسکار، ژماره 1، لەندن، هاوینی 1998.
97. محمد امین زکی، خلاصه تاریخ الكرد و کردستان من اقدم العصور التاريخيه حتى الان، ترجمه محمد علی عونی، الجزء الاول، الطبعة الثانية، بغداد، 1961.
98. محمد امین زکی، خلاصه تاریخ الكرد و کردستان، تاریخ الدول و الامارات الكردیه فی العهد الاسلامی، ترجمه محمد علی عونی، الجزء الثاني، الطبعة الثانية، لندن، 1986.
99. محەمەد ئەمەین هەورامانی، تەماشاکردنیکی سەریستی زاری سۆزانی و زاری هەورامی، گۆڤاری کۆژی زانیاری کورد، بەرگی دوووم، بەشی دوووم، بەغدا، 1974.
100. محەمەد ئەمەین هەورامانی، زاری زمانی کوردی لە ترازووی بەراوورد دا، چاپی یەکەم، بەغدا، 1981.
101. محەمەد حەمە باقی، مێژووی مۆسیقای کوردی، چاپی یەکەم، چاپ نێران - شەڕ، کرد، ورمێ، 1996.
102. محەمەد خال، فەرھەنگی خال، جزمی یەکەم، کتابفرۆشی محەمەد سقز، چاپ اول، خرداد 1367.
103. د. محەمەد رەزای باتینی، ناوڕێکی تازە بۆ سەر رێزمان، وەرگێتەر حەسەنی قازی، چاپی یەکەم، بنگەکی چاپمەنی نازاد، سوید، 1993.
104. محەمەد رەسوول ھاوار، مافی کورد لە دووتوتی بێرەکانی کۆمەڵەی گەلان و نەتووە یەکگرتووەکاندا، مانگنامەی پەیام، ژماره 11، نوکتەبەری 1998.
105. محەمەد صالح نیسراھیمی محەمەدی (شەپۆل)، ژیناوەری زانیانی کورد لە جیھانی نیسراھیمی یا گەنجینەی فەرھەنگ و زانست، چاپی یەکەم، تەھران، 1364 هـ.
106. محەمەد مەردۆخی کوردستانی، مێژووی کورد و کوردستان، وەرگێتەرانی عەبدول کەریم محەمەد سەعید، چاپی یەکەم، مطبعة اسعد - بغداد، 1991.
107. مەسعود محەمەد، وەرپوونووە لە چەند باستیکی رێزمانی کوردیی، چاپی یەکەم، پاپخانەی کۆژی زانیاری کورد، بەغدا، 1974.
108. مەسعود محەمەد، لسان الكرد، مطبعة الحوادث، بغداد، 1987.
109. مەسعود محەمەد، گەشتی ژبانم، چاپی یەکەم، ستۆکھۆلم، 1992.
110. مصطفی محمد طحان، القومیة بین النظرية و التطبيق، دار الوثائق، الطبعة الاولى، الكويت، 1989.

111. مینۆرسکی، کورد نهوی میدیکانن، وهرگیترا نی د. کهمال مه زهر نهحمه د، گۆفاری گۆزی زانیاری کورد، بهرگی یه کهم، بهندی یه کهم، بهغدا، 1973.
112. مینۆرسکی، کورد تیبینی و ورده بونهوه، وهرگیترا نی له عه ره بییه وه حه مه سه عید حه مه که ریم، چاپی یه کهم، چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه دین، هه ولتیر، 1984.
113. د. محه مه دی موکرسی، گۆرانی یه ترانه های کوردیی، کتیبخانه ی دانش، 1957، ل 58 (له زوییحی یه وه وهرگیراوه).
114. د. معین، فره هنگی فارسیی « تاران » ج 5، ل 81.
115. د. نسرین فره خری، گۆفاری کۆلیجی نه ده بیات - زانستگای بهغدا، ژماره (19)، 1976.
116. نهوشیروان مسته فا نه مین، له کهناری دانوه وه بۆ خری ناوزه نگ، چاپی یه کهم، نه لمانیا - بهرلین، 1997.
117. نهوشیروان مسته فا نه مین، په نجه کان یه کتری نه شکیتن، چاپی یه کهم، نه لمانیا - بهرلین، 1997.
118. نوری عه لی نه مین، ... ریزمانی کوردی بۆ پۆلی پینجه می سه ره تایی، چاپی 26، چاپخانه ی ژماره 2ی وه زاره تی په روه ده، هه ولتیر، 1986.
119. هه رده ویل کاکه یی، مصطفی نه ریمان، شاعیری چه ساره کان خه لیل منه وهر، چاپی یه کهم، دار الحریه للطباعه، بهغداد، 1984.
120. هه ژار، هه نبانه بۆزینه، فره نگ کوردی - فارسی، چاپی یه کهم، سروش، تهران، 1369.
121. هیتمن، تاریک و روون، چاپی یه کهم، له بلاوکراره کانی بنکه ی پیشه واه، عیراق، 1974.
122. هیتمن، پاشه رۆک، چاپی دووه م، چاپخانه ی پیروژ، له بلاوکراره کانی سه بییدیان، مه اباده، خاکه لیه ی 1362 هه تاوی.
123. یادی 125 ساله ی کۆچی دوا ی نالی، مانگنامه ی په بام، ژماره 11، نوکتۆبه ری 1998.
124. دهقی نه م قسه یه ی « فاروق شوشه » له ده نگوباسی تیکستی MBC رۆژی (1997/7/7) وه وهرگیراوه.
125. Uno Dalen, Bonniers Lilla uppslagsbok, 1989
126. Kerstin Ballardini, Svenska som andra språk, 1982
127. Världen i fakta, kartor, flaggor och ..., 1996

له بهر هه مه چاپکراوه کانی نووسهر

گوتار :

- 1/ بهرو نازادی، رابوون، ژماره 2، سوید، 1991، ل 46
- 2/ له پیتاوی راستیدا، بهریانگ، ژماره 87، سالی 12، سوید، 1993، ل 48
- 3/ یه کیتی سۆڤیه تی هه لوه شاهه له روانگی بهرزه وه ندییه کانی نه ته وه ی کورده وه، رابوون، ژماره 7-8، سوید، 1993، ل 67
- 4/ ده یاره ی که سایه تیی کورد، رابوون، ژماره 10-11، سوید، 1994، ل 71
- 5/ بهرو ستراتیژیکی یه کگرتوی نه ته وه یی، ههنگاو، ژماره 13، له ندهن، 1995، ل 7
- 6/ سایکۆلۆژییه تی سرۆڤی ناواری کورد و بازاری چاپمه نی کوردی، گزینگ، ژماره 8، سوید، 1995، ل 30
- 7/ لیکۆلینه وه یه ک ده یاره ی کۆمه لگی کورده واری، گزینگ، ژماره 9، 1995، ل 48
- 8/ کۆریه تاقانه ساواکه ی دهنگ و پهنگی نه ته وه که م (MedTV)، گزینگ، ژماره 13، سوید، 1996.
- 9/ ههنگاوی یه که م و سه ره تای کاریکی مه زن، بهریانگ، ژماره 102، سالی 14، سوید، 1996، ل 51
- 10/ چند سه رنجی ده یاره ی سه ره خۆشی و پرسه دانان، بهریانگ، ژماره 104، سالی 15، سوید، 1997، ل 22
- 11/ دیکتا تۆره کان له بهر یه ک ناوینه، قژی نه خشه و پلانه کانیان داده یین، بهریانگ، ژماره 105، سالی 15، سوید، 1993، ل 39. گۆڤاری دیمۆکراسی، ژماره 30، سالی 7، کوردستان - سلیمانی، تشرینی یه که می 1997، ل 16.
- 12/ که ی هۆش به بهر خۆماندا ده هینینه وه؟ بهریانگ، ژماره 106-107، سالی 15، سوید، 1998، ل 23. گۆڤاری دیمۆکراسی، ژماره 31، سالی 7، کوردستان - سلیمانی، نیسانی 1998، ل 21.
- 13/ با خۆمان چاک بناسین، بهریانگ، ژماره 108، سالی 16، سوید، 1998، ل 27
- 14/ سن سه رنجی زمانه وایی، مانگنامه ی په یام، ژماره 8، پووشپه ر 1998، ل 18
- 15/ عافی دیاری کردنی چاره نووس، گۆڤاری نالا، نۆزگانی پارتی سه ره خۆیی کوردستان، ژماره 30، رته بدانی 1998، ل 7.
- 16/ بۆزه نه یی، بازه یی، کلکی به نه ندازه یی، بهریانگ، ژماره 109، 1988، ل 27
- 17/ چند سه رنجی ده یاره ی ناسنامه ی نایینی و نه ته وه یی خه لیل منه وه، گۆڤاری سه ره ده م، کوردستان - سوله یمانیی، 1999.

یلکه و پەرتووک :

دەربارەى پرۆژەكەى يەكیتی نیشتمانی كوردستان، چاپی یەكەم، چاپخانەى بەندى رۆشنبیری كوردی، سوید، 1994، ل 32
دوا پرۆژە، چاپی یەكەم، چاپخانەى مەلبەندى رۆشنبیری كوردی، سوید، 1994،

1

پیتنج ووتاری غەمگین، چاپخانەى باران، سوید، 1994، ل 77
دیوكراسی، نایدۆلۆژی و جەنگی نیوخۆ، چاپخانەى باران، سوید، 1994، ل 84
ململاتی نایدۆلۆژی لە كوردستاندا، چاپی یەكەم، سوله یانی، 1993، ل 208.
ی دووم، لە بلاوكراوەكانى كتیبی هەرزان، سوید، 1995، ل 125
پیتنج كاتۆمیتەر لەگەڵ برايم ئەحمەددا، چاپی یەكەم، چاپخانەى باران، سوید،
1996، ل 91. چاپی دووم، كوردستان، 1996.

نامەیهكى درێژ بۆ نەوشیروان مستەفا، چاپخانەى باران، سوید، 1995، ل 47
كورد و شۆرش و هەلى میترووی، چاپی یەكەم، لە بلاوكراوەكانى كیتاب هەرزان،
بە - یۆنشۆپینگ، 1996، ل 222.

فیدرالیزم و دەولەتى فیدرال، چاپی یەكەم، چاپخانەى باران، سوید،
1996، ل 98. چاپی دووم، لە بلاوكراوەكانى دیوكراسی، كوردستان - سوله یانی،
1996، ل 90.

/ بەلن لیکۆلینەوه و رەخنە نەك شیواندننى راستیی، چاپی یەكەم، لە
زكراوەكانى كیتاب هەرزان، سوید، 1996، ل 53

/ خولانەوه لە بازنەیهكى بۆشدا، دەقى چاوپێكەوتن و دەمەتەقتیبەك لەگەڵ
جییس فەتحوللای پارێزەردا، چاپی یەكەم، چاپخانەى ناپتیک، ستۆكهۆلم، 1997،
12 .

/ رۆلى سیستیمی بنەماله لە بزاقى رزگاربخوازی نیشتمانی كوردستاندا، چاپی
نەم، چاپخانەى میدیا، سوید - ستۆكهۆلم، 1997، ل 100

/ كیروگرەفته سەرەكییهكانى كورد، لە بلاوكراوەكانى كیتاب هەرزان، سوید -
شۆپینگ، 1998، ل 80.

/ نۆجەلان نەزمونیتكى نوۆ و بەندى میترووی، چاپی یەكەم، چاپخانەى میدیا،
بە - ستۆكهۆلم، 1999، ل 104.

/ سەلیقهى زمانەوانی و گرەفتهكانى زمانى كوردی، 1999.

زنجیره‌ی کتیبه چاپکراوه‌گانی دهزگای چاپو په‌خشی سه‌رده‌م

لیکۆلینه‌وه

نینگو و‌التمز

و. له‌سویدی‌هه، / زۆراب

ق

نه‌فلاتوون

و. له‌عه‌ره‌بیبیه‌وه / ئارات نه‌حمه‌د

/ شانۆگه‌ری

پیتهر فایس

و. له‌ئینگلیزی‌یه‌وه / شیرزاد حه‌سه‌ن

نه‌بچوو‌که‌کان / وتار

رێبوار سیوه‌یلی

دایکه‌بونی

نه‌لیسوون نه‌تتلی

و. توفیق نه‌حمه‌د عبدالله

خرپن / چه‌رۆك بۆ مندالان

حسین عارف

زمان

و. له‌ فارسی‌یه‌وه / نه‌بویه‌کر خو‌شناو

رۆبه‌رت ئۆلسن

شیخ سه‌عه‌دی په‌ران / میژوو

فوناد تاهیر سادق

و. ئابووری / ئابوری

نه‌حلام مه‌نسور

نه‌ری

بۆکی کوریدی / لیکۆلینه‌وه

د. ولید حمدی

و. له‌ عه‌ره‌بیبیه‌وه / موحه‌مه‌د نوری توفیق

عبدالمطلب عبدالله

ئوردستان / میژوو

رێبوار حه‌مه‌ په‌حیم

گایی، ئاگایی زمان / ره‌خنه

و. ئه‌وبه‌ر په‌رده‌که / ئوقلیت

سایب نه‌ستیره‌گه‌شه‌ی

که‌مال ره‌ئووف محه‌مه‌د

پور و میژووی کورد

پزیشکی‌تی میلی

که‌مال جه‌لال غه‌ریب

هه‌نگی گیاناسی

گولی ته‌ره‌قی

خه‌ون / پۆمان

و. له‌ فارسی‌یه‌وه / دلاوه‌ر قه‌ره‌داغی

میژووی

هاوړی باخه‌وان

هه‌ بۆ میژووی

خوان پۆلفۆ

ارامۆ / پۆمان

و. له‌ فارسی‌یه‌وه: ئازاد به‌رزنجی و

رێبوار سیوه‌یلی

و. له‌ئه‌لمانیه‌وه: کوردۆ

مارتین فان برونه‌سن

شیخ و ده‌وله‌ت / میژوو

و. له‌سویدی‌هه‌وه: رێبوار ره‌شید

زی / وتار

۲۰- چراکانی سره له موت/ په خشان

شیرکو بیکس

۲۱- گوران و

عەتا قەرەداغی

گهړان بهدوای یه قیندا/ لیکولینهوه

کهژال نهحمەد

۲۲- کتیبی (ژن)/ لیکولینهوه و تار

۲۳- ریویهکی سهیر/ چیرۆک بۆ منداڵان

نەوشیروان مستەفا ئەمین

۲۴- له پەراویزی میژووی نەردەلاند

شاسوار. ج هەرشەمی

۲۵- میژووی نارامییەکان/ میژووی

نیسماعیل بێشکچی

۲۶- ۲۳ گولله/ میژووی

کوگردنەوهی ئومید ئاشنا

۲۷- دیوانی بیکس/ شیعەر

ئەلیکساندەر پووشکین

۲۸- کیزی کاپیتان/ رۆمان

۲۹- سنی دلۆپه خوین/ چیرۆک

عەلا محمد

۳۰- پاشاوهی خیلەکان/ کورته چیرۆک

و. له فارسیه وه: حەمە

ئاسۆس ئەحمە

حەمە صالح

و. محمد کرید

نرخى (۳۵) سى و پىنج دىناره